உலா நூற் கோவை

மதுரைச் சொக்கநாதருலா

திருப்பூவண நாதருலா

திருக்காளத்தி நாதருலா

திரு இலஞ்சி முருகன் உலா

தேவையுலா



டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்
அவர்கள் பதிப்பு



விலை ரூ. 2–75

உ

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசர் துணை.

புராணத் திருமலைநாதர்

இயற்றிய

மதுரைச் சொக்கநாதருலா.



இது

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவர்களாகிய

கௌரவம் பொருந்திய

ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி ஸ்வாமிநாத ஸ்வாமிகளவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

மஹாமஹோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

நூதனமாக எழுதிய குறிப்புரை முதலியவற்றுடன்

சென்னை :

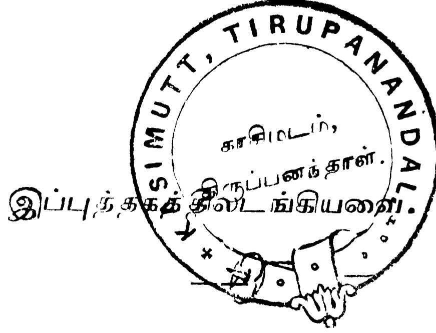
கேஸரி அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

[முதற் பதிப்பு.]

பிரமோதூத௵ பங்குனிமீ

1931

 [விலை அணா 6.



இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

		பக்கம்
1.	இந்நூற் குறிப்புரையில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற் குறிப்பகராதி	iv
2.	முகவுரை	v-xii
3.	நூலாசிரியர் வரலாறு	xiii-xvii
4.	இந்நூலின் பொருட் சுருக்கம்	xvii-xix
5.	நூற்சிறப்புப் பாயிரம்	xx
6.	மதுரைச் சொக்கநாதருலா மூலமும் குறிப்புரையும்	க-சுo

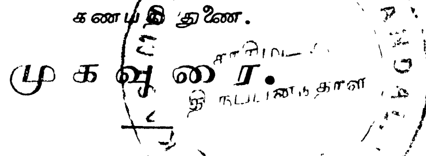
———

இந்நூற் குறிப்புரையில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அழகர்கலம் - அழகர் கலம்பகம்.
இராச. உலா - இராசராச சோழனுலா.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கந்தரலங் - கந்தரலங்காரம்.
கந்தரனு - கந்தரனுபூதி.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல் - கல்லாடம்.
கலி - கலித்தொகை.
காஞ்சி, காஞ்சிப் - காஞ்சிப் புராணம்.
குறுந் - குறுந்தொகை.
சிதம்பர - சிதம்பர புராணம்.
சிதம்பரப், சிதம்பரப்பாட் - சிதம்பரப் பாட்டியல்.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிறப்புப் - சிறப்புப்பாயிரம்.
சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சூ - சூத்திரம்.
தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
தமிழ்விடு - தமிழ்விடுதூது.
தனிப் - தனிப்பாடல்.
திருக்குற்றாலப் - திருக்குற்றாலப் புராணம்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்.
திருஞா - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.
திருநா - திருநாவுக்கரசு நாயனார்.
திருவரங்கக் - திருவரங்கக்கலம்பகம்.
திருவரங்கத்-திருவரங்கத்தந்தாதி.
திருவள்ளுவ - திருவள்ளுவ மாலை.
திருவா - திருவாசகம்.
திருவாரூர்ப் - திருவாரூர்ப் புராணம்.
திருவால - திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்.
திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்.
திருவிளையாடற் பயகர - திருவிளையாடற் பயகரமாலை.
தே - தேவாரம்.
தொல் - தொல்காப்பியம்.
ந - நச்சினார்க்கினியருரை.
நன் - நன்னூல்.
நெடுநெல் - நெடுநெல்வாடை.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பரி - பரிபாடல்.
புறநா - புறநானூறு.
பெரிய - பெரியபுராணம்.
மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
மதுரைக்கலம் - மதுரைக்கலம்பகம்.
மீ.பிள்ளை, மீனாட்சி. பிள்ளை - மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.
மேற் - மேற்கோள்.

கணபதி துணை.

முகவுரை.



திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முளைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி
முதிருஞ் சடைமுடிமேன் முகிழ்வெண் டிங்கள்
வளைத்தானை வல்லசுரர் புரங்கண் மூன்றும்
வரைசிலையா வாசுகிமா நாணுக் கோத்துத்
துளைத்தானைச் சுடுசரத்தாற் றுவள நீறாத்
தூமுத்த வெண்முறுவ லுமையோ டாடித்
திளைத்தானைத் தென்கூடற் றிருவால வாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தமிழ்மொழிக்கு உரியனவாகக் கூறப்படும் 96-வகைப்பிரபந்தங்களுள் உலாவென்பது ஒன்று. இஃது உலாப்புறமெனவும் வழங்கும். பேதைமுதற் பேரிளம்பெண் ஈறாகவுள்ள ஏழு பருவமாதர்களும் மால்கொள்ளும் வண்ணம் தலைவன் வீதியிற் பவனி போந்தானென்று கலிவெண்பாவாற் பாடப்படுவது இது. இதன் இலக்கணம் பன்னிருபாட்டியல் முதலியவற்றால் விளங்கும். "ஊரொடு தோற்றமு முரித்தென மொழிப" (தொல். புறத். சூ. 30) என்பதன் உரையில், 'பக்கு நின்ற காமம் ஊரிற் பொது மகளிரோடு கூடிவந்த விளக்கமும் பாடாண்டிணைக்கு உரித்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர்; அது பின்னுள்ளோர் ஏழு பருவமாகப் பகுத்துக் கலி வெண்பாட்டாகச் செய்யும் உலாச் செய்யுளாம்' என்று நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருத்தலால், இது பாடாண்டிணையின் பாற்படுமென்பதும் இவ்வேழு பருவ மகளிரும் பொதுமகளிரென்பதும் பெறப்படும். இந்நூல் போன்ற சைவப் பிரபந்தங்களிற் கூறப்பட்டுள்ள இம்மாதர்கள் உருத்திர கணிகையராவர். இவர்கள் தளிப்பெண்டுகளெனவும் வழங்கப் பெறுவர். சில பழைய சிவஸ்தலங்களில் உருத்திர கணிகையர்

இறைவன் திருமுன்னர் அவற்றிற்குரிய திருவுலாப் பகுதியைப் பாடி வருதல் இந்நூல் அவ்வகையாரோடு பொருத்தமுடைய தென்பதைப் புலப்படுத்தும்.

"பேதைமுத லேழ்பருவப் பெண்கண் மயக்கமுற, ஓதுமறு குற்றுறெள் வேலோனென் - றேதம், அறக்கலி வெண்பாவி னுக்க லுலாவாம், புறத்தசாங் கந்தாங்கிப் போற்று" (பிரபந்தத்திரட்டு) என்பதனால் உலாக்களில் தலைவனுடைய தசாங்கங்கள் கூறப்பட வேண்டுமென்பதும், பன்னிருபாட்டியல், 234 - ஆம் சூத்திரத்தில் சிற்றில், பாவை, கழங்கு, அம்மனை, ஊசல், கிளி, யாழ், புன லாட்டு, பொழில் விளையாட்டு முதலியன இவ்வேழு பருவமாதர்க ளின் செயல்களென்று கூறப்படுவதால் அவற்றைப்பற்றிய செய்திக ளும் அமையவேண்டுமென்பதும் அறியப்படுகின்றன.

சொக்கநாதருலாவென்பது மதுரையிற் கோயில் கொண்டெ ழுந்தருளிய ஸ்ரீ சொக்கநாதக்கடவுள் விஷயமாக இற்றைக்கு ஏறக் குறைய 400 வருஷங்களுக்கு முன்பிருந்த புராணத் திருமலைநாத ரென்னுங் கவிஞர்பெருமானால் மதுரையில் அக்காலத்தில் அர சாட்சிசெய்துவந்த வீரமாறனென்னும் அரசனது விருப்பத்தின் படி இயற்றப்பெற்றது. இது மதுரையுலாவெனவும் வழங்கும்.

இந்நூலிலுள்ள கண்ணிகள், 516.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருநாமங்கள் பலவற்றுள், சொக்கர் அல்லது சொக்கநாதரென்னும் திருநாமம் பண்டைக் காலத்தில் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலியவர்களாலும் தமிழ்ப்புலவர் பலராலும் பெரும்பான்மையாக எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளது. திருமுறைகள், திருவாலவாயுடையார் திருவிளை யாடற் புராணம், திருவிளையாடற் பயகரமாலை, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மதுரைக்கலம்பகம் முதலிய நூல்களிலுள்ள பிர யோகங்களும் சொக்கரப்பம் முதலிய வழக்குச்சொற்களும் இதனை வலியுறுத்தும். அவ்வாறே இந்நூலுள்ளும் அத்திருநாமம், 'சொக் கன்', 'அழகிய சொக்கன்', 'அபிடேகச் சொக்கன்', 'பழியஞ் சிச்சொக்கன்' எனத்தனித்தும் அடையடுத்தும் வந்துள்ளது. "திருவால வாய்ச்சோக்கநாதர்க் குலாப்பாடினான்" என்று இந் நூற் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளும் இத்திருநாமத்தையே கூறும்.

பிற சிவஸ்தல உலாக்களில், 'சிவபெருமான் திருவிழாவில் ஒருநாள் தேரில் உலாவந்தனர் ; அன்றே ஏழு பருவ மாதர்களும்

முறையே அக்காட்சியைக் கண்டு மால்கொண்டார்கள்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வுலாவோ, 'ஸ்ரீ சொக்கநாதர் ஏழுநாட்கள் பவனி போந்தனர்; ஒவ்வொருநாளும் வேறு வேறான ஊர்தியில் எழுந்தருளினர்; ஒவ்வொருநாளிலும் ஒவ்வொரு பருவப்பெண் முறையே தரிசித்தனள்' என்று கூறும். மதுரையிற் பண்டைக் காலத்தே ஏழுநாளில் ஒருதிருவிழா நடந்ததென்று, "கழுநீர் கொண்ட வெழுநா ளந்தி"(427) என்ற மதுரைக் காஞ்சிப் பகுதியால் தெரிகின்றது. இவ்வாறே திருக்குறுக்கை வீரட்டத்திலும் ஏழுநாளில் ஒரு திருவிழா நடைபெற்றதை, "ஆத்தமா மயனு மாலு மன்றிமற் றொழிந்த தேவர், சோத்தமெம் பெருமானென்று தொழுதுதோத் திரங்கள் சொல்லத், தீர்த்தமா மட்ட மீமுன் சீருடை யேழு நாளுங், கூத்தராய் வீதி போந்தார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே" (தே. திருநா.) என்ற தேவாரத்தாலறியலாகும். இங்ஙனம் நடைபெறும் திருவிழா, பவுநம் எனப்படும்; "சவுரஞ் சாந் திரஞ்சா வித்திரங் கவுமா ரந்தைவீ கந்தழை பவுநம், பவுதிகங் கணஞ்சை வம்மென முறையே யிருபத்தேழ் பதினேழு பதினேந், துவமையில் பதின்மூன் றொன்பதே ழைந்தா மொரு மூன்றொன் றியற்றுநா ளென்னுந், தவமுளார் புகழு மாகமஞ் சிறந்த தவுமிய முனிவன்மா ணுக்க" திருப்பெருந்துறைப் புராணம், புரூரவன் திருவிழாச் செய்த படலம், 50.

இந்நூலுள், சொக்கநாதர் இயற்றிய 64 திருவிளையாடல்களும் ஒன்பது பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு முதல் மூன்று திருவிளையாடல்கள் முதற்பகுதியிலும், அடுத்த ஐந்து திருவிளையாடல்கள் குழாங்களின் கூற்றிலும், ஏனையவை பின்னர் எவ்வெட்டாக ஒவ்வொரு பருவத்திலும் அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. இவ்வாறமைந்த திருவிளையாடல்களின் முறை, பரஞ்சோதி முனிவரியற்றிய திருவிளையாடற்புராணத்திலுள்ளதை ஒத்துள்ளது. அம்முனிவர் இந்நூலாசிரியருக்குப் பிற்காலத்தவரென்று தெரிகின்றமையின் அவருடைய புராணத்திற்கு முதனூலாகிய வடமொழி நூலிலிருந்தோ அன்றி வேறொன்றிலிருந்தோ இம்முறை இந்நூலாசிரியரால் அறிந்து அமைக்கப் பெற்றதெனக் கொள்ளவேண்டும். ஆனாலும், "தென்பாற், குலவு வடபாற் குடபாற் - கலையூரும், சூலிக்குங் காளிக்குந் துய்ய சுடராழி, மாலுக்குங் கோயில் வகுத்தமைத்து" (கண்ணி, 26-7), "பதஞ்சலிக்குச் சீர்க்கூத் தருள்

வார்" (119-20), "நல்லபணி, நிற்கவெள்ளி மன்றுடு நித்தர்" (165-6) என வருவனவும், "செந்தமிழை யூமை தெரிவித்த தும்" (411) என்பது முதலிய இடங்களில் திருவிளையாடல்களைக் குறிப்பிக்கும் தொடர்மொழிகளும், "அபிடேகச் சொக்கன்" என்பது முதலியவையும் இவ்வாசிரியர், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தை அறிந்து அதிலிருந்து சில செய்திகளை யும் சொல்வழக்காறுகளையும் அமைத்துள்ளாரென்று சொல்ல இடந்தருகின்றன.

இதனுள் ஏழுவகைப் பருவங்கட்கேற்ப மாதர்களுடைய செயல்களையும் மனநிலைகளையும் ஆசிரியர் கூறிச்செல்லும் முறை யும் உவமைகளும், சிவபெருமானுடைய ஏற்றத்தைக்கூறும் பகுதி களும் படிப்போர்க்கு மிக்க இன்பத்தை அளிக்கும்.

ஏழு பருவ மகளிருடைய உணர்ச்சிகளின் நிலையைப் புலப் படுத்தும் பகுதிகள் ஆதியுலா, மூவருலா என்பவற்றைப் பின்பற்றி யும், தலவிருட்சங்களைப் பற்றிக்கூறும் பகுதி திருவானைக்காவு லாவைப்பின்பற்றியும் அமைந்துள்ளன.

மேலேகாட்டிய உலாவின் இலக்கணங்களுள், தசாங்கம் 7 - ஆம்கண்ணி முதலியவற்றிலும், சிற்றில் பாவை கழங்குமுதலி யன 145 முதலியவற்றிலும், ஊசல் 25 முதலியவற்றிலும், கிளியைத் தூதுவிடுதல் 302 முதலியவற்றிலும், யாழ் 477 முதலியவற்றிலும், புனலாட்டு 198 முதலியவற்றிலும், பொழில் விளையாட்டு 354 முதலியவற்றிலும் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலில் வந்துள்ள மதுரைத்தல சம்பந்தமான குறிப்புக்களும் பிறவும்.

விநாயகர்: கற்பகவிநாயகர், கண்ணி, 97.

ஸ்ரீ சொக்கநாதர் திருநாமங்கள்: அட்டாலைச் சேவகன், 276; அபிடேகச்சொக்கன், 157; அழகிய சொக்கர், 19, 21, 244; எண்ணெண்டிருவிளையாட்டண்ணல், 163 - 4; கடம்ப வனத் தான், 473; கான்மாறியாடுகின்ற காரணன், 434; கூடலமலர், 424-5; சித்தர், 334; சுந்தரமாறன், 516; செந்தமிழாகரன், 496; சேவிக்க வாழ்விக்குந் தெய்வப்பெருமான், 245; சொக்கன், 210, 334, 362; திருவாலவாயான், 215, 231, 301, 352; பழியஞ்சிச் சொக்கன், 275; பாண்டித் திருநாடன், 9; பொதியப் பொருப்

பன், 7 ; மணாளன், 379, 438; மதுராபுரிவேந்தன், 10 ; மதுராபுரேசன், 32, 195, 438, 494 ; மதுரேசன், 381, 516 ; மாணிக்கவல்லி மணவாளன், 130; வெள்ளிமணி மன்றுடையான், 447; வெள்ளிமன்றுடு நித்தர், 166 ; வைகைத்துறைவன், 8, 157.

அம்பிகையின் திருநாமங்கள் : அங்கயற்கணம்மை, 6, 23, 39, 243, 516 ; அருட்பெண், 149-50 ; தமிழறியும் பேராட்டி, 5 ; மரகதவல்லி, 5 ; மாணிக்கவல்லி, 5, 130.

ஆலயத்தின் திருநாமம் : திருவாலவாய், 71, 362.

மதுரையின் திருநாமங்கள் : ஆலவாய், 334, 362, 407 ; கடம்பவனம், 210, 232, 414, 473 ; கூடல், 424 ; திருவாலவாய், 126, 215, 231, 301, 352 ; நான்மாடக்கூடல், 204, 434 ; மதுராபுரி, 10, 30, 110, 362; வாலவாய், 408.

தீர்த்தங்கள் : எழுகடல், 186 ; பொற்றாமரை, 414 ; வைகை, 8, 85, 248, 269.

தலவிருட்சம் : கடம்பு, 361.

விமானம் : இந்திரவிமானம், 18, 195, 506.

மன்றம் : வெள்ளிமன்று, 166, 447.

மண்டபம் : மண்டபங்கணயன், 48.

வாயில் : முத்தளக்குந் திருவாயில், 144

ஸ்ரீ சோக்கநாதர் தசாங்கம் : (1)மலை - பொதியில்,(2) ஆறு - வைகை, (3) நாடு - பாண்டிநாடு, (4) நகர் - மதுரை, (5) மாலை-கொன்றை, (6) குதிரை - இடபம், (7) யானை - இடபம், (8) கொடி - இடபம், (9) முரசு - மறை, (10) செங்கோல் - கருணை.

தெய்வங்கள் : அரம்பையர், 114 ; இந்திரன், 18 - ஆம் கண்ணி முதலியன ; இரதி, 452 ; கலைமகள், 426, 431 ; காமன், 120 முதலியன ; காலன், 178 முதலியன ; காளி 27 ; சூரியர் முதலானோர், 100 ; சூலி, 27 ; திருமகள், திருமால், 1 முதலியன ; நந்திதேவர், 66 ; பதினெண் கணம், 101 ; பிரமன், 1 முதலியன ; முருகக்கடவுள், 98.

வேறு தலங்களும் தலங்களில் நிகழ்ந்த அருட் செயல்களும் : அருணாசலம், 314 ; காஞ்சியில் இறைவன் உமாதேவியார் தழுவக் குழைந்தது, 356 - 8 ; சிதம்பரம், 92 ; திருவாரூரில் இறைவன் செம்பொற்றியாகம் அளித்தது, 507-8.

பிறதல விருட்சங்கள்: ஆத்தி, ஆல், கடம்பு, குரா, கொன்றை, தில்லை, பலா, பாடலம், பாலை, மகிழ், மருது, மா, வெண்ணுவல், 356 - 61.

சிவபெருமானுடைய வீரச் செயல்கள்: அந்தகாசுர வதம், 259; இராவணனை நெரித்தது, 261, 436; காம தகனம், 262; காலசங்காரம், 260, 437; சரபாவதாரம், 16; தக்கயாக சங்காரம், 502; திரிபுரசங்காரம், 17, 143, 260 - 61; பிரமன் சிரங்கொய்தது, 260; யானையை உரித்தது, 260-62.

நாயன்மார்களும் ஏனையடியார்களும்: கண்ணப்ப நாயனார், 380-81; குலச்சிறை நாயனார், 95; சண்டேசர், 91; சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், 89, 93; சேரமான் பெருமாணாயனார், 93; திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், 87, 94; திருநாவுக்கரசுநாயனார், 88; திருநீற்றுச் சோழர், 92; நின்றசீர் நெடுமாறநாயனார், 94; மாணிக்கவாசகர், 90, 478.

சற்றேறக்குறைய 40 வருஷங்களுக்கு முன்பு இந்நூலின் ஏட்டுப்பிரதி ஒன்று திருநெல்வேலியிலிருந்த வித்வான் ஸ்ரீ சாலிவாடீசுவர ஓதுவாரவர்கள் வீட்டிற் கிடைத்தது. அப்பிரதி மிகவும் பழமையானது. அதன் முதலில் ஏகாம்பரநாதருலாவும் அப்பால் இந்த உலாவும், இதற்குப் பின் திரிசிரகிரியுலாவின் இறுதிப் பகுதியுள்ள ஒரேடும் இருந்தன. அவ்வொற்றையேட்டிற் காணப்பட்ட கண்ணிகள் வருமாறு:

> "......................................மட்டு வார்குழலாம்
> நல்லாளோ டின்ப நகைமேவிச் - சொல்லார்ந்த
> மூவர் முதலோர் முழுத்தமிழு மன்புடையார்
> யாவர் தமிழு மணிந்தருள்வோன் - ஆவியாய்
> அத்தனு மாவதன்றி யன்னையுந்தா னையபிரான்
> சித்த மகிழ்தேன் சிரகிரியான் - சுத்த
> நிலாவும் பகீரதியு நீண்ட சடைமேல்
> உலாவவே போந்தா னுலா."

இந்நூலின் முதற் பகுதி கிடைக்கவில்லை.

இந்தச் சொக்கநாதருலாப் பிரதிகள் வேறு கிடைக்குமோவென்று இதுகாறும் தேடிப்பார்த்தும் அகப்படாமையால், இதுவும் வீணாய்விடுமே யென்னும் அச்சத்தாலும், இது தக்கவர்

கள் வீட்டிலிருந்து கிடைத்த பிரதி யென்னும் துணிவாலும் இப்பொழுது இதனை ஆராய்ந்து வெளியிடலானேன்.

இப்போது திருப்பனந்தாட்காசிமடத்துத் தலைவர்களாக விளங்கும் கௌரவம் பொருந்திய ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி ஸ்வாமிநாத ஸ்வாமிகளவர்கள் தமிழ்க் கல்விகேள்விகளிற் சிறந்தவர்களென்பதும், முத்தமிழ்ப்புலமைவாய்ந்து பிரசித்திபெற்று விளங்கிய கொட்டையூர் ஸ்ரீசிவக்கொழுந்துதேசிகரவர்களுடையமரபில் உதித்தவர்களென்பதும், தமிழ்க்கல்வி பரவவேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடன் பல நற்காரியங்களைச் செய்துவருகிறார்களென்பதும் அநேகருக்குத்தெரிந்திருக்கலாம்; ஷை மடத்து மூல புருஷர்களாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர ஸ்வாமிகளவர்கள் இயற்றிய பிரபந்தங்களைக் குறிப்புரையுடன்வெளியிட்டு யாவருக்கும் இலவசமாக வழங்கச்செய்யவேண்டுமென்று எண்ணிச் சிலமாதங்களுக்கு முன், கந்தர் கலிவெண்பாவை முதலில் வெளியிடச் செய்தார்கள்.

சொற்சுவை பொருட்சுவை நிறைந்த மதுரைச்சோக்கநாதர்தமிழ்விடுதூது என்னும் பிரபந்தத்தை முன்பு நான் வெளியிட்டபோது அதுவிஷயத்தில் பொருட்கவலை சிறிதும் உண்டாகாதபடி செய்வித்து இந்த இராசதானியிலுள்ள கலாசாலைகளுக்கும் புத்தகசாலைகளுக்கும் வேறு வகையான கல்வி நிலையங்களுக்கும் ஷை பிரபந்தத்தின் பிரதிகளை இலவசமாக வழங்கி உபகரித்தார்கள். அதேநோக்கத்துடன் இந்தச் சொக்கநாதருலாவை வெளியிடும்விஷயத்திலும் எனக்குச் சிறிதும் பொருட்கவலை உண்டாகாதபடி செய்து ஊக்கமளித்தார்கள். இவ்விஷயமாக அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன். நான் பரிசோதித்து வெளியிடக் கருதியிருக்கும் மற்றப் பிரபந்தங்களும் இத்தகைய ஆதரவினால் முறையே ஒவ்வொன்றாக வெளிவருமென்று எண்ணுகிறேன்.

சென்னை ஸர்வகலா சங்கத்தாரால் நடத்தப்பெறும் ஓரியண்டல் டைடில் என்னும் வித்வான்பரீக்ஷை ஸம்பந்தமாக ஷை ஸ்வாமிகளவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் பரிசின்விவரத்தை யாவரும் தெரிந்துகொள்ளும்படி இங்கே தெரிவிக்கிறேன். ஷை பரீட்சையில் வருடந்தோறும் தமிழில் முதல்வகுப்பில் முதல்வராகத் தேர்ச்சிபெறும் மாணாக்கருக்கு ஆயிரம்ரூபாய்ப் பரிசு சென்ற இரண்டுவருஷங்களாக அளித்துவருகிறார்கள். இந்தப்

பரிசை 1929-ஆம் வருஷத்தில், சென்னைக்கிறிஸ்டியன் காலேஜில் தமிழ்ப் பண்டிதராகவுள்ள வித்வான் சிரஞ்சீவி வி. மு. சுப்பிரமணிய ஐயரும், 1930-ஆம் வருஷத்தில், சிதம்பரம் அண்ணுமலை ஸர்வகலாசாலையில் தமிழ்ப் பண்டிதராகவுள்ள வித்வான் சிரஞ்சீவி ஆ. பூவராகபிள்ளையும் முறையேபெற்ருர்கள். இந்தப் பரிசளிப்பு சாசுவதமாக நடைபெறும் பொருட்டு ஷை காசி மடத்துத் தலைவரவர்கள் 1928-ஆம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதத்தில் அமெரிக்கா கண்டத்து டாரண்டோ என்னும் நகரத்திலுள்ள "தி மானுபாக்ச்சரர்ஸ் லைப்இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி"(The Manufacturers Life Insurance Company)-யில் தங்கள் ஆயுளை ரூபாய் நாற்பதிணுயிரத்துக்கு இன்ஷ்யூர் செய்து, 4,46,416 என்னும் எண்ணுள்ள பாலிஸியை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். இந்த மூலதனம் 15 வருஷங்களில் நிறைவடையும். அது வரையில் இப்பரிசை வேறு வரும்படியிலிருந்தே வருடந்தோறும் அவர்கள் தவருமல் அளித்து வர நிச்சயித்திருக்கிருர்கள். தமிழ்படித்தவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாயை ஒரேகாலத்திற் பெறும்படியான அதிர்ஷ்டம் பெரும்பாலும் இருந்ததில்லை. ஆதலின் இதனைக் கண்ணுறும் தமிழ் மாணுக்கர்கள் விசேடமான ஊக்கத்துடன் தமிழை நன்ருகப் படித்து இப்பரிசைப் பெறுவதற்குரியவழியைத் தேடிக்கொள்ளுவார்களென்று நம்புகிறேன்.

தமிழின் வளர்ச்சியின் பொருட்டு அருங்கலை விநோதர்களாகிய ஷை ஸ்வாமிகளவர்கள் செய்யக் கருதியிருக்கும் நற்காரியங்கள் இன்னும் பல. வித்தியா பரிபாலனத்தை அவர்கள் செய்து கொண்டு அரோக திடகாத்திரத்துடன் நெடுங்காலம் விளங்கும்படி செய்வித்தருளும் வண்ணம் ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப் பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இந்நூலை ஆராயுங்காலத்தும் பதிப்பிக்குங்காலத்தும் உடனிருந்து உதவிசெய்தவர்கள் சென்னை விமன்ஸ் கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி வித்வான், சு. கோதண்டராமையரும், மேலேகூறிய வித்வான் சிரஞ்சீவி வி. மு. சுப்பிரமணிய ஐயரும், மோகனூர்த்தமிழ்ப் பண்டிதர் சிரஞ்சீவி கி. வா. ஜகந்நாதையரும் ஆவர்.

திருவேட்டீசுவரன் பேட்டை.
27-3-1931.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையர்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியரது இயற்பெயர் திருமலைநாதரென்பது. இவர் காஞ்சிபுரம் ஞானப்பிரகாசமடத்துச் சிஷ்ய பரம்பரையைச் சார்ந்தவர். திருமுறைகளிலும் பழைய தமிழ் நூல்களிலும் ஸ்தல புராணங்களிலும் பிரபந்தங்களிலும் சைவ சாஸ்திரங்களிலும் பயிற்சியுள்ளவர். இவருடைய பக்தியையும் செய்யுள்செய்யும் நயத்தையும் அறிந்த தில்லைமூவாயிரவரும் *யதிகளும் மற்றப் பெரியோர்களும் சைவபுராணத்தின் ஒரு பகுதியாகிய சிதம்பரபுராணத்தைத் தமிழிற் செய்யுள் நடையாக மொழிபெயர்க்கும்படி சொன்னமையால் அங்ஙனமே செய்ய உடன்பட்டனர். மலைநாட்டிலிருந்து வடமொழிப் பிரதியொன்றை வருவித்து அதனைக் கொண்டு அவர்கள் கூறியவண்ணம் மொழிபெயர்த்தனரென்றும், அப்பிரதியில் அப்புராணத்தின் பிற்பகுதி இல்லையென்றும், பின்பு அகப்படாமையால் அப்பகுதி இவராற் செய்யப்படவில்லையென்றும், அது கிடைக்கவில்லையேயென்ற வருத்தம் இவருக்கு இருந்ததென்றும் தெரிகின்றது.

அப்புராணத்தைக்கேட்டு அதன்சொற்சுவை பொருட்சுவைகளை நன்ருக அறிந்த பெரியோர்கள் இன்புற்று இவரைப்புராணத்திருமலைநாதரென்று சிறப்பித்து வழங்குவாராயினர். அப்புராணத்திலுள்ள, ''முற்றுமுணர்'' என்னும் செய்யுளால் இவர் உமாபதி சிவாசாரியரிடத்திற் பேரன்பு பூண்டொழுகியவரென்பதும் அவர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டவரென்பதும் அறியப்படுகின்றன.

இன்னும், அப்புராணத்திலுள்ள, ''சூழுமாகடல்'' என்னும் செய்யுள் இவர் சாலிவாகன சகாப்தம் கசஙஂ0 (கி. பி. 1507)-ஆம் வருடத்தில் அந்தப் புராணத்தைச் செய்யத் தொடங்கியதாகக் கூறுதலால் இவர் காலம் இற்றைக்கு 400 வருடங்களுக்கு முற்பட்டதென்று தெரிகின்றது.

சொக்கநாதருலாவிலுள்ள, ''மன்னன்குடைவீர மாறன் குலதிலகன்'' (33) என்னுங்கண்ணியாலும், ''வேதநூற் றென்முறைசை'' என்னும் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளாலும் இவர், மதுரையில் அரசாண்டுகொண்டிருந்த வீரமாறனென்பவனால் ஆதரிக்கப்பெற்றவரென்றும் அவனது வேண்டுகோளின்மேல் இந்நூல் செய்து அரங்கேற்றப்பெற்றதென்றும் விளங்குகின்றது.

---

* சந்நியாசிகள்.

பின்னும், இவ்வுலாவில் வந்துள்ள மண்டபங்களுயன், முத்தளக்குந்திருவாசல் என்னும் இரண்டும் மதுரைத்திருப்பணி மாலையிலுள்ள, "தென்னவனடத்தாவணி மூலத்தின்" என்னும் செய்யுள் முதலியவற்றால் மல்லைய சின்னப்ப நாயக்கரென்பவரால் சக வருடம் ௧௪௪௮ (கி. பி. 1526) - இல் செய்விக்கப்பெற்றனவென்று தெரிதலால் அக்காலத்தின் பின்னர் இவ்வுலா இயற்றப்பெற்றதென்று விளங்குகின்றது அச்செய்யுளிற் குறிப்பிடப்பட்ட தென்னவன் இவ்வீரமாறன்றானோ வேறு யாரோ தெரியவில்லை.

இவருக்குப் பரஞ்சோதியென்ற பெயருள்ள குமாரர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் இவரிடத்தே தமிழ்க் கல்வி கற்றவர்; இலக்கண இலக்கியங்களில் நல்ல பயிற்சியுள்ளவர்; சிதம்பரத்தில் தந்தையாரைப்போலவே விசேடப் பற்றுடையவராக இருந்தார். பொருத்த இலக்கணமும் பிரபந்த இலக்கணமும் அமைந்த சிதம்பரப் பாட்டியலென்னும் நூலொன்று அவராற் செய்யப்பெற்றது.

இந்நூலாசிரியர் செய்த நூல்களாக இப்பொழுது தெரிந்தவை சிதம்பர புராணமும் இந்தச் சொக்கநாதருலாவுமே. "சிதம்பர புராணமுதனூலும் மதுரையுலாவும் பகர்ந்தோன்" (சிதம்பரப் பாட். சிறப்புப்.) என்பதனால் இவ்விரண்டையுமன்றி வேறு சில நூல்களும் இவராற் செய்யப்பெற்றனவென்று சொல்வதற்கிடமுண்டு. அவை இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

இவர் செய்த நூல்களை ஆராயும்பொழுது இவர் சைவ சமயத்திலும் சிவ ஸ்தலங்களிலும் மிக்க பற்றுடையவரென்றும் பல ஸ்தலங்களுடைய சரித்திரங்களையறிந்து அவற்றைப்பற்றிய செய்திகளை அழகுபெற அமைக்கும் தன்மை வாய்ந்தவரென்றும் சிவஞானத்தைப் பெறவேண்டுமென்னும் நோக்கமுடையவராக இருந்தாரென்றும் யாவர்க்கும் புலப்படும்படி எளிய சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் அமைத்துச் சந்தக்கவி செய்தலில் ஆற்றலுடையவரென்றும் சிவபெருமானுடைய குண விசேடங்களையும் திருவிளையாடல்களையும் பாராட்டித் துதிப்பதில் பெருவேட்கையுடையவரென்றும் தமிழ்மொழியிடத்து மிக்க அன்புடையவராக இருந்தாரென்றும் தெரிகின்றது.

இந்நூலில், சைவசமயத்தை வைதிகசைவம் (கண்ணி, 32), சைவச்சலதி (70), சுத்தநெறி (96) எனச்சிறப்பித்தலும், "சைவ சவுராதி சண்டாந்த வர்ச்சனைகள்" (47) எனவும் இவ

ருடைய சைவசமயப்பற்றையும், தேவாரங்களை, "அருட்பாடல்" (8), "மறைத்தண்டமிழ்" (35-6), "முத்திதருஞ்சொல்" (154), "சுத்தத்திருப்பதிகம்" (154-5), "அரியநெறிச் செய்கைத்தமிழ்" (247-8) எனப் பாராட்டுதல் இவருக்கு அவற்றின்பாலுள்ள அன்பையும், சொக்கநாதர் திருவுலாப் போதுகையில் உடன்வந்தவர்களைப்பற்றிச் சொல்லும் பகுதியில் முதலில், சைவ சமயாசாரியர்களையும் பிற பெரியார்களையும் கூறிப் பின்பு கடவுளர்களைக் கூறுதல் இவருக்குச் சிவனடியார் மாட்டுள்ள பக்தியையும் புலப்படுத்தும்.

இவர் இந்நூலுள் இடையிடையே உவமை, உருவகம், சிலேடை, சொற்பொருட் பின்வருநிலை முதலிய அணிகளமையப் பாடியுள்ளார். அவ்வணிகளோடு நீதிகள் சிலவற்றையும் விளக்கியிருக்கின்றனர் :

உவமை : 52 - 8, 60, 63 - 4, 78 - 83, 113 - 6, 138 - 42, 176 - 84, 190 - 96, 218, 237, 250, 293 - 5, 299 - 300, 319-20, 322 - 5, 341 - 5, 348 - 51, 374 - 8, 393 - 7, 400, 431 - 2, 441 - 6, 454 - 6, 462 - 8, 508.

உருவகம் : 133 - 7, 230 - 32, 243, 245, 290 - 91, 321, 338 - 9, 449 - 50, 497 - 9.

சிலேடை : 239 - 40, 296 - 8, 398 - 400, 416 - 9, 505.

சொற்பொருட் பின்வருநிலை : 86 - 7, 178, 181 - 2.

நீதிகள் : "பொய்வாழ் வடைந்தோர் புலன்கள்போ லொன்றேடொன், றெவ்வா தலைகின்ற வோதியாள் - பவ்வத், துலக மயக்கமொழிந்தோர் மனம்போற், கலகஞ் சிறிதறியாக் கண்ணாள்" (141 - 2), "தவமடைந்தோர் வெவ்வினைபோ னொளும், இளைக்க வடிக் கொண்ட விடையாள்" (179), "செங்கோ லொழித்தெவர்க்குந் தீது புரிவேந்தர், வெங்கோ லினுங்கொடிய வேற்கண்ணாள்" (295), "வஞ்சம் புரிவேந்தர் மண்டலத்துள் வாழ்வோர்தம், நெஞ்சம்போ னின்றலையு நேரிடையாள்" 299.

அரும்பதங்கள் : கட்டாண்மை, 256, 290 ; கான் - இசை, 9,87 ; குனிப்பம், 73 ; சொற்பாடு - புகழ், 259 ; பணிலம் - ஒருவகைவளை, 171 ; மகுடி - ஒருவகை வாச்சியம், 103 ; முகிழ்த்தம் - முகூர்த்தம், 75 ; வாறு - விதம், 328, 432.

ஒரு பொருள்தரும் இரண்டு சொற்களைச் சேர்த்து வழங்குதல்: கடலாழி, 88 ; திங்கண்மதி, 229; வல்லிக்கொடி 113.

இந்நூலாசிரியர் வரலாற்றை அறிந்துகோள்வதற்குக் கருவியாக இருந்த செய்யுட்கள்.

க. முற்றுமுணர் மெய்கண்ட சந்ததிக்கோர் தீபமென
முதன்மை கொண்ட
கொற்றவன்றன் குடிமருவு குலவுமுமா பதிசிவன்பொற்
கோயி லுண்மை
சொற்றபுரா ணமுமிருக்கப் பின்னுமொரு வகையானுஞ்
சொல்வான் புக்கேன்
மற்றவன்றன் றிருவடியின் வழிவந்தோர்க் கடியனெனும்
வழக்கான் மன்னோ.

உ. ஆற்றல் சான்றமூ வாயிர மறையவ ரானுக்
கேற்ற தொண்டர்கண் மறைநெறி யெதிகளா யுள்ளோர்
போற்ற ருஞ்சிதம் பரத்திடைப் புகழினைத் திகழச்
சாற்று வாய்வட மொழிவழித் தமிழினு லென்றார்.

ஙட. மறுவி லிங்கிது கூறயான் வல்லனோ புலத்தைச்
செறுநர் கேட்டிடச் சிதம்பர புராணமென் றருட்பேர்
நிறுவி யிப்பவ நீத்தற்கு நிமித்தமெய்ஞ் ஞானம்
பெறுது மென்பதோர் கருத்தினுற் றுணிந்தனன் பெரிதும்.

ச. சூழு மாகடற் புடவியாள் சுடர்முடிச் சகற்கீ
ரேழு நூறுடன் முப்பஃ தியைந்தவாண் டெல்லைத்
தாழு மாமதிச் சடைமுடித் தனிமுத லென்றும்
வாழு மம்பலப் பெருமையை வழுத்தலுற் றனன்யான்.

(சிதம்பர புராணம், பாயிரம், 13, 15, 17-8.)

ரு. இந்த வெல்லை மலைநாட் டிடத்தினும்
வந்த தெய்வ வடமொழி யின்படிச்
செந்த மிழ்த்தொடை நூற்பாற் றெரித்தனம்
முந்து மற்றதும் வந்தான் மொழிதுமால்.

(ஷை துற்றரிசனச்சருக்கம், 98.)

சு. பூமன்னு பொழில்வெண்ணை மெய்கண்டான் கச்சிப்
புகழ்புனைதத் துவஞான ப்ரகாசமாய் வந்து
பாமன்ன வுரையென்ன வவனருளா லவன்றன்
பதம்பரவிச் சிதம்பரப்பாட் டியலெனப்பேர் வகுத்தான்
மாமன்னு சிதம்பரபு ராணமுத னூலும்
மதுரையுலா வும்பகர்ந்தோன் மருவுகுல மைந்தன்
தேமன்னு புராணகலை பலதெரிபு ராணத்
திருமலைநா யகனருளின் றேசுபூண் டோனே.

எ. சிதம்பரப் பாட்டியலைச் செய்தான் றமிழாற்
சிதம்பரபு ராணமுதற் செய்து - விதம்பெறுசீர்
சேர்ந்த புராணத் திருமலைநா தன்றவத்தாற்
சார்ந்தபரஞ் சோதியென்பான் ருன். (சிதம்பரப். சிறப்புப்.)

அ. திருமிகுதென் னவனடத்தா வணிமூ லத்தின்
திருநாட்குத் தேர்புதிதா வீதி யூர்கள்
மருவியசொக் கருக்கினிதாம் பூசை சந்தி
மண்டபங்க ளுயகளு யகத்துப் பத்தி
அருண்மிகுசின் னீச்சுரமுத் தளக்கும் வாயில்
அகவணைகள் புறவணைக ளன்பாற் செய்தான்
ஒருமைதிகழ் மல்லையசின் னப்ப பூபன்
ஓங்குபுகழ் சேர்குத்தி யூரன் ருனே.

(மதுரைத் திருப்பணிமாலை, 37.)

இந் நூலின் பொருட்சுருக்கம்.

திருவாலவாயில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீசோக்கநாதக்கடவுள் திருவுலாப் போதத்திருவுளங்கொண்டு, பூசைமுதலியவற்றை ஏற்று மண்டபங்களுயனென்னும் மண்டபத்தில் வீற்றிருந்து திருவாபரணங்களை அணிந்து திருத்தேரில் எழுந்தருளிச் சைவசமயாசாரியரும் பிற பெரியோர்களும் தேவர்களும் சூழ்ந்துவர மறுகிற் பவனி வருவாராயினர். அப்பொழுது, கின்னர மகளிர் முதலிய பலவகைமாதர்கள் சூழாங்கொண்டு அவருடைய திருமேனியழகிலே ஈடுபட்டு மயங்கி நின்ருர்கள்.

அவர்களுள், பேதைப்பருவப் பெண்ணொருத்தி, சிற்றில் அமைத்துச் சிறுசோறட்டு விளையாடிப் பின், சொக்கநாதர் திருவிளையாடல்களைக் கிளிகள் கூறக்கேட்டு மகிழ்வுற்றுத் தாய்மாருடன் இருக்கும்பொழுது, அவர் எழுந்தருளுவதையறிந்த தாய்மார் தரிசிக்கச்செல்லத் தானும் உடன்சென்று தரிசித்தாள். தரிசித்துத் திருக்கரங்களில் உள்ள மான் முதலியவற்றைப்பார்த்து அவர் தன்னுடன் விளையாடுதற்கு வந்தாரென நினைத்துத் தாயர்களை வினவ, அவர்கள் அவருடைய அருமை பெருமைகளை எடுத்துரைத்தனர். உடனே பேதை, அவருடைய திருத்தேரின் மீது தன்னை ஏற்றவேண்டுமென்று சொல்லிக் கண்ணீர் பெருக உள்ளந்தளர்ந்தாள். தாயர் இவள்நிலையை அறிந்து இவளை அணைத்தெடுத்து வீட்டிற்குச்சென்றனர்.

திருவிழாவின் இரண்டாவது நாளில் சொக்கநாதப்பெருமான் வெள்ளையானையின்மீது உலாப்போந்தனர். அன்று, பெதும்பைப்பருவப் பெண் ஒருத்தி, பாங்கியர்களுடன் சென்று எழுகடலென்னும் தீர்த்தத்

தில் நீராடி அருகிலுள்ள சுரபுன்னைக்காவில் இருப்ப, பாங்கியருள் ஒருத்தி மதுரேசர் திருவிளையாடல்கள் சிலவற்றை விரித்துரைக்கக் கேட்டு மகிழ்ந்து அவரது திருவுலாவைத் தரிசித்தற்கு விரும்பி இருக்கையில் அவர் எழுந்தருளுதலையறிந்து உடனே சென்று தரிசித்து வணங்கினாள். அப்பொழுது அதுகாறும் பெற்றறியாத ஒரு விருப்ப உணர்ச்சி இவளுக்கு உண்டாகவே அணிகள் முதலியன கழன்று நிறை யழிந்து நிற்க, தாயர் இவளைக்கொண்டு தம்முடைய மாடத்தை அடைந்தனர்.

மூன்றாவது நாள் திருவாலவாய்ப்பெருமான் வேதக்குதிரையிற் பவனிவந்தார். அன்று, மங்கைப் பருவத்தாளொருத்தி, பாங்கியர்களுடன் சென்று வைகைநதிக்கரையில் உள்ள ஒரு சோலையில் ஊசலாட்டயர்ந்து தன் பாங்கியர்கள் சிவபெருமானுடைய வீரச் செயல்களைப் பாடத் தானும் அவருடைய திருவிளையாடல்கள் சிலவற்றைப்பாடி மகிழ்ந்து வைகையாற்றில் நீராடிவிட்டு ஓரிடத்து இருந்து அவர் உலாவருதலை அறிந்து சென்று தரிசித்து வணங்கினாள், வழுத்தினாள், மாலோடு இணங்கினாள், சிந்தை இளைத்தாள். அவர் அவ்வீதியைக்கடந்து செல்ல, உடனிருந்தவர்கள் இவளைக்கொண்டுசென்று மாளிகையிற் புகுந்து பாயலிற் கிடத்தினார்கள். பின்னர் இரவுவரலும் சந்திரனையும் தென்றல் முதலியவற்றையும் கண்டு மிகத்துன்புற்றழுங்கினாள்; தாயர் அதனைக்கண்டு, "நாளை இறைவர்பாற் சென்று உனக்கு அருள்புரியுமாறு வேண்டிக்கொள்வோம்; இப்பொழுது வருந்தாதே" என்றுசொல்லி ஆற்ற ஒருவாறு ஆறினாள்.

மடந்தைப்பருவத்தினளொருத்தி, சுந்தரேசப் பெருமானைவிரும்பி அவர்பால் தூதுசெல்லும்படி ஒரு கிளியை அனுப்பிவிட்டு, இராப்பொழுதுவரவே உள்ளம் புழுங்கியிருந்தாள். அக்காலத்தில், பாங்கியருள் யாழ்வல்லா ளொருத்தி அவருடைய திருவிளையாடல்களிற் சிலவற்றைப் பாடினாள். அவற்றைக்கேட்டு இன்புற்றிருக்கையில் பொழுது புலர்ந்தது. புலரவே நீராடி ஆடையணிகளை அணிந்திருப்பச் சொக்கநாதர் நான்காம் திருநாளாகிய அன்று திருமாலாகிய இடபத்தில் எழுந்தருளினார். அப்பொழுது, முன் தூதுவிடப்பட்ட கிளிவந்து அவர் எழுந்தருளுதலை அறிவிக்கவே, உடனேஇவள் சென்று திருவுலாவைக்கண்டாள்; திருமேனி அழகில் ஈடுபட்டாள்; உருகினாள், உள்ளம் உடைந்தாள். அருகிருந்த பாங்கியொருத்தி அவரிடம் இவளுடைய குறைகளைக்கூறி முறையிடலும் அவர் இவளுக்குத் திருக்கண் பார்வையீந்தருள இவளும் சிந்தைகளிகூர்ந்து மீண்டனள்.

ஐந்தாம்நாள் மீனாட்சி சுந்தரேசர் தருமரிஷபத்தில் திருவுலா வந்தனர். அன்று, அவர்பால் மையல்கொண்ட அரிவைப்பருவத்தாளொருத்தி, சேடியர்சூழ ஒரு பூஞ்சோலைக்கு வந்து அங்குள்ள மாமரம்

ஒன்றின்கீழ் இருத்தற்கு விரும்பச் சேடியருள் ஒருத்தி அம்மரமே காஞ்சித் தலத்தில் உமாதேவியார் தழுவக் குழைந்த திருவேகம்பருக்கு நிழலளிக்கும் பெருமைவாய்ந்ததென்று கூற, அரிவை பின்னும் சிவபெருமான் எழுந்தருளிய விருட்சங்கள் சிலவற்றை அச்சேடிவாயிலாக அறிந்து மதுரைத் தலத்திற்குரிய கடம்பொன்றை அங்கே கண்டு வணங்கித் துதித்து சொக்கநாதர் கைம்மாறு கருதாமல் இயற்றிய திருவிளையாடல்கள் சிலவற்றை எடுத்துப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கையில் அவர் திருவுலா வந்ததை அறிந்து சென்று தரிசித்துக் குறைகளை விண்ணப்பஞ் செய்து நின்றாள். நிற்கையில் அவர் அவ்வீதியைக் கடந்துசென்றார்.

தெரிவைப் பருவத்தாள் ஒருத்தி, இராப்பொழுதுவரச் சொக்கநாதரிடத்தே மையல் வளர இருந்து, நாகணவாய்ப் பறவைக்குக் கற்பிப்பாள் போல அவருடைய திருவிளையாடல்களைச் சொல்லி இராப்பொழுதைப் போக்கிவிட்டு, விடிந்தவுடன் தோழியர்களோடு பொற்றாமரைப் பொய்கைக்குச் சென்று நீராடி ஆடை முதலியவற்றை அணிந்து நிற்ப, ஒருபாணன் அன்றும் சொக்கநாதருடைய திருவுலா உண்டென்று கூறக்கேட்டு மகிழ்ந்து இருந்தாள். உடனே தோழியருள் ஒருத்தி இவளுக்கு மரகதத்தாற் செய்த அணிகளையணிய, பாணன் இவளுடைய தோற்றத்தை உமாதேவியாருடைய தோற்றமாகப் பாராட்டினான். அப்பொழுது மதுரேசர் ஆறும் திருநாளாகிய அன்று கற்பக விருட்ச வாகனத்திற் பவனி வருதலை யறிந்து விரைந்தணைந்து கண்டாள்; இருகண்களிகூர்ந்தாள். அவர் இவளை நோக்கிப் புன்னகை புரிந்தருளினார். அதனால் இவள் தருக்கிப் புளகம் தழைத்தாள்.

பேரிளம்பெண் ஒருத்தி இரவில் நிலாமுற்றத்திற் சுந்தரேசர்பாலுள்ள விருப்பத்தால் வருந்தியிருப்ப, விறலியொருத்தி தன்பாலுள்ள யாழை இவள்பாலீந்து அதனை வாசிக்குமாறு வேண்ட, இவள் சொக்கநாதருடைய திருவிளையாடல்கள் சிலவற்றைப் பாடிப் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தாள். பொழுது புலர்ந்தது. புலர்ந்தவுடன் அவர் ஏழாந் திருநாளாகிய அன்று இந்திரவிமானத்தில் திருவுலாவருதலையறிந்து சென்று இறைஞ்சி மயங்கி நின்றாள். அப்பொழுது சேடியொருத்தி இவளுடைய காமமயக்கத்தைப்பற்றி அவர்பால் முறையிட்டனள். அதனால் இவள் ஒருவாறு மயக்கம் ஒழிந்து அருள்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்பாளாயினள்.

இங்ஙனம் பேதை முதலிய எழுவகை மாதர்களும் மால்கொள்ள ஸ்ரீ சொக்கநாதப் பெருமான் உலாப் போந்தருளினார்.

---

* நூற் சிறப்புப் பாயிரம்.

வெண்பா.

க. சீரார் புராணத் திருமலைநா தன்கருணைப்
பாராளன் மெய்ஞ்ஞானப் பால்விளங்க - ஆராய்ந்து
வேதக் குலாவால் விரித்தால வாய்ச்சொக்க
நாதர்க் குலாப்பாடி னான்.

உ. வேதநூற் றென்முறைமை சை வீரமா றன்கடல்சூழ்
பூதலங்க ளன்பாய்ப் புரக்குநாள் - ஆதிநெறித்
தெய்வ மதுரைத் திருவால வாயுறைந்த
ஐயருலாக் கொண்டருளி னார்.

௩. வாழி மறைவாழி மன்னன் புகழ்வாழி
வாழி மதுரை நகர்வாழி - வாழியே
தண்ணளிசூர் வைகைத் தமிழ்நாடு வாழியே
கண்ணுதலோன் சைவா கமம்.

---

* இச் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்கள் ஏட்டுப் பிரதியில் இவ்வுலாவின் இறுதியில் எழுதப்பட்டிருந்தன. இவற்றையியற்றியவர் பெயர் அப்பிரதியிற் காணப்படவில்லை.

உ
கணபதி துணை.

மதுரைச் சொக்கநாதருலா.

கலிவெண்பா.

பூமேவு செல்வி புணருந் திருமாலும்
தேமேவு கஞ்சத் திசைமுகனும் - தாமேவி
இன்னநெறி யின்னசெய லின்னவுரு வென்றறிவால்
உன்ன வரிய வொருமுதல்வன் - தன்னிகராம்
ஆதி யநாதி யடிமுடியொன் றில்லாத
சோதி யளவுபடாத் தோற்றத்தான் - ஓதும்
இமய முதல்வி யிறைவி மறைதேர்
சமய முதல்வி தலைவி - உமைகௌரி
ரு. மாணிக்க வல்லி மரகத வல்லியிசை
பேணித் தமிழறியும் பேராட்டி - காணரிய
பங்கயற்கண் ணான்கனக பங்கயக்கண் ணான்புகழ்ந்த
அங்கயற்க ணம்மைபுண ராகத்தான் - பொங்கும்
செழுந்தண் டமிழ்வெள்ளந் திணாமுனிமா மேகம்
பொழிந்த பொதியப் பொருப்பன் - மொழிந்த

க. தாம் மேவி.

ச. சமய முதல்வி: "அறுவகை நெறிகளும் பிறவு மாக்கிய, விறைவி" கந்த. கடவுள். 7.

ரு. மாணிக்கவல்லி - அங்கயற்கணம்மையின் திருநாமங்களுள் ஒன்று; கண்ணி, கரு௦. மாணிக்கவல்லி, மரகதவல்லி: "மாணிக்க வல்லிமர கதவல்லி யபிடேக வல்லிசொற் றமிழ்தழையவே" (மீ. பிள்ளை. காப்பு.) இசை - இசைத்தமிழை. காணரிய - பிறர் தன்னைக் காணுதற்கு அரிய.

சு. பங்கயற்கு அண்ணான் - பிரமதேவரால் அணுகப்படாதவர்; "பங்கயற்க ணரியபரம் பரன்" (திருவிளை. கடவுள். 4.) பங்கயம் கண்ணான் - திருமால்.

எ. இது முதல் கரு - ஆங்கண்ணி இறுதியாகத் தசாங்கம் கூறப் படும்.

இறைமுனருட் பாட லெதிரேற்று நன்னூற்
றுறைபுகழ்ந்த வைகைத் துறைவன் - நறைகமழும்
வான்பாயுஞ் சோலை வயற்செந்நெல் கன்னலுக்குத்
தேன்பாயும் பாண்டித் திருநாடன் - கான்பாடல்

க0. தங்கு மறையோசை சங்கத் தமிழோசை
பொங்கு மதுரா புரிவேந்தன் - எங்கும்
கருதுங் கனகக் கதிர்தயங்க வாசம்
மருவுந் தொடையிதழி மார்பன் - பொருவில்
துரகங் களிறு துவசங் கதிகள்
விரவுங் கடிய விடையன் - பரவரிய
எங்கோன் மறைமுரச னெவ்வுயிர்க்குந் தன்கருணைச்
செங்கோ னடாத்துஞ் சிவானந்தன் - துங்கப்

தமிழ் வெள்ளம் - தமிழாகிய நீரை. திண்முனி - அகத்தியர்: பூமியைச் சமன்செய்தல் விந்தத்தை அடக்குதல் கடலைக் குடித்தல் முதலியன செய்தமையின் திண்முனியென்றார்.

அ. இறைமுன் - பாண்டியன் முன்பு. அருட்பாடலென்றது திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியின் தேவாரத்தை. நன்னூல் துறை - சங்கச் செய்யுட்களின் வகைகள். எதிரேற்றும் வைகை யென்க ; வைகை : வேகவதி யென்பதன் மரூஉ.

கூ. சோலையினின்றும், செந்நெலுக்கும் கன்னலுக்கும் தேன் பாயும் என்க. கான் - இசை ; "கானேற்ற பாடற் கவுணியனும்" என்பர் பின் (அஎ) ; புகழுமாம் ; தக்க. 448, உரை.

க0. மதுரையில் மறையோசையும் சங்கத்தமிழோசையும் இருந்தன வென்பது, "ஓத லந்தணர் வேதம் பாட" (மதுரை. 656), "நான் மறைக் கேள்வி நவில்குர லெடுப்ப, வேம வின்றுயி லெழுத லல்லதை, வாழிய வஞ்சியுங் கோழியும் போலக், கோழியி னெழாதெம் பேரூர் துயிலே" (பரி.), "தமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின், மகிழ்நனை மறுகின் மதுரை" (சிறுபாண். 66 - 7) என்ற சான்றோர் வாக்குக் களால் உணரப்படும்.

கக. இதழி - கொன்றைப்பூ ; கொன்றை பொன்னிறமுடையது ; "தங்கநறு மாலை", "பொன்னளவு கொன்றை" என்பர் பின்; கஉ௫, ௩அஅ.

கஉ. கதிகள் - நடைவகைகள். விடையே அவருக்குத் துரகமும் களிறும் துவசமுமாக உள்ளதென்பது ஈண்டு அறியற்பாலது.

க௩. மறைமுரசன் - வேதமாகிய முரசத்தையுடையவன் ; "ஆரண

பனுவன் மறைகள் பரவு முனைவன்
அனக னசல னகண்டன் - வனசப்
௧௫. பதியா ரணன்படைக்கப் பாலித்தோன் காக்கும்
அதிகார மாலுக் களித்தோன் - பதியாய்
நரமடங்க லாங்கார நீங்கி நடுங்கச்
சரபவுரு வங்கொண்ட தாணு - வெருவாமல்
எப்புவன மும்புரப்பா ரெவ்வெவரு மேத்துதலால்
முப்புரமுஞ் சுட்டவிள மூரலான் - ஒப்பிலா
ஐந்தருநாட் டண்ண லரும்பழிக்கா வன்றுதனக்
கிந்திரவி மான மினிதமைத்து - வந்தித்
தழகிய சொக்கரென வானதிரு நாமம்
குழைவுதரு நேசமுடன் கொண்டோன் - பிழையகல

முரசம் பொங்க" என்பர் பின்; உ௧௧.

௧௪. அநகன் - பாவமில்லாதவன். அசலன்: "அசல னமலன்" கண்ணி, ௩௧௪.

௧௪-௫. வனசப்பதி ஆரணன் - தாமரை மலரை இடமாக உடைய பிரமதேவன். காக்கும் அதிகாரத்தை.

௧௬. நரமடங்கல் - நரசிங்கமூர்த்தி. ஆங்காரம் - அகங்காரம்.

௧௭. இளமூரல் - புன்சிரிப்பு.

௧௮. அண்ணல் - இந்திரன். அரும்பழி - தீர்த்தற்கரிய விருத்திராசுரனைக்கொன்ற பழி.

இக்கண்ணிமுதல் இந்திரன் பழிதீர்த்தது முதலிய மூன்று திருவிளையாடல்கள் கூறப்படும்.

௧௯. அழகிய சொக்கர்: "அழகிய சொக்கர், உறைந்த திருவெல்லை யுற்று", "அழகிய சொக்கனை" (கண்ணி, ௨௧, ௨௪); "அழகிய சொக்க னுமம்", "அழகிய சொக்கெனத் தேறி", "அழகிய சொக்க னென்னுங், துணிவுடைத் தோலாக் கையும்" (திருவால. ௨௩: 19, ௨௫: 25, ௩௫: 32); "ஆனேறும் வலனுயர்த்த வழகிய சொக்கர்", "அழகிய சொக்கர் கடம்ப வனச்சொக்கர்", "மதுரை யழகிய சொக்கர்" (மதுரைக்கலம். 4,53,94.) என - என்று சொல்ல.

௧௮-௯. "மெய்ப்படி சிற்பம் வல்ல வுத்தம விரைந்து நீபோய், ஒப்பில்காஞ் சனவி மான மும்பலிற் கொணர்தி யென்ன, அப்பொழு தவன்போ யாசை யானையிற் கொணர்ந்து காட்டத், தப்பிலா விதியி னேங்கச் சாத்தினன் குளிர்வி மானம்", "சிந்தைவாழ்ந் திறைஞ்சி யேத்திச் சிறந்தசெய் தியாரும் போற்ற, அந்தநீ டால யத்துக் கணியுற

உ0. மன்னு கடவுட் களிறுவினை மாற்றியதன்
பின்ன ரடைந்த பெருவணிகன் - தன்னால்
அறிந்த வழுதி யழகிய சொக்கர்
உறைந்த திருவெல்லை யுற்று - நிறந்தயங்கும்
மண்டபமுஞ் சூளிகையு மாளிகையு நீளுமணித்
தண்டரள பீடிகையுஞ் சாளரமும் - மண்டுமெழில்
அங்கயற்க ணம்மைதிரு வாலயமு மாமதிளும்
பொங்குமணிக் கோபுரமும் பூங்கிடங்கும் - எங்கணும்
நீடுபல வீதிகளு நேரின்றித் தாரகையைக்
கூடி வளர்மாட கூடமுடன் - ஆடகத்
உரு தெற்றியுந் தோரணமுஞ் செய்குன்றுந் தேர்நிரையும்
சுற்று மலர்த்தடமுஞ் சோலைகளும் - மற்றும்
நலமுடைய வெல்லா நகரமைத்துத் தென்பாற்
குலவு வடபாற் குடபாற் - கலையூரும்
சூலிக்குங் காளிக்குந் துய்ய சுடராழி
மாலுக்குங் கோயில் வகுத்தமைத்துக் - கோலரிய

வியைந்திருந்த, சுந்தர வடிவங் கண்டே சொக்கேனு நாம மிக்க, எந்தையே நினைக்கல் லாதோர் தேவர்க்கு மியையா தென்றான்'' திருவால. க: 25 - 6.

உ0. கடவுட் களிறு - ஐராவதம். அதன் பின்னர் - அக்காலத்தின் பின்பு. பெருவணிகன்: இவன் பெயர் தனஞ்சயனென்று தெரிகின்றது; திருவிளை. ந: 3.

உக. வழுதி - குலசேகர பாண்டியன். திருவெல்லையென்றது கடம்ப வனத்தை.

உஉ. சூளிகை - மாளிகையின் உச்சியிலுள்ள கட்டிடம்; இது சூடிகா என்பதன் திரிபு. பீடிகை - பீடம்.

உந. கிடங்கு - அகழி.

உச. தாரகையை - நட்சத்திர மண்டலத்தை.

உரு. தெற்றி - திண்ணை. தோரணம் - தோரணவாயில். தேர்நிரை - நிலைத்தேர்களின் வரிசை.

உசு - எ. கலை - கலைமானை. சூலி-சூலாயுத்தையுடையாள்; துர்க்கை. ஆழி - சக்ராயுதம். தென்பாற் சூலிக்கும், வடபாற் காளிக்கும், குடபால் மாலுக்குமென நிரனிறையாகக் கொள்க. இம்மூவரும் இந்நக

பாசப் பகையாம் படர்சடைமேற் கங்கைநீர்
வீசிப் புனித மிகவருளித் - தேசு
மதியி னமிர்தத் துளியான் மதுரம்
பதிமுழுது மெய்தப் பணிப்பப் - புதுமை
௩0. மருவு புரியு மதுரா புரியென்
றிருநிலமு மேத்துபெய ரேற்க - அருமறையோர்
ஆதிபல சாதிகளு மண்ணல் பணிவிடைக்கங்
கோது பரிகரமு முற்றமர்த்திப் - போத
மதுரா புரேசற்கு வைதிக சைவ
விதியாரப் பூசை விளக்கிப் - பதியுறையும்
மன்னன் குடைவீர மாறன் குலதிலகன்
தென்னன் செழியன் செகதீரன் - முன்னை
ஒருநாள் மறைவிதியா லுற்றருளாற் கண்ட
திருநாளி லங்கோர் தினத்தில் - உரியவரால்
௩௫. குற்றமிலா மெய்ப்பூசை கொண்டருளி மிண்டுநவை
அற்ற விழாச்சிறப்பு மானதற்பின் - கொற்றமறைத்
தண்டமிழும் வாசகமுஞ் சங்கத் தமிழமுதம்
மண்டுந் திருவிசையு மந்திரமும் - தொண்டர்
அருள்விரித்த சேக்கிழா ரான்றதமிழ்ப் பாடற்
றிருவிருத்தச் செய்யுட் சிறப்பும் - இருமருங்கும்

ரத்தைக் காக்கும் தெய்வங்களாவார்; திருவால. திருநகர. 12 - 4, ௫௩: 16, பயன் முதலியன: 5.

உ௮. பாசப்பகையாம் கங்கை. அருளி - நகரத்திற்கு அருளி.

உ௯. மதி - சந்திரன்.

௩௧. பரிகரம் - கோயிற்பணிவிடைக்கு உரியோர்.

௩௩. வீரமாறன் - இந்நூலை ஆக்குவித்த ஓரரசன். இவன் "முழைசை வீரமாறன்" என்றுங் கூறப்படுவான்; சிறப்புப். 2. வீரமாறன் குலதிலகனென்றது, முன்பு திருநகரங்கண்டகுலசேகரபாண்டியனை; திருவிளை. ௩: 2.

௩௫. விழாவாகிய சிறப்பு.

௩௫-௬. மறைத்தண்டமிழ் - தேவாரம். வாசகம் - திருவாசகம். திருவிசை - திருவிசைப்பா. மந்திரம் - திருமூலர் திருமந்திரம்.

௩௬-எ. 'தொண்டரருள்விரித்த சேக்கிழார்' என்பது, தொண்

பொங்க மகளிர் புரியநடம் பஃறீபம்
கங்குற் பொழுதைக் கடிதகற்ற - எங்களிடத்
தல்லற் பவந்தொலைக்கு மங்கயற்க ணம்மையுறை
செல்வத் திருக்கோயில் சேர்ந்தருளி - எல்லோர்க்கும்
சு0. நீங்கா விடையருளி நீங்கா வுரிமைபுரி
பாங்கா மடவார் பணிபுரியத் - தேங்குமணம்
சேர்ந்த மலர்த்தொடையுந் தெண்ணித் திலத்தொடையும்
ஆர்ந்ததிருப் பள்ளி யறையின்கண் - போந்து
மலயத் தனிக்கால் வரசாளந் தைவந்
துலவப் பரிமளங்க ளோங்கப் - பலவுயிரும்
முன்னை யகில முழுதும் பயந்தவொரு
கன்னிகையுந் தாமுங் கலந்தருளி - இன்னருளால்
ஈருருவு மோருருவா யெவ்வுயிரு மீடேற
ஓருருவு மீருருவா யுற்றுணர்ந்து - சீருதவும்
சரு. வேதவொலி சங்கவொலி வீணையொலி யாழுதவும்
கீதவொலி யெங்குங் கிளர்ந்திசைப்பப் - போதின்
மருவிரித்த தெய்வ மலரணையை நீங்கித்
திருவிருப்பி லன்பருடன் சேர்ந்து - பெருவிருப்பிற்

டார்சீர் பரவுவாரென்னும் அவரது திருநாமத்தை நினைப்பிக்கின்றது. செய்யுள் - பெரியபுராணம்.

நஅ. பொங்க - மிகுந்து ஒலிப்ப. நடம்புரிய. கடிது - விரைவில்.

சு0 பாங்காம் மடவார் - தேவிக்கு அகம்படிமைத் தொழில் செய்யும் மகளிர்; "அடையாள முளரித் தலைவியாதி மடவார், உடையாடிருவகம் படியில்யோ கினிகளே" தக்க. 95.

சக. ஆர்ந்த - நிறைந்த.

சஉ. மலயத்தனிக்கால் - பொதியின்மலையிலிருந்து வரும் ஒப்பற்ற தென்றற்காற்று. வர சாளம் - மேன்மையான பல்கணி; இப்பெயர் சாலமெனவும் வழங்கும்; இது சரள மென்றும் படித்தற்கு இடமுண்டு.

சங. அகில முழுதும் பயந்த கன்னிகை - அங்கயற்கணம்மை; கன்னி, அ௪, நரு, சஙஉ.

சரு. வீணை வேறு யாழ் வேறு; "வேய்ங்குழல் விளிகொணல்யாழ் வீணையென் றினைய நாண" கம்ப. கிட்கிந்தை. அரசியல், 3.

சசு-எ. திரு இருப்பில். சவுராதி - சூரியன் முதலாக. சண்டாந்தம் - சண்டேசுரர் இறுதியாக உள்ள.

சைவ சவுராதி சண்டாந்த வர்ச்சனைகள்
மெய்வளரக் கொண்டு விளக்கமுறக் - கைவளரும்

மாறின்மணி மண்டபங்க ணாயனெனு மண்டபத்தின்
ஏறிமணிப் பீடத் திருந்தருள - ஏறுடையான்

தன்பா லலகில்பணி சாத்துமறை யோரிறைஞ்சி
அன்பா லணிபுனைவா ராயினர் - ஒன்பதுகோள்

௫௦. ஏற்க வணங்கு மெழில்சேர் நவமணிசூழ்
காற்கமல வீரக் கழல்விளங்க - ஆர்க்கும்

புகற்கரிய பேரொளிகூர் பொன்னுடை யாதி
உகத்திருளை யெல்லா மொழிக்க - மிகுத்த

திகழ்வாள் வயிரமணி சேருதர பந்தம்
அகல்வான் கதிரைமதி யாக்கப் - புகலளிகள்

சாலத் திரண்டுசூழ் தாமரைபோற் செங்கைமேல்
நீலக் கடகவொளி நின்றிலங்க - கோலமணிச்

சுந்தரமார் திண்புயமேற் சோதிமணிக் கேயூரம்
மந்தரஞ்சூழ் வாசுகியின் வாய்ப்புதவ - எந்தைமுடி

௫௫. வைத்தநதி கைபரப்பி மார்பத்தைத் தைவரல்போல்
நித்தில மாலை நிலவெறிப்ப - முத்தம்

சஅ. மண்டபங்கணாயன் : இஃது இப்பொழுது மண்டபங்கணாய கனென்று வழங்கும் ; இது சின்னப்ப நாயக்கர் என்பவராற் செய்யப் பெற்றதாக மதுரைத் திருப்பணிமாலை கூறும் ; அந்நூல், 37 - ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க.

சகூ. பணிசாத்து மறையோர் - திருவாபரணம் முதலியவற்றைச் சாத்தும் அந்தணர்கள். ஒன்பதுகோள் - நவக்கிரகங்கள்.

௫க. புகற்கு அரிய - சொல்லுதற்கரிய. பொன் ஆடை - பீதாம் பரம். உகத்துஇருளை - யுகாந்த காலத்தில் தோன்றும் பேரிருளை.

௫உ. வாள் - ஒளி. வயிரமணி - வயிரமாகிய இரத்தினம். உதர பந்தம் - வயிற்றின் மேற்கட்டும் ஓரணி.

௫உ - ௩. அளிகள் - வண்டுகள். தாமரைமலர் கைக்கும், அதனைச் சூழ்ந்த வண்டுகள் நீலக்கடகத்துக்கும் உவமை.

௫ச. கேயூரம் - வாகுவலயம். மந்தரம் - மந்தரமலை. வாய்ப்பு உதவ.

௫௫. நதி - கங்கை. கை - தாரை. முத்துமாலைக்கு நதி உவமை : “காவிரி, மாதர்மண் மடந்தைபொன் மார்பிற் றாழ்ந்ததோர், ஓதநீர்

கதித்த திருமார்பிற் கதிரார மேரு
உதித்தகதிர் மண்டில மொப்ப - மதிக்கரிய
தற்படியொன் றில்லாத சாம்பு நதநிதியம்
விற்பவள வெற்பினிடை வீழ்வதெனக் - கற்பகத்தின்
பொற்பூண் மலர்மாலை பூங்கொன்றை நாண்மாலை
சொற்பூ தரமார்பிற் றோற்றமெழக் - கற்பூரச்
சுண்ணம் பனிநீரிற் றோயும் பசுங்களபம்
விண்ணும் புவியும் விடாயாற்ற - அண்ணலருட்

௬௦. கண்ட மரகதக் கோவை கடுவமைத்த
ஒண்டொடி மெல்விரல்க ளொத்திலங்கத் - தண்டத்
துருகா தவரு முருகக் குழைகள்
இருகாதின் மீதி லிலங்கக் - கருதினர்தம்
எண்ணிலாப் பாவ விருளகற்றும் வெண்ணீறு
வெண்ணிலா நன்னுதலின் மேல்விளங்க - வண்ணப்

நித்திலத் தாம மொக்குமால்" (பெரிய. திருநாட்டு. 2); தக்க. 106, 280.

௫௬. ஆரம் - மாணிக்கமாலை. கதிர் மண்டிலம் - சூரிய மண்டலம். மேரு திருமார்பிற்கும், கதிர் மண்டிலம் ஆரத்துக்கும் உவமை.

௫௭. தற்படி - தனக்கு ஒப்பு; படி : பிரதி யென்பதன் திரிபு. தற்படி.........சாம்புநதநிதியம் : "பொன்னுக்குச் சாம்புநதம்" (திரு வள்ளுவ. 36.) வில் - ஒளி.

௫௭-அ. கற்பகத்தின் பொற்பூண் மலர்மாலை - கற்பகத்தில் உண்டாகிய பொன்னணியும் பூமாலையும். பூதர மார்பு - மலைபோன்ற மார்பு.

௫அ-௬. கற்பூரச் சுண்ணம் - பச்சைக் கற்பூரப்பொடி. விடாய் - வெப்பம்.

௬௦. கடு அமைத்த ஒண்டொடி : இறைவன் விடம் உண்டபொழுது அஞ்சி உமாதேவியார் தமது திருக்கரத்தை இறைவன் கண்டத்திற் சேர்த்து அவ் விடத்தை அடக்கினரென்பது புராண வரலாறு. தண்டத்து - தண்டைப் போல.

௬௦-௬௧. உருகாதவருக்குத் தண்டு உவமை.

௬௨. பாவவிருளகற்றும் வெண்ணீறு : "வினைவள நீறெழ நீறணி யம்பலவன்" (திருச்சிற். 118.) நிலாநுதல் - பிறையையணிந்த நுதல்; "பிறை நுதல் வண்ண மாகின்று", "பிறைநுதல் விளங்கு மொரு கண்" புறநா. ௧ : 9, ௫௫ : 5.

புதிய மணிமுடிமேற் பொற்பே ரொளியின்
திதலைத் திருவாசிச் சேவை - உதயகிரி

வந்தெழுந்த செஞ்சுடர்மேற் கால்கொண்டு வானிட்ட
இந்திரவில் போல வினிதிலங்கச் - சுந்தரத்துக்

௬௫. கொப்பனைபோற் சாத்தியபின் னொப்பிலான் பேரருட்கு
வைப்பனையான் தேவர் வரவருள - மெய்ப்பதிவாய்

நந்தி விரைவி னணுகிக் கடவுளர்கள்
வந்துதொழக் காலம் வருகவெனச் - செந்திருமால்

வந்திறைஞ்சி நான்முகனும் வாசவனும் வானவரும்
எந்தை யிவனிவனென் றேத்தெடுப்ப - ஐந்தொழிற்கும்

போக்காங் கலாதி மனாதி புலாதியுடன்
வாக்காதி சத்தாதி வானாதி - தாக்கா

தடலே யுதவு மரனே பரனே
உடலே யுயிரே யுணர்வே - நடமருவு

௭௦. தெய்வச் சுடரே சிவானந்த போகமே
சைவச் சலதி தருமமுதே - மொய்வார்

---

௬௩. திதலை - பொற்பிதிர்வு. சேவை - காட்சி.

௬௪. செஞ்சுடர் - சூரியன்.

௬௩ - ௪. திருமுடிக்குச் சூரியனும் திருவாசிக்கு இந்திரவில்லும் உவமைகள்.

௬௪ - ௫. சுந்தரம் - அழகு. ஒப்பனை - அலங்காரம். சுந்தரத்துக் கொப்பனை : "அழகினுக் கழகு செய்தார்" (கம்ப. கோலங்காண். 3.) பதிவாய் - சிவபிரானிடத்து ; மண்டபத்தின் வாயிலென்றுமாம்.

௬௬. காலம் வருக என - இது தரிசித்தற்கு உரியகாலமாகும்,நீவிர் வருவீராகவென்று திருமால் முதலியோரை நோக்கி நந்திதேவர் கூற.

௬௭. என்று - என்று திருமால் சொல்லி.

௬௮. கலாதி - கலாதத்துவ முதலியன. மனாதி - மனம் முதலிய நான்கு அந்தக்கரணங்கள். புலாதி - ஐம்பொறி முதலியன; புலம் : ஆகுபெயர். வாக்காதி - வாக்கு முதலிய கன்மேந்திரியங்கள். சத்தாதி - சப்தம் முதலிய புலன்கள். வானாதி - வான் முதலிய ஐம்பூதங்கள். கலாதி புலாதி : "கலாதி நீங்கின குணங்களு மிரிந்தன கரணங்கடனிச்சாய்ந்த, புலாதி மாறின" சிதம்பர. சமாதிச். 44.

௬௯. நடம் - தாண்டவம். ௭௦. சலதி - கடல்.

மருவார் குழலாண் மகிழ்வே மதுரைத்
திருவால வாயுறையுந் தேவே - அருடா
எனவரிய தொண்ட ரிருமருங்குஞ் சூழ்ந்து
மனமுருகி மெய்யுருகி வாழ்த்தக் - கனமருவு
தும்புருவு நாரதனுஞ் சுத்த விசைபாடக்
கொம்பனைய மாதர் குனிப்பமிட - நம்பன்
புனித விமயமலைப் பொற்றொடியுந் தானும்
இனிதி னிருந்தருளு மெல்லை - நனிகூர்

எ௫. பொருவி றிருவுலாப் போத முகிழ்த்தம்
மருமலரோன் கூறி வணங்க - அருளால்
எழுந்து கனக வெழிற்கோ புரத்துச்
செழுந்தண் டிருவாயில் சேர்ந்து - தொழுமடியார்
பல்லாண்டு கூற விமையோர் பரவமறை
வல்லாரு மாதவரும் வாழ்த்தெடுப்பச் - சொல்லரிய
மாணிக்க ராசி வயங்குந் தமனியத்திற்
பூணப் பதித்துப் பொலிதலாற் - காணரிய
பன்னிரண்டு கோடி பருதியரும் வந்துதித்த
பொன்னசல நேர்தேர் புகுந்தருளி - நன்னெறியால்

அ0. மிக்க திருநீற்று மெய்த்தொண்டர் வெள்ளவொளி
புக்கதிருப் பாற்கடலே போல்விளங்க - அக்கடலில்

எக. மதுரைத் திருவாலவாய்: மதுரை யென்றது நகரத்தை; திருவாலவாயென்றது திருக்கோயிலை; "கூடலாலவாய்", "மதுரையாலவாயிலாய்" (தே. திருஞா.); "தென்கூடற் றிருவாலவாய்" (ஷை. திருநா.) அருள் தா.

எ௩. சுத்த இசை - இயல்பான நடையுள்ள இசை; "சுத்தசாளரசங் கீதம்" (திருவால. ௫௪: 13, 40.) குனிப்பம் - ஆடல்; அம்: சாரியை.

எ௫. போத - எழுந்தருளுதற்கு. முகிழ்த்தம் - முகூர்த்தத்தை; "பெரியோரைச் சேர்ந்த முகிழ்த்தத்தினால்" ; திருவிளையாடற்பயகா. 63.

எஅ. ராசி - கூட்டம். தமனியம் - பொன்.

எஅ - க. பொன்னசலம் - மேருமலை. மாணிக்க ராசிகளுக்குச் சூரியர்களும் தேருக்கு மேருவும் உவமை.

அ0. தொண்டர் வெள்ள ஒளி - அடியார் கூட்டத்தின் ஒளி.

அம்பொற் கிரிமே லலைகளெனத் தேர்மீது
பைம்பொற் கவரி பணிமாற - அம்புவிக்கண்

மூன்றுடையா னைச்சேர்ந்து முன்னைத்தன் மெய்க்களங்கம்
கான்றொழுகு தெய்வக் கலைத்திங்கள் - போன்றணிந்த

நீல மணிவயங்கு நீள்காம்பு பற்றியவெண்
கோலமணி முத்தக் குடைவிளங்க - ஞாலங்கள்

முற்றுஞ் சுருதி முழுதுங் கருணையாற்
பெற்றமடக் கன்னிதேர் பின்போதப் - பற்றியதம்

அரு. செய்கை யழிந்தயலே சேவைக் கயர்வோர்தம்
கைக டலையேறக் கண்பனிப்ப - வைகையெதிர்

ஏடேற்றித் தென்னவனை யீடேற்றி வெஞ்சமணக்
காடேற்ற மேறக் கழுவேற்றி - நீடேற்றம்

தானேற்ற புத்தன் றலையி லிடியேற்றும்
கானேற்ற பாடற் கவுணியனும் - மேனாள்

திருநீறணிந்த தொண்டர் ஒளிக்குப் பாற்கடல் உவமை; "புரமெரிந்து விழநகைத்த புனித னன்ப ரளவிலார், வரமிகுந்த மேனி நீறு மறுகி லங்கு மொளிகள்பாற், பரவை முன்பி ரிந்த மெய்ப்ப தஞ்ச லிக்க ணையமே, விரவி வந்து காண வெங்கு மேவி நேட லொக்குமே" (சிதம்பர. துன்மதச். 48); "அரந்தை தீர்க்கு மடியவர் மேனிமே, னிரந்தநீற்றொளியால்............பரந்த வாயிரம் பாற்கடல் போல்வது" பெரிய. திருக்கூட்டச்சிறப்பு, 3.

அ௦ - அக. அக்கடலில் அம்பொன் கிரி - அந்தப் பாற்கடலில் மத்தாக நாட்டிய மேருமலை; "மேருமத்தார்த்து" (மீ. பிள்ளைத். காப்பு. 4.) பணிமாற - அசைக்கப்பட. கவரிக்குப் பாற்கடற்றிரை உவமை: "பாலின் வெண்பர வைத்திரை........பரந்தெனச் சாமரை பதைப்ப" (கம்ப. நிந்தனை. 16); "திரண்டு வந்த வராமிர்த சீகரஞ் சிதற வீசித் திருப்பாற் கடற்றிரை, யிரண்டு வந்தன வெங்கும் விடாவென விருமருங்குங் கவரி யிரட்டவே" தக்க. 284.

அக - ௩. அம்புவி - பூமியில். கண் மூன்றுடையானை - சொக்கநாதரை. குடைக்காம்பிற்குக் களங்கத்தின் ஒழுக்கும் குடைக்குத் திங்களும் உவமை.

அச. கன்னி - அங்கயற்கணம்மை.

அரு. கைகள் தலை ஏற. பனிப்ப - துளிப்ப.

அகூ-எ. நீடு ஏற்றம் தான் ஏற்ற புத்தன் - மிக்க உயர்வைத் தானே

நிலைகடந்த கற்றூண் நீண்ட கடலாழி
அலைகடந்த நாவுக் கரசும் - மலரடைந்த
புள்ளவாம் பொய்கையிடைப் புக்க முதலைவாய்ப்
பிள்ளைவா வென்ற பெருமாளும் - தள்ளரிய

கூ0. போதிநிழற் புத்தன் பொன்னம் பலத்திட்ட
வாதழித்த மாணிக்க வாசகனும் - மூதுணர்வால்
முந்தை வினைகண் முழுதுஞ் செழுமறைநூற்
றந்தையிரு தாளுந் தடிந்தோனும் - எந்தைமகிழ்ந்
தாடுந் திருப்பெரும்பே ரம்பலம்பொன் மேய்ந்தருளைச்
சூடுந் திருநீற்றுச் சோழனும் - நீடருளால்
விண்புகழச் சுந்தரர்தம் வெள்ளானை முன்செல்லத்
திண்புரவி மேற்கொண்ட சேரலனும் - வண்புகலி
வேந்தரா லாருயிர்க்கூன் மெய்க்கூன் தவிர்ந்தருளே
சேர்ந்துவாழ் நின்றசீர்த் தென்னவனும் - காந்துமனச்

கூ௫. செற்றம் புனையமணர் தீத்தொழிலை மாய்த்தடர்த்துக்
கொற்றம் புனைந்த குலச்சிறையும் - சொற்றகைய

ஏறட்டுக்கொண்ட பௌத்தன். கான் - இசை; கூ - ஆங்கண்ணியின் குறிப்பைப் பார்க்க. கவுணியன் - திருஞான சம்பந்தர்.

அகூ. பெருமாள் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்; "திருத்தொண்டத் தொகைவிரித்த பேரருளின் பெருமா ளென்றுந், திருமணக்கோ லப் பெருமாண் மறைப்பெருமா ளமதுகுல தெய்வ மாமால்" காஞ்சிப். கடவுள். 12.

கூ0. போதி - அரசமரம். கூக. தடிந்தோன் - சண்டேசர்.

கூக - உ. எந்தை - ஸ்ரீ நடராசமூர்த்தி. திருநீற்றுச்சோழன் - இரண்டாங் குலோத்துங்க சோழதேவர்; "பருதிகுலந் தனிலுதித்துப் பரசமய விருளகற்றிப் பரம னுடும், பொருவருபே ரம்பலமுங் கோபுரமு மாலயமும் பொன்மேய்ந் துண்மைச், சுருதியுடன் சைவநெறி தழைத் தோங்கத் திருநீற்றுச் சோழ னென்று, குருமணிமா முடிபுனைந்த குலோத் துங்க வளவனருள் குறித்து வாழ்வாம்" (சிதம்பர. கடவுள். 11); "நாயகன், சிற்றம் பலமுந் திருப்பெரும்பே ரம்பலமும்.........பொன் னிற் குயிற்றி.........மூழ்குவித்த சென்னி" இராச. உலா.

கூங. சேரலன் - சேரமான் பெருமாணயனார்.

கூங - ச. புகலி வேந்தரால் - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தியால். நின்ற சீர்த்தென்னவன் - நின்றசீர் நெடுமாறநாயனார்.

இத்தகைய ரென்னு மிவர்முதலா வெண்ணிறந்த
சுத்தநெறி நின்றமெய்த் தொண்டர்களும் - மெய்த்திறமை

கோலும் படையசுரர் கொற்றமெலா முற்றிமதம்
காலுங் களிற்றுமுகக் கற்பகமும் - மேலோர்

குறைமீட்டு வெஞ்சூர் குடிமடியத் தேவர்
சிறைமீட்ட வேற்றடக்கைத் தேவும் - பொறைகூர்

திருமகளு மாலுந் திருநெடுமா லுந்தி
தருசதுர் வேத தரனும் - பருதியர்கள்

௪00. பன்னிருவ ரீசர் பதினொருவ ரெண்வசுக்கள்
மன்னு மிருவர் மருத்துவர்கள் - இன்னவரும்

இந்திரனு மற்றெவரு மீரொன் பதுகணமும்
தந்தம வாகனங்க டாம்புகுத - அந்தர

துந்துபிக ளார்ப்பச் சுரரார்ப்பப் பூமாரி
வந்து பொழிய மழைதுளிப்ப - நந்து

வளைகண் முரல மகுடி வயிர்கள்
கிளைக ளொலிகள் கிளர - அளவில்

௩௭. அசுரர் - கயமுகாசுரன் முதலியோர். முற்றி - முடியச் செய்து; அழியச்செய்து. களிற்றுமுகக் கற்பகம் - கற்பக விநாயகர்; இவர் மதுரைத் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்த மூர்த்தியாவார். இவர் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்திலும், சுந்தர பாண்டியத்திலும், திருவிளையாடற்பயகரமாலையிலும் துதிக்கப்பெற்றுள்ளார்.

௩௮. தேவு - முருகக்கடவுள்; தேவு, தெய்வத்திற்கு ஒரு பெயரென்பர்; சீவக. 1, ந.

௩௯. சதுர் வேத தரன் - பிரமதேவர்.

௪00. ஈசர்பதினொருவர் - ஏகாதச ருத்திரர்கள்.

௪0௧. ஈரொன்பது கணம் - பதினெண்கணங்கள்; "பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே" (புறநா. ௧ : 10.) தந்தம - தங்கள் தங்களுக்குரிய.

௪0௨-௩. நந்து வளைகள் - இடம்புரிச் சங்கங்கள். மகுடி - ஒருவகை வாத்தியம். வயிர்கள் - ஊதுகொம்புகள். கிளைகள் - மூங்கில்கள்: என்றது வேய்ங்குழல்களை.

முரச மதிர முழவு துடிகள்
பரசு பதலை பணவம் - விரசு

கO௫. வலம்புரி யெங்கு முழங்க வயங்கு
சலஞ்சல நின்று தழங்க - நலம்புரியும்

சின்னங்க ளார்ப்பச் செழுநான் மறைமுழுதும்
முன்னெங்கும் பின்னெங்கு மொய்த்தொலிப்ப - இந்நிலமேல்

மானிடருங் கின்னரரும் வானவரும் விஞ்சையரும்
தானவருங் கூடித் தலைமயங்க - ஆன

படியுந் திசையும் பகிரண்ட கூட
முடியு மயக்க முயக்கக் - கொடிகள்

இரவி கிரண மெறியாத வண்ணம்
விரவு விசும்பை விழுங்கத் - தரைமேல்

கக0. முதிரா முதல்வியுடன் முக்கட் பெருமான்
மதுரா புரிவீதி வந்தான் - பதியிலாக்

குழாங்கள்.

கின்னரர்தங் கன்னியருங் கிஞ்சுகவாய் விஞ்சையர்தம்
கன்னியருங் கந்திருவக் கன்னியரும் - பொன்னடைந்த

விண்ணுலக மங்கையரும் விண்ணொருங்கத் தண்ணளிகூர்
மண்ணுலக மங்கையரும் வந்தீண்டி - எண்ணரிய

கOசு. பரசு பதலை - புகழப்படுகின்ற ஒரு கண்மாக்கிணை ; "பதலைப் பாணிப் பரிசிலர்" (குறுந். ௫க : 1.) பணவம் - ஒருவகைப் பறை.

கOசு - ௫. விரசு வலம்புரி - முரசோடு கலந்துமுழங்குகின்ற வலம்புரிச் சங்கம். சலஞ்சலம் - ஒருவகைச் சங்கு. தழங்க - முழங்க.

கOசு. சின்னங்கள் - திருச்சின்னங்கள்.

கOஅ. படி - பூமி. பகிரண்டம் - வெளியேயுள்ள அண்டங்கள். முயக்க - முயங்கச்செய்ய.

கOகூ. எறியாத: வெயிலெறித்தலென்பது வழக்கம் ; "எறித்தரு கதிர்தாங்கி" கலி. கூ. 1.

கOஅ - கூ. கொடிகள் விசும்பை மறைத்தல் : "வாள் விசும்பைக், கொடிமறைத்தன" சிதம்பா. துச்சக. 40.

கக0. பதி - கணவன்.

கកக. கிஞ்சுகம் - முள்ளு முருங்கைப்பூ.

ககஉ. விண் ஒருங்க - ஆகாயத்தில் ஒருமிக்க ; ஒருங்க வந்தீண்டி.

செல்வக் கனகநிலைச் செய்குன்றிற் பொன்வரைமேல்
வல்லிக் கொடியின் வயங்குவார் - அல்லற்
பளிக்குநிலா முன்றின்மேற் பாலாழி முன்னம்
அளிக்கு மரம்பையர்நே ராவார் - விளிக்கரிய
கக௫. வீர மடவார் விமானத் தடைவதுபோல்
பாரநிலைத் தேரிற் படருவார் - ஆர்வமுடன்
பற்றிய வோவம் பரன்பவனி பார்க்கவுயிர்
பெற்றதென மாடம் பெயர்குவார் - சுற்றும்
விரிந்தமணி வீதி யிடைவா ரிறைதாள்
பரிந்து புகழ்வார் பணிவார் - பிரிந்துமையாள்
மும்முலைகொண் டுற்பவிக்க முன்முனிந்தார் தோள்விரும்பி
நம்முலைகள் விம்ம னகையென்பார் - செம்மை
விதம்பயின்ற வம்மடவாள் வேட்கையுற வேட்டார்
இதம்புரிவா ரெங்கட்கு மென்பார் - பதஞ்சலிக்குச்

ககங. செய்குன்றிற்குப் பொன்மலையும் மகளிருக்குப் பூங்கொடி க்ளும் உவமை.

ககச. பளிக்கு நிலா முன்றில்மேல் - பளிங்கினுற் செய்யப்பெற்ற நிலாமுற்றத்தின் மேலே. பளிக்கு முற்றத்திற்குப் பாற்கடல் உவமை: "பந்த மாட வீதியிற் பளிங்கிழைத்த முன்றில்வாய், முந்துசெம் மணிக் கணத்தின் முறையிழைத்த நிறைகுடம், அந்தமற்ற பெருமைகொண்ட வாசிலா திலங்குபாற், சிந்துவின்க ணிரவிவந் துதித்தசெய்கை சிவ ணுமே" சிதம்பா. துன்மத. 43.

கக௫. வீரமடவார் - போரில் இறந்த வீரர்களை அடைதற்குரிய வீரசுவர்க்கத்துத் தெய்வமங்கையர். விமானம் - வீரர்களை அழைத்துச் செல்லுதற்கு விண்ணில் வரும் விமானம்.

ககசா. ஓவம் - சித்திரம். மாடங்களிற் சித்திரமெழுதப்படுதல் இயல்பு; "மாடக்குச் சித்திரமும்" (நன்.) மாடம் பெயர்குவார் - மாடத் தினின்றும் வருவார்.

ககஎ. பரிந்து - விரும்பி.

இக்கண்ணி முதல் தடாதகைப் பிராட்டியார் திருவவதாரம் முதலிய ஐந்து திருவிளையாடல்கள் கூறப்படும்.

ககஅ. முனிந்தாரென்றது தடாதகைப் பிராட்டியாரோடு இறைவர் கைலையிற் போர்செய்தற்கு வந்ததைக் குறித்தது போலும். இக் கண்ணி, தடை.

ககக. முன் கண்ணியில் எழுந்த தடைக்கு இதுவிடை. இவ்வாறே

கஉo. சீர்க்கூத் தருள்வார் திருவுலா நாமதனன்
போர்க்கூத்துக் காணப் புரிந்ததென்பார் - தார்க்கவிகைக்
குண்டோ தரற்குத்தா கம்பசிபோற் கொள்காதல்
கண்டோர்க்கு மீகை கடனென்பார் - கொண்டபசிக்
கன்னக் குழியா றழைத்தா ரவற்கெமக்கும்
இன்னற் றுயரொழிப்பா ரின்றென்பார் - முன்னோன்
திருமுறுவல் போற்றுவார் செய்ய முறுவல்
தருநிலவா லுள்ளந் தளர்வார் - முருகு
செறியுந் திருமார்பஞ் சேவிப்பார் கொங்கைக்
குறிகண்டு நாணமால் கொள்வார் - அறிவுடையாற்
கஉரு. கெங்க டுகிலு மெழிற்றொடியும் வேண்டிற்றோ
தங்கநறு மாலை தரவென்பார் - கங்கை
மருவார் மலரமுதால் வாசவனார் பேணும்
திருவால வாயுறையுந் தேவற் - கிருகண்ணீர்

கஉஉ - ஆம் கண்ணி இறுதியாகத் தடைவிடைகளாகச் சில கூறப்படும்.

கககூ - உo. பதஞ்சலிக்குச் சீர்க்கூத்தருள்வார்: திருமணத்தின் பின்னர்ப் பதஞ்சலிக்குமட்டும் நடனமிட்டாரென்று பழைய திருவிளையாடல் கூறும்; "பதஞ்சலிக் காடிய பரம நாடக" (திருவா.) சீர் - தாளவொற்று. திருவுலாப் புரிந்தது, கூத்தைக் காணவே புரிந்ததெனக் கூட்டுக. கவிகை - குடை.

கஉக. குண்டோதரனுக்குத் தாகத்தையும் பசியையும் கொடுத்தாற் போல. பசிக்கு - பசியைப் போக்குதற்கு.

கஉஉ. ஆறு - வைகைநதி. குழியையும் ஆற்றையும் அழைத்தார். அவற்கு - அக் குண்டோதரனுக்கு. துயரென்றது காமத்தை.

கஉங. முறுவல் - புன்சிரிப்பு.

கஉச. கொங்கைக்குறி: இது, காஞ்சித்தலத்தில் அம்பிகை தழுவ உண்டாய குறி; உகச, நடுசு - அ - ஆம் கண்ணிகளாலும் காஞ்சிப் புராணம் தழுவக்குழைந்த படலத்தாலும் இவ்வரலாறு அறியப்படும். நாணத்தையும் மாலையும்.

கஉரு. தங்கநறுமாலை தர - கொன்றை மாலையை அளித்தற்கு. தர வேண்டிற்றோ வென்க.

கஉரு - சு. கங்கையாலும் மலராலும் அமுதாலும். வாசவனார் - இந்திரன். இருகண்ணீர் - நம்முடைய இருகண்ணீர்.

மஞ்சனமோ வெங்கை வளைபள்ளித் தாமமோ
நெஞ்சமமு தோவென்று நின்றுரைப்பார் - அஞ்சாமற்

செல்வார் நகைப்பார் திகைப்பார் மதனனெமைக்
கொல்வான் வருமென்று கூறுவார் - சொல்வார்போல்

நிற்பார்தஞ் சேடியர்பா னித்தற் குரைக்குமொழி
கற்பார் மறப்பார் கலங்குவார் - அற்புதமாம்

கரு0. மாணிக்க வல்லி மணவாளற் கியாங்கொடுக்கும்
காணிக்கை யோநங் கலனென்பார் - நாணமுறச்

சாத்துந் துகிலிழப்பார் தம்மானம் வின்மாரன்
கோத்த மலர்மறைப்பக் கூசுவார் - பாத்து

விதமருவு மாத ரவர்நிற்க வேளுக்
குதவவரு பேதை யொருத்தி - மதனால்

பேதை.

படியாத பூவை படராத வல்லி
வடியா மதுமலரா மாலை - கடியாரப்

பூவாத சூதம் புனையாத மாணிக்கம்
கூவாத செல்வக் குயிற்பிள்ளை - மேவிக்

கருரு. கவடுபடா வஞ்சி கலைமலயத் தென்றற்
சுவடுபடாக் கன்னிநறுஞ் சோலை - கவினத்

கஉஎ. பள்ளித்தாமம் - பூசைக்குரிய மலர். அமுது - நைவேத்தியம்.

கஉஅ. வரும் - வருவான்.

கஉகூ. சேடியர் - தோழியர். நித்தற்கு - நித்தனுக்கு. சேடியர்பால் மொழியைக்கற்பார். அற்புதம் - ஞானம்.

கரு0. காணிக்கை - கையுறை. கலன் - ஆபரணம்.

கருக. துகில் - ஆடை. மானம் ; இடக்கரடக்கு. பாத்து - பகுத்து.

கருரு. பூவை - நாகணவாய்ப்புள். வல்லி - கொடி. வடியா மது - வடித்தல் செய்யாத தேன். கடி ஆர - வாசனை நிறைய.

கருச. சூதம் - மாமரம்.

கருரு. கவடு - கிளை, கபடம் ; "கவடார் மருதிடந்தானே" (அழகர் கலம். 2.) வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடி. கலைமலயம்-தமிழ்க்கலைக்கு இருப்பிடமாகிய பொதியில். கன்னி - இளமை. கவின - அழகுபெற.

தெளிவுந் தெளியாத செய்கையுந் தாங்கித்
தளருங் குதலைமொழித் தத்தை - ஒளிகள்

நிறையா விளந்திங்க ணீருடன்பால் பேதித்
தறியாத பேடையிள வன்னம் - இறுதிநாள்

துற்ற பருதியர்தந் தோற்றத்து முன்னுக
உற்ற வருணத் துதயம்போற் - பற்றிய

வான்று ரணிமுழுதும் வந்தழிக்குந் தம்பெருமை
தோன்றுமற் றேன்றுந் துணைநகிலாள் - ஆன்ற

௧௪0. விடையா னுடையான் விளங்கு மழுவாட்
படையா னிருகமல பாதம் - அடையாமற்

பொய்வாழ் வடைந்தோர் புலன்கள்போ லொன்றோடொன்
றெவ்வா தலைகின்றவோதியாள் - பவ்வத்

துலக மயக்க மொழிந்தோர் மனம்போற்
கலகஞ் சிறிதறியாக் கண்ணாள் - உலவுமதிற்

செற்றார் புரமெரித்த தெய்வங்க ளையகற்குக்
கற்றார் புகன்மதுரைக் கண்ணுதற்கு - வெற்றி

மருவார் தொடைத்தென்னன் மாமுத் தளக்கும்
திருவாயின் மாதருடன் சேர்ந்து - பொருவிலா

௧௪௫. நித்திலத்தின் கூட்ட நிறையக் கொணர்ந்தேகி
வித்துருமக் காற்பந்தர் வீதிக்கண் - முத்தினத்தாற்

சிற்றி லிழைத்துச் சிறுசோறம் முத்தத்தாற்
சற்று முணராள் சமைத்தனள்போற் - பற்றிவரும்

௧௩௫ - ௬. கவினத் தாங்கி. குதலை - எழுத்து வடிவுடைய சொல்.
௧௩௭. இறுதி நாள் - யுகாந்தகாலம்.
௧௩௮. துற்ற - நெருங்கிய. அருணத்து உதயம் - அருணோதயம்.
௧௪௧. புலன்கள் - பொறிகள். ஓதி - தலைமயிர். பவ்வம் - கடல்.
௧௪௨ - ௩. சிறிதும் அறியாத. உலவுமதிற் செற்றார் உலவுகின்ற மூன்று மதில்களிலுள்ள பகைவர்களுடைய. புரம் - ஊர்களை.
௧௪௩ - ௪. வெற்றி மருவார் தொடை - வெற்றிமாலை; மரு - மணம்.
௧௪௫. வித்துருமக்கால் - பவளக்கால்.

கிள்ளைக்குந் தாயர் கிளைக்குந்தன் கைப்பாவைப்
பிள்ளைக்கு மூட்டுகின்ற பெற்றியாள் - புள்ளினத்துள்
அற்புதமாம் பூவைக் கதன்வார்த்தை தான்மகிழ்ந்து
கற்பதுபோற் றன்வார்த்தை கற்பிப்பாள் - மற்றொருநாள்
மாதவிப் பந்தர் மருங்கேதன் கைத்தாயர்
போத வுடன்றானும் போயிருந்து - காதலருட்
கரு0. பெண்களிக்க வாரி யழைத்ததுவும் பெய்வளையாள்
கண்களிக்கத் தந்தைதனைக் காட்டியதும் - மண்களிக்க
உக்கிரனார் தோன்றியது முக்கிரற்கு வேல்வளைசெண்
டக்கணிவோ னல்கி யகன்றதுவும் - மைக்கடன்மேல்
மிக்கவயில் தொட்டதுவும் விண்ணோர் பிரான்முடியைத்
தக்க வளையாற் றகர்த்ததுவும் - அக்கனகத்
திண்மை வடகிரியிற் சேலிட் டதுமறைநூல்
உண்மை முனிவர்க் குணர்த்தியதும் - வண்மையால்
தத்தையினஞ் சாற்றவயல் சார்பூ வைகளிருந்து
முத்திதருஞ் சொற்பொழிந்த முப்புலவோர் - சுத்தத்

கசஎ. தாயர்கிளை - ஐவகைத் தாயர்; அவராவார் ஆட்டுவாள், ஊட்டுவாள், ஒலுறுத்துவாள், நொடிபயிற்றுவாள், கைத்தாயென்பார்; சீவக. 363, ந.

கசகூ. மாதவி - குருக்கத்தி. கைத்தாயர் - செவிலித்தாயர்.
இக்கண்ணி முதல் எழுகடலழைத்தது முதலிய எட்டுத் திருவிளையாடல்கள் கூறப்படும்.

கசகூ-ரு0. அருட்பெண் - அருளுருவமாகிய தடாதகாதேவியார். வாரி அழைத்தது - எழுகடலழைத்த திருவிளையாடல். தந்தைதனை - மலயத்துவச பாண்டியனை.

கருக. உக்கிரனார் - உக்கிரப் பெருவழுதியார். அக்கு அணிவோன் - அக்கு மாலையை அணிந்த சோமசுந்தரக் கடவுள்.

கருக-உ. அயில் - வேல். மைக்கடல்......தொட்டது - கடல் சுவறவேலெறிந்தது. விண்ணோர் பிரான்முடியை - இந்திரனுடைய கிரீடத்தை. வளை - ஒருவகை ஆயுதம்.

கருங. வடகிரியில் - மேருமலையில். சேல் இட்டது - தங்கள் இலச்சினையாகிய கயல்மீன் வடிவத்தைப் பொறித்தது.

கருச. தத்தை இனம் - கிளிச்சாதி. முப்புலவோர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய மூவர்.

கருரு. திருப்பதிகத் தோசை செவியூடு தேக்க
விருப்பமுடன் கேட்டிருக்கும் வேலை - நிருத்தன்

சரத னிமலன் சதானந்தன் மாறு
விரதன் வடமேரு வெற்பன் - வரதன்

அறவ னமல னருளாளன் வைகைத்
துறைவ னபிடேகச் சொக்கன் - நிறைவீதி

வந்தா னெனச்சின்னம் வாழ்த்தெடுப்பத் தாயருடன்
செந்தா மரைசேப்பச் சென்றடைந்து - சிந்தைமகிழ்ந்

தன்னையரைக் கண்டு மயலார் தமைக்கண்டும்
முன்ன ரிருகை முகிழ்த்திறைஞ்சி - அன்னமே

கசு0. பூவையே மானே புனமயிலே பூங்கிளியே
பாவையே யிங்கிவரைப் பார்த்திடீர் - மேவுமான்

கன்றுமொரு பாற்கிளியுங் காதலித்தார் நம்முடனே
யொன்றிவிளை யாடற் கொருப்பட்டோ - அன்றியுநம்

சிற்றில்வாய் வந்தார் சிறுசோ றுகந்தோயாம்
கற்ற கழங்காடல் கற்கவோ - சொற்றகைய

கருரு. செவியூடு - கேட்பவர்கள் செவியில். தேக்க - நிறையச் செய்ய.

கருசு. சரதன் - உண்மைப் பொருளானவன்.

கருஎ. அபிடேகம் - கிரீடம். அபிடேகச் சொக்கன்: "அகிலம் புரக்கமுடி, சூடும்......சொக்கன்", "முடிபுனைந் - தொப்பிலாச், சுந் தரமாறன்" என்பர் பின் (உஎச, நிகச - நி); "ஆண்டகை தெய்வ வீரெட் டாண்டணி மவுலி சூடித், தாண்டமா வரசர் போகந் துய்த்தல காள லாலே, பூண்டபி டேகச் சொக்கன் புழுகுநெய்ச் சொக்க னென் னும், ஈண்டியர் நன்ற மங்க ளெங்கணும் பிறங்கு மாலோ" திருவால. கக: 4.

கருஅ. செந்தாமரையென்றது பாதங்களை.

கருகூ. முகிழ்த்து - குவித்து. அன்னமேயென்பது முதல் பேதை கூற்று.

கசுக. கிளியென்றது அம்பிகை கரத்துள்ள கிளியை.

கசுஉ. சிறுசோறு உகந்தோ - சிறுசோற்றை உண்பதற்கு விரும் பியோ. கழங்கு - கழற்சிக்காய்.

அண்ணல் கருத்தை யறையுமென வன்னையர்கேட்
டெண்ணெகிழப் புல்லி யுரைசெய்வார் - எண்ணெண்
திருவிளையாட் டண்ணனீ செய்விளையா டற்கு
வருவரெனச் சொன்னால் வழக்கோ - அருமறைநூல்

கசுரு. வல்ல முனிவோர் மகத்தவியுங் கொள்ளார்நின்
சில்லடிசிற் காவின்று சேர்வரோ - நல்லபணி
நிற்கவெள்ளி மன்றுடு நித்தர் கழங்காடல்
கற்கவந்தா ரென்றுரைத்தல் கற்பாமோ - அற்புதமென்
றிந்த மொழியுரைக்குந் தாயர்க் கிவரிங்கு
வந்ததுதா னேதென்று மான்வினவப் - பைந்தொடியே
எல்லா வுயிருமகிழ்ந் தீடேற வைந்தொழிலும்
வல்லா னுலாவந்த வாறென்னச் - சொல்லுதலும்
நீரேற்ற செய்யசடை நித்த னுறையுமணித்
தேரேற்று மென்னையெனச் சென்றுரைத்துக் - காரேற்ற

கஎ0. கண்ணீர் வழிந்திழியக் காமந் தலைப்பட்டோர்
உண்ணீர்மை போல வுளந்தளர்ந்தாள் - பெண்ணீர்மை
இப்படியுண் டோவென்று தாய ரியம்புதலும்
கைப்பணிலந் தன்னைக் கழற்றிவிடுத் - தொப்பனைசெய்

கசுங. அறையும் என - சொல்லுங்களென்று பேதை கூற.

கசுச. வழக்கோ - நியாயமோ.

கசுரு. மகத்து அவி - யாகத்திற் கொடுக்கப்படும் அவிர்ப்பாகம். கொள்ளாரென்றது அவரதருமையைக் குறிப்பித்து நின்றது. சில் அடி சிற்கா - சிறுசோற்றை உண்பதற்காக; சின்மை - சிறுமை. பணி - பதஞ்சலி; தொழிலுமாம்.

கசுசு. கற்பு - கல்வியறிவு. அற்புதம் - ஆச்சரியம்.

கசுஎ. மான் - பேதை.

கசுஅ. வந்தவாறு ஈடேறுதற்கென்க.

கசுகூ. தேர் ஏற்றும் என்னை - என்னைத் தேரில் ஏற்றுங்கள்.

கசுகூ - எ0. மையைக் கரைத்துக் கொண்டு வருவதாதலின், காரேற்ற கண்ணீரென்றார்; கஎஉ - ஆங்கண்ணியைப் பார்க்க.

கஎக. கைப்பணிலம் - கைவளை; பணிலம் - பணிலமென்னும் ஒருவகைச் சங்கை அறுத்துப் பண்ணிய வளை; காரணவாகுபெயர்; "வலம்புரி வளையொடு" (நெடுநல். 142.) ஒப்பனை - அலங்காரம். வளையைக் கழற்றி விடுத்தல் முதலியன பேதை செயல்.

பொன்னணியிற் சில்லணிகள் போக்கிப் பொழிநீரால்
தன்னயனந் தீட்டுஞ் சனமொழித்து - மின்னனையாள்
பேரிளம்பெண் ணீதிதனைப் பேதைப் பருவத்தே
யாரு மதிசயிப்ப வெய்தினள்போல் - ஓர்வின்றி
நிற்பதனைக் கைத்தாயர் நேர்கண் டெடுத்தணைத்துப்
பொற்புவளர் மாளிகையிற்போய்ப்புகுந்தார்-மற்றொருத்தி

பெதும்பை.

கஎ௫. பேதைப் பருவம் பிரிந்து பெதும்பையெனும்
காதற் பருவத்துக் காட்சியாள் - மேதக
முற்றாத வல்லி முளரி முகிழிரண்டு
பெற்றா லெனவழியாப் பேருலகம் - செற்றழிக்க
வேண்டிப் பிறக்குமெழில் வெள்ளத் துடன்வடவை
மூண்டிங் கிரண்டாய் முகிழ்த்ததெனை - மாண்டவத்தோர்
கைமுகிழ்க்க வெங்காலன் கண்முகிழ்க்கக் காமுகர்தம்
மெய்முகிழ்க்க மேன்முகிழ்க்கு மென்னகிலாள் - தண்மை
விளைக்குந் தவமடைந்தோர் வெவ்வினைபோ னாளும்
இளைக்கவடிக் கொண்ட விடையாள் - விளைத்த
க௮0. அளவிலரும் பாலாழி யாலால மென்னக்
களவு பிறந்துடைய கண்ணாள் - அளிகள்

கஎ௨. நயனம் - கண் தீட்டு அஞ்சனம். கஎ௩. நீதி - இயல்பு.

கஎக - ௩. கைவளைகள், ஆபரணங்கள், அஞ்சனம் முதலியவற்றை ஒழித்துவிடுதல் பேரிளம்பெண்ணின் இயல்பு; "நிறைகழிக்க மையொழித்து.........கொண்ட கொடுங் கூர்விழியாள்", "கைவளையுந் தோள்வளையுங் காதலியாள்" (௪௫௪ - ௬, ௪௬0) என்று இந்நூலிற் பேரிளம்பெண் கூறப்படுதலும், "கைக்குவளை மைகுவளைக் கண்ணுக் கிடாள்" (சிவந்தெழுந்தபல்லவராயனுலா) எனப் பிறர் கூறுதலும் இங்கே அறிதற்குரியன. ஓர்வு - உணர்வு.

கஎ௬. முளரி முகிழ் - தாமரை அரும்பு.

கஎஎ. முகிழ்த்தது - தோன்றியது.

கஎ௮. மெய் முகிழ்க்க - மெய்யிற் புளகரும்ப.

கஎகூ. அடிக்கொண்ட - தொடங்கிய.

க௮0. ஆலாலம் - விஷம்.

கடியாத தார்முடிக்கக் காமன் றனக்கு
முடியாத வெல்லா முடிக்கப் - படிமுழுதும்
கூடி முடிக்குங் கொடியவிருள் போலமுடிக்
கூடி முடிக்குங் குழலினாள் - நீடிவளர்
முல்லையரும் புக்கும் முருந்துக்கும் பேரொளிகள்
இல்லையென வீறு மிளநகையாள் - தொல்லுலகில்
மின்னுக் கொருவடிவ மேன்மேல் வளர்ந்தேறல்
என்னப் பொலிந்துவளர் வெய்தினாள் - பன்னும்
க௪௫. மலர்ச்சயன நீங்கி வரவுதய காலத்
தலர்க்கை குவித்தோ ரணங்கு - கொலைக்கிங்
கிடம்பார்த்த கண்ணு யெழுகடலாந் தெய்வத்
தடம்பார்க்க வாவென்று சாற்ற - விடம்பார்த்த
செங்கட் கருங்கூந்தற் சேடியர் கோடியர்
அங்கட் புடைமிடைய வாயிழையும் - எங்கும்
மருவுதவு சோலை வளர்வு கிளரத்
திருமருவு வாவி செறிய - அருகொருத்தி
மின்னே யமிர்த விளைவே செழுங்கமலப்
பொன்னேயிப் பொய்கைதனைப் போற்றிடாய் - பன்னும்
க௫0. பரன்றன் பவனிதொழும் பாவையர்க்குட் காதல்
அரும்பும் பருவத் தவர்போல் - திருந்து

க௪௨. முடி - தலையின்கண்.

க௪௩. முருந்து - மயிலிறகின் அடிக்குருத்து. என - என்று கண்டோர் சொல்ல.

க௪௫. நீங்கி வர - நீங்கி வராநிற்க. காலத்து - காலத்தில். ஓர் அணங்கு - ஒரு பெண்ணானவள் ; எழுவாய்.

க௪௬. எழுகடலாம் தடம் - ஒரு தீர்த்தம் ; காஞ்சனமாலை ஆடுவதற்கு இறைவன் வருவித்த எழுகடலுக்கும் இடமாயிருந்ததுபற்றி இஃது இப்பெயர் பெற்றது.

க௪௭. கோடியர் : பன்மை குறித்துநின்றது.

க௪௮. மரு - வாசனை. வளர்வு (வளர்ச்சி) கிளர் அ வாவி. செறிய - பெதும்பையானவள் அடைய.

க௪௯. பொன்னே - திருமகளே. பொய்கை - மானிடராக்காத நீர்நிலை ; என்றது எழுகடலை.

க௫0. பாவையர்க்குள் - பெண்களுக்குள்ளே.

வலம்புரி யேறி மகிழ்ந்தர சன்னம்
நலந்து பணிலங் கலிப்ப - நலங்கோள்

புளித்து வரவெதி ரன்னத்தோ டேகிக்
களிக்கு மிளம்பேடை காணும் - தளிர்த்து

விரிந்தசடை யண்ண லுலா மேவுமவ ருள்ளம்
புரிந்து நெகிழ்வது போலத் - தெரிந்த

இரவிச் சுடர்கண் டிதழவிழ்ந்து சேந்த
பருவக் கமலமுகை பாராய் - அருமறைதேர்

கசுடு. மாக விமான மதுரா புரேசன்றன்
ஆக முறவெண்ணு மன்னவர்போல் - நாகத்

தடர்ந்து படர்வா னணிமென் பவளம்
நுடங்குகொடி நோக்கி னேக்காய் - தடங்கடல்கள்

வந்தடைந்த வாவி மகிழ்ந்தாடா யென்றியம்பப்
புந்திபெரு நாணமுறப் புன்மூரல் - தந்தருகு

கசுக. வலம்புரி ஏறி - வலம்புரிச் சங்கத்தின்மேல் ஏறி. அரசன்னம் ஏறி.

கசுஉ. வர - வாராநிற்க. அன்னத்தோடு - பிற அன்னப்பறவைகளோடு. பேடை - அன்னப்பேடையை.

கசுO - உ. வலம்புரிக்குச் சிவபிரான் ஊர்ந்துவரும் வெள்ளையானையும் அரசன்னத்திற்குச் சிவபிரானும் அன்னங்களுக்குப் பவனி தொழும் பாவையர்களும் பேடைக்குக் காதலரும்புபவளும் உவமை.

கசுங. உலா மேவுமவர் - திருவுலாவைத் தரிசித்தற்கு விரும்பும் அடியார்களுடைய.

கசுச. இரவிச்சுடர் - சூரிய கிரணத்தை. சேந்த - சிவந்த. முகை - அரும்பு.

கசுடு. மாக விமானம் - இந்திர விமானத்தையுடைய ; கண்ணி, கூOஎ. ஆகம் - திருமேனியை. நாகத்து - சுரபுன்னையின்மேல்.

கசுசு. பவளம் நுடங்கு கொடி - நுடங்கு பவளக்கொடி; கடலென்றதற்கேற்பப் பவளக்கொடி கூறப்பட்டது. நோக்கின் - கண்களால்.

கசுசு - எ. தடங்கடல்கள் வந்து அடைந்த வாவி : சொக்கநாதர் கட்டளையின்படி எழுகடல்கள் வந்து ஒரு தடாகத்துட் புகுந்தனவென்பது வரலாறு ; திருவால. அ : 9, பார்க்க.

நேசச் செவிலியர்க ணீராட்ட நீராடி
ஓசைக் கடலொன் றுதவுதிருக் - கூச
எழுகட றந்த விளந்திரு வென்னத்
தொழுது மகளிர் துதிப்பச் - செழுமைக்

௨00. கரையிற் சுரபுன்னைக் காவினிடை மேவி
விரைமெய்த் தவிசின் விளங்கப் - புரைதீர்
கலனணிந்து நன்னீற்றுக் காப்பு மணிந்து
மலர்வதனக் கைத்தாயர் வாழ்த்தும் - பொலனிழைமுன்
ஆதி திருவிளை யாடலிவ் வாவிநலம்
ஓதுமவள் பின்னு முரைக்கின்றாள் - பூதலங்கள்
வாழிபெற மாணிக்கம் விற்றதுவு மாகமுகில்
ஆழி பருக வருளியதும் - சூழுமியற்
கோநகரை நான்மாடக் கூடலென வைத்ததுவும்
மானநெறிச் சித்தரென வந்ததுவும் - மீனவன்றன்

௨0௫. கன்னலணி கல்லானை வாங்கியதுங் காரமணர்
துன்னுமத யானை துணித்ததுவும் - உன்னரிய

---

௧௯௮. கடலொன்று - பாற்கடல்; ஓசைக்கடல்: "ஓசை பெற்று யர் பாற்கடல்" (கம்ப.) திரு - திருமகள்.

௨00. கா - சோலை.

௨0௧. கலன் - ஆபரணம். நீற்றுக் காப்பும் அணிந்து - திருநீற்றையும் அணிந்து; காப்பென்பது திருநீற்றின் திருநாமம்; ரக்ஷையென்று வடமொழியில் வழங்கும். பொலனிழைமுன் - பெதும்பையின்முன்.

௨0௨. ஆதி - சொக்கநாதக்கடவுள். இவ்வாவியென்றது, எழு கடலை. திருவிளையாடலை உரைக்கின்றாளென்க.

௨0௩. வாழி - வாழ்வு. முகில் ஆழி பருக - மேகங்கள் வருணன் விட்ட கடலைக் குடிக்கும்படி.

இக்கண்ணி முதல் மாணிக்கம்விற்றது முதலிய எட்டுத் திருவிளையாடல்கள் கூறப்படும்.

௨0௪. கோநகரை - மதுரையை. சித்தரென - எல்லாம்வல்ல சித்தராக. மீனவன் - பாண்டியன்.

௨0௫. கன்னல் - கரும்பை. கார் அமணர் - கரிய நிறத்தை யுடைய சைனர்கள். யானை - சைனர்கள் விடுத்த யானையை. உன்னரிய - நினைத்தற்கு அரிய.

ஓர்விருத்த வால குமாரனுரு வுற்றதுவும்
ஆர்முடித்தோன் கான்மாறி யாடியதும் - பாரித்
துரைத்தா ளவளை யுகந்தருளிச் செந்தா
மரைத்தான மாதிலுயர் மாதும் - உரைத்தவற்றுப்
பூணுங் கருத்தும் புனிதன் றிருவுலாக்
காணும் பெருவிருப்புங் கைக்கொண்டாள் - சேணடைந்து
தோற்றும் பொழிலூடு துய்யசீ தேவியினும்
ஏற்றம் புனைவா ளிருந்திடலும் - நீற்றுக்

உக0. கவச னுமையாள் கணவ னிடபத்
துவசன் கடம்பவனச் சொக்கன் - தவள
மதவா ரணமீது வந்தா னெனவற்
புதவா ரணமுரசம் பொங்க - இதயநிகர்
பாங்கியர்முன் செல்லப் பதறியுடன் பின்சென்று
தாங்கரிய பேருவகை தானெய்தி - நீங்காத
மல்லற் கருணை மலையாண் முலைத்தடங்கள்
புல்லக் குழைந்த புயத்தானைத் - தொல்லைமறை

உ0சு. விருத்தவால குமாரன் உரு - விருத்த குமார பால வடிவத்தை. ஆர் முடித்தோன் - ஆத்திமாலையை அணிந்த சொக்கநாதர். பாரித்து - விரித்து; "பயனில பாரித் துரைக்கு முரை" குறள். 193.

உ0எ. உகந்தருளி - விரும்பி. தானம் - இடம். திருமகளினும் உயர்ச்சிபெற்ற பெதும்பையானவள். உரைத்தவற்று - கூறிய திருவிளையாடல்களில்.

உ0அ. கருத்தையும் விருப்பையுங் கைக்கொண்டாளென்க. சேண் - நெடுந்தூரம்.

உ0கூ. பொழிலூடு - சோலையினுள்ளே. துய்ய - தூய்மையுள்ள; தூயவென்பது துய்யவெனவும் செய்யுட்களில் வழங்கும்.

உக0. சொக்கன்: எழுவாய்.

உக0 - கக. தவளமத வாரணமீது - வெள்ளையானை வாகனத்தின் மேல். ஆரணமுரசம் - வேதமாகிய முரசம்; "மறை முரசன்" (கங) என்றார் முன்னும்; வாரணம் - சங்கமுமாம்.

உகஉ. பின் செல்லல் பெதும்பையின் தொழில்.

உகங. மல்லல் - வளம். மலையாள் - இமயமலையின் புத்திரியாகிய உமாதேவியார்.

கூறு தரமடந்தை கொங்கைக் குறியென்றும்
மாறு தழுகெறிக்கு மார்பானை - வேறின்றித்

உகரு. தோற்றுமிரு தாளானைத் தொல்லைக் கொடும்பாசம்
மாற்றுந் திருவால வாயானை - ஏற்றமுறப்

பார்த்தாள் பணிந்தாள் பறிபோந் தனிநெஞ்சம்
காத்தாடன் ஞாணங் கடைப்பிடித்தாள் - வேர்த்தாண்முன்

காணாத காட்சியாற் கண்ணுக்குஞ் சிந்தைக்கும்
பேணாத நல்விருந்து பேணினாள் - நாணயந்து

விண்டலருஞ் செம்முகையின் மேவு முருகென்னக்
கண்டறியாக் காமமுங் கைகலப்பக் - கெண்டைவிழி

பாராத பார்வை படைப்ப மனத்துக்கும்
வாரா மகிழ்ச்சியும் வந்தெய்த - ஓராமல்

உஉ0. நின்றதோர் முன்னை நிறையுங் கரையழிந்து
சென்றதோ வென்னென்று செப்புகேன் - ஒன்றிமால்

ஆளுந் தனிநெஞ்சத் தாதரவா லானனமும்
தோளுந் தனமுஞ் சுரிகுழலும் - வேளைப்

உகச. ஆதரத்தையுடைய மடந்தை; என்றது உமாதேவியாரை.

உகரு - ச. இவற்றிற் கூறப்படும் வரலாறு காஞ்சிப் புராணம் தழுவக்குழைந்த படலத்தாலுணரலாகும்.

உகசு. பறிபோம் - தன்னைவிட்டு நீங்குகின்ற; "கதையும் பறிபோச்சோ" தனிப்.

உகஎ. விருந்தென்றது இறைவன்காட்சியை. நாண் நயந்து.

உகஅ. அலரும் செம்முகையில் - மலரும் பருவமுள்ள அரும்பில். முருகு - நறுமணம்.

உகஎ - கூ. இக்கண்ணிகளிற் கூறப்பட்ட பெதும்பையின் நிலையும், விக்கிரம சோழனுலாவில், "தையலுங், கண்டகண் வாங்கா டொழமுகிழ்த்த கைவிடாள், மண்டு மனமீட்கு மாறறியாள் - பண்டறியாக், காமங் கலக்கக் கலங்கிக் குழல்சரியத், தாமஞ் சரியத் தனிநின்றாள்" என்று கூறப்படும் பெதும்பையின் நிலையும் ஒப்பிடற்பாலன.

உஉ0. நிறை - பொறிவழியே செல்லாமல் மனத்தை நிறுத்தல். செப்புகேனென்றது கவியின் கூற்று. மால் - மயக்கத்தை.

உஉக. ஆனனம் - முகம். வேளை - மன்மதனை.

பொரவழைத்தல் போலப் பொலிந்தாலும் வேளும்
விரைமலர்ப் பாணம் விடுமே - பரவிநாம்
கட்டிய காஞ்சியின் கட்டுவிடச் செங்கைமேல்
இட்ட வளையி னிளமுரியக் - கிட்டா
உருவமிகப் பேதித் தொளிபடைத்து மற்றைப்
பருவ மெனப்புளகம் பாரித் - தொருவாத
உஉரு. பேரழகு நந்தம் பெருமாட்டிக் கெய்தியதிங்
காரறிய வல்லாரென் றன்னையரும் - மாரன்
சிறுநா ணெறிந்து சிலைபார்க்கு முன்னே
முறுகாமான் மேல்வளரு முன்னே - அறுகால்சேர்
தாமஞ் சரிகுழலா டன்னைக் கரத்தணைத்துச்
சேமம் பெறமாடஞ் சென்றடைந்து - பூமலர்கள்
ஏறுந் திருப்பாய லேற்றி யவண்மோகம்
ஆறும் படியொருவா ருற்றினர் - கூறுமதன்

உஉஉ. பொர - போர் செய்தற்கு. விடுமே ; ஏகாரம் : எதிர்மறை.

உஉங. காஞ்சி - மேகலைவகையுள் ஒன்று.

உஉச. மற்றைப் பருவம் - மங்கைப் பருவம். புளகம் - மயிர் சிலிர்த்தல். பாரித்து - மிகுத்து.

உஉரு. தாய்மார் ஐவராதலின் அன்னையரெனப் பன்மையாகக் கூறினர்.

உகஅ - உரு. பெதும்பையின் நிலைமையை இந்நூலாசிரியர் இங்கே விரித்துரைத்ததனோடும், "நன்றறிவார் சொன்ன நலந்தோற்று நாண் டோற்று, நின்றறிவு தோற்று நிறைதோற்று - நன்றாகக், கைவண்டுங் கண்வண்டு மோடக் கலையோட, நெய்விண்ட பூங்குழலா ணின்றொழிந் தாள்" (பெதும்பை) என்ற ஆதியுலாப் பகுதியும், "மல்கு முவகைக் கலுழி வரவரப், பில்கு........கொங்கைப் புதுவரவுந் தோளுங் குறை நிரம்ப, மங்கைப் பருவத்தே வாங்கினாள்" (பெதும்பை) என்ற இராச ராசச் சோழனுலாப் பகுதியும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

உஉசு. முறுகா - முறுகி, கனத்து ; "முறுகித் தாழ்ந்து"; (காஞ்சி. நகரப். 1.) மால் - மயக்கம். அறுகால் - வண்டு ; "சிறுகா லுடனே யறுகால் பயிலுஞ் சீதப்பொழில்" சிதம்பர. திருச்சிற்றம் பல. 78.

உஉஎ. தாமம் - மாலை. சேமம் - பாதுகாப்பு.

உஉஅ. பாயல் - படுக்கை. அவள் மோகம் - அவளுடைய காம மயக்கமானது.

மங்கை.

செங்கண் சிவப்பக் கருங்கண் சிவப்பூறும்
மங்கைப் பருவத்து மற்றொருத்தி - திங்கண்மதி
உருo. சூழுஞ் சடையான் றுணைத்திண் புயாசலமேல்
வாழுங் கருத்தே வளர்தோகை - ஆழித்
திருவால வாயண்ண றேங்கருணை வெள்ளப்
பெருவாவி தேடன்னப் பேடை - வருதென்றல்
கால்கொண் டுலவுங் கடம்பவனச் சோலைக்கு
மால்கொண் டுருகு மனத்தத்தை - கோலம்
படரு மதனன் படையுலகை யெல்லாம்
அடர வடர வடர்ந்து - புடவி
தளர மதனன் றனியாண்மை யெங்கும்
வளர வளர வளரக் - களவு
உருரு. பெருகத் தபோதனர்மேற் பேரநங்க னெஞ்சம்
கருகக் கருகக் கருகிப் - பொருதவியல்
பென்னப் புனைந்துலகத் தெய்தாத வெற்றிமதன்
தன்னைப் புனைவித்த தாழ்குழலாள் - முன்னொருவேல்
உந்து கடல்குடித்த தென்ன வுயிர்குடிக்க
வந்தவிட வேலனைய வாட்கண்ணாள் - முந்தைநிறம்

உஉகூ. திங்கண்மதி-திங்களாகிய பிறை: "திங்கண்மதிக் கண்ணியானை" திருநா. தே. ஐயாறு.

உருo. புயாசலம் - தோள்களாகிய மலைகள். தோகை - மயில்; மயில் மலையில் இருத்தற்குரியது. ஆழி - ஆக்ஞாசக்கரம்; வட்டமுமாம்.

உருக. வாவி - குளம்.

உருஉ. கால் கொண்டு - இடங்கொண்டு. தத்தை - கிளி.

உருக - உ. தென்றல் கால் கொண்டுலவும் கடம்பவனம்; "மதுரைத் தென்றல் வந்தது" சிலப். கரு: 132.

உருரு. புடவி - பூமி.

உருரு. கடுக - கோபிக்க. கருகி - கறுத்து.

உருசூ. மதன்றன்னை வெற்றி புனைவித்தவென இயைக்க.

உருஎ. வேல் கடல் குடித்ததென்றது உக்கிரப் பெருவழுதியார் கடல் சுவற வேலெறிந்ததை. விடவேல்: வேலில் விடம் பூசுவதுண்டு; விடம் மைக்கு உவமை. வாட்கண்: கண்ணென்னுந் துணையாய் நின்றது.

பேதித்து வேட்கை பெருத்தழகு பெற்றிலகும்
சோதிக் கனகவளைத் தோளினாள் - மோதிக்

கரையழியா வாவி கலக்கிக் கமல
விரைமுகையைச் சாடிவிழ வீழ்த்திப் - பரவும்

உ௪0. மலைக்கோட்டை யெற்றி வருமத்த யானைக்
கொலைக்கோட்டை யொப்பக் குலாவிச் - சொலற்கரிய

முத்தத் தொடைகண் முயங்குகிர ணப்பத்தி
தத்துங் களபத் தனக்குவட்டாள் - பத்திதரும்

தேர்த்தட் டினுக்குஞ் சிறுமை கொடுத்தகன்ற
ஆர்த்த மணிக்காஞ்சி யல்குலாள் - ஏத்தரிய

அங்கயற்க ணம்மைமுலை யானைக் கிடங்கொடுக்கும்
செங்கனகக் குன்றைச் சிவக்கொழுந்தை - எங்கள்

அழகிய சொக்கனைநா லாரணமுங் கூடப்
பழகியுங் காணுப் பரனைத் - தொழுதெவரும்

உ௪௫. சேவிக்க வாழ்விக்குந் தெய்வப் பெருமானை
ஆவித் துணையா மருமருந்தை - மேவி

ஒருநாட் பவனியிற்கண் டுள்ளந் தனக்குத்
திருநாட் பொலிவுதனைச் செய்து - வருநாள்

திருமடந்தை போலத் தெரிவையர்கள் கோடி
இருமருங்குஞ் சேவிக்க வேகி - அரியநெறிச்

உ௩௯. ஆவி - உயிர், தடாகம். கலக்கி - வருத்தமுறச்செய்து, கலங்கச்செய்து.

உ௪0. மலைக்கோட்டை - மலையின் சிகரத்தை. யானைக்கோட்டை - யானைக்கொம்பை.

உ௪க. பத்தி - வரிசை. களபம் - கலவைச் சந்தனம்.

உ௪௪. அழகிய சொக்கன்: ௧௯ - ஆங்கண்ணியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

உ௪௫. சேவிக்க வாழ்விக்கும்: "சேவிக்க வாழ்விக்கு மெங் கோன்" (திருவரங்கக். 68.) ஆவித்துணையாம் - உயிர்த்துணையாகிய.

உ௪௫ - ௬. மருந்தைக் கண்டு.

உ௪எ. கோடித் தெரிவையர்கள்; கோடி: பன்மை குறித்து நின்றது.

செய்கைத் தமிழேடு செல்ல வெதிரேற்றும்
வைகைக் கரையின் மருங்குவளர் - பொய்கைப்

புடைமருவுந் தெய்வப் புதுமலர்ப்பூங் காவின்
இடைமருவு மண்டபத்தி லெய்தி - அடர்கனகத்

௨௫௦. தண்டரளப் பத்தித் தனிவே திகைத்தவளப்
புண்டரிகத் தன்னமெனப் போயிருப்பக் - கண்டொருத்தி

ஊசல் விளையாட் டுளமகிழ்ச்சி நல்குமெனப்
பேச வுடனே பெயர்ந்தெழுந்து - நேசக்

கலக மதவேள் களிகூர மின்போல்
இலகு மணியூச லேறிக் - குலமதியம்

தக்க வமிர்தந் ததும்பித் துளிப்பதுபோல்
மிக்க முகத்தில் வெயர்வரும்பத் - திக்கின்

வழிபோய் முனிவர் மனமடைய வாரி
விழிவேல்க டாவடிபோய் மீளப் - பொழிபுயலைக்

௨௫௫. காந்திருளை வென்று களிவென்றி பாடுவபோல்
ஏந்து குழல்வண் டிசைபரப்ப - மாந்தளிரைக்

காந்தளைக் கட்டுரைத்த கட்டாண்மை போற்செங்கை
ஏந்து வளைக ளினிதொலிப்பப் - பாந்தளை

௨௪௭-அ. அரிய நெறிச் செய்கைத்தமிழ் ஏடு செல்ல - திருஞான சம்பந்த மூர்த்தியின் தேவாரம் வரைந்த ஏடு செல்லும்படி.

௨௫௦. தண் தரளப்பத்தி - முத்து வரிசையையுடைய. வேதிகை - ஒருவகைத்திண்ணை. தவளப் புண்டரிகம்: செஞ்ஞாயிறு போல நின்றது. இருப்ப - மங்கை இருப்ப.

௨௫௨. குலம் - மேன்மை.

௨௫௩. வெயர்வு அரும்ப - வேர்வை தோன்ற.

௨௫௪. தாவடிபோய் - தாண்டிப்போய்; "வேற்கண்........, தாவடி வந்திப் படியென தாவி தளர்வித்ததே" (புகலூரந்தாதி); 'தாவடி யோட்டு மயிலிலும்" கந்தரலங். 15.

௨௫௫. குழல் - கூந்தலில். பிரதியில் மாந்துளிரென்று காணப் படுகிறது.

௨௫௬. கட்டுரைத்த - வஞ்சினங்கூறிய. கட்டாண்மை - பேராற்றல்; "காமன் றனக்குள்ள கட்டாண்மை" என்பர்பின்; ௨௬௦.

மின்னைப் புறங்கண்ட வீரப் புகழ்பாடல்
என்னக் கலைக்காஞ்சி யேத்தெடுப்ப - அன்னத்தை
அம்பதுமந் தன்னை யடர்த்த வடலெனக்காற்
செம்பதுமந் தம்மிற் சிலம்பலம்ப - நம்பெருமான்
மாலந் தகவசுரன் மாறு வயமாறச்
சூலந் தனிவிட்ட சொற்பாடும் - காலன்
௨௬0. உரத்தி லுதைத்த வுரமும் பிரமன்
சிரத்தை யறுத்த திறனும் - புரத்தை
எரித்த புகழு மிராவணனை வெற்பில்
நெரித்த சயத்து நிலையும் - உரித்துக்
கரியுரி போர்த்த கணக்குங் கணைவேள்
எரியெழப் பார்த்த வியல்பும் - விரியா
மொழியும் பரிசனமுன் மூதண்ட மெங்கும்
ஒழிவின்றி நின்ற வொருவன் - பழியஞ்சி

---

௨௫௭. வீரப்புகழ் : "மறம் வீங்கு பல்புகழ்" பதிற். ௬௨ : 8.

௨௫௭-அ. நடையால் அன்னத்தையும் உருவால் தாமரைப்பூவையும் அடர்த்த. அலம்ப - ஒலிக்க.

௨௫௯. மால் அந்தகவசுரன் - மயக்கத்தைச் செய்யும் அந்தகாசுரன்; அந்தகவசுரன் : தமிழ் முடிபு. வயம் - வெற்றி. சொற்பாடு - புகழ். காலன் - கூற்றுவன்.

௨௬0. உரம் - மார்பு, வலி.

௨௬௧. வெற்பு - கைலாயமலை.

௨௬௨. கணக்கு - இயல்பு. விரியா - விரித்து.

௨௫௯-௬௨. இக்கண்ணிகளில், சிவபெருமான் பராக்கிரமங்கள் கூறப்பட்டன; இங்ஙனம் பராக்கிரமங்களைத் தனித்தெடுத்தோதிப் புகழ்தல் மரபு ; திருவா. திருப்பொற்சுண்ணம், 18 ; பெரிய. திருநீலகண்ட யாழ்ப். 5 ; திருவால. ௫௬ : 9, பார்க்க ; "புரமெரித்த துங்கதித்த புண்டரீக வந்தணன், சிரமறுத்த துஞ்சிலைக்கை வேளையன்று செற்றதும், நரமடங்கலைத்தொலைத்த நன்குமின்ன வாதியாம், வரமிகும் புராணமே வழுத்துவார்க ளெங்கணும்" (சிதம்பர. துன்மத. 56) என்று பிறவிடத்தும் இவ்வாசிரியர் கூறியுள்ளார்.

௨௬௩. பரிசனம் - சூழ்ந்துள்ளோர் ; என்றது பாங்கியரை. பரிசனத்தின் முன்பு.

இக்கண்ணி முதலியவற்றிற் பழியஞ்சியது முதலிய எட்டுத் திருவிளையாடல்கள் கூறப்படும்.

வெங்கால தூதுவரால் வேந்தற் குணர்த்தியதும்
மங்காத பாதகத்தை மாற்றியதும் - அங்கம்போய்
௨௬௫. வெட்டியதும் பொய்யமணர் விட்டபணி மாய்த்ததுவும்
பட்டுவிழ வானைப் பணித்ததுவும் - கிட்டி
எழிலார மெய்க்காட்டங் கிட்டதுவுந் தென்னற்
கழியாக் கிழிகொடுத்த வன்பும் - மொழியும்
திருமா தனையார் தியங்கவளை விற்ற
பெருவாழ்வும் பாடிப் பெயர்ந்தாள் - அருகொருத்தி
வந்திறைஞ்சி மஞ்சன மாட வருகவென
உந்துமணி யூச லுடனிழிந்து - சந்ததமும்
வீசுந் திரைவைகை மேவிநீர் நாவிமலர்
வாசம் புணர மகிழ்ந்தாடித் - தூசும்
௨௭0. களபமும் பூந்தொடையுங் காந்திமணிப் பூணும்
புளகமுங் கூடப் புனைந்து - தளவ
முறுவன் மடமகளிர் மொய்த்தீண்டக் கண்டோர்
மறுக மதவேண் மகிழ - இறைமார்பில்
சிந்தையுற நின்றுண்முன் றெய்வமறைப் பாய்பரிமேல்
இந்திரனு மாலயனு மேத்தெடுப்ப - வந்தான்

---

௨௬௪. வேந்தற்கு - பாண்டியனுக்கு. மங்காத பாதகத்தை - மாபாதகத்தை.

௨௬௫. பணி - பாம்பு. ஆனை - பசுவை. பணித்தது - தாழச் செய்தது.

௨௬௬. கிழி - பொன்முடிப்பு; இங்கே உலவாக்கிழி.

௨௬௭. திருமாதனையார் - வணிகமகளிர். பெயர்ந்தாள் : பெயர்ந்தவள் மங்கை.

௨௬௮. மஞ்சனம் ஆட - நீராட. உந்தும் - செலுத்தும். உடன் - உடனே. ஊசலினின்றும் இழிந்து.

௨௬௯. நீர் - வைகைநீர். நாவி மலர் வாசம் - புழுகின் மணமும் மலரின் மணமும்.

௨௭0. காந்தி - ஒளி. தளவம் - முல்லையரும்பு.

௨௭௧. இறை - சொக்கநாதருடைய.

௨௭௨. மறைப்பாய்பரி - வேதக்குதிரை; "வேதப் புரவி" (கன்னி, ௨௭௮); "சண்டமறைப் பரிதனக்கா தார மாகித் தரிக்க" (திருவிளை. நரிபரி. 76.) மாலும் அயனும்.

அருவா யுருவா யருவுருவ மில்லா
உருவா யளியா யொளியாய் - மருவிலயன்
ஆடும் பெருமா னகிலம் புரக்கமுடி
சூடும் பழியஞ்சிச் சொக்கனென - நாடி

௨௭௫. உருகி யொருத்தி யுரைக்க மகிழ்வே
பெருகிப் பிடிபோற் பெயர்ந்து - கருணைக்கோர்
ஆகரனைப் பூரணனை யானந் தனைச்சந்த்ர
சேகரனை யட்டாலைச் சேவகனை - ஏகி
வணங்கினாள் பார்த்தாள் வழுத்தினாண் மாலோ
டிணங்கினாள் சிந்தை யிளைத்தாள் - அணங்குடையான்
வேதப் புரவியுடன் வீதி தனைக்கடந்தான்
மாதுக் கரசனைய மாமயிலைத் - தாதியர்கள்

---

௨௭௩. அளியாய் - அன்பாகி; "அன்பே சிவமாவ தாரு மறி கிலார்" (திருமந்திரம்.) இலயன் - முடிவைச் செய்பவன்; இலயம் - முடிவு; கூத்திற்குரிய தாளமுமாம்.

௨௭௪. பழியஞ்சிச் சொக்கன்: "அத்தனைப் படுப ழிக்கே யஞ்சி யக் கணத்துத் தோன்ற, உத்தமப் பத்தி மாறற் குணர்வுற வுணர்த்த லாலே, பத்தர்கள் பத்த னுக்குப் பழியஞ்சுஞ் சொக்க னென்றோர், வித் தகப் பெரிய நாமம் விளங்கிய தவனி மீது", "அரும்பழிக் கஞ்சு சொக்கன்" (திருவால. ௩௩ : 29, ௬௨ : 34); "பாவமே பாவம் பழி யஞ்சுஞ் சொக்கருக்கே" (மதுரைக்கலம். 29); "பாவும் புகழ்சேர் பழிக்கஞ்சி யென்றுலகின், மேவும் பெயரினிமேல் வேண்டாவோ" தமிழ்விடு. 254.

௨௭௫. பிடிபோல் - பெண்யானையைப்போல்.

௨௭௬. ஆகரம் - இருப்பிடம். அட்டாலைச் சேவகன் - யானையெய்த பொழுது சொக்கநாதர் கொண்டருளிய திருநாமம்; அட்டாலை - மதின் மேல் மண்டபம்; "செல்லமரெயிலட் டாலைச் சேவகன்", "ஊனெழு குன்றை யானை மலையென வொழிந்த குன்றை, ஈனமி லாவி லத்தி மலை யென வெய்த கோவைத், தேனலர்த் தொடையட் டாலைச் சேவக னென்ன நாமம், மாநிலத் தன்று முன்னு மன்னிட வழங்கு மன்றே", "தெள்ளிய வில்லி யழகனட் டாலைச் சேவகன்" (திருவால. ௨௬ : 17, 28, ௪௧ : 15); "பரசமய கோளரி எழுந்தருளியதற்குக் காரணம் அட் டாலைச் சேவகரை நினைத்து" தக்க. 172, உரை.

௨௭௭. மாலோடு - மயக்கத்தோடு. அணங்குடையான் - சிவபெரு மான்; அணங்கு - உமாதேவியார்.

கண்டவர்க ணின்றிரங்கக் கையணையிற் கொண்டேகிப்
புண்டரிக மாளிகையிற் போய்ப்புகுந்து - வண்டலர்த்தும்

௨௮0. பாயன்மே லேற்றப் பகற்செங் கதிர்க்கடவுள்
ஆய குடதிசைவா யாழிபுக - மாயப்
பெருமாலை நல்கும் பெருங்கங்குன் முன்னே
மருண்மாலை வந்து மருட்டத் - திருமாலை

தாங்குந் தனக்குவட்டுத் தையலுங் கண்டுமனம்
ஏங்குந் தவிக்கு மிரங்கியிடும் - பாங்கிலெழும்

வெண்மதியப் பாவி விடுக்கின்ற செந்தீக்கென்
பெண்மதிய மாற்றப் பெறுதென்னும் - கண்ணீர்

துளிக்கு மனமயங்குஞ் சோருங் குயிலை
விளிக்கு முடலம் வெதும்பும் - அளிக்கரசை

௨௮௫. வாவென்னும் போவென்னும் வண்கிளியை வாய்முத்தம்
தாவென்னு மாலை தருகென்னும் - கோவென்னும்

௨எ௯. கையணை - கையாகிய அணை; "கையணை முகந்து செல்ல" (மீனாட்சி. பிள்ளை. 2.) புண்டரிகமென்பது வெண்டாமரைக்குப் பெயரெனினும் செந்தாமரைக்கும் வழங்கும். இவளைத் திருமகளென்பார் இவளிருக்கும் மாளிகையைப் புண்டரிகமாளிகை யென்றார். வண்டு அலர்த்தும் - வண்டால் மலர்த்தப்படுகின்ற.

௨எ௯-௮0. பாயல் - படுக்கை. வண்டலர்த்தும் பாயல் - மலரணை. பகற் செங்கதிர்க்கடவுள் - சூரியன். குடதிசை - மேற்றிசை. ஆழி - கடல். சூரியன் கடலிற்புகுகின்றானென்பது கவிமதம்.

௨௮௧. பெரு மாலை - பெரிய மயக்கத்தை. மருள்மாலை - மயக்கந் தரும் அந்திப்பொழுது; "இரவு பகலென்று வரையறுக்கப்படாத மருட்சியையுடைய மாலைக் காலம்" என்பர் அடியார்க்கு நல்லார்; சிலப். ௧௧: 33, உரை. திருமாலை - அழகிய பூமாலையை.

௨௮௨. ஏங்கும் - ஏங்குவாள்.

௨௮௩. செந்தீயென்றது நிலாவை. பெண்மதியம் - பெண்புத்தி. ஆற்றப்பெறுது - பொறுக்கமாட்டாது.

௨௮௪. அளிக்கரசு - தலைமையான வண்டு; "ஒண்டரங்க விசை பாடு மளியரசே" தே. திருநா.

௨௮௫. போவென்னும் - தூதுபோவென்பாள். கோவென்னும்: "அம்ம கோவெனும்" மதுரைக்கலம். 14.

இப்படி வாடு மிவடன்னை யன்னையரும்
அப்பரிசை யாற்றுவா ராயிழாய் - ஒப்பிலான்
மாலையுந் தோளு மணிமார்பு நீதோயக்
காலையில் யாஞ்சென்று கட்டுரைப்பம் - வேலையெனத்
தோற்றுமா மையற் றுயரொழியென் றின்சொல்லால்
ஆற்றினா ராறினா ளங்கொருத்தி - சாற்றும்

மடந்தை.

சலம்புரி காமன் றழைத்தோங்க வெற்றி
வலம்புரி நல்கு மடந்தை - தலம்புகழும்
௨௬௦. காம ரதக்கரும்பு காமச் சுவையமிர்தம்
காமன் றனக்குள்ள கட்டாண்மை - காமன்றன்
சேமத் தனஞ்செல்வஞ் செங்கோ லவன்கொற்றத்
தாமத் தரளத் தனிமவுலி - தேமுற்றுத்
தாது நெகிழுஞ் சதகோடி செங்குமுதம்
வாதிலழி யச்சிவந்த வாயினாள் - பூதலத்தோர்
முன்னூசல் கொண்டுமன மோக முறவேண்டும்
பொன்னூச லன்னமணிப் பொற்குழையாள் - மன்னும்
அலகின் மறையோ ரறிவி னுயர்வோர்
உலைய வுலக முலைய - நலமகலச்

௨அ௬. ஆற்றுவாராகி.

௨அ௭. கட்டுரைப்பம் - உறுதியாகச் சொல்வோம்.

௨அ௭-அ. வேலையென - கடல்போல. மையல் - காமமயக்கம். வேலையெனத் தோற்றுமா மையல்: "கடலன்ன காமம்" குறள். 1137.

௨அ௯. சலம் - தணியாக்கோபம். வெற்றிவலம்புரி - வெற்றிச் சங்கத்தை.

௨௬௦. காமரதக் கரும்பு - காமனுடைய தேரிற்கட்டும் கரும்பு; காம ரஸத்தைக் கொடுக்கும் கரும்புமாம்.

௨௬௧. சேமத்தனம் - வைப்புத்திரவியம். தரளத் தாமத்தனி மவுலியென மாறுக; முத்துமாலையையுடைய கிரீடமென்க.

௨௬௨. செங்குமுதம் - செவ்வல்லி.

௨௬௩. ஊசல்கொண்டு - அசைவுகொண்டு.

௨௬௪. அலகு - அளவு. உலகம் - ஒழுக்கம். உலைய - கெட.

௨௯௫. செங்கோ லொழித்தெவர்க்குந் தீங்கு புரிவேந்தர்
வெங்கோ லினுங்கொடிய வேற்கண்ணாள் - பொங்கி

மலையைக் கடிந்தெடுத்து வச்சிரத்தா லோங்கி
உலைவின் மகத்துக் குரித்தாய்ப் - பலகண்

படைத்துக் கருகிப் பணைக்களிற்றின் மேலாய்
மடற்கொத்து மாலை வனைந்து - திடத்தால்

புரந்தரனைப் போலப் பொலிந்து முனிவோர்
முரண்கெடுக்க விம்மு முலையாள் - நிரந்தரமும்

வஞ்சம் புரிவேந்தர் மண்டலத்துள் வாழ்வோர்தம்
நெஞ்சம்போ னின்றலையு நேரிடையாள் - அஞ்சிவரும்

௩00. கோகனகந் தண்டரளக் கோவைதனைப் பூத்ததென
மோகந் தருவதன மூரலாள் - தோகை

ஒருபாக னெங்கோ னுலகே முடையான்
திருவால வாயான் றிருத்தோள் - மருவுவான்

சிந்தித்துத் தூதுநீ செல்லென்று பைங்கிளியை
வந்தித்துப் பாயன் மருங்கேறி - அந்திப்

பொழுதுவர வுள்ளம் புழுங்கி யழுங்கி
எழுதிய மின்போ லிருந்து - தொழுதாற்று

ளாகித் தமியேனை யாற்றுவா ராரென்று
மோகித் தரிவையர்த முன்மொழிய - ஓகைபெற

---

௨௯௫. வெங்கோல் - கொடுங்கோல்.

௨௯௬ - அ. நகிலுக்கும் இந்திரனுக்கும் சிலேடை. வச்சிரம் - வயிர மணிமாலை, வச்சிராயுதம். மகத்துக்கு - குழந்தைக்கு, யாகத்திற்கு. பணை - கொம்பு. களிற்றின் மேலாய் - யானையினுமுயர்ந்து, ஐராவதத்தின் மேலாகி. மடற்கு ஒத்து - ஆடவர்கள் மடலேறுதற்குக் காரணமாகப் பொருந்தி; மடல்கொத்து - மடலையுடைய கொத்து; பூங்கொத்து. மாலை - மயக்கத்தை, ஆரத்தை. நிரந்தரமும் - எக்காலத்தும்.

௩00. கோகனகம் முகத்திற்கும், முத்துவரிசை பற்களுக்கும் உவமை. தோகை - மயில்போன்ற உமாதேவியார்.

௩0௧. மருவுவான் - அணைதற்கு.

௩0௨. பாயல் மருங்கு - படுக்கையின் மேல்.

௩0௪. மோகித்து - மயங்கி. மொழிய - மூடந்தை மொழிய.

௬0௫. இன்னிசையாழ் வல்லாளோ ரேந்திழை யாழ்வாங்கித்
தென்னதென வென்றெடுத்துச் செந்தமிழாற் - பன்னியிசை
ஆக்கியவெண் சித்தி மடவார்க் கருளியதும்
மாக்கனக வாசல் வளவற்கு - நீக்கியதும்
வேட்டவர்க்குத் தண்ணீர் வினைமுகத்து நல்கியதும்
வாட்ட மறவிரத வாதத்தைக் - காட்டியதும்
வந்துபரி யாளாய் வளவற் குணர்த்தியதும்
எந்தையுல வாக்கோட்டை யீந்ததுவும் - முந்தைவழக்
கேறி வணிகற்கு மாதுலரா யெய்தியதும்
மாறன் பிரமகத்தி மாற்றியதும் - கூற

௬௧0. மனத்துயரும் போக மதியிருளும் போகத்
தினத்தை விளைப்பான் றிகழ - அனத்தை
அனையநடை வல்லிநீ ராடினு ளாடை
புனைகலன் வாசம் பொறுத்தாள் - தனைநேர்
இலகுமணிச் செங்கண்மா லேற்றின் முனிவோர்
மலர்பொழிய மாமறைகள் வாழ்த்தப் - பலமுகிலிற்
பல்லிய மார்ப்பப் பணிலத் திரண்முழங்க
எல்லையி றேவரினி தேத்தெடுப்பத் - தொல்லை

---

௬0௫. ஏந்திழை: எழுவாய். தென்னதெனவென்றது ஒருவகை இசைக் குறிப்பு. இசை பன்னி - இசையை விளங்கப்பாடி.

௬0௬. வளவற்கு - சோழனுக்கு.

இக்கண்ணி முதல் அட்டமாசித்தியுபதேசித்தது முதலிய எட்டுத் திருவிளையாடல்கள் கூறப்படும்.

௬0௭. வினைமுகத்து - போர்க்களத்தின்கண்.

௬0அ. உணர்த்தியது - ஆயிரம் பரிக்கு ஒரு சேவகனென்று உணர்த்தியது. கோட்டை - நெற்கோட்டையை.

௬0௯. மாதுலராய் - அம்மானுகி. மாறன் - வரகுண பாண்டியருடைய.

௬௧0. மதி - புத்தி. இருள் - அஞ்ஞானம். தினத்தை விளைப்பான் - சூரியன்; தினகரன்; "பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறும்" மதுரைக். 7.

௬௧௧. வல்லி - கொடிபோல்வாளாகிய மடந்தை. கலன் - ஆபரணம். வாசம் - சந்தனம் முதலியவற்றை.

௬௧௨. மாலேற்றின் - திருமாலாகிய இடபவாகனத்தின்மீது.

௬௧௨-௩. முகிலின்-மேகத்தைப்போல. பணிலம்-ஒருவகைச்சங்கு.

அருண சயில னசல னமலன்
ஒருவ னருவ னுருவன் - இருவர்

ருகரு. மகிழு முதல்வன் மதுரை யிறைவன்
அகில புவன வதிபன் - இகலின்

இலகு மதன வயிரி யிமய
மலையின் வனிதை மகிழ்நன் - அலகிலாப்

பேத னபேதன் பெருமான் பிறப்பறுக்கும்
பாதன் பரமன் பரானந்தன் - நாதனணி

வீதிபுகுந் தானென்று மெல்லியலாண் முன்விட்ட
தூதுபோய் மீண்டகிளி சொல்லுதலும் - போதக்

களியுதவு தென்றலெனக் காமருபூ மாலை
அளிசிறந்த காற்றங் கசைய - ஒளிவிரியும்

ருஉ0. பாதவங்கொள் பல்லவத்தை மெல்விரல்கள் பாரிப்பச்
சூத மலர்போற் சுணங்கெறிப்பச் - சாதி

விளையு மதுச்செருந்தி மிக்கமல ரெல்லாம்
அளகமலர்க் காவி னலரப் - புளகக்

ருகச. அருணசயிலன் - அருணசலத்தை யுடையவன். இருவர் - உமாதேவியும் கங்கையும்.

ருகரு. அகிலபுவனம் - எல்லா உலகத்திற்கும்.

ருகசு. மதனவயிரி - மன்மதனுக்குப் பகைவன்; வயிரம் - தணியாக்கோபம். மகிழ்நன் - கணவன்.

ருகஎ. பிறப்பறுக்கும் பாதன்: "மறுபிறப் பறுக்கு மாசில் சேவடி" பரி. ரு: 2.

ருகஅ. முன் கிளியைத் தூதுவிட்டது, ருOஉ - ஆங் கண்ணியா லுணரப்படும்.

ருகக. இது முதல் ருஉரு - ஆங் கண்ணிவரை மடந்தைக்கு வேனிற்காலம் உவமை. அளி சிறந்த காற்று - அளித்தல் சிறந்த காற்று.

ருஉ0. பாதவம் - மரம். பல்லவம் - தளிர். பாரிப்ப - ஒப்ப; "காந்தளைப் பாரித் தலர்ந்தனவே" (திருச்சிற். 324.) சூதமலர் - மாம்பூ. சுணங்கு - தேமல். சாதி - சாதிப்பூ.

ருஉக. மதுவிளையும் செருந்தி மரத்தின். மலர்க்கா - பூஞ்சோலை. கூந்தலுக்குக்காடு உவமை; "குழற்காவில்" (திருவால. ரு: 2); "ஐம்பாற் காடுஞ் சுமக்குங் கரும்பே" சகலகலாவல்லிமாலை, 2.

கமுகத்திற் பாளையெனக் கண்டத்திற் கொண்ட
சமுகத் தரளந் தயங்க - அமுத

வளநீர்மை தாங்கி வளர்கனகக் கொங்கை
இளநீர்க் குலம்போ லிலங்க - உளமகிழச்

சாற்றுமொழி கோகிலத்தின் றன்மைபெற வெந்நிலமும்
மாற்ற வரிய மகிழ்ச்சியுறத் - தோற்ற

௩உ௫. உருவ மதனுக் குடையானை வேண்டி
வருவசந்த காலம்போல் வந்தாள் - பெருமான்

திருவுலாக் கண்டா டிருவழகுங் கண்டாள்
உருகினு ளுள்ள முடைந்தாள் - அருகொருத்தி

ஆங்கதனைக் கண்டொழிய வானந்த வாரிதிமுன்
பாங்கி யொருத்தி பகருவாள் - தாங்கிநீர்

ஏந்து மலையோ விவண்முலையோ நன்றென்று
சேர்ந்துணரும் வாறின்று சேர்ந்திடீர் - வேய்ந்த

இளம்பிறையோ வல்லி யிவணுதலோ செவ்வி
வளம்புனைவ தென்றறிய வாரீர் - விளங்கநீர்

௩௩0. துய்த்த கடுவிடமோ தோகைகருங் கூந்தலோ
மைத்த தெனவறிய வந்திடீர் - கைத்தலத்தில்

தங்கு முழைவிழியோ தையன் மதர்விழியோ
பொங்குநல மென்றறியப் போந்திடீர் - செங்கைதனிற்

௩உக - உ. புளகக்கமுகு - கண்ணடிபோன்ற ஒளியுள்ள பாக்கு மரம். சமுகம் - கூட்டம். கழுத்திற்குக் கமுகும் முத்துமாலைக்குப் பாளையும் உவமை.

௩உ௪ - ௫. கோகிலம் - குயில். தோற்ற உருவமதன் - உருவத்தை இழந்த மன்மதன். உடையானை - சொக்கநாதரை.

௩உ௭. பாங்கியொருத்தி - பக்கத்திலுள்ள மற்றொருத்தி.

௩உ௮. மலையோ - மேருமலையோ. சேர்ந்து - தங்கி. வாறு - விதம்; "வரைமகடான் வீற்றிருந்த வாறு" (கண்ணி, ௪௩உ.) வேய்ந்த-சூடிய.

௩உ௯. இவள் நுதலோ. ௩௩0. மைத்தது - கறுத்தது.

௩௩க. உழைவிழியோ - மானினுடைய கண்ணோ. தையல் - இளமைப் பருவத்தையுடையவள்.

சேர்ந்த துடியிடையோ தேமொழியாள் சிற்றிடையோ
நேர்ந்த தெனவறிய நீர்வாரீர் - காந்தியொளிர்

போதணியுங் கொன்றையோ பொற்கொடியாள் பொற்சுணங்கோ
ஏதுநிற மென்றறிய வெய்திடீர் - ஓதரிய

சித்தரே நித்தரே சிற்பரா நந்தரே
சுத்தரே யாலவாய்ச் சொக்கரே - இத்தகைமை

௩௩௫. செய்யு மெனமடவாள் செப்ப வவளருகே
மையன் மடந்தையும் வந்திறைஞ்ச - ஐயன்

திருப்பார்வை யீந்தருளச் சிந்தைகளி கூர்ந்து
விருப்பா யிவள்பெற்று மீண்டாள் - ஒருத்தி

அரிவை.

புடவி முனிவோர் புகழ மதவேளுக்
கடர்மௌலி சூட்டு மரிவை - கடையும்

உவரி தருமமிர்த மன்றி யுலகோர்க்
கவனி யுதவு மமிர்தம் - புவனியிலே

போதாத முத்தம் புகரொழிந்த மாணிக்கம்
சீதார விந்தத் திருச்செல்வம் - யாதும்

௩௪0. புகன்ற திசையும் புவியுஞ் சுருங்க
அகன்ற நிதம்பத் தணங்கு - முகந்தவிசை

வண்டி னொழுங்குமுக வளையு நுதற்சிலையும்
கொண்ட னிறமுங் குளிர்மலரும் - கண்டுமருள்

௩௩௨. துடியிடையோ - உடுக்கையின் நடுவிடமோ. நேர்ந்தது - நுண்ணியது. காந்தி - ஒளி.

௩௩௩. ஏது - எது.

௩௩௪. சித்தரே - எல்லாம் வல்ல சித்தரே.

௩௩௫. மடவாள் - பாங்கி. ௩௩௭. மௌலி - கிரீடம்.

௩௩௮. உவரி : கடலென்னும் பெயர் மாத்திரையாய் நின்று பாற் கடலையுணர்த்திற்று. உவர்க்கடலில் அமுதம் தோன்றியதென்பதும் ஒரு சாரார் கொள்கை ; தக்க. 284, உரை.

௩௩௯. புகர் - குற்றம். சீதாரவிந்தம் - சீத அரவிந்தம் ; குளிர்ந்த தாமரைப்பூ ; " சீதார விந்தபுயன் " (தனிப்.) திருச்செல்வம்-திருமகள்.

மாலைக் கடுத்த வழகும் படைத்துமதன்
கோலத்தை யொத்தகருங் கூந்தலாள் - ஞாலத்துள்

நற்கனகப் பூணை நயந்தக்கா லோரிரண்டு
பொற்கனக மேருப் பொருப்பாயும் - சொற்குலவும்

கொள்ளைத் தரளமணிக் கோவைத் திரளணிந்தால்
வெள்ளித் துணைக்கிரியின் மேம்பட்டும் - உள்ளம்

௩௪௫. புதையவொளிர் மாணிக்கம் பூண்டக்கால் வெய்யோன்
உதைய வரையிணையை யொத்தும் - இதையம்

பனித்து முனிவர் பதைப்ப மதனன்
குனிப்ப மறலி குலைய - மனத்தை

உருக்கி யிடையை யொதுக்கி மிகவும்
தருக்கி வளருந் தனத்தாள் - செருக்கண்

உறுசமர வீர ருரங்கிழித்து மீண்ட
நிறவலகு போல நிமிர்ந்து - கறுவி

விலகி மறலி விடுதூதர் போல
உலக மடைய வுலாவிக் - கலகம்

௩௫௦. விளைத்துக் கடுவை வெறுத்துயிரைச் சேர
வளைத்துப் பருகி மதர்த்துத் - திளைத்துக்

கொடுங்கால காலன் குவலயத்தைச் சாடும்
கடுங்கால தண்டநிகர் கண்ணாள் - தொடர்ந்து

௩௪௧-உ. கூந்தலுக்கு மன்மதன் உவமை. மன்மதனுக்கு: வண்டின் ஒழுங்கு - நாண்; வளை - சங்கம்; நுதற்சிலை - கருநுதலையுடைய வில்; மாலைக்கடுத்த அழகு - திருமாலையொத்த அழகு; மாலைக்காலத்துக்குப் பொருந்திய அழகுமாம். கூந்தலுக்கு: வளை - சங்க வடிவையுடைய ஆபரணம்; நுதற்சிலை - நெற்றியாகியவில்; மாலை கடுத்த - மேகத்தை ஒத்த.

௩௪௪. துணை - இரண்டு. ௩௪௫. இணையை - இரண்டை.

௩௪௬. குனிப்ப - கூத்தாட. மறலி - யமன்.

௩௪௮. சமரவீரர் - போர்வீரருடைய. உரம் - மார்பை. அலகு - ஒருவகை யம்பு. கறுவி - கோபித்து.

௩௫௦. கடு - விடம்.

௩௫௧. கால காலன் - முடிவைச் செய்கின்ற காலன்; காலம் - முடிவு.

திருவால வாயான் றிருமாலை வேண்டி
வருமால் வளர வருந்தும் - ஒருநாள்
படைமதனும் பல்கோடி பாவையருஞ் சூழ
மடலவிழும் பூங்காவில் வந்து - புடைமருவும்
தேமாவைப் பார்த்துகந்தித் தேமா நறுநிழலில்
நாமா தரித்திருந்த னன்றென்னப் - பூமடந்தை

௩௫௫. அன்னா ளொருத்தி யடியிறைஞ்சி யாரணங்கே
என்னா ருயிரேயெ னின்னமுதே - முன்னாளில்
இந்தமா நீழல்கா ணீரேழு பேருலகும்
தந்தமா னன்பாய்த் தழுவுதலும் - எந்தை
மறுவகன்ற செய்ய வடிவத்திற் கொங்கைக்
குறியும் வளைத்தழும்புங் கொண்டான் - அறிகிலை நீ
கள்ளுதவுந் தேமாவிற் காரணமீ தென்றுரைப்ப
உள்ளமே ணத்தை யுள்ளடக்கி - வள்ளல்
செறிந்த திதுவன்றித் தெய்வ மரங்கள்
அறிந்ததிலை யோவென் றறைய - நறுங்குழலாய்

௩௬௦. ஆல மகிழ்தில்லை யாத்தி குராமருது
பாலைபலா வெண்ணாவல் பாடலம் - கோல
மருக்கொன்றை போலு மரங்களுள வண்ணல்
இருக்குமிட மிங்கிவற்று ளிந்தத் - திருக்கடம்பு

௩௫௨. திருமாலை - அழகிய மாலையை.

௩௫௪. பார்த்து உகந்து. என்ன - என்று அரிவை சொல்ல.

௩௫௬. தந்தமான் - உமாதேவியார். எந்தை - சிவபெருமான்.

௩௫௭. கொண்டான் : கொண்டது காஞ்சித்தலத்தில்.

௩௫௮. கள் - தேனை. தேமாவிற் காரணம் - தேமாவினிடத்து உனக்கு விருப்பம் உண்டாதற்குக் காரணம். உள்ளம் ஏல் - உள்ளம் ஏற்ற. வள்ளல் - சிவபெருமான்.

௩௫௯. செறிந்தது - எழுந்தருளி யிருக்கப்பெற்றது. அறிந்தது - நீ தெரிந்துகொண்டது. என்று அறைய - என்று அரிவை கூற.

௩௬௦ - ௬௧. சிவபெருமானுக்கு நிழலளிக்கும் தல விருட்சங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆலமரம் : திருவாலங்காடு முதலிய தலங்களில் உள்ளது ; மகிழ மரம் : திருவொற்றியூர் முதலியன ; தில்லைமரம் : சிதம்பரம். ஆத்தி மரம் : திருவாப்பாடி ; குராமரம் : திருவிடைக்கழி ; மருத

போற்று மதுரா புரியால வாய்ச்சொக்கர்
வீற்றிருப்ப தென்று விளம்புதலும் - கோற்றொடியும்
நெஞ்சங் களிப்பமிக நீண்டகன்ற தூண்டுவிழிக்
கஞ்சங் களிப்பக் கடிதணைந்து - தஞ்சமென
நேர்வந் திறைஞ்சினு ணீபந் தனைநோக்கி
ஆர்வந் திகழ வறைகின்றாள் - சேரும்

௧௬௫. அரியயனு மேத்த வருமறைகள் போற்ற
உரிய முனிவ ருவப்பப் - புரியும்
விரியுமலர் வேணியான் வீற்றிருக்கப் பெற்றாய்
உரிய சிவலோக மொப்பாய் - பெரிய
தனியான் மதனன் சரத்தான் மயலால்
துனியாற் றளர்ந்தேனென் சொல்கேன் - முனிவகலத்
தீதன்றி முன்விறகு விற்றதுவுஞ் சேரலற்கு
நாதன் றிருமுகத்தை நல்கியதும் - ஓதல்
உறுபலகை பாணற் குதவியதுந் தூய
விறலி யிசைவியந்த வீறும் - மறுகியுழல்

௧௭௦. ஏனக் குருளைக் கிரங்கிமுலை யீந்ததுவும்
மான வரசமைச்சா வைத்ததுவும் - ஆனபயம்

மரம்: திருவிடைமருதூர் முதலியன; பாலைமரம்: திருப்பாலைத்துறை; பலாமரம்: திருக்குற்றாலம்; வெண்ணாவல் மரம்: திருவானைக்கா; பாடலம் - பாதிரிமரம்: திருப்பாதிரிப்புலியூர்; கொன்றை மரம்: திருக்கொள்ளம்பூதூர், திருப்புத்தூர் முதலியன.

௧௬௩. கடிது - விரைவில். தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு.

௧௬௪. நீபந்தனை - கடம்பமரத்தை. ஆர்வம் - விருப்பம்.

௧௬௭. தனியால் - தனிமையால். துனியால் - துன்பத்தால்.

௧௬௮. சேரலற்கு - சேரமான் பெருமாணாயனாருக்கு. நாதன் - சொக்கநாதர்.

இது முதல் விறகு விற்றது முதலிய எட்டுத் திருவிளையாடல்கள் கூறப்படும்.

௧௬௯. பாணற்கு - பாணபத்திரனுக்கு. விறலி - பாணபத்திரன் மனைவியினுடைய.

௧௭௦. ஏனக்குருளைக்கு - பன்றிக்குட்டிகளுக்கு. மான அரசு அமைச்சா - பெருமையையுடைய பாண்டியனுக்கு மந்திரிகளாக.

தீரத் திறல்வலியா னுக்குபதே சித்ததுவும்
நாரைக்கு முத்திதனை நல்கியதும் - தேரிற்
கருணையது வன்றியொரு கைம்மாற்றுக் கன்றே
அருளுடையா னுளுமோ வாளா - தொருவுமோ
என்றுரைக்கும் போதி லிறைவன் றிருவெழுச்சி
துன்று பணைக டுவைத்திடலும் - வென்றி
இருபுருவ மாக மெடுத்த தனு வென்னத்
தருகலன்கண் மின்னிற் றயங்கக் - கருநிறம்
௩௭௫. கொண்ட மலரளகங் கொண்டற் குழாமென்ன
மண்டி வழிதேன் மழைகாட்டத் - துண்டமும்
கண்ணுங் கரமுங் குமிழுங் கருவிளையும்
தண்ணென்ற காந்தளுந் தாநேர - வண்ண
முலைமே லணிதரள மொய்வடங்கள் செய்ய
மலைமே லருவிகண் மான - அலர்மேவும்
கந்தமிகுங் கார்காலங் காமப் பயிர்விளைக்க
வந்த தெனவீதி வந்தணைந்தாள் - எந்தை
கலாதி யிலாதி கலாமதி சூடி
வலாரி பராவு மணாளன் - நிலாவு

---

௩௭௧. வலியானுக்கு - கரிக்குருவிக்கு.

௩௭௨. ஆளுமோ - ஆண்டருளுவாரோ. ஒருவுமோ - நீங்குவாரோ.

௩௭௩. எழுச்சி - புறப்பாட்டை. பணைகள் - முரசங்கள். துவைத்திடலும் - முழங்கித் தெரிவிக்கவும்.

௩௭௪. புருவம் மாகம் எடுத்த தனுவென்ன; மாகம் - ஆகாயம். இந்திரவில் இரண்டென்பர்; "எழிலியுந், தனிதனித்திரு தனுவெடுத்தன", "வானில்வந், திட்டவிற்களிரண்டு" (தக்க. 159 - 60, குறிப்பு.) கலன்கள் - ஆபரணங்கள். மின்னின் - மின்னலைப்போல.

இதுமுதல் ௩௭௮ - ஆம் கண்ணிவரையில் அரிவைக்குக் கார்காலம் உவமை.

௩௭௫ - ௬. அளகம் - கூந்தல். மண்டி - மிக்கு. துண்டம் - மூக்கு. குமிழ் - குமிழம்பூ. துண்டம் முதலியவற்றிற்குக் குமிழ் முதலியன உவமை; நிரனிறை. இவை கார்காலத்துக்குரியன. தாம் நேர.

௩௭௭. வடங்கள் அருவிகளை மான.

௩௭௮. கந்தம் - நறுமணம்.

௩௭௯. கலாதி இல் ஆதி - கலாதத்துவங்கள் முதலியன இல்லாத

௩௪0. சுராரி முராரி சுபால கபாலி
புராரி பராதி புராணன் - கிராதனணி
கண்ணன் கருணைபொழி கண்ணன் செழும்பவள
வண்ணன் சதுரன் மதுரேசன் - எண்ணெண்
கலையா னிறைபரமன் கங்காளன் வெள்ளி
மலையான் மழவிடைமேல் வந்தான் - குலவிப்
பணிந்தாண் மடவாள் படர்மயலைச் சொல்லத்
துணிந்தாள் சிலவார்த்தை சொல்வாள் - கொணர்ந்தயலார்
பாரக் குவளைமலர்ப் பாயன் மலர்த்தொடையென்
றீரப் புழுகென் றிமசலமென் - றோராமற்
௩௪௫. பேசும் பொழுதும் பெருமானே யென்னெஞ்சம்
கூசும் படியென்னோ கூறீரே - ஆசைமால்
தந்தக்கான் மந்தக்கா ரூழாம னென்னல்போல்
வந்தக்கா றுற்ற வல்லேனோ - அந்தி
மதிக்குட் டழலு மலைச்சந் தனத்திற்
கொதிப்புந் தரளக் கொதிப்பும் - விதித்ததுதான்

ஆதியாக உள்ளார். கலாமதி - கலையையுடைய பிறை. வலாரி - இந்திரன். மணாளன் - கலியாணசுந்தரர்.

௩௪0. சுராரி முராரி - தேவர்களுக்குப் பகைஞனாகிய முரனுக்குப் பகைஞன்; திருமால்; இது, "வலாரி தலாரியெனுஞ் சூர்மா" (கந்தரனு. 10) என்றாற் போல்வது. சுபாலம் - நல்லநெற்றி; இது கபாலத்திற்கு அடை. பர ஆதி; பரம் - மேல்.

௩௪0 - ௪௧. கிராதன் அணி கண்ணன் - கண்ணப்பநாயனார் அணிந்த கண்ணையுடையார். சதுரன் - திறமையையுடையவன்.

௩௪௧ - ௨. எண்ணெண் கலையான் - அறுபத்துநான்கு கலைகளுக்குத் தலைவன்; கலையால் நிறைந்த பரமனுமாம். மழவிடை - தர்மமாகிய இடபம்.

௩௪௩. மடவாள் - அரிவை. மயலை - தன்னுடைய மயக்கத்தை. கொணர்ந்தயலாரென்பது முதலியன அரிவையின் கூற்று.

௩௪௪. என்றென்பதைப் பாயலோடுங் கூட்டுக. இமசலம்-பனிநீர்.

௩௪௫. கூசும்படியென்னோ-கூசும்விதத்திற்குக் காரணம் யாதோ.

௩௪௬. மந்தக்கால் - தென்றல்; "மந்தக்கான் மகிமைசொல்ல வைத்திருந்தோம்" (திருக்குற்றலப். மந்த. 127.) னென்னல் - நேற்று.

௩௪௭. மலை - பொதியின் மலையிலுள்ள.

என்னளவே வந்ததோ வெல்லார்க்கு மொக்குமோ
பொன்னளவு கொன்றையாற் பொன்படைத்த - தன்ன
படியோ வருளீரேற் பாரீர் நகையீர்
அடியேன் மதன்போருக் காளோ - தொடியோ
௩௯0. கலையோ மனமோ கவர்ந்தீ ரளித்தீர்
அலையோ வலரோ வயர்வோ - தொலையாதோ
என்மயக்க மென்னென் றியம்பு மிவணிற்க
மின்மயக்கும் பெண்ணமுதம் வேறொருத்தி - மன்னும்

தெரிவை.

உலகுபதி னாலு மொருகுடைக்கீ ழாளச்
சிலைமதனுக் கீந்த தெரிவை - பலவுயிரைப்
பட்டுப் பறியும் படைவே லெனவரற்கு
மட்டுப் படாதகடு வல்விடம்போல் - கிட்டரிய
கூற்றந் தனக்குங் கொலைநூல் படிப்பித்தும்
சாற்று மதனா றலைகண்டும் - ஆற்றா
௩௯௫. தடல்போ யகில மழிய வுகாந்தக்
கடல்போ லுலாப்போதுங் கண்ணாள் - புடவி
மருளக் கொடுமை வளர வளர்ந்த
இருளும் வெளிபோ லிரியக் - கருமையுற
வீசி யுயிரை வெருட்டிப் பிணித்தயம
பாசநிகர் கொந்தளக பந்தியாள் - தேசம்

௩அஅ. கொன்றையால் - கொன்றைமாலைமேலுள்ள விருப்பத்தால்.

௩அ௯. பாரீர் - பார்த்தருள்வீராக.

௩௯0. அலை - தாய் முதலியவர்களால் அலைக்கப்படுதல்.

௩அ௯ - ௯0. தொடி முதலியவற்றைக் கவர்ந்தீர். அலைத்தல் முதலியவற்றை அளித்தீர்.

௩௯௩. பறியும் படைவேல் - ஊடுருவிச்செல்லும் வேற்படை. அரற்கு - சிவபெருமானுக்கு. மட்டுப்படாத - அளவுபடாத.

௩௯௪. மதனால் தலைகண்டும் - மதனூலை முற்ற அறிந்தும்.

௩௯௫. உகாந்தம் - யுகத்தின்முடிவு.

௩௯எ. பிணித்த - கட்டிய.

பணியப் பணியிற் பயின்று திருவை
மணியைப் புணர்ந்து மணந்து - தணிய
உலகை யளவிட் டுலகை விழுங்கி
உலகுக் கினிமை யுதவி - இலகி
௪00. அரியிற் குலவி யமுதிற் சமைத்த
கிரியிற் பொலிவு கிளர - உரிய
புழுகு பனிநீர் புணர்களபச் சேற்றில்
முழுகி வளரு முலையாள் - எழுதும்
பழுதற்ற வோவியரும் பண்பாற் றெரிந்தும்
எழுதக் கிடையா விடையாள் - மொழியும்
குடபா லிரவி குதிப்பக் கலைகள்
உடையான் குணபா லுதிப்ப - இடையாடும்
தென்றற் கொழுந்துலவுந் தெய்வமணி மண்டபத்தின்
முன்றிற் றிருமாதர் மொய்த்திறைஞ்ச - நின்று
௪0ரு. மனங்கவரு மையல் வளர விருப்பாள்
அனங்கன் கொடுஞ்சமருக் கஞ்சி - இனம்பயிலும்
கோவைக் கனித்துவர்வாய்க் கோதையர்க்குக் கூறுமல்
பூவையர்க்குக் கற்பிப்பாள் போலிருந்து - தேவர்க்
கதிபன் முதல்வ னணியால வாயின்
முதல்வ னிசைகண் மொழிவாள் - மதுரைதிரு

ங௯அ. இதுமுதல் ௪00 - ஆங் கண்ணிவரையில் திருமாலுக்கும் நகிலுக்கும் சிலேடை.

பணி - பாம்பு, ஆபரணம். திரு - திருமகள், வீற்றுத்தெய்வம். மணி - கௌத்துபம், இரத்தினம்.

ங௯௯. உலகை விழுங்கி-உலகத்தையுண்டு, ஒழுக்கத்தை அழித்து.

௪00. அரி - திருமால். அமுதிற்சமைத்த கிரி: இல்பொருளுவமை.

௪0க. களபச் சேற்றில் - கலவைச்சந்தனக் குழம்பில்.

௪0உ. ஓவியர் - சித்திரகாரர்.

௪0ங. குடபால் - மேற்றிசையில். இரவி - சூரியன். கலைகளுடையான் - பதினாறு கலைகளையுடைய சந்திரன்.

௪0௬. கோதையர்க்குக் கூறுமைக்குக் காரணம் நாணம்.

௪0எ. முதல்வன் : "முளைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி" (திருநா. தே. மதுரை.) இசைகள் - கீர்த்திகளை.

வாலவா யானதுவும் வாள்வளவன் சேனையொளி
கோலுமட லம்பாற் குலைத்ததுவும் - சீலமுறச்

சங்கப் பலகை புலவர்பெறத் தந்ததுவும்
கொங்குதேர் வேதியற்காக் கூறியதும் - கொங்குதேர்

சுகO. சோரவற்குத் தீதகலச் சொற்றதுவும் பற்றியநக்
கீரர் தமிழ்முனிபாற் கேட்டதுவும் - சீருடைய

செந்தமிழை யூமை தெரிவித் ததும்வடபால்
எந்தையிடைக் காடற்கா வெய்தியதும் - சிந்தை

மகிழ்ந்துரைக்கும் போது வனசப் பதியும்
புகழ்ந்த வுதயகிரி போத - மிகுந்துலகம்

மொய்த்த விருளு மகல முகமலர்ந்து
சித்திர மன்ன திருவெழுந்து - முத்தமிழும்

கற்றார் புகழுங் கடம்பவனத் தாலயத்துள்
பொற்றா மரைப்பொய்கை போயணுகிச் - சுற்றும்

சுகரு. விரிந்ததடங் கண்டு வியந்து நயந்து
பரிந்து சிலதியரைப் பார்த்துத் - திருந்துமணி

சOஅ. வாலவாய்; வாலம் - வால்; தன் வாலை வாயில்வைத்துப் பாம்பு எல்லை காட்டினமையின் இந்நகர் இப்பெயர் பெற்றது; "வால வாய் வதிந்த மதிமுடித் தனிமுதல்" (கல்.) அம்பு - சுந்தரப் பேரம்பு.

இதுமுதல் திருவாலவாயானது முதலிய எட்டுத் திருவிளையாடல்கள் கூறப்படும்.

சOகூ. புலவர் - சங்கப்புலவர். கொங்குதேர் - கொங்குதேர் வாழ்க்கையென்னுஞ் செய்யுளை. வேதியற்கா - தருமியென்னும் அந் தணப் பிரமசாரிக்காக.

சகO. சோர் அவற்கு - சோரவிட்ட அத்தருமிக்கு. சொற்றது - நக்கீரருடன் வாதுசெய்தது. தமிழ் முனி - அகத்திய முனிவர்.

சகக. ஊமை - உருத்திரசன்மர். வடபால் - வடமதுரையில்.

சகஉ. வனசப்பதி - சூரியன். சகங. திரு - தெரிவை.

சகரு. தடம் - பொற்றாமரையை. சிலதியரை - தோழியரை.

7

நீலக் கருங்கெண்டை யங்க ணிறைவுதரும்
கோலத்தோ டுள்ளங் குளிர்ச்சியடைந் - தேல

முளரி முகமலர்ந்து முத்தந் தரித்து
வளைகள் செறிந்து வயங்கி - அளிசேர்ந்

துகளு மிருப்பா லுடையான் றிருத்தார்
அகமகிழப் பெற்றுமய லாற்றும் - மகளிர்

தமைப்பொருவு மிந்தத் தடமென்று நேசத்
திமைக்குமணிப் பூணு ளியம்பி - அமைத்தவிழி

சஉ0. ஓரா யிரக்கடவு ளுற்றபெருந் தீவினைபோல்
தீராத வென்மயலைத் தீர்த்திரென - நீராடி

ஆடை யணிமுற் றணிந்தாள் கரையணையப்
பாடலிசைப் பாணன் பணிந்திறைஞ்சி - ஆடல்வேள்

வெற்றித் திருவனைய மின்னே யரன்பவனி
இற்றைக்கு முண்டென் றியம்பினான் - சொற்றவைய

பாணற்குப் பைம்பூணும் பட்டா டையுமுதவி
யாணர்த் திருமா ளிகையெய்தி - ஆணிமணிப்

சகசு. இதுமுதல், சகக வரை சிவபெருமான் அணிந்த மாலையைப்பெற்ற மகளிர் பொற்றாமரைக்கு உவமை.

கெண்டையங்கண் - கெண்டையைப்போன்ற அழகிய விழி; கெண்டை - ஒருவகைமீன். பொற்றாமரைக்குக் கெண்டை கூறியது தடாகமென்னும் பொதுமைபற்றிப் போலும். உள்ளம் - மனம் ; உள் அம் - கீழே யுள்ளநீர்.

சகஎ. முளரிமுகம் - தாமரைமலர் போன்ற முகம், தாமரையாகிய முகம். முத்தம் - வாய்முத்தத்தை, முத்தை. வளைகள் - கைவளைகள், சங்கங்கள். அளி - அன்பு, வண்டு.

சகஅ. இருப்பு - இருத்தல்.

சகக. பூணாள் - தெரிவை.

சகக - உ0. விழி ஓராயிரக்கடவுள் - இந்திரன். தீவினை - விருத்திரனைக்கொன்றபழி.

சஉக. முற்றும் அணிந்தாள். கரைஅணைய - கரைக்கு வந்தவுடன். ஆடல் வேள் - வெற்றியையுடைய மன்மதனுடைய.

சஉஉ. வெற்றித்திரு - வீரலட்சுமி.

சஉ௩. யாணர் - புதுவருவாய்.

பீடத் திருக்கவொரு பெய்வளையாள் வந்திறைஞ்சி
ஆடகப் பொற்பூ ணணிந்தக்கால் - கூடல்

சஉரு. அமலர் பவனி யருகி னெடுமால்
கமல வனிதையெனக் காணும் - அமையும்
வயிர மணிபுனைந்தான் மாமலரோ னன்னூல்
பயிலு மரிவையெனப் பார்க்கும் - செயிரில்
கதிருதய பானு கதிர்கரப்ப வீசும்
புதிய மரகதப் பூணுன் - மதிமுகத்து
வல்லிக் கலங்காரஞ் செய்து மலர்க்கரத்தில்
அல்லிக் குவளை யளித்தயல்சூழ் - மெல்லியர்க்கு
வைத்த கனகம் வயிரந் தரளமணிப்
பத்தி யணியணிந்து பன்மாதர் - மொய்த்திறைஞ்சப்

சஙo. பக்க முறநிறுத்திப் பாணன் றனைநோக்கி
மிக்க வுவமை விளம்பென்றாள் - தக்கமலர்ச்
செந்தா மரையாளும் வெண்டா மரையாளும்
மந்தா கினியு மருங்கெய்த - வந்தித்
தரமகளிர் சூழ வகிலாண்டம் பெற்ற
வரைமகடான் வீற்றிருந்த வாறு - பொருவுமெனக்

சஉச. பொற்பூண் - பொன்னணியை.

சஉரு. கமலவனிதையென - திருமகளென்று. காணும் - பார்ப்பார்; நெடுமால் காணுமென்க.

சஉசு. வயிரமணி-வயிரமாகிய இரத்தினாபரணத்தை; ஆகுபெயர். அரிவை - கலைமகள். பார்க்குமென்பதன்பின் எனவென்றொரு சொல் வருவித்து என்றெண்ணியெனப் பொருள்கொள்க. செயிர் இல் - குற்றம் இல்லாத.

சஉஎ. கரப்ப - மறைய.

சஉஅ. வல்லிக்கு - தெரிவைக்கு. அல்லிக்குவளை - அகவிதழையுடைய குவளைப்பூவை. உமாதேவியாரைப்போலத் தோன்றுமாறு அலங்கரிக்கப் புகுந்தாளாதலின் கையிற் குவளையளித்தாள். உமாதேவியார் திருக்கரத்திற் குவளைமலரிருத்தல், "கழுநீர்க் கையும், பொருவருமங்கலநாணும்.........திருவருளு முலாவுமெழிற் சிவகாம சுந்தரி" (சிதம்பர. கடவுள். 4) என்பதனாலும் அறியப்படும்.

சஙக. மந்தாகினி - கங்கை.

சஙஉ. வரைமகள் - பார்வதி. வாறு - விதம்; ஙஉஅ - ஆம் கண்ணிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

கன்னி யெதிர்நின்று கைகுவிய மெய்குழைய
இன்னிசையாழ்ப் பாண னியம்பினன் - தென்னவற்காக்
கான்மாறி யாடுகின்ற காரணனை யாரணனை
நான்மாடக் கூடலுக்கு நாயகனைத் - தான்மால்கொண்

சஙரு. டாவியப் பூணு யழுத்தி நினைந்துருகி
ஓவியப் பாவையை யொத்திருந்தாள் - மேவா

அரக்க னுரத்தை யடுக்க லெடுக்க
நெரித்த வொருத்த னிருத்தன் - விரித்த
விதிப்படி யுற்ற விறற்சமன் வெற்றி
பதைக்க வுதைத்த பதத்தன் - மதித்த
சதுரான னன்கண்ணன் சங்கார காலன்
மதுரா புரேசன் மணாளன் - கதுவுமலர்ப்
போதுதிர்க்குங் கற்பகப்பூம் பொன்விருக் கத்தின்மேல்
வீதி மறைபரவ மேவுதலும் - ஆதரவு

சச0. கொண்டாள் விரைந்தணைந்தாள் கூடிப் பெருமானைக்
கண்டா ளிருகண் களிகூர்ந்தாள் - வண்டு
மருக்கமழுங் கொன்றையான் மாமூர லீந்தான்
தருக்கிப் புளகந் தழைத்தாள் - கருப்புச்
சிலையி னுதறிகழச் செங்கமல வாச
மலரின் வதனம் வயங்க - நிலவு

சஙங. தென்னவற்கா - பாண்டியனுக்காக.

சஙரு. ஆவி - உயிர். அப்பூண் - அந்த ஆபரணம்; அ - அழ கென்னலுமாம்; "அணியு மமிழ்துமென் னாவியு மாயவன்" (திருச்சிற். 5.) மேவா - விரும்பாத.

சஙசு. அரக்கன் - இராவணன். அடுக்கல் - கைலை மலையை.

சஙஎ. சமன் - கூற்றுவன்.

சஙஅ. சங்காரகாலன் - உருத்திரன். மும்மூர்த்திகளுமானவ ரென்றபடி.

சஙகூ. கற்பகப்பூம்பொன் விருக்கத்தின்மேல் - கற்பகவிருட்ச மாகிய வாகனத்தின்மேல். வீதி - வீதியில்.

சசக. மூரல் - புன்சிரிப்பை.

சசக - உ. கருப்புச்சிலையின் - கரும்பாகிய சிலையைப்போல. நுதல் - நெற்றி. செங்கமலம் - மன்மதன் அம்புகளுள் ஒன்று.

தளவ முறுவ றயங்க வசோகத்
தொளியும் வடிவு மொளிர - மிளிர்சூதப்
போதிற் சுணங்கு பொலியக் கழுநீரிற்
காதிற் பொருகண் களிசிறப்ப - ஓதும்

சசரு. மகரக் கொடியின் மணிக்குழைகள் வாய்ப்ப
இகலிப் பொருமதன னேற்றம் - அகலவெதிர்
வென்றிறைவன் றன்னருளால் வேளரசு கைக்கொண்டு
நின்றனள்போ லாயிழையு நேர்நின்றாள் - குன்றாத
மெய்ப்பா லணங்குடையான் வெள்ளிமணி மன்றுடையான்
அப்பா லுலாவந்தா னங்கொருத்தி - இப்பாரில்

பேரிளம்பெண்.

மாறாத வெற்றிபுனை மாரவேண் மாதவத்தின்
பேறு மெனவந்த பேரிளம்பெண் - கூறின்
வருத்தி யுடனே மகிழு மதனால்
விருத்தி யநுராக வெள்ளம் - திருத்தும்

சரு0. அமுத முதவ வவதரித்த மூரற்
குமுத வதனநறுங் கொம்பு - தமரம்

சசக. தளவம் - முல்லையைப்போன்ற. முறுவல் - பற்கள். அசோகத்து - அசோகந்தளிரைப்போல.

சசக - ச. சூதப்போதின் - மாம்பூவைப்போல. சுணங்கு - தேமல். கழுநீரின் - கருங்குவளையைப்போல; "கழுநீர்க் கையும்......உலாவு மெழிற் சிவகாமசுந்தரி" (சிதம்பர. கடவுள். 4) என்று இந்நூலாசிரியர் பிறவிடத்தும் கருங்குவளையைக் கழுநீரென்றல் இங்கே அறிதற்குரியது.

சசரு. மகரக்கொடியின் - மன்மதனுடைய மகரத்துவசத்தைப் போல. மணிக்குழை - மணிகளையணிந்தகாது. காதிற்கு மகரக்கொடி உவமை, "இளமயி லனைய சாயலேந்திழை குழைகொள் காது, வளமிகு வனப்பி னாலும் வடிந்ததா ளுடைமை யாலும், கிளரொளி மகர வேறு கெழுமிய தன்மை யாலும், அளவில்சீ ரனங்கன் வென்றிக் கொடி யிரண் டனைய வாக" (பெரிய. திருஞா. 1100); குழை - மகரக்குழைகளுமாம்.

சசகூ. மகிழும் - மகிழ்தற்குக் காரணமான. அநுராகம் - ஒத்த அன்பு.

சரு0. மூரற்குமுதம் - புன்னகையையுடைய குமுதம்போன்ற வாய். தமரம் - ஓசை.

பழகு முததிப் படிபுதுமை யேற
அழகு பயந்த வணங்கு - விழையும்
சுரத மதனச் சுருதி யறிவுக்
கிரதி பரவ விருப்பாள் - மருவு
திருவா ளுருவாற் றிருப்பாற் கடன்மேல்
வருவாள் புகழ வருவாள் - பெரியோர்
நிறைகழிக்க மையொழித்து நேரெதிர்த்த வேந்தர்
உறைகழித்த வேலொத் துலாவி - இறையெடுத்த

சருரு. முத்தலைவே லென்னவுயிர் முற்று முடித்தறவோர்
சத்தியவெஞ் சாபந் தனையொத்து - வித்தகமாம்
விற்றே ரநங்கனையும் வேற்றடக்கைக் கூற்றினையும்
குற்றேவல் கொண்டகொடுங் கூர்விழியாள் - துற்றணிந்த
வேரித்தா மப்பளித மென்சந் தனக்குழம்பாற்
பூரிப்பாற் செய்யமணிப் பூணாரப் - பாரிப்பால்
எண்பார்த் தலத்துளிடை யில்லையென்று போகாமல்
கண்பார்த்த வன்ன கனதனத்தாள் - நண்பால்
இறைப்பொழுது நீங்கா திறைதிருமே னிக்கண்
உறைக்குந் தகையுமென வுற்றோ - மறைத்ததற்கு

சசுO. மெய்வளையு மாமை மிகவெறுக்கு மென்றேமுன்
கைவளையுந் தோள்வளையுங் காதலியாள் - மைவளையும்
விண்படைத்த மாடத்தின் மீதே மதிள்புடைசூழ்
வண்பளிங்கிற் செய்தமைத்த மண்டபத்துக் - கண்களிப்ப

சருக. உததி - கடல். படி - பூமி.
சருங. திருப்பாற் கடல்மேல் வருவாள் - திருமகள்.
சருச நிறை - மனத்தை நிறுத்தும் தன்மை. இறை - சிவபெருமான்.
சருரு. முத்தலைவேல் - சூலாயுதம். சாபம் - சபித்தல்.
சருசு. வில் தேர் - ஒளியையுடையதேர். துற்று - நெருங்கி.
சருஎ. பளிதம் - பச்சைக் கருப்பூரம். பாரிப்பால் - நிறைவினால்.
சசுO. மாமை - பேரழகு. மை - மேகம்.
சருகூ - சசுO. சிவபெருமான் திருமேனியின்கண் உறுத்தி வருத்தும் எனக் கைவளைகளையும், தன்னை மறைத்துக் கிடந்ததற்காக மாமை வெறுக்குமென்று தோள் வளைகளையும் விரும்பாள்.

வெண்ணிலா முன்றிலிடை மீதேறி நீர்வெள்ளம்
தண்ணிலா வெள்ளமெனத் தையலார் - எண்ணிலார்

தங்க டிருமுகமுந் தாழ்குழலும் பங்கயத்திற்
பொங்கி யெழுமளிகள் போற்பொலியத் - தங்கம்

செறியு மணிக்குழையுஞ் செங்கண்ணும் வள்ளை
மறியுங் கயற்செயல்கண் மானக் - குறியாத்

சசுரு. தளரிடையுங் கொங்கைகளுந் தாமரைநா ளத்து
வளரு மிருமுகையின் வாய்ப்பக் - களமும்

நகையு மணிபணில நன்முத்த மென்னத்
துகில்க டிரைபோலத் தோற்றத் - திகழும்

புலராத செவ்விப் பொலிவா லொளிகூர்
மலர்வாவி யைமுன்றின் மான - மலர்வாவிச்

செம்பதுமப் பீடத்துச் சேரோ திமமென்ன
அம்பவளப் பீடத் தமர்ந்திருந்து - நம்பன்

ஒருவ னைமையா ளுடையான் புயங்கள்
கருதி யயர்கின்ற காலை - முருகியலும்

சஎ0. அம்புயமும் பாற்கடலு மைந்தருவுஞ் சிந்தித்தோர்
தம்பதங்க ளாக்கொள்ளத் தந்தருளும் - நம்பெருமான்

திங்க டனையொழித்துச் செங்கதிராம் வெங்கதிரைக்
கங்குலுக்குங் கற்பித்த காரணத்தை - மங்கைமீர்

சாற்றுமென யாழ்த்தடக்கைத் தைய லொருவிறலி
கோற்றொடியஞ் செஙகை குவித்திறைஞ்சித் - தோற்றும்

சசுஉ. நிலாவெள்ளம் நீர்வெள்ளமாக. இதுமுதல், சசுஎ - ஆங் கண்ணி வரை முன்றிலுக்கு நீர்வாவி உவமை.

சசுரு. திருமுகத்துக்குப் பங்கயமும் குழலுக்கு வண்டும் உவமை.

சசுச. வள்ளை - வள்ளைக்கொடி.

சசுரு. நாளம் - தண்டு. களம் - கழுத்து.

சசுஅ. ஓதிமம் - அன்னப்பறவை.

சசுகூ. முருகு - நறுமணம்.

சஎ0. சிந்தித்தவர்கள் பிரமபதத்தையும், திருமால் பதத்தையும், இந்திரபதத்தையும் பெறுமாறு அருள்பவர்.

சஎஉ. சாற்றுமென - சொல்லுங்களென்று பேரிளம்பெண் சொல்ல.

கருணை கரனைக் கடம்பவனத் தானை
மருவாமல் வாடு மகளிர் - திருவாயாம்

செங்குமுதத் துக்குந் திகழ்மூரன் முல்லைக்கும்
அங்கட் சகோர மவைதமக்கும் - திங்கள்

௪௭௫. பரிதியெனத் தோன்றும் பரமன் புயத்துக்
குரிய நினக்கிவ் வுரையேன் - தெரியிழாய்

ஓசை யமிர்தடியே முற்றருந்த யாழ்சிறிது
வாசியென நின்று வணங்குதலும் - மாசிலாத்

தந்திரியாழ் வாங்கிச் சராசரங்க ணின்றுருகக்
கந்திருவக் கன்னியருங் கண்டுவப்ப - அந்தமிலா

ஆதி வலைவீசி யன்புற் றதுவுமுண்மை
வாதவூ ரர்க்கு வழங்கியதும் - பேதமற

வெம்பரியைப் பாண்டியற்கு விற்றதுவு மற்றைநாள்
அம்புவியெண் ணவையை யழைத்ததுவும் - எம்பெருமான்

௪௮௦. பிட்டுக்கு மண்சுமந்த பேரருளுந் தென்னவனை
அட்டதழல் வெப்பை யகற்றியதும் - மட்டிலமண்

வெங்கழுவி லேற விடுத்ததுவும் வன்னிகிண
றங்கனை கற்பா லழைத்ததுவும் - தங்கும்

---

௪௭௪. கட்சகோரம் - கண்ணாகிய சகோரப் பறவை.

௪௭௫. என் - எதற்கு; வேண்டாமென்றபடி.

௪௭௬. வணங்குதலும்: வணங்கியவள் விறலி.

௪௭௭. தந்திரி - நரம்பு கந்திருவர்: கந்தர்வரென்னும் சொல் இவ்வாறு வழங்குதலும் உண்டு; "முந்திருவர் கண்ட முனிவறு தண் காட்சிக், கந்திருவர் கண்ட கலப்பு" (தொல். களவு. சூ. 1, ந. மேற்.); "கந், திருவரங் காதரித் தின்னிசை பாடத் திருக்கண்வளர், திரு வரங்கா" திருவரங்கத். 1.

இது முதல் வலைவீசியது முதலிய எட்டுத் திருவிளையாடல்கள் கூறப்படும்.

௪௭௮. ஆதி - சொக்கநாதர்.

௪௮௦. தென்னவனை - கூன்பாண்டியனை. வெப்பை - சுரநோயை. மட்டு - எல்லை.

௪௮௧. அங்கனை - வணிகப்பெண்.

இருந்தண் டமிழ்பாடி யாழ்கலனே யாகக்
கருங்கங்கு லாழிகரை கண்டாள் - பெருங்கவர்க்கால்

வாரண மார்ப்ப மலர்வண் டொலியெழுப்பக்
காரிரு ளோடக் கடிக்கமல - வேரி

அலர நிருத ரழியக் கதிர்கள்
மலரத் தொழில்கள் வளர - விரகால்

சஅரு. இரவி குணபா லெழுபுரவித் தேர்மேல்
வருமபி ராம மழுங்கப் - பரவும்

மதவா ரணமு மணிவா ரணமும்
விதவார வாரம் விளைக்கக் - கதுவு

முறைச்சுருதி யாழொலியு மூவாத தெய்வ
மறைச்சுருதி சூழொலியு மல்கத் - திறத்தடையும்

பல்லுயிரிற் பேரிருளும் பாரிற் கலியிருளும்
ஒல்லை யடையா துடைந்திரிய - நல்லோர்

முகத்தா மரையு முனிவொன் றறியா
அகத்தா மரையு மலரப் - பகைத்தமொழி

சகூ0. ஈனச் சமயத் திகலழிய வெல்லையிலா
ஞானக் கதிர்க ணலமுதவத் - தானே

தருமந்த மில்லாச் சராசரங்கட் கெல்லாம்
பருவம் பெறஞான பானு - ஒருவனெழில்

சஅஉ. கலன் - கப்பல். கங்குலாழி - இருளாகிய கடலை; "கங்குல் வெள்ளங் கடலினும் பெரிதே" (குறுந். கூஅஎ : 5.) கவர்க்கால் - கவடுபட்ட கால்.

சஅங. வாரணம் - கோழி. கடி - நறுமணம். வேரி - தேன்.

சஅச. அலர - பரக்க. நிருதர் - மந்தேகர். விரகு - தந்திரம்.

சஅரு. அபிராமம் - அழகு.

சஅசு. மதவாரணம் - யானை. மணிவாரணம் - சங்கு; மணி - முத்து. விதம் ஆரவாரம்; விதம் - பலவகையான.

சஅஎ. சுருதியாழ் - சுருதியையுடைய வீணை. மறைச்சுருதி - வேதம். திறம் - வகை.

சஅஅ. உயிரிற் பேரிருள் - அஞ்ஞானம்.

சஅகூ. முனிவு - வெறுப்பு. சகூ0. இகல் - வலி.

எட்டானை பூண்டெழுந்த விந்திரவி மானத்து
மட்டார் மலர்வீதி வந்தணையத் - தொட்டாரேல்
முன்னமய லைத்தீர்க்க மோகம் வடிவுடைய
தன்ன மடப்பாவை யாயத்தார் - தன்னருகு
போற்ற மதுரா புரேசன் பவனியெதிர்
ஏற்று நடந்தா ளிறைஞ்சினாள் - ஆற்றாப்
சகரு. பெருமா மயக்கத்தைப் பெற்றுவந்த தன்மை
ஒருநாவா லோத லுறுமே - அருகொரு
சேடி யிவணிற்கச் செந்தமி ழாகரனை
ஓடி வணங்கி யுடையானே - நீடி
வளமதியத் தீயால் வதன மதியும்
உளமதியும் வாட லுணரேம் - அளவில்
ஒருமைக் கடலொலியா லுற்றதுயி னீங்கி
இருமைக் கடலுலைவ தென்னே - ஒருமலயக்
காற்றா லிரண்டு களபவரை முத்தாரம்
ஆற்றாத தென்னோ வறிகிலேம் - கூற்றின்
ருOO. விளங்கியவே யோசையால் வேய்த்தோ ளிரண்டும்
துளங்குவகை யென்னென்று சொல்கேம் - விளிந்தால்
மறுகு மிவளென்று வாழ்த்த வவளும்
சிறிது மயக்கந் தெளிந்து - முறைகடந்து

சகக - ந. ஞானபானு - ஞானசூரியன். இந்திரவிமானம் - இந்திர விமானமாகிய வாகனம். பெற வந்தணையவென்க. தொட்டாரேல் - தீண்டுவராயின். மடப்பாவை - பேரிளம்பெண்; எழுவாய்.

சகச. பவனி - பவனியை.

சகரு. உறுமே: ஏகாரம் எதிர்மறை.

சகசு. இவள் - பேரிளம்பெண். உடையானேயென்பது முதல் சேடியின் கூற்று.

சகஎ. உளமதி - புத்தி.

சகஅ. இருமைக்கடலென்றது கண்களை. மலயம்-பொதியின்மலை.

சகக. வரை யென்றது நகிலை. கூற்றின் - யமனைப்போல.

ருOO. வேய் - புல்லாங்குழல். விளிந்தால் - இவளைக் கடந்து சென்றால்.

ருOக. மறுகும் - வருந்துவாள். வாழ்த்த - சேடி வாழ்த்த. முறை கடந்தென்பதுமுதற் பேரிளம்பெண் கூற்று.

புக்க கடவுளர்தம் பொற்பழியத் தற்போதத்
தக்க னியாகந் தனையழிப்பாய் - மிக்க

உருவிலாக் காம னுயர்தோ ணெரித்தும்
திருவிலா மாலைச் சிதைத்தும் - இருமருங்கும்

யாமத்து மாதரவா மாமதிதேய்த் திட்டழித்தும்
காமக் கொடுங்கனலின் கைகுறைத்தும் - சேமித்துப்

ரு0ரு. பாத்துரையா மித்திரரைப் பல்லுதிர்த்து மாமடலிற்
சாய்த்த விதியைத் தலைகெடுத்துஞ் - சாத்தியொளிர்

மாக விமான மனம்வளர்த்த வென்றுயரம்
யோக மளித்தொழிக்க வொண்ணுதோ - மோகமுற

வாரு டறுத்து வளர்முலைக்குந் தோளுக்கும்
சீருரு மானிடர்க்குந் தேவர்க்கும் - ஆரூரில்

ரு0உ. தற்போதம் - அகங்காரம்.

இது முதல் ரு0ரு - ஆங்கண்ணி வரை தக்கயாகசங்காரத்தில் இறைவன் செய்த பராக்கிரமங்களை நினைந்து கூறுவாள்.

ரு0ங. உருவிலாக்காமன்- மன்மதன். திருவிலாமால் - காம மயக்கம். உருவுடைய காமனாகிய இந்திரனுடைய தோளை நெரித்துத் திருவுடைய மாலைச் சிதைத்தவரென்பதை நினைந்து இவ்வாறு கூறினாள்.

ரு0ச. யாமத்து மாதர்அவா மா மதி-இராக்காலத்து என்னைக்குறை கூறும் மாதர்களுடைய ஆசையையுடைய பெரிய புத்தியை; யாமத்தும் ஆதரவாம் மாமதியெனக் கொண்டு இரவில் ஆதரவாகின்ற பெரிய சந்திரனையென மற்றொரு பொருள் தோற்றுவது காண்க. காமக் கொடுங்கனல் - காமாக்கினி. சந்திரனைத் தேய்த்து அக்கினியின் கையைக் குறைத்தவரென்பதை நினைந்து இவ்வாறு கூறினாள்.

ரு0ரு. பாத்து உரையா மித்திரரை - பகுத்தறிந்து கூறாத நண்பர்களை. மித்திரரை - சூரியரையென மற்றொரு பொருள் தோன்றியது. மாமடலிற் சாய்த்த விதியை - அழகிய பூவிதழ்களில் வெம்மையாற்றாது கிடத்தப்படுமாறு செய்த ஊழ்வினையை; விதி - பிரமாவென மற்றொரு பொருள் தோற்றியது. பகனென்னுமாதித்தனைப் பல்லுதிர்த்துப் பிரமாவின் தலையைக் கெடுத்தவரென்பதை நினைந்து இவ்வாறு கூறினாள்.

ரு0சு. மாக விமானம் - இந்திர விமானம் (கண்ணி, ககரு.) யோகம் - கலத்தல்; மருந்தென்பது மற்றொரு பொருள்.

செம்பொற் றியாக மளிப்பதுபோற் செம்பசலை
அம்பொற் றியாக மளிப்பதேன் - அம்பிகை
ஆரத் தழுவு மரிய திருமேனி
சேரக் குழைத்த செயறீரப் - பாரில்

ருக0. அரிவையர்த நெஞ்சமுட னாகங் குழைத்தால்
புரிவுதரு மத்தழும்பு போமே - விரியும்
சடைப்பால் விளங்கத் தரும்பூந் தொடையும்
இடப்பாகப் பூந்தொடையு மீந்தால் - படைத்த
குலப்பாவை யாருடல் கொள்வரேன் மற்றை
வலப்பாகத் தாமம் வழங்காய் - முலைத்தடத்திற்
சேர்ந்தா ளெனநின்று செப்பினா டன்னெஞ்சம்
சோர்ந்தா ளுடலந் துளங்கினாள் - போந்தணுகி
இப்படி மாத ரெழுவகையு மால்கொள்ள
முப்புவனங் காக்க முடிபுனைந் - தொப்பிலாச்

ருகரு. சுந்தர மாறன் சுருதி சுரநாடர்
வந்து பரவு மதுரேசன் - எந்தை
அருள்பாவு கோன்கருணை யங்கயற்க ணம்மை
ஒருபாகன் போந்தா னுலா.



ருOஎ-அ. திருவாரூரில் பொன்னின் தியாகம் அளித்தது: இதனால் ஸ்ரீ தியாகராச மூர்த்தி அடிக்கோராயிரம் பொன்னிறைக்குமையரென்னும் திருநாமத்தால் வழங்கப்படுவர்; "கனக மோரடிக் காயிர நல்கு மெங் கடவுள்" (திருவாரூர்ப் திருநகர. 47); "அடியொன்றுக், குய்யும் படிபசும்பொ னோரா யிரமுகந்து, பெய்யுந் தியாகப் பெருமானே", "பெய்யுமடிக் காயிரம் பொன்னெனப் பேறளிக்குங், கையு மிரப்புங் கலந்தீரே" (திருவாரூருலா); "ஓரடிக்கோர், ஆயிரம் பொன்னிறைக்கு மையரை வீதியிலே, போயிரந்து தூதுசொல்லப் போக்கினேய்" தமிழ் விடு. 99-100.

ருகக. போமே-போகுமா. குலப்பாவையார் - கங்கையும் உமாதேவியாரும்.

ருகஙு. சேர்ந்து ஆள் - கலந்து ஆள்வீராக.

ருகரு. சுருதி - வேதமும். சுரநாடர்-வானவர்களும்.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை

1. இந்நூல் அரும்பதவுரை முதலியவற்றில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்
2. முகவுரை
3. நூலாசிரியர் வரலாறு
4. திருப்பூவணநாதருலா மூலமும் அரும்பதவுரையும்

அரும்பதவுரை முதலியவற்றில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்

அருணைக் - அருணைக்கலம்பகம்
ஏகாம்பர - ஏகாம்பரநாதருலா
கந்த - கந்தபுராணம்
காசிக் - காசிக்கலம்பகம்
காஞ்சிப் - காஞ்சிப்புராணம்
சிதம்பரச்செய் - சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்
சீவக - சீவகசிந்தாமணி
சுந்தர - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்
செய் - செய்யுள்
செவ்வந்திப் - செவ்வந்திப்புராணம்
தமிழ்நா - தமிழ்நாவலர் சரிதை
திருக்குற்றலப் - திருக்குற்றலப்புராணம்
திருஞான - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்; திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்
திருப்பூவணப் - திருப்பூவணப்புராணம்
திருவாலவாய் - திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்
திருவிடை - திருவிடைமருதூருலா
திருவிடை. மும்மணி - திருவிடைமருதூர் மும்மணிக் கோவை
திருவிளை - திருவிளையாடல்
திருவெங்கை - திருவெங்கையுலா
தே - தேவாரம்
பதி - பதிகம்
பிரபுலிங்க - பிரபுலிங்கலீலை
பெரிய - பெரியபுராணம்
மணி - மணிமேகலை
முத்துக் - முத்துக்குமாரசாமிபிள்ளைத்தமிழ்

உ

கணபதி துணை

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை

திருவாசகம்

" பூவண மதனிற் பொலிந்தினி தருளித்
தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும் "

திருவிளையாடல்

" பருங்கை மால்வரைப் பூழியன் பைந்தமிழ் நாட்டில்
இரங்கு தெண்டிரைக் கரங்களா லீர்ம்புனல் வையை
மருங்கி னந்தன மலர்ந்தபன் மலர்கடுய்ப் பணியப்
புரங்க டந்தவ னிருப்பது பூவண நகரம் "

திருப்பூவணநாதருலாவென்பது திருப்பூவணத்திலே கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய சிவபெருமான்மீது கவிஞர்பெருமானாகிய **திருப் பூவணம் கந்தசாமிப் புலவர்** இயற்றியது; இதிலுள்ள கண்ணிகள் 469.

திருப்பூவணமென்பது பாண்டிநாட்டுள்ள தேவாரம்பெற்ற சிவ ஸ்தலங்கள் பதினான்கனுள் ஒன்று; இதற்குரிய தேவாரப்பதிகம் - 4 (திருஞான. 2; திருநா. க; சுந்தர. 1); கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா - 1. இதற்கு வடமொழி தென்மொழி இரண்டிலும் புராணங்கள் உள்ளன.

ஸ்தல விநாயகர்கள் : கற்பகவிநாயகர், மணிமந்திரவிநாயகர், ஒட்டுக்கல் வெள்ளைவிநாயகர்.

ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள் : புஷ்பவனநாதர், பாஸ்கரபுரீசர், பிதிர்மோக்ஷபுரீசர், பிரஹ்மபுரீசர், ரகஸ்யசிதம்பரேசர், திருப்பூவணே சர், அடைவார்வினைதீர்ப்பவரென்பன; ஸந்நிதி கிழக்கு.

அம்பிகையின் திருநாமங்கள் : சுந்தரநாயகி, தடிதம்பை, ஸௌவர்ணவல்லி, அன்னபூரணி, அழகியநாயகி, அழகியமின், மின்னனை யாள், மின்னம்மை, மின்னுளென்பன. அம்பிகையின் திருக்கோயில் ஸ்வாமியின் திருக்கோயிலுக்கு வலப்பக்கத்துள்ளது.

நாயகர் திருநாமங்கள் : ஸௌந்தர நாயகர், அழகியநாயகர், அழுக்கு ஆருமொவ்வாதவரென்பன; பொன்னனையாளுடைய நகத்தழும் பைப் பெற்றருளியவர் இவரே; அத்தழும்பை இன்றும் காணலாகும்.

ஸ்தலத்தின் திருநாமங்கள் : புஷ்பவனம், புஷ்பவனகாசி, புஷ்ப புரம், பாஸ்கரக்ஷேத்திரம், பிதிர்மோக்ஷபுரி, பிரஹ்மபுரி, ரகஸ்யசிதம் பரம், திருப்பூவணம், திருப்பூவணக்காசியென்பன; பூவையெனவும் திருப்புவனமெனவும் இதன் பெயர் வழங்கும்.

தீர்த்தங்கள் : வையை, மணிகர்ணிகை, அல்லது மணிகுண்டம், தேவிகுண்டம், பாபநாசம், பிரஹ்மதீர்த்தம், லக்ஷ்மிதீர்த்தம், மார்க் கண்டேயதீர்த்தம், நளதீர்த்தம், விஷ்ணுதீர்த்தம், வஸிஷ்டதீர்த்தம் முதலியன.

ஸ்தலவிருக்ஷம் : பலா.

வழிபட்டுப்பேறுபெற்றோர்கள் : விநாயகர், உமாதேவியார், திருமால், திருமகள், பிரஹ்மதேவர், அகஸ்தியர், காளி, சூரியன், திருஞானசனர், தருமஞ்ஞர், ஸுஜ்ஜோதிமஹாராஜா, மார்க்கண்டேயர், வஸிஷ்டர், இந்திரன், சந்திரன், நளன், சாகாசனர், பொன்னனையாள் முதலியோர்கள்.

இந்தஸ்தலத்தில் என்பானது மலர் அல்லது சிலையாகுமென்பது ஐதிஹ்யம். வைகை நதியிலுள்ள மணல்கள் சிவலிங்கங்களாகத் தமக்குத் தோற்றினமையின், அவற்றை மிதித்தற்கஞ்சித் தரிசித்தற்கு அக்கரையிலேயே நின்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலியோர்கள்பொருட்டுச் சிவபெருமான் திருநந்திதேவரைச் சிறிது சாய்ந்திருக்கும்படி கட்டளையிட, அவர் அப்படியே சாய்ந்திருந்தனரென்று பெரியோர் சொல்லுகின்றனர் ; அந்தத் தோற்றத்தை இன்றும் காணலாகும். இதனை, "செப்பு மூவர்சொற் றமிழ்த்துதிக்க விருப்பொடு வந்துவைகை மணற்சிவ லிங்கமென மனத்தெணிமுன் புவட கரைக்கவர் நின்றுதமிழ் பாடுபொழு தேயிடப மாமுதுகு சாயும் வகை யேசெய்து முன் மூவர் தரிசிக்கமகிழ் நேசர்" (புட்பவணநாதர் வண்ணம்) என்பதனுமுணர்க. பொன்னனையாள்மடமென்றும், பொன்னனையாள் மண்டபம் என்றும் இரண்டு கட்டிடங்கள் இத்தலத்தில் உள்ளன ; அவற்றுள் முன்னது பொன்னனையாள் சிவனடியார்களை அமுது செய்வித்த இடமென்றும் பின்னது அவள்பொருட்டு மதுரைச் சோமசுந்தரக்கடவுள் வந்து ரஸவாதம் செய்தருளிய இடமென்றும் சொல்லுகின்றனர். கோரக்கஸித்தருடைய ஆலயமொன்று இத்தலத்தில் இருக்கின்றது. இதுநிற்க.

உலாவென்பது தமிழிலுள்ள பலவகைப்பிரபந்தங்களுள் ஒருவகை நூல்; ஒருதலைவன் பேதை முதற் பேரிளம்பெண் ஈறுகிய ஏழுபருவ மாதர்களும் தன்னைக்கண்டு காதல்கூர வீதியிற் பவனிபோந்தானென்று கலிவெண்பாவாற் கூறப்படவேண்டுமென்பது இந்நூலுக்குரியவிதி. இங்கே பாட்டுடைத்தலைவர் திருப்பூவணநாதர்; மாதர்களென்றது உருத்திர கணிகையரை; ஏழுபருவங்களாவன: (ஐந்தாம் ஆண்டுமுதல் ஏழாம் ஆண்டளவும்) பேதை; (8 - 11) பெதும்பை; (12 - 3) மங்கை; (14 - 9) மடந்தை; (20 - 25) அரிவை; (26 - 31) தெரிவை; (32 - 40) பேரிளம் பெண். இவற்றுள் ஒவ்வொரு பருவத்தையும் வேறுபடுத்தி வருணிப்பது முதலியன கஷ்டமாகவிருந்தாலும் பெதும்பைப்பருவத்தை வருணித்தல் மிகவும் கஷ்டமென்பர்; "பேசு முலாவிற் பெதும்பைபுலி" என்பது ஔவையார் திருவாக்கு.

இந்தவுலா திருப்பூவை யுலாவெனவும் வழங்கும்.

திருப்பூவணத்தலவிசேடங்களும் பிறசிவஸ்தலங்களின் விசேடங்கள் முதலியனவும், நாயன்மார்கள் மற்றச்சிவநேசர்களுடைய அருமைச் செயல்களும் பழைய தமிழ்நூல்களின் அருமைப்பிரயோகங்களும் இந்நூலில் ஆங்காங்குக் காணப்படுவதன்றி, அக்காலத்திருந்த சிவகங்கை அரசராகிய **முத்துவடுக** நாததுரையவர்களின் சிவநேசமும் திருக்**கண்ணதேவர், பூவணலிங்கம்பிள்ளை, ஈசுவர மூர்த்தியாபிள்ளை** என்பவர்கள் இத்தலத்தில் இன்ன இன்ன திருப்பணிகள் செய்தார்களென்பதும் அறியலாகும்; இந்நூலில், 46, 97, 100, 104-ஆம் கண்ணிகளைப் பார்க்க.

37 - வருடங்களுக்குமுன், மேலகரம் ஸ்ரீ திரிகூடராசப்பக் கவிராயரவர்கள் திருநெல்வேலியில் இந்நூல் ஏட்டுப்பிரதியொன்று கொடுத்தார்கள் ; ஷை பிரதியில் முதற்பகுதி இல்லை ; பெதும்பைப்பருவமுதலிய

பாகமேயிருந்தது; நடையின் இனிமையைநோக்கி முற்றும் படித்துப் பார்க்க விரும்பி மதுரை முதலிய இடங்களிற் பலமுறை முயன்றும் பிரதி கிடைக்கவில்லை; அப்பால் மதுரையில் ஸேதுபதி ஹைஸ்கூலில் உபாத்தியாயராக இருந்த அரியூர் ஸ்ரீ. எஸ். சாமிநாதையரவர்கள் மிக முயன்று பிரமனூர் ம-া-াஸ்ரீ வில்லியப்பப்பிள்ளையவர்களிடமிருந்து முழுவதுமுள்ள ஏட்டுப் பிரதியொன்றை வாங்கி அனுப்பினார்கள். இந்நூற்பரிசோதனைக்குக் கிடைத்தவை இந்த இரண்டுமே.

இந்நூலிலிருந்த சில ஐயங்களை நீக்கியவர்கள் திருப்பூவணம் பிரஹ்மஸ்ரீ வெங்குசாஸ்திரிகள் முதலியோர்கள்.

அடிமடக்குகளிலும் சிலேடைகளிலும் பேதமில்லாமல் நகர னகரங்களும், எதுகைகளிற் பன்மைவரவேண்டியவிடத்து ஒருமையும் ஒருமை வரவேண்டியவிடத்துப் பன்மையும் இந்நூலுட் சிலவிடத்து வந்திருக்கின்றன; மாற்றக்கூடாமையால் அவை உள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இந்நூலுள் ஒவ்வொரு கண்ணியும் நயமாக இருப்பினும் பின்னர்ச் சுட்டியவைகள் மிகப்பாராட்டற்பாலன:—

திருத்தேருடன் வருவோர் 83 - 128; குழாத்தினர்கூற்று 142 - 56; பேதைவருணனை 158 - 74; கைத்தாய் பேதையைக் கற்பித்தல் முதலியன 181 - 91; திருப்பூவணநாதரைத் தெய்வப்பலாப்பழமென்று கூறும் சிலேடை 195 - 202; ஞானசம்பந்தர் முதலியோரைக் கூறுதல் 224 - 30; ஸ்வாமியின் கபோலத்தழும்பைப்பாராட்டல் 236 - 40; மங்கையைப் புட்பவனமென்றல் 252 - 7; சொல்லின்பம் 285 - 93; பாண்டிநாட்டுள்ள 14 - தலங்கள் 298 - 311; அரிவை தன் துயரைப்போக்கிக் கொள்ள முயன்றமை 355 - 9; தெரிவை, பொன்னனையாளுடைய நித்த நியமமுத்லியவற்றைச் சித்திரத்தில் முறையே பார்த்து உவத்தல் 377 - 99; தெரிவை ஸ்வாமியைத்தரிசித்தலும் கூறுதலும் 408 - 19; பேரிளம்பெண் துதித்தலும், தன்னைக் கொன்றையாகக் கூறுதலும் 458 - 64.

இந்நூல் முதலில் 1901-ஆம் வருஷத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. இப்பதிப்பில், அரும்பதவுரை முதலியன அப்பதிப்பைக் காட்டிலும் பெருக்கத்தை யடைந்திருப்பதோடு படிப்பவர்களுக்கு உபயோகமாக இருத்தலைக் கருதி அவை மூலமுள்ள பக்கங்களில் அடிக்குறிப்பாக இப்போது அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

இங்ஙனம்

சென்னை
7–5–1923

வே. சாமிநாதையன்.

குறிப்பு: இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு 1923-ஆம் ஆண்டு எனது பாட்டனாராகிய டாக்டர் ஐயரவர்களாலும், மூன்றும் பதிப்பு 1944-ஆம் ஆண்டு எனது தந்தையாராகிய ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரையரவர்களாலும் வெளியிடப்பெற்றன. இந்நூலைப்பற்றிய விரிவான செய்திகள் மேலேயுள்ள முகவுரையால் நன்கு விளங்குமாதலால் நான் வேறு எழுதுவது மிகையாகும். இது சென்னை சர்வகலாசாலையாரால் வித்துவான் பரீக்ஷைக்குப் பாடமாக வைக்கப்பெற்றுள்ளது. அவர்கள் திறத்து மிக்க நன்றியறிவுடையேன்.

சென்னை–5
26–5–1956

க. சுப்பிரமணியன்.

நூலாசிரியர் வரலாறு

இந்நூலாசிரியராக கந்தசாமிப் புலவருடைய ஊர் திருப்பூவணமே; இது "கனியினைப் பிழிந்து செந்தேன் கண்டென வாப்ப னூர்நம், பனி மதி மிலைந்த நாதன் பன்னரும் புராணந் தன்னைப், புனிதன்மெய்க் கந்த சாமிக் கவிஞன்பூ வணத்தான் பார்மேல், இனிதெனப் புலவர் கூற வின் றமிழ்ப் புணர்த்தி னானே" (திருவாப்பனூர்ப் புராணம், பாயிரம் 3) என்பதனாலும், திருப்பூவணம், கந்தசாமிப் புலவரென்ற வழக்கத்தாலும் விளங்குகின்றது. திருப்பூவணத்திலிருந்த ஓர் உருத்திரகணிகையின் புத்திரராக இவர் கூறப்படுவர்; இது, "திருவாலவாயர்" (50-ஆம் பக்கம்) என்னும் இந்நூற்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளில், 'பொன்னனை யாள் பெற்றெடுத்த புத்திரனேர் கந்தசாமி' எனக் கூறப்பட்டிருத்தலா லும், பொன்னனையாளை, 'எம், பொன்னனையாள்' (52 - 3 - ஆம் கண்ணி) என இவ்வுலாவில் இவரே பாடியிருத்தலாலும், கர்ணபரம்ப ரைக்கேள்விகளாலும் விளங்குகின்றது. இவ்வுலாவில் 'மன்போசன் முத்து வடுகநா தேந்த்ரனருள், பொன்போலு மாடைபுனைந்தருளி' (46) என்பதனால், இவர் சிவகங்கை அரசராக இருந்த முத்து வடுகநாததுரை யவர்களின் காலத்தவராக எண்ணப்படுகிறார். அக்காலம் சற்றேறக் குறைய * 150 வருடங்களுக்கு முற்பட்டிருக்கலாமென்று தெரிகின்றது. திருப்பூவணப்புராணம், பாயிரம், 3-ஆம் செய்யுளிற் கூறப்பட்டிருக்குங் காலம் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 300 வருடங்களுக்கு முந்தியதாகின்ற மையாலும் ஷ புராண ஏட்டுப் பிரதிகளில் அந்நூல் இவர் செய்ததாக எழுதப்படாமையாலும் செய்யுட்களின் நடை வேறுபாட்டினாலும் அந்தக் காலத்தை இவருடைய காலமாகச் சொல்லக்கூடவில்லை. இவ்வுலாவும் திரு வாப்பானூர்ப்புராணமும் இவரியற்றியநூல்களென்று சிறப்புப்பாயிரங் களால் நிச்சயமாகத் தெரிகின்றன. புட்பவனநாதர்வண்ணமும், திருப்பூ வண ஸ்தலவகுப்பு தீர்த்தவகுப்பு மூர்த்திவகுப்பு என்பவைகளும், திருப் புனவாயிற்புராணமும் இவராற் செய்யப்பட்டனவென்று சொல்லுகின் றனர். இவரியற்றிய செய்யுட்களை ஆழ்ந்துபார்க்கையில் தேவாரமுதலிய வற்றிலும் சைவ புராணங்களிலும் பழைய செய்யுட்கள் முதலிய வற்றிலும் இவர் ஒழுங்கான பயிற்சியுள்ளவரென்றும், தமிழ்ப்பாஷை யில் மிக்க அன்புடையவரென்றும், சிவபக்தி அடியார்பக்தி வாய்ந்தவ ரென்றும் தெரியவரும். மேலேகாட்டிய, "கனியினைப் பிழிந்து" என்னுஞ்செய்யுளால், இவருடையவாக்கு அக்காலத்திலேயே இன்னவண் ணம் மதிக்கப்பெற்றுவந்ததென்பது விளங்குதலின், அதன் அருமை யைப்பற்றி ஈண்டு எழுதுவது மிகையாகும்.

வெண்பா

பூவணத்தெம் புண்ணியன்முன் பொன்னனையா ளுக்காக்கொள்
தூவணத்த பொன்மேனிச் சுந்தரன்மேற்—பாவணத்த
கந்தசா மிப்பேர்க் கவிஞனன்பிற் செய்திந்நூற்
கெந்தநூ லாகு மிணை.

---

* முத்துவடுகநாததுரையவர்களின் காலத்தை விளங்கத்தெரிந்து கொள்ளுதற்குத் தக்க சாதனம் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

உ

கணபதி துணை

திருப்பூவண நாதருலா

காப்பு

சேவையுலாக் கொண்ட திருப்பூ வணர்மேல்வெண்
பாவையுலாம் பூவையுலாப் பாடவே - கோவைச்
சிரத்தந்தத் தந்திவண்ணன் செம்மலென வந்த
கரத்தந்தத் தந்திவண்ணன் காப்பு.

நூல்

பொன்பூத்த வுந்திப் பொலந்தா மரையாற்கும்
மன்பூத்த கஞ்ச மறையவற்கும் - மின்பூத்த 1
இந்திரற்குந் தேவர்க்கு மியாவர்க்கு மாதவர்க்கும்
சந்திரற்குஞ் சூரியர்க்குந் தம்பிரான் - அந்தமிலாப் 2
பல்கோடி யண்டம் படைப்போன் பரிப்போனப்
பல்கோடி யண்டம் பரந்தழிப்போன் - பல்கோடி 3
நாரணரு நான்முகரு நாளற் றழியினுந்தன்
காரண நேத்திரத்தாற் கண்டிருப்போன் - ஆரணஞ்சொல் 4
எல்லாப் பொருளு மிதுபொருளென் றோர்பொருண்மேல்
இல்லாப் பொருளு மியானென்போன் - எல்லாநீ 5

(காப்பு) சேவை - இடபத்தை. வெண்பாவை - ஸரஸ்வதீதேவி. உலாம் - உலாவும். பூவை - திருப்பூவணம். சிரம் தந்தத்துக் கோவை அந்திவண்ணன்; சிரம் தந்தம் ஆகிய இவற்றைக்கோத்த மாலையை யுடைய அந்திவண்ணன்; பரமசிவன். தந்தம் - பன்றிக்கொம்பு. கரத்து அந்தம் தந்தி - துதிக்கையால் அழகுபெற்ற விநாயகக்கடவுள்; வன் நல் காப்பு - வளவிய நல்ல காப்பாவர்.

1. உந்தித்தாமரையான் - திருமால்.

2. தம்பிரான் - தலைவன். 3. பரிப்போன் - காப்பவர்.

4. சூரியன் சந்திரன் அக்கினியென்னும் முச்சுடர்களுக்கும் இறைவன் திருவிழிகள் காரணமாக இருத்தல்பற்றி, 'காரணநேத்திரம்' என்றார்.

5. மேல் - தமக்குமேல்.

தலவிசேடம்

என்னனை யாரிடத்தி லென்றுமிரான் மின்னனையாம்
என்னனை யாரிடத்தி லேயிருப்போன் - முன்னர் 6
இமகிரிக் கெய்திமண ந் தெம்பெரு மாட்டி
உமைதழுவச் சின்று ளுறைந்து - சிமையக் 7
கயிலைமலைக் கெய்தியங்குக் காமுற் றுறைநாள்
குயிலை மலைக்கரசன் கொம்பைப் - பயில்வொரீஇ 8
ஈசன் வெகுளவுமை யேதென்ன நீதக்கன்
நாசமகம் பார்க்க நடந்தநாட் - பேசியவெம் 9
வார்த்தை யவமதித்தாய் மாதே யறிந்துசெயும்
ஆர்த்தகொடும் பாவமீ தாகையால் - தீர்த்தலரி 10
தெற்குரியை யல்லைநீ யேகுழியே கென்னவுமை
தற்குரிய நாதனிரு தாடுதிப்ப - நற்கருணை 11
வள்ள றிருவாய் மலர்ந்தருளிப் பாண்டிநாட்
டுள்ளநுகர் பூவணமென் றோர்தலமுண் - டொள்ளிழையே 12
அத்தலத்தி லல்லா லறிந்து செயும்பாவம்
எத்தலத்துந் தீராதங் கேகென்னக் - கைத்தலத்தால் 13
ஈசனைப் போற்றி யெழுந்தருளித் தென்றிசையில்
வாசமலி புட்ப வனத்தெய்தித் - தேசுவளர் 14
செம்பொற் றருவொன்று செங்கையால் வைத்துவளர்த்
தம்பொற் றருவி னடிநீழற் - கொம்பர் 15

---

6. என்ன னையார். மின்னனையாம் என் அன்னையார்; மின்னனை யாரென்பது இத்தலத்தில் அம்பிகையின் திருநாமம். இங்கே ஸ்வாமியின் திருக்கோயில் அம்பிகையின் திருக்கோயிலுக்கு இடப்பக்கத்தேயுள்ள தென்பது அறிதற்பாலது.

7. இமகிரி - இமயமலை.

8. குயிலை - குயில்மொழிபோன்ற மொழியையுடைய உமாதேவி யாரை. பயில்வு ஒரீஇ - சேர்ந்து பழகுதலினின்றும் நீங்கி.

9. ஏது என்ன - வெகுளுதற்குக் காரணம் யாதென்று வினவ. தக்கனுடைய மகம். நீ நடந்த நாளில்.

9 - 10. வார்த்தை - செல்லவேண்டாமென்றது. ஆர்த்த - நிரப்பிய. அறிந்துசெயும் பாவம் - ஞானகிருதம் (13). தீர்த்தல் அரிது.

11. எற்கு - எனக்கு. தற்கு - தனக்கு.

13. என்ன - என்றுகட்டளையிட. 14. புட்பவனம் - திருப்பூவணம்.

15. செம்பொற்றரு - பாரிசாதம். கொம்பர் - உமாதேவியார்.

தெருளார் பெருந்தவமுன் செய்ய வெளிப்பட்
டருளே திருமேனி யானேன் - பிரியா 16

ஒருபதம் வேண்டிமணி யோடைகண்ட வெய்யோற்
கிருபதங் காட்டியரு ளீந்தோன் - பெரியசத 17

பத்திர வேதனைமுன் பற்றி வருஞ்சாபம்
அத்திர மாக வருள்செய்தோன் - மெத்தத் 18

தருக்குதிரு ணைசனனூர் தம்மருக்க ராக
அரக்க வுருவொழித்த வம்மான் - புரக்கும் 19

உருமே னிவந்தமா யோனைத் தவஞ்செய்
திருமேனி தீண்டவருள் செய்தோன் - கருமேனி 20

மாமுகவ ரர்ச்சிக்க வானோர்க்கு மேனோர்க்கும்
தாமுதன்மை யாகுந் தலையளித்தோன் - காமர் 21

---

16. தெருள் - தெளிவு.

17. ஒருபதம் - துர்வாஸமுனிவருடைய சாபத்தால் நீங்கிய தன் பதவியை. மணியோடை - மணிகர்ணிகாதீர்த்தம். வெய்யோன் - சூரியன். இருபதம் - இரண்டுதிருவடிகளை ; ஒருபதம் வேண்டியவனுக்கு இருபதங்கொடுத்தருளினரென்பது மற்றொருபொருள்.

17 - 8. சதபத்திரம் - தாமரைமலர் ; நூறு இதழையுடையது. சாபம் - பிரமதேவர் தம் சந்நிதியில் ஊர்வசியை விரும்பினமையால், 'இனி நீ நம்முன்னர் நிற்றற்கு உரியையல்லை' எனச் சிவபெருமான் அவருக்குக் கொடுத்தருளியசாபம். அத்திரமாக - நிலையில்லாததாக ; சாபம் அத்திரமாக - வில்லானது அஸ்திரமாகவென்பது மற்றொரு பொருள்.

19. திருணைசனனூர் - புல்லை உணவாகவுடையவர் ; இவர் ஒரு முனிவர். அருக்கராகம் - சூரியன்போன்ற செம்மைநிறம். கௌதமிநதிக் கரையிலுள்ள திரணைசனரென்னும் பிராமணரொருவர் ஸ்தலயாத்திரை செய்பவராகி இத்தலம்வந்து அம்பிகையைமட்டும் தரிசித்து ஸ்வாமியைத் தரிசியாமற் சென்ற பாவத்தால், ராக்ஷஸ வடிவம்பெற்றுத் துன்புற்று நாரதமுனிவருடைய கட்டளையின்படி இத்தலத்துள்ள பிரமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அவ்வுருவம் நீங்கப்பெற்று விதிப்படி தரிசித்து முத்தி பெற்றனர்.

20. உரு மேல் நிவந்த - உருவம் மேலே உயரப்பெற்ற ; உலகளந்த நிலையைக் கூறியபடி. திரு மேனிதீண்ட - திருமகள்மேனியைத் தீண்டும் படி. வாலகில்லியமுனிவர்களை அவமதித்த குற்றத்தால் திருமாலைப் பிரிந்த திருமகளார் இங்கேவந்து தவஞ்செய்து அப்பால் திருமாலால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றனர்.

21. மாமுகவர் - யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் ; இவ ருடைய திருநாமம் மணிமந்திரவிநாயகரென்பது.

செழுந்தமிழ் மாமுனிவன் றெண்கடனீ ரெல்லாம்
உழுந்தமிழ்நீ ராக்க வுவந்தோன் - தொழுந்தருமன் 22
காளிசுச் சோதிகன்மார்க் கண்டன் வசிட்டனிந்த்ரன்
வாளிமக ரன்பூசை வாஞ்சித்தோன் - தோளில் 23
தழைக்கும் படிகொணள சக்ரவர்த்தி முன்பட்
டுழைக்குங் கலிதீர்த் துவந்தோன் - மழைக்குள் 24
ஒருநாட் பகுந்துண்ட வுப்பிலாக் கீரைக்
கருமாப் பதவி யளித்தோன் - விரிநீர்ச்செம் 25
போதத் திருவுருவாம் பொன்னனை யாட்கிரத
வாதத் திருவுருவா வந்துதித்தோன் - கோதிலறப் 26
பைங்கூழ் வளர்த்த பசும்பாதி செங்கையான்
மங்கா தமைக்க வளர்ந்ததருத் - துங்கமார் 27
ஒருகத்தி லேதருவா யோருகத்தில் வில்லுவமாய்
ஒருகத்தில் வன்னியா யோருகத்திற் - சீருற்ற 28

---

22. இத்தலத்துள்ள மணிகர்ணிகா தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்த விசேடத்தால், அகத்தியமுனிவர் கடனீரையுண்டருளினர். (திருப்பூவணப். சூரியன்பூ. 61). தருமன் - தருமஞ்ஞனென்னும் பிராமணன்.

23. சுச்சோதிகன் - கோதாவரிநதிக்கரைக் கண்ணதாகிய போகவதி நகரத்தரசனுன தேவவன்மாவென்னும் அரசன் புத்திரன். இவன் நாரதமுனிவர் கட்டளைப்படி இத்தலம் வந்து ஸ்வாமிதரிசனம் பண்ணி மணிகர்ணிகையில் திலதருப்பணுதிகளைச்செய்து பிதிரர்களை முத்தியடைவித்தான். வாள் - ஒளி. இமகரன் - பனியை உண்டுபண்ணுபவன்; சந்திரன். காளிமுதலியோர் இத்தலத்திற்பூசித்தோர்.

23 - 4. படி - பூமி; தோளிற்படியைத்தாங்கிய நளன். கலி - கலிபுருடனுலாகிய துன்பத்தை; "வெம்மைக் கலிதீர்த்த மேனுணளன்றந்த, செம்மைப் பதக்கமுரஞ் சேர்வித்து" என்பர்பின் ; 54.

25. இத்தலத்தில் உடலைவெறுத்து உப்பில்லாத இலைக்கறியை மாத்திரமுண்டு சிவயோகஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஓர் அந்தணன் ஒரு நாளிரவிற் பெருமழை பெய்யுங்காலத்தில் மிக்கபசியோடுவந்த ஒரு பிராமணனுக்குத் தனக்குப் பாகஞ்செய்துவைத்திருந்த இலைக்கறியை அளித்து அவனையுண்பித்து அப்புண்ணியத்தால் வீடுபேற்றை யடைந்தான் (திருப்பூவணப். உமைவரு. 25 - 33)

26. போதத்திருவுரு - ஞானவடிவம். இரத வாதம் - ரஸவாதம். திருப்பூவணநாதர் பொன்னனையாளென்னும் உருத்திர கணிகைக்கு இரும்பு முதலியவற்றைப் பொன்னுக்கித் திருவுருவங்கொண்டருளிய வரலாறு, திருவிளையாடல் இரதவாதஞ்செய்த படலத்தாலும், இந்நூல் 375-ஆம் கண்ணி முதலியவற்றுலும் அறியலாகும்.

26 - 9. அறப்பைங்கூழ் - முப்பத்திரண்டு தருமங்களாகிய செவ்விய பயிர்கள். பசும்பாதி - உமாதேவியார். உமாதேவியார் முப்பத்திரண்டு

பாரிற் கடவுட் பலாவாய்த் தழைக்கவதன்
வேரிற் கிளைத்தமுதல் விண்ணவர்கோன் - நேரா 29

அடிமடக்கு

மதித்த கயிலை வரையா னடக்க
மதித்த கயிலை வரையான் - துதித்தார்க்கு 30

வாய்த்திடத்தா னீபவனத்தி னான்மறைசொல்
வாய்த்திடத்தா னீப வனத்தினன் - சாத்தியகை 31

நந்த னிறைவிருத்த னாகத்தான் வீற்றிருந்தா
னந்த னிறைவிருத்த னாகத்தான் - முந்தரங்க 32

ஊரவரம் பெற்றமா யூரத்தான் கண்டோன்மீ
தூரவரம் பெற்றமா யூரத்தான் - தேரிற் 33

தருமங்களையும் வளர்த்தருளினமையின், 'கோதிலறப் பைங்கூழ் வளர்த்த பசும்பாதி' என்றார்; இதனைக் காஞ்சிப்புராணம், முதற் காண்டம், தழுவக்குழைந்த படலம், 137-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றாலும், ஷை புராணம், 2-ஆம் காண்டம், கழுவாய்ப்படலம், 238-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றாலுமுணர்க. தருவென்னும் எழுவாய், 'தழைக்க' (29) என்பதைக்கொள்ளும். பயிரைவளர்த்தோர் தருவையும் வளர்த்தற்குரிய ரென்றபடி. முதல் - முதற்பொருள். உமாதேவியாருடைய திருக்கரத் தால் வைக்கப்பெற்ற விருக்ஷம் கிருதயுகமுதலிய நான்கிலும் முறையே பாரிசாதம், வில்வம், வன்னி, பலாவாக ஆயிற்றென்பதை, "முதுசுவை தருமா ரமுதவிந் துவிற்றன் முளைத்திடுஞ் சுரர்தருவொன்று, துதிபெறு கிரேதா யுகமது முன்னாச் சொற்றகு நான்குகந்தொறுமிப், பதிதனிற் பாரி சாதமா லூரம் பன்னரு முயர்புகழ் வன்னி, திதமுறு செம்பொற் சுளைக்குடக் கனிசேர் தீம்பலா வாகியே திகழும்" (திருப்பூவணப். சிதம்பரவுப. 12) என்பதனாலுமுணர்க.

29 - 30. நேரா - உடன்படாத. மதித்தகை இல் யான் ஐவரை அடக்க மதித்த - புத்திகூர்மையில்லாத யான் ஐம்பொறிகளாகிய துஷ்டரை அடக்கும்படி திருவுளம்பற்றின.

31. வாய்த்திடத் தான் ஈ பவனத்தினன் - வாய்த்திடும்படி தான் ஈயும் பவனத்தினன்; பவனம் - தேவருலகம். நான்மறை சொல் வாய்த் திடத்தான் - நான்குவேதங்களையும் சொல்லும் வாய்வன்மையை யுடையவர். நீபவனம் - கடம்பவனம்; மதுரை.

31 - 2. கைசாத்திய நந்தன் இறை விருத்தனாக - கையில் சங்கத்தை யணிந்த திருமால் பிரமதேவருடைய விரோதியாக; விருத்தம் : வட மொழி. இறை - பிரமதேவர். வீற்றிருத்தல் - கவலையின்றியிருத்தல். நந்தல்நிறை - பெருகுதல் நிறைந்த. விருத்த நாகம் - விருத்தாசலம்; பழமலை.

32 - 3. முந்து அரங்க ஊரவர் அம் பெற்றமாய் ஊரத் தான் கண் டோன் - முன்பு திருவரங்கத்தையுடையவராகிய திருமால், அழகிய இடப மாய்வரும்வண்ணம் தாம் செய்தருளியவர். மீது ஊர வரம்பெற்ற மாயூரத்

படங்கொண்ட வல்குற் பராபரைமின் னம்மை
இடங்கொண் டுறைபூவ ணேசன் - நடங்கொண்டு 34

சேவிக்குந் தெய்வத் திருப்பங் குனித்திருநாள்
மேவப் பெருமகிழ்ச்சி மீதூரக் - காவற் 35

குருமணிவெள் ளேற்றுக் கொடியேற்றி வீதித்
திருவுலாப் போதுந் தினத்துள் - ஒருநாள் 36

சகங்காட்டுங் கங்கு றணிய வருணன்
முகங்காட்டச் சங்க முழங்கச் - சுகங்காட்டும் 37

பொன்மலை வல்லியுடன் பூண்ட திருத்துயினீத்
தென்மலை வில்லி யெழுந்தருளி - நன்மைப் 38

பருவயிர மாணிக்கப் பல்லக்கின் மீது
திருவனந்தற் றெய்வவுலாச் சென்று - பெரிதிருந்து 39

தேறத் தரும்பெரிய திவ்யா கமப்படியே
கூறத் தரும்பூசை கொண்டதற்பின் - மாறற்ற 40

நீணித் திலத்தரள நீல ப்ரவாளவச்ர
மாணிக்கச் சித்ரரத்ன மண்டபத்திற் - பேணிக்கொள் 41

தங்காத ஞயகியுந் தாமு மெழுந்தருளிச்
சிங்கா தனத்தவிசிற் சென்றிருந்து - நங்கூடல் 42

தான் - தன்னை அடைந்தோர் மேலாகும்படி விசேடம்பெற்ற திருமயிலாடு துறையென்னும் ஸ்தலத்தை யுடையவர்.

34. மின்னம்மை - அம்பிகையின் திருநாமம். நடங்கொள்ளல் சேவிப்போருடைய தொழில்.

35. பங்குனியுத்தரத்தில் தீர்த்தம்.

35 - 6. காவல் - காத்தல்; வெள்ளேறு - இடபம்; திருமாலாகிய வெள்ளேறு. ஒருநாள் - ஒன்பதாந்திருநாள்.

37. சகங்காட்டும் கங்குல் - உலகில் தோன்றும் இருள். அருணன் - சூரியன்; அவனுடைய தேர்ப்பாகனுமாம்.

38. எல் மலை வில்லி - ஒளியையுடைய மேருமலையாகிய வில்லை யுடையவர்.

39. திருவனந்தல் - விடியற்காலத்தில் நடைபெறும் தரிசன விசேடம். தெய்வ உலா - அக்காலத்தில் ஸ்வாமி திருப்பள்ளியறையி னின்றும் எழுந்தருளுதல்.

40. திவ்யம் - தெய்வத்தன்மை.

41. நித்திலத்தரளம் - இருபெயரொட்டு. ப்ரவாளம் - பவளம்.

42. 'தம்' : ஒருமையிற் பன்மை வந்தவழுவமைதி; இதுபோன்ற பிரயோகத்தை இந்நூலிற் பல இடத்துங்காணலாம். தவிசு - மெத்தை முதலியன.

ஊரிற்குண் டோதரற்கா வூட்டத் தனிபிரிந்து
பாரிற்செல் வையைப் பகீரதிப்பெண் - பேர்வுற்ற 43
நீட்சிப் பிரிவொழிய நேடி மணப்பதெனக்
காட்சித் திருவபிடே கங்கொண்டு - மாட்சி 44
அலங்கார மாக்கொளத ளாடை யிரண்டும்
விலங்காடை யென்ன விலக்கி - நலங்காணும் 45
மன்போசன் முத்து வடுகநா தேந்த்ரனருள்
பொன்போலு மாடை புனைந்தருளித் - தன்போல் 46
திகழ்ந்திடுங்க ணன்றித் திருமுடியுந் திங்கள்
புகுஞ்செல்வங் கண்டு பொருன்போல் - மிகுங்கதிர்சூழ் 47
செம்பருதி தானுமொக்கச் சேர்ந்து சுடர்வதென
அம்பொன் மணிமகுட மாங்கமைத்து - விம்ப 48
நணிமகர மண்டலமா நன்முகத்திற் கேற்ப
மணிமகர குண்டலங்கள் வைத்துத் - திணிகொள் 49

திருச்சாந்தணிதல்

மணிகண்ட னென்னும்பேர் மற்றிதனு லென்ன
அணிமணிக் கண்டிகண்டத் தார்த்துக் - கணிதிருச்சாந் 50

---

42 - 3. கூடலாகிய ஊர் - மதுரை. வையை நதிப்பெண் - கங்கை; வையையாகிய பகீரதிப்பெண்ணெனக. குண்டோதரனுக்குண்டாகிய பெருந்தாகத்தைத் தீர்த்தற்பொருட்டு ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுள் கங்கையைத் தமது திருமுடியினின்றும் பூமியிற்பெருகச் செய்தாரென்பதும் அதுவே வையைநதியாயிற்றென்பதும் பழையவரலாறு (திருவிளை. அன்னக்குழியும்.)

45. அதள் ஆடை இரண்டு - புலித்தோலும் யானைத்தோலும். விலங்காடை - மிருகங்களின் தோலாகிய ஆடை; விலகுதற்குரிய ஆடை.

46. மன் போசன் - புகழால் உலகில் நிலைபெற்ற போசராசன் போல் வாழுகிய; போசன் - வடக்கேயுள்ள தாராநகரத்தில் இற்றைக்கு 1200-வருடங்களுக்கு முன்னேயிருந்து அரசுபுரிந்தவனும் பெருங்கொடையாளியும் ஸ்ரீ காளிதாஸன் முதலிய பண்டிதர்களை ஆதரித்து வடமொழியை வளர்த்தவனுமாகிய ஓரரசன்; முத்துவடுகநாதேந்திரன் - முத்துவடுகநாத துரை; இவர் சிவகங்கையிலிருந்த அரசர்களில் ஒருவர்; மருத பாண்டியரென்னும்பிரபுவின் காலத்திற்கு முன்பிருந்தவர். 'தன்' என்றது சூரியனை.

47. முகக்கண்கள் - சந்திரனும் சூரியனுமென்பது அறியற்பாலது.

48. பருதி - சூரியன். விம்பம் - ஒளி.

49. நண் இமகரம் மண்டலமாம் - பொருந்திய சந்திரமண்டலத்தை ஒத்த.

50. மணிகண்டன் - நீலகண்டர்; இரத்தினத்தையணிந்த கண்டரென்பது மற்றொருபொருள். கணித்தல் - மதித்தல். திருச்சாந்து, கிருஷ்ணகந்தமென்று வழங்கப்படும்.

தாகம் பவளா சலமென் றவிர்சடைவாழ்
மேகம் படிந்த விதமென்ன - மோகம் 51
முதிர முதிர முழுதுடம்புந் தேவிக்
கெதிரி லவனீந்த தென்ன - மதிநுதலெம் 52
பொன்னனை யாட்களித்த போதிரத வாதத்து
மன்னுபுகை மேற்பரந்த வண்ணமென - மின்னுறவே 53
வெம்மைக் கலிதீர்த்த மேனு ணளன்றந்த
செம்மைப் பதக்கமுரஞ் சேர்வித்துத் - தம்மைத் 54
திருவரைக்கோ மாட்டி தினந்தழுவுங் கைபோல்
மரகதக்கே யூரம் வளைத்துப் - பருநன் 55
மணிக்கைவளை யென்ன வரும்பேர்க் கிசைய
மணிக்கை வளைகரத்தில் வைத்துத் - துணைக்கமலப் 56
பூவிற் கருகுதிக்கும் பூங்கதிர்போ லுமெல்லாம்
சேவிக்க ரத்னச் சிலம்பணிந்து - மேவுற்ற 57
தம்பொற் சடைக்கிடக்குந் தண்கார்மின் னிட்டனைய
செம்பொற் றிருவா சிகைசேர்த்தி - எம்பிரான் 58
மேன்மை வடிவமுடி மேற்பெண் டியானிக்கும்
பான்மையெனக் கண்ணுடி பார்த்தருளி - நான்மறைநூல் 59
ஓர்ந்தமறை யோர்செ யுபசார மீரெட்டிற்
சார்ந்ததிரு வாரா தனைகொண்டு - தேர்ந்தங் 60

---

51. "தம்பொற் சடைக்கிடக்குந் தண்கார்" என்பர் பின்னும் (58); "பிறையிட்ட திருச்சடையிற் பெயருன்கும் வரவிடுத்தான்" (திருவிளை. வருணன்விட்ட. 17) என்பதனுலுமுணர்க.

52. முழுதுடம்பும் - உடம்புமுழுவதும். எதிரில்லவன் - சிவ பெருமான்.

50 - 53. திருச்சாந்து மின்னுறவென்க. இவ்வடிகளால் திருச்சாந் தணிதல் கூறப்பட்டது; "திருச்சாந் திலேபனமுஞ் செய்து" (தேவை யுலா, 84)

54. "நள சக்ரவர்த்தி முன்பட் டுழைக்குங் கலிதீர்த் துவந் தோன்" என்றுர் முன்னும் (24); நளபதக்கமென வழங்கும் மூன்று பதக்கங்கள் இன்றும் இத்திருக் கோயிலில் உள்ளன.

55. கேயூரம் - வாகுவலயம் ; தோள்வளை.

56. கைவளை - சிறுவளை. துணை - இரண்டு.

57. அருகு - சமீபம். சூரியன் இரத்தினச்சிலம்பிற்கு உவமம்.

58. சிவபெருமானுடைய சடையில் மேகம்கிடத்தல், இந்நூல் 51-ஆம் கண்ணியின் குறிப்பாலுணரலாகும்.

59. முடிமேற்பெண் - கங்கை. கண்ணுடிக்குக் கங்கை உவமம்.

60. உபசாரம் ஈரெட்டு - ஷோடசோபசாரம். "மாசிலுப சாரங்கண் மஞ்சனம் பூக்கந்தமணி, நேசவனந் தூபமொளி நீறதன்பின், தூசடைக்

கெழுதாச் சுருதி யெழுதுஞ் சுருதி
செழுமாத் திருச்செவியுட் சேர்த்திக் - குழுமித் 61
தருமோசை தேவர் சயசய வென்ன
வருமோசை மாமுனிவ ரோசை - இருவர் 62
நரம்போசை தெய்வநந்தி நம்பிரான் செங்கைப்
பிரம்போசை யோடும் பிறங்க - விரும்போசைச் 63
சீர்மணிப்பொற் கோயிற் றிருப்பேர் சுமந்தருள
வார்மணிப்பொற் றண்டின் மகிழ்ந்தேறி - நீர்மை 64
உணர்வரும்பஃ றேவ ரொதுங்க வடியார்
கணநெருங்கும் வாயில் கடந்து - மணநெருங்கும் 65
தென்ற னடந்தினிது சேவிப்பத் தென்பாண்டி
இன்றமிழ்நா டுய்ய வெழுந்தருளிக் - கொன்றையளி 66
பாடுஞ் சடைக்கணிந்த பாகீ ரதிக்கேறி
ஆடும் படிபறக்கு மன்னமென - மாடிரட்டு 67
நீடு கவரி நிரைதுள்ள மாமணித்தேர்
ஊடு கவரி யுடனேறிச் - சூடியதன் 68
பிள்ளைமதி பார்க்கப் பெருமதிவந் தென்னநிலாக்
கொள்ள வுயர்வெண் குடையோங்க - விள்ளும் 69

காய், ஆடைகுடைகவரி யாடலிசை வாச்சியங்கள், நீடுபதி ஞாரு நினை''. (தனிப்பாடல்)

61. எழுதாச்சுருதி - வேதம். எழுதுஞ்சுருதி - தேவாரமுதலியவைகள்; ''எழுதா மறையு மெழுது மறையும், வழுவாது கேட்டு மகிழ்ந்து'' (திருவிடை. 197)

62. இருவர் - தும்புருநாரதர்; ''எள்ளி லிருவ ரியாழ்முரல'' (107)

63. விரும்பப்படும் ஓசையையுடைய.

64. திருப்பேர் - சிவகைங்கரியஞ் செய்பவர். தண்டு - திருவாடு தண்டு; 'திருவாடு தண்டினு மேற்செல்ல' என்பர் பின்னும்; 89.

65. பஃறேவர் - பல தேவர்.

67. பாகீரதி - கங்கை. மாடு இரட்டும் - பக்கத்தில் மாறி அசையும்.

67 - 8. சாமரைக்கு அன்னம் உவமை; அன்னப்பறவை ஆகாயகங்கையை விரும்பும்.

68 - 9. ''பிள்ளை மதியினைமுன் பெற்றெடுத்த தாய்மதிபோல், வெள்ளை மதிக்கவிகை மேனிழற்ற'' (திருவெங்கை. 94); ''எரியவிர்ந் தனைய துவர்மணிச் சடிலத் தெறிதிரைக் கங்கையூ டலைந்து, பருவருங் கேண்மைச் சிறுபிறைக் கிரங்கிப் பற்றித்த னிருக்கையிற் கொடுபோய்த், தெருமரா தளிப்பான் முழுமதி யணுகிச் செவ்விபார்த் துறைவது மானும், விரிகதிர்த்தாளத் தொங்கல்சூழ் வட்ட வெண்குடை மீமிசை நிழற்ற'' (காஞ்சிப். தல விசேட. 3)

கொடைக்கடவு ணல்லான் குழாம்புக்கு விண்ணின்
விடைக்கொடி நின் றுங்கு விளங்கச் - சுடர்க்கடவுள் 70

பன்னிருவ ரல்லர்மதி பார்த்திடினே யொன்றன்றால்
உன்னி னநேக ருளரென்ன - மின்னுகதிர்க் 71

கோலநிறை ரத்னக் குடையும் பருமுத்தின்
சீல மணிக்குடையுஞ் சேணிழற்ற - மேலே 72

வினைப்பகையார் வம்மின் வினைக்குரியார் போமின்
எனப்பீலி யாடி யிலங்கப் - பனைக்கைமுகன் 73

மூடிகத் தேரேறி முன்னடப்பச் சேய்கலவ
நாடகத்தே ரேறி நடந்தருள - ஊடனையும் 74

அன்னத்தே ரேறி யயன்மா றிருக்கருட
வன்னத்தே ரேறி மருங்குவரப் - பொன்னொத்த 75

ஆதித்த ராறிருவ ராறிரண் டேழ்புரவிச்
சோதிப்பொற் றேரேறிச் சூழ்போதக் - கோதற்ற 76

சீதக் கதிர்முத்தின் றேர்மீதிற் புட்பகத்தேர்
மீதிற் பெருந்தோழன் மேவிவரத் - தீதற்று 77

வந்தணையும் வெள்ளை மதவயி ராவதத்தேர்
இந்திர னேறி யினிதெய்தச் - செந்தழலோன் 78

---

70. கொடைக் கடவுள் நல் ஆன்குழாம்-கொடுத்தலையுடைய காம தேனுவின் சாதியாகிய தெய்வப்பசுவின் கூட்டத்தில். புக்கு ஆங்கு நின்று விளங்க.

71. மதியும் பலவுண்டு. 72. சீலம் - நல்ல இலக்கணம்.

73. பீலி - மயிலிறகாற்செய்த சிற்றாலவட்டம்; "கடைந்துபெய் மணிக்கைச் செம்பொற் காசறு தகட்டிற் சூழ்ந்து, மிடைந்துபெய் மணிக் கட் பீலி மின்னுசாந் தாற்றி" (சீவக. 839). பனைக்கைமுகன் - விநாயகக் கடவுள்.

74. மூடிகத் தேர் - பெருச்சாளியாகிய வாகனம்; தேரென்பது ஊர்திகளின் பொதுப்பெயராகவும் வழங்கும்; "அன்னத்தே ரேறி யயன் வலப்பாற் கைபோத" என்பது ஆதியுலா. சேய் - முருகக்கடவுள். கலவம் - கலாவம்; மயிலின் றோகை; கலவநாடகத்தேர் - மயிலாகிய ஊர்தி.

75. "அன்னத் தேரின னயன்வலப் பாங்கரு மராவலி கவர்சேன, வன்னத் தேரினன் மாலிடப் பாங்கரு மலர்க்கரங் குவித்தேத்த" (திருவிளை. 5 : 113)

76. ஆறிரண்டு தேரென்க.

77. சீதக்கதிர் - சந்திரன். முத்தின்தேர் - முத்துவிமானம். புட் பகத்தேர் - புட்பகவிமானம். பெருந் தோழன் - குபேரன்.

நீதி மறலி நிருதிவரு ணன்பவனன்
ஆதியீ சான னடலூர்தி - மீதுவரக் 79

கூறும் பதினொருவர் கூறருஞ்சாத் தன்வடுகன்
ஏறும்பன் ஞாளி யினிற்போத - மாறின்றி 80

ஏழ்முனிவ ரெண்ம ரிருவ ரொருதனித்தம்
தாழ்வில் விமானந் தமிற்செல்லச் - சூழியக்கர் 81

கந்தருவர் சித்தர் கருடர் சுரருரகர்
வெந்திறற் கின்னரர்சே வித்துவரத் - தந்தைதாய் 82

வேணு புரக்கோலம் வீழி மிழலையிடைப்
பேணும் வகைபார்த்த பிள்ளையும் - பூணுமருள் 83

மெய்யாக் கயிலைமலை வீற்றிருந்த தன்கோலம்
ஐயாற்றிற் கண்டருளென் னப்பனும் - எய்யாமல் 84

ஆடிச் சிவக்கு மடியைத்தென் னாரூரிற்
பாடிச் சிவப்பேற்றும் பாவலனும் - கூடற்குள் 85

ஆசில் வழுதி யரசற்குச் சம்புவால்
வாசி வரவழைத்த மந்திரியும் - வீசுதிரை 86

சேர்க்குங் கடற்புவிக்குட் டெய்வச் சிவலோகம்
பார்க்க வரவழைத்த பார்த்திவனும் - நீர்க்குடிலப் 87

---

79. பவனன் - வாயுதேவன். ஆதியாகிய ஈசானன்.

80. ஏறு - இடபம். உம்பல் - யானை. பதினோருருத்திரர் ஏறு களிலும் ஐயனார் யானையிலும் வைரவக்கடவுள் ஞாளியின்மீதும் போத; ஞாளி - நாய்.

81. எண்மர் - அஷ்டவசுக்கள். இருவர் - மருத்துவர்.

82 - 3. தந்தைதாய் - சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும். வேணு புரம் - சீகாழி. பிள்ளை - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்; இவர் சீகாழி யில் திருத்தோணிபின்மீதுள்ள உமாமகேசத் திருக்கோலத்தைத் திருவீழி மிழலையில் தரிசித்தனர். இதனை, "மைம்மருபூங்குழல்" என்னும் தேவாரத்தாலும் "சண்பைத்திருமறையோர்களெல்லாம்" (திருஞான. 552) என்னும் பெரியபுராணத்திருவிருத்த முதலியவற்றாலுமுணர்க.

84. அப்பன் - திருநாவுக்கரசுநாயனார். எய்யாமல் - இளையாமல்.

85. அடியைச் சிவப்பேற்றியது - பரவையாருடைய திருமனைக்கு இறைவனைத் தூதுபோகும்படி செய்தது. பாவலன் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

86. சம்பு - பரமசிவன், நரி. வாசி - குதிரை. மந்திரி - மாணிக்க வாசகர்.

87. பார்த்திவன் - வரகுணபாண்டியர். குடிலம் - சடை. சிவ லோகம் வருவித்ததை, திருவிளையாடலில் வரகுணனுக்குச் சிவலோகங் காட்டிய படலத்தாலுணர்க.

பொன்முடிக்கு ளன்றிப் புனையாத் திருக்கொன்றை
தன்முடிக்குள் வாங்கித் தரிப்போனும் - நன்மை 88
ஒருவாத தத்தமணி யூர்தியினுஞ் சேமத்
திருவாடு தண்டினுமேற் செல்லப் - பிரியாத 89
எப்பற்றுந் தீர்நாற்பத் தெண்ணு யிரவரெனும்
ஒப்பற்ற வேடத் துயர்ந்தோரும் - மெய்ப்புற்ற 90
சுந்தரன் பாடுதிருத் தொண்டத் தொகைக்குளொன்பான்
வந்த திருக்கூட்ட மாதவரும் - சந்ததமும் 91
நாவகத்து மார்பகத்து நற்றிருமுன் னூல்கிடக்கும்
பாவகத்த ராம்வேத பாரகரும் - பூவணவன் 92
தெய்வத் திருமேனி தீண்டத் தவம்பெற்ற
சைவப் பெருமறையோர் தங்கிளையும் - உய்விப்போன் 93
கண்ணகன் கோயிற் கயிங்கரியஞ் செய்வோரும்
பண்ணமர்பாட் டோதும் பரிசனமும் - எண்ணிறந்த 94
தீர்க்கத் தபோதனருஞ் சேவிப்போ ருஞ்சைவ
மார்க்கப் பதினெண் மடத்தாரும் - ஏற்கநிறை 95

---

88. தரிப்போன் - தண்டீசர்; "அங்கரவத் திருவடிக்காட் பிழைப்பத் தந்தை யந்தணனை யறவெறிந்தார்க் கருளப்போதே, கொங் கரவச் சடைக்கொன்றை கொடுத்தார் போலுங் குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்தனாரே" (தே.)

90. நாற்பத்தெண்ணுயிரவர் - நாற்பத்தெண்ணுயிரமுனிவர்; இது குழூஉப் பெயர்; "எண்ணு மொருநாற்பத் தெண்ணு யிரவரெனும், புண்ணிய வேடப் புனிதரும்" என்பது ஏகாம்பரநாதருலா, 96. மெய்ப்பு - புகழப்படுதல்.

91. ஒன்பான் கூட்ட மாதவர் - தில்லைவாழந்தணர், பொய்யடிமை யில்லாதபுலவர், பத்தராய்ப் பணிவார், பரமனையே பாடுவார், சித்தத் தைச் சிவன்பாலே வைத்தார், திருவாரூர்ப்பிறந்தார், முப்பொழுதும் திருமேனிதீண்டுவார், முழுநீறுபூசிய முனிவர், அப்பாலும் அடிச் சார்ந்தார்.

92. முன்னூல் (=முந்நூல்) - பழைய நூலாகிய வேதம்; முப்புரி யாகிய பூணூல். பாவகம் - தியானம். பாரகர் - கரைகண்டவர்; வைதிகப்பிராமணர்.

93. ஆதிசைவப்பிராமணர். உய்விப்போன் - சிவபெருமானுடைய.

94. பண் அமர் பாட்டு - தேவாரம். ஓதும் பரிசனம் - ஓதுவார்கள்.

95. தீர்க்கதபோதனரில், எதுகைபற்றி வல்லொற்று மிக்கது. பதி னெண்மடத்தார் - சிவாகமபத்ததிகள் பதினெட்டையும் இயற்றிய ஆசாரியர்கள் பதினெண்மர்களுடைய பரம்பரையினர். அப்பதினெண்மர் களாவார்: துர்வாஸசிவர், பைங்களசிவர், உக்கிர ஜ்யோதி, ஸ்ரீகண்டர், விஷ்ணு கண்டர், ஸுபோதர், வித்தியா கண்டர், இராமகண்டர்,

அண்டர் பணியு மழகிய நாயகர்முன்
மண்டபஞ்ச பாபதி மண்டபமும் - கண்டருளிச் 96

சித்தங் களிகூர் திருக்கண்ண ராசேந்த்ர
உத்துங்க னுங்குலத்தி லுள்ளோரும் - அத்தற் 97

கமைக்குங் கொடிக்கம்ப மண்டபமு மம்பொன்
இமைக்கத் திருமுன் னியற்றி - உமைக்கு 98

முரசதிர் கோயின் முதற்பிர காரத்
திருமதிலு மண்டபமுஞ் செய்வித் - தொருதன் 99

வரிசைப்பேர் கொள்பூ வணலிங்க மென்னும்
உரிமைப்பே ரான்சுற்றத் தோரும் - பெரியமணி 100

கன்னிகைத் தீர்த்தக் கரைமதிலு மண்டபமும்
மன்னுபுடை சுற்றுமாள் வாரியுடன் - முன்னிமுடித் 101

ஞானசிவர், ஞானசங்கரர், ஸோமசம்பு, பிரஹ்மசம்பு, அகோரசிவர், வருணசிவர், திரிலோசன சிவர், பிரஸாதசிவர், இராமநாதசிவர், ஈசான சிவரென்பவர்கள்; "பதினென் மடத்திற் பயிலு - முதலிகளும்" என்பது திருவானைக்காவுலா; "வெண்ணீற்று, வண்டற் பதினெண் மடத்தாரும்" என்பது திருக்காளத்திநாதருலா, 194.

96. அழகிய நாயகர்-பொன்னனையார் செம்பொன்னால் இயற்று வித்த மூர்த்தி; "பணிபவ ளழகு கண்டே பரவுமெம் பெருமா னுக்கிங், கணிபொலிவடிவ மச்சோ வழகிய வாவென் றன்பி, னிணையிலா வருங்க போலத் திருகையான் மாறி யள்ளித், தணிவற முத்த முண்டாள் சம்புவி னருளை வாழ்த்தி", "மணமலி பெருமாற்கச்சோ வழகிய தெனலான் மண்மீ, தணி திருநாம நின்ற தழகிய பெருமா னென்றே, யுணர்வுளா ரனைத்துஞ் சித்தர் சித்தரென் றெழுதியாளாகி, யிணையிலா வடிவத் தோடு மேகினள் சிவலோ கத்து" (திருவாலவாய். 45 : 15, 17); "மழவிடை யுடையான் மேனி வனப்பினை நோக்கி யச்சோ, அழகிய பிரானே வென்று வள்ளிமுத தங்கொண் டன்பிற், பழகிய பரனை யானுப் பரிவினாற் பதிட்டை செய்து, விழவுதேர் நடத்திச் சின்னாள் கழிந்தபின் வீடு பெற்றாள்" திருவிளை. 36 : 29.

97. திருக்கண்ண ராசேந்த்ர உத்துங்கன் - திருக்கண்ணதேவர்; இவர் சிவகங்கை அரசர்களுடைய உறவினர். இவருடைய பரம்பரையோர் இக்காலத்துத் திருப்பூவணத்தைச்சார்ந்த பிரமனூரிலிருக்கின்றனர்; உத் துங்கன் - உயர்ந்தவன்.

99-100. தன் வரிசைப்பேர் - பூவணலிங்கமென்பது; 'தன்' என்றது சிவபெருமானை. பூவணலிங்கமென்னுமுரிமைப்பேரான் - பூவண லிங்கம் பிள்ளை யென்பவர்; இவருடைய வழித்தோன்றலாகிய மருதநாய கம் பிள்ளை யென்பவர் இப்பொழுது மதுரையிலிருக்கின்றனரென்பர்.

101. ஆள்வாரி - ஆளோடி.

தூறுசீர்ப் புண்ணியநீர்க் குள்ளிறங்கி நானஞ்செய்
தேறுவார் சொர்க்கத் திருகால்வைத் - தேறப் 102
படிகட்டி யன்ன படிகட்டி நாளும்
வடிகட் டியதருமம் வாய்த்தோன் - முடிகட்டும் 103
துன்னு நதிமரபிற் றோன்றீ சுரமூர்த்தி
என்னு மவனு மியல்கிளையு - மின்னும் 104
கருத்தொன் றி வந்துசிவ காரியங்கள் செய்யும்
திருத்தொண்டர் தங்க டிரளும் - நிருத்தஞ்செய் 105
செம்பொனிதழ்க் கும்பமுலைச் சேனயனப் பால்வயனத்
தம்பொனிறத் தேவ ரடியாரும் - பம்புதிரை 106
வெள்ள மெனத்திரண்டு வீதிக் கரைபுரள
எள்ளி லிருவ ரியாழ்முரலத் - துள்ளுகணப் 107
பானுகம்பன் சங்கம் பரிந்தூத வாணன்கார்
மானுங் குடமுழவம் வாசிப்ப - ஆனயர் 108
மெய்யஞ் செழுத்தால் விரவுங் குழலோசை
ஐயன் செவிக்கின் னமுதூற்றப் - பொய்யன்பில் 109

---

102. ஊறுசீர் - ஊறுகின்ற இயல்பையுடைய. நானம் - ஸ்நானம்.
103. வடிகட்டிய - ஆராய்ந்தெடுத்த.
104. நதிமரபு - கங்காகுலம். ஈசுரமூர்த்தி-ஈசுவரமூர்த்தியா பிள்ளையென்பவர்; திருப்பூவணத்திற்கு மேற்கே ஒன்றரைநாழிகை வழித்தூரத்திற் சாலையில் ஈசுவரமூர்த்தியா பிள்ளைமடமென்று ஒரு பழைய கட்டிடமிருந்து சிலவருடங்களுக்குமுன்பு இடிந்துபோயிற்றென்பர். இவருடைய பரம்பரையோர் திருப்பூவணத்திலே இருக்கின்றனர். கிளை - சுற்றம்.
106. வயனம் = வசனம் - சொல்; "நால் வயனத்தவ" என்பர்; திருவிளை. 24 : 27.
107. இருவர் : 62.
108. பானுகம்பன் - சிவகணத் தலைவர்களிலொருவன். வாணன் - வாணாசுரன். பானுகம்பனுக்கு வாய்கள் ஆயிரம்; வாணாசுரனுக்குக் கைகள் ஆயிரம் (திருவிளை. 5 : 104, பார்க்க). "பெய்யு மாமழை முகிலெனப் பெரியவாய்முழவம், துய்ய மாமதி யனையவெண் கரிமுகச் சங்கம், ஐய வாணனும் பானுகம் பப்பெய ரவனுங், கையும் வாயுமொத் ததிர்த்தனர் செவிகரங் கவிழ்ப்ப," (பிரபுலிங்க. கைலாய. 45); "தொள்ளை வளை, யொன்ரு யிரம்வா யொலிக்கு மவைபோன்று, சென்ரு யிரமெண் டிசைவிழுங்கக் - குன்ருத், திரண்டா யிரங்கை தெழிக்குமது போற்கை, இரண்டான் முழவொன்றிரங்க" (திருவெங்கை. 94 - 6). ஆனயர் - ஆனய நாயனர்.
109. அஞ்செழுத்தால் - பஞ்சாக்கரத்தோடு; பெரிய. ஆனய. 22, 29.

சம்பந்தர் கைத்தாளந் தாக்கிட நீலகண்ட
எம்பெரும் பாண ரிசைகூட்டப் - பைம்பொன் 110

முருடு தடாரிதக்கை மொந்தை பதலை
இரலை திமிலைமுர சேங்கத் - திரையெறியும் 111

வையை நதித்தீரன் வந்தான் மணிகுண்டச்
செய்யநெடுந் தீர்த்தச் சிவன்வந்தான் - துய்ய 112

நலஞ்செய் நவக்கிரக நாட்களிவை நாளும்
வலஞ்செய்யு மூருடையான் வந்தான் - பொலஞ்செய்ய 113

பொன்பதும மானனைய பொன்னனை யாண்மனைக்குள்
அன்பமுது கொண்டவரன் வந்தான் - முன்பிரத 114

வாதஞ் செயுஞ்சித்தன் வந்தான் மதிக்குடைவேள்
போதஞ்செயும்போர் பொருன்வந்தான் - மோதுவிடம் 115

தண்கமுத்தில் வைத்துநெடுந் தாலிசெழுந் தாமரையின்
பெண்கழுத்தில் வைத்த பிரான்வந்தான் - எண்கழிக்கும் 116

துங்க வமரர் தொழும்பா வணங்கொடுக்கும்
செங்கம லச்சரணத் தேவந்தான் - எங்கள் 117

---

110. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருக்கோலக்காவிற் பொற்றாளம்பெற்று ஒத்தறுத்துப் பாடியவராதலின், இங்ஙனங் கூறப் பெற்றனர்; "கையதனு லொத்தறுத்துப் பாடுதலுங் கண்டருளிக் கருணை கூர்ந்த, செய்ய சடைவானவர்த மஞ்செழுத்து மெழுதியசெம் பொற்று ளங்கள், ஐயரவர்திருவருளாலெடுத்தபா டலுக்கிசைந்த வளவா லொத்த, வையமெலா முய்யவரு மறைச்சிறுவர் கைத்தலத்து வந்த வன்றே" (பெரிய. திருஞான. 103 - 8) என்பதனுலுணர்க. திருநீலகண்ட யாழ்ப் பாணர்.

112. மணிகுண்ட நெடுந்தீர்த்தம் - மணிகர்ணிகாதீர்த்தம். 'செய்ய நெடுந்தீரச்சிவன்' என்றும் பாடம்.

113. நவக்கிரகங்களும் நக்ஷத்திரங்களும் இத்தலத்தை வலஞ் செய்தல், "எண்ணி லங்குறை சராசர மிலிங்கமென் றெண்ணி, விண்ணி னுள்களுங் கோள்களும் விலங்குவது" (திருவிளை. 36 : 3) என்பதனுலும் விளங்குகின்றது; இந்நூல், 371-ஆம் கண்ணியைப் பார்க்க.

115. வேள் போது அஞ்சு எய்யும் போர் - மன்மதன் ஐந்து மலர்ப் பாணங்களை எய்யும் சண்டையை.

115 - 6. விடத்தைத் தன்கழுத்தில் தரித்தருளி. பெண் - திருமகள். பெண்கழுத்தில் தாலியைவைத்த. எண்கழிக்கும் - அளவு கடந்த.

117. தொழும்பு ஆவணம் - அடிமையோலை.

பழவினை வேரறுப்பான் வந்தான் பருவெண்
மழவிடை யேறுயர்த்தான் வந்தான் - அழகியமின் 118

மங்கைக்கு வாய்த்த மணவாளன் வந்தானென்
றங்கத் திருச்சின்ன மார்ப்பெடுப்பப் - பொங்கு 119

நதிமாதர் கோக நகமாதர் தெய்வ
மதிமாதர் நீடுவசு மாதர் - கதிர்மாதர் 120

ஏழ்மாதர் வேலோ னிருமாத ரெண்டிசைக்கே
வாழ்மாத ரேழ்முனிவர் மாதர்கள் - சூழ்வானச் 121

சுந்தர மாதரெனத் தோன்றிரதி மாதருடன்
அந்தர மாத ரனைவர்களும் - சிந்தைமகிழ் 122

கோலங்காட் டித்தான் குனிக்குந் திருக்கூத்தை
ஆலங்காட் டிற்பார்க்கு மம்மையரும் - மூலங்காண் 123

சீரிசை யாடிநிழற் செம்ம றலைப்பயந்த
பேரிசை ஞானிப் பிராட்டியரும் - ஏரிசைதென் 124

சையத் தமிழ்நாட்டிற் சைவந் தலையெடுப்பச்
செய்விக்கும் பாண்டிமா தேவியரும் - உய்விக்கும் 125

---

118. தம்மை அடைவாருடைய எல்லாப் பாவங்களையும் தீர்த்தருளுதல் பற்றித் திருப்பூவணேசருக்கு அடைவார் வினைதீர்ப்பவரென்பது திருநாமமாதலால், இங்கே 'பழவினைவேரறுப்பான்' என்றார்; "அடைவார் வினைதீர்த்த, பேரைப்புதுக்கீர் பிரான்" (154); "அடைவார் வினைதீர்க்கு மம்மான்" (467) என இந்நூலுள் வந்திருத்தல்காண்க; "அடைவார் வினைதீர்க்கும், புரிவுடை யாருறை பூவண மீதோ", "அண்ணலெ ளுநினை வார்வினை தீர்ப்பார்" (சுந்தர. தே. 1, 2) என்னும் திருவாக்கையும் உணர்க.

120. மதிமாதர் - சந்திரனுடைய தேவிமார். கதிர் - சூரியன்.

123. ஆலங்காடு - திருவாலங்காடு. அம்மையர் - காரைக்காலம்மையார்.

124. ஆடி - கண்ணாடி. ஆடிநிழற்செம்மல் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார். "அந்தமாதியி லானிழல் வடிவமா யாடியி னிழல்போல, வந்த சுந்தரன்" (திருவிளை. 5 : 112), "இட்டநமக் கோரிளவ லின்றுவரு மென்றுமலர், மட்டுறுதாராரூரன் மன்னுவகை - யுட்டுளைய.........பவளக் காற் கண்ணாடி பார்த்து" (திருவிடை. 186-9) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன. பேரிசை ஞானிப்பிராட்டியார் - இசைஞானியார்.

124-5. தென்சையம் - பொதியின்மலை. தமிழ்நாடு - பாண்டிநாடு. பாண்டிமாதேவியர் - மங்கையர்க்கரசியார்.

அந்தண் வயற்பொலிதென் ஞரூரி னம்பிக்கா
வந்துலகி லுற்பவித்த மங்கையரும் - செந்துவரின் 126
மின்றழைத்த வேணி விமலனைத் தன்வீட்டில்
அன்றழைத்த மெய்ப்பொ னனையாரும் - நின்றுருகி 127
ஆரணச் செம்பொ னடிபோற்ற வெம்பெருமான்
தோரண வீதிதனிற் றேன்றினனுற் - சேரமரர் 128
தட்ப வனப்பாரி சாத வனமழையாற்
புட்பவன மாம்பேர் புதுக்கினர் - பெட்புமின்னாள் 129

குழாங்கள்

போர்க்கைத் திருமழுவார் புட்ப வனப்புதுமை
பார்க்கத் திரண்டகிளிப் பண்பென்னப் - பேர்க்கரிய 130
நீலகண்டந் தம்போ னிமலன் படைத்திருந்த
கோலநின்று பார்க்குமயிற் கூட்டமெனப் - பாலுகந்த 131
ஆகத் தழகியமின் னம்மை யெழில்பார்க்க
மேகத்தை விட்டுவந்த மின்களென - வேகவொற்றை 132
மான்விட் டதனால் வசஞ்செய்தா னென்றறவோர்
தான்விட்ட மான்கூட்டத் தன்மையென - வான்முட்ட 133
ஏங்கக் குயிலைமகத் தீடழித்தா னென்றுபழி
வாங்கக் குயிறிரண்டு வந்தவென - ஆங்கொரனம் 134

---

126. உற்பவித்தமங்கையர் - பரவைநாச்சியாரும், சங்கிலிநாச்சியாரும். துவர் - பவழம்.

128 - 30. அடிபோற்றல்: கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. 30. தண்பவனம் - தண்ணியகாற்றையுடைய; தட்பத்தையும் அழகையுமுடையவென்றுமாம். தேவர் மலர்மாரிபொழிந்தார். மின்னாள் - அழகிய மின்னம்மை. கை - காம்பு; திருமழுவார் - மழுப்படையையுடைய திருப்பூவணேசர் : இவ்விருவரும் எழுந்தருளிய புட்பவனமென்க. பேர்க்க அரிய - நீக்குதற்கரிய.

131. மயிலுக்கு நீலகண்டமென்று ஒருபெயருண்டு; காரணப்பெயர்; "கலவ மாமயி லெருத்திற் கடிமவ ரவிழ்ந்தன காயா" (சீவக. 1558) என்பதனாலு முணர்க.

132. மின்னம்மையாதலால் மின்கள் பார்க்க வந்தன.

132 - 3. வேக ஒற்றைமான் - வேகத்தையுடைய ஒருமான். அறவோர் - முனிவர். சிவபிரானை வெல்லுதற்குத் தாருகாவனத்துமுனிவர் யாகத்தில் ஒருமானையுண்டாக்கி அனுப்பியதும், அதனைப்பிடித்து அவர் திருக்கரத்திலேந்தியதும் இங்கே அறியற்பாலன ; தான் : அசைநிலை ; பல மானைவிடின் வசஞ்செய்யாரென்றெண்ணினர். வான்முட்ட - தேவருலக முழுவதும்.

134. குயிலை - இந்திரனாகிய குயிலை. மகம் - தக்கன்யாகம். இந்திரனாகிய குயிலை ஈடழித்தமை, "மடிந்தனன் கூற்றுவனாக வாசவன்,

காணுப் பழிப்பகலக் கண்டறிவோ மென்றரன்முன்
சேணுட்டி னன்னமெலாஞ் சென்றவெனத் - தாணுட்டு 135
முன்றிலின் மாட முகப்பினின் மேடையிற்செய்
குன்றினிற் சாளரத்திற் கோபுரத்தில் - மன்றில் 136
தடத்தினின் மண்டபத்திற் சாரரங்கிற் றெற்றி
யிடத்தினில் வீதியினி லெய்தி - மடற்குவளைச் 137
சேயரிக்கண் மின்ஞர்நந் தெய்வப் பலாப்பழத்திற்
கீயினத்தின் மொய்ப்பா ரிருமருங்கும் - நேயமிகப் 138
பூத்து மலர்கருணைப் புட்பவனப் பூந்தேனைப்
பார்த்திருகண் வண்டாற் பருகுவார் - தீர்த்தனணி 139
கங்கை தவத்தை வியப்பார் கதிரிமவான்
மங்கை தவத்தை வழுத்துவார் - தங்கள் 140
தவக்குறையை நோவார் தடந்தோளை நோக்கி
நிவக்கு முலைநோக்கி நிற்பார் - உவக்கு 141
மிகச்சின்ன நுண்ணிடையார் மெல்லியலாள் வைத்த
நகச்சின்ன நோக்கியுள நைவார் - பகைச்சின்னம் 142
ஆவதென் னென்றிவர்மே லவ்வேளெய் யானென்பார்
பாவங் கொடிதெம் பழியென்பார் - தேவரிவர் 143

ஞுடைந்தனன் குயிலென வுருக்கொண் டும்பரின்,அடைந்தன னதுபொழு தண்ணல் கண்ணுறீஇத், தடிந்தனன் வீட்டினன் றடக்கை வாளினுல்'' (கந்த. யாகசங்கார. 28) என்பதனுல் விளங்குகின்றது.

135. தாள் - தோரணகம்பம்.

136. செய்குன்று - கட்டுமலை.

137. தடம் - நீர்க்கரை. தெற்றி - திண்ணை.

138. பலாமரத்தினடியில் எழுந்தருளியிருத்தல் பற்றித் திருப் பூவணேசரை, 'தெய்வப்பலாப்பழம்' என்ருர்; ''தேவி வளர்த்ததிருத் தெய்வப்பலாவடியின், மேவிப் பழுத்த வியன்கனி'' என்பர் பின்னும்; 195. ஈ - தேனீ.

141. தோள் - இறைவன்தோள்.

142. சின்ன - சிறிய; ''மாசின சின்னத்துணி'' (சீவக. 2929). மெல்லியலாள் - பொன்னனையாள். நகச்சின்னம் - பொன்னனையா ளுடைய நகத்தழும்பு. ''நையுநுண் ணிடையி னுளந் நாயகன் கபோலத் திட்ட, கையுகிர்க் குறியுஞ் சொன்ன காரணக் குறியுங் கொண்டு, வெய்ய வெங் கதிர்கால் செம்பொன் மேனிவே ருகி நாலாம், பொய்யுகத் தவர்க்குத் தக்க பொருந்துரு வாகி மன்னும்'' (திருவிளை. 36 : 30). பகைச்சு - பகைத்து.

143. 'கொடிது' என்பதைப் பழியென்பதனெடுங் கூட்டுக.

வெள்ளிக் கிரிமுலேயாய் மேவற் குபாயமிதென்
றள்ளித் திருநீ றலங்கரிப்பார் - உள்ளுறுபொன் 144
வாகார் பசலேயிற்கை வன்சிலேயாக் கொள்ளுமென
ஏகாசம் வீழ வெதிர்நிற்பார் - மாகாதல் 145
வெள்ளத்தை நீந்த விடையோனே நாவாய்கேட்
டுள்ளத்தி னுள்ளே யுருகுவார் - வள்ளல் 146
திருமேனிப் பாதியே தெள்ளமுத மற்றை
ஒருபாதி யும்விடமென் றோர்வார் - அரன்மேல் 147
விரிபூ மழைபோல் விரியாது தம்மேற்
சொரிபூ மழைநோக்கிச் சோர்வார் - அரிதாய 148
எம்மருந்தி னுற்சடைமே லிந்து குளிர்ந்திருப்ப
தம்மருந்தைச் சொல்லீ ரடிகளென்பார் - விம்மியமீன் 149
மேல்வலேவீ சிப்பிடித்தீர் மேனுளிந் நாள்விழிமீன்
மால்வலேவீ சிப்பிடிப்பீர் வந்தென்பார் - சால்கூடற் 150
செய்க்கரும்பைக் கல்லானே தின்னக் கொடுத்தீர்வேள்
கைக்கரும்பைத் தின்னுதோகாணென்பார் - மெய்க்
கரும்பாம் 151
பட்பவள வாயர்முனி பன்னியர்வாழ் தாருவனம்
புட்பவன மாக்கினீர் போந்தென்பார் - புட்பவனம் 152

---

145. வாகு - அழகு. பசலேயின் - பசலேயை உடைமையால்; பசலே பொன்னிறமுடையது. வன்சிலேயா - மேருமலேயாகிய வில்லாக. ஏகாசம். உத்தரீயம்.

146. நாவாய் - கப்பல் ; நாவையுடைய வாய் ; சிலேடை.

147. திருமேனிப்பாதி - அம்பிகையின்பாகம்.

148. மன்மதபாணம் மொட்டருமலராதலின், ‘ விரியாது தம்மேற் சொரி பூமழை’ என்றார் ; “சுருப்புநாண் கருப்புவி லருப்புக்கணே தூவ”, “ கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கணே மைந்தனே ”, “கருப்பு வில்லி யருப்புக் கணே தூவ ” (மணி. 18 : 105, 20 : 92, 25 - 90) என்று வருதல்காண்க; “ கரும்புஞ் சுரும்பு மரும்பும் பொரும்படைக் காமர்வில்வேள் ” என்பர் ; சிதம்பரச்செய். 74.

149. சடை மேலுள்ள பிறை எந்த மருந்திறுற் குளிர்ந்திருக் கின்றது ?

149 - 50. வலேவீசிய 'திருவிளேயாடல் இங்கே அறியற்பாலது. மாலாகிய வலேயை வீசி எம்விழிகளாகிய மீனேப் பிடிக்கின்றீர்.

152. பண்ணேயுடைய பவளவாயர். நீர்போந்து புட்பவனத்தைத் தாருவனமாக்கினீர்.

காணி யுமக்கோவிற் காமனுக்கோ சொல்லீர்கைப்
பாணிமழு வேந்துநீர் பார்த்தென்பார் - தூணிமத 153
ஞரைத் தடுத்தே யடைவார் வினைதீர்த்த
பேரைப் புதுக்கீர் பிரானென்பார் - பாரித்த 154
தேரோட வோடப்பின் சென்றோடி யோடிக்கண்
நீரோட வோடநின்று நெட்டுயிர்ப்பார் - சீரோடும் 155
அவ்விரத வாதந்தா னென்றுசெய்தா ரின்றுசெய்தார்
இவ்விரத வாத மெமக்கென்பார் - கவ்வைக் 156
கிடைவார் கலையு மிழப்பா ருருகி
உடைவா ரிவரு ளொருத்தி - தடமலரோன் 157

பேதை

அட்டதிக்கார் பெண்மை யழகு குடிபுகுத
விட்டதொரு மூர்த்தமெனு மென்பேதை - கிட்டுநனை 158
கூறும் பொதிமலர்பூங் கொட்டை மதுமணமோர்
ஆறுந்தன் னுள்ளடக்கு மம்புயம் - சீறும் 159
விழிதாங்கு நாதனைவில் வேளிரதி பண்டைப்
பழிவாங்கப் பெற்றனைய பாவை - எழிருங்கு 160
சங்கை மருவாத் தரள மிரதிபதி
செங்கை மருவாச் சிறுகரும்பு - பொங்கநலம் 161

---

153. காணி - உரியஇடம்; படைவீடு; "ஆர்க்கும் படைவே ளர சிருப்பென் றஞ்சா தடிக ளருட்காசி, யூர்க்கும் புதுத்தோ ரணம்வைத்தா லுமக்கிங்கிவள்பேச் சுரைப்பாரார்" (காசிக். 14) என்பது இங்கே அறி யற்பாலது. பாணி - கை; கை மழு ஏந்தும் நீர் - சிறிய மழுப்படையை ஏந்துகின்ற நீர்.

156. அவ்விரதவாதம் - அந்த ரஸவாதலீலை. இ இரதவாதம்-இந்தத் தேரால் தடுத்தலை; வாதம் - தடை. கவ்வை - துன்பம்.

157. இடைதல் - பின்னிடுதல்.

158 - 9. மூர்த்தம் - உருவம். நனையும் பொதியும் மலரும் கொட்டை யும் மதுவும் மணமுமாகிய ஆறும்; இவள் பின் அடைதற்குரிய பெதும் பைப்பருவ முதலிய ஆறையும் குறிப்பித்தபடி.

159. சீறும் - மன்மதனைச் சீறிய.

160. விழி - நெற்றிவிழியை. பண்டைப்பழி - முன்னம் மன்மதனை யெரித்தது.

பூத்தறியாப் பூங்கொம்பு போகமறி யாப்பைங்கூழ்
கோத்தறி யாத குலரத்னம் - ஏத்த 162
விரித்தறியாத் தோகைமயில் வெண்பாலு நீரும்
பிரித்தறி யாதவன்னப் பிள்ளை - மரித்தறியா 163
மைதிகழு நீலகண்டன் வாழ்கின்ற புட்பவனம்
எய்திவிளை யாடா விளஞ்சுரும்பு - வைதிகநூல் 164
நேசன் றிருக்கரத்தி னின்றுந்தென் புட்பவன
வாசஞ் செயக்குதித்த மான்கன்று - வீசியவாட் 165
போரறி யாத பொலங்குழையாண் மன்மதனூற்
பேரறி யாத பிராயத்தாள் - வார்வீழ்த்த 166
கொங்கையைச்செப் பென்றுவைத்துக் கொண்டுவிளை யாடமட
மங்கையரைக் கேட்டு வருந்துவாள் - தங்குமணிச் 167
செய்யசுவர்ச் சித்திரத்திற் றீட்டுகத லிக்கனியைக்
கையிற் கிளியருந்தக் காட்டுவாள் - ஐயமறப் 168
பூசைவரக் கண்டோடிப் போயோ வியப்புறவை
ஆசையுடன் கூட்டி லழைத்தயர்வாள் - வீசுமுன்றில் 169
வெள்ளைக் கதிர்நிலவை வெண்பா லெனப்பளிக்கு
வள்ளத் தினின்முகந்து வாய்வைப்பாள் - விள்ளும் 170
படிசே றிருலிற் படுகோது நீக்கி
வடியாத தேன்மழலை வாயாள்—கடியாமுன் 171
பல்லைவிடப் போகாப் பணிநஞ்சு போலத்தன்
எல்லைவிடப் போகா விருவிழியாள் - தொல்லபர 172

---

162. போகம், சிலேடை. கூழ் - பயிர்.

163. கலாபத்தை விரித்தறியாத. மரித்து அறியா - இறந்தறியாத; "எல்லா முடையா னிறத்தல் பிறத்தலிரண், டில்லானென் றெல்லாரு மேத்தெடுப்பான்" (திருவிடை. 461)

165. நேசன் - சிவபெருமான். 'வாள்' என்றது கண்ணை.

161 - 5. இவ்வடிகளில், பேதையின் இளமைப்பருவத்தைப் பாராட்டிய அணிநயம் மிகஇன்புறற்பாலது.

166. வீழ்த்த - நீக்கிய. 167. கேட்டு-செப்புவேண்டுமென்று கேட்டு.

169. பூசை - பூனை. ஓவியப்புறவு - சித்திரத்திலெழுதிய புறு.

171. இருல் - தேன்கூடு. வடியாததேன்போலும் மழலைச்சொல்.

172 - 3. அபரபக்கம் - பின்பக்கம். பயப்பய = பையப்பைய-மெல்ல மெல்ல.

பக்கக் கலைகள் பயப்பயப் போய்த்திரும்ப
ஒக்க நிறைந்தனைய வொண்ணகையாள் - மிக்கமுத்தி 173
நாட்டினுமா ரூர்விரும்பு நாவலூ ரன்மணம்போற்
கூட்டினுங் கூடாத கூந்தலாள் - வீட்டில் 174
நிறைந்த திருநெடுமா னீள்செவியி னுள்ளே
மறைந்த மதுகயிட வர்போல் - பெறும்பிரண 175
வத்தி லடங்கு மறைபோற் றதீசிசரீ
ரத்தி லடங்குவச்சி ராயுதம்போற் - சூத்திரத்தின் 176
மேலொரு நாளொருத்தி மெய்யிற் கனல்வேந்தன்
சால வொளித்த தகைமைபோல் - வாலிதனை 177
எய்ய மறைந்த விராமன்போற் றேன்றிவர
மெய்யின் மறைந்த வியன்முலையாள் - துய்யநிறம் 178
துன்னு பளிக்குமுன் றிற் றேன்றுநிழற் பாவைதனை
இன்னுயிர்ப் பாங்கி யெனக்கொண்டு - தன்னகத்தில் 179
சிற்றி லிழைத்தயருஞ் சேயிழையா ளங்கவளை
மற்றெரு கைத்தாய் மடியிருத்தி - முற்று 180
அழகு தரக்கனிந்த வாரமுதச் செவ்வாய்
மழலை மொழிதிருந்தும் வண்ணம் - பழையமறைப் 181
பூவண மென்றுநிறை பூவணங்கோ யில்கொண்ட
தீவண மேனிச் சிவனென்றும் - காவணவும் 182

---

173 - 4. முத்தியுலகத்திலும் சிறந்ததாகத் திருவாரூரை விரும்பிய நாவலூரன்-சுந்தரமூர்த்திநாயனர். சுந்தரமூர்த்திநாயனருடைய மணம் முன் கூட்டமுயன்றும் பின்கூட்டப்படாமற் போனமை ஈண்டு உவமம். வீட்டில் - பிரளயகாலத்தில்.

175. மதுவும் கைடவனும்; இவ்விருவரும் அசுரர்.

176. மறை - வேதம். ததீசிமுனிவருடம்பில் வச்சிராயுதமடங்கியிருந்தமை திருவிளையாடல், இந்திரன் பழிதீர்த்தபடலத்தால் அறியலாகும். சூத்திரம் - வஞ்சனை.

177. ஒருத்தியென்றது ஔரவமுனிவரின் தாயை; வடவைத்தீ முதலியவற்றின் காரணமாகிய கடுங்கோபத்தையுடைய அம்முனிவரை அவர் தாய் நெடுங்காலம் துடையுள் தரித்த வரலாறு ஈண்டு அறியற்பாலது; பாரதம், ஆதிபர்வம், 196-ஆம் அத்தியாயம் பார்க்க.

182. "ஆவண வீதிப் பூவணங் கோயில்கொண்டாயே" என்பது கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா; 1 - 7. கா அணவும் - காத்தல் பொருந்திய; சோலையையொத்த.

தெய்வப் பலாவென்றுந் தெய்வப் பலாவடியில்
சைவப் பொருளாந் தவமென்றும் - துய்யதிரை 183
வையைநதி யென்று மணிகர் ணிகையென்றும்
ஐய னிடம்பிரியா வம்மையென்றும் - மொய்கயிலைக் 184
குன்றி லிருந்தருளுங் கோனென்றுந் தில்லைமணி
மன்றி னடம்புரிபெம் மானென்றும் - மென்றுவர்வாய்ப் 185
பைங்கிளிக்கு மென்சொற் பயிற்றுதல் போற்பயிற்றி
அங்கவள்கேட் டுண்மகிழு மவ்வெல்லை - எங்குமொரு 186
தாய்வயிறு காணுத் தருமத் திருவுடம்பை
வேய்வயிறு கண்ட வியன்பதியும் - காவிரிவாய்ச் 187
சீருருவப் பேருருவச் செந்தீத் திருவுருவம்
நீருருவ மாக நிகழ்பதியும் - ஒருமையால் 188
ஆர்க்குந் தெரியா வருமைத் திருமேனி
சேர்க்குந் தழும்பிருந்த சீரூரும் - ஏர்க்குமறை 189
தேற்றுமயன் காணுத் திருமுடியை வையைப்பே
ராற்றின் மணல்கண் டறிபதியும் - போற்றுநெடு 190
மாய னறியா மலர்ப்பாதம் பொன்னனையாள்
தூய மனையறியுந் தொன்னகரும் - மேயபிரான் 191
தேவர் நெருங்கத் திருத்தேர்ப் பவனிவரல்
தாவி றிருச்சின்னந் தானிசைப்பப் - பாவையன்னை 192
முன்செலப்பின் சென்றுகர முன்குவிக்கப் பின்குவித்து
நன்குதுதிக் கத்துதித்து நாடிய - பின்பேதை 193
கைத்தா யரைப்பார்த்துக் காண்டகு சோதிதரும்
இத்தேரி லார்சொல் லெனக்கேட்டாள் - அத்தேரில் 194

---

183. துய்ய - தூய; "துய்ய மாமதி யனைய" (பிரபுலிங்க. கைலாய. 45)

187. திருநெல்வேலி.

188. இறைவனது தீயுருவம் நீருருவமானதலம் திருவானைக்கா; செழுநீர்த்திரளென்பது அத்தலத்தில் இறைவன் திருநாமம்; "தென்னானைக் காவானைத் தேனைப் பாலைச் செழுநீர்த் திரளைச்சென் றுடி னேனே" (தே. திருநா.)

189. திருக்காஞ்சி. 190. மதுரை.

191. திருப்பூவணம். 192. பவனிவரலை.

தேவி வளர்த்ததிருத் தெய்வப் பலாவடியில்
மேவிப் பழுத்த வியன்கனியென் - ருவலுற 195
மாது தனக்குரைப்ப மற்றதனைத் தாருமெனக்
காதலுடன் கேட்டமுது கண்பிசையப் - பேதைகேள் 196
இந்தக் கனியெவர்க்கு மெட்டா நறுங்கனிகாண்
முந்தப் பழமறையீ மொய்ப்பதுகாண் - சந்ததமும் 197
ஒன்ருய்ப் பலவா முருவிற் பொருந்தியெங்கும்
நன்ருய்ப் புறம்புமுள்ளு நண்ணுங்காண் - குன்ருத 198
பாவு மலையிற் பசுந்தே னுடன்கலந்தங்
கோவில் கருணைரச மூறுங்காண் - மேவுமன்பர் 199
உள்ளத் தினிக்குங்கா ணேர்பொன் னனையாட்குக்
கிள்ளப் பழுத்துக் கிடக்குங்காண் - விள்ளும் 200
பெரிய முகுந்தப் பிரமா தியர்க்கும்
அரிய பழங்கா ணணங்கே - பரிவகனீ 201
என்னும் பொழுதி லிரதமேற் கொண்டிருக்கும்
பன்னுங் கருணைப் பழமகல - அன்னையரும் 202
அந்தக் கனிந மகத்தி லிருப்பதென
இந்தக் கனியையிற்கொண் டேகினுர் - வந்தமதன் 203
என்றுஞ் சிறியார்க் கினியதுகாட் டாரெனத்தன்
வன்றிண் சிலையை மறைத்தகன்ருன் - துன்றும் 204

பெதும்பை

கரையற்ற பெண்மைக் கவின்சிறிது காட்டும்
உருவப் பெதும்பை யொருத்தி - இருள்போய்ப் 205
புலர்ந்தும் புலராப் பொழுதிற் சிறிதே
அலர்ந்து மலரா வரும்பு - கலந்தன்பு 206

---

195. 28 - 29 - ஆம் கண்ணிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.
196. அதனை - அப்பலாப்பழத்தை. 197. மறையாகிய ஈ.
199. மலையிற்பசுந்தேன் - உமாதேவியார்.
202. இரதம் - தேர்; ரஸம். கருணைப்பழம் - சிவபெருமான்.
203. அகம் - மனம்; வீடு. இந்தக்கன்னியை.
204. சிறியார்க்கு என்றும் இனியதுகாட்டார்.

கூரவருந் தாய்சமைத்த கூட்டிற் கிடவாத
தேரு மிழாத சிறுகிள்ளை - சீரியதன் 207
கார்க்குஞ் செனவளர்த்த காகவன் புண்மருண்டு
பார்க்கநிறங் காட்டும் பசியகுயில் - ஏர்க்க 208
நிறைந்து விடும்பாலு நீரும் பிரிக்க
அறிந்துமறி யாப்பருவ வன்னம் - உறைந்துதனி 209
மேவி யிருந்தினிமேல் வேண்டு முறைபார்க்கப்
பூவின்மத னூற்பாடம் போற்றுவாள் - பாவையுமை 210
ஆர்த்த சரவணத்தி லண்ணலுருக் கூட்டுதல்போல்
சேர்த்திகுளை கூட்டுந் திருக்குழலாள் - கூர்த்து 211
வியனீரிற் றுயுடன்போய் மென்மெல நீந்தும்
கயல்போற் புடைபெயர்ச்சி காட்டி - அயலவரைத் 212
தெட்டும் புரட்டுந் திருட்டும் புகுந்துகொலை
மட்டும் புகுதா வரிவிழியாள் - எட்டரிய 213
அண்டபகி ரண்ட மளக்கத் திருநெடுமால்
கொண்டகுறள் போன்முகங்கொள் கொங்கையாள் -
[திண்டிறல்வேள் 214
கூடு மிளம்பருவக் கோலத்தி லேறிவிளை
யாடுசிறு தேரனைய வல்குலாள் - தோடுருவும் 215
அத்திரக்கண் மங்கையரு மாடவருஞ் செய்கலவி
சித்திரத்தி னல்லாற் றெரிந்திடாள் - மெத்தவுரு 216

---

207. கிடவாத கிள்ளை, தேரும் இழாத கிள்ளை யென்க; கிளி மன்மதனுடைய தேருக்குக் குதிரையாகக் கூறப்படும்.

208. காக்கையின் கூட்டிற் குயிற்குஞ்சு வளர்தல் இயல்பு.

210. பூவில் - பூவாகியலில்; "பூவிற், கையதே மலர்வாளிக் காளை" என்பர் ; திருவிளை. 23 : 25.

210 - 11. உமாதேவியார், முருகக்கடவுளுடைய ஆறு திருவுருவத்தையும் ஒன்ருகக் கூட்டினமை ஈண்டுவமம்; "சீறியெரி, ஊட்ட மதின் மூன் றழி நிகழ்ந்த வண்ணம்போற், கூட்டி முடிக்குங் குழலினுள் " (ஏகாம்பர. 223-4); "சண்பை, நாட்டிறைவ ருரெண் ணகத்தமண ரைச் செயல்போற், கூட்டி முடித்த குழலினுள் " (திருவிடை. 375 - 6)

213. தெட்டும் - வஞ்சிக்கும்.

215. தோடு உருவும் - காதணியை உருவிச் செல்லும்.

அன்னச் சிறுநடையா லாலிங் கனவனப்பால்
கன்னிக் கொலேசிறிது கைவந்தாள் - மின்னும் 217
சுதைநிலா முற்றத்துத் தோழியருந் தானும்
புதியகுட நீர்வார்த்துப் போற்றிப் - பதமறிந்து 218
தன்னேவளர்க் குஞ்செவிலித் தாய்போ னிதம்பேணி
மன்னி வளர்க்க வளர்முல்லே - அன்னதுதான் 219
தன்சிறுபற் போலரும்பு தான்படைப்பக் கண்டுசிறந்
தன்பு மலர வகமலர்ந்து - முன்பணியும் 220
தாதிய ரேவல்செயத் தாயர் களிதூங்க
மேதகு பல்லியம்வாய் விட்டார்ப்பப் - போதவிழும் 221
கோதை புதுவிழாக் கொண்டாடித் தன்பருவ
மாதருட னங்கண் மகிழ்போதின் - மோதுபனி 222
மொய்வந்த தென்னிமய முல்லேக் கொடிபடர்ந்த
செவ்வந்தி வண்ணச் சிவக்கொழுந்து - மெய்வரைவிற் 223
கோட்டுந் திருப்புயத்திற் கொன்றையொடுஞ் சொன்மாலே
பூட்டுந்தே வாரப் புலவர்களும் - நாட்டுபுகழ்த் 224
தென்னந் தமிழிற் றிருவா சகப்புலவன்
என்னும் பெரியவன்பி னெங்கோனும் - பொன்னலரும் 225
செந்தா திலங்குந் திருக்கொன்றை வேணியர்மேல்
அந்தாதி பாடியவென் னம்மையும் - நந்தேவர் 226
வீதி யுலாங்கயிலே வெற்பி லரங்கேற்றும்
ஆதி யுலாவுரைத்த வன்பனும் - சோதிமலேப் 227

---

217. முதலிற் செய்யும் போரைக் கன்னிப்போரென்றும், முதல் வேட்டையைக் கன்னிவேட்டை யென்றுங் கூறுதல் மரபாதலின், ‘ கன்னிக் கொலே ’ என்ருர்.

218. பதம் - காலம். 219. முல்லேயாகிய அன்னது.

219 - 22. “ அல்லியங் கோதை மாத ரன்பொடு வளர்த்த முல்லே, மெல்லரும் பீன்ற தென்று விழாவயர் முழவு ” (நைடதம், நாட்டு. 18)

224. திருஞானசம்பந்தர் முதலிய மூன்று நாயன்மார்கள்.

225. “ தென்னந் தமிழினுடன் பிறந்த சிறுகால் ” (மீனுட்சியம்மை பிள்ளேத்தமிழ், தாலப். 1). எங்கோன் - ஶ்ரீமாணிக்கவாசகர்.

226. அந்தாதி - அற்புதத்திருவந்தாதி. அம்மை - காரைக்காலம்மையார்.

227. அன்பன் - சேரமான் பெருமாணயனர்.

பெண்பாகங் கொண்ட பிரான்மெய்ப் பதிதோறும்
வெண்பாவி னூற்புகழ்ந்த வேந்தனும் - பண்பாப் 228
பிரமனைமுன் னூட்சிரங்கொள் பெம்மானுக் கன்பாய்ப்
பரமனை யேபாடு வாரும் - மருதிடங்கொள் 229
பைம்மணிக் கோவைப் பணியா பரணர்மேல்
மும்மணிக் கோவைசொன்ன மூர்த்தியும்-தம்முருவாய் 230
வாழ்வாரும் வாழ்த்தி வருவாரு மெய்யுருகிச்
சூழ்வாரு மெம்மருங்குஞ் சூழ்ந்துவரத் - தாழ்வில்லாத் 231
தெய்வப் பலாவின் றிருநீழல் வீற்றிருப்போன்
சைவத் திருவீதி சாருதலும் - மையற்
செயல்சற் றறிவிழியாள் சேயிழையா ரோடும் 232
இயலுற் றெதிர்போ யிறைஞ்சிக் - கயிலைக் 233
கிரிக்கு ளமர்ந்தபிரான் கேசாதி பாதப்
பரப்பி னழகையெலாம் பார்த்தாள் - ஒருத்தி 234
தபோபலம் வாய்த்தபெருஞ் சாட்சிக் கிருந்த
கபோல நகக்குறியைக் கண்டாள் - சுபாவம் 235
தெரிந்தமட வீரிந்தத் தேவர் கபோலத்
திருந்தகுறி யென்னகுறி யென்றுள் - திருந்துமுயிற் 236
பிள்ளையே யெங்கடவப் பேறே வரிவளைக்கைக்
கிள்ளைநீ யின்னமிது கேட்டிலையோ - தெள்ளுகடல் 237
வண்ணனறி யாப்பதமில் வாயில் வரத்தவஞ்செய்
பெண்ணமுது கைபடைத்த பேறுகாண் - எண்ணில் 238
அருவுருவ மில்லா வரனைக் கருணைத்
திருவுருவஞ் செய்தாள் செயல்காண் - இருநயனம் 239

---

228. வேந்தன் - ஐயடிகள் காடவர்கோனயனார்; இவரருளிச்செய்த வெண்பா க்ஷேத்திரத்திருவெண்பா.

229. மருது இடங்கொள் - மருதமரத்தின் அடியை இடமாகக் கொண்ட; " மருதிடங் கொண்ட மருதமா ணிக்க " (திருவிடை - மும் மணி. 22)

230. மும்மணிக்கோவை - திருவிடை மருதூர் மும்மணிக் கோவை. மூர்த்தி - பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

234. ஒருத்தி - பொன்னனையாள்.

235. கபோலம் - கன்னம். பொன்னனையாளின் நகக்குறியை.

238. பதம் -இறைவன் திருவடி. பெண்ணமுது - பொன்னனையாள்.

துள்ளிமுத்தங் கொள்ளமனந் தூயதிருப் பொன்னனையாள்
அள்ளி முத்தங் கொண்டவடை யாளங்காண்-ஒள்ளிழையாய் 240
கண்டருணீ யென்னவுட்கொள் காதல் புறந்தெரியக்
கொண்ட புளகக் குறிப்பெய்த - வண்டூதக் 241
கேட்டு மலருங் கிளர்தா மரைமுகைபோல்
ஈட்டிய செவ்வி யெழில்படைத்தாள் - மீட்டிவளைப் 242
பார்த்ததும் பாரா ததுவுமாய்ப் பைங்கொன்றைத்
தீர்த்தனு மந்தத் தெருவகன்றான் - ஆர்த்த 243
சிறுநா ணுறுமடமின் செய்கைதெரி வில்வேள்
சிறுநா ணொலிதுலக்கிச் சென்றான் - மறுதெருவிற் 244

மங்கை

சட்டமிடும் வில்வே டளநா யகப்பட்டம்
கட்ட வளர்ந்த கவின்மங்கை - முட்டவசைந் 245
தார வளைந்துதுவண் டாடுமிடை யுங்கருத்தும்
பார மறிந்த பருவத்தாள் - வீரமிகும் 246
வாட்கைக் குமரருக்கு மையற் பிணிகொடுத்து
மீட்கத் தெரியும் விழியினாள் - வேட்கைதரும் 247
வானிற் சுரபியின்பால் வண்மையுடைக் கற்பகப்பூந்
தேனிற் கலந்தனைய செவ்விதழாள் - மேனிற்கும் 248
காருலவு தண்ணங் கடல்போ லகன்றுபரந்
தாரமுதங் கொப்புளிக்கு மல்குலாள் - சோர்வுதர 249
வன்போர் புரிபொருவின் மன்மதன்ற னூலினுக்குப்
பொன்போ லுரையறிந்து பூரிப்பாள் - என்பிறவி 250
எண்ணைப் பறித்தெறியு மீசன்போன் மாலானார்
கண்ணைப் பறித்தெறியுங் காட்சியாள் - வண்ணத் 251

---

240. துள்ளி - முத்தம் - நீர்த்துளியாகிய முத்தத்தை.
244. நாண் - நாணம், நாணி. 245. தளம் - சேனை.
246. பாரம் - கனம், பிறருடைய வருத்தம்.
247. "இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு, நோய்நோக் கொன்றந் நோய் மருந்து" (1091) என்னும் திருக்குறளை இங்கே அறிக.
248. "பாலொடு தேன்கலந் தற்றே" என்பது திருக்குறள், 1121.
250. பூரித்தல் - நிறைத்தல்.
251. மாலானார் - திருமால் மயக்கமுடையவர்.

திருமுகத்தெய் வீகநிறச் செந்தா மரையும்
மருமுகக்குங் கூந்தனிற வண்டும் - கரியவிழி 252
ஆர்ந்தநீ லோற்பலமு மாம்பல்வாய்க் கிஞ்சுகமும்
சார்ந்த திருநிறத்துச் சண்பகமும் - பூந்தரள 253
மாலை முலைக்கோங்கும் வாய்ந்த நகைத்தளவும்
கோல மினிய கொழுங்குமிழும் - நூலினிடை 254
வல்லியுஞ் செங்கை மலர்க்காந் தளுஞ்சரண
பல்லவமு மற்றெவையும் பார்த்தருளி - நல்லவர்பாற் 255
போதுதிரு வுள்ளத்துப் புட்பவனக் கோயிலார்
ஈதுமொரு புட்பவன மென்றெண்ணக் - கோதகல 256
மேய திருவழகின் மெய்யு மவயவமும்
தூய நிறத்திற் றுலங்குவாள் - சாயலியல் 257
ஒத்த பருவத் துயிர்ப்பா வையர்சூழச்
சித்திரமா மண்டபத்திற் சென்றிருந்து - முத்தமுலை 258
விம்மநையு நுண்ணிடையாள் வெண்முத்த மிட்டிழைத்த
அம்மனை வாங்கியெறிந் தாடவவை - தம்ம 259
திருமுகச் செவ்விதிரு டத்திகழ்விண் டிங்கள்
வருவதுவும் போவதுவு மான - விருகை 260
வனச மலர்மாறி மாறிவிளை யாடும்
இனியகளி யன்னங்க ளென்னப் - புனைகுழற்குத் 261
தோற்ற முகிறிறையாத் தூமுத்தின் பந்துநிரை
போற்றிவர விட்ட புதுமையென - வேற்றதனைக் 262
கொள்ளா தெடுத்தெறியுங் கொள்கையென விண்முகில்பின்
தள்ளாது மீளத் தருவதென - வள்ளல்பால் 263
தூதுவிடு மன்னமெனத் தொல்லையனங் காணுத
நாதனென மீளு நலமென்ன - மாதரசி 264

---

253. கிஞ்சுகம் - முண்முருங்கை. நிறமாகிய சண்பகம்.
254. தளவு - முல்லை. நாசியாகிய குமிழம்பூவும்.
255. பல்லவம் - தளிர்.
252 - 6. இக்கண்ணிகளில் மங்கையைப் புட்பவனமாக உருவகித்திருக்கின்றனர்.
257. நிறத்தின் - நிறத்தோடு. சாயல் - மென்மை. இயல் - நடை.
259. தோழியரையும் உளப்படுத்தி, ' தம்ம ' என்றார்.
262 - 3. அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாது.

அம்மானை யேந்துகரத் தம்மானை யேபாடி
அம்மானை யாடு மளவிலே - பெம்மான்சூழ் 265
காராழித் தேர்முதுகு காட்டக் கதிர்வெய்யோன்
ஓராழித் தேரொதுங்கி யோட்டெடுப்பக் - கூராழி 266
பாதலக் கங்கை படியநெடுங் கூவிரம்போய்
மீதலக் கங்கை மிசைப்பொங்கப் - போதருதேர் 267
மேல்வெண் டுகிற்கொடிகள் விண்ணாஞ் சுரநதியின்
பால்வெண் டிரைபோற் படிந்தாடச் - சேல்கொண் 268
டுருக்குந் திருக்க ணுமையம்மை பாகத்
திருக்குந் திருப்பூவ ணேசன் - திருக்கொன்றை 269
மாலை யழகன் வரும்பவனி தானுரைக்கும்
வேலைதிரு வம்மனைகை விட்டெறிந்தாள் - சேலை 270
இடைக்கு ளிறுக்கி யெழுந்தாணற் றுயர்
பிடிக்கப் பிழைத்துப் பெயர்ந்தாள் - தடுக்கும் 271
செவிலியர்க்குந் தப்பித் தெருவிற் புகுந்தாள்
நவிலியற்கை வாசமலர் நங்கை - சிவபிரான் 272
தெய்வத் திருமார்புந் திண்டோளும் பொன்னனையாள்
கைவைக்குங் கோலக் கபோலமும் - சைவத் 273
திருநீறு சண்ணித்த தெய்வச்செம் மேனி
அருணீர்மை குன்று வழகும் - பெருவாழ்வு 274
பெற்றதுபோற் கண்டு பெரிதிறைஞ்சிக் கண்பனிப்ப
முற்றுமுடல் பூரிக்க முன்னின்று - நற்றவர்சேர் 275

---

265. அந்த மானை ஏந்திய திருக்கரத்தையுடைய அம்மான் - சிவ பெருமான்.

259 - 65. இவ்வடிகளில் மங்கை அம்மானை யாடுதல் கூறப்படுகின்றது. முத்தாற்செய்யப்பட்டனவாதலின், அம்மானைக்குத் திங்களும் அன்னங்களும் முத்தின் பந்தும் உவமை கூறப்பெற்றன.

265 - 6. காராழி சூழ்தேர் - கரியகடல் சூழ்ந்த பூமியாகிய தேர்.

267. கூவிரம் - தேரின் மேன்மொட்டு. 'கூவிரிபோய்' என்றும் பாடம்; "கூவிரியால் விண்விரியக் கூரா ழிகள்பதிந்து, பாவிரி சேடன் படம்விரிய" என்பது தேவையுலா, 304.

272. இயற்கைவாசம் - இயல்பாகவேயுள்ள நறுமணம்; வாசம் - வசித்தலுமாம்.

274. சண்ணித்த - பூசிய; "மெய்யெல்லாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனியான் றுடொ ழாதே" (திருநா. தே. ஆரூர்)

விண்ணூர்ந்த வெள்ளிமலை மேலிருக்குஞ் செந்தேனுக்
கண்ணூந்து பார்த்து ளயர்வுற்றாள் - தண்ணூர் 276
விதுக்குடி யேறுசடை வேதியன் மோகம்
புதுக்குடி யேறுநெஞ்சு பூண்டாள் - மதுக்குமிழி 277
செற்றிய வெண்டரளச் செங்கனிவாய் நெஞ்சத்துள்
உற்றதுயர் பாங்கியருக் கோதினாள் - மற்றவரும் 278
பொன்னே கிளியே புதுமயிலே யன்னமே
மின்னே மதன விசயமே - அன்னைக் 279
கொடியார் தடுத்த கொடுஞ்சகுன மீதென்
றுடனே குயிலுக் குரைத்தார் - மடவரலும் 280
மற்றதுமெய் யென்று மயங்கி யறிவழிந்து
பொற்றொடி வீழப் புலம்புற்றாள் - முற்றும் 281
உரியார் கடைக்கணித்த தூங்குவட்கோ வேட்கோ
தெரியா தெனவயிர்க்கச் சென்றார் - பொருவேள் 282
மதுவிருந்த மென்சாப வாளியின் வாய்க்குப்
புதுவிருந் தாயினாள் பூவை - மதியார் 283

மடந்தை

இனத்தைப் பொருவே ளிரதிமேல் வைத்த
மனத்தைத் திருப்பு மடந்தை - வனத்தவகில் 284
ஆவி முடித்திளைஞ ராவி முடிக்கவெனச்
சீவி முடித்த திருக்குழலாள் - பூவுலகில் 285
ஆற்றுவன் காமுகர்த மாயுணா ளெண்ணியெண்ணிக்
கூற்றுவன்பார்க் கப்பார்க்குங் கூர்விழியாள்-சாற்றரிய 286
கைசிவக்கக் காமவேள் கண்சிவக்க வாடவர்தம்
மெய்சிவக்க வாய்சிவக்கு மெல்லிதழாள் - மொய்முனிவர் 287

277. விது பிறை.
280. கொடியார் - கொடுமையை யுடையார், காக்கை. 'தடுக்குஞ் செவிலியர்' என்றார் முன்; 271 - 2. காக்கைதடுத்தாற் செல்லலாகாதென்பது விதி; "வடித்தெடுத்த வேற்கண் மணியிரண்டு கொண்ட, கொடித் தடுத்தாலாரே குவார்" (தமிழ்நா.) என்பதிலும் இச்சிலேடைப் பொருளமைந்திருத்தல் காண்க.
282. உரியார் - உடையார். அயிர்க்க - சந்தேகிக்க.
283. மதுவிருந்த சாபம் - கரும்புவில்.
285. ஆவி - புகை, உயிர்.

சாபம் பறக்கத் தவம்பறக்க மால்பிறக்கச்
சோபம் பெறப்பிறக்குஞ் சொல்லினாள் - கோபமதன் 288
போர்வளர நாணோசை போய்வளரப் பேராசை
வேர்வளர மேல்வளரும் வெம்முலையாள் - தேர்மலயக் 289
கால்வளைய வேள்சிலைவன் கைவளைய வாடவரை
மால்வளையப் போய்வளையும் வாணுசுப்பாள் - மேல்வருமன் 290
புள்ளூற வாசைகிடந் தூற்றூற வாயூற
வள்ளூ றமுதூறு மல்குலாள் - துள்ளுவிழி 291
சுற்றமனஞ் சுற்றமனந் தூயோர்க்கு மாசைதலை
சுற்றவுடை சுற்றுந் துடையினாள் - வெற்றிமதன் 292
தேர்நடக்க மூன்றுலகுஞ் செங்கோ னடக்கமிகும்
போர்நடக்கத் தானடக்கும் பொன்னடியாள் - சீர்நடக்கும் 293
தெண்ணிலா முற்றத்திற் சென்றிருப்ப வோர்விறலி
எண்ணிலா நேயத் தெதிர்நின்று - கண்ணிலான் 294
கண்பெற்ற தென்னமதன் கைகுவிக்குந் தெய்வமே
மண்பெற்ற செல்வ மடந்தையே - பெண்பெற்ற 295
பேறே யெனவாழ்த்தப் பெண்ணரசி கொண்டாடி
வீறு ரிசையின் விறலியே - ஆரூர் 296
திருக்கங்கை வார்சடையார் தென்பாண்டி நாட்டில்
இருக்குந் தலங்கள்பா டென்னப் - பெருக்கம் 297
திகழ்பூ வுலகிற் சிவலோக மென்னப்
பகர்கூட லாலவாய் பாடி - மிகமால் 298
பிறிக்கு மடியார் பிறவிக் கருவேர்
பறிக்கும் புனவாயில் பாடிக் - குறிக்குமால் 299

---

288. சோபம் - க்ஷோபம் (கலக்கம்) ; இரத்தத்தைக் குறைக்கும் ஒரு வகைநோயுமாம் ; "கோப மதனாலே குறையுயிருங் கொள்ளைகொள்ளும், சாபமத னாலே தயங்கினேன் - சோபமனத்து" (வருணகுலா. 444) என்பதனாலுணர்க.

289 - 90. தேர் மலயக்கால் - மன்மதன்தேராகிய தென்றல்.

291. அள்ளூறு - மிக்கு ஊறுகின்ற,

296. வீறு : வேறொன்றற்கில்லாத அழகு.

297 - 311. இக்கண்ணிகளிற் பாண்டிநாட்டுச் சிவஸ்தலங்கள் 14-ம் கூறப்பெற்றுள்ளன.

298. "புத்திதரும் பூவுலகிற் சிவலோகம்" (திருவிளை. தல விசேட. 21) 299. பிறிக்கும் - பிரிக்கும்.

சங்கந் திகிரி தணந்துமழு மானெடுக்கும்
நங்கள்குற் றால நகர்பாடித் - தங்கொருபால் 300
பெண்மைத் திருக்கோலப் பெம்மா னினிதுறையும்
உண்மைத் திருவாப்ப னூர்பாடித் - திண்மையற 301
வாட்டும் பிறவி வழிமறித்து ஞானவழி
காட்டுந் திருவேட கம்பாடி - நாட்டில் 302
விரவுதிரு வெண்ணீற்றின் மெய்யன்பர் கூட்டம்
பரவுதிரு நெல்வேலி பாடிப் - புரவுமுனை 303
சேர்திருவி ராகவன்முன் சேனையுடன் கண்டுதொழச்
சார்திருவி ராமேச் சரம்பாடி - ஏர்தருபொற் 304
கொம்பரனு டானையொரு கூறிலங்குங் கோலத்து
நம்பரனு டானை நகர்பாடி - வம்பர் 305
புரங்குன்ற வாணகைசெய் பொன்மலைவிற் செல்வன்
பரங்குன்ற மாநகரம் பாடி - உரங்கொள் 306
விடைக்குஞ் சரமுகைப்பார் வீற்றிருக்கக் காணி
படைக்குந் திருச்சுழியல் பாடிக் - கிடைக்குமகத் 307

---

300. திருக்குற்றாலத்தில் அகத்தியமுனிவரால் திருமால் சிவபெருமான் வடிவம்பெற்றனர் ; இதனை, "முறுகுவலம் புரிக்கரத்து மான்குறுகப் பெரிய துழாய் முடியின் மீதே, சிறியமதிக் கலைகுறுகத் திலகநுதல் விழிகுறுகச் செழும்பூண் மார்பி, னிறை யரவப் பணிகுறுக நிகிலவுல கமுநிறைந்து நீண்ட மேனி, குறுகுகுறு கெனப்பரவித் திருவடிக்கீழ்க் குறுமுனிவன் குறுகுங்காலை", "தவம்பெருக வறம்பெருகப் பொருள்பெருகத் தெருள்பெருகச் சைவமோங்கிச், சுவம்பெருக மனுநீதித் துறைபெருக நிறைபெருகச் சுருதி வாய்மை, நவம்பெருகச் சரியாதி சதுட்டயங்க ணனிபெருக ஞால மெல்லாம், சிவம்பெருகக் குறுகியருள் பெருகினன் குற்றாலத் தேவ தேவன்" (திருக்குற்றாலப். திருமால் சிவ. 142-3) என்னும் அருமைச் செய்யுட்களா லுணர்க. இக்கதை, கந்தபுராணம், திருக்குற்றாலப் படலத்துமுள்ளது; "மன்றி னருகு மலர்த்துழாய் நாறுமிடம், கொன்றை கமழ்வித்த கோத்தவனும்" (ஏகாம்பர. 91), "அலர்துழாய் நாறு மகன்றளியைக் கொன்றை, மலர்துழாய் நாறவைத்த மானும்" (திருவிடை. 215)

305. கொம்பர் அன்னாள்தான் - உமாதேவியார். ஐ ஒருகூறு - அழகிய ஒருபாகத்தில்.

307. விடைக் குஞ்சரம் - இடபமாகிய யானையை. காணி-உரிமை ; "படர் சடையர் காணியெனலாம்......மயிலாடுதுறையே" (திருஞான. தே.) அகம் - மனம்; மகமெனப் பாடங்கொண்டு யாகமென்றுங் கொள்ளலாகும்.

தாசையுடைச் சிற்சபையி லையன் றிருச்சிலம்பின்
ஓசையுடைத் திருப்புத் தூர்பாடித் - தேசுநலம் 308
தாங்குதிருத் தேர்வீதிச் சைவா கமம்வேதம்
ஓங்குதிருக் கானப்பே ரூர்பாடி - வாங்கும் 309
தனிக்கொடுங் குன்றமதன் றன்னை யெரித்தார்
பனிக்கொடுங் குன்றநகர் பாடித் - தொனிக்குமறைப் 310
பாவணம் பாடும் பரமன் றிருக்கோயிற்
பூவணம் பாடும் பொழுதிலே - நாவணங்கு 311
நாதன் புதல்வர் நவினுன் மறைபாடக்
கீத விசைகின் னரர்பாடக் - கோதிலாச் 312
சூழிசை வீணைகொடு தும்புரு நாரதர்தாம்
ஏழிசை ராக வியல்பாட - வாழ்முனிவர் 313
பன்னியர் பல்லாண்டு டாடத் தருநாட்டுக்
கன்னியர் தேவகா னம்பாட - இன்னிசையால் 314
தெய்வப் புலமைத் திருமு தலிமூவர்
சைவச் சுருதித் தமிழ்பாட - உய்விக்கும் 315

---

308. தாண்டவமேழனுட் கௌரீதாண்டவத்தைத் திருப்புத்தூர்ச் சிற்சபையிற் பரமசிவன் அம்பிகைக்குக் காட்டியருளினர்; இது, திருப் **புத்தூர்ப் புராணம்**, கௌரீதாண்டவச் சருக்கத்தால் தெரிகின்றது; பாண்டிபதி ஞலின்மிக்காப் பண்ணடமே ழிற்கௌரி, தாண்டவஞ்செய் சிற்சபையிற் றங்கினேன்" என்பது, திருப்புத்தூருலா, 337.

309. திருக்கானப்பேர் - காளையார்கோயில். வாங்கும் - வளைக்கும்.

310. தன் இக்கொடும் குன்ற - தன்னுடைய கரும்பு வில்லோடும் குறைய. கொடுங்குன்றம் - பிரான்மலை.

311. பாவண்ணம் - பாக்களின்வண்ணம். நா அணங்கு - கலைமகள்.

298 - 311. இக்கண்ணிகளிற் பாண்டி நாட்டிலுள்ள பதினன்குதலங் களும் திருப்பதிக்கோவையிலுள்ள முறைப்படியன்றி, "கூடல் புனவாயில்குற்றால மாப்பனூர், ஏடகநெல் வேலி யிராமேசம் - ஆடானை, தென்பரங்குன் றஞ்சுழிய றென்றிருப்புத் தூர்கானை, வன்கொடுங்குன் றம்பூவணம்" என்னும் பழைய வெண்பாவிலுள்ள முறைப்படியே அமைந்துள்ளன.

311 - 2. நாஅணங்கு நாதன் - பிரமன்; அவன்புதல்வர் - பிருகு முனிவர் முதலியோர்.

314. பன்னியர் - பத்தினிமார். தருநாடு - தேவருலகம்.

315. திருமுதலிமூவர் = மூவர்முதலிகள் - திருஞானசம்பந்தர் முத லிய மூவர்; மூவாத பேரன்பின் மூவர் முதலிகளும், தேவாரம் செய்த திருப்பாட்டும்" (ஏகாம்பர. 78) என்றார்.

சேணுலவு தெய்வத் திருநீல கண்டயாழ்ப்
பாணர் தமிழ்மாலைப் பண்பாடப் - பூணரக்கன் 316
கைந்நரம்பிற் பாடக் கருணைபுரி வள்ளலார்
மெய்ந்நிரம்பு மாமறுகின் மேவுதலும் - சொன்னிரம்பு 317
பண்ணு ரிசைவிறலி பாடுந் தலமெல்லாம்
கண்ணாரக் கண்ட களிகொண்டாள் - பெண்ணார் 318
அமுதமெதிர் சென்றுசெம்பொ னுலத்தி காட்டிக்
குமுத மலர்மலர்வு கொண்டாள் - விமலரே 319
என்று முமக்கபய மென்றாள்கண் ணீர்ததும்ப
நின்றாணின் றுடனக்கு நீராளும் - குன்றாளும் 320
மின்னிறத்த கொன்றையந்தா ரீந்தனரோ வென் றயிர்க்கப்
பொன்னிறத்தை யீந்தரனர் போயினர் - பின்னொருத்தன் 321
போடுங் கணைநுழைந்த புண்வழியிற் றென்றலூ
டாடுந் துயருழந்தா ளாங்கொருத்தி - சேடன் 322

அரிவை

பகைகொண்டு பண்டு விரித்த படம்போல்
அகல்கின்ற வல்கு லரிவை - உகிர்கொண்டு 323
முன்னொருகோ பத்தான் முடியரிந்த சங்கரற்குப்
பின்னொரு கோபம் பெயர்த்துவரின் - அன்னவரை 324
ஏவர் தடுப்பரென வெண்ணி யயன்பயந்து
தேவர்பெருமான் றிருவுள்ளம் - ஆவதற்கா 325

---

316. தமிழ்மாலைப்பண் - தேவார இசை. அரக்கன் - இராவணன்.

317. மெய் - உண்மை, தரிசிப்போருடைய உடம்புகள்.

318. 'விறலி' என்றது, 294 - ஆம் கண்ணியிற்கூறிய விறலியை. 'பாடுந்தலம்' என்றது, 298 - ஆம் கண்ணி முதலியவற்றிற் கூறிய வற்றை. ஆர - குறைவின்றி நுகர; ஏதிலா ராரத் தமர்பசிப்பர்" திருக்குறள். 837)

319. குமுதமலர் மலர்வுகொண்டாள் - வாய்திறந்தாள்.

320. அபயம் - அடைக்கலம். நீராள்-கங்கை. குன்றாள் - உமா தேவியார்.

321. இன்நிறத்த - இனிய நிறத்தையுடைய. பொன்னிறம் - பசலை நிறம். ஒருத்தன் - மன்மதன்.

322. ஊடாடும் - உள்ளேசென்று துன்புறுத்தலாலுண்டாகிய.

323. பகைகொண்டு - வாயுதேவனிடம் விரோதங்கொண்டு.

மின்னைத் திரட்டி மிகப்பிழிந்து சாம்புநதப்
பொன்னை யுருக்கிப் புடமிட்டுப் - பின்னையொன்றாய்க் 326
கூட்டிப் பிடித்துக் குழைத்துமதி நுட்பமெலாம்
காட்டித் தனித்திருந்து கைவருந்தப் - பூட்டியமு 327
தூறு பருவத் தொருபெண் ணுருவாக்கிக்
கூறு மழகைக் குடியேற்றி - வீறு 328
நலமுற்ற பெண்க ணலத்திற் றெரிந்து
திலமத் தனையெடுத்துச் செய்த - நிலைபெற்ற 329
பிள்ளைக் குதலைமொழிப் பெண்ணழகு மிவ்வழகுக்
கெள்ளத் தனையு மிலையென்ன - உள்ளத்திற் 330
கங்கை வெதும்பமலைக் கன்னி கலங்கமற்ற
நங்கையர் சங்கையிலா நாணெய்தத் - திங்களணி 331
முக்கணனார் மேனி முழுவதுங் கண்வேண்டும்
இக்கன் னியைப்பார்க்க வென்றுரைக்க - அக்கணமே 332
வண்ண மலர்வேளும் வாகை தரிக்கவெங்கள்
கண்ணுதன்முன் விட்டனைய காட்சியாள் - எண்ணிறந்த 333
பாங்கியர் நிற்கவுயிர்ப் பாங்கி யுடனேறி
ஓங்கிய செய்குன்றி னுள்ளிருத்தி - ஆங்கவட்குத் 334
தென்னார் செழுங்களபச் சேறணிந்தா டானணிந்த
பொன்னா பரணமெலாம் பூட்டினாள் - மின்னுடன் 335
பொற்பூர் சரீரத்தைப் புல்லி யகமகிழ்ந்தாள்
கற்பூர தாம்பூலங் கைக்கொடுத்தாள் - பிற்பாடென் 336
ஊனா ருயிர்நீயென் னுள்ளக் கருத்தெல்லாம்
மானே யறியாயோ மற்றென்ன - யானறியப் 337

---

329. திலம் அத்தனை - எள்ளின் அவ்வளவு.

330. பெண் - திலோத்தமை. 381. சங்கை - அளவு.

331. வெதும்பாதவள் வெம்மையுறக் கலங்காதவள் கலங்க.

(328) குடியேற்றி (333) விட்டனைய காட்சியாள்.

335. தென் - அழகு ; தெற்குமாம். களபச் சேறு-கலவைச்சாந்து.

336. "கற்பூர தாம்பூலங் கைக்கொடுத்தேன்" என்பது, வருண குலாதித்தன்மடல், 412. பிற்பாடு - பின்னாக ; "பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்த பிற் பாடு" (சிலப். 13 : 1)

போமோசொ லுன்கருத்தைப் பூவணங் கோயில்கொண்டார்
தாமே யறியத் தகுமென்ன - ஆமே 338
அவரறிவ துன்னைக்கொண் டல்லவோ வென்றுட்
கெவரறிவுந் தாமறியு மீசன் - அவிர்சடையான் 339
பின்னழுகுக் கொப்புரையாப் பேரம் பலவாணன்
தன்னழகுக் காருமொவ்வாத் தானுவீங் - குன்னழகு 340
பார்க்கவே நாளைப் பவனிவரு மென்றளவிற்
கார்க்குழல்கேட் டுள்ளங் களிப்பெய்தித் - தீர்த்தன்மேல் 341
ஆசை யினும்விரிவா வல்குல்பூ ரிப்பமுலை
வீசிய விண்ணை வெளியடைப்ப - மாசகலும் 342
கன்னி புளகமுறுங் காலையின் மாலைபெற
மன்னிய காமம் வளர்ந்தேற - அந்நேரம் 343
மாலைவரக் கண்டான் மயங்கி மறலிநிறம்
சால முழுச்சிவப்போ தானென்றாள் - காலரவம் 344
போலவரக் கண்டு பொதியின் மலைப்புலியை
வாலுருவி விட்டான் மதனென்றாள் - பாலருவி 345
விட்டதுபோல் வெண்ணிலவு வீசுவதை வெண்ணெருப்பாச்
சுட்டநெருப் பேதென்று சொல்லினாள் - முட்டக் 346
குயில்வாய் விடமிருப்பக் கூற்றுதைத்தா ரென்னே
வியல்வேலை நஞ்சுண்ட தென்றாள் - செயன்மாரன் 347
தாழை மலரணியாத் தன்பகைவன் மேலெய்யா
தேழையெனை யெய்யுமதி யென்னென்றாள் - சூழ 348

338. ஆமென்பது உடன்பாட்டைத் தெரிவிக்கும் ஓரிடைச்சொல்.

340. அழகுக்காருமொவ்வாதானென்பது இத்தலத்தில் நாயகருடைய திருநாமம்.

341. தீர்த்தன் - தேவன்.

343. புளகம் - மயிர்சிலிர்த்தல். காலைமாலை யென்பவற்றிற் சிறுபொழுதுகளின் பெயர்கள் தொனிக்கின்றன.

344. கால் - தென்றற்காற்று.

345. புலியை வாலுருவிவிடலென்பது ஒரு பழமொழி; "வயப்புலியை வாலுருவி விடுகின் றீரே" (பாரதம், சூதுபோர்ச்சருக்கம், 265)

346. "அலைவாய் விடத்தி னுடன்றோன்றி யாவி கவரும் வெண்ணெ ருப்பே" (நைடதம், சந்திரோ. 37)

உருகு மினத்தோ டுயிர்த்துயிர்த்து நெஞ்சம்
சருகுபட வாடித் தளர்ந்து - முருகிதழித் 349
தாமக் கடவுடிரு வஞ்செழுத்தே தான்புணையா
யாமக் கடனீந்தி யேறினாள் - சோமக் 350
கடவுட் சடாமவுலி காலைவரு மென்றென்
றடர்பொற் பணிதிருத்தி யாடை - இடையிறுக்கி 351
மின்னனையா ளில்கடந்து வீதிவந்தா ளவ்வளவிற்
பொன்னனை யாண்மனைக்குப் போயினேன் - தன்னனைய 352
நற்றேர் வரக்கண்டா ளாளைவரு மென்றுரைத்த
குற்றேவற் பாங்கியைமுன் கும்பிட்டாள் - பிற்றேவர் 353
தேவனைக்கும் பிட்டா டிருத்தோ ணலங்கண்டாள்
காவிமைக்க ணுற்பருகிக் காமுற்றாள் - மேவுசெக்கர் 354
மாலைத் துயரொழிய வஞ்சி வலக்கண்ணும்
காலைக் கதிர்கண்டு கைதொழுதாள் - ஆலித்துப் 355
பையவருந் தென்றற் பகைதீர வெம்பெருமான்
செய்யதிரு வாபரணஞ் சேவித்தாள் - மையற் 356
கரணும் புயத்தானை யம்புலிப்போர் நீங்கச்
சரணும் புயத்தலரிற் றாழ்ந்தாள் - முரணார் 357
வரிக்குயிலுக் கஞ்சுதொழின் மாற்றப் பெருமான்
திருக்கரத்தைக் கண்டுதரி சித்தாள் - கருப்புவிற்கை 358

---

349. இதழி - கொன்றை.

350. யாமக்கடல் - இராத்திரியாகிய கடல். இவள், திருவைந் தெழுத்தே தெப்பமாக யாமக்கடலை நீந்திக்கடந்தாள்; இது பஞ்சாக் கரத்தையே துணையாகக்கொண்டு கடலைக்கடந்த வாகீசருடைய அருஞ் செயலை நினைப்பிக்கின்றது.

353. பாங்கி நாளைவருமென்றதை, 341-ஆம் கண்ணியிற் காண்க.

355. வலக்கண்ணும் காலைக்கதிர் - சிவபெருமானுடைய வலக் கண்ணாகிய சூரியனை. ஆலித்து - முழங்கி.

356. திருவாபரணம் - பாம்பு. பாம்பு காற்றை உண்ணுமென்றல் ஈண்டு அறியற்பாலது; "வாயு வான பஞ்சடைத்துத் திருமா றுயிலு மலரணையே" (செவ்வந்திப். திருமலை. 30); "மணியுடைநும் பூணுணவு மாற்றும்விரத, நணியனகொ றென்ற னடுக்கும்" (திருவிடை. 316) என்றார்; மையற்கு - மயக்கமாகிய பகையைத் தடுத்தற்கு.

357. அரணும் புயத்தானை - காவலாகிய திருத்தோள்களையுடைய வரை. தக்கன்யாகத்திற் சந்திரனைச் சிவபெருமான் திருவடியால் தேய்த் தது இங்கே உணரத்தக்கது.

358. தக்கன்யாகத்தில் இந்திரன்கொண்ட குயில்வடிவின் இறகைச்

பூணு மதனடத்தும் போர்தவிரப் புட்பவன
வாணனுதற் கண்கண்டு வாழ்த்தினாள்-பாண்மிழற்றும் 359
வண்டார் குழலொருநல் வந்தபகைக் குப்பகைதான்
தண்டா வரனுருவிற் றன்கண்டாள் - கண்டோமென் 360
றானந்த மூழ்கி யறிவுவரு முன்றிருத்தேர்
தானந்த வீதியொரீஇச் சார்ந்ததால் - ஞானந்தான் 361

தெரிவை

தேற்றமிகப் பேரின்பந் தேடுமவ ராசைக்கு
மாற்றுமருந் தென்ன வருந்தெரிவை - சாற்றயன்மால் 362
கற்பத் திருணிலவோ காய்பகலோ வென்னமிகப்
பொற்புற் றிருள்பழுத்த பூங்குழலாள் - கற்பத்துச் 363
சீலக் கடல்குளமோ சிற்றோடை யோவெனநீள்
நீலப் பெரிய நெடுங்கண்ணாள் - கோலமுந்நீர்க் 364
கண்ணாற் பவளங் கறுப்போ விளர்ப்போவென்
றெண்ணச் சிவந்த விதழினாள் - விண்ணமுதம் 365
காறி யுமிழ்புளிப்போ கைப்போவென் றிந்திரன்வாய்
ஊறிவரத் தித்திக்கு மொண்சொல்லாள் - வீறியபொன் 366

சிவபெருமானது திருக்கரம் வெட்டினமையின், குயிலாலுண்டாகும் வருத்தத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுதற்கு இவள் அதனைத் தரிசித்தாள்.

359. மன்மதனை எரித்ததுபற்றி நெற்றிக்கண்ணை வாழ்த்தினாள்; 'காமப் பகையையுடயர் கண்ணுளா' என்பர் பின்னும்; 458.

355 - 9. இக்கண்ணிகளுடன், "நெற்றிமீது கண்படைத்த வும்மை மாரனெய்வனோ, நீரணிந்த வரவிருக்க நெடியதென்றன் முடுகுமோ, வெற்றியான தாளிருக்க மதிய மும்மை நலியுமோ, விரவுகங்கு லுமது கண்ணின் வெயிலின்முன்பு நிற்குமோ, கற்றையான குழலியெந்த வுதவி கொண்டு பகைவெலும், கருணைகூர்தெ னருணைமேவு கலியுகத்து மெய்யரே, செற்றலார்கள் புரமெரித்த புழகணிப்ர தாபரே, தேவராய ரேசு கந்த தினவசந்த ராயரே" (அருணைக். 51) என்னும் பாடல் ஒப்பிடற்பாலது.

360. பகைக்குப் பகையென்றது, 355-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற் கூறிய மாலைமுதலியவற்றின் பகையாகிய இறைவன் வலக்கண் முதலியவற்றை.

361. தேர் வேறு வீதியை அடைந்தது.

363. கூந்தலின் கருமைமிகுதியைக் கூறியபடி.

364 - 5. முந்நீர்க்கண்ணுள்ள நல்ல பவளம்.

366. உமிழ் - உமிழ்வாய்; ஏவல்.

மேருச் சிறுபந்தோ மென்கழங்கோ வென்னமிகப்
பூரித் தெழுந்த பயோதரத்தாள் - சீரித்து 367
வாய்ந்த விழையுரலோ வன்றாண மோவெனப்போய்த்
தேய்ந்து சிறுத்தொழியுஞ் சிற்றிடையாள் - ஆய்ந்தவையம் 368
எல்லாமோர் கையளவோ வில்லையோ வென்னவிண்மேல்
செல்லா மணிநிதம்பத் தேரினாள் - வில்லேறும் 369
பஞ்சி பரலோ படுநெருஞ்சி யோவெனவுள்
அஞ்சிமுகஞ் சேக்கு மடியினாள் - விஞ்சுபுகழ் 370
சேர்க்குந்தென் பூவைத் திசைபோல யாவரையும்
பார்க்குந் தொறுமயக்கும் பண்பினாள் - கூர்க்கும் 371
அரிவைப் பருவத் தருட்பூவ ணேசன்
கருணைப் பவனிவரக் கண்ட - பரிசினால் 372
காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலரு மயலினாள் - சாலமணம் 373
தைவந்த காவிற் றனித்திருந்தோ ரோவநூல்
கைவந் தவனைக் கடிதழைத்து - மெய்வந்த 374
பூவண வாணனஞ்சொற் பொன்னனையாட் கன்றளித்த
மாவணக் காதை வகுத்தெழுதி - ஓவியத்திற் 375
காட்டு கெனநிறைபொன் கைக்கொடுப்ப வோர்படத்தில்
தீட்டி யவனவண்முன் சென்றிருந்து-தோட்டலர்மென் 376

---

367. கழங்கு - கழற்சிக்காய். சீரித்து - பரீக்ஷித்து; "வச்சிரஞ் சீரிப்பான்போற், பொய்தவன் தலையைக் கொய்தான்" (திருவிளை. 1 : 58)

368. இழை - நூலிழை.

370. பரல் - பருகைக்கல். சேக்கும் - சிவக்கும்.

371. பூவை - திருப்பூவணம்; இத்தலத்தில் திசைமயக்கமுண் டென்பதை, இந்நூல் 113-ஆம் கண்ணியாலும் அதன் குறிப்பாலும் அறியலாகும்; இக்கண்ணி, "தலைவிக்கைங், கோணம் பெறவகுத்த கோயில்போலியாவரையும், காணுந் தொறுமயக்குங் காட்சியாள்" (ஏகாம்பர. 361 - 2) என்பதைப் பின்பற்றி வந்தது.

373. இக்கண்ணி, "காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி, மாலை மலருமிந் நோய்", (திருக்குறள், 1227) என்பதை உட்கொண்டது.

374. ஓவநூல் - சித்திரநூல். 375. ஓவியம் - சித்திரம்.

374 - 6. இக்கண்ணிகள், "ஓவியத் துறைகை போய வொருவனை யுருவின் மிக்க, காவல னொருவன் மற்றோர் கன்னிநீ தீட்டு கென்ன" (நைடதம், அன்னத்தைக். 6) என்பதை நினைப்பிக்கின்றன.

போதரசு கையாற்செய் பொன்னனையாய் பொன்னனையாள்
மாதரசு வாழ்பொன் மனையிதுபார் - கோதை 377
புலரியிற் போந்து புனல்வையை கைமேல்
பலனுய்க்க மூழ்கும் படிபார் - நலனுய்க்கும் 378
கண்மணி பூண்டுமனங் காமுறுவெண் ணீறணிந்து
பெண்மணியன் ருளிருக்கும் பெற்றிபார் - உண்மைத் 379
தபத்தியானப் பெண்ணரசு தாழ்விலெழுத் தஞ்சும்
செபத்தியானஞ் செய்யுஞ் செயல்பார் - சுபத்தியானம் 380
செய்து சிவனைத் திருவர்ச் சனைமுடித்துக்
கைகுவித்து மாதிருக்குங் காட்சிபார் - பெய்வளையாள் 381
ஆயத் தொடும்பூவை யங்கணனைச் சேவிக்கக்
கோயிற் புகுந்துநின்ற கொள்கைபார் - ஏயத் 382
திருத்தஞ்சி லோதி திருமுன்பு சுத்த
நிருத்தஞ்செய் கோல நிலைபார் - நிருத்தம் 383
புரிந்தங்கு நின்றரிதிற் போந்து மனைக்குட்
பரிந்தங் கிருக்கும் படிபார் - அருந்த 384
முருந்து நகைமனைக்குண் மொய்த்தீண்டிச் செல்லும்
திருந்துதிருத் தொண்டர் திரள்பார் - வருந்தங்கண் 385
நாய னடியாரை நண்ணி யெதிரிறைஞ்சித்
தூய வமுதருத்துந் தோற்றம்பார் - மேயசிவன் 386
தன்னுருவம் பொன்னுருவ மாகச் சமைக்கவிளங்
கன்னி சமைத்த கருவுருப்பார் - அன்னம் 387
தொடுத்த கருத்தறிந்து சுந்தரப்பே ரண்ணல்
எடுத்தசித்த வேடத் தெழில்பார் - வடித்தவயில் 388
ஒத்தவிழி மாளிகைமு னுற்றெருபால் யோகபட்டச்
சித்தரிறு மாந்திருக்குஞ் செய்கைபார் - அத்தகைமை 389

---

377 - 8. போதரசு - பிரமதேவர். புலரி - விடியற்காலம்.

383. திருத்து அம் சில் ஓதி - திருத்திய அழகிய சிலவான கூந்தலை யுடையாள். திருமுன்பு - சந்நிதியில். சுத்தநிருத்தம் சொக்கமென்றும் வழங்கப்படும்; சிலப்பதிகாரம் பார்க்க.

385 - 6. முருந்துநகை - பொன்னனையாளுடைய. நாயன் - தலைவர்.

387. திருவுருச்சமைத்தற்குக் கம்மியர்களைக்கொண்டு பிடிப்பித்த கரு. 388. சுந்தரப்பேரண்ணல் - சோமசுந்தரக்கடவுள். அயில் - வேல்.

கண்டெதிர் சென்றுமலர்க் கால்பணிந்தன் பென்னுமயல்
கொண்டெதிர் நிற்குமவள் கொள்கைபார் - வண்டுளரும் 390
நெய்ய குழல்வருந்து நின்கருத்தே தென்றெங்கள்
அய்யர் முறுவ லரும்புதல்பார் - தையலரி 391
காணுத் திருவுருவங் காணுங் கருத்தரவப்
பூணுர்க் குரைக்கும் புதுமைபார் - நீணுகச் 392
சித்த ருரைப்படியத் தேமொழியில் லிற்கரும்பொன்
அத்தனையு முன்புவைத்த வார்வம்பார் - வைத்ததன்மேல் 393
நீற்றைச் சிதறியையர் நேரிழைநீ யித்தையெரி
ஏற்றம் பசும்பொன்று மென்பதுபார் - கோற்றெடியும் 394
கட்டுசடைச் சித்தர் கருதுமுறை யேயெரிபெய்
தட்டகரும்பொன்செம்பொ ஞனதுபார் - வட்டமுலைக் 395
கொம்பனுள் பூவணத்தெங் கோமானை யாணிதீர்
செம்பொனுற் கண்ட திருவுருப்பார் - விம்பவாய் 396
வள்ளிமுத்தங் கொள்ளு மகப்பெற்றேன் மேனியைக்கண்
டள்ளிமுத்தங் கொள்ளுமவ ளன்புபார் - வெள்ளிவெற்பன் 397
அன்புக் கிளகியவ ளங்கை நகரேகை
தன்பொற் கபோலந் தரித்ததுபார் - வன்பிற் 398
பிடித்த விரதப் பெறும்பேறு பாவைக்
கடுத்த விசேட மதுபார் - முடித்தகுழல் 399
மாதேயென் றேவநூல் வந்தோன் வகுத்துரைக்கும்
போதே விரகம் புறம்பொசியக் - காதார் 400

---

391. நெய்யகுழல்-நெய்ப்புற்ற கூந்தலையுடையாய். அரி-திருமால்.
392. கருத்து - கருத்தினை. அரவப்பூண் - பாம்பாகிய ஆபரணம்.
393. கரும்பொன் - இரும்பு. 396. விம்பம் - கொவ்வைக்கனி.
397. வள்ளி - வள்ளிநாயகியார். மக - முருகக்கடவுள்.

377 - 99. பொன்னனையாளுடைய நித்தியநியமங்களை முறையே சித்திரத்திற் காட்டுவதாகவுள்ள இக்கண்ணிகள், "மகிழ்வுற்ற வாயமுடன் வண்டரள மாலை, திகழ்சித்ர மண்டபத்திற் சேர்ந்து-மகர, விடந்தோய் விழியங் கெழுதியவை யெல்லாம், நெடும்போது பார்த்தகலா நிற்ப - அடைந்தெவரு, மின்ன திதுவிதுவென் றெங்களுக்குக் காட்டியருள், அன்ன நடையாயடைவிலென - மின்னிடையீர், வெள்ளி மலைநீங்கி விண்ணேரு மண்ணேரும், உள்ளும்பிரானை யுமையாள் போய் - உள்ளமிகத், தாங்காத பூசைக்குத் தக்கவிட மீதென்று, நீங்காது நின்ற நிலைபாரீர் - தேங்கமழும், காவி புடை சூழ்ந்த கம்பா நதிப்புனலில், பாவை படியும் படிபாரீர் - கோவையிதழ், ஓசையளிக

குழையாள் குழைந்தறிவு கொள்ளைபோய் நெஞ்சம்
தழையாமை நின்று சருகாம் - பொழுதில் 401
திளைத்தவுமை யம்மை திருக்கையால் வைத்து
வளர்த்த தருநிழலில் வாழ்வோன் - கிளைத்துமனப் 402
பத்தி மலரவந்நாட் பானு வழிபட்டோன்
அத்தி மலர வருள்செய்தோன் - முத்தி 403
மலரமலர் புட்ப வனத்தான் பவங்கள்
புலரவருந் தேவி புரத்தான் - குலவு 404
நளச்சக்ர வர்த்திகலி நாசஞ்செய் நாதன்
இளச்சக்ர வர்த்திபணி யெம்மான் -வளைச்சக்ர 405

ளுலவம்பி காவனத்தில், வாசமலர் கொய்யும் வகைபாரீர் - பேசரிய, ஆதி யமர ரறியா வவராக, மாது குவித்த மணல்பாரீர் - கோதை, அணியு மிரு ளோதி யன்பொடுபூ சித்துப், பணியும் வழிபாடு பாரீர் - இணையிலிமுன், மேவு புளகமுடன் வெண்ணீறு மெய்க்கணிந்து, தேவி யிருந்த செயல் பாரீர்-பூவிற், கரந்து மழைபொழியாக் காலத்தே கம்பை, பரந்து வரு பெருக்கைப் பாரீர் - விரிந்தபுனல், மாகம் புதைய வரப்பண்ணித் தம்மை யொளித், தேகம்பர் நின்ற விடம்பாரீர் - தோகை, அரும்புனல்கண் டஞ்சியவ ராகமுறச் சென்று, பரிந்து தழுவியதுபாரீர் - புரிந்து, மலைக்கு மகடன் வழிபாடு வந்து, பலித்த பெறும்பேறு பாரீர் - கலப்பொற், றெரிவை யுடனிந்தத் தேமா நிழலிற், பரம னிருந்தவிடம் பாரீர் - பொரு வில், திருக்கைவளை யான் முலையாற் றிண்டோளு மார்பும், பரித்த திருத் தழும்பு பாரீர் - விரித்தசடை, யண்ணல் வெளிப்பட்டருள்வரங்கள் பாரீ ரென், றெண்ணும் புதுமை யிவையெல்லாம் - ஒண்ணுதலாள் காட்ட" (ஏகாம்பர. 363 - 80) என்னும் பகுதிகளோடு ஒப்பு நோக்கத் தக்கவை.

401. 'குழையாள் குழைந்து' என்பது சொல் முரண்.

402. இந்நூல் 26 - 9 ஆம் கண்ணிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

403. இறந்த தன்னுடைய பிதாவின் என்புகளைக் கங்காநதியிலிடு வதற்கு அவற்றை ஒருகுடத்திலடைத்து வைத்துக்கொண்டு செல்லும் தருமஞ்ஞனென்னும் அந்தணனொருவன் இத்தலம் வந்து மணிகர்ணிகை யின் கரையில் இருக்கையில் அவ்வென்புகள் தாமரைமலரும் நீலோற்பல மலருமாயினவென்பர்; இதனை, இத்தலபுராணத்தில், தருமஞ்ஞன் முத்திபெற்றசருக்கத்தாலறிந்து கொள்க. அத்திமலரவென்பதற்குப் பூவாத அத்திமரம் மலரவென்பது மற்றொருபொருள்.

403 - 4. இந்தவனத்தில் முத்தி யென்னுமலர் மலர்கின்றது. தேவி புரமென்பது இத்தலத்திற்கு உரிய திருநாமங்களுள் ஒன்று.

405. நளச்சக்கரவர்த்திக்குக் கலியின் துன்பம் இத்தலத்தில் நீங்கி யது. இளனென்னுமரசன், தன்பால்வந்த ஆடவர்களை மகளிர்களாகச் செய்யும் இயல்பையுடைய வனமொன்றிற்புகுந்து பெண்வடிவமுற்றுப் பின் சில முனிவர்களுடைய கட்டளைப்படி அசுவமேதத்தாற் சிவபெரு மானை உபாஸித்து அவ்வடிவம் நீங்கப்பெற்றமையின், 'இளச்சக்கர வர்த்திபணி யெம்மான்' என்றார்; இதனை, இராமாயணம், உத்தர காண்டத்தாலுணர்க.

நீளத்தான் காணுத நீளத்தான் றேவிபுகல்
தாளத்தான் சங்கார தாண்டவத்தான்-கேளொத்தான் 406
பூவணத்தெங் கோமான் பொலந்தேர் மறுகணைய
ஏவணக்கண் மின்கேட் டெதிர்சென்ருள்-தீவணத்தன் 407
தெய்வத் திருமேனிச் செஞ்சோ தியுமுகமும்
கைவைத்த வீரமழுக் காட்சியும் - உய்வித்த 408
காவித் திருநீல கண்டமுங் கொன்றையந்தார்
மேவிப் பரிமளிக்கு மெய்ப்புயமும் - தாவிப் 409
பொழியுங் கருணைப் புனிதநதி பொங்கி
வழியுந் திருக்கண் மலரு - மொழிமறைப் 410
பண்மணக்குஞ் சீதப் பவளத் திருவாயும்
விண்மணக்குங் கங்கை விரிசடையும்-பெண்மணக்கும் 411
செம்பாதி யும்போய்த் தெரிசித்தாண் மார்பிருக்கும்
வம்பார் முலைத்தழும்பை வாழ்த்திஞள்-மொய்ம்பேறும் 412
சீல வளைத்தழும்பின் சீர்புகழ்ந்து பொன்னனையாள்
கோல நகக்குறியைக் கும்பிட்டாள் - நீலமிடற் 413
றெந்தையை நோக்கி யிதழித் திருப்புயத்தால்
வந்த விரகநோய் மாற்றுதற்குச் - சொந்த 414
மருந்தறியீர் வேளூர் வயித்தியரென் ருங்கே
இருந்தபரி சென்னே வியம்பீர் - திருந்துகையில் 415
நிற்குந் தொகைவளையை நீர்கொண் டீர் கூடலிலே
விற்குந் தொழின்மறந்து விட்டீரோ - நற்கள் 416
வழியுமலர்க் கொன்றைதர மாட்டீர்க்கா ரூரின்
மொழியும் பெயரென் மோழியீர் - பழியஞ்சும் 417

---

406. நீளத்தான் - திருமால். தேவி புகல் தாளத்தான் - அம்பிகை விரும்பிக்கொட்டுகின்ற தாளத்தையுடையவர்; "தாளவட்டங் கொட்டு கைப்பாணி யொப்பவொரு சப்பாணி கொட்டியருளே" (**மீனுட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்**, சப்பாணி. 1)

407. ஏவண்ணக்கண் - அம்பின் இயல்பையுடைய கண். மின் - தெரிவை. 410. மலர் நதியைப் பொழிகின்றதென்றது ஒருவியப்பு.

412 - 3. முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பும் காஞ்சீபுரத்தில் அம்பிகை பூசித்தபொழுது உண்டானவை. வம்பு - கச்சு. மொய்ம்பு - தோள்.

415. வேளூர் - வைத்தீசுவரன் கோயில். வைத்தியர் - வைத்தியநாதர்.

416. விற்குந்தொழில் - வளையல் விற்குந்தொழில்.

417. ஆரூரில் மொழியும்பெயர் - தியாகராசரென்னும் திருநாமம்.

ஆட றவிர வறுபத்து மூன்றேமுன்
கூட னகராடல் கூறுவீர் - ஓடுகண்ணீர் 418
ஊற்றை மறிக்க வுபாயமறி யீர்வையை
ஆற்றை மறிக்க வறிவீரோ - சாற்றீரென் 419
றன்னமுரைத் தாளரனு ராகத் தழகியமின் [420
தன்னை நினைத் தஞ்சினுர் தார்கொடுக்கப் - பின்னைமதன்
காவி யொழிந்த கணைகிடக்குந் தூணியெனப்
பாவைகிடந் தாணடந்தான் பைந்தாரான் - பூவை 421
உரிய வுடற்குயிருண் டென்ன வுயிர்த்து
நிரைவளையார்க் கையத்தை நீத்தாள் - தெரிவைக் 422

பேரிளம்பெண்

கடுத்த பருவ மலர்வே ளிரதி
எடுத்தனைய ளாம்பே ரிளம்பெண் - தொடுத்தமதன் 423
நீலவம் பொன்றெழிய நின்றநா லம்புசெயும்
சீலமுங்கண் டெவ்வெவர்க்குஞ் செப்புவாள் - சால 424
வினைநீடு மன்மதவேள் வேதாந்த சாரத்
தனுபோக முற்று மறிந்தாள் - தனிமூவர் 425
கானத் திருமுறையைக் கைவிடாள் பண்ணேடும்
பானற் பெருவிழியாள் பாடுவாள் - ஆனையுரித் 426
தாரைச் சயிக்கவிரண் டானை தலைகீழாப்
பாரப் பெருந்தவஞ்செய் பான்மைபோல் - வாரென் 427
முகபடா நீக்கி முனிந்தா டவர்மேல்
இகலிக் கிரிவீ ழிபம்போல் - அகமகிழ 428
உந்தி மடுவென் றுரைக்கு மதுபார்க்க
வந்த துணைச்சக்ர வாளம்போல் - முந்தத் 429

---

417 - 8. பழியஞ்சும் ஆடல் - பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

419. ஆற்றைமறித்தது, பிட்டுக்கு மண்சுமந்ததிருவிளையாடலில்.

421. காவியொழிந்தகணை - தாமரைமலர் முதலிய நான்கு. பைந்தாரன் - மன்மதன்.

424. கொலைப்பாண மாதலின், நீலமலராகிய அம்பு விலக்கப்பட்டது.

426. திருமுறை - அடங்கன்முறை. 427. வார் - கச்சு.

428. முனிந்து - கோபித்து.

திருப்பனந் தாளிலிங்கந் *திண்கலைச்சிக் காக [430
விருப்பினுடன் சாய்ந்த விதம்போல் - பருப்பதம்போல்
இன்னம் பருக்கி லிடைதாங்குந் தாங்காதென்
றுன்னி யதுபார்க்க வுற்றதுபோல் - தன்னைவிழை 431
மாந்தருக்கு மோக மகோததியைக் கையணைத்து
நீந்தக் கவிழ்த்தகுட நீர்மைபோல் - நேர்ந்திட் 432
டெதிர்த்துவரு வாரையெல்லா மியாஞ்சயித்தோ மென்ன
மதித்தலுத்துச் சாய்ந்த வகைபோல்-கதித்திடத்திண் 433
கோல்பிடித்த செங்கைக் குடைபோற் றலைகீழா
மால்பிடிக்க நின்ற மணிவரைபோல் - சால்பகல 434
மட்டுண் டடங்காது வம்பிற் றலையிட்டு
முட்டுண்டு பின்குனியு மூர்க்கர்போல் - கிட்டும் 435
வளநீல ரோம மணிக்கயிறு பூட்டி
இளநீ ரிறக்கு மியல்போல் - இளைஞோரால் 436
ஆடி விசையோய்ந் தயர்ந்துவீழ் பம்பரம்போல்
கோடி முகங்கவிழ்ந்த கொங்கையாள் - நீடுலகில் 437

430. சிவநேசம்பூண்ட தாடகையென்னு மங்கையொருத்தி திருப்பனந்தாளிற் சிவலிங்கப்பெருமானை நாள்தோறும் பூசித்துக்கொண்டு வருகையில், ஒருதினம் சாத்துதற்காகப் பூமாலையை இரண்டுகையாலு மெடுத்தபொழுது, கட்டுக்குலைந்து அவளாடை நழுவத்தொடங்கியது; முழங்கையால் அவ்வாடையை இடுக்கிக்கொண்டு மாலைசாத்துதற்கு முடியாமல் அவள் மிக வருத்தமுற்றனள்; அப்பொழுது அவ்வருத்தம் பொறுமல் அவளன்புக்கிரங்கிச் சிவபெருமான் தமது திருமுடியை வளைத்து அம்மாலையை ஏற்றுக்கொண்டருளினரென்பது அத்தலபுராண கதை. கலையாற் சிறப்பெய்தியதுபற்றி, கலைச்சியென்பது மேற்கூறிய தாடகைக்குப் பெயராயிற்றென்பர்; "சிலைச்சிக்கு மதனெரிய விழி திறந்த திருப்பனந்தாட் சிவனே மாய, வலைச்சிக்கு விட நினையே னும்மையுநான் வயப்படுத்தமாட்டே னந்தோ, குலைச்சிக்கோ ரன்னமின்னுங் காணாத சடைமௌலி குலைந்து போன, கலைச்சிக்கு வளைந்ததுவுங் கலையனுக்கு நிமிர்ந்ததுவுங் கண்டுந் தானே" என்னும் பழைய பாட்டில் இவ்வரலாறும் கலைச்சியென்னும் பெயரும் அமைந்திருக்கும் அழகைப்பார்க்க. கலைச்சியென்னும் பெயர் வழக்க முண்மை இப்பாடலாலும் தெரிகின்றது.

431. அது - அந்தஇடையை.

434. மால் - கண்ணன். மணிவரை - கோவர்த்தனகிரி.

435. மட்டு - எல்லை, நறுமணம். வம்பு - வீண்செயல், கச்சு.

436. உரோமாவலியாகிய மணிக்கயிறு.

* 'திண்கலைச்சிக்கற்கா' என்னும் பாடம்.

திக்கு விசயஞ் செலுத்தி மதனுவம்
புக்க விசிகம் புரைகண்ணுள் - மிக்குலகம் 438
நாடுந் திருமா னடனத்தி னூற்றுகைப்புண்
டாடும் படம்போலு மல்குலாள் - கூடிய 439
மேல்வீசு நள்ளிருளின் மேனிதெரி யாதுநிலாக்
கால்வீசும் போதுதெரி காருடல்போல் - நான்மாடச் 440
செய்யநகர் வேந்தாற் சிறையிற்சின் ஞள்கிடந்து
மெய்யிளைத்து மீண்டுவரு மேகம்போல் - சைய 441
மடந்தை மணவாளன் வாழ்சேதுக் கைதை
குடைந்துவரு வண்டின் குழாம்போல் - மிடைந்துமலர் 442
மாலைமரு வாததினுன் மாமலர் பூத்துதிர்ந்த
சோலையது போலுஞ் சுரிகுழலாள் - சாலமைக்கு 443
மேவு மகத்தொழிய வெண்டரள மேலிலையென்
ருவலுறத் தோட்கணியா வாரத்தாள் - பூவணத்தெம் 444
புத்தமுத வாரியின்மேற் பொன்னனையாள் வைத்தபரி
வத்தனையும் வைக்கு மளவினுள் - மெத்தநிலை 445
ஓங்கு மணிமாடத் துள்ளோ ரரியணையில்
பூங்கவரி கால்வீசப் போயிருந்து - பாங்குறையும் 446
முற்பருவப் பெண்கட்கு மோகநூ லவ்வவர்தம்
சொற்பருவங் கண்டுகண்டு சொல்லுங்கால் பொற்பிற் 447
சிலர்கேட்கப் பாடஞ் சிலர்கேட்க வர்த்தம்
சிலர்கேட்கச் சங்கை தெளிவித் - துலகேழின் 448
மன்மதனூல் கைவந்தோர் மற்றிலையென் ருசிரியத்
தன்மை செலுத்துந் தறுவாயில் - தொன்மை 449

---

438. ஆவம் - அம்பறாத்தூணி. விசிகம் - அம்பு.
439. திருமால் - கண்ணபிரான். காளிங்கனென்னும் பாம்பின் படம்.
441 - 2. வேந்து - உக்கிரபாண்டியன். சையம் - மலை. கைதை - தாழம்பூ.
443. அமைக்கு - மூங்கிலுக்கு. 444. அகம் - உள்ளிடம்.
447. மோகநூல் - காமநூல்; 'மன்மதநூல்' என்பர்பின்; 449.
449. கைவந்தோர் - தேர்ச்சியுற்றோர். தறுவாய் - சமயம்.
450. அருணைக். 4; தாயுமானவர். எங்கு நிறை. 1.

அவனசை யாம லனுவசையா தென்னும்
புவனப் பழமொழிக்குப் புத்தேள் - உவமை 450
தெரிக்குந்தெய் வங்கள் சிகாமணி தோன்றி
மரிக்குந்தெய் வங்கண் மணாளன் - பரிக்கும் 451
அயனுக்கு மிந்திரற்கு மங்கேழ் முளரி
நயனற்குந் தேவர்க்கு நாயன் - பயனுக்கும் 452
வையைநதித் தீரன் மணிகர் ணிகைத்தீர்த்தன்
சைவநிறை புட்பவனத் தம்பிரான் - தெய்வமறை 453
யார்ப்பவனி யெங்கு மதிரக் கறங்குதிருத்
தேர்ப்பவனி வீதிவரல் செப்பினர் - போர்ப்பவனி 454
சென்றிளைஞ ராவி செகுத்துண்ணுங் கண்ணூர்க்கு
மன்றவுரை செய்நூன் மறந்தெழுந்தாள் - முன்றில் 455
கடந்தா டிருவீதி கண்டாடேர் முன்னே
நடந்தாள் சிவனை நயந்தாள் - தடந்தேரை 456
ஓடாமை வேண்டி யொருகோடி தண்டனிட்டாள்
நீடா தரங்கூர நேர்நின்றாள் - வீடாத 457
நாமக் கயிலைமலை நாதா புராதனா
காமப் பகையையடர் கண்ணாளா - வாமக் 458
கவுரி திருக்கணவா கங்கைமண வாளா
பவன கவனவிடைப் பாகா - உவமையில்பொற் 459
கச்சேற்ற கொம்மைமுலைக் கன்னியரை வீதியிலே
பிச்சேற்ற வந்த பெருமானே - மைச்சேற்கட் 460
பாவணங் கோசைபயில் பாண்டிப் பழம்பதியாம்
பூவணங் கோயில்கொண்ட புண்ணியா - மேவநினைந் 461

---

451. மணாளன் - தலைவன்; 'தோன்றி மரிக்குந்தெய் வங்கண்மணாளன்' என்பது, "செத்துப்பிறக்கின்ற தெய்வங்கண்மணவாள" (முத்துக். செங்கீரை. 1 - 5) என்பதைத்தழுவியது.

454. ஆர்ப்பு அவனி எங்கும் அதிர.

455. மன்ற - தெளிவாக. 457. வீடாத - அழியாத.

458. நாமம் - மிக்கபுகழ். காமப்பகையை - காமனாகியபகையை.

459. பவன கவனம் - காற்றைப்போன்ற வேகம்.

460. பிச்சேற்ற - பித்தேற்ற; "பேராளன் றென்னன்பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி" என்பது திருவாசகம், திருவம்மானை, 2.

461. பா அணங்கு - கலைமகள்.

தானாத மாலை யடுத்துமட லேந்தினேன்
தேனார்வா யூறநின்று தேங்கினேன் - ஆனாத 462
வண்டு விழக்கண்ணீர் மல்கினேன் பொன்பூத்தேன்
விண்டலர் தூற்ற வெளிநின்றேன் - மண்டி 463
வருமார்வத் துற்றேன் மலர்க்கொன்றை யானேன்
திருமார்வத் துற்றணையச் செய்துன் - அருடாராய் 464
என்றாளை நோக்கி யிடர்நோக்கிச் சம்பரனை
வென்றானை யீசன் விலக்கினான் - நின்றாளப் 465
பேதை முதலாகப் பேரிளம் பெண்ணீறாக
மாதர் பலர்மயங்க மாதேவன் - சோதிப் 466
படர்வார் சடையெம் பரம்பர னென்றும்
அடைவார் வினைதீர்க்கு மம்மான் - அடியார் 467
குழாமறாச் சந்நிதியெங் கோமா னதிரும்
முழாவறாக் கோயின் முதல்வன் - விழாவறாத் 468
தேருடையா னெங்க டிருப்பூ வணக்காசி
ஊருடையான் போந்தா னுலா. 469

திருப்பூவணநாதருலா முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

462 - 4. சிலேடை : தேங்குதல் - நிறைதல், நிலைகுலைதல். வண்டு- வண்டுகள், வளையல்கள். கண்ணீர் - கள் நீர், விழிநீர். பொன்பூத்தல் - பொன்னிறத்ததாகப் பூத்தல், பசலைநிறமடைதல். அலர் - மலர், பலர் கூறும் பழிமொழி. வரும் மார்பம், வரும் ஆர்வம்; மார்பமென்பது மார்வ மென்றும் வழங்கும்; "புயந்தழுவுங் கண்ணியுஞ்செவ் விதழி யேமால் பூண்ட கயற் கண்ணியுஞ்செவ் விதழி யேமால், வியந்து சொலி னன்ன தும்பொன்னிறமே யெங்கண் மின்னிறமும் பொன்னிறமே புயம்பெறாமல் அயர்ந்திவள் வாடத்தகுமோ வருட்கண்பாரீ ரருணகிரிப் பெரியீரே யமல ரேநல், வயந்த விழா வழகரே நினைக்க முத்தி வரந்தருவா ரேமலைமேன் மருந்தனாரே" (அருணைக். 14) என்ற அருமைச் செய்யுளிலும் இப் படியேவேறொரு வகையாகக் கொன்றையைத் தலைவிக்கு உவமை கூறி யிருத்தல் காண்க.

465. சம்பரனை வென்றானை - சம்பராசுரனைச் சயித்த மன்மதனை; "சம்பரனுக் கொருபகைவா" (கந்த. காமதகன. 99)

அழகியநாயகர் துதி

தன்னனையார் தந்தையார் தமராரென் றறியாமற் றனித்தவுன்னைப், பொன்னனையார் வயிற்கருவிப் புகுந்த தனுன் முத்தமிட்டுப் புதல்வன்போல, மின்னனையா ரிடம் பிரியா மணவாள னெனப்புரிந்த விதத்தாலன்றே, என்ன னையார் களுந்தரிசித் தேத்தினர் பூவணத்துறைந்தா யெளிதிற்றனே.

சிறப்புப்பாயிரம்

திருவால வாயரெலாம் வலசித்த ரிரதவா தஞ்செய் தற்கா, வருவாரை வணங்கவவர் மணிமுறுவல் சிறிதரும்பி மலர்க்கணேக்கக், கருவாகிப் பொன்னனையாள் பெற் றெடுத்த புத்திரனேர் கந்த சாமி, பெருவாய்மைப் பூவை யுலாப் பாடியதெம் போலியர்கள் பிழைக்கத் தானே.

[இந்த இரண்டும் பழைய செய்யுட்கள்]

மணிமந்திர விநாயகர் துணை

அழகியநாயகர் துதி

தன் அன்னையார். வயின் - இடம், வயிறு. கரு - திருவுருவம்வார்த் தற்குக்கட்டிய கரு, கருப்பம்.

சிறப்புப் பாயிரம்

'பொன்னனையாள் பெற்றெடுத்த புத்திரனேர் கந்தசாமி' என்றது இந்நூலாசிரியர் ஓர் உருத்திரகணிகையின் புதல்வரென்பதைக் குறிப் பிக்கின்றது.

Kabeer Printing Works, Madras (3206)

கணபதி துணை.

முகவுரை.

"காளத்தி காணப் பெற்ற கண்களே கண்க ளென்றுங்
காளத்தி நகருக் கேகுங் கால்களே கால்க ளென்றுங்
காளத்தி புசங்க ருத்தே கருத்தென்றுங் கைகூ நாமக்
காளத்தி புகழு நாவே நாவென்றுங் கற்றோர் சொல்வர்."

உலாவென்பது, தமிழ்ப்பாஷைக்குரிய தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒருவகைநூல்; ஒருதலைவன், *பேதைமுதற் பேரிளம்பெண் ஈறாகிய ஏழுபருவ மகளிர்களும் தன்னைக்கண்டு காதல்கூரும்படி † வீதியிற் பவனிபோந்தானென்று கலிவெண்பாவாற் கூறல்வேண்டுமென்பது அந்நூலுக்குரியவிதி. இதனை, "திறந்தெரிந்த பேதை முதலெழுவர் செய்கை, மறந்தயர வந்தான் மறுகென்-றறைந்தகலி, வெண்பா வுலாவாம்" என்னும் வச்சணந்திமாலையால் உணர்க. இப்பிரபந்தத்தின் இலக்கணவிரிவு, பன்னிருபாட்டியல்முதலிய பழைய பாட்டியல்களில் விளங்கக் காணப்படும்.

தாம் வழிபடுதற்குரிய கடவுளர்மீதும் தம்மையாதரித்த தலைவர்கள்மீதும் பண்டைக்காலந்தொடங்கிப் பெரியோர்கள் செய்துபோந்த பற்பல உலாக்கள் இத்தமிழ்நாட்டில் வழங்கிவருகின்றன. **ஆதியுலா** முதலியவைகளும், **மூவருலா** முதலியவைகளும் மேற்கூறிய இருபகுதிகளுக்கும் முறையே உதாரணங்களாகும்; அவற்றுள்,

திருக்காளத்திநாதருலாவென்பது, திருக்காளத்தியிற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான்மீது சேறைக்கவிராசபிள்ளையென்னும் கவிஞர்பெருமான் இயற்றியது; இதில், ருள அ - கண்ணிகள் உள்ளன.

பாட்டுடைத்தலைவராகிய திருக்காளத்திநாதருடைய பெருங்கருணைத்திறமும், இத்தலவிசேடமும், தீர்த்தவிசேடங்களும், இங்கேவழிபட்டுப் பேறுபெற்ற மெய்யன்பர்களுடைய அருமை பெருமைகளும், வேறுதலங்களின் விசேடங்களும், பழைய சிவபுராணங்களிலுள்ள விசேட சரித்திரங்களும், தேவார திருவாசகமுதலிய அருட்பாக்களிலுள்ள அருமைப்பிரயோகங்களும், பொருளை வருத்தமின்றி இனிது விளக்கும் பலவகையான மடக்கணிகள், சிலேடைகள், கேட்டோர் வியத்தற்குரிய தொனிகள் முதலியனவும், அக்காலத்தில் இத்தலத்திலிருந்தமடங்கள் இன்னவென்பதும், இத்திருக்கோயிற்குரிய பலவகையான திருத்தொண்டுசெய்துபோந்தவர்கள் இன்ன இன்னவகையாரென்பதும், பிறவும் இந்நூலிற் காணலாகும்.

---

* பேதைமுதல் ஏழுபருவமாதர்களாவார்: பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என்பவர்கள்.

† வீதியென்றது இங்கே உருத்திரகணிகையர்வீதியை; கருரு-சு.

எனக்குத் தோற்றியவளவு ஏதோ ஒருவாறு குறித்திருக்கும் அரும்பதவுரையை அறிஞர்கள் பொறுத்து அங்கீகரிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்; சிலகண்ணிகளின் கருத்து விளங்காமையால், அவற்றிற்குப் பொருளெழுதவில்லை. கூஈ-ஆம் கண்ணியிற் சிவபெருமான் இத்தலத்தில் ஆகாயவடிவாக எழுந்தருளியிருக்கின்றனரென்று கூறியிருப்பதற்குத் தக்கஆதாரம் கிடைக்கவில்லை.

கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் ஒன்றன் தலைப்பில்மட்டும் இந்நூல் இரட்டையர்களியற்றியதென்று எழுதப்பட்டிருந்தது; சேறைக் கவிராசபிள்ளை இயற்றியதாகத் தக்க ஆதாரங்கள் கிடைத்தமையாலும் அவரியற்றிய வேறு உலாக்களுக்கும் இதற்குமுள்ள (பிம்பப் பிரதிபிம்பம்போன்ற) நடையொற்றுமையாலும் இரட்டையர்களுடைய செய்யுணடைக்கும் இதற்குமுள்ள வேறுபாட்டினாலும் இஃது இவரியற்றியதென்றே நிச்சயிக்கலாயிற்று.

இந்நூல் ஸம்பந்தமாக அறியவேண்டியவற்றை அறிந்துகொள்ளுதற்கு நான் முன்பு திருக்காளத்திக்குப் போயிருந்தபொழுது அங்கே மானேசராக இருந்த ஸ்ரீ எ. எஸ். பொன்னுஸாமி ஐயரவர்கள் வேண்டிய சகாயம் செய்தார்கள்

இந்நூற் பரிசோதனை முதலியவற்றிற்கு அக்காலத்தில் உடனிருந்தவர்களுள் சென்னை நியூயிங்டன் ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராக இருந்த ஸ்ரீ திரு. கிருஷ்ணையரவர்கள் மிக்க அன்புடன் செய்துவந்த பேருதவி மறக்கற்பாலதன்று.

அரும்பதவுரையும் பாடபேதங்களும் படிப்பவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்குமென்று கருதி இந்தப்பதிப்பில் மூலபாகமுள்ள அந்த அந்தப்பக்கங்களில் அடிக்குறிப்பாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளன.

இப்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குத் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துப் பிரதி க-ம், திருநெல்வேலி மேலைரதவீதி ஸ்ரீ அம்பலவாண கவிராயரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி க-ம், மேலகரம், ஸ்ரீ சண்பகக் குற்றாலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதி க-ம், சென்னை, சூளை, ஸ்ரீ அப்பன்செட்டியாரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி க-ம், மன்னார்கோயில் தாலூகா, கொச்சியூர், ஸ்ரீ வைத்தியலிங்க சேர்வைகாரரவர்கள் வீட்டுப்பிரதி க-ம், ஸ்ரீ கனகசபைச் சேர்வைகாரரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி க-ம், சென்னை, ஸ்ரீ தோ. வே. திருநாகேசுவர முதலியாரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி க-ம், சென்னை, ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசாமி முதலியாரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி க-ம் கிடைத்தன.

மேலேகாட்டிய உபகாரிகளை நான் எப்போதும் ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பதையன்றி அவர்களுக்கு யான் செய்யக்கூடியது யாது?

சென்னை,
20—6—25.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.



இந்நூலாசிரியராகிய சேறைக் கவிராசபிள்ளையின் இயற்பெயர் இன்னதென்று தெரியவில்லை; வீரைக்கவிராசபண்டிதர், செங்கோட்டைக்கவிராசபண்டாரமென்னும் பெயர்களை நோக்குங்கால், பண்டைக்காலத்திற் சிலருக்குக் கவிராசரென்றே இயற்பெயர் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

சேறைக்கவிராச பிள்ளையென்று இவர்பெயர் வழங்குதலால், இவரது ஊர் சேறையென்று தெரிகின்றது; சேறையென்பது சோழநாட்டிலுள்ளதும் தேவாரம் பெற்றதுமாகிய திருச்சேறையென்பதோ அல்லது சேற்றூரென்பதன் மரூஉவோ யாதும் தெரிந்திலது. இந்நாட்டிற் சேற்றூரென்றுபெயருள்ள ஊர்கள் பலவுள்ளன. இவர், ஒருசமயத்திற் பாண்டிநாட்டினரைநோக்கி, 'இந்தத் தேசப் புலவர் மனத்துக் கிடியென வந்தேன்காண்' (௫) என்று கூறியிருத்தலின், பாண்டிநாட்டினரல்லரென்று கருதப்படுகிறார்.

இவர் சாதியாற் கருணீகர்; இதனை, 'கருணேசன் சேறைக் கவிராசராசன்' (௩) என்பதனு லுணர்க.

சைவசமயம் பூண்டொழுகியவர்; முருகக்கடவுளை உபாசித்து மந்திரசித்திபெற்றவர்.

தமிழிலக்கண இலக்கிய நூல்களிலும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களிலும் சிவபுராணங்களிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர். சொல்லினிமை பொருளினிமை வாய்ந்த அதிவிசித்திரகரமான செய்யுட்கள்செய்தலில் வல்லவர். இவருடைய செய்யுட்கள் செம்பாகமானவைகள். இவர் இன்னாரென்பது இவருடைய நூல்களுள் ஏதேனும் ஒருபாகத்தைப் படித்தறியும் விவேகிகளுக்கு நன்குபுலப்படும்.

தமிழ்ப்புலவர்கள்பால் மிக்க வணக்கமுடையவர்; வாதுக்கு வந்தோர்களை வென்று அடக்கும் ஆற்றலுமுடையவர்; ௪, ௫.

செய்யுட்களை விரைந்துசெய்யும் ஆற்றலுடையவராயிருந்தமையின் ஆசுகவிராசரென்றும், அங்ஙனம்பாடும் புலவர்பலரினும் மேம்பட்டு விளங்கினமையின் ஆசுகவிராசராசரென்றும், ஆசுகவிராசசிங்கமென்றும், வண்ணம் பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவராக இருந்தமையின் வண்ணக்களஞ்சியமென்றும் வழங்கப்பெற்றவர். இவர் வண்ணம்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவரென்பதற்கு "சிலைக்காம னுடலெரிய" என்னும் திருவண்ணாமலையார் வண்ணத்தில் உ-ஆம் கலையிற் சிவஸ்தலப்பெயர்களை அடைமொழியின்றி அமைத்திருத்தலே போதிய சான்றாகவுள்ளது.

திருக்காளத்தியிலிருந்தவரும் செங்குந்தர் மரபினரும் சிவபத்திச் செல்வம் வாய்ந்தவருமாகிய வேங்கடராசமுதலியாரென்னும் பிரபுவின் அருமைப் புலவராகவிருந்து அவரால் அன்புடன் ஆதரிக்கப்பெற்று அந்தத்தலத்திற் பெரும்பாலுந்தங்கிக் காலங்கழித்தவர். அவர்பால் மிக்க நன்றியறிவுடையவர்; 'தக்கிண கயிலையில்வாழ், செங்குந் தக்குல வேங்கட ராயன் றிருவாசற்புலவன்' (௫)எனத் தம்மை இவர் புலப்படுத்தியிருத்தலால் இதனையுணர்க. திருக்காளத்திநாதருலாவைச் செய்வித்தவர் மேற்கூறிய பிரபுவாகவேயிருக்க வேண்டுமென்றும் இதனால் தெரிகிறது. அந்தப் பிரபுவினாலும் பிறகொடையாளிகளாலும் பல்லக்குவரிசை முதலியனவும் மிக்க பரிசில்களும் பெற்றவர்.

பாண்டிநாட்டிலிருந்த சீவலிமாறருடைய பரம்பரையைச் சார்ந்தவரும் இராமபாண்டியரென்று பெயர்பெற்றவருமாகிய சிற்றரசரொருவரிடம் சென்று விரைவாகப்பாடும் தம்முடைய ஆற்றலைப் புலப்படுத்தி அவரை வியப்புறச்செய்து பலபரிசில்கள் பெற்றுமீண்டவர்; ரு.

திருவண்ணாமலைநாதர்மீது வண்ணம்பாடிக்கொண்டு அரங்கேற்றுதற்காக அத்தலத்திற்கு இவர் பலசிறப்புடன் சென்றாரென்றும், அக்காலத்தில் அவ்வூரிலிருந்த உண்ணாமுலையெல்லப்பநயினாரென்னும் தமிழ்ப்புலவர் இவர் வரவைக்கண்டு அஞ்சி ஒதுங்கி மறைந்தாரென்றும், அதுதெரிந்த பரமேசுவரப்புலவரென்பவர் அவரை அவமதித்துக்கூறினரென்றும் தெரிகின்றனை; சு.

அந்தகக்கவி வீரராகவமுதலியார், தாமியற்றிய *சேயூர் முருகன்பிள்ளைத்தமிழில் (அம்புலி. ௧0) 'தவிராத' என்னுஞ் செய்யுளில் இவர்செய்த சேயூர் முருகனுலாவைப் பாராட்டிக்கூறியிருத்தலால், இவருடைய காலம் அவருடையகாலத்திற்கு முந்தியதென்று தெரிகின்றது. தமிழ்நாவலர்சரிதையில் அம்முதலியாருடைய செய்யுட்களுக்கு முன்னே இவருடைய செய்யுட்கள் வைக்கப்பெற்றிருத்தலும் இதனை வலியுறுத்தும். தமிழ்நாட்டிலும் ஈழநாட்டிலும் கவிஞர்பெருமானென்று புகழ்படைத்து விளங்கிய அம்முதலியார் மேற்கூறியசெய்யுளில் திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்புகழ், கந்தபுராணமாகிய இவற்றின்வரிசைகளில இவரியற்றிய உலாவின்பெயரை வைத்திருத்தலன்றி, 'திருவுலாவைக்கற்றுருகலாம்' என்றும் அருமையாகப் பாராட்டிக்கூறியிருத்தல் இவருடைய வாக்கின் உயர்வையும் அதன் நடையின் இனிமையையும் அதிலமைந்துள்ள பத்திச்சுவையையும் விளங்கச்செய்கின்றது.

மேற்கூறிய சேயூர் முருகனுலாவில், 'சேறைக் கவிராசன், சொன்னவுலாப்படித்துச் சோதிப்பெற்ற தாலாட்டி' (உ) என்று கூறியிருத்தலையும், திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமியமாலையில், "செவிராசியம்" என்னும் ௭௮-ஆம் செய்யுளில், 'புவிராச பாண்டியன் சித்தத்துக கேற்பப் புகன்ற சித்ர, கவிராசராச கயிலா புரேசநங் காளத்தியே' என்று துதித்திருத்தலையும் பிறசெய்யுட்களில் இங்ஙனங்கூறியிருத்தலையும் நோக்குமிடத்தில் தம்முடைய வாக்கில் தம்முடைய பெயரையும் தம்முடையசெய்யுளையதையும் எந்தவகையாகவாவது எடுத்துக்காட்டும் ஒருவகைவழக்கம் இவருக்கிருந்ததென்று தெரிகின்றது.

திருவண்ணாமலைப் பரமேசுவரப்புலவர், உண்ணாமுலை எல்லப்பநயினார் முதலியோர்கள் இவர்காலத்திருந்த புலவர்கள்.

திருக்காளத்திநாதருலா, திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமியமாலை, சேயூர்முருகனுலா, திருவாட்போக்கிநாதருலா, திருவண்ணாமலையார்வண்ணம் ஆகிய இந்நூல்களும் சிலதனிப்பாடல்களும் இவரால்செய்யப்பெற்றனவென்று தெரிகின்றன.

திருக்காளத்திநாதருலாவில் ௭௮-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற் காலவிசேடப்பெயர்களும், அ௩-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றில பன்னிரண்டு இராசிப்பெயர்களும், ௯0-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றில் பந்தத்நூற் காரியப்பொருள்கள் பலவற்றின் பெயர்களும், ௨௭0-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற் பலவகையான நூற்றிலப்பெயர்களும் ௩௭௨-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றில் ஸ்தலப்

* இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது.

பெயர்களும் தொனிக்கும்படி இவர்பாடியிருத்தலையும், பின்னும் ஆங்காங்கு அமைத்துள்ள செம்பாகமான பலவகை அடிமடக்குகள், சிலேடைகள் முதலிய வற்றையும், சிவோத்கருஷங்களையும் உற்றுநோக்குகையில், இவருடைய செய்யுள்நடை திருவானைக்காவுலாவுடையவராகிய காளமேகப்புலவருடைய அதி விசித்திரகரமான செய்யுள்நடைபோல மதிக்கப்படுகின்றது.

இவ்வரலாறு, கர்ணபரம்பரைச்செய்தியாலும் சில பழையசெய்யுட்களாலும்தெரிந்து எழுதப்பெற்றது. அச்செய்யுட்கள் வருமாறு:—

சேயூர் முருகன்பிள்ளைத்தமிழ், அம்புலிப். கo.

க. தவிராத வெவ்வினை தவிர்க்குமுரு காறுந்
தரித்தா றெழுத்தோதலாஞ்
சந்நிதிக் கருணகிரி நாதன் றிருப்புகழ்ச்
சந்தம் புகழ்ந்துய்யலாம்
புவிராசன் வாவன் கழுக்குன்றன் வளமைபுரி
புண்ணியந் தரிசிக்கலாம்
பொருசூர னைப் பொருங் கதைமுதற் கந்தப்
புராணக் கடற்காணலாங்
கவிராச ளிப்பிரான் மிசைசெய்த திருவுலாக்
கலிவெள்ளை கற்றுருகலாங்
கவிவீர ராகவன் சொற்றபிள் ளைக்கவி
கலம்பகக் கவிவினவலா
மவிராட கக்கோயில் புக்குவிளை யாடலா
மம்புலீ யாடவாவே
யயிலவன் செய்கையின் மயிலவன் கந்தனுட
னம்புலீ யாடவாவே.

* சேயூர் முருகனுலா, கண்ணி, கருஉ - ரு.

உ. செவிரா சியங்கடந்த சேறைக் - கவிராசன்
சொன்ன வுலாப்படித்துச் சோதிபெறத் தாலாட்டிக்
கன்ன லறிந்தந்திக் காப்பேற்றி - யன்னநடை
காட்டியிட காட்டியுடை காட்டிவிழி காட்டிமொழி
காட்டியியல் காட்டிமயல் காட்டியே - நாட்டவரைப்
பூவரடி யாராக்கிப் புன்முறுவ லாலுருக்குந்
தேவ ரடியார் திரஞ்சூழ.

ஷ உலாச்சிறப்புப்பாயிரம்: வெண்பா.

ங. கொற்றவரெண் செய்யூர்க் குமர.........
கற்றவரெல்லாங் களிக்கவே - வெற்றிக்
கருணேசன் சேறைக் கவிராச ராசன்
.......................சொன்ன வுலா.

---

* இவ்வுலாவைத் தந்துதவியவர், ம-ா-ா-ஸ்ரீ, க. குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள், B.A.

தமிழ்நாவலர் சரிதை.

ஆசுகவிராசசிங்கம், கடிகையாரைப்பாடியது: வெண்பா.

௪. செந்தமிழோர் தங்களிரு சீபாத தூளிபொர
வந்த புலவோர்த மார்பாணி - கந்த
னடிகையா ரப்பரவு மாசுகவி ராசன்
கடிகையார் சோலா கலன்.

பாண்டியராசா ஆரென்று கேட்டபோது இவர் பாடியது: விருத்தம்.

௫. தென்பா ரளு மறுவிற் குறுமுனி தேக்கிண கயிலையில்வாழ்
செந்தூர் தக்குல வேங்கட ராயன் றிருவா சற்புலவ
னென்பேர் வண்ணக் கட்சிய தன்றி மயதிர்த்தவர் மார்பாணி
யிந்தத் தேசப் புலவர்ம னத்துக் கிடியென வந்தேன்கா
ணுன்பால யான்வர வாசற் காராக் குத்தா ரம்பண்ணி
யுள்ளுக் கென்னை யழைப்பித் தாசி னுரைக்குங் கவிதைகள்கேட்
டென்பால் வரிசைகள் பரிசில்க ணல்கி யிரட்சித் திடவேணு
மிராமா சீவிலி மாறு பாண்டிய ராச வரோதயனே.

திருவண்ணாமலையிற் பரமேசுவரப்புலவர் பாடியது:
சட்டளைக்கலித்துறை.

௬. கண்ணார் மதிக்குங் கவிராச சிங்கங் கடந்துதிரு
வண்ணா மலையப்பர் மேல்வண்ணம் பாடிமுத் தாலத்திகொண்
டெண்ணா யிரமட வார்சூழப் பல்லக்கி லேறிவந்தா
னுண்ணா முலையெல்லன் மூலைக டோறு மொதுங்கினனே.

பழையதனிப்பாடல்: வெண்பா.

௭. ஆறு முக னாணை யவனடியார் தம்மாணை
ஏறு மயிலாணை யென்னாணை - வீறுபுகழ்
தேறு கவிராச ராசன் றிருவாணை
ஏறிய வாறே யிறங்கு.

இந்தவெண்பா, நல்லபாம்புதீண்டப்பெற்று ஒருவர் மயங்கியபோது விஷவேகத்தை இறக்குதற்கு இவருடைய மாணாக்கரொருவர் சொன்னதென்பது கர்ணபரம்பரைச்செய்தி.

[குறிப்பு :—(௧) முருகாறு-திருமுருகாற்றுப்படை. வளவன் கழுக்குன்றன் - சேயூர்க்கோயிலிற் றிருப்பணிசெய்த ஒருபிரபு. திருவுலா - சேயூர் முருகனுலா. பிள்ளைக்கவி - சேயூர்முருகன் பிள்ளைத்தமிழ். கலம்பகம் - சேயூர் முருகன் கலம்பகம். செய்கை - செய்யூரென்பதன்மரூஉ; சேயூர்க்குச் செய்யூரென்றும் பெயருண்டு. (௨) ராசியம்-இரகசியம். உலா-சேயூர்முருகனுலா. கன்னல்-நாழிகை. (௩) கருணேசன் - கருணீகச்சாதியாருடையதலைவர். (௪) கடிகையார் - கடிகைப்புலவர். (௫) தக்கிணகயிலை-திருக்காளத்தி. வண்ணக்கட்சி-வண்ணக்களஞ்சியம்; கட்சி - கூடு. உத்தாரம் - கட்டளை ; உலக வழக்கு. ஆசில் - விரைவில். (௬) கண்ணார் - பகைவர். கடந்து - பகைவரை வென்று. உண்ணாமுலையெல்லன் - உண்ணாமுலையெல்லப்பநயினாரென்னும் புலவர்.

திருக்காளத்திநாதருலா ஆராய்ச்சி.



இத்தலத்திற்குரிய விசேடங்களைப் பலவகையாக இந்நூலுள் ஆசிரியர் அமைத்திருத்தல் மிகவும் இன்புறற்பாலது; ஒவ்வொன்றற்கும் பின்னுள்ள எண்களாற் சுட்டப்படும் கண்ணிகளைப் படித்தலால் விளங்கும்.

இத்தலமுள்ள நாடு ஆற்றூர் வளநாடு. கண்ணி-சாஉ, ருஙஎ.

ஸ்தலவிநாயகர்:—அஞ்சத்திவிநாயகர்; இப்பெயர் ஐஞ்சத்தியென்றதன் மரூஉ; காப்பு, ருஙகூ.

ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள்:—ஸ்ரீகாளத்திநாதர்.—சிலந்தி காளமென்னும் பாம்பு, யானையென்னும் இம்மூன்றாலும் வழிபடப்பெற்றவரென்பது இதன் பொருள்; திருக்காளத்திநாதர், எஎ, ருஙஎ; அழைத்து வாழ்வித்தவர், எசா, உசக; ஆயிரநாமத்தவர், ஙரு, உ௦சா; ஆராவமுதர், எசா, உஅங, உகூரு, ருருஅ; ஆல், ருருஎ; ஐந்துகொழுந்து, ங௦எ; கணநாதர், உஎரு; கரும்பு, உஅச; கல்லாலடிக்கரும்பு; உஉக, உஎகூ, ங௦எ; கல்லாலடியார் (கல்லாலடி), ருஅ, கூ௦, கக௦, ங௦ங, ச௦௦, சஉகூ, சச௦, சஅஎ, ருஉச, ருஎச; கல்லாலின் கனி, உஙஅ; காபாலி, ருஅ, ஙஙக; காளத்தி, சசா; காளத்தியானை, கசசா, சருஎ, ருருரு; சார்ந்தாரைக்காத்தவர், எச, உ௦ங, உஙகூ, ரு௦சா, ருருகூ; சேர்ந்தார்க்கினியோர், உ௦ங; சோதிப்பெருந்தேவர், உ௦ரு; சோதிவிடங்கர், எச, உ௦ரு, ஙஎ௦, ருஎஎ; தருமமூலரத்தவர், ரு௦சா; தென்கைலைநாயகர், ககரு, ருஙசா; பச்சிமவாயிற்பரமர், சாரு, எசா, சகூக; புலி, அரு, உ௦சா, சசா௦; மலைக்கொழுந்து, உ௦எ, ஙககூ, ருருங: செவ்வந்திப்புராணம், திருமலைச்சருக்கம், சஅ, சகூ-ஆம் பாடல்களைப்பார்க்க; மாணிக்கச்சோதிமலை, உ௦க; மும்முடிச்சோழபுரமூர்த்தி, சாச; மெய்த்தேவர், எச; யானைத்துணை, உ௦ச; வரந்தருவார், சகக, ருசக. **ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தி திருநாமம்:**—சோதிவிடங்கர்.

அம்பிகையின் திருநாமங்கள்:—ஞானப்பூங்கோதை; இப்பெயர் ஞானப்பூவெனவும், ஞானமெனவும் வழங்கும், எங, ககக, உஙஎ, ருசாசா; வண்டார்குழலாள், ருகூ, ருசாஎ.

பீடங்கள்: திருக்காளத்திநாதரது பீடம்.—ஆகமபீடம். **தக்ஷிணாமூர்த்தியின்பீடம்:**—வைதிகபீடமெனவும், தென்பீடமெனவும் வழங்கும், கஙரு.

ஸ்தலத்தின் திருநாமங்கள்:—கண்ணப்பபுரம், சாரு; கயிலை, உரு௦, ஙககூ, சஅ௦; திருக்காளத்தி, சசா; தென்கயிலை=தக்ஷிணகைலாஸம், கூ, ககரு, உகூரு; மும்முடிச்சோழபுரம், சாச.

தீர்த்தங்கள்:—பொன்முகரியாறு, கரு-உங, கஙச, கசக, உருஅ, ங௦அ, சகூஉ, ருஙசா, ருசாங; அரசதீர்த்தம், ஙரு; உருத்திரதீர்த்தம், ஙஎ; மகாகாளி தீர்த்தம், ஙசா; மகாமோகினிதீர்த்தம், ஙசா; மணிகங்கை அல்லது மணிகர்ணிகை, ஙஅ; மாயூரச்சுனை, ஙசா; மார்க்கண்டதீர்த்தம், ஙசா, வசசிரதீர்த்தம், ஙச.

விருக்ஷம்:—அகண்டவில்வம், க௦க; கல்லால்: இது சிலைவடம், கனகக்கல்லாலெனவும் வழங்கும்; ருஅ, கக௦, உஉக, உஙஅ, உஎகூ, ங௦ங, ங௦எ, ச௦௦, சஉகூ, சச௦, சஅஎ, ருகக, ருசக, ருருஎ, ருஎச.

மலைகள்:—அகத்தியமலை, கங; துர்க்கைமலை, ஙச; தென்கைலைமலை, கூ, ககரு, ககூ, கசசா, ருஙசா; நீலமலை, ஙஎ.

வழிபட்டுப்பேறுபெற்றோர்:—அக்கினிப்பிரபன், உஎ; அரிச்சந்திரன், சருங; அருச்சுனன், சருங; ஆதிசேடன், உஙச, ருஎசா; இந்திரன், உசா;

கண்ணப்பர், ௪௭-௫௨, ௧௨௦, ௧௪௦, ௧௮௬, ௨௦௪, ௨௨௩, ௨௨௬, ௨௪௭, ௨௫௪, ௨௬௩, ௩௫௦, ௩௯௫, ௪௦௮, ௪௮௪, ௫௨௬, ௫௬௫, ௫௭௬; **கன்னியரிருவர்**, ௫௬, ௧௨௧, ௧௮௮, ௩௬௯, ௫௨௧, ௫௭௬; காளனென்னும்பாம்பு, ௪௧-௬, ௧௨௧, ௧௪௯, ௧௮௫, ௨௩௬, ௨௪௫, ௨௯௨, ௩௯௩, ௩௯௬, ௪௮௦, ௪௮௭, ௫௨௪; கௌசிகர், ௨௮; சனகாதிகள், ௨௮, ௧௧௧; சித்திரசேனன், ௨௯, ௫௭௫; சிலந்தி = சிலம்பி, ௩௯-௪௦, ௧௩௧, ௧௮௫, ௩௦௯, ௩௯௭, ௪௮௩, ௫௨௬, ௫௭௬; சிலந்தி முதலிய எண்மர், ௩௦௯; சிவகோசரியார் = சிவகோசன், ௪௯, ௫௨, ௧௮௭, ௨௦௩, ௨௪௯, ௫௭௫; சுந்தரபாண்டியன், ௬௫; சோழர்மூவர், ௬௩, ௧௯௦: திருமால், ௧௧, ௧௨௨, ௫௩௭; துர்க்கை, ௩௪; நக்கீரர், ௫௪, ௧௮௭, ௨௪௮, ௪௮௯, ௫௨௩, ௫௬௪, ௫௭௬; நீலை, ௨௬; பகீரதன், ௪௫௩; பிரமன், ௧௭-௨௩, ௪௯௦, ௫௩௭; மகாகாளி, ௩௬; மணிமான், ௨௯, ௫௭௫; முசுகுந்தன், ௨௬; மூகனொருவன், ௫௪௬; யாதவன், ௬௬-௭௨, ௧௯௧; யானை, ௪௧-௬, ௧௨௧, ௧௪௦, ௧௮௬, ௨௩௬, ௨௪௬, ௩௯௪, ௫௧௯, ௫௨௨, ௫௭௫; வசிட்டர், ௨௮; ஸரஸ்வதீ, ௨௪, ௩௬௮, ௫௩௬, ௫௬௪.

மடங்கள்:—பதினெண்மடம், ௧௯௪; பரத்துவாசாச்சிரமம், ௩௭; மணிகங்கை மடம், ௧௯௩; வடமடம், ௧௯௩.

திருத்தொண்டு பூண்டொழுகியவர்கள்:—ஆறுகொத்தார், ௧௯௪; எட்டுக்கொத்து இளையநாயக்கர்கள், ௧௯௭; கோயிற் கணக்கர், ௧௯௬; சிட்டயராமன், ௧௯௨; பத்துக்குடி வேதபாரகர், ௧௯௫; மந்திரவோலைக்கணக்கர், ௧௯௬.

விசேடச் செயல்கள்:—தென்கைலையை வலம்வருதல், ௩௮, ௫௨௬; மேற்குச் சாளரவாயிலின் வழியே திருக்காளத்திநாதரைத் தரிசித்தல், ௫௨௪.

இத்தலத்திற்குரிய ஆகமமும் தேவாரமுதலியனவும் வருமாறு:—

ஆகமம்:—காரணம், ௧௩௬, ௧௯௫.

தேவாரம்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்:—சந்தமாரகிலொடு - கொல்லி; வானவர்கடானவர்கள் - சாதாரி. **திருநாவுக்கரசு நாயனார்:**—விற்றூணொன்றில்லாத - திருத்தாண்டகம். **சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்:**—செண்டாடும் விடையாய் - நட்டராகம்.

௧௧-ஆம் திருமுறை: நக்கீரதேவநாயனார்:—கயிலைபாதி காளத்திபாதித் திருவந்தாதி, போற்றிக்கலிவெண்பா, கண்ணப்பதேவர் திருமறம். **கல்லாடதேவநாயனார்:**—கண்ணப்பதேவர் திருமறம்.

புராணங்கள்.

வடமொழி:—தக்ஷிணகைலாஸ மகாத்மிய முதலாகிய புராணங்கள்-௭.

தெலுங்கு:—தூர்ஜடிகவி இயற்றிய புராணம்-௧, [இதன் மொழிபெயர்ப்பே தமிழ்ச் சீகாளத்திப்புராணம்.]

தமிழ்:—திருக்காளத்திப்புராணம் - ௧; சீகாளத்திப்புராணம் - ௧.

தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள்:—திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமியமாலை, செய்யுள் - ௧௦௦; திருக்காளத்திக்கோவை; திருக்காளத்திநாதர் கட்டளைக்கலிப்பா - செய்யுள், ௨௦; திருக்காளத்திநாதர் பதிகம்-௧; வடமொழியில் இத்தலத்திற்கே யுரிய ஸஹஸ்ரநாமமும் பலவகைத் துதிகளும், தமிழிற் பல தனிப்பாடல்களும் உள்ளன.

திருக்காளத்திநாதர் துணை.

கணபதிதுணை.

திருக்காளத்திநாதருலா.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

ஐஞ்சந்திவிநாயகர்.

காருலா வுஞ்சோலைக் காளத்தி யாள்வார்க்குச்
சீருலா விண்ணப்பஞ் செய்யவே - பாரில்
விளங்கருளஞ் [1]சந்தியான் வேழமுக [2]மானன்
களங்கருளஞ் சந்தியான் காப்பு.

நூல்.

க. சீர்பூண்ட ஞானச் [3]சிறப்பிற் பராபரமா
யார்பூண்ட கொள்கைக்கு மாதியா - யேர்பூண்ட

உ. மூலமாய் மூலத்தின் [4]முப்பொருளா யப்பாலைக்
கோலமாய்க் கோலக் [5]குணக்குன்றாய்க் - [6]காலமாய்ச்

ந. சண்டமா யங்[7]கடந்து தன்வேலை [8]யைந்தியற்றிப்
பிண்டமா [9]யாட்டுவிக்கும் பேராள - னண்டங்க

தலவிசேடம்.

ச. ளாணியா கச்சமைத்த வன்றே தனக்கமைத்த
காணியா குந்தென் கயிலாயன் - பேணி

ரு. வடகயிலா யத்தொருநாள் வானோ ரயன்மா
[10]லடகயிலா யத்தோ ரவைக்கே - புடையிருந்த

சா. மாதேவி நின்றுதனை வாழ்த்தியே நின்பதிக
ளேதேது பாரி லெனக்கேட்க - மேதினிமே

(காப்பு.)—விளங்கு அருள் அஞ்சந்தியான். களங்கர் உளம் சந்தியான்.
ந. சண்டம் - கொடுமை. வேலை யைந்து - பஞ்சகிருத்தியம்.
ரு. அடகு அயில் ஆயத்தோர் - இலைகளை உண்ணுகின்ற கூட்டத்தாராகிய முனிவர்.

(பிரதிபேதம்.) 1 'சந்தியார்' 2 'ஆனர்' 3 'சிறப்பின்' 4 'முற்பொருள்' 5 'குலக்குன்றாய்' 6 'சீலமாய்ச்' 7 'கடந்துதான்புரியுமவ்வேலை' 8'ஐந்தியற்றப்' 'ஆக்குவிக்கும்' 10 'அடகயில்வார்போற்றும்'

எ. லாயிரத்தெட் டெண்டுபெதி யாய்ந்தாய்ந் தவற்றெடுத்த
நாயகமா கும்பதிக ணைகவற்று - ணீயெம்மைக்

அ. கூடிவிளை யாடுவது [1] கோலவட காசியிலே
யாடல் புரிவதுபொன் னம்பலத்தே - நீடுமுது

௯. குன்றிற் குலாவல் குடும்பத் துடனிருக்கை
[2] தென்றிக் கயிலையிலே சேயிழையா - யென்றனுமே

௧௦. வேத வியாதன் விடைகொண்டு காசிபுகப்
போதன் முதிய பொருப்பேற - மாதவத்தோர்

௧௧. மன்றுதொழத் தன்னெதிரே மாலிரண்டு யோசனையி
னின்றுதொழுங் கல்லாலி னீழலான் - மன்றனுமை

௧௨. யம்மை மணத்தி லருள்கொண்டு [3]தெற்கில்வருஞ்
செம்மை முனியயனைச் சென்றேத்தி - யிம்மை

௧௩. [4] யகத்தியமாக் குன்றி லமைத்த நதியாய்ப்
பகுத்தபெருங் கங்கையிலோர் [5]பங்காய்த் - தொகுத்த

௧௪. மருவா ரிருகரையு மாகடலின் மட்டாய்த்
திருவார் சிவாலயங்கள் செய்தே - சுரர்முனிவர்

௧௫. சீலத் தவம்புரியச் செம்பொன் கொழித்துநடந்
தாலிக்கும் பொன்முகரி யாற்றினன் - பாலர்

௧௬. சதுரா னனற்குமொழித் தையலுக்கு [6]மூன்று
பதின யிரர்பிறந்தேழ் பாரு - மதிரப்

௧௭. பரதாரங் கொண்டரக்கர் பல்கோடி நல்கி
விரதா திகளழிக்க விண்ணோர் - கருதிவிதி

அ - ௯. முதுகுன்று - விருத்தாசலம். தென்றி - தெற்கு; "தென்றி யரக்கனைக், குன்றிற் சண்டைமன், அன்று நெரித்தவா, நின்று நினைமினே" தே.

௧௦. போதன் - பிரமன்.

௧௧. மன்று - சிதம்பரம். மால்இரண்டு யோசனையில் நின்றுதொழு மிடம் திருவேங்கடமலை; 'தொழுதெதிரே கோடேறி, நின்ற முராரி' என்பர் பின்னும்; ௧௨உ.

௧௨. முனி-அகத்தியர். ௧௩. பங்கு-கூறு. ௧௫. ஆலிக்கும்-முழங்கும்.

௧௬. மொழித்தையல் - கலைமகள். அதிர - நடுங்க.

௧௫ - ௬. பாலர் பிறந்து.

(பி - ம்.) 1 'கொற்றமணிக்காஞ்சியிலே' 2 'தென்றற்கயிலை' 3 'தெற்கு வருஞ்' 4 'அகத்திய மாங் குன்றி லழைத்த' 5 'பாங்காய்-மிகுத்த' 6 'மும் மைப் பதினயிரர்'

௧௮. யானேனைக் [1]கண்டுரைக்க வாங்கவனுந் [2]தன்னவரைத்
தானோர் மகவீன்று சாடென்னப் - போனேன்

௧௯. கடிந்தவரைக் [3]கொல்லத்தன் காளையர்க ளெல்லா
மடிந்த[4]பம்ம கத்தி வரலும் - படிந்தரனைப்

௨0. பூசித்தா லன்றியிது போகாதென் றஞ்செழுத்தும்
பேசித் தவஞ்செய் பிரமற்கா - மாசி

௨௧. வரமகத்திற் [5]றோன்றியே மற்றவனைச் சூழ்ந்த
பிரமகத்தி யைப்போக்கப் [6]பின்னுந் - திரமகத்திற்

௨௨. [7] பொன்முகரி யாடியவன் புத்திரன்வேண் டிப்போற்ற
நன்மகவை [8]யீந்தந்த நாளிலே - நின்முகரி

௨௩. யாடிவலஞ் செய்தோ ரனைவர்க்கு மைந்தர்களு
நாடியது நல்கென்ன [9]நல்கினோ - னீடுதவப்

௨௪. பாங்கலனோ டோவாது பாடி யவன்சபிக்க
மூங்கைவடி வாய்வெண் முளரியா - ளீங்கிறைஞ்சத்

௨௫. [10]தாக்குகொடுஞ் சாபந் தவிர்த்துச் சகலகலை
[11]வாக்குவி யாக வரந்தந்தோன் - கோக்குலிசத்

௨௬. திந்திரன்பூ சித்தருளு மெம்பிரா னீலையெனுந்
[12]தந்திரமா சத்திதொழுந் தம்பிரா - னந்தமுசு

௨௭. குந்தன் பணிவான் குளி[13]ரக் கினிப்பிரபன்
வந்தன் புடனே வழிபட்டோன் - [14]சந்தன்

---

௧௮. மகவு - உக்கிரன். ௧௯. பம்மகத்தி - பிரஹ்மகத்தி.

௨௧. மகம்-மகநக்ஷத்திரம்; இஃது இத்தலத்தில் மிக்க விசேடமுடையது.

௨௨. நன்மகவை - ரிபுவென்னும் முனிவரரை.

௧௯ - ௨௩. பிரமதேவர்க்குப் புத்திரர் முப்பதினாயிரவர் பிறந்தது முதலிய வற்றை, சீகாளத்தி. நான்முகச்சருக்கத்தாலுணர்க.

௨௨ - ௩. ஈந்து நல்கினோன்.

௨௪. பாங்கலன் - ஒருமுனிவர். வெண்முளரியாள் - கலைமகள்.

௨௬. நீலை - ஒருயோகினி மங்கை; "அமர, குலக மாந்தருள் யோகினி நீலையென்பவளும்", "கற்பக நறுநீழல், வள்ளலு நீலையெனும் யோகினி மடவாளும்" என்பவை திருக்காளத்திப்புராணம்.

௨௭. அக்கினிப்பிரபன் - ஓர்அசுரன்; "ஆத ரந்திக முக்கினிப் பிரபனு மசுரன்" என்பதனாலுணர்க; திருக்கா. சந்தன் - அகத்தியமுனிவர்.

(பி - ம்.) 1'கண்டுதொழ' 2'மற்றவரை' 3'கொல்லெனக்' 4'பிரமத்தி', 'பிர்ம்மகத்தி' 5 'தோன்றி மலரயனை' 6 'பின்னும்-பரமகத்து' 7'அவனைப்போற்ற முகரிபுவர' 8 'ஈயவந்தநாளிலே' 9 'நல்கினோன்-பாடவிகல்' 10'தாக்கியசாபம்' 11'வாக்குவியாகும்படிக்கு வாய்தந்தோன்' 12'சந்திரன்மா சத்தி' 13'அக்கினிப் பகவன்' 14'சந்த'

உஅ. வசிட்டன் கவுசிகன்முன் வாசவனை வைத
விசிட்டன் சனகாதி மேலோர் - கசட்டறிவு

உகூ. சென்றமணி மான்[1]வீணைச் சித்திரசே னன்பணிவான்
குன்றமணி மாசித்தி கூட்டுவோன் - கன்றையூ

௩0 ராரூரி லேபுவியா யானைக்கா விற்புனலாய்ச்
சீரூ ரருணையிலே செந்தீயாய்ப் - [2]பேருரு

௩க. மேகாம் பரத்தி லியங்கொலியாய்த் தன்னூரி
லாகாய மாய்நிற்கு மாடலான் - மாகாயம்

௩உ. பொன்னுக்குந் தன்னுற்றிற் பொன்றிற் [3]பரமுத்தி
யின்னூர்க்கென் னுமை லினிதளிப்போன் - முன்னுளிற்

௩௩. கல்லென்ற தாருகனைக் காளி தனைவகுத்துக்
கொல்லென்று விட்டான் குழையிட்டான் - வல்லியிடைத்

௩சு. துற்கை யிருந்து தொழுமலையா னிந்திரனூர்
செற்குலிசத் தாற்கண்ட தீர்த்தத்தா - னிற்கு

௩ரு. மரகர[4]தீர்த் தத்தி லமர்ந்தருள்வான் பேரா
யிர[5]முடையன் பொற்கோயி லீசன் - பரமளிக்கு

உஅ. வைதவிசிட்டன் - கௌதமர்; விசிட்டன் - விசேடமுடையவர்.

உகூ. சென்ற - நீங்கிய. மணிமான் - ஓர் இயக்கன்; சித்திரசேனன்-ஒரு கந்தருவன்; "திகழ்மணிமான் முன்னியக்கர்", "இனிய சித்திர சேனன் முன்னுனயா மிசையிற், பனிவிசும்பிடைக் கந்தரு வரும்பணிந் தனரால்" என்பவற்றுலுணர்க; திருக்கா. குன்றம் அம்மணி மாசித்தி கூட்டுவோன்; தென்கயிலைக்குத்தெற்கே வித்தாசலமென்ற மலையொன்று உள்ளது; "அட்ட மா சித்திகளணைதரு காளத்தி" என்பது, திருஞா. தே. கொல்லி. கக.

௩க. ஒலி - காற்று.

௩௩. "வல்லைவரு காளியை வகுத்துவலி யாகிமிகு தார கனைநீ, கொல்லெனவிடுத்தருள் புரிந்தசிவன் மேவுமலை...............காளத்திமலையே" என்பது, திருஞா. தே. திருவிராகம், ௩.

௩சு. மலை - கனகதுர்க்காம்பாமலை; இது தென்கைலைக்கு வடக்குள்ளது. செல் - இடி. தீர்த்தம் - வச்சிரதீர்த்தம்.

௩ரு. அரகரதீர்த்தம் - ஹரஹரவென்பவன் உண்டாக்கியதீர்த்தம்; சிவத்திரவியங்களை அபகரித்த கொடும்பாவத்தால் நரகத்திற்கிடந்து துன்புற்ற கரபனென்னும் ஆதிசைவனொருவன் தன்னைக்கண்டு சகியாமல் சாநந்தரென்னு முனிவர் ஹரஹரவென்று கூறியதைக்கேட்டு அப்பாவம் ஒழியப்பெற்று ஹரஹர னென்று பெயருள்ள ஓர் ஆதிசைவனுகப்பிறந்து இத்தலத்தையடைந்து வழி

(பி - ம்.) [1]'பெரியசித்திரசேனன்' [2]'பேருராம்' [3]'கபாலமுத்தி' [4]'தீர்த்தத் தமர்ந்தருள்வான்' [5] 'உடையபொற்'

௩௬. மார்க்கண்டன் மாகாளி மாமோ கினித்தடத்தான்
சேர்க்கு [1]மயூரத் திருச்சுனையா - ணுர்க்கு

௩௭. முருத்திரதீர்த் தத்தா னுயர்நீல வெற்பான்
பரத்துவச ஞச்சிரமப் பாங்கான் - [2]கருத்தொலைக்கு

௩௮. மென்மணி[3]கங் கைத்தடத்தா னீங்கிவையெல் லாஞ்சூழ்ந்த
தன்மலையைத் தான்சூழுந் தன்மையான் - கன்மமற

௩௯. நெஞ்சிலந்தி லண்ணனே நித்தா வெனப்போற்றிச்
செஞ்சிலந்தி நூலினுற் செய்கோயில் - பஞ்சிலங்கு

பட்டு அவன் உண்டாக்கியது. அங்கே சென்றோர், ஹரஹரவென்றால் தாரை யாகத் தீர்த்தம் மேலேயிருந்துவிழுமென்றும் சொல்வதுண்டு; "உரைதரு மதன் வடபா லோங்கரு வித்தாரை, யாகரவெனின்வீழு மாகரதீர்த்தமெனுச், சுரர் முனி வரர்சொற்றுர்" என்பதனுலுணர்க; திருக்கா. பேராயிரமுடையன் - ஆயிரம்திருநாமங்களையுடையவர்; திருக்காளத்திநாதருக்குத் தனியே ஒருஸஹஸ் ரநாமமுள்ளது; அன்றி, மூலத்தானத்துக்குத்தெற்கே ரு-நாழிகை வழித்தூரத் திலுள்ள தருமக்ஷேத்திரத்தில் எழுந்தருளிய ஸஹஸ்ரலிங்கேசுவரரென்னும் சிவலிங்கப்பெருமானை இம்மொழி கூறியதாகவும் ஊகித்தற்கிடமுண்டு.

௩௬. மயூரத்திருச்சுனை - மயூரன்பொருட்டு உண்டாக்கியசுனை; கேரள தேயத்திற் பிறந்தவனும் பொருளைவிரும்பித் தந்தையைக்கொன்ற மகாபாவி யுமான மயூரனென்பவன் அப்பாவத்தால் வருந்தி இத்தலத்தையடைந்தபொ ழுது சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்து விருத்தப்பிராமணவடிவங்கொண்டு தோன்றி அவன்பாவத்தை ஒழித்தற்பொருட்டுத் தமது தண்டத்தால் மலையைக்குத்தி உண்டாக்கப்பெற்றது.

௩௭. உருத்திரதீர்த்தம் - திருக்காளத்தீசர் சந்நிதியிலுள்ளது. நீலவெ ற்பு - நீலமலை; இது மூலத்தானத்திற்குத் தெற்கேயுள்ளது; வைரவக்கடவுளெ ழுந்தருளியிருத்தலின், வைரவமலையென்றும் வழங்கும். பரத்துவச ஞச்சிர மம் - பரத்துவாசமுனிவர் தவஞ்செய்த ஆச்சிரமம். இது மூலத்தானத்திற்கு அக்கினி மூலையில் மலையின்மேலுள்ளது. இதற்கு அருகே அம்முனிவரால் உண்டாக்கப்பெற்ற பரத்துவாசதீர்த்தமும் அதன் அக்கினிமூலையில அவர் பூசித்த பரத்துவாசலிங்கமுமிருக்கின்றன.

௩௮. எல - ஒளி. மணிகங்கைத்தடம் - மணிகர்ணிகாதீர்த்தம். இது மூலத்தானத்திற்குத்தெற்கே ஓர் அம்புவீழெல்லையிலுள்ளது. மாசிமாதத் தில் நடக்கும் பிரஹ்மோத்ஸவத்தில், ௩-ஆம் திருநாளிலும் மகர சங்கிராந்தியி லும் திருக்காளத்திநாதர் வேட்டைக்கோலத்தோடு தென்கயிலைமலையைச்சூழ எழுந்தருளிவருதல் இயல்பு. இது மிருகயாவிநோதமென வழங்கும்.

௩௯. நெஞ்சில் அந்தி வண்ணனே.

(பி - ம்.) 1 'மாயூரத் திருச்சுனை' 2 'திருத்துமுதல்' 3 'கங்கைத்தலத் தான்'

௪௦. தீபம் படவதுதன் சீவன் [1]விடத்தோன்றி
நீபங் கயத்தாளி னில்லென்றோன் - கோபக்

௪௧. கடுவரிக்கா ளன்மணியைக் கல்லென்று தள்ளித்
தடமதக்கைக் நீராட்டித் தந்தி - யிடுமலரைச்

௪௨. செற்றையெனப் பாம்பிகழச் செய்நாளின் மற்றிரண்டு
மொற்றை யொருநா ளுவாவர லும் - புற்றரவ

௪௩. மூக்கிற் புகுந்து முடிகுடைய வெய்யவிடந்
தாக்கித் தலைமண்டை [2]தான்கொண்டு - மாக்கிரியை

௪௪. முட்டிநா கப்பெட்டி முத்துமா ணிக்கத்தின்
பெட்டிபோற் கும்பம் பிளந்திரண்டும் - [3]பட்டளவிற்

௪௫. கைந்நாகம் பைந்நாக கங்கணம்பூ ணப்[4]பொருமப்
பைந்நாகங் கைந்நாகப் பட்[5]டுடுக்க - [6]முன்றுகித்

௪௬. தாளிற் கலந்தவற்றூற் [7]றன்பேருங் கொண்டருங்
காளத்தி யூராகக் கற்பித்தோ - னீளத்

௪௭. திருவார் சடையிற் செருப்பு[8]க்கா னீட்டி
யருவாது வாய்[9]நீர்கொண் டாட்டி - மருவாரும்

௪௮. பச்சிலையைச் சூட்டிப் பசித்ததெனச் சீராட்டி
யெச்சி லிறைச்சி யினிதூட்டி - வைச்சிருந்த

௪௯. [10]சீரன்ப னன்பைச் சிவகோச னேமறைந்து
[11]பாரென் றிருத்தியொரு பார்வைக்கே - சோரிவிடச்

---

௪௦. அது சிலந்தி.

௪௧. கடுவையும் வரியையுமுடைய காளனென்னும் பாம்பு.

௪௨. செற்றை - செத்தை. இரண்டும் செய்நாளில். உவா - யானை.

௪௪. யானையின்மத்தகம் உடைந்தபொழுது முத்தும் பாம்பின்தலையிலிருந்த மாணிக்கமும் வெளிப்பட்டன. கும்பம் - யானையின் மத்தகம்.

௪௫. கைந்நாகம் - யானை. பைந்நாகம் - பாம்பு. இந்த இரண்டும் சிவசாரூபம் உற்றன.

௪௬. அவற்றூற் கொண்டருளிய திருநாமம் காளத்திநாதரென்பது.

௩௮ - ௪௬. சிலந்தி, காளன், யானை இவைகள் சிவபெருமானை வழிபட்டு முத்திபெற்ற கதைகளைச் சீகாளத்தி. சீகாளத்திச் சருக்கத்தாலுணர்க.

௪௯. அன்பன் - கண்ணப்பநாயனூர். பார்வைக்கு-பார்வையினிடத்தே.

(பி - ம்.) 1‘பட’ 2‘தான்கொள்ள’ 3‘பட்டதற்பின்’ 4 ‘பொருதும்’, பொருந்தப்’ 5‘உடுக்கச்-செய்நாளில்’ 6‘முன்னுளில’ 7‘தன்னைப்பே ரிட்டருங்’ 8 ‘காநீட்டி’ 9‘நீரிறுட்டி’ 10‘சீரனவனன்பை’ 11‘பாரென்றிருக்க’

ருo. சென்றடியான் கண்டு தியங்கி மயங்கிமருந்
தொன்றிலுமா ருமெ லுபாயம்போய் - [1] நின்றிடந்து
ருக. தூயவிழி [2]யப்பியிடச் சோரிபோய் [3]மற்றைவிழி
பாய வவனுங்கண் பாய்ச்சாமுன் - வாய்திறந்து
ருஉ. கண்ணப்பா வென்றுருகிக் கண்டமறை யோனுடனே
வண்ணப்பா தங்கொடுத்து வாழ்வித்தோ - [4]னண்ணிக்
ருங. கயிலை மலைபாதி காளத்தி பாதி
பயிலுமறை நூறெறிந்து பாடிச் - [5] சயிலமிசை
ருச. யந்தாதி [6] கீர னருளத் திருமேனி
யிந்தாதி யாக மெனத்தந்தோ - னந்தாத
ருரு. [7] பாண்டிவள நாட்டிலுயர் பாவலனைப் போலவே
யீண்டி யிருங்கதியை யெய்தவே - வேண்டி
ருசா. வரும்புண்ட ரீகவிழி [8] மாறனைத் தாளி
லிரும்புண்ட நீராக்கு மெங்கோன் - சுரும்புண்ட
ருஎ. பொன்னின் சரணப் புகலியார் வேந்தனுக்குச்
சின்னங் கொடுத்த சிவபிரான் - [9] வன்னமறைத்

ருo. இடந்து - பெயர்த்து. ருஉ. மறையோன் - சிவகோசரியார்.

சஎ - ருஉ. "வாய்கலச மாகவழி பாடுசெயும் வேடன்மல ராகுநயனங், காய்கணையி னாலிடந் தீசனடி கூடுகா ளத்தி மலையே" என்பது திருஞா. தே. திருவிரா. ச. கண்ணப்பநாயனார் சரிதத்தைப் பெரியபு. கண்ணப்பநாயனார் புராணத்தாலும், சீகாளத்தி. கண்ணப்பச் சருக்கத்தாலுமுணர்க.

ருங - ச. அந்தாதி-கயிலைபாதி காளத்திபாதித் திருவந்தாதி. கீரன்-நக்கீரர். தியாகம் இந்தாவெனத் திருமேனி தந்தோன்; "இந்தாவெந்தோ ரிளங்குழவி" கந்த. வள்ளி. ருரு. நக்கீரர் சரிதத்தைச் சீகாளத்தி. நக்கீரச் சருக்கத்தாலுணர்க; "சங்கத்தோன் வேண்டச் சரீரத்தையேயுதவித், துங்கத் தியாகியெனத் தோன் றுமக்கு" என்பது, இரத்தினகிரியுலா.

ருரு. பாவலன் - நக்கீரர்.

ருசா. புண்டரீக விழிமாறனார் - மதுரையிலிருந்த மாணிக்கவல்லியென்னும் பரத்தையின் புதல்வியர்களும் முறையே அமிர்தலதை, காந்திமதியென்னும் பெயரையுடையவர்களுமாகிய இரண்டு கன்னியர்கள். இரும்பு - நெருப்பிற் பழுக்கக்காய்ச்சிய இரும்பு; "ஏதிலேன் மனத்துக் கோ ரிரும்புண்ட நீரை" தேவாரம். சுந்தர. பிரமபுரம். இவர்கள் முத்திபெற்ற சரிதையை, சீகாளத்தி. கன்னியர்கதைச் சருக்கத்தாலுணர்க.

ருஎ. புகலியார் வேந்தன் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

(பி - ம்.) 1 'நின்றளவில்' 2 'அப்பிவிட' 3 'மற்றைக்கண்' 4 'எண்ணிக்' 5 'சயிலமடை' 6 'கீரற் கருளாற் சரீரத்தை' 7 'பாண்டியனார் நாட்டிலுந்தன் பாரத்திருவடியை, ஈண்டித் திருவடியி லேறவே' 8'மாறனை யிவ்வாறு' 9'முன்னமறைத்'

௫அ. தேவார வாகீசர் செம்பொற்கல் லாலடியிற்
[1] காவாலி யென்ற கணநாத - நாவலான்

௫௯. கொண்டாட வண்டார் [2] குழலா ளுடன்புகுந்து
சென்டா டியவிடையான் சீருடையான் - பண்டைநாற்

௬0. பண்ணை [3] மறைத்தோதப் பாகவத னம்மானைக்
கண்ணை மறைத்தோதக் கண்ணீந்தோன் - விண்ணவரும்

௬௧. [4] பூசச்சூ ழூந்திருமேற் பூச்சிறன் [5] பூசலிடு
மோசைக் கலிங்க னுயிருண்டோன் - வாசவனூர்

௬௨. பொன்னுலகைப் பூஞ்சோலை பூவுலக மாக்கவே
மன்னிவள [6] ராற்றூர் வளநாடன் - முன்னே

௬௩. மதிவிக்ர மச்சோழன் வண்குலோத் துங்கன்
றுதிபெற்ற ராசேந்த்ர சோழன் - கதிபெற்ற

௬௪. செம்மையர்க ளாகத் திருப்பணிக ளாற்பணியு
மும்முடிச் சோழபுர மூர்த்தியான் - மெய்ம்மைக்

௬௫. கனசுந் தரமாறன் கண்டமணி வாய்தற்
புனிதன்கண் ணப்ப புரத்தா - னனகனணி

௬௬. யாதவற்குத் தால மிடுவாளைப் புல்கிநீ
போதியெனப் போதுபோய்ப் போந்தானை - யாதவனுஞ்

௬௭. சீரளகங் கொய்யத் திரும்பிவந்து நைவாளைத்
தாராளகங் கூடத் தடவியே - பேரவென

௫அ. "கல்லாலின் கீழிருந்த காபாலிகாண்" என்பது, திருநா. தே. திருத்தா. அ. கணநாதன் - செ. க, ௩, ௪; சுந். தே. க, ௩, க0. நாவலான் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

௫௯. 'சென்டாடிய விடையான்' என்பர் பின்னும்; ௩௫0. "சென்டாடும் விடையாய் சிவனேயென் செழுஞ்சுடரே,வண்டா ருங்குழலா ளுமை பாக மகிழ்ந்தவனே" என்பது, சுந். தே. ச.

௬0 அம்மானை போன்ற கண்; "புகழாத வைணவர்தம் விழிமறைத்துப் பின்பு புகழ்விழி தந்திடுமலை" என்பது, சுப்பிரமணியக்கடவுள் க்ஷேத்திரக்கோவைப் பிள்ளைத்தமிழ், திருக்காளத்தி, சிறுபறை. க.

௬௫. வரகுணபாண்டியர் வழிபட்டனரென்று வடமொழிப்புராணம் தெரிவிக்கின்றது.

௬௬. யாதவன் - நாராயண நகரத்தரசன்.

௬௭. கூட - வளர. பேர - செல்லுக.

(பி - ம்.) [1] 'காபாலி யென்னும்' [2] 'குழலாருடன் புகழ்ந்த' [3] 'மறைத்தோதுகின்ற பாகவதத் தம்மானை' [4] 'பூசச்சுடுந்திரு' [5] 'பூசியிடும்' [6] 'ஆற்றுவள நாடன்'

௬௮. வந்தானைக் கூந்தல் வருவித்தா ராரென்னத்
தந்தாரைச் சொல்லவிறை தாள்போற்றி - யெந்தாய்

௬௯. தலமே தெனக்[1]கயிலைச் சங்கமனு முன்னை
நலமேவப் பண்ண [2]நடந்தே - முலகி

௭௦. [3] லிரும்பெல்லாங் கூட்டென் றிரதவா தஞ்செய்
தரும்பொ னளகேச னுக்கித் - திரும்பவுந்தன்

௭௧. கோபுரங்கண் மண்டபங்கள் [4]கோயில் வலமேறு
மாபுரங்கொள் வீதி மணித்தேர்கள் - சோபனங்க

௭௨. ளாகத் திருப்பணிகொண் டந்தத்தி லேயவனை
யோகக் கதவுதிறந் துட்கொண்டோன் - [5]பாகத்து

௭௩. நாலெட் டறம்வளர்க்கு ஞானப்பூங் கோதையிடு
மாலைக்கு வாய்த்த மணவாளன் - சூலத்தன்

௭௪. மெய்த்தேவன் சோதி விடங்க னிருநான்கு
கைத்தேவன் சார்ந்தாரைக் காத்தபிரான் - மொய்த்தேறு

௭௫. நாகநில யத்திமையோர் நாயகன் மாலிடப
வாகன தேவன் மகதேவன் - சேகரித்த

௭௬. பச்சிம வாயிற் பரமனு ராவமுதன்
மெச்சி யழைத்துவாழ் வித்தருள்வோ - [6]னச்சன்

௭௭. கயிலாய மேவினன் காளத்தி யாள்வா
னுயர்திருக்கா ளத்தி யுடையான் - பயனறிந்து

பலவகைச் சொல்லணிகள்.

௭௮. [7] சொல்வார்க் கணுவன் றுடியன் [8]கலைகாட்டான்
மல்வாய்த்த பேய்க்கணத்தான் மாத்திரையா - னெல்லைக்

---

௭௧. சோபனம்=சோபானம் - படி.

௬௯ - ௭௨. இக்கண்ணிகளிலுள்ள கதையை, சீகாளத்தி. விடசங்கமச் சருக்கத்தாலும், சிலந்திமுதல முற்கதைச்சருக்கத்தாலுமுணர்க.

௭௩. ஞானப்பூங்கோதை: அம்பிகையின் திருநாமம்.

௭௫. நாகநிலயம் - விண்ணுலகம்.

௭௬. பச்சிமவாயில் - மேற்குவாயில். அச்சன் - அத்தன். [கிய ஆடை.

௭௭. திருக்கு ஆள் அத்தி உடை - திருக்கையுடைய யானையின் தோலா

௭௮. அணுவன் - அண்ணுவார். துடி - உடுக்கை. கலைகாட்டான் - நூல்களாற் காட்டப்படாதவர். பேய்க்கணம் - பேயின்கூட்டம். மாத்திரை - மிக்க அலைகளையுடைய கங்கை. எல்லை - சூரியனை.

(பி - ம்.) 1 'கயிலைச்சங்கரனும்' 2 'நடந்தேமென்-றுலகில்' 3 'இரும்பையெல்லாங்கூட்டி' 4 'கோயி லலையேறு மாபுரங்கள்' 5 'பாகத்தில்' 6 'சச்சன்' 7 'சொல்வார்க் கிலவன்' 8 'கலைக்காட்டன்'

எகூ. கடிகையா னண்பகலான் காலையுச்சி வைத்தா
[1] னடியிரவன் செவ்வந்தி [2] நாத - னெடிய

அO. வுருத்திதியன் வார [3] னொருவனன்பு காணத்
திருத்திய னக்கத் திரத்தன் - [4] மருத்தடைத்து

அக. வைத்தமக [5] யோகன் கரணன் மறமிகுத்துப்
[6] பத்திபுரி யோரையுள்ளான் பஞ்சாங்கன் - சத்தியென்னு

அஉ. மாத னுவாவருடன் [7]வாலுகத்தன் கற்பத்தன்
தாதுண் சடைச்சுரும்பர்ச் சங்காரன் - [8]போதுநீர்

அங. வைகைக் கெதிரே வருமேடன் [9]சைவத்தார்க்
குய்கை மறையோ ருபநிடவன் - செய்கை

எகூ. கடி கையான் - கடிந்த கையைபுடையவர். நண்பு அகலப்பெறுத கண்ணப்பநாயனருடைய காலேஉச்சியில் வைத்துக்கொண்டவர். நடி இரவன்- இரவில் நடிப்பவர். செவ்வந்திநாதரென்பது திருச்சிராப்பள்ளியிற் கோயில் கொண்டருளிய சிவபெருமானுடைய திருநாமம்.

எகூ-அO. நெடிய உருத் திதியன் வாரன்-நீண்ட வடிவத்தையும் காத்தற் றொழிலேயுமுடைய திருமாலிடத்தே அன்புள்ளவர்; 'முகுந்தப் பிரியர்' என்பது சிவபெருமானுடைய திருநாமங்களுளொன்று. ஒருவன் - கண்ணப்பர். திருத்தியன் - திருப்தியையடைந்தோர்; திருத்தியவரென்றுமாம். அக்கு அத்திரத்தான் - (நெற்றிக்)கண்ணுகிய அஸ்திரத்தையுடையவர். மருத்து - காற்று.

அக. மகயோகம் - சிவயோகம். கரணன் - காரணமாகவுள்ளவர். பத்தி புரியோரை உள்ளான் - பத்திசெய்யாதவர்களே நினையாதவர். பஞ்சாங்கம் - ஐந்து அங்கங்கள்; தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாக்கள் ஐந்தையும் ஐந்தங்கமென்றல் மரபு; பரவிய அங்கமெனினும் பொருந்தும்.

அக - உ. சத்தியெனு மாதன் - உமையென்கிற மாதையுடையவர். உவாவருடன் - யானையால் திருமஞ்சனம் செய்யப்பெற்றவர். வாலுகம் - வெண் மணலாற்செய்த திருவுருவம்; என்றது ஸைகதலிங்கத்தை. கற்பம் - திருநீற்றுவகையுள் ஒன்று. சுரும்பர் சங்க ஆரன் - வண்டின் கூட்டத்தையுடைய ஆரத்தை அணிந்தவர்.

எஅ - அஉ. இக்கண்ணிகளில் முறையே அணு, துடி, கலே, காட்டை, கணம், மாத்திரை, எல்லே, கடிகை, நண்பகல், காலை, உச்சி, இரவு, அந்தி. திதி, வாரம், நக்ஷத்திரம், யோகம், கரணம், ஓரை, மாதம், உவா, வருடம், உகம், கற்பம், சங்காரமென்னும் காலவிசேடப்பெயர்களும் பஞ்சாங்கமென்னும் பெயரும் தொனித்தல் காண்க.

அங. வரும் ஏடு. உபநிடவன் - உபநிடதத்தையுடையவர்.

(பி - ம்.) [1]'நடையிரவன்' [2]'நாதன்-படியைக், கவரொண் படையெடுத்துக் காக்குந்திதியான், மவுனன் கயிலேவடி வாளன் - சுவையூ, னருத்தியிடுங் கண்ணப்ப னன்பறிய வேண்டித், திருத்தியன்' [3]'ஒருத்தனன்பு' [4]'கருத்தடைத்து' [5] 'யோககரணன்' [6] 'பத்திபுரிவோரை' [7] 'மாலுகத்தன்' [8] 'மோதுநீர்' [9] 'சைவத்தாலுய்கை'

அச. யிதமிதுநந் தொண்டற் கெனத்தூது சென்றோன்
கதிரொளிவீ சுங்கற் கடக - னுதயகலைச்

அரு. சிங்கப் புலியன் சிலர்க்கன் னியனானோன்
சொங்கொண்ட சங்கத் துலாத்தினு - னங்கை

அசு. விரிச்சிகத்தா ராதிப்பான் வீணைத் தனுசன்
கரத்திலிசை பாய்மகரக் காதான் - புரத்தகையன்

அஎ. விற்சாத கும்பன் விதிக்குமீ னங்கெடுத்தோ
னெற்சாம கீத விராசியான் - பொற்சாயற்

அஅ. கையே றியதலையான் கண்ணே றியநுதலான்
மெய்யே றியநாவான் மேற்காலான் - செய்யார்

அகூ. திருமுல்லை வாயான் சிறந்தகுட மூக்கான்
கருமங்கு மஞ்சைக் களத்தா - னருமந்த

அச. நந்தொண்டனுக்கு இஃது இதம்; தொண்டன் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். கற்கடகன் - மாணிக்கங்கள்பதித்த அத்தகடகங்களையுடையவர்.

அச - ரு. உதயம் சிங்கம் கலை புலியன் - தாணிலுதித்த சிங்கத்தோலாகிய ஆடையையுடைய புலிபோல்வார்; "சிங்கத்துரிமூடுதிர்" தேவாரம். "தம்பத்துதித்த சிங்கந் தானுருமூட் சாத்தணிவார்" திருவிடைமருதூருலா, ருசுசு. சிவபெருமானைத் தெய்வவியாக்கிரமென்றல் மரபாதலின், 'புலியன்' என்றார். இங்ஙனம் கூறுதலை இந்நூலில் உ0சு, சகூ0-ஆம் கண்ணிகளிலும் காண்க. இனி, உதயகலை - உண்டாகிய ஆடையை, சிங்கு அப்புலியன் - குறைந்த அந்தப் புலியினின்றும் பெற்றவரெனினுமாம். அன்பில்லாத சிலர்க்கு அந்நியரானோர். சொம் - பொருள் ; என்றது சங்க மண்டபத்துக்கு எதிரே தூக்கிய பொற்கிழியை. சங்கத்து உலாத்தினன்; "சங்கத் துலாத்துஞ் சரணத்தான்" என்பது செய்யூருலா.

அசு. விரிச்சு (விரித்து) இகத்து ஆராதிப்பான்; இகம் - இம்மை. வீணையையுடைய தனுசன் - இராவணன். தகையன் - தடைசெய்தவன்.

அஎ. சாதகும்ப வில்லன் - பொன்னாலாகிய மேருவில்லார். விதிக்கும் ஈனம் கெடுத்தோன். இராசி - கூட்டம்.

அரு - எ. இக்கண்ணிகளில் முறையே மேடமுதலிய இராசிகள் பன்னிரண்டின் பெயரும் அமைந்துள்ளன.

அஎ - அ. பொற்சாயற் கையென்றது வரகுணபாண்டியரின் தேவியாருடையகையினை; சிவபெருமான் திருமுடிமீது அப்பெண்மணியாருடைய திருக்கையேறிய சரிதத்தை, மருதவனப்புராணம், வரகுணச்சருக்கம், அரு-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றாலுணர்க; கையிலேறிய தலையென்றுவிரித்து, தலை பிரமகபாலமெனினுமாம். மேற்காலானென்றது ஊர்த்துவ தாண்டவமூர்த்தியை.

அகூ. திருமுல்லைவாய் - திருமுல்லைவாயில். குடமூக்கு-கும்பகோணம். அஞ்சைக்களம்-திருவஞ்சைக்களம்; மஞ்சு ஐ களம்-மேகம்போன்ற அழகிய கண்டமென்றுமாம். இக்கண்ணியில் தலப்பெயர்களை அவயவப் பெயர்கள் போலத் தோற்றும்படி அமைத்திருக்கும் அழகு வியக்கற்பாலது.

கூ0. பச்சை வடத்தான் பலகலைமேற் கட்டியா
னச்சிறுபா கைக்குள்ளே யாட்கொண்டோ - னச்சரவப்

கூக. [1] பேரணையான் பாகன் பெருங்காழிச் சட்டையான்
பாரியகச் சூரான் பவந்தடுப்பான் - [2]கீரநறுந்

கூஉ. துப்பட்டி யாட்டினான் துண்டப்புள் பூசித்தான்
முப்பத் திரண்டறமு முட்டாதா - னெப்பொழுதுங்

கூரு. கோவணத்தான் போர்வையான் கோயிலிலே தேவரெலா
[3] மேவி விளைத்தபரி வேட்டியா - னேவருக்கு

கூச. மந்திரவஞ் சக்கரத்தான் மாற்கருளஞ் சக்கரத்தான்
[4] றந்திரவீ ணைக்கனகஞ் சக்கரத்தான் - முந்திவருங்

கூரு. காலகா லன்பலநூல் காட்டினான் காட்டினு
னுலகா லன்பழைசை யாட்டினான் - கோலநான்

கூ0. பச்சைவடம் - ஆலமரம். பலகலைகளைப் பண்டைக்காலத்தில் உண்டாக்கியவர். அச்சிறுபாகை-அச்சிறுபாக்கம். ஆட்கொண்டோரென்பது அத்தலத்தில் ஸ்வாமியின் திருநாமம்; "அச்சிறுபாக்கமதாட்சி கொண்டாரே" என்பது, திருஞா. தே; "என்புற்ற வணிமார்ப ரெல்லையிலா வாட்சிபுரிந், தன்புற்று மகிழ்ந்ததிரு வச்சிறுபாக் கத்தணைந்தார்" என்பது பெரியபு. திருஞா. க0ருரு.

கூ0 - கூக. அரவப்பேரணையான் - திருமால். காழி - சீகாழி. சட்டையான் - சட்டைநாதர். கச்சூர் - திருக்கச்சூர். பவம் - பாவம். கீரம் - பால்.

கூஉ. துப்புஅட்டி - தூய்மையான பொருள்களைச் சொரிந்து; ஆட்டினான் - அடியவர்களால் திருமஞ்சனம் செய்யப்பெற்றவர். துண்டப்புள் - கூரிய மூக்கினையுடைய கழுகு; கழுகு பூசித்த கதையைத் திருக்கழுக்குன்றப்புராணம், கங்காசலச் சருக்கத்தாலுணர்க. 'சம்பாதிபோற்றினுர்' என்பர்பின்னும்;ருகக.

கூரு. கோ வண்ணத்தான்-கிரணம்பொருந்திய திருமேனியையுடையவர். போர் வையான் - போரையொழிப்பவர். பரிவேட்டி - வலம்வருதல்; இது பரிவேஷ்டிதமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு.

கூ0-கூரு. இவற்றில் பச்சைவடம், கலை, மேற்கட்டி, சிறுபாகை, அணை, பாகு, சட்டை, கச்சு, பவந்தம், துப்பட்டி, துண்டம், கோவணம், போர்வை, வேட்டியென்னும் பருத்திநூற்காரியப்பொருள்களின் விசேடப்பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க. பவந்தம் - திரை.

கூச - கக0. இக்கண்ணிகளில் பலவகையான மடக்கணிகள் வந்திருத்தல் காண்க.

கூச. மந்திரமாகிய அஞ்சக்கரம் - பஞ்சாக்ஷரம். மாலுக்கு அருளிய அழகிய சக்கராயுதம். வீணையைத் தாங்கிய திருக்கரம்.

கூரு. காலசங்காரர்; மிருத்தியுஞ்சயேசுவரரென்று இங்கே ஒரு மூர்த்தியுளராதலின் அதுபற்றி, "காலகாலன்" என்றுரென்றுமாம். பலநூல்களைச்

(பி-ம்.) [1]'பேரணையான்றந்த' [2]'கீரனறுங்', 'கைரநறுங்' [3]'மேவிவளைந்த', 'மேவிவிழைந்த' [4]'தந்திரிவீணை'

௬௯௬. மாடன்மா டன்மதனை மாட்டினான் மாட்டினான்
வேடன்வே டன்முயலை வீட்டினான் - மூடர்களைச்

௬௯௭. சோதியான் சோதியான் றோலைத்தோ லாக்கினா
னாதியான் மாலைமா லாக்கினான் - பாதிதுகி

௬௯௮. ராகத்தா னாகத்தா னம்பினா னம்பினா
[1] னாகத்தா னாகத்தா னம்பினான் - [2]சேகில்

௬௯௯. கெழுமிவள ராகாச கேசன் மகேசன்
[3] பழகி யறிபாசன் பாச - னழகார்

௪00. நகுவெண் [4]டலையனா னந்த னனந்தன்
[5] றகுசெங் கனற்சந்தன் சந்த - னகிலங்

௪0௧. கடிவில்லன் வில்லன் கதனல்ல னல்லன்
வடிவங் குழைவல்லன் வல்ல - னடியார்

செய்தருளியவர். பின்னுள்ள காடு - மயானம். பழசை - பழையனூர் திருவாலங்காடு; அத்தலத்தைப் பழனையென்பது பழவழக்காதலின், சோழநாட்டிற் காவிரிநதியின் தென்கரைக்கண்ணதாகிய திருப்பழையாற்றிலுள்ள தலங்களுள் ஒன்றாகிய ஆறைவடதளியென்னும் தலமுமாம்; பழையாறு - பழசையென வழங்குகின்றது. அதிற் சிவபெருமான் நடனஞ்செய்ததாக அத்தலபுராணங் கூறும்.

௬௫ - ௬. நான்மாடம் - மதுரை. மாடன் - பொன்னிறமுடையவர்; மாடு - பொன்; "பொன்பனைத் தன்னவிறை" திருச். உ௧௬. மாட்டினான் - மாளச்செய்தவர், இடபவாகனமுடையவர். வேடனது வேடமுடையவர். முயல் - முயலகன். வீட்டினான் - வீழ்த்தினார்.

௬௭. சோதியான் - சோதியாதவர், ஒளியையுடையவர். தோல்-யானை. மால் - திருமால், மயக்கம்.

௬௭ - ௮. பாதி துகிர் ஆகத் தான் ஆகத்தான் - பாதிவடிவம் பவழம் போலத் தோற்றும்வண்ணம் திருமேனிகொண்டருளியவர். அம்பினான் அம்பினான் - கடலிற்றுயிலும் திருமாலை அம்பாகவுடையவர். நாகம்-மலை, பாம்பு.

௬௮ - ௯. சேகு-குற்றம்; சேகில் ஆகாசகேசன்; "ஆகாசகேசனை மாபுருடனை மாகேச்சுரனை யடையா நின்றேன்" ஆனைக்காப். பாசம்-அன்பு, பேய்.

௪00. ஆனந்தன் அனந்தன். கனற்சந்தன் - கனல்போலும் அழகுடையவர். சந்தன் - வேதத்தையுடையவர்.

௪0௧. கடியும்வில் - பினாகம். வில்லம் - வில்வம். கதன் அல்லன் நல்லன்; குழை வல்லன் - உமாதேவியார்க்குக் குழைந்த வன்மையையுடையவர்; குழைதற்குக் காரணமாகிய வல்லை (கொங்கையை) யுடையவரெனினுமாம். வல்லம் - ஒரு திருப்பதி.

(பி - ம்.) 1 'நாகத்தா னம்பினா னம்பினான்' 2 'சேகிற்' 3 'பழகியெறி', 4 'தலையின்' 5 'தகுகன்னச் சந்தனஞ்'

க0உ. [1] பணியும் பணியான் பணியும் பணியா
னணியு மணியா னணியா - னணிய

கOங. மலையான் மலையான் மலையா னிலவின்
கலையான் கலையான் கலையான் - புலையகலுங்

கOச. கேதாரன் கொக்கினிற கேதாரன் மூவிரட்டி
யாதார னெவ்வுயிர்க்கு மாதாரன் - வேதா

கOரு. மதித்தவளத் தண்ணு மலையான் கனலா
மதித்தவளத் தண்ணு மலையான் - விதித்ததிருக்

கOசா. கச்சாலை யானுடுங் கம்பத்தா [2]னுடுதுர
கச்சாலை யானுடுங் கம்பத்தான் - விச்சான்

கOஎ. றிருப்பாசை யானடங்குஞ் சித்தான் பவுரி
திருப்பாசை யானடங்குஞ் சித்தான் — றருப்போ

கOஅ. விரங்கு[3]கயி லாயமலை யேற்றான் பலபு
ளிரங்குகயி லாயமலை யேற்றான் - மருங்கு

கOஉ. பணி - தொண்டு, பாம்பு, ஆபரணம். அணியான் - அழகியவர். அண்ணியவர்.

கOஉ - ங. அணி அமலையான். மலை - பருப்பதம். மலையான் - மாறுபாடில்லாதவர். கலை - பிறை, நூல்கள். கலையான் - கலைதலில்லாதவர்.

கOச. கேதாரம் - ஒரு திருப்பதி. கொக்கின் இறகையே மாலையாக வுடையவர்; மலர் விசேடமாகிய கொக்கிறகுமாம்.

கOரு. மதி தவளம் தண் ஆம் அலையான் - திருமால். மதித்த வளத்து அண்ணுமலை.

கOசா. கச்சாலையான் - நாஞ்சிக்கண்ணதாகிய கச்சபாலயத்தையுடையவர்; "கச்சிக்கச்சாலயம்" தண்டி. உரை - மேற். ஆடும் கம் பத்தான் நாடு துரகச் சாலையான் - பகைவரை வெல்லும் இராவணனது நாட்டினைக் குதிரைச்சாலையாகவுடையவர் ; கம் - தலை ; இராவணன் வேதத்தில் வல்லவனென்றும் அதனால் இலங்கையில் வேதங்கள் மிக்கு வழங்கினவென்றும் கூறுவர். சிவபெருமானுக்கு வேதத்தைக்குதிரையென்றல்மரபு. நாடும் கம்பத்தான்; கம்பம்-திருவேகம்பம். விச்சு — வித்து - விதை.

கOஎ. திருப்பாசை-திருப்பாசூர். அடங்கும் சித்தான். பவுரி-கூத்தின் விகற்பம்; திருப்பு ஆசையான்; ஆசை - திசை. நடம் குஞ்சித்தான்.

கOஎ - அ. தருவைப்போலே இரங்குகின்ற திருக்கரத்தில் ஆய்கின்ற சோற்றை ஏற்றருளியவர். பலபுட்கள் ஒலிக்கின்ற கைலாயமலையையும் இடபத்தையுமுடையவர்.

கOஅ - கூ. மருங்கு தர வரத்தினன் - மருங்கே தருதற்கு வரத்தை யுடையார்; வரதக் கரத்தினர். கடு கைத்து ஆரான் - விடத்தை வெறுத்து உண்ணுதவர்; விருப்பத்தோடு உண்டவர். பிறவியாகிய தராவிற்கு அரம்போன்றவர்; தரா - உலோகவகையில் ஒன்று. கடுக்கைத்தார் - கொன்றைமாலை.

(பி - ம்.) [1]'பணியும் பணியும்' [2]'காட்டுதுர', 'நீடுதுர' [3]'கயிலாயவலை'

கoகூ. தரவரத்தி ஞன்கடுக்கைத் தாரான் பிறவித்
தரவரத்தி ஞன்கடுக்கைத் தாரான் - விரவியபொற்

ககo. கல்லா லடியான் கடாவினுன் போர்வென்றான்
கல்லா லடியான் கடாவினு - னல்லாலி

ககக. ஞல்வர்க்கும் போதித்தான் ஞானத்தின் பாகத்தான்
மால்வர்க்கஞ் சோதித்தான் மாயத்தா - னூல்வர்க்க

ககஉ. மேலானுன் மேலானோர் வீடானுன் வீடாதோர்
பாலானு [1]னென்னுவின் பாலானுன் - வாலாருந்

ககங. [2] தும்பையன் சண்பையன் [3]சுந்தரன் சந்தரன்
சம்புவண் டன்சிவன் சங்கரன் - சிம்புளன்

ககச. வானனிலந் தீநனிலம் வாரியெனு மைந்தொகைதா
னுனவன் பேதமு மானவன் - மீனவன்

ககரு. பற்கன் விசிட்டன் பரம பதமென்னுந்
[4] தெற்கண் கயிலைச் செகநாதன் - முற்கோலி

ககசு. வேதப் பெருமான் விதித்த பெருமாசி
மாதத் திருநாளின் மற்றொருநா - ளாதி

ககஎ. புரண பரஞ்சோதி பொன்மன் டபத்தே
பூரணகல வீற்றிருந்து முன்னுட் - [5]பொருளுதவத்

ககஅ. திண்காப் பணிகரத்திற் சிந்தா மணிகளுமிழ்
வண்காப் பணிந்தருளி மற்றைநா - ளொண்கதிரோன்

ககக. றென்கயிலா யம்பணிந்து செல்வான் வடவெள்ளிப்
பொன்கயிலா யம்பணியப் போனதற்பி - னன்கருணைக்

ககo. கடாவினுன் போர் - யமனுடையபோரை. அடியான் கல்லாற் கடாவினுன்; அடியான் - சாக்கியநாயனுர்.

ககக. ஞானம் - ஞானப்பூங்கோதையம்மை.

ககஉ. நாவின்பால் - நாவினிடத்தே. வால் - வெள்ளை.

ககங. சந்து - தூது. அண்டன் - தேவர்.

ககச. மீனவன் - சுந்தரபாண்டியராக எழுந்தருளியிருந்தவர்.

ககசு. வேதப்பெருமான் - பிரமன்.

ககஎ. புரணம்=ஸ்புரணம் - தோன்றுதல்.

ககஎ - அ. பிறருக்குப் பொருளை உதவுதற்குத் திண்ணிய கா முன்னுட் பணிந்தகரம்; கா-கற்பகம். சிந்தாமணிகளை உமிழுகின்ற வளவிய காப்பு-சர்ப்பரக்ஷை.

ககக. செல்வான் - சூரியன். சூரியாஸ்தமயத்தின்பின்பு.

ககக - உக. 'நன்கருணை' என்பது முதல் 'நீலத்திருச்சாந்துசாத்தி'

(பி - ம்.) 1 'என்னுவிற் பாலானுன்' 2 'தும்பையன் சண்பகன் சுந்தரன் சங்கினன்' 3 'சுந்தரன் மந்திரன்' 4 'தெற்கின்கயிலை' 5 'இரணியமெய்த்திண்'

நீலத்திருச்சாந்துக் காப்பு.

கஉ0. கள்ளவிழிக் கண்மணிதான் கண்ணப்பன் கண்மணிக்கா
வுள்ளொதுங்கி மேல்வந் துதித்ததெனா - [1] நள்ளருளின்

கஉக. கோலத்தி லே[2]கலந்த கோளரவி னீலமெனா
நீலக் கரிமதத்தி னீரென்னப் - பாலடைந்தார்

கஉஉ. துன்றளக மென்னத் தொழுதெதிரே கோடேறி
நின்ற முராரி நிழலென்னச் - சென்றுவளை

கஉங. முன்கை[3]யபி ராமி முளரிக் கலங்கரித்த
மென்கடக நீலமணி விம்பமெனத் - தன்களங்கந்

கஉச. திங்கள் சொரிந்ததெனச் சித்தசவே ளன்றெரியப்
பொங்குவிழி யின்னும் புகைந்ததெனா - [4]வங்குரித்து

கஉரு. வெங்கோபங் கொண்டெழுந்த வீரன் கருவென்னச்
செங்கோ கனகத்துத் தேனென்னத் - துங்கத்

கஉசு. திருவிற் குனித்துச் செருமுகத்தே வாங்கும்
புருவத் திடைநாண் புரளக் - கரியகணை

கஉஎ. வைத்ததெனக் காமன் வடிவழகை வாங்கிவைத்த
சித்ரமெனக் கங்கை செயலெல்லா - மெத்தெனவே

கஉஅ. யொற்றிருந்து கேட்கு முமையென்னத் தேவருடன்
மற்றவரைக் காத்த மறுவென்ன - நெற்றித்

கஉகூ. திலகமுற நீலத் திருச்சாந்து சாத்தி
யலகிலணி பூண்ட வழகா - யுலக

கங0. மொருமூன்று நான்மறையு மும்பர்களும் போற்றத்
திருவீதி போந்து திரும்பி - யருளியபின்

கஙக. பண்பட்ட நூற்சிலந்தி பத்திமையா லுண்மகிழ
வெண்பட்டு நூலாடை மேற்சாத்திக் - கண்பனிப்பக்

என்பது இறுதியாக ஒருதொடர்; அ - ஆம் திருநாளிரவில் திருச்சாந்தணிதல் கூறப்படுகின்றது; இது கிருஷ்ணகந்தோத்ஸவமெனப்படும்.

கஉக. பாலடைந்தார் - மதுரைக்கன்னியர்கள்.

கஉரு. வீரன் - வீரபத்திரர். தேன் - வண்டு.

கஉசு. கரியகணை - திருமாலாகிய அம்பு.

கஉஅ. காத்த மறு - விடம்.

(பி - ம்.) 1 'கள்ளிருளின்' 2 'கரந்த' 3 'அபிராம முளரிக்கு' 4 'அங்குரிக்க', 'அங்குதித்து'

கஙஉ. கற்பூரஞ் சாத்திக் [1]கலவைகுளி ரச்சாத்திச்
சொற்பூந் தவளத் தொடைசாத்தி - நற்புடையில்

கஙங. வெண்சா மரையிரட்ட வேயுறுதோ ளாற்பரித்துத்
தண்சாய னாமகளிர் சங்கமாய்ப் - பண்சாரச்

கஙச. செந்தீபக் கஞ்சந் திரண்டலரப் பொன்முகரி
யிந்தீ வரமுண் டிளந்தென்றல் - வந்துலவத்

கஙரு. திங்க ணிலாவெறிப்பத் தென்பீட முன்றிலிலே
யங்க ணுலாப்போந் தருளியபி - னெங்கள்பெருஞ்

கஙசா. சைவ மறையோர் சதுமறையின் காரணத்துத்
தெய்வமகா பூசை செலுத்துதலுங் - கையி

கஙஎ. லரும்பள்ளி வேளெய்ய வன்றவனைப் [2]பாரா
வரும்பள்ளி வாச மணுகி - விரும்பி

கஙஅ. யகிலாண்ட மீன்றாளை [3]யவ்விருளிற் கூடி
யகிலாண்ட பூண்முலைப்போ ராடி - மிகவுறங்கிச்

கஙகூ. செங்கதிரோன் கைமலரச் செந்தா மரைமலர
மங்கையுடன் [4]செங்கண் மலர்ந்தருளிக் - கங்கைநீர்

கச0. கண்ணப்பன் வாய்நீர் கரியுமிழ்நீர் கண்ணப்பன்
வண்ணச் [5]செருப்பணிந்த வார்சடைமே - லெண்ணத்திற்

கசக. புக்கார் பவங்கடியும் பொன்முகரி நீராடி
மிக்கான பூசை விதிகொண்டு - திக்காடை

கஙஉ. இக்கண்ணிமுதல் வெள்ளைசாத்துதல் கூறுகின்றார். தவளத் தொடை - தும்பைமாலை; இஃது இத்தலத்தில் மிக்க விசேடமுடையது.

கஙங. தோளாற் பரித்து நாமகளிர் சங்கமாய்ச் சாமரை இரட்டவெனக. சாமரையிரட்டுமகளிர் வெள்ளணியணிந்திருத்தலின், கலைமகள் போல்வாரென்பார், 'நாமகளிர்' என்றார்; திருமகள் போல்வாரை, 'இந்திரைகள்' என்பர்பின்; உ0கூ.

கஙரு. தென்பீடம்- தக்ஷிணமூர்த்தியின்பீடம்; இது வைதிகபீடமெனப் படும்.

கஙசா. காரணம் - காரணாகமம்.

கஙஎ. அரும்பை அள்ளி. பள்ளி - படுக்கை.

கஙஅ. அகிலாண்டம் - எல்லாஅண்டங்களையும். அகில் ஆண்ட - அகிற் புகையை ஆண்ட.

கஙகூ. கை—கரம் - கிரணம்.

(பி-ம்.) [1]'கலவைத் தளிர்சாத்தி' [2]'பாராது' [3]'அன்றிருளிற்' [4]'சேக்கை வளர்ந்தருளி' [5]'செருப்பிருந்த'

கசுஉ. மண்டுகரி யேற மதவாடை கொம்புகொளப்
புண்டரிக வாடை பொறிதாக்கக் - கண்டிகழா

கசுங. நீவிக் கலைசாத்தி நீடலையி லேழலைகைப்
பூவிட்ட கச்சுப் புறத்தார்த்து - மூவுருவு

கசுச. மொன்றுதல் காட்டு முபவீத மார்பணிந்து
பொன்றாத தொல்லைப் பொருளெல்லாஞ் - சென்று

கசுரு. முடியு மிடத்தே முடிபுனைந்து சேணூர்
சடையு மிளம்பிறையுந் தாழப் - பிடியிடஞ்சே

கசுசு. ரிக்கயிலைக் காளத்தி யானைக் கியலோடை
தக்கதெனப் பட்டந் தரித்தருளி - நக்கருக்குத்

கசுஎ. தேங்குழையுந் தோடுஞ் சிலையிடத்தி லுள்ளவெனப்
பூங்குழையுந் [1]தோடும் புடைசூட்டி - மூங்கிற்

கசுஅ. [2] சகோதரரென் றூரத் தழீஇக் கழுத்துமுத்த
[3] மகோததிநீ லத்தை மறைக்கக் - ககோதரநற்

கசுகூ. பையரா மெய்க்குளுமிழ் பன்மா மணிவடம்போற்
செய்ய[4]மா ணிக்கவடஞ் சேர்ந்திலங்க - வெய்யிற்

கஎ0. கணத்தணியாய்ப் பல்லுலகாய்க் கங்கைப் படியாய்
மணிப்பதக்க ராசி மலியப் - பணிக்கிரணப்

கஎக. பாந்தண் மலைவலியைப் பார்த்துச் சுழலவிட்டுப்
போந்ததென வாகு புரிவயங்கக் - காந்தி

கசுஉ. மதவாடை - யானைத்தோலாகிய ஆடை. புண்டரிகவாடை - புலித்தோலாகிய ஆடை. 'கரியேற', 'கொம்புகொள', 'பொறிதாக்க' என்பன சிலேடைகள்.

கசுங. ஆதிசேடனாகிய கச்சு.

கசுசு. காளத்தியானையென்பது இத்தலத்தில் ஸ்வாமியின் திருநாமம். ஓடை - நெற்றிப்பட்டம்.

கசுஎ. குழை, தோடு என்பன ஆபரணவிசேடங்கள்; இவற்றிற்கு முறையே தளிர், பூவிதழென வேறு பொருளுங்கொள்க. சிலை - மலை.

கசுஎ - அ. சிவபெருமான் மூங்கிலிற்றோன்றியவராதலின் அவரைச் சகோதரரென்று முத்தம் கருதியதென்றார். மகோததிநீலம் - விடம். ககோதரம் = காகோதரம் - பாம்பு.

கசுகூ. அரா - காளமென்னும் பாம்பு.

கஎக. வாகுபுரி - வாகுவலயம்.

(பி - ம்.) [1]'தோடும் புறத்தார்த்து' [2]'சகோதரனென்று' [3]'மகோதரநீலத்தை' [4]'மாணிக்கஞ்சிறந்திலங்க'

௧௫௨. யுருக்கொள்வலயத் துமணி [1]யொன்பதின்ம ருற்ற
திருப்பதிக மென்னத் திகழ - மருப்பதத்துச்
௧௫௩. சந்திர னு மந்தக னுந் [2]தாருகனை வென்றாளுஞ்
சிந்தை யதிரச் சிலம்பதிர - வந்தரத்திற்
௧௫௪. கோத்தபெரு வெள்ளங் குடிக்கப் பசிகொண்டு
காத்திருந்த வங்கி கரத்தோங்கக் - கோத்திரத்தி
௧௫௫. லம்மை மருங்கிற் கலந்துதலை மோதுவபோற்
சும்மைகொடு செங்கைத் துடி துடிப்பக் - கொம்மைத்
௧௫௬. தனங்களுடை யார்வீதி சார்வளவு மில்லென்
றநங்கனை [3]யங் கோர்கை யமைக்கப் - புனைந்தமணிப்
௧௫௭. பச்சைக் கொழுந்தைப் பசும்புற் கொழுந்தெனவே
[4] நச்சிக் கரநவ்வி நாநீட்ட - மெச்சு
௧௫௮. பணியாட நீராடப் பைங்குவளை மாலை
யணியாடப் பொன்னிதழி யாட - மணமுண்டு
௧௫௯. வண்டாடக் கோடிதலை மாலையா டச்சுருதி
கொண்டாடத் [5]தொண்டர்குழாங் கூத்தாடச் - சண்ட
௧௬௦. முரசதிரத் தெய்வ முழவதிர [6]நாக
சுரமதிரச் சங்கந் தொனிப்ப - வரையரையன்
௧௬௧. மாக்கற் பகவல்லி வாளிக் கிரணவிழி
தாக்கத் திருவாடு தண்டேறி - நோக்கினுற்
௧௬௨. சீறுமத னுக்குதவி செய்யவோ வென்றணுகிக்
கூறு மதி[7]போற் குடைநிழற்றத் - தேறமுத
௧௬௩. லன்னமா னன்கண் டதிசயித்துப் [8]பார்த்துழல
வன்னமா வெண்சா மரையசையத் - தன்னை
௧௬௪. யலக்கணற வாழ்த்து மடியார் பவத்தை
விலக்குவபோ லாலவட்டம் வீசத் - துலக்குமணி

---

௧௫௨. ஒன்பதின்மர்-திருவிசைப்பாக்களை அருளிச்செய்த திருமாளிகைத் தேவர் முதலியோர்.

௧௫௨ - ௩. பதத்து அதிர. தேய்ப்புண்டமையாற் சந்திரனும், உதையுண்டமையால் யமனும், கூத்தில் தோல்வியுற்றமையால் காளியும் சிந்தை நடுங்கினர்.

௧௫௪. கோத்திரம் - மலை. ௧௫௫. துடி - உடுக்கை.

௧௫௭. நவ்வி - மான்.

(பி - ம்.) [1]'ஒன்பதுசுளுற்ற' [2]'தாருகனைக் காய்ந்தாளுஞ்' [3]'ஓர் செங்கை' [4]'நச்சுக் கிரநவ்வி' [5]'தொண்டர்குழாங்' [6]'நாகசரமதிரச் சங்கநதழங்க', செம்பொனரசதிரச் சங்கமதிர' [7]'போல்வெண் குடைநிழற்ற' [8]'பார்க்கவுழல்'

கசுரு. யம்பொற் [1]களாசி யடைப்பைவரக் கஞ்சுகிகள்
செம்பொன் மணிவேத் திரம்பிறங்க - வெம்பரித்

கசுசு. தேசு பெறுங்கனகத் திண்கோ புரநிரையின்
வாசல் பலகடந்து வந்தருளி - வீசுகதி

கசுஎ. ராழியாற் பொற்கொடியா லாடகப் பொற்றொடையால்
வாழி மணிவடத்தான் மாலையாற் - கேழ்கிளருஞ்

கசுஅ. சங்க [2]மணிகும்பந் தாங்கலாற் பாகத்துச்
செங்கணெடு மாலனைய தேரேறி - மங்கையுடன்

கசுகூ. சங்கு திமிலை தடாரி குடமுழா
மங்கல கீத மகர[3]யாழ் - பொங்கிய

கஎo. சச்சரி பேரி தலைமயங்கிக் கம்பிக்கப்
பிச்ச வணிகள் பிறங்கியிட - வுச்சியிலே

கஎக. [4] யண்சந் திரனைவென் றண்டவற்குச் சந்திரன்போல்
வெண்சந் திரவட்ட மேலாடக் - கண்சாத்து

கஎஉ. [5] வள்ள லநுபமத்து மாலுமய னுங்கருடப்
புள்ளுமன்னப் புள்ளும் பொலிந்தேறத் - தள்ளிக்

கஎங. [6] கிரியி னரியுமெரி கின்றவனும் வெள்ளைக்
[7] கரியு மரியுங் கடவப் - பெரிய

கஎச. தடமையுரு வானவனுந் தானவனும் பொற்பா
ரிட[8]மையிட மேறி யிறைஞ்சக் - குடதிசையிற்

கசுரு. களாசி - காளாஞ்சி. கஞ்சுகிகள் - சட்டையிட்டோர்.

கசுஅ. மங்கையுடன் தேர்மேலேறி.

கசுஎ - அ. தேருக்கும் திருமாலுக்கும் சிலேடை: ஆழி - உருளை,சக்கரம். பொற்கொடி - பொன்னாலாகிய துவசம், திருமகள். மணிவடம் - அழகிய (இழுக்கும்) வடம், இரத்தினமாலை. சங்கம், மணி, கும்பம் ஆகிய இவற்றை; குடக்கூத்து ஆடியபொழுது திருமால் கும்பந்தாங்கினர்.

கஎo. கம்பிக்க - அதிர்ந்து முழங்க; 'கம்பிக்குந் தெய்வமுரசு' என்பர் பின்னும்; ருசo.

கஎக. சந்திரவட்டம் - ஒருவகைவிருது.

கஎஉ. அநுபமத்துமால் - ஒப்பற்றமால்.

கஎங. கிரியின் அரி - இந்திரன். எரிகின்றவன் - அக்கினி. அரி-ஆடு.

கஎச. மை உரு வானவன்-யமன். தானவன் - நிருதி. பாரிடம் - பூதம்; மயிடம்=மகிஷம் - எருமைக்கடா; எதிர்நிரனிறை.

(பி - ம்.) 1'காளாஞ்சி' 2'மணிக்கும்பம்' 3'யாழ்செங்கோடு' 4'அண்சந்திரன்வளர வாண்டவர்க்கு, 'அஞ்சந் கரற்குவே றண்டவர்க்கு', 5 'வள்ளலனு மத்துவச' 6'கிரியுமரியும்' 7'கரியுமறியுங் கடாவ' 8'மயிட'

கஎரு. கானேறு நீர்க்கரசைக் கந்தச் சமீரணனை
மீனேறு மானேறு மேற்கொள்ள - [1]ஊனுருகிச்

கஎசு. சுற்றமா கக்கலந்த தோழனுந் [2]தோழனும்
பெற்றவிமா னத்தேறிப் பின்செல்ல - வொற்றைமருப்

கஎஎ. பாளிதுடி யாளி[3]யெனு மாதார பூதர்பெருச்
சாளியினு ஞாளியினுந் தாமேன்ற - வேனு

கஎஅ. நயச்சென் டடிப்பவனு நற்புடைக்கே சொற்கே
கயத்துங் கயத்துங் களிப்ப - வியற்காளி

கஎகூ. துங்கக் கலையேறச் சூலிநெடும் பேயேறச்
சிங்கத்தி லேறச் செழுங்கன்னி - சங்கமா

கஅ௦. யோரெழுவ ரோரெண்ம ரொன்பதின்ம ரோர்பதின்மர்
பாராப் பதினொருவர் பன்னிருவ - ரீரெழுவர்

கஅக. தத்தம் விமானந் தமிலேறக் கந்தருவர்
சித்தர் முனிவர் திரண்டேத்த - முத்தமிழாற்

கஅஉ. பல்லக்கைப் பெண்ணாகப் பாடினோன் வெண்டாளப்
பல்லக்கி லேயிருந்து பண்பாடக் - கல்லொக்க

கஅங. மேனாண் மிதந்தானை மெய்க்கா வணமேந்த
மாநா வலினரசை மாவேந்தக் - [4]கான

கஎரு. நீர்க்கரசு - வருணன். சமீரணன்-வாயு. மீனேறு - சுறாமீன். மானேறு - கலைமான்.

கஎசு. தோழனும் தோழனும் - குபேரனும் ஈசானனும்; சாரூபம்பெற்றவனாதலின், ஈசானனைத் தோழனென்றார். பெற்றவிமானம் - பெற்றுக்கொண்ட விமானம், இடபமாகிய விமானம்; எதிர்கிரனிறையாகப் பெற்றமும் விமானமுமெனக் கொள்ளினுமாம்.

கஎசு - எ. விநாயகரும் வைரவக்கடவுளும். ஞாளி - நாய்.

கஎஅ. செண்டடிப்பவன் - ஐயனார்; செண்டு - ஒருவகைப் படைக்கலம். புடைக்கு - பக்கத்தில். சொல் - புகழ். கேகயம் - மயில். கயம் - யானை.

கஎகூ. கலை - கலைமான்.

கஅ௦. எழுவர் - ஏழுமுனிவர்; சத்தகன்னியருமாம். எண்மர் - அட்டவசுக்கள். ஒன்பதின்மர் - நவக்கிரகதேவர்; பதின்மர் - தசப்பிரமர். பதினொருவர் - ஏகாதச உருத்திரர். பன்னிருவர் - துவாதசாதித்தர். ஈரெழுவர் - பதினான்கு மனுக்கள்.

கஅஉ. பல் அக்கு - பலவாகிய என்புகள். பாடினோன் - திருஞானசம்பந்தர்.

கஅங. மிதந்தான் - திருநாவுக்கரசர். அரசு - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

(பி - ம்.) 1 'வானுருஞ்' 2 'தோழனும் பொற, பெற்ற' 3 'எனு மாபூதர் பூதர்' 4 'கானூர்'

கஅச. நரிக்குதிரை கொண்டோ னரவா கனத்தே
[1] தரிக்கமணித் தண்டேறந் தண்டி - திருக்கழலே

கஅரு. நூலின்வழி [2]கண்டோரு நொந்தீன்ற கற்சமத்திக்
கோலுஞ் சிவபதத்தைக் [3]கொண்டோரும் - நாலிரண்டிங்

கஅசு. தாவென்ன வெற்பிற் றலைமோதி [4]நின்றோருஞ்
சீவன்செல் கண்வழியே [5]சென்றோரும் - பாவனைக்கு

கஅஎ. ணன்பாக வேநம்பி நான்வந்தே னென்றோனும்
வெண்பா [6]விளக்கேற் றும் வித்தகனும் - பெண்பாகம்

கஅஅ. பெண்க ளுடைமையெனப் பேரின்பம் பெற்றோருங்
கண்களிக்கக் கோடகத்திற் காட்சிதரப் - [7]பண்களித்துப்

கஅகூ. பாடியுமர்ச் சித்தும் பணிந்தும் பதம்பெறும்பல்
கோடி யடியார் குழாங்கொள்ள - நாடளித்த

ககூ0. சோழ ரிருமருங்குஞ் சூழ்ந்துவரத் தொண்டையரும்
[8] பூழியருங் கேரளரும் போற்றிசெய - வூழி

ககூக. யெழுபிறப்புந் தானறுத்த யாதவர்கோ னின்று
செழுமணிப்பொற் செங்கோல் செலுத்தத் - தொழுகோயிற்

ககூஉ. சட்டமிடத் தோன்றிச் சதகோடி வைபவஞ்செய்
[9] சிட்டய ராமனின்று சேவித்துக் - கிட்ட

கஅச. தண்டி - தண்டீசர்.

கஅரு. நூலின் வழிகண்டோர் - சிலந்தியாக இருந்து வழிபட்டதேவர். கொண்டோர் - காளனென்னும் பாம்பாக இருந்து வழிபட்டதேவர்.

கஅசு. தலைமோதி நின்றோர் - யானையாக இருந்து வழிபட்டதேவர். சென்றோர் - கண்ணப்பநாயனார்.

கஅஎ. வந்தேனென்றோன் - சிவகோசரியார். வித்தகன் - நக்கீரர்; 'நந்தாவிளக்கெனவே நக்கீரா சொன்னதிரு, வந்தாதி யேகாதணி' என்பர் பின்னும்; ருஉரு; "சொல்லும் பொருளுமே தூத்திரியு மெய்யுமா, நல்லிடிஞ்சி லென்னுடைய நாவாகச் - சொல்லரிய, வெண்பா விளக்கா வியன்கயிலை மேலிருந்த, பெண்பாகற் கேற்றினேன் பெற்று" என்று இவர் கூறியிருத்தலால் இவரை வெண்பாவிளக்கேற்றும் வித்தகர் என்றார்; கயிலைபாதி காளத்திபாதித் திருவந்தாதி, க.

கஅஅ. பெற்றோர் - மதுரைக்கன்னியரிருவர்.

ககூ0. தொண்டையர் - ஆதொண்டைமானுடைய பரம்பரையரசர்.

(பி - ம்.) 1'தருக்க' 2'கண்டோனும்' 3'கொண்டோனும்' 4'நின்றோனும்' 5'சென்றோனும்-பூவுலகில்' 6'விளக்கேத்தும் வித்தகரும்' 7'பண்களிக்கப்' 8'பூழியரு மருங்கு' 9 'சிட்ட ருயரநின்று சேவிப்ப'

௧௯௩. வடமடஞ்சு மாமுனியு மாமணி கங்கைத்
திடமடத்து வாழ்தே சிகனுங் - கடலனைய
௧௯௪. கொண்டற் கொடை[1]யாறு கொத்தாரும் வெண்ணீற்று
வண்டற் பதினெண் மடத்தாரும் - [2]புண்டரத்துச்
௧௯௫. [3] சுத்தச் சிவாகமத்துத் தொல்லைநூற் காரணத்துப்
பத்துக் குடி[4]வேத பாரகரு - மத்தனருள்
௧௯௬. [5] வைத்திடுகோ யிற்கணக்கு மந்திரவோ லைக்கணக்கு
[6] முத்திரிக்குங் கூர முறையாரும் - பத்திபுரி
௧௯௭. யெட்டுக்கொத் தான விளையநா யக்கர்களும்
வட்டக் களபமுலை வண்ணவா - விட்ட
௧௯௮. சிறுபத்தி முல்லைநகைத் [7]தேவரடி யார்க
ளறுபத்து நாலுவகை யாரு - முறுதியின்மற்
௧௯௯. றுள்ள வடியாரு மோங்கு தமிழோருந்
தெள்ளிய பாடகருஞ் சேவிப்பக் - கள்ளாமதன்
௨௦௦. பூமழையு மேற்சொரிபொற் பூமழையு மந்தணர்கைப்
பூமழையு மண்டம் [8]பொதிந்தேற - மாமறுகி

௧௯௩. வடமடம் - சங்கர முனிமடம்; இஃது இத்தலத்திற் காலிகோபுரத்திற்கு வடக்கே மேற்குத் திருவீதிக்கு மேற்கே கருங்கல்மண்டப வடிவாக இப்பொழுதுள்ளது. மாமணி கங்கைத் திடமடம் - மணிகர்ணிகேசுவரமடம். இது திருக்கோயிலுக்குத் தெற்கேயுள்ளது.

௧௯௪. ஆறுகொத்தார் - யானைமுதலியவற்றிற்கு இடபமுத்திரைபோடுவோராகிய முத்திராதிகாரிகள் முதலிய ஆறுவகையினர். பதினெண்மடத்தார் - சிவாகமபத்ததிகள் பதினெட்டும் இயற்றிய சிவாசாரியர்கள் பதினெண்மர்களுடைய பரம்பரையினர்; அப்பதினெண்மர்களாவார்: துர்வாஸசிவர், பைங்களசிவர், உக்ரஜ்யோதி, ஸ்ரீகண்டர், விஷ்ணுகண்டர், ஸத்யோதர், வித்யாகண்டர், இராமகண்டர், ஞானசிவர், ஞானசங்கரர், ஸோமசம்பு, ப்ரஹ்மசம்பு, திரிலோசனசிவர், அகோரசிவர், வருணசிவர், ப்ரஸாதசிவர், இராமநாதசிவர், ஈசானசிவரென்பவர்கள்; "பதினெண் மடத்திற் பயிலு - முதலிகளும்" என்றார் திருவானைக்காவுலாவுடையாரும்.

௧௯௬. மந்திரவோலைக்கணக்குமுத்திரித்தல் - வேதாகமங்களை யெழுதுதல். கூரமுறையார் - கூரமென்னும் ஊரிலிருந்துவந்த முறையையுடையோரென்பர்.

௧௯௭. எட்டுக்கொத்தான இளையநாயக்கர் - திருவபிடேகத்திற்குப் பால் கொணர்தல் முதலிய எட்டுவகைத்தொண்டிற்கு உரியவர்கள்.

௧௯௮. தேவரடியார்கள் - உருத்திரகணிகையர்கள்.

(பி - ம்.) 1 'ஆறுகோத்திரரும்' 2 'பண்டைநூற்' 3 'சுத்தசிவாகமத்துத்' 4 'வேதபாரகரும்' 5 'வைத்தகோயிற்' 6 'உத்தரிக்குங் கூலமுடையாரும்' 7 'தேவரடியாரறு' 8 'பொலிந்தேற', 'பொலிந்தோங்க'

உ0க. லாணிக் கனகத் தமைத்தசிலை யான்வந்தான்
மாணிக்கச் சோதி மலைவந்தான் - பாணிதனிற்

உ0உ. [1] பத்துப் பிறப்பிற் பகழிப் பிரான்வந்தான்
[2] செத்துப் பிறவாத தேவன்வந்தா - [3]னித்திரையிற்

உ0ங. சார்ந்தாரைக் காத்த தயாவா ரிதிவந்தான்
சேர்ந்தார்க் கினிய சிவன்வந்தான் - கூர்ந்தசிவ

உ0ச. [4] நம்பிக்கு முன்னின்ற நம்பிக்கை யான்வந்தான்
றும்பிக்கை யானைத் துணைவந்தான் - செம்பவளச்

உ0ரு. சோதிப் பெருந்தேவன் சோதி விடங்கன்வந்தான்
போதிக்க வொண்ணுப் பொருள்வந்தான் - கோதற்ற

உ0சு. வாயிரநா மத்தான்வந் தானன்று செங்காட்டிற்
போயிரந்த பிள்ளைப் புலிவந்தா - னேயமென்றும்

உ0எ. வைத்த மலைக்[5]கொழுந்தான் வந்தான்வந் தானென்று
பத்திபுரி சின்னம் பணிமாறத் - துத்திவரி

குழாங்கள்.

உ0அ. [6] நாக ருலகமணி நாக நிதம்பியரும்
பாக ருலகமொழிப் பாகரு - மேகமணி

உ0கூ. சந்திரனே போன்றமுக சந்திரலோ கத்தாரு
மிந்திரனு ரிந்திரைக ளெல்லாருங் - கந்தருவ

உகO. கன்னியருஞ் சித்தரிளங் கன்னியருங் கின்னரர்தங்
கன்னியருங் கிம்புருட கன்னியரும் - பொன்னின்

உகக. சிலைவா ழநங்க சிலைப்புருவத் தாரு
[7] மலைவா ழலையளகத் தாரு - நிலையாய

உகஉ. கண்ண னுலகமலர்க் கண்ணுரும் பூலோக
வண்ண மகளிர் வடிவெய்திப் - பண்ணையா

உ0உ. திருமாலாகிய பகழி.
உ0ங - ச. சிவநம்பி - சிவகோசரியார்.
உ0அ. பாகருலகம் - பிரமனுலகம். [மாம்.
உ0கூ. இந்திரைகள்-திருமகள்போன்ற மங்கையர்கள்; அரம்பையர்களு
உகO - கக. பொன்னின்சிலை - மேருமலை. அலைவாழ் அலைஅளகத்தார் - நீரரமகளிர்.

(பி - ம்.) [1]'பத்துப்பிறப்புப்' [2]'செத்துப் பிறவாச்சிவன்' [3]'இத்தரையிற்' [4] 'நம்பிக்குத் திண்ணனுக்கும்' [5]'கொழுந்தன்' [6]'நாக குலத்திலுள்ள நாக' [7] 'அலைவாழ் முகிலளகத்தாரும்'

உகங. யீட்டு மரவிற் கிடங்கொடுத்த தென்னென்று
கூட்டமிடுங் தோகைக் குழாங்களோ - காட்டுமுன்னே

உகச. யெங்க ணதியை யிவரடக்க லென்னென்று
பொங்கி வருமெகினப் புட்களோ - பங்கமகத்

உகரு. தோடு முழையை யுரித்தா ரிவரென்று
தாடி வருமானின் சங்கமோ - சூடேற்றி

உகசு. மீனக் கொடியானை வென்றகொடி யாரெனச்சூழ்
கானக் குயிலின் கணங்களோ - யானை

உகஎ. பிடித்தபிடி யாயுரித்த பேராள னைப்பின்
பிடித்த பிடியின் பெருக்கோ - சடைக்கு

உகஅ. ளிளைத்தமதி சிக்கியதென் றெவ்வுடுவுங் கூடி
வளைத்தனவோ வென்று மருளக் - களித்துமணி

உகக. மாளிகையிற் சூளிகையின் மண்டபத்திற் கோபுரத்தி
லாளிநிரை முற்றத்தி லாடரங்கிற் - சாளரத்தின்

உஉ0. மாடத்தி லாலயத்தின் மாமகர தோரணத்திற்
கூடத்திற் கூடிக் கொடியிடையீ - ரோடிவருங்

குழாமகளிர் கூற்று.

உஉக. கல்லா லடியிற் கரும்பினிர தந்தன்னை
யெல்லாருங் கண்ணு லினிதருந்தீர் - பொல்லாத

உஉஉ. வாலால முண்டலகை யாளு மடையாளக்
கோலா கலக்குறியைக் கும்பிடீர் - காலா

உகங. அரவு - காளர்; பூண்களாகிய பாம்புகளுமாம்.

உகச. அன்னப்பறவை கங்கையில் வாழ்தற்குரியது. மகம் - தக்கனுடைய யாகம்.

உகரு. தாடி = தாவடி - தாண்டி; தொகுத்தல். உகசு. யானையை.

உகசு. குயில் மன்மதனுக்குக் காளம். கானம் - காடு, இசை.

உகஅ. உடு - நக்ஷத்திரம்.

உகக. சூளிகை - மாளிகையின்மேலுள்ள அறை. ஆளி - அத்தியாளி: "அறுகுசூழ்நிரைத்தெற்றி" திருவிளை. உ0: எ.

உஉ0. மகர தோரணம் - மகரதோரணத்தையுடையவாயில்.

உஉக. கரும்பு - திருக்காளத்திநாதர். இரதம் - தேர், சாறு.

உஉஉ. கால் - கண்ணப்பருடைய பாதம்.

4

உஉக. லுமைதத்தமுடி யார்வந் துலாத்துமதற் பாரீர்
பதைத்ததிரு வாபரணம் பாரீ - ரதற்கடங்கா

உஉச. வெண்மதியைப் பாரீரவ் வெண்மதிபோற் சிக்காமற்
பெண்மதியை நன்றூப் பிடித்திடீர் - திண்மலையா

உஉரு. ளிச்சுதர்கள் வீறினூ ரித்[1]தேவி யார்க்கின்னம்
பச்சுடம்பென் பாலென் பகர்ந்திடீ - ரெச்சி

உஉசு. லிறைச்சிறுகர் வோமென் றெலும்பணிய வேண்டா
மறைச்சுவிடீ ரென்று வணங்கீர் - குறிச்சணிய

உஉஎ. விந்தத் திருவுரத்துக் கேனக்கொம் பேன்கொங்கைத்
தந்திக்கொம் பாகாதோ தான்கேளீர் - [2]முந்தியதா

உஉஅ. யோங்கியவோங் காரத்தி னுட்பொருளாய் நின்றதுபோற்
[3] றெங்கு[4]திரு வாசியினைச் சேவியீ - ராங்கார

உஉகூ. மாலு மயனு மதிக்கமிதிக் கப்பெற்ற
காலின் முயலகனைக் கைதொழீர் - கோலியெதிர்

உகூ0. நில்லீ ரெனவெதிரே நிற்பார் கதிரோனைப்
பல்லீருங் கையைப் பரவுவார் - வல்லி

உகூக. திருத்தோடு நிற்கச் சிவந்தபா திக்குக்
கருத்தோடு நெஞ்சங் கரைவா - ரெருத்தோனே

உகூஉ. வில்லடி[5]மே லேயிருந்த மெல்லடியா ளாரென்பார்
வல்லடியோ வந்த வரத்தென்பார் - நல்லடியான்

உகூகூ. கண்களையு மட்டுங் கரையாத கன்னெஞ்சம்
பெண்களையோ நாடுமெனப் பேசுவார் - திண்கிரணத்

உஉக. உலாத்தல் - பவனிவருதல். "சங்கத்துலாத்தினன்" என்றார் மூன்னும்; அடு. திருவாபரணம் - நாகாபரணம். அதற்கு - அப்பாம்பிற்கு.

உஉரு. பால் - பக்கம்.

உஉசு. இக்கண்ணியின் முதலடியில்,"ஆட்டைத்தான் தின்கிறான் எலும்பையும் கழுத்திற் போட்டுக்கொள்ளல் வேண்டுமோ" என்னும் பழமொழியின் கருத்து அமைந்துள்ளது. குறிச்சு - குறித்து.

உஉஎ. ஏனக்கொம்பு - பன்றிக்கொம்பு.

உகூக. திருத்தோடு - திருத்தத்தோடு. எருத்து - இடபம்.

உகூஉ. அருச்சுனன்வில்லடி. மெல்லடியாளென்றது கங்கையை. நல்லடியான் கண்ணப்பர் 'வல்லடி வரத்து' என்பது ஒருபழமொழி.

(பி - ம்.) [1] 'தேவிமார்' [2] 'முந்தித்தான்' [3] 'தேங்கொடிரு மாலிகையைச் சேவியீர்' [4] 'திருவாசிகையைத் தெண்டனிடீர்' [5] 'மேலேயிருந்த'

உ௲௪. தெண்மணிக ளேசாத்திச் சேடன்பூ சித்தவர்மேற்
கண்மணிக ளேசாத்திக் காட்டுவா - ருண்மயங்கிப்

உ௲௫. பூசலா மென்றாலும் பூசலாஞ் சந்தனத்திற்
பேசலா மோவென்று பேசுவா - ராசையா

உ௲௬. லத்தியா னேமுருவா லக்காள னோரானேம்
பத்தியா லாளீர் பரிந்தென்பார் - புத்தியெல்லாம்

உ௲௭. போயிரங்கு வீர்ஞானப் [1]பூவையணைந் தீரிளநீர்க்
[2] காயையணை யீரென்று கண்பிசைவார் - நேயங்

உ௲௮. கனியார்கல் லாலின் கனியார் மடவார்க்
கினியா ரினியாரிங் கென்பார் - முனியாம

உ௲௯. லேத்தவரு மெங்கட் கிரங்கீரோ சார்ந்தாரைக்
காத்தவரே யென்று கழறுவார் - பூத்த

உ௪0. பனியிதழி மார்பெமக்கே பங்கென்று கேட்கக்
கனியிதழி மாரைக் கடிவார் - தினமு

உ௪௧. மழைத்துவாழ் வித்தவரே யானுன் மடவீ
ரிழைப்பரோ வெம்மைநமக் கென்பார் - தழைத்தசுரைக்

உ௪௨. காய்வீணை யிட்டீரோ கைத்தாய ராலெமக்கு
வாய்வீணை யிட்டீரென் வந்தென்பார் - பாய்வார்போற்

உ௪௩. பாணிமா னுக்கெதிரே பார்வைமா னேத்துரப்பார்
நாணிமா னித்தோமே நாமென்பார் - பூணே

உ௪௪. டுறுவார் வடத்தி லுளமுச லாடப்
பெறுவா ரிவரிலொரு பேதை - குறுகாத

உ௲௪. சேடன் - ஆதிசேடன்; ஆதிசேடன் பூசித்தமை, திருக்காளத்தி புராணத்துள்ள, பலரும் சிலநதியும் பூசித்த அத்தியாயத்தில் ௲௫-ஆம் செய்யுளால் விளங்குகின்றது; 'சேடனடைந்த சிவபிரான்' என்பர் பின்னும்; ௫௭௬.

உ௲௫. அன்னத்திற் சந்துபேசலாமோ.

உ௲௬. அத்தி - கடல், யானை. உருவால் - கரியநிறத்தால்.

உ௲௭. ஞானப்பூ-ஞானப்பூங்கோதையம்மை. பூவையணைவீர் காயையணைந்தாலென்னகுறை?

உ௲௮. இனியார் - இனித்தலில்லார், இனியாராவார்?

உ௪0. பனியிதழி - குளிர்ந்தகொன்றைப்பூ. கனியிதழிமார் - கொவ்வைக்கனிபோன்ற அதரத்தையுடையவர்.

உ௪௨. வீணையிட்டீர் - வீணையையணிந்தீர். வாய்வீணை - வீண்மொழிகளை.

உ௪௩. பாணி - கை. மானித்தோம் - பெருமையுறச்செய்தோம்.

(பி - ம்.) 1 'பூவையணிந்தீர்' 2 'காயையணைவீர்'

பேதை.

உசரு. தாயிற் சிறந்தாரைச் சாரும் புயங்கேசன்
[1] வாயிற் பெருதவிள மாணிக்க - நாயனர்

உசசு. செம்பொற் சரணஞ் செறியுங் களியானைக்
கொம்பிற் பிறவாக் [2]குறுந்தாள - நம்பனர்

உசஎ. [3] வேட்டிருக்கத் திண்ணனர் வேட்டம்போய்க் கொண்டுவரு
மூட்டிறைச்சி தோயாச் சுவைச்சிறுதே - ஞட்டியத்தர் [ஞ்

உசஅ. தண்டா மரையடிசேர் சங்கத்தோ னந்தாதி
யண்டா முழுச்சிற் றலங்காரங் - தொண்டாகித்

உசகூ. தண்கயிலை யாரைத் [4]தழுவுஞ் சிவகோசன்
வண்கைப் புகுதா மருக்கொழுந்து - வெண்கிரணச்

உருo. [5] சோமன் செறிசடையார் சொற்கயிலை வீதிதொறுங்
காமன் வளையாக் கருப்புமுளை - யீமனர்

உருக. கங்கைக் கரைக்காமன் [6]காவிபோற் கூடலிலே
வெங்கழுவிற் புக்கார் விரதம்போ - லங்கவரைச்

உருஉ. சொல்லா மகத்திற் சுரரெடுத்த வாயுதம்போற்
கல்லாக் கொலைபடைத்த கண்ணினு - ளெல்லார்க்குந்

உருங. தம்பிரான் பாலொடுங்குந் தக்கோ ரிருவருமா
யம்பினு கத்தொடுங்கு மண்டமுமாய்ச் - சம்பந்தன்

உருச. வண்ணக் குடத்தென்பு வைத்தெழுப்பு மங்கையுமாய்த்
திண்ணற் கொளித்திருக்குஞ் செங்கையுமாய்க்-கண்ணிருளு

உசரு. புயங்கேசன் - காளன். உசஅ. சங்கதோன் - நக்கீரர்.

உசகூ. சிவகோசன் - சிவகோசரியார்.

உருக. கங்கைக்கரையில் மன்மதனது நீலமலர்ப்பாணம் கொலைசெய்த தில்லாததென்றபடி; காமனையெரித்த இடம் கங்கைக்கரை. கங்கைக்கரை யென்பதற்கு இந்தத்தலத்தில் உள்ள மணிகர்ணிகையின் கரையெனினும்பொருந்தும். கழுவிற்புக்கார் - சமணர்; அவர்கள் விரதம் கொல்லாமை. அவரை - சிவபெருமானை.

உருஉ. மகம் - தக்கன் யாகம்.

உருங. தக்கோரிருவர் - பிரமனும் திருமாலும்; மதுரைக்கன்னியரிருவருமாம். அம்பு - திருமால். ஆகம் - உடம்பு.

(பி - ம்.) [1]'வாயிற் பிறவாத' [2]'குளிர்தாளம்' [3]'வேட்டிருக்கும்' [4] 'தழுவும் புயங்கேசன்' [5] 'சோமனெறிச்சடை' [6] 'காவியம்போல்'

உ௫௫. மண்டத் தமரு மருஞ்சக்ர வாகமுமாய்த்
துண்டப் பணிவாய்ச் சுடர்களுமாய்த் - தெண்டிரைவா

உ௫௬. யான்ற[1]வமு தக்குடமு மாகவிருந் திருந்திணிமேற்
றோன்றி வளருந் துணைமுலையா - [2]ளென்றுவிட

உ௫௭. முண்டார் திருச்சடைமே லுன்மத்த முண்குதலை
வண்டாய் மிழற்று மழலையாள் - சண்டேசன்

உ௫௮. போற்றும் பரமனார் பொன்கொழிக்கும் பொன்முகரி
யாற்றி னறல்போ லளகத்தாள் - கூற்றிலே

உ௫௯. யாங்கவுரி யல்லா தரும்பியவெண் ணுன்கறமுந்
தாங்க முயன்றனைய தந்தத்தாள் - பாங்கியென

உ௬0 நின்றுதனை நீங்கா நிழலை யுடன்கொண்டு
சென்று மனைபுகுந்து தேடுவாண் - முன்றிலிலே

உ௬க. மெத்துமணற் சிற்றில் விருந்தருந்த வாவென்று
சித்திரத்தி னோடொல்கிச் செப்புவாள் - கைத்தாயை

உ௬உ. நீங்கிப் பிரியா ணிலைக்கண்ணா டிப்பொருளை
வாங்கித்தா வென்று வருத்துவா - ளாங்கருணை

உ௬௩. யாய்நீர்மை வேட னபிடேக மேனியைப்போல்
வாய்நீ ரமுதொழுகு மார்பினா - டேய்நீர்மை

உ௬௪. வள்ள லடியார் மனம்போ லனுவளவுங்
கள்ள மடையாக் கருத்தினாள் - கிள்ளையுடன்

உ௬௫. ரூவித் தனைவளர்க்குந் தாயரள கச்சுரும்பை
நாவற் கனியெனவே நச்சுவாள் - பாவனையி

உ௬௬. லெண்ணிலா [3]ஞானவெளி யேகாந்த யோகியைப்போற்
றன்னிலே தான்பேசுந் தன்மையா - ளன்னைமார்

உ௬௭. மாணிக்கக் கல்லால் வயிடூ ரியமணியா
லாணிக் கனகத்தா லாரத்தாற் - பேணிக்

உ௫௫. அணடம்-முட்டை; ஆகாயமுமாம். துண்டப்பணி-இராகுகேது.
உ௫௭. உன்மத்தம்-ஊமத்தமலர். உ௫௮. கூறு-திருமேனியின்பங்கு.
உ௫௯. தந்தம்-பல்; பற்கள் முப்பத்திரண்டு. உ௬க. மெத்து-நிரம்பிய.
உ௬௩. வேடன் - கண்ணப்பர். மேனி - சிவபெருமானது திருமேனி.
உ௬௬. எல் நிலாம் - ஒளிவிளங்கும்.

(பி - ம்.) [1]அமுதக்குடமாயாகத்திருந்து' [2]'என்றவிட' [3]'ஞானவொளி'

௨௬௮. கொழுங்கமுகு நாட்டிக் குலாவியமுற் றத்தே
செழும்பவளப் பொன்னூசல் செய்ய - வெழுந்திவளு

௨௬௯. மென்னை மணியூச லேற்று மெனவேற்றி
யன்னையர்க ளாட்டு மளவிலே - சின்னங்க

௨௭௦. ளார்ப்ப மணிமுழவ மார்ப்ப வலம்புரிக
ளார்ப்ப வருமறைக ளார்ப்பவே - போர்க்கடலா

௨௭௧. னென்றுங் கழியான்பச் சேரியா னீர்க்குளத்தான்
கன்றுந்து மாற்கின்னுங் கால்வாயா - னின்றுதனை

௨௭௨. [1] யேத்தத் துரவா னிருங்கி ணறுந்தாரான்
[2] சாத்தியநீர் வற்றாத் தடாகத்தான் - கோத்த

௨௭௩. புரமடுவான் முத்தி புகற்கேணி யாவான்
சுரரிதய வாவியிலே தோய்வா - [3]னிரவலர்நோ

௨௭௪. யாற்றினான் சூலத் தகழுதிரங் கைத்தலையி
லூற்றினா னன்னினைவி லோடையா - னூற்றெட்டுத்

௨௭௫. தாளத்தி லாடுதிருத் தாளன் கயிலாயன்
காளத்தி நாதன கணநாதன் - வேளத்தன்

௨௭௬. கற்றைச் சடையன் கனகக் கொடியாடும்
வெற்றித் திருத்தேர்மேன் மேவுதலுங் – கொற்றமதன்

௨௭௭. மாசிப் புதுத்தேர் மருவினான் மற்றிவளு
மீசன் பழந்தேர்க் கிறங்கினா - னேசத்தின்

---

௨௭௦ - ௭௪. இக்கண்ணிகளிலே கடல், கழி, ஏரி, நீர்க்குளம், கால்வாய், துரவு, கிணறு, நீர்வற்றாத்தடாகம், மடு, கேணி, வாவி, ஆறு, அகழ், ஊற்று, ஓடை என்னும் பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க.

௨௭௦. போர்க்கு அடலான்.

௨௭௧. கழியான் - நீங்காதவர். பச்சேரி = பசுமை ஏரி - பசிய அழகையுடைய உமாதேவியார். நீர்க்குளத்தான்-தேம்பாகுபோல்வார்; குளநீரெனக; குளம் - வெல்லம். கால்வாயான் - கிட்டுதற்கரிய திருவடியையுடையார்.

௨௭௨. துரவான் - நீக்காதவர். கிள்ளுகின்ற நறியதார். நீர் - குணம். தட ஆகம் - பெரிய உடம்பு.

௨௭௩. புரம் அடுவான். முத்திபுகற்கு ஏணியாவான். இதய ஆவி.

௨௭௪. ஆற்றினான் - தணித்தவர். அகழ்தலாலுண்டாகிய உதிரம். நல்ல நினைவில் ஓடுகின்ற அழகிடவர்; "மலர்மிசையேகினான்" என்பது திருக்குறள், ௩.

௨௭௪ - ௫. நூற்றெட்டுத் தாளம் - சச்சபுடமுதலியன.

௨௭௭. மாசிப்புதுத்தேர் - மாசிமாதத்திலே தோன்றும் தென்றல். இங்கே திருவிழா மாசிமாதமென்பது அறியற்பாலது. பழந்தேர் - பூமி.

(பி - ம்.) [1] 'ஏற்றத் துரவான்' [2] 'சாற்றியநீர்' [3] 'புரவலனோய்'

உஎஅ. முத்தேர் நகையாரு முன்கொண்டு போய்த்தொழுதா
ரொத்தே தொழுதங் குழையோரை - யித்தேரி

உஎகூ. லாரென்றாள் கல்லா லடிக்கரும்பென் றூரதனைத்
தாரு [1]மெனக்கென்பாளைத் தாய்மாருங் - காரிகையே

உஅ0. யிந்தக் கரும்பெவர்க்கு மெய்தாக் கரும்புகா
ணந்தவயன் மாலுக் கரிதுதான் - செந்தமிழ்சே

உஅக. ராலைவா யிற்பண்டு மாடுங்கா ணடியுங்கல்
லாலை யடைந்துமழி யாதுகாண் - சாலவொரு

உஅஉ. சற்றுங்கோ தில்லைக்காண் சாற்றி லதிகங்காண்
சிற்றின்பர் [2]நாவிற்சே ராதுகாண் - முற்றும்பே

உஅந. ரின்பப் பெருக்கங்கா ணிச்சை கடந்தேறு
மன்பர்க்கோ ராரா வமுதங்கா - ணென்பளவிற்

உஅச. றேருங் கரும்புந் தெருவகல நின்றமட
வாருங் கரும்பு மனைபுகுந்தார் - போர்மதனு

உஅரு. மிக்கரும்புக் கென்கரும்பை யீந்தாலு மீவரெனக்
கைக்கரும்பைக் கொண்டு கடிதகன்று - ணெக்குமே

உஅசு. பாலற் கவன்றந்தை [3]பாற்கடலீந் தாரையா
ராலைக் கரும்பளித்தா லன்றென்பார் - மேலொருத்தி

உஅ0-அந. சிவபெருமானுக்கும் கரும்புக்கும் சிலேடை. இங்கே வயல், ஆலையாடல், கல்லாலை, கோது, சாறு எனக் கரும்பிற்கேற்ற மொழிகள் அமைத்திருத்தல் காண்க.

உஅ0. அந்த அயனுக்கும் மாலுக்கும்.

உஅக. ஆலைவாய் = ஆலவாய்-மதுரை. கல்லாலை-கல்லாலாகிய ஆலையை, கல்லாலமரத்தை.

உஅஉ. கோது - குற்றம், சக்கை. சாற்றில் - இரதத்தில், திருவிழாவில் அல்லது சொல்லுமிடத்தில்.

உஅச. தேரும் கரும்பும் - தேரும் சிவபெருமானும். கரும்பு - பேதை.

உஅரு. இக்கரும்புக்கு - இந்தக் கரும்புபோல்வாளுக்கு.

உஅசு. பாலற்கு-உபமந்யுமுனிவருக்கு. அவன் - மன்மதனுடைய; "பாலுக்குப் பாலகன்வேண்டி யழுதிடப் பாற்கட லீந்தபிரான்" திருப்பல்லாண்டு. கடலையீந்தவர்கரும்பையளித்தால் அன்றென்பார் ஆரென்க.

(பி - ம்.) 1 'எனக்கென்னத்' 2 'நாவிற் செறியாகாண்' 3 'பாற்கடலை யீந்தாரார்'

பேதும்பை.

உஅஎ. தக்க வெழிற்பெதும்பை தாதுகீங் காமுகுளப்
பக்குவப்போ தன்ன பருவத்தாள் - கைக்கு

உஅஅ. ளளவுமதன் செங்கோற் [1]சுகப்படா ளேனு
மிளவரசு [2]நாட்கொண் டிருந்தாள் - களபவிளங்

உஅகூ. குன்ற முலையார் குறிப்பறியுங் கொள்கையாள்
கன்று தளிர்கோதுங் கல்வியா - ளொன்றியசெம்

உகூ0. பொன்னை யறியப் புழுகறியப் பூவறியத்
தன்னை யறியுந் தறுவாயா - ளன்னமா

உகூக. [3] ராலி னடையா ளலையே றிளவன்னக்
காலி னடை[4]சிறிது கைவந்தாள் - கோலமத

உகூஉ. வெற்புவரு மட்டிறை வென்னிலொடுங் கிப்பார்க்குஞ்
சற்ப முகத்துமுனை தன்னைப்போற் - புற்புதம்போற்

உகூங. சித்தர்கடங் கையிற் சிவலிங்கம் போற்சிறிது
முத்திவரத் தோற்று முலையினா - ளத்தனுவே

உகூச. ளேழுலகு மோரிலக்கா வெய்ய வெனக்கினிமே
லேழு [5]கணையா மெனுங்கண்ணாள் - சூழுலகோர்

உகூரு. பூராயக் காட்சியே போதுமெனத் தென்கயிலை
யாரா [6]வமுத ரணிகொண்டான் - பாரிரந்த

உகூசு. தெண்டிரைமா லென்னச் சிறுகிக் கருகியடிக்
கொண்டுவள ராநின்ற கூந்தலா - [7]ளொண்டொடியா

உகூஎ. [8] ளொத்துக்கண் மையெழுதி யோதிகோ திப்பின்னி
நித்திலம்பூட் டத்தரித்து நின்றிடுவாள் - சித்தசன்றன்

உகூஅ. வாம்பரியுங் காகளமு மானத்[9]தே ருங்குணமும்
பூம்பகழி யும்பயிலும் பூங்காவி - லாம்பளிக்கு

உஅஎ. போது-மலரும்பருவமுள்ள அரும்பு. உகூ0. தறுவாய்-சமயம்.
உகூக - உ. மதவெற்பு - யானை. இறை - சிவபெருமான். சற்பம் = சர்ப்பம் - காளான்.
உகூங. முத்து இவர. உகூரு. பூராயம் - விருப்பம்.
உகூஅ. பரி - கிளி. காகளம் - குயில். தேர் - தென்றல். குணம் - நாண். பகழி - மலர்.

(பி - ம்.) 1 'அகப்படாதென்ன' 2 'தான்கொண்டெழுந்தாள்' 3 'ஆலி னடையா ளலையாற்றிள' 4 'சிறுத்து' 5 'கணைபென்ன வெழுங்கண்ணாள்' 6 'அமுதரணி யாட்கொண்டாள்' 7 'ஒண்டொடியார்' 8 'ஒத்திலங்கு மை யெழுதி யோதியைக்கோ திப்பின்னி' 9'தேருக்குடையும்'

௨௯௯. மண்டபத்திற் சோதி [1]மணிக்காந்த வேதிகையிற்
புண்டரிக மான்போற் பொலிந்தேறி - வெண்டரள

௩௦௦. மூர லொளிவீசு முத்தின் பருங்கழங்கும்
காரளக நீலக் கருங்கழங்கு - மாரமுதச்

௩௦௧. சேமவித ழைப்போற் சிவந்தபவ ழக்கழங்கும்
காம ருகிர்வயிரக் கற்கழங்கும் - தாமமலர்க்

௩௦௨. கைச்செம் பதுமரா கக்கழங்கும் பொற்கழங்கும்
பச்சை மயிலியலின் பைங்கழங்கு - மெச்சவெடுத்

௩௦௩. தொன்றென் றுலகமெலா மொன்ற யொடுங்கிவிடு
மன்றுமுள கல்லா லடிபாடி - நன்றென்

௩௦௪. றிரண்டென் றெழிலடியா ரீடேற நல்கும்
பரந்தவிரு பாதங்கள் பாடி - நிரந்தரமு

௩௦௫. மூன்றென்று மூன்று முதலிகளுந் தாம்புகழுஞ்
சான்ற சுருதித் தமிழ்பாடி - யான்றவொரு

௩௦௬. நாலென்று மாசிமக நாடோறுந் தெண்டனிடு
மூல மறையின் முடிபாடிச் - சாலவே

௩௦௭. யஞ்சென்று கல்லா லடியிற் கரும்பினுய
ரஞ்சு கொழுந்தி னடிபாடி - [2]நெஞ்சுருகி

௩௦௮. யாறென்று நாளு மமரர்புகுந் தாருடி
நீறணியும் பொன்முகரி நீர்பாடி - வீறுடனே

௩௦௯. யேழென்று முன்சிலந்தி யெய்தொளியைப் பின்கூடி
வாழு மெழுவர் வளம்பாடிக் - கேழின்

---

௩௦௦. மூரல் ஒளிவீசும் - மூரலைப்போல் வெள்ளொளியைவீசும்; பின்னும் இப்படியே கொள்க.

௩௦௧. உகிர் - நகம். ௩௦௨. கையைப்போற் செம்மைநிறமுள்ள.

௩௦௫. மூன்று முதலிகள் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர் முதலிய மூவர்; "மூவாத பேரன்பின் மூவர் முதலிகளுந், தேவாரஞ் செய்த திருப்பாட்டும்" என்பது திருவேகாம்பரநாதருலா.

௩௦௭. கரும்பு - சிவபெருமான். ஐந்துதலைகளையுடைய நாகலிங்கமாக எழுந்தருளியிருத்தலின், திருக்காளத்திநாதரை, 'அஞ்சுகொழுந்து' என்பர்.

௩௦௮. ஆறு, சிலேடை.

௩௦௯. எழுவர் - காளன், யானை, கண்ணப்பர், சிவகோசரியார், நக்கீரர், கன்னியரிருவர்.

(பி - ம்.) 1 'மணிக்காந்தி' 2 'விஞ்சவே'

௩௧௦. மிசையேழு மாட விழியாட நாவி
விசையேழு மாட விருந்தா - ளசையுமின்னார்

௩௧௧. போது மடமயிலே போது மெனச்செங்கைப்
[1] போதின் விளையாடல்விடும் போதிலே - பூதப்

௩௧௨. படையான் பணித்தொடையான் பாணிச் சடையா
னுடையான் புலித்தோ லுடையான் - விடையான்

௩௧௩. [2] கழைத்தாயன் கண்டங் கரியா னருளுங்
கழைத்தாயன் கண்டங் கரியான் - குழைக்காதன்

௩௧௪. வேதப் பரியினான் வேத னுமலியான்
வேதப் பொருளினான் வேதாந்த - நாதன்

௩௧௫. குடங்கையணி தீயன் குளிர்த்தகயி லாயன்
றடம்பணில மாயன்சகாயன் - கடம்பவன

௩௧௬. னன்கழ லாடி நமன்கழல வேதாக்கும்
பொன்கழ லாடிதேர் போந்திடலுந் - தன்கழலை

௩௧௭. யேழு பிறப்பு மெறிவ தெனவெறிந்தா
டோழிமார் தாய்மார் தொழத்தொழுதாள் - [3]கீழிற்

௩௧௮. படிகிரையு மால்பிரமன் பல்வெளியுங் காணு
வடிமுடியைக் கண்ணா லளந்தாள் - முடியிற்

௩௧௯. கலைக்கொழுந்து சூடுங் கயிலாயச் செம்பொன்
[4] மலைக்கொழுந்தின் மார்பிலே வைக்க - முலைக்கொழுந்து

௩௨௦. போதா தெனச்சிறிது புந்தியிலே சிந்திப்பாண்
மாதா யரைப்பார்த்து மாதிவளா - ராதிக்

௩௨௧. கிசைய வினிதிருந்தா ளென்னையொரு பாவி
லசைய விருத்துமென வன்னார் - வசமோ

---

௩௧௨. பாணி - நீர்.

௩௧௩. கழை தாயன் கண் தங்கு அரியான் - வேய்குழலை உரியதாகக் கொண்ட திருமாலினுடைய விழிதங்கப்பெற்ற அரியவர். கழை தாயன் - மூங்கிலைத் தாயாகவுடையவர். கண்டம் கரியான்.

௩௧௬. நன்கு அழலில் ஆடியவர்.

௩௧௮. படிகிரையில் மாலும் பல்வெளியில் பிரமனும் காணாத.

௩௧௯. கலைக்கொழுந்து - பிறை.

(பி - ம்.) 1 'போதில் விளையாடும் போதிலே' 2 'கழைக்காயங் கண்டங்' 3 'கீழும், படிகிரையு மாலயனும் பல்லுபிருங் காணு' 4 'மலைக்கொழுந்தன் மீதிலே வைக்க'

௯உஉ. மலைக்கு மலைகொடுத்த வாருய்க் கயிலை
மலைக்கு மலைகொடுத்த [1]மானே - விலக்கியொரு

௯உ௯. மாதளிப்பா ருண்டோ மயிலேயென் பாரைநீ
ரேதறிவீர் பாரீ ரிவர்வேணி - [2]மீதிவளை

௯உச. யென்றவர்க்குக் கையா லிசைவித்தா ளவ்வளவிற்
சென்றது திண்டேர் செலநோக்கி - நின்றபே

௯உரு. ராசை யுடையீ ரறியாச் சிறியாளை
யாசையுடை யாருக்குள் ளாக்கினீர் - சீசியுமைச்

௯உசு. சொல்லாது சொல்லியலர் தூற்ருரோ தோற்றீர்போம்
[3] புல்லா விலையெடுத்துப் போடோமோ - சல்லாபக்

௯உஎ. கல்லினெறிந் தாறலைப்புக் காணோமோ கைகொட்டி
யெல்லவரு மம்பலத்தி லேற்ருரோ - [4]நல்லுடம்பைக்

௯உஅ. குத்துடம்பு செய்யோமோ கூத்தாடல் காணோமோ
[5] நித்தமொரு காலி னிறுத்தோமோ - கற்றவர்முன்

௯உ௯. [6] சங்கித் திடோமோ தலையி லடியோமோ
பங்கச் செருப்பேந்தப் பண்ணோமோ - செங்கைவிரன்

௯௯0. மூக்கிலே தான்வைத்து முந்திச் செவிபுதைத்து
வாக்கிலே நன்ருக வையோமோ - நோக்கியுமைக்

௯உஉ. கயிலைமலைக்கு - கயிலையிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானுக்கு.

௯உ௯. வேணிமீது இவளைப்பாரீர்.

௯உச. என்று அவர்க்கு. நின்றபேர் - நின்ற மங்கையர்கள்.

௯உரு - ௯ச. 'ஸ்வாமீ, தொண்டுபூண்டொழுகும் அடியேங்களைத் தேவரீர் ஆட்கொள்ளாமையினுல் இன்ன இன்ன அபசாரங்களைச்செய்தேனும் தேவரீருடைய திருவருளைப் பெறுதற்குரிய ஆற்றலுடையேம்; பண்டைக்காலத்தில் அவ்வபசாரங்களியற்றியவர்களை விரைந்து ஆளவில்லையா' என்று உண்மையடியார்களுடைய செயற்கருஞ் செய்கைகளும் சிவபெருமானுடைய பெருங் கருணைத்திறமும் நன்குபுலப்படும்படி கூறுவாளாயினள்.

௯உரு. ஆசையுடையீர் - திக்காகிய ஆடையையுடையீர்.

௯உசு. அலர் - பழிமொழி, மலர். புல்லையுடைமையால் தோற்றீரென்க.

௯உஅ. குத்துடம்பு - குத்தப்பட்டஉடம்பு.

௯உ௯. சங்கித்திட்டவர் - நக்கீரர். தலையில் அடித்தவன் - அருச்சுனன். செருப்பேந்தப் பண்ணியவர் - கண்ணப்ப நாயனுர்.

(பி - ம்.) [1]'மான்மேல்' [2] 'மீதொருத்தி' [3]'புல்லாவிலை' [4] 'நல்லுடம்பிற் குற்றுடம்பு செய்யோமோ கூத்தாட்டங்' : குற்றுடம்பு-குறுமையான வுடம்பு; திருக்குற்ருலத்தில் திருமால் சிவபெருமானுனது ஈண்டு அறியற்பாலது [5]'நிற்க மொரு' [6] 'சங்கத் திடேமோ'

௩௩௧. காபாலி யென்னோமோ காட்டஞ் சமத்தோமோ
வாபோவென் றேவி வருத்தோமோ - பாப

௩௩௨. [1] மதிச்சுமட ராக்கோமோ மன்றாடி னுனு
[2] மெதிர்த்தகொடு நஞ்சை யிடோமோ - புதைத்திவற்றைப்

௩௩௩. பொய்தானென் றீரேற் புறம்பிடோ மோபண்டு
செய்தாரை யேதேனுஞ் செய்தீரோ - கைதவத்தை

௩௩௪. யேழைக்குக் [3]காட்டுவீ ரீடேறு வீரதனல்
வாழு மிரப்பகன்று வாழுமென - யாழுரையைக்

௩௩௫. கொண்டு மனைபுகுந்தார் கோலவே ளப்பருவங்
கண்டு சிறிதுசில காணுன்போல் - விண்டகன்றான்

மங்கை.

௩௩௬. வேறொருத்தி பூமங்கை வெண்டா மரைமங்கை
தேறு மிமயச் செயமங்கை - கூறுமொரு

௩௩௭. [4] மும்மங்கை யர்க்கடந்து மூவரைமெய்க் காவலிடுஞ்
செம்மங்கை யாகிவளர் சீர்மங்கை - வெம்மைவிட

௩௩௮. மன்றே தரித்தா னமுதகலா மண்டலமே
யின்றே யெழுந்த தெனுங்கண்ணாள் - மன்றேறி

௩௩௯. [5] யாடும்பரதத் தவன் சுரதக் கூத்தினுக்குக்
கூடுமிரு தாளக் குவிமுலையாள் - பாடகக்காற்

௩௪௦. பொற்றொடியாள் பாகன் [7]புகன்றுபுக வீணையுள்ளாள்
பற்றுதுடி யுள்ளாள் பணியுள்ளாண் - முற்றிவளை

---

௩௩௧. திருநாவுக்கரசு நாயனர், பாணபத்திரர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனர்.

௩௩௨. மதியாகிய சுமையடையையுடையவர்.

௩௩௩. புறம்பென்றது விறன்மிண்டநாயனர் கூறிய 'புறகு' என்னும் மொழியை; 'புறம்புக்குள்ளானன்' என்பர் பின்னும்; ருசரு.

௩௨௪, ௩௩௫. மின்றபேர் மனைபுகுந்தார்.

௩௪௦. வீணை, துடி, பணியென்றது இவளுடைய உறுப்பின் விசேடங்களை.

(பி - ம்.) [1]'மதித்துவடர்'—துவடர் - பகைவர். [2]'இதத்தோடு நஞ்சை யிடோமோ' [3] 'காட்டினீர்' [4] மும்மங்கையுங்கடந்து' [5] 'ஆடும் தத்தா னவன் சுரதக்கூத்தாடக்' [6]'கூடியன தாளக்' [7]'புணர்ந்துபுகல்'

௩௪௧. * [1]மோசைமுதற் கங்காளன் முன்னூக்கப் பின்னூக்கு
மாசையிருட் டன்ன வளகத்தாண் - மாசில்

௩௪௨. * [2]விடைபிரிந்த வோதிமத்தின் மென்பெடைபோ லன்னை
யிடைபிரிந்து சேரு மினத்தாள் - கொடிமகரச்

௩௪௩. * சித்தச வேந்தன் சிறந்தகலை நூல்படித்துப்
புத்தரங்கி லேறப் பொருந்துவாண் - மத்தகத்துக்

௩௪௪. *கண்பொடிசெய் தானந்தோ [3]காற்பொடிசெய் தானிலையே
பெண்பெருமா னுக்கென்னும் பெற்றியாள் - பண்பிலவ

௩௪௫. னெய்யு மலரு மெழிலோ தியினலருஞ்
செய்யுஞ் செயலறியுஞ் செய்கையாள் - பெய்வளைக்கைத்

௩௪௬. தோழியருந் தானுமிளந் தோகைசூ ழூமெனவே
[4] யேழுநிலைக் குன்றத் தினிலேறி - வேள்வியிலே

௩௪௭. தன்னைமறந் தாட்டுத் தலைபடைத்த வம்மானை
யன்னைதனை யீன்றமலை யம்மானை - முன்னைநாட்

௩௪௮. கொங்கையொரு மூன்றுடைய கொம்பையரு ளம்மானை
யங்கையிலே வீற்றிருக்கு மம்மானைக் - கங்கையெனு

௩௪௯. மம்மானைப் பெற்றசடை யம்மானைப் பாடியவ
ளம்மானை யாடு மளவிலே - கைம்மானைச்

௩௫௦. சீரா டியதுடையான் செண்டா டியவிடையான்
[5] வேரா டியசடையான் வேடன்வாய் - நீராடிப்

௩௫௧. பாலாடி நெய்யாடிப் பண்டைத்தீ யாடியயன்
மாலாடி நின்று[6]தொழ மன்றாடி - [7]மேலாடி

---

௩௪௧. மோசை-விரலணி; "ஓ ளிழை மகளி ரிலங்குவளைத் தொடீஉ, மெல் விரன் மோசை" என்பது நற்றிணை, ௧அஅ; மோசை யென்பது வாழையின் பெயராதலின், வாழைமரத்தினடியிலெழுந்தருளிய கங்காளரேனினுமாம். முன்னூக்க - முன்னே செலுத்த. ஆசையாகிய இருட்டு.

௩௪௭. ஆட்டுத்தலைபடைத்த அம்மான் - தக்கன். அன்னை - உமாதேவியார்.

௩௪௮. கொம்பு - தடாதகாதேவியார். வீற்றிருக்கும் அந்த மானை.

௩௪௯. கைம்மான் - விநாயகக்கடவுள்.

௩௫௧. மேலாடி - எங்கும் வியாபித்தவர்.

(பி-ம்.) [1]'மோசமுறக்' [2]'விடைபிரித்த' [3]'காற்பொடியொவ் வானிந்த [4] 'ஏழுநிலக்' [5] வேரோடிய' [6] 'தொழு' [7] 'மேலாடு'

* இக்கண்ணிகள் ஒரேபிரதியில்மட்டுமிருந்தன.

௧௫௨. செம்பொற் கொடியாடுந் தேர்மீது தோன்றுதலு
மம்பொற் கொடியாட லாங்கொழிந்தா - ளெம்பிரான்

௧௫௩. பாதம் பணிந்தாள்பின் பார்வையிலே யம்பணிந்தாள்
போதம் [1]பணிந்தாள் புழுங்கினாள் - காத

௧௫௪. லடிமூள முத்தணிக ளத்தனையு நீறாப்
பொடிமூ டியதழலைப் போன்றா - ளுடையானைக்

௧௫௫. கண்ட பொழுதே கறுத்தான் கறுத்தவே
[2] ளண்ட வரிதினியென் றஞ்சுவாள் - [3]விண்டிவளுந்

௧௫௬. தாதியரை நோக்கித் தமியேனை யாள்வாரோ
[4] மாதினிடத் தாரென்றாண் மற்றவருங் - கோதையே

௧௫௭. வண்டிலங்கு மேனியிலே வாழு [5]மடவரலைக்
கண்டிலையோ நெஞ்சங் கரந்தாயோ - பண்டுநீ

௧௫௮. கற்றகலை யெல்லாங் கழன்ற கலையுடனே
யற்றவோ நின்னை யவர்கொண்டா - லுற்றனைக்க

௧௫௯. மாமியா ருண்டோ மலையிற் பெருநீலி
யாமவளுஞ் சக்களத்தி யாகாளோ - காமிக்கை

௧௬௦. தோற்சேலைக் கோபிச்சைச் சோற்றுக்கோ வோட்டுக்கோ
மேற்சாம்பற் கோசுடலை வீட்டிற்கோ - நாற்சந்தி

௧௬௧. யம்பலத்துக் கோவெலும்பி னாபரணம் பூணுகைக்கோ
வெம்பணிமாலைக்கோபேய் வேலைக்கோ - சம்பந்த

௧௬௨. நல்லிடத்திற் சோதித்தாய் நம்போ லியரிருக்கு
மில்லறத்திற் கித்தனையு மேற்குமோ - வல்லதுமிவ்

௧௬௩. வாண்டா ரொருவர்க் ககப்படுவ ரோ[6]வல்லர்
[7] காண்டாயே யனறிந்தக் கள்வரே - வேண்டினாற்

---

௧௫௨. அம்பொற் கொடி - மங்கை. ஆடல் - விளையாடல்.

௧௫௩. அம்பு - நீர். போது அம்பு - மலர்ப்பாணம்.

௧௫௮. கற்றகலை - கற்றநூல்கள். கழன்ற கலை - ஆடை.

௧௫௯. காமிக்கை - விரும்புதல்.

௧௬௩. காண்டாய் - கண்டாய். வேண்டினால் - பிரார்த்தனையினால்.

(பி - ம்.) [1]'பணிந்தாள் புலனறிந்தாள்' [2]'அண்டவருமினி' [3]'விண்டவரும்' [4] 'மாதினிடத் தாரென்ன' [5]'மடவாளைக் கண்டனையே நெஞ்சங் கரைந்தாயோ' [6] 'அல்லல்' [7] 'காண்டாயெனுமிந்தக் கள்வரை'

௩௬௪. [1] சீரு ரரியுரத்துச் செங்கமல மங்கைக்கா
வாரூரி லேசென் றருளன்பு - [2]மாரூர

௩௬௫. ஞசைப் பரவைதனை யப்பரவை மங்கைமுன்னே
நேசத் துடனே நிகழ்த்தன்பும் - பாச

௩௬௬. வலைச்சேரி யிற்பிறந்த மங்கைக்கா வந்நா
ளலைக்கே வலைவீசு மன்புந் - தலைக்கொண்ட

௩௬௭. கங்கைதனை யேவிவருங் கம்பையினிலே போர்மங்கை
கொங்கை தழுவக் குழையன்பு - மிங்கே

௩௬௮. சகலகலை மங்கை தவம்புரிந்து போற்ற
வகில கலையருளு மன்பு - நிகரில்லாப்

௩௬௯. பாகொத்த செய்யமொழிப் பாண்டிவள மங்கையரை
யாகத்தி லேவைத் தருளன்பு - நீகருதி

௩௭0. மாதவத்தைச் [3]செய்தாலம் மங்கையர்போல் வாயென்றே
யாதரித்துத் தேற்று மளவிலே - சோதி

௩௭௧. விடங்கர் விடங்களித்தார் வேணியர்பொற் றிண்டே
ரடைந்த தயல்வீதிக் கப்பான் - மடந்தை

மடந்தை.

௩௭௨. கரியகுழற் கள்ளினத்தாள் கார்ப்புருவ நெற்றி
யரியதிரு விற்கோல மானாள் - வரிபரந்த

௩௭௩. காமர் விழியாலங் காட்டினா ளொசிகுமிழ்
மாமலரோ டெட்பூ வணத்தினாள் - சோமகலை

௩௭௪. நன்னிலவே யன்ன நகைமுல்லை வாயினாள்
கன்னமணி [4]வள்ளைக் கருகாதாள் - பன்னியபுள்

---

௩௬௪. ஆரூரன் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

௩௬௫. ஆசைப்பரவை - ஆசைக்கடல்.

௩௬௮. சகலகலை மங்கை - ஸரஸ்வதீ தேவி. ௩௭௧. விடம் - நீர்.

௩௭௨-௯. இக்கண்ணிகளில் கள்ளில், விற்கோலம் (கூவம்,) ஆலங்காடு, பூவணம், நன்னிலம், முல்லைவாயில், திருக்கருகாவூர், கூடல், வேணுபுரம், கமலாலயம், திருச்செங்கோடு, ஆலக்கோயில், வலஞ்சுழி, குறுக்கை, மாணிக்கநாகம் (திருவாட்போக்கி), அரம்பைவனம் (திருப்பைஞ்ஞீலி), திருமருகல், கஞ்சனூர், கச்சபாலயமென்னும் திருப்பதிகளின் பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க.

௩௭௨. கள் இனம் - வண்டின் கூட்டம். விற்கோலம் - வில்லின் அழகு.

௩௭௩. ஆலம் - விடம். எட்பூவின் வண்ணத்தினாள். [வாயினாள்.

௩௭௪. நிலவு - சந்திரிகை. நகை - பல்; நகையாகிய முல்லையையுடைய

(பி - ம்.) 1 'சீரூர் பரிபுரத்து' 2 'ஓரூரன்' 3 'செய்துவரு மங்கையர்களாளென்றே' 4 'வள்ளைக்கருக்காதாள்'

௩எரு. சாற்றுங் களந்தனக்குச் சங்கநேர் கூடலாள்
போற்றுந்தோள் வேணு புரத்திளுள் - கோற்றொடிக்கை

௩எசு. மேவுகம லாலயத்தாள் [1]விம்முமூலைச் செங்கோட்டாள்
கோவுதர மாமாலக் கோயிலா - ளாவலா

௩எஎ. லுற்றுலகெ லாமுழுகு மூந்தி வலஞ்சுழியாள்
சிற்றிடை[2]நூ லாங்குறுக்கை சிந்திப்பாள் - வெற்றிசெறி

௩எஅ. வன்ன மணியல்குன் மாணிக்க நாகத்தா
[3] ளன்ன துடையி னரம்பையாள் - கன்னியர்கைக்

௩எகூ. கஞ்ச மிசையிற் [4]கணைக்கால் வராலினத்தாள்
பஞ்சடியி னூற்கச்ச பாலயத்தாள் - செஞ்சொலாள்

௩அo. பூணு மழகும் [5]புறப்பொருளுந் தன்னிழலிற்
காண வழகெறிக்குங் காந்தியாள் - வீணைமொழிப்

௩அக. பாங்கியரே [6]யானும் பணிந்துறங்கும் பாயலிலே
யீங்கொருவ ரென்கனவி லெய்தினு - ராங்கவரை

வினவிடை.

௩அஉ. யாரென்றே னென்றெரிய லாரென்று ரெத்தரோ
நீரென்றேன் சென்னியிலே நீரென்றார் - பாருமிவர்

௩அங. பந்தென்றே னின்குதிபூம் பந்தென்றார் வெண்ணீறோ
சந்தென்றேன் போய்வந்தேன் சந்தென்று - ரெந்தவூர்

௩அச. நாடென்றே னல்லுறவே நாடென்றார் கையிலே
யோடென்றேன் கோபமா யோடென்றார் - போடுமிது

௩அரு. கோதென்றே னீயதரங் கோதென்று ரிங்குண்டோ
வாதென்றே னுடினேன் வாதென்று - ரேதுசடைப்

௩அசு. புல்லென்றேன் வந்திறுகப் புல்லென்றார் நெஞ்சிவர்க்குக்
கல்லென்றே னேசமினிக் கல்லென்றார் - நல்லதிவர்

௩எரு. சங்கம் - சங்கு. சங்கம் நேர்கூடுதலையுடையாள். வேணுபுரம்-மூங்கிலின் உரு.

௩எசு. கோடு - யானைக்கொம்பு.

௩எஎ. ஆங்கு உறுக்கை - அங்கே கோபித்தலை.

௩எஅ. அரம்பை - வாழை. ௩அஉ. ஆர் - யாவர், ஆத்தி.

௩அங. பந்து - சுற்றம், கந்துகம். சந்து - சந்தனம், தூது.

(பி - ம்.) 1 'விம்பமுலை' 2 'நூலாங்கொறுக்கை சிந்திப்பாள்' 3 'பன்னு துடையின் பரம்பையாள்' 4 'கணைக்கான் மகரத்தாள்' 5 'புறம் பொருளும்' 6 'நாளும்'

௩௮௭. வம்பென்றே னின்முலைக்கே வம்பென்றா ரெண்ணியதை
னம்பென்றே னம்மையே நம்பென்றார் - கெம்புமிவர்

௩௮௮. வாக்கென்றே னாமனைய வாக்கென்றா ராருடனே
தாக்கென்றேன் கொங்கையொடு தாக்கென்றார்-[1]போக்கரென்

௩௮௯. போமென்றே னால்வேதம் போமென்றார் [2]பித்தரிவ
ரோமென்றே னோதுமறியோ மென்றார் -தாமரைக்கைத்

௩௯௦. தீயேதென் றேன்காமத் தீயென்றார் கண்விழித்தேன்
போயே மறைந்தார் புறம்போகா - ராயவரைச்

௩௯௧. சொல்லி யருளுமெனத் தோகையே கோகிலமே
மெல்லியலே கொம்பே விரைத்தேனே - வல்லியே

௩௯௨. பொன்னே யிளமானே பூவையே பொற்கிளியே
மின்னே யநங்கன் விசயமே - யன்னமே

௩௯௩. கேளுநன் கனவு கிடையாக் கனவுகா
[3] னாளுநந் துணையிறைவ னானான்காண் - காளனுடன்

௩௯௪. செங்கையத்தி பூசித்த தெய்வத் திருவுடம்புன்
கொங்கையத்தி பூசை தனைக் கொள்ளுங்காண் - சங்கரனை

௩௯௫. நற்கனிவாய்ப் பூசித்தா னன்கனிவாய் நீர்போலும்
பொற்கனிவாய் நீரும் புலப்படுங்காண் - கற்கனிந்து

௩௯௬. நல்குநா கத்தை நயந்தபிரான் [4]பேரருளான்
னல்குநா கத்தை யறியுங்காண் - செல்கோயிற்

௩௯௭. சேமநா விற்செய் சிலந்தியையாட் கொண்டவனான்
காமநா விற்குங் கனிவான்காண் - டாமதியா

௩௯௮. னென்று பொருள்விரிக்கு மெல்லைக்க ணெவ்வுலகுஞ்
சென்று பணியரனார் சிற்பரனார் - குன்றதனிற்

௩௯௯. சம்பாதி போற்றினார் சங்கார நீற்றினார்
பம்பா நதியார் பரகதியார் - [5]செம்பொற்

௪௦௦. சிலைவடத்தார் கஞ்சன் சிரமடர்த்தார் விண்ணோர்
தலைவடத்தா ரந்தகனைச் சாய்த்தா - ருலைவடர்த்தா

---

௩௮௭. நம்பு - இச்சை, விரும்பு. ௩௮௯. ஓம் - ஆம்.

௩௯௮. குன்று - திருக்கழுக்குன்றம்.

௩௯௯. பம்பாநதி - காஞ்சிபுரத்துள்ள நதிகளில் ஒன்று.

௪௦௦. சிலைவடம் - கல்லாலமரம்.

(பி - ம்.) [1]'போக்கரோ' [2]'பித்தரிவ, ரா மன்றே னோதுமறியாமென்றார்' [3]'ஆளுநந் துறையிறைவ ராளர்காண்' [4]'பேரருளால்' [5]'அம்பொற்'

ச0க. ரன்பர்க்குத் தோற்றுவா ரையர்கா ளத்தியா
ரின்பத் திருத்தேர்மே லெய்துதலு - முன்பிரவிற்

சO௨. கண்ணாரக் கண்ட கனவை வரக்கண்டாள்
பெண்ணு மவர்க்கிதுவே பேறென்று - ளெண்ணியவர்

சOங. தம்மைப்போற் செங்கைத் தளிர்முடிமேற் சூட்டினு
ளெம்மைக்கண் மஞ்சனநீ ராட்டினுள் - வெம்மைமனம்

சOச. பித்தேறி னுள்பெண் பினைத்தேறி னுளை[1]ம்பூங்
கொத்தேறி யங்கங் குழைந்திட்டாள் - புத்தரசை

சOரு. மீளத்தி யாணியீர் [2]வேதாத் தியானத்தீர்
காளத்தி யாரே கடிதென்று - டோளிற்

சOசு. கொதிகொ ளரவக் கொடும்பசிக்கு மாதர்
மதியை யிரையிடவோ வந்தீர் - புதிய

சOஎ. வுடம்போ டுயிரோ டுலாவுநரைப் பூண்ட
வடம்போல [3]வாக்கிடவோ வந்தீர் - படிந்து

சOஅ. பரவு மிருவர்விழி பற்றும லெங்கள்
வரிவிழியுங் கைக்கொளவோ வந்தீர் - கருதி

சOகூ. யெலிக்கு முடியிடுநீ ரின்றே யிவளைப்
புலிக்கு முடியிடவோ போந்தீர் - பலிக்கு

சகO. மொருமாலை வேண்டி யொருமாலைக் கஞ்சும்
பெருமாலை நீக்கீர் பிரானே - யுருகி

சகக. வருவார்க்குப் பேசி வரத்தருவீ ரன்றோ
திருவாய் மலரீர் சிவனே - துருவி

சக௨. யெரிகால் விடம்போ லிருள்வந்தா லென்ன
பரிகாரஞ் சொல்லீர் பரனே - யரிவளர்த்த

சகங. வெற்றிக் கணைக்காமன் வெஞ்[4]சாபப் போர்க்குநீர்
நெற்றிக் கணைக்காட்டி னில்லென்னீர் - முற்றும்

சOச. பினை-பின்னை. ஐம்பூங்கொத்து - ஐங்கணை. புத்தரசு-மன்மதன்.

சOஎ. பூண்டவடம் - என்புமாலை.

சOஅ. இருவர்: திருமாலும் கண்ணப்பநாயனாரும்.

சOகூ. எலியென்றது மாவலியாகவந்த எலியை. புல் இக்கு-புன்மையையுடைய கரும்புவில்.

சகO. மாலை - பூமாலை, மாலைக்காலம், மயக்கத்தை.

சகங. நெற்றிக்கண்ணை.

(பி - ம்.) 1‘அம்பின், கொத்தேறி’ 2‘வேதத் தியானத்தீர்’ 3‘ஆக்கவோ’ 4 ‘சாபம் போக்கினீர்’

௪௧௪. பொருளாள ராயிருந்தும் பூண்டவளை கொண்டீ
ரருளாள ரேசலமென் ஞளீர் - மருளானேன்

௪௧௫. பிள்ளைப் பழிபோதும் பெண்பழிவேண் டாமென்னுங்
கிள்ளைக் குரலிரக்கங் கேளாதே - தள்ளி

௪௧௬. நடந்தா ரிவளிங்கே [1]நன்மரம்போ னின்ருண்
மடந்தா [2]யெனவணைத்து மாஞர் - கடந்ததற்பின்

அரிவை.

௪௧௭. ஆரமுத வண்ணத் தலங்காரத் தூரியத்தைச்
சீருடனே தோய்த்துத் திசைமுகத்தோன் - பாரிற்

௪௧௮. சதிராக வோவியத்தைச் சஞ்சரிக்கக் கீறு
[3] மதிரூப லேகை யரிவை - புதியவுருப்

௪௧௯. பத்தனையுந் தத்தமிலே யாபரணம் போலுடலுக்
கொத்[4]தழகு பொங்க வொழுகுவாள் - மெத்து

௪௨௦. மதுர விளந்தென்றன் மன்றலிளங் காவி
னிதழி விளமெல் லியலாள் - முதியபகி

௪௨௧. ரண்ட மலைய வகிலாண்ட முங்குலையக்
கண்ட வரிபிரமர் கண்மூடப் - பண்டைநா

௪௨௨. ளேரம் பனைப்பெற்ற ரேகிப் பலிக்காடும்
பேரந்த காரப் பெருங்குழலாள் - சூரஞ்சத்

௪௨௩. தாண்டும் விடைப்புனிதன் சங்கார தாண்டவத்திற்
பூண்ட பிநாகப் புருவத்தாள் - பாண்டரங்கன்

௪௨௪. [5] பூசலிலே முன்பு புவனமெல்லாஞ் சுட்டெரிக்கும்
பாசு பதமனைய பார்வையாள் - ஈசன்

௪௨௫. மிகைத்தபுரந் தூளாக வில்வளைத்துச் சற்றே
[6] நகைத்தநகை யன்ன நகையாள் - பகைத்தெண்

௪௨௬. பகட்டைத் திசையொதுக்கிப் பண்டையய னண்ட
முகட்டையிடித் தன்ன முலையாள் - வகுத்தகலை

௪௨௭. போதுசம யங்க ளுணராமற் குத்திபடும்
வாதுபொரு ளொத்த மருங்கினுள் - பூதலத்தி

---

௪௧௪. சலம் என் - தணியாகோபத்துக்குக் காரணம்யாது?

௪௨௨. பலிக்கு - சாம்பலின்கண். ௪௨௭. குத்தி - குஸ்திப்போர்.

(பி - ம்.) [1]'நன்மான்போல்' [2]'எனவணைத்தார்' [3]'அதிரூபரேகை' [4]'அழகு செய்ய' [5]'பூசலிடு முன்னே' [6]'நகைத்தமுகை'

௪௨அ. லாதாரச் சேடனுமஞ் சல்குலாள் கூர்மத்தைப்
பாதாளத் தேதுரத்தும் பாதத்தாண் - மேதினிமேற்

௪௨௯. கல்லா லடிபோற் கடவுளரு நான்முகனு
மெல்லாரு மேத்து மெழிலினாள் - பொல்லாக்

௪௩0. கறைபற்றி யீரெண் கலையோன் குறைய
வறுபத்து நாலுகலை [1]யார்ந்தா - ணிறைவுற்

௪௩௧. [2] றநங்கவதி காரியிருந் தங்கரங்க போகந்
தினங்கருதிச் செய்யச் சிறந்தா - ளினஞ்சூழ

௪௩௨. முன்னாட் செழுநிலா முற்றத் தரியணைமேற்
பொன்னாட்டி லிந்த்ராணி போலேறித் - தன்னைக்

௪௩௩. குறுகி யொருவிறலி கொண்டாடச் சாந்து
நறுவிரையும் பூமலரு நல்கி - விறலியே

௪௩௪. நாரியரை யாட்கொண்ட நாயகர்க்குள் ளேசிறந்த
பேரழகு நாயகரார் பேசென்ன - நேரிழையே

௪௩௫. தாயி லறம்புரிந்த தங்கைக்கு மாறாய
சேயிழையா னுண்மைதனைச் செப்புதுமோ - தூய

௪௩௬. முகமிழந்து தன்மனைவி மூக்கிழந்து மின்ன
மகமகிழ்வா னைச்சொல்ல லாமோ - மகமதிலே

௪௩௭. தேய்ந்தானைப் பல்லொடியச் சென்றானைப் பூங்குயிலாய்ப்
பாய்ந்தானைப் பேசிற் பழுதன்றோ - காய்ந்தளவி

௪௩அ. னீறாயி னானை நிறத்திலுதை பட்டானைக்
கூறான கையானைக் கூறுதுமோ - தேறி

௪௩௯. லருத்தியுள்ள பெண்ணுக்கு மாணுக்கு நாதன்
பெருத்த சிவனேகாண் பெண்ணே - கருத்துனக்கென்

---

௪௩0. ஈரெண் கலையோன் - சந்திரன். இம்மகளிர்க்குரிய கலைகள் அறுபத்துநான்கென்பதை, ம. னி. உ-ஆம் அடிக்குறிப்புரையாலுமுணர்க.

௪௩௧. அநங்கனுகிய அதிகாரி.

௪௩௨. முன்னாள் - திருத்தேர்ப்பவனியின் முதனாளில். [திருமால்.

௪௩௫. மாறானமை - மோகினியாகிவந்து தழுவினமை. சேயிழையான் -

௪௩௬. அகமகிழ்வான்-பிரமன். ௪௩௭. சந்திரன், சூரியன், இந்திரன்.

௪௩அ. மன்மதன், யமன், அக்கினி.

(பி - ம்.) 1 'ஆய்ந்தாள்' 2 'அநங்கனதி காரியிருந் தந்தரங்க போகந்'

சச0. சொல்லென்ற போதே சுடுதென்ற லேதென்று
எல்லென்ற பாவிக் ககப்பட்டாள் - கல்லால்

சுசக. விரவிதேர் வந்தாலு மெல்லியலீர் நம்மூர்க்
கிரவிதேர் வாராதிங் கென்றாள் - கரதலத்தி

சசஉ. லன்று [1]திருவிளையாட் டாடினாள் கண்புதைத்த
தின்று முளதோ விறைக்கென்றாள் - கொன்றைக்

சசந. கிணைவிழியின் முத்துகுத்தா ளெய்யாதே யென்று
கணைமதனைத் தாழுங் கதைபோ - லணைமேல்

சசச. விழுந்தா ளெழுந்[2]தஞ்சு வேதாவின் கற்பங்
கழிந்தாளிற் கங்குல் கழிந்தா . ளெழுந்தாள்பி

சசரு. னேனைக் கருங்குழலீ ரின்றைக்கெவ் வாறுபெரு
மானைப் பிடிக்க வகையென்றாள் - கானக்

சசசு. குழலிலே கண்ணிவைத்தாள் கொங்கையில்வா ரிட்டாள்
விழியை[3]வலை யாய்த்திரைய வீசினாள் - பொழுதுணர்ந்து

சசஎ. நின்றாள் வழிநோக்கி நிற்பா [4]ணிலையறியச்
சென்றாடி தீர்த்தன் சிராப்பளியான் - கன்றாப்பூ

சசஅ. ரொள்ளிய தாணு [5]வொருதாணு பாலாழிப்
பள்ள னயனெழுந்த பாகத்தான் - றள்ளித்தன்

சசகூ. குன்ற மிடந்தவனைக் கொல்லாமற் பாரிடந்த
பன்றி சபதம் [6]பரிகரித்தா - னன்றறியாப்

சரு0. பாணனிடத் தொன்றியருட் பாணனைக்காத் தான்வடநூற்
பாணனியாழ்ப் பாணன்பண் பாடினான் - சேணகரா

சசக. விரவி - விரவியவர்.

சசஉ. கண்புதைத்தது - உமாதேவியார் திருக்கண்புதைத்த திருவிளையாடல், இச்சரிதையை, காஞ்சிப். திருக்கண்புதைத்த படலத்தாலுணர்க.

சசரு - சு. பெருமான், குழல், கண்ணி, வார இவைகள் சிலேடை.

சசஅ. தாணு - நந்தி; ஸ்வாமியின் திருநாமம்; "கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே" என்பதனாலுமுணர்க; திருநா. தே. பாலாழிப பள்ளன் - பாற்கடலில் துயில்பவராகிய திருமால்.

சசகூ - ரு0. நன்றறியாப்பாணன் - ஏமநாதன். அருட்பாணன் - பாணபத்திரர். வடநூற்பாணன் - வடநூற்புலவர். யாழ்ப்பாணன் - திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர்.

(பி - ம்.) 1 'திருவிளையாட் டானநாள் கண்புதைப்பது' 2 'அஞ்சிவேதாவின்' 3 'வலை யாய்த்திரைய விட்டாள்' 4 'நிலையறிவான்' 5 'ஒருபாலன் பாலாழி' 6 பரிகரித்தான் மன்றேறி'

சருக. னப்பாலைக் கப்பாலா னப்பாலற் கேவலைவா
னிப்பால னண்டமிறுத் தெண்கையான் - [1]முப்பாலா

சருஉ. முத்தியான் முத்தியான் [2]மூத்தா வணமகிழ்வான்
மத்தியா னக்கதிரின் வைகுவான் - பத்தி

சருங. யரிச்சந் திரனை யருச்சுனனைத் தன்கண்
கரிச்ச பகீரதனைக் காத்தான் - றரிச்சு

சருச. மரிச்சவரை யென்று மரிப்பியா னண்ட
மரிச்சரிச்ச தூளே யணிவான் - விரிச்சிருவர்

சருரு. பாடுஞ் செவியான் பரத்தையடை யார்செவியா
ரூடுஞ் செவியா னருட்செவியான் - காடணுகிப்

சருசா. பன்னியர்கள் கூறை பறித்தான் பசுங்கனக
மின்னியநற் றேரேறி மேவினான் - முன்னிவனுந்

சருஎ. தானை கொடுநடந்து தாக்கினாள் காளத்தி
யானை வலையி லகப்படுமோ - வானமுய்ய

சருஅ. வெம்புநர கேசரியை வெள்ளுகிரி னுலள்ளுஞ்
சிம்பு ளொருவருக்குச் சிக்குமோ - வம்புதெரி

சருகூ. வெஞ்சாப வேடன் விழிபறித்தே [3]யுட்புகுத்தும்
பஞ்சா னனந்தான் பயப்படுமோ - கஞ்சநறும்

சசூo. பூவிற் புலிநகத்தன் பொற்கைநகத் தாலுறக்கு
மாவிற் புலியொருவர்க் கஞ்சுமோ - நாவிலிவள்

சருக. அப்பாலன் - திருவிரிஞ்சைத் தலத்திலிருந்த சிவசர்மாவென்னும் ஆதிசைவச்சிறுவன்; இவனுக்குச் சிவபெருமான் வனைந்தருளியதைத் திருவிரிஞ்சைப்புராணம், பாலனுக்குத் திருமுடிவனைத்த சருக்கத்தாலுணர்க.

சருக - உ. முப்பாலாம் முத்தி-சாலோகமுதலிய பதமுத்திகள்; முத்தி - பரமுத்தி.

சருங. 'தன் கண்கரிச்ச' என்றது தவத்தால் வருந்தியதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

சருச. மரிச்சவரை - மரித்தவரை. இருவர் - கம்பளர், அச்சுவதரர்.

சருரு. பரத்தையடையார் செவியார்-முத்தியையடைவதற்கு உரிமையில்லாதவர்களால் ஜபிக்கப்படாதவர். செவி = செவ்வி - அழகு, சமயம். காடு - தேவதாருவனம்.

சருஎ. தானை - சேனை, ஆடை.

சசூo. பூவிற் புலி - தாமரைப்பூவிற்பொருந்திய பிரமதேவர். உறக்கும் - கிள்ளும். ஆவிற் புலி - சிவபெருமான்.

(பி - ம்.) [1]'முப்பாலான்' [2]'மூத்தா ளனைமகிழ்வான்': மூன்று திருவடிகளையுடைய பிருங்கிமுனிவரை மகிழ்பவர். [3]'உட்புகுத்தப்', 'உட்கொண்ட'

௪௬௧. பன்கலைகற் றுண்டோ பயமுறுத்தப் [1]போய்ப்பயந்தா
டன்கலையுந் தோற்று டரங்கித்தாள் - புன்கலைகள்

௪௬௨. போலே பெருமானும் புன்முறுவல் செய்துதேர்
மேலேக மற்றை விழாவீதிப் - பாலொருத்தி

தெரிவை.

௪௬௩. யக்கமல வேதா வழகம்பு ராசியிலே
தக்க மதிமந் தராநாட்டி - மிக்க

௪௬௪. காணவடம் பூட்டிக் கலையாற் கடையத்
திருவவதா ரஞ்செய் தெரிவை - சுருதிப்பணி

௪௬௫. நங்கயிலைக் குன்று நறைக்காந் தளுமனைய
செங்களபக் கொங்கையாள் செங்கையா - ளிங்கிதவேள்

௪௬௬. [2] வில்லி னிவர்நாரி மென்கதலித் தண்டனைய
வல்லி யுரோமத்தாள் வாமத்தாள் - சில்பொழுதி

௪௬௭. லல்கு மிமையோ ரமுதுஞ் சிவனமுது
நல்குமத ரோட்டத்தா ணாட்டத்தாள் - புல்காமல்

௪௬௮. வண்டகலுஞ் சண்பகமு மாயோன் வலம்புரியுங்
கண்டனைய துண்டத்தாள் கண்டத்தாள் - வெண்டரளச்

௪௬௯. சோதிக் கழையெனவே [3]சூதக் குழையெனவே
சாத்திக்குந் தோளிணை டாளிணையாள் - சீதளித்த

௪௭௦. நீண்மண் டிலத்து நிலாவு மிருளும்போற்
கேழ்மந்த காசத்தாள் கேசத்தாள் - சூழ்மணியின்

௪௭௧. பைக்கொண்ட மாதனையும் பங்கயமு மென்றுலகோர்
கைக்கொண்ட தந்தத்தாள் கந்தத்தாள் - செய்க்குண்

௪௭௨. மடையோதி மப்பெடைக்கும் வஞ்சிக் கொடிக்கு
மிடையா நடையா ளிடையாள் - படைமதனூல்

௪௭௩. வாசித்தார் கொங்கைகளை வாசித்தார் கூந்தலுக்கு
வாசித்தார் கொய்பூ வனத்திலே - தூசினிடை

---

௪௬௧. உண்டோ - பயன் உண்டோ. தன் கலையும் - தனது ஆடையையும்.

௪௬௬. நாரி - வண்டு. வாமம் - தொடை.

௪௬௭. சிவனமுது - விடம். ௪௬௮. துண்டம் - மூக்கு.

௪௭௧. கந்தம்-மணம். ௪௭௨. இடையா - பின்னிடாத.

௪௭௩. கொங்கைகளை மணக்கச்செய்த மகளிர். வாசித்தார் = வாசிகைத் தார் - கோக்கும் மாலைகளுக்குரிய பூ.

(பி - ம்.) [1]'போய்ப்புகுந்தாள்' [2]'வில்லின் வரிநாரி' [3]'சூதத்தளிரெனவே'

சஎச. கண்டு கொடிகள் கடிது மரமேற
வண்டு விழியின் [1]மறைவெய்தத் - தொண்டையிதழ்

சஎரு. தன்னை யுறநோக்கித் தத்தை முகஞ்சிவப்பக்
கன்னி மயில்[2]வெருவிக் கண்பரப்ப - வன்னமுலை

சஎசா. வற்கண்டு கூட்டமிட [3]மஞ்சரிகள் கண்டனைய
சொற்கண்டு நைந்துகனி சோர்ந்துவிழ - நிற்குங்

சஎஎ. கிளைத்தோளைக் கண்டு கிளைவளைய மூரன்
முளைக்கே முலைகண் முகிழ்ப்ப - வளைக்கடகப்

சஎஅ. [4] பாணித் திரள்கண்டு பல்லவங்கள் கை[5]குலைப்ப
மாணிக்கப் பீடத்தில் வந்தேறி - நீணிலத்தி

சஎகூ. லஞ்ச மவற்றையெலா [6]மஞ்ச லெனவழைத்து
வஞ்ச வசந்தனைநீ வாவென்று - விஞ்சியவென்

சஅ0. ஞைச யுரைபோ யருட்கயிலை யார்க்கென்ன
மாசுணமுன் டஞ்சுவேன் மற்றென்னப் - பூசலிடுங்

சஅக. கோகிலத்தை யேகென்னக் கோகிலமு மும்பர்கோன்
மாகுயிலாய்ப் பட்ட வகைசொல்ல - மோகத்தை

சஅஉ. யிட்டமத னேபோ யிசையென்ன மற்றவனுஞ்
[7] துட்ட நயனஞ் சுடுமென்னக் - கிட்டிமால்

சஅந. வண்டு பகரென்ன வண்சிலந்தி நூல்பிணிக்கி
னண்டி விடுவிப்பா ராரென்னத் - தண்டலையிற்

சஅச. [8] பூவைகா ளன்றில்காள் போமென்ன வேடனுளன்
பாவையறி யாயோ பகரென்னக் - கோவித்து

சஅரு. மாங்குயிலின் மெய்கருக வண்டு பொறியுண்ண
[9] தேங்கன்றில் பூவை [10]சிறையெய்த - [11]வேங்கித்

சஅசா. துரத்து[12]மிளங் காற்றுழலச் சூறைகொளும் பஞ்ச
சரத்தனரு வாகச் சபித்துத் - திருத்திழையீர்

சஎசா. மஞ்சரிகள் கூட்டமிட.

சஎஎ. கிளை - மூங்கில். முலை - முல்லைக்கொடி.

சஎகூ. வசந்தன் - தென்றல்.

(பி - ம்.) 1 'மறையெய்த' 2 'வெரிநிற் கண்புதைப்ப' 3 'மஞ்சரியைக் கண்டளகம்' 4 'பாணித் தளிர் கண்டு' 5 'குலைய' 6 'அஞ்சலென நிறுத்தி' 7 'சுட்டநயனம்' 8 'பூவைகா ளன்பர்பாற்' 9 'தேங்கணத்திற் பூவை திரையெய்த' 10 'பூவை திரண்டேற' 11 'ஓங்கித்' 12 'இளங்கால் சுழல'

சஅஎ. பொல்லா மரத்தின் பொழிலைத் துறந்துபோய்க்
கல்லா லடியதனைக் காண்பேமோ - நல்லபணி

சஅஅ. மத்தகத்தின் மீதிலே மாணிக்க மிட்டவர்க்கு
[1] முத்தமிட நாமு முயல்வேமோ - பத்திநூல்

சஅகூ. கீரனை வைக்கொண்டு கேட்டார் தொடைநமது
கீரநா வைக்கொண்டு கேட்பேமோ - தாரணியி

சகூ0. லவ்வே தனைநினைந்தா ளையரே யாசையெனு
மிவ்வே தனைநினையீ ரென்பேமோ - செவ்வேயாய்

சகூக. மெச்சிமவான் றன்மகளார் வேந்தை மடலெழுதிப்
பச்சிமவா சற்படிந்து பார்ப்பேமோ - நிச்சயித்துக்

சகூஉ. காமருவு நீழற் [2]கரைமுகரி நீர்க்கனக
மாமணலிற் கூடல் வளைப்பேமோ - நாமெலாஞ்

சகூங. சொல்லீ ரெனவவருஞ் சோகமே னிப்பொழுதே
வல்லீ பவனி வருவரென - மெல்லைக்கண்

சகூச. வட்டக் குடையநந்த [3]மாமன் மகத்திமையோ
[4] ரிட்டத் தினைக்கெடுத்தாரென்றாட - முட்டத்தன்

சகூரு. [5] சீத விழியென்று சீர்ப்பதத்தை முன்பணியுஞ்
சோதி மலரைச் சுமப்பானும் - போதிலே

சகூசு. [6] தங்கித் தனது தலையென்று பிச்சைகொளுந்
[7] துங்கக் கலத்தைச் சுமப்பானுஞ் - [8]செங்கையிலே

சகூஎ. யாபரணந் தன்னை யருளிற் சுமப்பானுந்
தாபதரும் போற்றத் தடந்தேரிற் - பூபரண

சகூஅ. குண்டலத்தான் [9]சைலங் குடிகொண்டா னோர்மூன்று
மண்டலத்தான் மூவிரண்டு மண்டலத்தான் - [10]கண்ட

சஅஅ. மத்தகம் - தலை. முத்தமென்பது சிலேடை.
சஅகூ. கீரம்-கிளி   சகூ0. வேதனை - பிரமனை, துன்பம்.
சகூக. பச்சிமவாசல் - மேற்குவாயில்.   சகூஉ. கூடல் - கூடற்சுழி.
சகூரு. சுமப்பான் - திருமால்.   சகூசு. சுமப்பான் - பிரமன்.
சகூஎ - அ. பூபரண குண்டலம் - ஆதிசேடனாகிய குண்டலம்.
சகூஅ. சைலம் - ஸ்ரீசைலம்.

(பி - ம்.) 1 'முத்தமிட்டு' 2 'கனமுகரி' 3 'மாசிமகத்து' 4 'இட்டத்தினி தெடுத்தார்' 5'சீதவிழி யொன்றிடந்து சீர்ப்பதத்தி லேயணியுஞ்' 6 'தங்கி இடக்குந் தலை', 'தங்கிச் தனக்குத் தலையென்றே' 7 'துங்கக் கமலஞ் சுமப்பானும்' 8 'செங்கையினில்' 9 'சைவங்' 10 'கண்டச்'

சசகூ. சலந்தரனைக் கொன்றான் சதாசிவனாய் நின்றா
னலந்த [1]வடியாரை யாள்வான் - பலந்தருநற்

௫௦௦. காளகண்டன் விண்ணோர்கள் கண்டன் சசிகண்ட
னீளகண்டன் கண்ணின்ற நெற்றியான் - கீளுடையான்

௫௦க. பூனை [2]யணிசடையன் போற்றிமால் பூசிக்க
வாளையுமி ழாழி வழங்கினோ - னானந்

௫௦உ. திடத்தொடுவந் தானிவனந் தேருக்குத் தேரும்
வடத்துக்கு நேரே வடமுங் - கொடிக்குக்

௫௦ங. கொடியுங் கொடுவந்தாள் கும்பமெதி ரிட்டாள்
வடிவஞ்[3]சுக் கேயுண்ட மாற்றா - னிடையிலே

௫௦ச. யெய்தா னிவளொருத்தி யென்செய்வா ளெய்தவனை
வைதாள் சிவன்கண்ணை வாழ்த்தினாள் - கைதா

௫௦௫. னயர்த்தாள்பொன் பூண்டா ளவர்மேனி தீண்ட
வியர்த்தாள் பெருமூச்சு விட்டா - ளுயிர்த்தா

௫௦சா. டருமமுறைத் தீரென்றாள் சார்ந்தாரைக் [4]காத்தார்
விருதுவிடா தேமயிலை மீட்டார் - தெருவகல

பேரிளம்பெண்.

௫௦எ. மண்ணரசர் விண்ணரசர் மாற்றரசர் போற்றுபெரும்
பெண்ணரசெ லாம்பணியும் பெரிளம்பெ - ணண்ணி

௫௦அ. யியலு [5]மிசையுளீ ரெண்ணிரண்டுங் கண்டு
மயிலுங் குயிலு மருவாள் - புயலொழுங்கு

௫௦கூ. தீரத் தெழுதலிலாத் தெண்டிரைபோ லஞ்சனங்க
[6] ளோரத் தெழுதாத வொண்கண்ணாள் - சேரத்

---

௫௦௦. விண்ணோர்கள் கண்டன் - தேவர்களைச் சிக்ஷித்து நடத்துபவர். நீள் அகண்டன். கீள் - இலங்கோடு.

௫௦ங. சுக்குண்ணல் - பொடியாதல். மாற்றான் - மன்மதன்.

௫௦சா. விருது - சார்ந்தாரைக் காத்தாரென்னும் சிறப்புப்பெயர்.

௫௦அ. இசையுள் ஈரெண்ணிரண்டு - முப்பத்திரண்டு இராகம்.

(பி - ம்.) 1 அடியவரை' 2 'அணியன் புருடமான் பூசித்தான், காளைய னன்பகலாக் கண்ணினான்', புருடமான் - புருஷமிருகம். சிவபெருமானைப் புருஷமிருகம். பூசித்துப் பேறுபெற்றதலம் திருமழபாடி; இக்கதையை அத் தல புராணத்தாலுணர்க' 3'சிக்கே யுண்ட, சுக்கேயிட்ட' 4'காத்த' 5'இசையுளீ ரெண்ணிரண்டும்' 6'ஓரத் தெழுதலிலா'

ருகഠ. திருத்தி யெவர்க்குஞ் செவிபொதிந்த விண்ணோ
ரருத்தி யசனவச னத்தா - னொருத்தி

ருகக. மூலேவளைத்த மார்பர்க்கோ மூன்னிற்பே மென்று
தலேவளைத்து நின்றபடி தானோ - [1]சிலேவடத்தா

ருகஉ. ரெம்மலேயுந் தாழவா ழிக்[2]கயிலே யைத்தாமுஞ்
செம்மையுட னேவணக்கஞ் செய்தவோ - தம்மி

ருகங. லுருக்கமறக் காணிக் குடன்[3]பிறந்த மல்லா
னெருக்கியுடன் சாய்ந்த நிலேயோ - செருக்கி

ருகச. வரிவண் புளக மலேயான போதே
சரிவுந் தருமென்று தானோ - [4]தெரியாதார்

ருகரு. பொய்யென்பா ரிவ்விடையைப் பொய்யோமெய் யோவென்று
ஐயமிறங்கி யெட்டிப் பார்த்தவோ - மெய்யா

ருகசு. [5] மிடையொடியு மிங்கே யிருக்கொணு தென்று
படியி லிடந்தேடும் பண்போ - நடுவே

ருகஎ. யெழுகளியர் வாழ்வி லிறுமாந்தார்க் கவ்வாழ்
வொழிய முடிவளேத்தற் கொப்போ - விழியினற்

ருகஅ. [6] சிங்கத்தைப் பார்க்கச் சிறிதிழிந்து பின்னிடைந்த
வெங்கும்ப மாவின் விகாரமோ - பொங்கப்

ருகக. பொருப்பை வளேத்தானேப் போர்பொருவே மென்று
விருப்பு[7]லகோ டாநின்ற வீரோ - மருப்பானே

ருஉഠ. யுற்றிறைஞ்சு மாகண் டெல்வளேத்த வோவென்னச்
சற்றிறைஞ்சி நின்ற தனதடத்தாள் - கற்றைக்

ருஉக. கரிய குழற்கிரண்டு கன்னியரே சேரு
மிருகழலே சூடுமல ரென்றுஞ் - சரிவுறினு

ருஉஉ. மற்புதமாங் கொங்கைக் கடலானே பூசித்த
பொற்புடைய மேனியே பூணென்றுஞ் - சொற்பதத்தி

ருஉங. னந்தாவிளக்கெனவே நக்கீரர் சொன்னதிரு
வந்தாதி யேகா தணியென்றும் - புந்தியுடன்

ருகഠ. விண்ணோரசனம் - அமுதம். ஒருத்தி - உமை.

(பி-ம்.) [1]'சிலேவடத்தால்' [2]'இக்கயிலேக்குத்' [3]'பிறந்தோமென்று' [4]'தெரியாத' [5]'இடையு மிடையிங்கே' [6]'சிங்கத்தைப் பார்க்கச் சிறிதிழிந்து செல்லாத' [7] 'உலகோடாகின்ற'

௫௨௪. மெய்க்காளன் பூசித்தார் மேற்சா ளரந்தொழுகை
கைக்கா·கியகங் கணமென்றுந் - திக்கெலா

௫௨௫. மின்னுதற்குச் செய்கோயில் வெள்ளிவட்டி னன்னீறே
தன்னுதற்குச் சிந்தூரந் தானென்றும் - பன்னுதற்கு

௫௨௬. [1] வான்சிலம்பி பூசித்தார் வண்சிலம்பைச் சூழுவதே
தேன்சிலம்பு பூந்தாட் சிலம்பென்று - மூன்சுவைத்தார்

௫௨௭. நற்பணிகள் செய்வதுவே நம்பணிக ளாமென்றும்
பொற்பணிகள் பூணாத பொற்பினாள் - கற்பகத்தி

௫௨௮. னேடலங்கு மாலை யிளம்பாளைத் தேமாலை
நீடரங்க முத்த நிலாமாலை - யாடரங்கிற்

௫௨௯. சோதி வயிரச் சுடரின் றவிசேறித்
தாதி யொருத்தி தனைநோக்கி - வேதிகையிற்

௫௩௦. சந்தமாப் பன்மணிக டன்முன் பரப்பென்ன
வந்த மணிக ளவைபரப்ப - முந்தி

௫௩௧. நிறைகூ டலைவளைத்தா னீலத்தைக் கண்டா
ளிறையோன் களங்கண்டே னென்றாள் - பிறகினிய

௫௩௨. செம்பவளங் கண்டா டிருமேனி கண்டதுபோ
லும்பர்பிரா னாழகை யுன்னினாள் - கொம்பனையாள்

௫௩௩. பச்சைதனைக் கண்டாளோர் பாதியையென் போல்வார்க்கு
வச்சவடி வோவென்று வாழ்த்தினாள் - ளிச்சை

௫௩௪. வயிரத்தைக் கண்டாள் வயிரத்தா னெங்க
ளுயிருக்குச் சார்பென் றுரைத்தா - ளயர்வுடனே

௫௩௫. முத்தைக்கண் டாளிதுவேய் முத்தோவென் றாளயலா
ரெத்தைக்கண் டாயெனவே [2]யேசினா - ரத்தனையுங்

௫௩௬. காணச் செழுந்தென் கயிலாய மாமலையா
னணிச்செம் பொன்முகரி யாற்றினான் - வாணி

௫௩௭. யரிபிரமர் போற்றுபுரி யாற்றூர்நன் னாட
னுரியதிருக் காளத்தி யூரான் - வரியளிகள்

---

௫௨௬. வண்சிலம்பு - வளவியமலை.

௫௨௮. மாலைகள் ஆடுகின்ற அரங்கு.

௫௩௩. ஓர்பாதியை - வலப்பாதியை.

௫௩௬-௪0. இக்கண்ணிகளில் மலைமுதலிய தசாங்கங்கள் கூறப்படுகின்றன.

(பி - ம்.) 1 'வான்சிலம்பி' 2 'ஏகினார்'

ருகூஅ. கூடிவிளை யாடுதிருக் கொன்றைச் செழுந்தாரான்
பாடியநால் வேதப் பரியினன் - றூடினரை

ருகூகூ. யாதரிக்கு மொற்றைமருப் பஞ்[1]சந்தி யானையான்
மேதினியை யுண்ட விடைக்கொடியான் - மூதண்டஞ்

ருசo. சென்றதிரக் கம்பிக்குந் தெய்வ முரசுடையா
னன்றுதிரு நீலகண்ட ரானையான் - மன்றற்

ருசக. கரந்தையான் செங்கனகக் கல்லா லடியான்
சுரந்தவன்பர் நெஞ்சத் துணைவன் - வரந்தருவா

ருசஉ. னத்துவிதன் சுத்த [2]னருளாம்பெண் ணோர்பாகன்
வித்துவித மின்றி விளைவிப்பா - னந்தனைக்கு

ருசங. மான்பகுதி யாங்கார மாவிந்து நாதாந்தத்
தூன்பகுதி யாயுயிரா யுள்ளூறீஇத் - தேன்பா

ருசச. யனந்தவித நாம னனைத்துலகும் பெற்றுன்
[3] வனைந்த சராசரத்தில் வாழ்வா - னினைந்தடியார்

ருசரு. பாடவிரந் திட்டான் பசியாறறி னன்சந்தா
யோடியுழன் றன்புறம்புக் குள்ளானான் - வாடு

ருசசூ. முதலைவாய்ச் சேயழைத்தான் மூங்கைகவி கொண்டான்
குதிரைநரி யாக்கிக் கொடுத்தான் - மதுரையிலே

ருசஎ. கூனகற்றி னன்வெங் கொதிப்பகற்றி னனங்கி
தானகற்றி னன்கற்பந் தள்ளினன் - னினர்களை

ருசஅ. யேடேற்றி வன்கழுவி லேற்றினன் கற்புணையைக்
கோடேற்றி நீற்றறைக் குளிர்வித்தான் - வீடேற்றி

ருசங. மான் - மகத்தத்துவம். ருசரு. சந்தாய் - தூதாகி.

ருசசூ. சிதம்பரத்திலிருந்த நாதசன்மா வென்பவருடைய நூல்களைத் திருடிய பீமனென்பவன் அவரால் சபிக்கப்பெற்று ஊமையாகிப் பல இடங்களிலு மலைந்துவருந்தித் திருப்பருப்பதத்திருந்த உரோமசமுனிவர் கட்டளையின்படி இத்தலத்தையடைந்து சிவபெருமானை வழிபட்டு மூலத்தானத்திற்குத் தெற்கேயுள்ள சக்திக்ஷேத்திரத்தில் சிவலிங்கப்ரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து வாக்குண்டாகப்பெற்றுச் சிவபெருமானையும் ஞானப்பூங்கோதையையுந் துதித்து உய்ந்தனனென்பது புராணவரலாறு; ஷெ ஸ்துதி மூகஸ்துதியென இக்காலத்து வழங்கும்.

ருசஅ. கோடு - கரை. நீற்றறை - நீற்றறையை.

(பி - ம்.) 1 'அஞ்சந்தி யானந்தியான்' 2 'அரிதாம்பெண்' 3 'அநந்த சராசரத்தி லாவான்'

௫௪௯. யிடேற்று வான்புழுக்க வீருகத் தன்பதியின்
மாடேற்று வான்கட்டு வாங்கத்தான் - கோடை

௫௫௦. வசந்தா டவிதழைத்த வாருய்ச் சிவந்த
1 பசந்தாடி யின்னரையின் பந்தி - யசைந்தாடப்

௫௫௧. பூவுலகெல் லாம்புகழப் பொற்பூவி னன்மாரி
தூவத் திருத்தேர்மேற் றோன்றுதலு - மாவலாற்

௫௫௨. கூட லொளிர்தோடிக் கும்பிட்டாள் போகாதே
2 நீடு மணித்தேரி னில்லென்று - டேடரிய

௫௫௩. வள்ளலே தெய்வ மலைக்கொழுந்தே மாமணியே
தெள்ளமுதே தேனே செழும்பாகே - யுள்ளத்

௫௫௪. தொளிவிளக்கே நான்மறைக ளோலமிடுங் குன்றே
தெளிபொருளே தொல்லைச் சிவனே - வெளிவெளியே

௫௫௫. காலக் கடைத்தனியே கண்ணேயென் காட்சியே
மாலைத் திருக்கூத்தே வாரணமே - ஞாலமே

௫௫௬. பல்லுயிர்க்குந் தாயே பசுபதியே 3பல்லுயிர்கள்
செல்லிடமே யெல்லோர்க்குஞ் செல்வமே - நல்லுறவே

௫௫௭. பாலே 4பழமேநூல் பாடும் பரங்கருணை
யாலே விளைவிளைவே யாதியே - மூலமே

௫௫௮. யாரா வமுதே யடியேன் மனமுனது
பாரா முகந்தனக்குப் பற்றுமோ - தீராமற்

௫௫௯. சார்ந்தாரைக் காத்தார்மெய்த் தன்மமோ வன்மந்தா
னேர்ந்தாரைத் தள்ளிவிட னீதியோ - சோர்ந்து

௫௬௦. மழைத்தவிழி நீரிலே வாடினேன் பாரீ
ரழைத்தெமைவாழ் விக்குமரசே - யுழைத்தடக்கை

௫௬௧. யையரே யும்மைப்போ லாக மெலும்பானேன்
வெய்ய வடிசில் விடமானே - னையம்புக்

---

௫௫௦. சிவந்த - சிவந்தநிறமுள்ள அசைந்தாடு மாலைகள். பசந்தாடி - பச்சைநிறமுள்ள அசைந்தாடு மாலைகள். நரை - சாமரை.

௫௫௨. கூடல் - கூடற்சுழியிழைத்தலை.

௫௬௧. ஐயம்புக்கு - பிச்சைக்குப் புகுந்து, ஐந்து பாணங்களுக்கு.

(பி - ம்.) 1'பசந்தாடியின் னிரையின்பந்தி' 2'நீடுதிருத் தேர்மேல்' 3'பல்லுயிருஞ் செல்லிடமே' 4'பழமே பரமே'

ருசுஉ. கோடி யுழன்றே னுமையே நினைவானேன்
கூடி யணையாக் குணங்கண்டீர் - வீடி

ருசுங. லலைப்பொன் முகரியிலே யாடுவீ ரிந்த
முலைப்பொன் முகரியிலே மூழ்கீர் - கலைத்தெளிவை

ருசுச. வெண்பாவைக் கீந்தொருவன் வெண்பாவைக் கைக்கொண்
கண்பாவை துஞ்சக் கனிந்தருளீர் - பெண்பாவி [டீர்

ருசுரு. [1] யிவ்வேட னண்ணி யிணைவிழிமேல் வைத்தாலு
மவ்வேடன் போலருளுக் காகாதோ - மெய்வேட

ருசுசு. ஞானப்பூங் கோதைக்கு நாயகரே யிப்பவனி
மானப்பூங் கோதையரை வாட்டாதோ - தேனக்கு

ருசுஎ. வண்டார் குழலார் மணவாள ரேயுயிரை
வெண்டார் குழலாக்க வேண்டுமோ - தொண்டாளேர்

ருசுஅ. தாமபய மென்னச் சலதியிலே காத்தநீர்
காம பயமெனக்குக் கற்பித்தீர் - மாமைபயி

ருசுகூ. லிச்சைத்தீ வெம்மை யிருக்கவே யென்னுளிந்தக்
கொச்சைத்தீ யைக்கையிற் கொண்டீரே - பச்சைநிற

ருஎ0. நீலிக் குறவான நிட்டூர மோகொன்றை
பாலிக்கி லீரிதென்ன பாவமோ - சாலவறம்

ருஎக. பூண்டதிரு [2]மேற்பூச்சைப் பூசநினைந் தேனோதான்
[3] வேண்டுமணி மேனி வெதும்பவோ - வாண்டகையே

ருஎஉ. யாண்டருளீ ரென்பாளை யாண்டருளா தப்படியே
சேண்டரணி மாதர் திசைமாதர் - நீண்ட

ருஎங. திரைமடவார் பூமடவார் தெய்வ மடவார்
வரைமடவார் நாக மடவார் - தரைமடவா

ருஎச. ரெல்லாரு மால்கொண் டிறைவா வெனவிறைஞ்சச்
செல்லா டகக்கிரணத் தேரேறிக் - கல்லாலி

ருசுச. ஒருவன் - நக்கீரர்.

ருசுஎ. வெண்டு - மரங்களின் உள்ளீட்டைப்போக்கும் ஒருவகைநோய். தொண்டாளேர் - திருநாவுக்கரசுநாயனர்.

ருசுகூ. என்னுள் இருக்கவே. கொச்சை - இழிவு.

ருஎக. நினைந்து ஏனோதான்.

ருஎங. நாகம் - நாகருலகம்.

(பி - ம்.) 1 'இவ்வேட மன்றி' 2 'மேற்பூச்சு' 3 'வேண்டி'

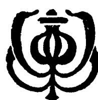
௫௭௫. னத்தன் சதுமுகன்மா லாயிரங்[1]கண் ணன்மணிமான்
சித்திர சேனன் சிவகோச - னத்திசிலே

௫௭௬. வேடன் சிலந்தியிரு மெல்லியலார் நக்கீரன்
சேட னடைந்த சிவபிரா - னுடல்

௫௭௭. விருதுகட்டுஞ் [2]சோதி விடங்கன்மால் வெள்ளை
யெருதுகட்டுங் காளத்தி யீசன் - சுருதித்

௫௭௮. திலகனபி ராமஞ் செறிவீதி தோறு
முலகறியப் போந்தா னுலா.

திருக்காளத்திநாதருலா முற்றிற்று.



விருத்தம்.

"மருப்படிக்கொண் டெழுமுலையா ரெண்ணிறந்தார்
வயிற்புக்கு வருந்து நெஞ்சே
கருப்படிக்கா லருந்தியெனக் களித்தெழுபே
ரன்பினெடுங் கவின்கா ளத்திப்
பொருப்படிக்கீழ்க் கண்ணப்ப ரருளவேட்டம்
புரிகாற்பொன் னடியிற் பூண்ட
செருப்படிக்கீழ்ச் சிறுமணலாய்க் கிடவாத
தீவினைக்கென் செய்கு வோமே."

வெண்பா.

"சிலந்தியொடு காளனத்தி திண்ணர்தமை யாண்ட
நலந்திகழுங் காளத்தி நாதா - அலந்துஞ்
சகமயக்கந் தீரேனுன் றண்மலரை யுன்னி
அகமயக்கந் தீர அருள்."

---

௫௭௮. அபிராமம் - பேரழகு.

(பி - ம்.) 1 'கண்ணன் கலைமான்' 2 'வீதி விடங்கனார் வெள்ளை'; 3 'அபி
ராமன்'

தியாகராச விலாச வெளியீடு

உ

சிவமயம்

மேலகரம் பண்டாரக்கவிராயர்
இயற்றிய

திரு இலஞ்சி முருகன் உலா

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
எழுதிய குறிப்புரையுடன்

சென்னை,
கபீர் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

[இரண்டாம் பதிப்பு]

துர்முகி௵ மார்கழி௴

 1956 [விலை அணா 10

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை

பக்கம்

1. முகவுரை iii-viii

2. காப்பு 1

3. திரு இலஞ்சி முருகன் உலா மூலமும் குறிப்புரையும் 1—40

க. முருகக்கடவுள் திருவவதாரம் ... 1
உ. தலப்பெருமை ... 2
ங. ஆறு படைவீடுகள் ... 4
ச. அகத்தியர் தென்பால் வருதல் ... 5
ரு. அவர் இலஞ்சியில் இருவாலுகேசரைப் பிரதிட்டைசெய்து பூசித்தல் ... 5
சு. அவர் திருக்குற்றால மடைந்து திருமாலைச் சிவபிரானுக்கல் ... 6
எ. அகத்தியமுனிவர் துதிசெய்தல்—(திருக் குற்றுலப்பெருமை) ... 6
அ. முருகக்கடவுள் பெருமை ... 8
கூ. திருவிழா ... 9
கO. ஆறுநாளும் கொண்டருளும் திருக் கோலங்கள் ... 10
கக. அபிடேகம் முதலியன ... 10
கஉ. திருவாபரணம் புனைதல் ... 11
கங. உடன்வருவோர் ... 12
கச. வாத்தியங்கள் ... 13
கரு. திருச்சின்னம் ... 13
கசு. குழாங்கள் ... 15
கஎ. குழாங்களின் கூற்று ... 16
கஅ. பேதை ... 17
ககூ. பெதும்பை ... 20
உO. மங்கை ... 23
உக. மடந்தை ... 27
உஉ. அரிவை ... 30
உங. தெரிவை ... 32
உச. பேரிளம்பெண் ... 36

4. வாழ்த்து ... 40

உ

கணபதி துணை

முகவுரை

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்ரு
மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்செங் கோடன் மயூரமுமே.

—**கந்தரலங்காரம்.**

பாட்டுடைத்தலைவன் வீதியிற் பவனிவருகையில் ஏழு பருவத்தை யுடைய பொதுமகளிர் அவனைக் கண்டு மயங்கியதாகப் புலவராற் புனைந்து கலிவெண்பாவாற் பாடப்பெறும் தமிழ்ப் பிரபந்தம் உலாவாகும். இஃது உலாப்புறமெனவும் வழங்கும்; புறவுலாவென்பது அங்ஙனம் மாறிவந்ததென்பர் **சங்கரநமச்சிவாயர்; நன்னூல்**, சூ. 267, உரை.

தலைவன் பவனிவருதல் காப்பியங்களிலும் சிறப்பித்துப் பாராட்டப்பெறும். **பெருங்கதை**யில், 'நகர்வலங்கொண்டது' என்னும் பகுதியிலும், **சீவகசிந்தாமணி**யிலும், **கம்பராமாயணத்தில்** உலாவியற் படலத்திலும் அவ்வக்காப்பியத் தலைவர்களுடைய பவனிச்சிறப்புக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

உலாவிற் கூறப்படும் ஏழுபருவமகளிரும் பொதுமகளிரென்பதை, 'பக்குநின்ற காமம் ஊரிற் **பொதுமகளி**ரொடு கூடிவந்த விளக்கமும் பாடாண்டிணைக்கு உரித்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர். அது பின்னுள்ளோர் ஏழு பருவமாகப் பகுத்துக் கலிவெண்பாட்டாகச் செய்கின்ற உலாச்செய்யுளாம்', 'இனி ஊரொடு தோற்றமும் **பரத்தையர்க்கன்றிக்** குலமகளிர்க்குக் கூறப்படாது' (**தொல்.** புறத். சூ. 30–31, உரை) என்னும் பகுதிகளால் நச்சினர்க்கினியர் வற்புறுத்தியிருக்கின்றனர். கற்புடையமகளிர் பிறரைக்கண்டு காமுறுதல் அறமன்ருதலின் இவ்வரையறை அமைந்ததென்று தோற்றுகின்றது. உதயணன் உலாவந்தகாலத்தில் கற்புடைமகளிரல்லாத ஏனையோர் அவனைக் கண்டு காமுற்றனரென்பதைப் புலப்படுத்தி,

" ஞாலந் திரியா நன்னிறைத் திண்கோள்
உத்தம மகளி ரொழிய மற்றைக்
கன்னிய ரெல்லாங் காமன் றுரந்த
கணையுளங் கழியக் கவினழி வெய்தி
இறைவளை நில்லார் நிறைவளை நெகிழ "

(பெருங்கதை, 2. 7 : 53-7)

எனக் கவிஞர்பெருமானாகிய கொங்குவேளிர் அமைத்திருக்கும் பகுதியும், சீவகன் உலாவருகையில் ஆசி கூறிய மாதரைக் கற்புடை மகளிரென்றும் மயங்கிய மாதரைக் கற்புடை மகளி ரொழிந்தோரென்றும் (**சீவகசிந்தாமணி**, 456–7) நச்சினார்க் கினியர் விளக்கி எழுதியிருக்கும் உரையும் இவ்வரையறையைப் புலப்படுத்தி நிற்றல் இங்கே அறிதற்குரியது.

*உலாப்பிரபந்தத்தில் ஏழுமகளிருடைய பருவங்களுக்கேற்ற செயல்களாகிய சிற்றிலிழைத்தல், சிறுசோறடுதல், கழங்கு பந்து அம்மானையாடுதல், கிளி பூவைமுதலியவற்றோடு குலவுதல், யாழ் வாசித்தல், பொழிலாட்டு, புனல்விளையாட்டு, மலர்விழாவெடுத் தல், ஊசல் முதலியனவும் பாட்டுடைத்தலைவனது சிறப்புக்களும் தசாங்கமுதலியனவுமாகியவற்றில் சில குறைந்தும் குறையாமலும் வரும்.

திரு இலஞ்சி முருகனுலாவென்பது இலஞ்சியென்னும் தலத் தில் எழுந்தருளியுள்ள முருகக்கடவுளைப் பாட்டுடைத்தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பெற்றது. இலஞ்சியென்பது திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த திருக்குற்றாலத்துக்கு வடக்கே உள்ளதாகிய பழைய சுப்பிரமணியஸ்தலம்; திருக்குற்றாலத்துக்குரிய பரிவாரஸ்தலங் களுள் ஒன்றாக விளங்குவது. இங்கே அகத்தியமுனிவராற் பிர திஷ்டை செய்யப்பட்ட இருவாலுகேசரென்னும் திருநாமத்தை யுடைய சிவலிங்கப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; இங்கே பிரமதேவர் முதலியோர் பூசித்துப் பேறுபெற்றுள்ளார். இதற் குரிய ஸ்தலவிருட்சம் மகிழ் (இலஞ்சி—மகிழ்). இத்தல விஷயமாக ஸ்ரீ அருணகிரிநாதரால் இயற்றப்பெற்ற திருப்புகழ் சில உண்டு.

இந்நூலாசிரியர் திருக்குற்றாலத் தலபுராணம் முதலியவற்றை இயற்றிய கவிஞர்பெருமானாகிய **மேலகரம் திரிகூடராசப்பக் கவிராயருடைய** முதற்புதல்வராகிய **பண்டாரக்கவிராய** ரென் பவர். பண்டாரமென்பது முருகக்கடவுள் திருநாமங்களுள் ஒன்று.

---

* உலாக்களின் இலக்கணங்களும் பிறவும் இதற்குமுன் என்னாற் பதிப்பிக்கப்பெற்ற உலாக்களின் முகவுரைகளால் அறியலாகும்.

இந்நூலில், " செய்ய திருநாமஞ் சீரடியேற் கன்றளித்த, மெய்யன் றிருமலேமேல் வீற்றிருப்போன் " (400) என்று உள்ள குறிப்பால் இந்நூலாசிரியர் முருகக்கடவுளுக்குரிய திருநாமங்களுள் ஒன்றை யுடையவரென்பது தெரிகிறது. இவர் செய்தனவாக வேறு நூல் ஒன்றும் காணப்படவில்லே. இந்நூலினுல், இவர் முருகவேளிடத் துப் பேரன்புடையாரென்பதும் திருக்குற்ருலத்தலத்தில் ஈடுபா டுடையவரென்பதும் தெரியவருகின்றன. பிற உலாக்களிற் புலவர் பலர் அமைத்துள்ள பலவகை மரபுகளே அறிந்து அவற்றிற் சில வற்றை இதில் அங்கங்கே அமைத்திருக்கின்ருர். இதன் நடையைப் பார்க்கும்போது இளமைப்பிராயத்தில் இந்நூல் இவரால் இயற்றப் பெற்றிருக்கவேண்டுமென்று தோற்றுகின்றது. இந்நூலில் உள்ள கண்ணிகள் 460 ; காப்புச்செய்யுள் 2 ; வாழ்த்துச் செய்யுள் 1.

இந்நூலால், இத்தலம் மிகப்பழமையுடையது என்பதும் (9, 14), முருகவேளாற் படைக்கப்பட்டதென்பதும் (18—25), பிரமதேவர் (11) இந்திரன் (12) முதலியவர்கள் இங்கே பூசித் துப் பேறுபெற்றனரென்பதும், அகத்தியர் திருக்குற்ருலத்துக்குப் போகும்வழியில் இங்கே முருகக்கடவுளே வழிபட்டு இருவாலு கேசமூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டை செய்தனரென்பதும் (37—48), இத்தலம் தென்னுரியநாட்டைச் சார்ந்ததென்பதும் (387), சித் திராநதி இதற்குமுரியதென்பதும் (389), இங்கே கந்தஷஷ்டி யில் திருத்தேர்விழா நடைபெறுமென்பதும் (83) தெரியவருகின் றன. இங்கே திருக்கோயிலில் சரவணமண்டபம் (91) என்னும் பெயருடைய மண்டபம் ஒன்று உண்டு ; இங்குள்ள நந்தவனம், " உய்யானம் பாடி " (317), " உய்யானஞ்சென்றே " (424) என்ப வற்றிற் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூலாசிரியருடைய காலத்தில் திருத்தேர்விழா தொண்டைவேளாளரும் வண்டுரென்னும் ஊரி னருமாகிய சாமிநாதர் என்பவரால் நடத்தப்பெற்றது (81—2). இக்கோயிற்பணிக்கொத்தைச் சார்ந்த புன்னேவனக்குருக்கள், மண்டலிகன்ஆண்டான், ஸ்தானீகன்முத்தையன் என்பார் இதிற் கூறப்படுகின்றனர். திருவிழாக் காலத்தில் முருகக்கடவுள், முதல் நாள் பிரமதேவராகவும் இரண்டாம்நாள் திருமாலாகவும் மூன்ரும் நாள் உருத்திர மூர்த்தியாகவும் நான்காம்நாள் மகேசுவரராகவும் ஐந்தாம்நாள் சதாசிவமூர்த்தியாகவும் ஆரும்நாள் வெள்ளிமயில் வாகனுரூடராகவும் திருக்கோலங்கொண்டு உலாவந்து ஏழாம்நாள் திருத்தேரில் பவனிவருவது வழக்கம் (84—8).

அகத்திய முனிவர் இத்தலத்தில் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டபின்னர்த் திருக்குற்ருலஞ்சென்று திருமாலேச்

சிவபிரானைச் செய்து வழிபட்டுத் துதித்ததாக உள்ளபகுதியில் திருக்குற்றாலப்புராணத்திலுள்ள வரலாறுகள் பல சுருக்கிக் கூறப் பட்டுள்ளன. இந்தத்தலம் திருக்குற்றாலத்தோடு தொடர்புடைய தென்பது இப்பகுதியால் விளங்குவதோடு, "சித்திரமா மன்றத் திருநடனத் தானருள்வி, சித்திரமா மன்" (198), "திரிகூடத் தோன்ற லொருமகனை" (284), "திரிகூடத் தைம்முகனுர் வேண்ட வரும், ஆறுமுகன்" (401—2), "திரிகூடத்தேவன்—நயமாகத், தந்தபிள்ளை" (419—20), "வற்று வடவருவி யான்மைந்தன்" (436) என்பவற்றுலும் புலப்படுகின்றது. கந்தபுராணத்திலுள்ள செய்திகளாகிய முருகக்கடவுள் திருவவதாரம் முதலியன இந் நூலின் முதலிலும், அரிவைப்பருவத்தில் அரிவை சித்திரமெழுதிக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ள பகுதியிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இதிற் கூறப்பட்டுள்ள சுப்பிரமணியஸ்தலங்கள் : கதிர்காமம், கந்தமாதனம், குன்றுதோருடல், சோலைமலை, திருச்செந்தூர், திருத்தணிகை, திருப்பரங்குன்று, திருமலை, திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், வள்ளியூர், வேள்விமலை என்பன.

முருகக்கடவுளே திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனுராக அவ தரித்தாரென்னுங்கொள்கையினர் இவ்வாசிரியரென்பது, "பாவ னைத்தும், வாசிதீர் காசுபெற மண்டலத்திற் சொன்னவனை" (151—2), "பெண்ணைப்பெண் ணுக்கிவிடப் பேதலித்த தாகாமல்" (167), "கோலுசமண், ஆற்றை யொழியவைத்தா யல்லையோ" (168—9), "வாசிபெறக் காசுமுன்னுள் வாங்கினேன்" (237) என்பவற்றுல் அறியப்படுகிறது. "திருமுருகாற் றுப்படையைச் செப்பியநக் கீரன், வெருவு பயந்தவிர்த்த வீரன்" (66), "அற் புறுநக், கீரன் புகண்மாலை யேந்தினீர்" (165—6), "கீரன் மெய்யாமொழி" (227) என்பவற்றில் நக்கீரதேவரையும், "பாடுந் திருப்புகழைப் பன்னிரண்டு நற்புயமும், சூடுங் கருணைச் சுவாமி" (68), "திருப்புகழும், சேந்தசெவிக் கொண்டருளிச் செய்தபின்னர்" (113) என்பவற்றில் திருப்புகழையும், "ஆசி லாப், பாவி லருணகிரி பைந்தமிழின் மாரிபெய்ய, நாவிற் றிருப் பெயரை நட்டோனை" (152—3), "கந்த ரனுபூதி சொன்னகிளி" (205), "போத வருணகிரி" (227) என்பவற்றில் அருணகிரிநாத ரையும், 113-ஆம் கண்ணியில் கந்தபுராணத்தையும், 227-ஆம் கண்ணியில் பொய்யாமொழிப்புலவரையும்பற்றிய செய்திகள் வந்துள்ளன. முருகவேளுக்குரிய கார்த்திகைத்திருநாளும் (427) கந்தஷஷ்டிவிரதமும் (437) இதிற்கூறப்படுகின்றன.

இந்நூலாசிரியர் பேதையைப்பற்றிக்கூறுகையில் அப்பருவத்

திற்குரிய சிற்றிலிழைக்கும் செய்தியை அமைக்கின்றார். அவள் குதலைச் சொல்லை, "பன்னியுரைக்கும் பதினெட்டுப் பாஷை யன்றி, இன்னமொரு பாஷை யெனுமொழியாள்" (178) என்று வருணித்திருத்தல் இன்பத்தை ஊட்டுகிறது. "குஞ்சரத்தை யிந்தக் குடத்தடைத்துத் தாருமென்றே, பஞ்சரிக்கு மந்தப் பருவத்தாள்" (183) என்பதில் பேதைப்பருவமனப்பான்மையைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகிறார்.

பெதும்பைப்பருவத்தில் அப்பருவத்துக்குரிய கழங்காடலும் மங்கைப்பருவத்தில் மங்கை பந்தாடுதலும் சொல்லப்படுகின்றன. பந்தாட்டத்தைப்பற்றிக் கூறியுள்ள பகுதியில் அமைந்துள்ள சந்தம் இடத்துக்கு ஏற்றதாக விளங்குகின்றது.

மடந்தைப் பருவத்தில் மடந்தை முருகவேளைத் துதித்து யாழ் வாசித்தாளென்ற செய்தி காணப்படுகிறது. அப்பகுதியில் இசை நூற்செய்திகள் சிலவும், காந்தாரி, காம்போதி, கல்யாணி, தேவகாந்தாரி, மாளவி, தோடி, வராளி, மலகரி, வராடி, நாட்டை, பயிரவி, பூபாளம், மோகனம், முகாரி, செயசாட்சி என்னும் இராகப்பெயர்களும் சொல்லப்படுகின்றன.

அரிவைப்பருவத்தில் அரிவை முருகவேள் திருவிளையாடல் களை ஓவியத்தில் எழுதிப் பிறருக்கு எடுத்துக் கூறுவதாக ஒரு செய்தி உள்ளது. தெரிவைப்பருவத்தில் முருகவேளுக்குரிய தசாங் கங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:—(1) மலை: கந்தமா தனம், (2) நாடு: தென்னுரியநாடு, (3) நகர்: இலஞ்சி, (4) ஆறு: சித்திராநதி, (5) யானை: ஐராவணம், (6) படை: வேல், (7) கொடி: சேவல், (8) முரசு: மும்முரசு, (9) மாலை: கடம்பு, (10) ஆணை: குமரன்றுணையென்னும் ஆணை.

பேரிளம்பெண்பருவத்தில் பேரிளம்பெண் யாவரினும் இளமை யுடையவர் யாரென்று வேதியர்களைக்கேட்க, அவர்கள் ஒவ்வொரு வராக எடுத்துக் கூறிப் பிறகு முருகவேளே என்றும் இளமையை யுடையவரென்னும் முடிவுக்கு வருவதாக ஒருசெய்தி கூறப்படு கிறது. அன்றி, இப்பருவத்தினள் ஒரு கடப்பங்கன்றைக் கொண்டு அதற்கு முருகக்கடவுள் திருநாமத்தை இட்டு வளர்த்து அது மலர்ந்தகாலத்தில் அதன் மலரை முருகவேளுக்கு அணிய எண்ணினளென்ற வரலாறு காணப்படுகிறது. **திருவாரூருலா** வில், பெதும்பைப்பருவப்பெண் ஏழு செவ்வந்திச் செடிகளை ஆதி விடங்கர் முதலிய ஸப்தவிடங்கருடைய திருநாமமிட்டு வளர்த்து வந்து வீதிவிடங்கரென்னும் பெயரையுடைய செடி மலர அதன் மலரைத் திருவாரூர்த் தியாகராசப்பெருமானுக்குச் சூட்ட

எண்ணிறென்றுள்ள பகுதியைப் பின்பற்றி இஃது அமைக்கப் பெற்றதுபோலும்.

யமகம், திரிபு, சந்தம், மடக்கு, சிலேடை, உவமை முதலிய வற்றை இந்நூலில் அங்கங்கே காணலாம். "பாந்தத் தயலென்றும் பாரவவ்வில் ரண்டென்றும், மாந்தர்களை யேவு மதர்விழியாள்" (372), "ஒற்றின், தொடையாம் பதினெட்டிற் சொன்னபதின் மூன்றே, இடையா யுடைய விடையாள்" (375—6) என்பவற்றில் நெடுங்கணக்கைப்பற்றிய செய்திகளாற் சில பொருள்களை இந் நூலாசிரியர் அமைக்கின்றார். பச்சம் (179), குமிந்து (266), ரண்டு (306), போச்சுது, வாச்சுது (443) முதலிய மரூஉமொழிகளும், "உனதுசித்தம்" (16), "காரியமோ வீரியமோ" (453) என்னும் உலகவழக்குக்களும்; அளகை (132), கொஞ்சம் (449, 451), கதம்பு (269), கோரித்து (299), சரப்பளி (268), சாலுவை (422), செக்கணி (270), சொம்பு (371), பஞ்சரித்தல் (183), பாந்தம் (113), பிசிப்பு (265), பெண்டுவைத்தல் (365, 451), பேதலித்தல் (167), மூப்பியர் (211), வங்கணம் (455) முதலிய பதங்களும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலின் ஏட்டுப்பிரதியொன்று பல வருஷங்களுக்கு முன் திருவாவடுதுறையாதீனத்தில் திருமுகப்பணிவிடை இயற்றிவந்த ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளையவர்களிடமிருந்து கிடைத்தது. இஃது எளிய நடையில் அமைந்திருத்தலின் மிகச்சுருக்கமாகவே குறிப்புரை எழுதப்பட்டது.

இதனைக் **கலைமகளில்** வெளியிடுவித்த இப்பத்திரிகையின் அதிபரும் நிர்வாகப்பத்திரிகாசிரியருமான **ஸ்ரீமான் ரா. நாராயணஸாமி ஐயர் பி. ஏ., பி. எல்.** அவர்களுக்கு இதன்முகமாக எனது நன்றியறிவைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

'தியாகராஜவிலாசம்'
திருவேட்டீசுவரன் பேட்டை,
12—1—35

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்.

உ

கணபதி துணை

திரு இலஞ்சி முருகன் உலா



காப்பு

(வெண்பா)

ஏர்கொண்ட தென்னிலஞ்சி யீசன் குருபரன்மேற்
சீர்கொண் டுலாமாலை சேர்க்கவே—நார்தருமால்
ஐந்துகர நால்வாய்மூன் றுனவிழி யோரிருதாள்
எந்தை யொருமருப்ப னே.

2. ஒண்டா மரைமலர்த்தாள் வேல னுலாத்தமிழ்க்குத்
தண்டா மரையாள் தமிழ்முனிவன்—பண்டருமோர்
அப்பன் முதன்மூவ ரானதிரு வாசகத்தேன்
அப்பனுமே காப்ப ரடுத்து.

நூல்

(கலி வெண்பா)

[முருகக்கடவுள் திரு அவதாரம்]

சீர்கொண்ட மாலுந் திசைமுகனுந் தேவர்களும்
கார்கொண்ட கந்தரனைக் கைகுவித்தே—ஏர்கொண்ட
2. நாடெங்கே யெங்கடிரு நங்கைமா ரெங்கேயெம்
வீடெங்கே யென்று மெலிவுரைப்ப—வாடுமுங்கள்

காப்பு : 1. நார் - அன்பு. மாலை சேர்க்க என்பதற்கேற்ப நார்தரு மால் என்றது ஒருநயம் ; நார் - மாலைகட்டும் நார்.

காப்பு : 2. தண்டாமரையாள் - கலைமகள். தமிழ்முனிவன் - அகத்தியர். அப்பன்முதல்மூவர் - அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர். திருவாசகத்தேனப்பன் - மாணிக்கவாசகர். திருவாசகத்தேன் : "திருவாசகமென்னுந் தேன்" **பழம்பாடல்.**

கண்ணி, 1. கார்கொண்ட கந்தரன் - சிவபெருமான்.

2. எங்கே எங்கேயென்றது இழந்தோம் இழந்தோமென்றபடி.

3. வாட்டங்க ளெல்லா மதலை தவிர்ப்பனென்று
நாட்டமிசை யோராறு நற்பொறிகள்—ஈட்டியே
4. அக்கினிநல் வாயுகங்கை யாம்வா கனமீதில்
உய்க்கச் சரவணத்தி னுள்ளுருவாய்த்—தக்கபுகழ்
5. ஆராறு மீன்முலைப்பா லாரவுண்டு வாழுங்காற்
சீரார் சிவபெருமான் றேவியுடன்—பேரான
6. பொய்கைக் கரையிற் புகுதுங்கான் மைந்தரைக்கண்
டைய னனுக்கிரகத் தாலெடுத்தே—மெய்யுமையாள்
7. ஈராறு காலை யிருகாலாத் தானிருவிப்
பேராத வன்பாற் பிரியமுற்றுள்—சீராளன்
8. அஞ்சுமுகம் போதாவென் றுறுமுகத் தோடெழுந்து
வஞ்சச்சூர் மாய்க்கவந்த வான்பொருளான்—தஞ்சமுற்ற

[தலப் பெருமை]

9. பின்னவர்க ளோடே பிரியமுறு மந்நாளும்
தென்னிலஞ்சி யாகச் செழித்ததலம்—மின்னயிலான்
10. வெள்ளிக் கயிலை விளையாடு மப்பொழுதும்
உள்ளக் களிப்பா லுகந்ததலம்—தெள்ளுமறைப்
11. பூமேவு நான்முகத்தோன் பொன்னிலஞ்சி யென்றுதிரு
நாமேவு வாக்கா னவின்றதலம்—காமேவு
12. கற்பகநா டாளி கருதி யிணைமலர்த்தாள்
அற்பகலு நாடி யருச்சித்துப்—பொற்புடனே

---

3. நாட்டம் - நெற்றிக்கண்.
5. மீன் - நட்சத்திரம்; கார்த்திகைப் பெண்கள்.
6. பொய்கை - மானிடராக்காத நீர்நிலை.
7. இருவி - இருத்தி. பிரியமுற்று ஆள்.

6-7. "நையா நின்ற சிறுமருங்கு னங்கை யுமையாள் பரமனொடு-நறுநீர்ப் பொய்கைத் தடங்கரைவாய் நண்ணி முகமா றினுக்கேற்பக், கையா றிரண்டு புரிந்ததுபோற் காலா றிரண்டு செய்யாது - கருதி யிரண்டே செய்தனண்முற் கடையேஞ் செய்த நல்வினையால்" திரு **விடைக்கழி முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்,** சிற்றிற். 9.

8. "சூரர்பெருங் குலத்தை மாய்ப்ப, அஞ்சுமுக மமையாவென் றுறுமுக மாகவெழுந் தருளி னானே" **திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்,** திருமால் சிவபிரானுன. 106.

9. பின்னவர்கள் - வீரவாகுமுதலிய நவவீரர்களாகிய தம்பி மார்கள்.

12. கற்பகநாடாளி - இந்திரன்.

13. போற்றுரை யெங்கோன் பொருதுவெல்லப் பொன்ஞட்டை
மாற்று தடிவணங்கி வாழ்ந்திருந்தான்—ஏற்றூர்வாழ்
14. குற்றால மிந்தக் குவலயத்துண் டாகுமுன்னே
பற்று யிருந்த பழையபதி—கற்றூரோ
15. டந்நாட் கயிலேக் கயன்வருங்கால் வேதத்தின்
முன்னும் பொருளே மொழிகென்ன—என்னலே
16. ஊகமில்லே யையா வுன துசித்த மென்றுரைக்கச்
சேகரத்திற் குட்டிச் சிறைப்படுத்தி—வாகயிலான்
17. அண்டபகி ரண்ட மசரஞ் சரங்களெல்லாம்
உண்டுபண்ணு முன்னே யுகந்துகந்து—பண்டதும்பு
18. கோயில் படைத்துக் குலவு மதில்படைத்து
வாயிலொரு நான்கு வகைபடைத்துத்—தாயினிலும்
19. அன்பு படைத்த வரிய குடிபடைத்தே
இன்பம் படைத்த வெழில்படைத்து—முன்பெல்லாம்
20. வாழை பலாப்படைத்து மாங்கனிகள் தேன்பிலிற்றப்
பாளேக் கமுகு பலபடைத்து—வேளேயே
21. நேராம் புருடரெலா நேரிழையா ரேயிரதி
யாரா மெனவே யருள்படைத்துச்—சீரான
22. நீதிமன்னர் செங்கோ னெறிபடைத்துப் பைந்தொடிமார்
காதலுறுங் கற்புக் கதிபடைத்து—மாதங்கள்
23. மும்மழைகள் பெய்யு முறைபடைத்துப் பைங்கூழ்கள்
செம்மைபெற வோங்குந் திருப்படைத்து—மும்மைபெறத்
24. தங்கையினு லள்ளியிடா தார்பிச்சை பிச்சையென்ன
எங்கோ னிருந்து படைத்தவிடம்—மங்காத

13. பொன்னுட்டை வெல்ல.

16. ஊகம் - அறியும் ஆற்றல். சேகரத்தில் - தலையில். வாகு - அழகு.

20. வேளே - காமனை.

22-3. மன்னர் செங்கோல்நெறியும் மகளிர் கற்பும் மழை பெய்தற் குரிய காரணங்களாதலின் அவற்றை முறையே கூறினர்; மழைபெய்யா மைக்குக் காரணங்களேக் கூறுகின்றபொழுது, "செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ, கொங்கவிழ் குழலார் கற்புக்குறை பட்டோ, நலத்தகை நல்லாய் நன்னு டெல்லாம், அலத்தற் காலே யாகியது" (**மணி.** 28 : 188 - 91) என்று சொல்லும் பகுதியால் இது புலப்படும்.

23. கூழ்கள் - பயிர்கள்.

24. முன்பிறப்பில் தங்கள் கையினுல் அள்ளி, இரப்பவர்களுக்குப் பிச்சையிடாதவர்கள் இந்தப் பிறப்பில் பிச்சை பிச்சையென்று இத்தலத் தில் வந்து கூறும் வண்ணம் படைத்த இடம்; என்பது பிற இடங்களி

25. தென்னிலஞ்சி யென்ருற் செழிக்கும்வள மத்தனையும்
என்னி லியம்ப வெளியதோ—மன்னு

[ஆறு படைவீடுகள்]

26. திருப்பரங் குன்ருமற் சேரடியார் போற்றும்
திருப்பரங் குன்ருருஞ் செவ்வேள்—விருப்பான
27. சீரலைவா யாகாமற் சிந்தை நினைப்பருளும்
சீரலைவா யாளுந் திருக்குமரன்—ஆரத்
28. திருவாவி னன்குடியா மென்னச் சிறந்த
திருவாவி னன்குடிவாழ் தேவன்—பெருவாய்மை
29. ஏரகத்தா ரிவ்விடத்தா ரென்றிமையோர் தாம்புகழும்
ஏரகத் தார்வா னெழிலயிலான்—பாரகத்தில்
30. குன்றுதோ றுடுங் குலமஞ்ஞை வாகனத்தான்
குன்றுதோ றுடுங் குகப்பெருமான்—மன்றல்சேர்
31. வண்டானஞ் சோலை மலைசூ ழுலகின்மிக்க
வண்டானஞ் சோலை மலைக்கிழவன்—கண்காதங்
32. கோராறு மோராறு மோராறு மோராறும்
ஈராறு கையு மினிதுடையான்—ஏராரும்

லுள்ள இரவலர்கள் இவ்விடத்திற்கு வந்து பிச்சை பெறுதற்குரிய செல்வ முடையது இத்தலமென்று குறித்தபடி; "மாசித் திங்கண் மாசின சின்னத் துணிமுள்ளின், ஊசித் துன்ன மூசிய வாடை யுடையாகப், பேசிப் பாவாய் பிச்சை யெனக்கை யகலேந்திக், கூசிக் கூசி நிற்பர் கொடுத்துண் டறியாதார்" (சீவக. 929) என்னும் அருமைச்செய்யுள் இங்கே கருதற்குரியது.

26. திரு பரம் குன்ருமல் சேர் - செல்வத்தின் மிகுதி குறையாமல் சேர்ந்துள்ள; பரம் - பாரம்; "உரியார், திருப்பரங்குன் றத்திருந்தான்" (136 - 7) என்பர் பின்.

27. சிறப்புக்கெடாதபடி மனத்திலுள்ள எண்ணங்களை நிறை வேற்றும். சீரலைவாய் - திருச்செந்தூர். ஆர - இருப்பதற்கு.

28. திரு வாவி நன்குடியாம் என்ன - திருமகள் தாவிவந்து இதுவே நமக்கு நல்ல வாழிடமாமென எண்ணும்படி.

28-9. பெரு வாய்மை ஏர் அகத்தார் - பெரிய சத்தியத்தையும் அழகையும் உடைய நெஞ்சினர்.

31. வள் தானம் - வளவிய இடங்களும். வண்டு ஆல் நம் சோலை மலை; ஆல் - ஒலிக்கின்ற.

31-2. கண் ஓராறும் ஓராறும் காது ஓராறும் ஓராறும் என முறையே கூட்டுக.

33. வள்ளிக் கொடிபடர வாய்த்த தனிக்கொம்பு
தெள்ளமுதத் தெய்வச் செழுங்கொடிக்கு—மெள்ளவே
34. ஏறுங் குமார விளங்கொம்பு மேற்குடைய
ஆறுடைய தென்னிலஞ்சி யாறுமுகன்—வீறியதோர்

[அகத்தியர் தென்பால் வருதல்]

35. தெக்கணபாற் கும்பன் றிரும்பி வரும்வழியில்
அக்கணமே விந்தா சலமடக்கி—மிக்கதொரு
36. வில்வலன்வா தாவியையும் வென்றுபுவி மீதினிலே
சொல்லரிய காவேரி தோற்றுவித்து—நல்லதொரு

[அவர் இலஞ்சியில் இருவாலுகேசரைப்
பிரதிட்டை செய்து பூசித்தல்]

37. தென்னிலஞ்சி மேவிச் சிவகுருவைப் பூசித்தே
மன்னுதிரு வெண்மணலை வாணித்துச்—சென்னி
38. வணங்கிச் சிவபூசை வாய்த்ததெனப் போற்றிக்
குணங்குறிகள் காணுக் கொழுந்தை—இணங்கியே
39. பின்னு மகிழ்ந்து பிரியமுட னப்படியே
துன்னுசிவ பூசை தொடுத்தியற்றி—இந்நிலத்தில்
40. என்று மழியா தெழுபுவிக்குங் கீழ்வேராய்
நின்றநிலை கண்டு நிலைகலங்கி—அன்று
41. பெருமை யிருவரையும் பேரன்பு மொன்ரு
இருவாலு கேசனென வேத்தி—அருமையாய்
42. நாதமாய் விந்துவாய் நாதவிந்து வுங்கடந்த
போதமாய் வேதப் பொருளாகிச்—சோதிபெறு

---

33. தெய்வச் செழுங்கொடி - தெய்வயானையம்மையார்.

35. கும்பன் - அகத்தியமுனிவர். இக்கண்ணி முதலியவற்றிற் கூறப்பட்ட செய்திகளின் விரிவைத் திருக்குற்றாலப் புராணம், திருமால் சிவபிரானை சருக்கத்திற் காணலாம்.

37. சிவகுரு - முருகக்கடவுள். வாணித்து - அமைத்து; பாணித் தென்பதன் திரிபு.

37-41. "குருவாங் குகவே ளருள்பெற்றுக் கும்ப முனியன் றிரவி லொரு, திருவா லுகத்தாற் சிவபூசை செய்து மறுநாட் சிறுகாலை, ஒரு வா லுகத்தாற் பூசனைசெய் துபய வடிவு மொன்றுக்கி, இருவா லுகநா யக னெனவே யியற்றி யாரா தனைபுரிந்தான்" திருக்குற்றாலப்புராணம், திருமால் சிவபிரானை. 124.

42. "நாதமுநாதாந்த முடிவு நவைதீர்ந்த, போதமுங் காணுத போதமாய்" கந்தர் கலி. 2.

43. சுத்தவித்தை யீசுரமாய்ச் சொல்லுஞ்சா தாக்கியமாய்ச்
சத்திசிவ மானசிவ தத்துவமாய்—வித்தியா
44. தத்துவங்க ளேழுமாய்ச் சாருமறு நான்கான
சித்திபெறு மான்மதத்வச் செய்தியாய்—முத்திபெறு
45. பஞ்ச கலையாய்ப் பகர்மூல மந்திரமாய்
விஞ்சு கலாதிகளாய் மேவியே—செஞ்சொல்
46. அயனு யரியா யரியயனுங் காணு
இயலா ரிருவாலு கேசன்—நயமாய்
47. அவனவளு மல்லா லதுவுமா மெங்கோன்
இவனு மிருவாலு கேசன்—சிவமணமே
48. வீசும் படிக்கு விளங்கியதன் னுன்மார்த்த
ஈசுரனை யங்க ணிருத்தியே—தேசுபெறு

[அவர் திருக்குற்றாலமடைந்து திருமாலைச் சிவபிரானுக்கல்]

49. தென்பாலே குற்றாலஞ் சென்றுதிரு மாலையவன்
அன்பாலே யென்பாலே யாகவென—முன்பாலே
50. போற்றிமகு டாகமமே பூண்டபரார்த் தப்பூசை
ஏற்றி லிருப்பவனே யென்றுதான்—சாற்றியே

[அகத்தியமுனிவர் துதிசெய்தல்]

(திருக்குற்றாலப் பெருமை)

51. சத்தா யசத்துமாய்ச் சத்தசத்து மாகியொரு
சித்தாய் விளையாடுஞ் சீர்மழுவோய்—நித்தமாய்

---

43. சுத்தவித்யாதத்துவம், ஈசுவரதத்துவம், சாதாக்கிய தத்துவம், சத்திதத்துவம், சிவதத்துவமென்னும் ஐந்தும் சிவதத்துவமாகும்.

43-4. வித்தியாதத்துவமேழாவன, காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மாயை.

ஆத்துமதத்துவம் இருபத்துநான்கு : அந்தக்கரணம் நான்கு, ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கன்மேந்திரியம் ஐந்து, தன்மாத்திரை ஐந்து, பூதம்ஐந்து.

45. பஞ்சகலையாவன : நிவர்த்தி, பிரதிஷ்டை, வித்தியை, சாந்தி, சாந்தியாதீதமென்பன.

மூலமந்திரம் - பிரணவம். கலாதிகள் - கலை முதலிய ஆறு அத்துவாக்கள் ; அவை மந்திரம், பதம், வர்ணம், புவனம், தத்துவம், கலை என்பன.

48-9. என்பாலே ஆக - என் பங்கிலே ஆக ; என்றது சிவபிரானுகவேண்டு மென்று விண்ணப்பித்ததைக் குறிப்பித்தது.

50. மகுடாகமம் திருக்குற்றாலத்துக்குரியது ; "கூறுமவர் கோலமொடு கோயிலிடை யேகி, வீறுதமி ழாலரியை வேதமனு வாலே, ஆறுபுனை வேணியர னுதல்புரி பூசை, ஏறுமகு டாகமமெ னுவருள்செய் தானுல்" திருக்குற்றாலப். திருமால். 115.

52. மண்ணுகி நீராய் வசுவாகி வாயுவாய்
விண்ணுகி யோங்கும் விளக்கொளியாய்ப்—பெண்ணுகி
53. ஆணு யலியா யசரஞ் சரமாகி
ஊனுகி யுண்ணு முடலுயிராய்க்—காணுத
54. ஆதியாய்ச் சோதியா யாதியந்த மில்லாத
பூதியா யைம்முகத்துப் புத்தேளாம்—நீதி
55. வடவருவித் தீர்த்த மகிமையாய் போற்றி
திடமுடைமும் மூர்த்திசீர் போற்றி—அடலுடைய
56. தென்றலங்கால் கொண்டுபவத் தீயமறை யோன்பாவம்
அன்றுதான் போக்கு மருள்போற்றி—குன்றுசூழ்
57. வானேர் சிவத்ரோக மாய்த்தவர்கள் வீடுபெறத்
தானே யருட்கமைத்த தாள்போற்றி—கானேர்
58. நரிவேட ஞேர்வலத்தா ஞுதாந்த வீடு
புரிவா யளித்த புகழ்போற்றி—கரிவிருப்பாம்
59. பூசைக்கு வீடளித்த புண்ணியா போற்றியொரு
பேசு கவிப்பன் பிழைபொறுத்துத்—தேசுபெறு

---

52. வசு - அக்கினி.

54. பூதி - செல்வம்.

55. வடவருவித் தீர்த்தம் - இது திருக்குற்றலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களுள் ஒன்று. இதன் வரலாற்றைத் திருக்குற்றலத்தலபுராணத்திலுள்ள வடவருவிச் சருக்கத்தாலுணரலாம். "வடவருவி யானே மலப் பாழுஞ் சேற்றில், நடவருவி யானே நமை" (திருக்குற். சிலேடை). மும்மூர்த்தி : திருக்குற்றல நாதர் பிரமாவாகவும் திருமாலாகவும் சிவபிரானுகவும் ஆயினமையின் மும்மூர்த்தியென வழங்கப் படுவார்; "நிமலனே யத்தலத்து மூவராய் முத்தொழிலு நியமித் தானே" திருக்குற்றலப். மூர்த்தி. 12.

56. தென்றலங்கால் - தென்றற்காற்று. தீயமறையோ னென்றது ஆத்திரேயனென்னு மந்தணனை. இதிற் கூறப்பட்ட வரலாற்றின் விரிவைத் திருக்குற்றலப்புராணம், மந்தமாருதச் சருக்கத்தாலறிக. குன்று - திரிகூட மலையை. சூழ் - வலஞ்செய்த.

57. வானேர் சிவத்துரோகமென்றது, சிவபிரானையவமதித்த தக்கன் செய்த வேள்விக்குச் சென்ற துரோகத்தை; திருக்குற்றலப் புராணம், தேவர்கள் சிவத்துரோகந் தீர்ந்த சருக்கம் பார்க்க.

58. நரியும் வேடனும். இதிற் கூறப்பட்ட வரலாறு திருக்குற்றலப் புராணம், வேடன் வலம் வந்த சருக்கத்தாலுணரப்படும்.

58-9. ஷெ புராணம் யானைபூசித்த சருக்கம் பார்க்க. "தந்த வாரணம் போன் முத்திவீடு புரக்க நெஞ்சே" (திருக்குற். அந்தாதி). கவிப்பன் - கண்டக சேதனென்பவன்; இவன் பிழையைப் பொறுத்து

60. வீடளித்தாய் வேதியன்றன் மெய்த்தாதைக் காநரகக்
காடொழித்தாய் போற்றி கழல்போற்றி—சாடுநற
61. வுண்ட மறையோன்ற னுட்சிறந்த பாவமெலாம்
கண்டறுக்குந் தீர்த்தக் கரையானே—வண்டணுகாச்
62. சோலையாய் போற்றி துணருடைய பொன்னிதழி
மாலையாய் சித்ரசபை வாணனே—சாலப்
63. பொறுமை யருட்கடலே போற்றியென வேத்திக்
குறுமுனிவன் போற்றியகுற் றலம்—திறமாக

[முருகக்கடவுள் பெருமை]

64. ஏர்வலப்பால் வாழ விருவாலு கேசுரனுர்
சீரிடப்பால் வாழ்வு சிறக்கவே—ஓரிலஞ்சி
65. தன்னில் நடுவாழுஞ் சண்முகசிந் தாமணிநீள்
தென்னிலஞ்சி மேவுந் திறற்கடம்பன்—பன்னித்
66. திருமுருகாற் றுப்படையைச் செப்பியநக் கீரன்
வெருவு பயந்தவிர்த்த வீரன்—மருவாத
67. சிங்கமுக னானைமுகன் றீயவொரு சூரபன்மன்
அங்கவரை மாய்த்த வறுமுகவன்—துங்கமுறப்
68. பாடுந் திருப்புகழைப் பன்னிரண்டு நற்புயமும்
சூடுங் கருணைச் சுவாமிமிக—வாடியவப்
69. புத்தேளி ருக்கும் புரந்தரற்கும் விண்ணுலகில்
தத்தம் பதிநிலைமை தானளித்தோன்—சித்தமகிழ்ந்

வீடளித்தது ஷெ புராணத்துள்ள கண்டகசேதனச் சருக்கத்தால் விளங்கும்.

60. வேதியன் - சுகுற்சன்; அவன் தாதை கவுற்சன். இவ் வரலாற்றை ஷெ புராணத்துள்ள கவுற்சனச் சருக்கத்தால் உணர்க.

60-61. நறவுண்ட மறையோன் - தருமசாமியென்பவன். தீர்த்தம் - வடவருவிவந்து வீழுந்தடாகம்; தருமசாமிச்சருக்கம் பார்க்க.

61-2. வண்டணுகாச்சோலை - சண்பகச்சோலை. இதழி - கொன்றை. சித்ரசபை - திருக்குற்றலத்துள்ள சபை; இஃது இரத்தினசபை முதலிய ஐந்தனுள் ஒன்று; "ஆதியாம் பரையலது நன்னகர்ச்சிற் பொதுநடன மாருங் காணுர், காதலாற் சுரர்முனிவர் பலகாலந் தவம்புரிந்து கண்ட வாற்ருற், போதினுன் முகன்மூலப் பரைபரம னியந்திரங்கள் பொறித்தா னன்றே, வாதரா யணன்முதலோர் சித்திரமன் றெனுநாமம் வழங்கி னுரால்" திருக்குற்றலப். திருநடச். 39.

65. சண்முகசிந்தாமணி: "பெண்கொடியா மிருநிதிக்கு நடுவளர்சிந்தாமணி" திருக்குற்றலப். திருமால். 100.

67. ஆனைமுகன் - தாருகாசுரன்.

70. திந்திரனுர் தம்மகளை யேய்ந்துமணங் கொண்டருளிச்
சுந்தரஞ்சேர் மான்மகளாந் தோகைக்காச்—சந்திரனேர்
71. ஆறு கருணை யழகுமுகங் காட்டாமற்
கூறுமொரு வேங்கைக் குலமரமாய்—வீறியே
72. நின்று வருந்தி நெடுங்குறவர் வந்தாட
அன்று வலிய வணைந்தகுகன்—சென்றுபுரி
73. தாகமார் நாரதனுர் தாம்செயும்யா கத்தகரை
வாகனமாக் கொண்ட வடிவேலன்—பூகஞ்சூழ்
74. மன்னிலஞ்சி சூழு மலரிலஞ்சி யுஞ்சூழ்ந்த
தென்னிலஞ்சி வாழுந் திருக்குமரன்—என்னையே
75. ஏழு பிறப்பு மினிப்பிறவா தாளவந்து
வாழு மிலஞ்சி வடிவேலன்—ஊழிக்கும்
76. காய்த்த கருப்பிணிக்குக் கான்மருந்தா யென்றனக்கு
வாய்த்த விலஞ்சி வடிவேலன்—ஆய்ப்பாகர்
77. முன்னுங் குருவெனக்கு முக்கால முங்குருவா
மன்னு மிலஞ்சி வடிவேலன்—பொன்னுலகோர்

[திருவிழா]

78. பூவுலகோ ரெண்டிசையோர் பொன்மா லயனுடனே
ஏவருங் காட்சி யெமக்கென்ன—மேவியே
79. வீறுகொண்டு விண்ணேறி மேய வருவதெனக்
கூறுகொண்ட சேவற் கொடியேற்றிச்—சாறுகண்டே
80. ஆலயத்துண் மேவா வணிவிலங்கு புண்மரங்கள்
வேலையற்றுப் போற்றும் விழாவிலே—சீலத்துத்

---

70. மான்மகள் - வள்ளியம்மையார். 72. ஆட - போர்புரிய.

73. தகர் - ஆடு; "நெருப்பிலுதித், தங்கட் புவன மனைத்து மழித் துலவும், செங்கட் கிடாயதனைச் சென்றுகொணர்ந் - தெங்கோன், விடுக் குதியென் றுய்ப்பவதன் மீதிவர்ந்தெண் டிக்கும், நடத்தி விளையாடு நாதா" (கந்தர்கலி. 58 - 60). பூகம் - கமுகமரம்.

74. இலஞ்சி - குளம். மலரிலஞ்சி - மலரையுடைய மகிழமரம். தென்இலஞ்சி - அழகிய இலஞ்சியென்னும் தலத்தில்

75. ஊழிக்கும் - ஊழியளவும்.

76. கருப்பிணிக்கு - பிறவியாகிய நோய்க்கு. கான்மருந்தாய் - தன்னுடைய திருத்தாளே மருந்தாக; வனமூலிகையாக எனலுமாம். ஆய்ப்பாகர் - உமாதேவியாருடைய பாகத்தையுடையவர்; விரித்தல் விகாரம்.

77. பொன்னுலகோர் - தேவர்.

78. பொன் மால் - திருமகளையுடைய திருமால்.

79. சாறு - திருவிழா.

81. தென்னனே சோழனுடன் சேரனுமே வந்தேத்தப்
பொன்னிலத்தோர் போற்றிப் புகழ்விழவில்—மன்னுதொண்டை

82. மண்டலத்தில் வண்டூரில் வாழ்சாமி நாதனெனும்
தெண்ட னடாத்துந் திருநாளில்—எண்டிசையும்

83. கந்தசட்டி யென்று கருதுகின்ற வைப்பசியிற்
செந்தமிழோர் போற்றுந் திருநாளிற்—பந்தமற

[ஆறுநாளும் கொண்டருளும் திருக்கோலங்கள்]

84. வந்தொருநாள் போற்றினரை வாழரம்பை மார்தேவர்
சிந்தையொடு போற்றுந் திருநாளில்—முந்தொருநாள்

85. பங்கயத்தோ னாகிப் பருதி யணிந்தருளும்
செங்கையன்போல் நாளிரண்டிற் சேர்ந்தருளித்—திங்களணி

86. தேவ வுருத்திரனச் சீர்மூன்றி னலாநாள்
ஏவ லுறுதகரி லீசுரனா—ஆவலுடன்

87. விள்ளுஞ் சதாசிவமா வெள்ளிமயில் வாகனத்தில்
தெள்ளு மனுக்கிரகஞ் செய்வனெனத்—துள்ளலைபோல்

88. வாத்தியமெங் குந்தொனிப்ப வள்ளியம்மை தெய்வானை
ஏத்துதிருப் பள்ளி யெழுந்தருளி—நீத்தம்போற்

[அபிடேகம் முதலியன]

89. பாலாடித் தேனாடிப் பைங்கருப்பஞ் சாறாடிச்
சேலாருங் கங்கை திளைத்தாடிச்—சாலவே

90. வீறுடைய வுட்சாத்து மேற்சாத்துங் கொண்டிருக்குக்
கூறு திருப்பூசை கொண்டருளி—ஆறுதிரு

91. முண்டத்து நீறணிந்து முத்திச் சரவணமா
மண்டபத்தி லாசனத்தில் வந்திருந்தே—அண்டரெல்லாம்

92. போற்றுந் திருவாசற் பொன்னின் மணிக்கதவம்
ஏற்ற திருக்காப் பியலணிந்து—சாற்றரிய

---

82. தெண்டன் - வணக்கத்தையுடையவன்.

85. பருதி - சக்கராயுதம். 86. தகர் - ஆட்டுக்கிடாய் வாகனம்.

84-7. முதல்நாளில் பிரமதேவராகவும் இரண்டாம்நாள் திருமாலாகவும் மூன்றாநாள் உருத்திரமூர்த்தியாகவும் நான்காநாள் ஈசுவரனாகவும் ஐந்தாநாள் சதாசிவமூர்த்தியாகவும் ஆறாநாள் வெள்ளிமயில் வாகனாரூடராகவும் திருக்கோலங்கொண்டு உலா வருவார் என்பது கருத்து.

87-8. எனத் தொனிப்ப. நீத்தம் - வெள்ளம்.

89. கங்கையென்றது சுத்த தீர்த்தத்தை.

90. உட்சாத்து - உள்ளே உடுக்கும் உடை. மேற்சாத்து - புறவுடை. இருக்கு கூறு - வேதம் கூறுகின்ற.

91. முண்டம் - நெற்றி. அண்டர் - தேவர்.

[திருவாபரணம் புனைதல்]

93. பன்னிரண்டு வெய்யோர் பணிந்துசெவி சாற்றுதல்போற்
பன்னிரண்டு குண்டலமும் பார்த்தணிந்து—துன்னவே
94. கட்டுவடங் கட்டிக் காண்சன்ன வீரமிடாச்
சட்டமாக் கண்ட சரம்பூட்டி—இட்டமாப்
95. பொன்மலைக்குப் பொன்மௌலி பூட்டுதல்போ லோராறு
நன்முடிக்குப் பொன்முடிக ணன்கியற்றித்—தொன்மைபெறு
96. பாற்கடலிற் றெள்ளமுதைப் பையத் திரட்சிசெய்து
கோக்கல்போற் றண்டரளக் கோவையிட்டுத்—தீர்க்கமாத்
97. தொண்டரிடத் தன்புந் தொடர்கருணை யும்பெருகி
மண்டிய மார்பில் வழிந்தவோ—மிண்டுபுரி
98. வன்சூரை மாய்த்தவந்த மாசீர்த்தி யும்விறலும்
இன்சீரோ டெய்தியவோ வீங்கென்னத்—தென்மலயம்
99. வாய்த்தவகிற் கட்டை வழங்குபனி நீர்தோய்த்துத்
தேய்த்தநறுஞ் செஞ்சாந்தின் சேறணிந்—தார்த்தெழுந்த
100. சூரன் றனைச்சயித்தே தோகையெனக் கொண்டவெற்றி
வீரமெனுந் தொங்கல் விசயமோ—வாரமதா
101. வானக் குலக்கொடிதான் வைத்தமண மாலையோ
கானக் குறத்திதருங் கண்ணியோ—தேன்மொழியார்
102. பெண்கடப்ப வோமதவேள் பேதலிக்க வோவென்ன
வண்கடப்ப மாகம் வனைந்தருளித்—திண்பொன்னின்
103. மேருவினில் வெய்யோன்றுன் வீற்றிருந்த தேய்ப்பவே
ஆரும் பதக்க வணிபூண்டு—சீருடனே
104. மின்னங் கொருவடிவாய் வீற்றிருந்த தொப்பவே
பொன்னகல முப்புரிநூல் பூணுவித்துத்—தன்னிகரில்
105. நல்லதரு வென்னவளர் நான்மூன்று கைகளிலும்
சொல்லரிய கங்கணங்கள் சூழ்வித்தே—எல்லவிர
106. மன்னு நவமணியால் வண்ணமுறச் செய்ததொரு
மின்னுதர பந்தனமும் வீக்கியே—சொன்னமதாற்

---

93. வெய்யோர் - சூரியர்.

94. கட்டுவடம் - கழுத்திற்கட்டும் ஆபரணம். சன்னவீரம் - மார்பிலிடும் வீரசங்கிலி; தக்க. 341, உரை. இடா-இட்டு. சட்டமா-முறையாக.

101. வானக் குலக்கொடி - தெய்வயானையம்மையார். கானக்குறத்தி-வள்ளியம்மையார்.

102. பெண்கள் தப்பவோ; தப்பல் - நிறையழிதல். மதவேள் - காமன். பேதலிக்க - வேறுபட. ஆகம் - மார்பில்.

105. தரு - கற்பகம். எல் அவிர - ஒளி விளங்கும்படி.

106. வீக்கி - கட்டி.

107. கம்மியனுற் செய்யக் கருத்தில்லா வித்தாரச்
செம்மையுறு பொன்னரைநாண் சேர்வித்து—விம்மவே
108. இட்டவிழை யாயிரம்பொ னேற்றவிலை யாமறியாப்
பட்டுடையோ டுத்தரியம் பாங்கமைத்து—மட்டிலாப்
109. பொற்சிலம்பிற் ருழ்வரையிற் பொற்றைகளை யிட்டதெனப்
பொற்சிலம்பு பொற்காலிற் பூட்டியே—நற்புகழ்சேர்
110. ஓராறு நன்முடிமே லோங்கியவான் வில்லென்னச்
சீரார் திருவா சிகைசேர்த்துப்—பேரான
111. ஆதவனேர் காற்றவிசா வன்றுநின்ற தேய்க்குமெழிற்
சீதநிலைக் கண்ணுடிச் சீர்பார்த்து—வேதமொழி
112. ஓருந் தமிழு மொருவன்மொழி வாசகமும்
பாரிற் றிருவிசைப்பா பல்லாண்டும்—சீர்சிறந்த
113. காந்தப் புராணக் கவியுந் திருப்புகழும்
சேந்தசெவிக் கொண்டருளிச் செய்தபின்னர்—பாந்தமாய்ச்

[உடன்வருவோர்]

114. சொன்னநிலத் தோர்களுக்காத் தூதுசென்ற தம்பியெனும்
மன்னன் றனிவீர வாகுவுடன்—பின்னவரும்
115. மற்றைய வீரர்களு மாபூதச் சேனைகளும்
கொற்றமுசு குந்தக் குரிசிலுடன்—பற்றுமனத்
116. தொண்டருடன் பத்தசனர் சொல்லரிய சீர்த்திபெறும்
அண்டருட னல்ல வடியாரும்—மண்டிவரத்
117. தென்னிலஞ்சி யாற்குச் சிவார்ச்சனைபோற் பத்திசெயும்
பொன்னுடைய புன்னைவனம் போற்றிவரத்—துன்னுகுகன்
118. தொண்டு விரும்பியவன் றெண்டருக்கே தொண்டுசெய்யும்
மண்டலிக னுண்டான் வணங்கிவரத்—தொண்டுசெயும்
119. தானிக னுகித் தலத்தைப் பிரபலஞ்செய்
மானபரன் முத்தையன் வாழ்த்திவரத்—தீனமில்லாத்
120. தானத்தார் நல்ல தவத்தார்க டானத்தார்
ஆன புவியோ ரனைவோரும்—வானில்வரும்

---

109. தாழ்வரை - அடிவாரம். பொற்றைகள் - சிறுகுன்றுகள்.
111. தவிசா - ஆதனமாக.
111-2. வேதமொழியாகிய தமிழ் - தேவாரம். வாசகம் - திருவாசகம்.
113. சேந்தசெவி - அணிகலனுற் சிவந்த செவி. பாந்தமாய் - பொருத்தமாக; ''பாந்தம தாயெற் கருள்வோன்'' சிரகிரிக்கோவை 104.
114. சொன்னநிலத்தோர் - தேவர்.
119. தீனம் - எளிமை.
120. தானத்தார் - தானம் செய்பவர்கள், தலத்தில் இருப்பவர்கள்.

121. இந்துவைச்சூழ் தாரகைபோ லெண்புவியு மோர்காலம்
அந்த முறுங்கடல்க ளார்த்தென்ன—முந்தி
122. இரைப்பப் புரந்தரனு ரேந்திழையா ளாறு
தரத்தின் முகவழகைத் தான்கண்—டுரைப்பதற்கும்
123. எட்டாத வின்பவெள்ள மேன்றமட்டும் வாரியுண்டு
மட்டாருங் கொங்கை மலைவளரக்—கட்டார்கொள்
124. மான்மகளார் முன்செய்த வன்கண்மைக் குள்ளுருகி
மீன்விழியா லானந்த மெய்யொழுக்கத்—தேன்மொழியாள்
125. ஆன திலோத்தமையு மாடரம்பை மேனகையும்
மானி னுருப்பசியு மற்றோரும்—பானல்சேர்

[வாத்தியங்கள்]

126. கண்ணி னிருவரையுங் கைகூப்பிச் சூழ்ந்துவரப்
பண்ணின் முறையே பதலைதுடி—தண்ணுமை
127. ஓர்காளம் பம்பை யொருகட் பறைதவில்
சீர்முழவம் பேரி திடிமமொலி—ஆர்தக்கை
128. கல்லவடந் தேர்கரடி கைபடக மொண்டிமிலை
சல்லரிநன் மாமுருடு தாமுழங்க—நல்லசந்துத்

[திருச்சின்னம்]

129. தூகந்த மாதனத்தோர் தோகை யிருவர்புணர்
தூகந்த மாதனத் தோன்வந்தான்—பாகமதிற்
130. பானலைவாய்ப் பைங்குயிலார் பாவை யிருவர்விருப்
பானலைவாய்ச் சூரன் பகைவந்தான்—தானம்வளர்
131. வேள்விமலை யான்மகளை வேட்டோன் குறத்தியணை
வேள்விமலை யான்வித் தகன்வந்தான்—தாழ்வில்

---

122. புரந்தரனுர் ஏந்திழையான் - இந்திரன் புதல்வியாகிய தெய்வ யானை அம்மையார். 123. ஏன்றமட்டும் - இயன்றமட்டும்.

125. பானல்சேர் - கருங் குவளையைப்போன்ற.

128-9. சந்துத் தூ கந்த மாதனத்தோர் இருவர் - சந்தனத்தின் சுத்தமாகிய வாசனையையுடைய பெரிய ஸ்தனத்தினராகிய வள்ளி தெய்வயானையம்மையார். தோகை - மயில்; உவமை. தூ கந்தமா தனத்தோன் - பற்றுக்கோடாகிய கந்தமாதன பருவதத்தில் எழுந்தருளி இருப்பவன்; இது கயிலையைச் சார்ந்தவிடத்தில் முருகக்கடவுளுக்கிருப் பிடமாக இருப்பது.

130. பானல் ஐ வாய் - குமுதம்போன்ற அழகிய வாயையுடைய. இருவர் விருப்பான். அலைவாய் - திருச்செந்தூர். தானம் - தேவலோகம்.

131. வேள்வி மலையான் - யாகம் செய்ய மயங்காதவன்; இந்திரன்.

132. அளகைவள்ளி யூருடையா னைம்முகத்தோன் மைந்தன்
அளகைவள்ளி யூருடையான் வந்தான்—வளகுபெறு
133. பண்பைத் திருமலையும் பஞ்சா யுதன்மருகன்
பண்பைத் திருமலையப் பன்வந்தான்—நண்பாம்
134. பழநி மலைப்பாலன் பால்வந்தான் சீராம்
பழநி மலைப்பாலன் வந்தான்—சளமாம்
135. கதிர்காமத் தோனுங் கடுஞ்சூரை வென்ற
கதிர்காமத் தோன்காளை வந்தான்—பதமாம்
136. திருவே ரகத்தினட்டான் சீரடியார்க் கென்றும்
திருவே ரகத்தினட்டான் வந்தான்—உரியார்
137. திருப்பரங் குன்றத் திருந்தான் விருப்பாய்த்
திருப்பரங்குன் றத்திருந்தான் வந்தான்—தரிப்பாய்வாழ்
138. சீதத் திருவிலஞ்சிச் சேவகன்வந் தானெனவே
ஓதுதிருச் சின்ன மொலியெழுப்ப—பூதலத்திற்

வேட்டோன் - மணந்தவன். வேள்வி மலை - நாஞ்சில் நாட்டிலுள்ளதலம்; "நாஞ்சினாட்டு வேள்விமலையம்மே" குற்றாலக்குறவஞ்சி.

132. அளகை - கூந்தலையுடையாள். வள்ளி ஊரு உடையான்; ஊரு - துடை. ஐம்முகத்தான் - சிவபிரான். அளகாபுரியைப்போன்ற வள்ளியூரையுடையவன்; வள்ளியூர்: தென்பாண்டிநாட்டில் உள்ள சுப்பிரமணிய ஸ்தலங்களுள் ஒன்று; திருப்புகழ் உடையது. வளகு - வளம்.

133. பண்பு ஐ திரு மலையும் - நற்குணத்தையும் அழகையும் உடைய திருமகளை அணிந்த; ஐ - அழகு. பஞ்சாயுதன் - திருமால். பண்பைத் திருமலை - பண்புளிப்பட்டினத்தைச் சார்ந்த திருமலை; இது திருக்குற்றாலத்திற்கு அருகேயுள்ள ஸ்தலம்.

134. பழநிமலைப்பால் அன்பால் வந்தான் - பழமையும் தூய்மையும் உடைய உமாதேவியாரிடத்தில் அன்பினால் அவதரித்தான்; "இழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி" என்றார் திருமுருகாற்றுப்படையிலும். சளம் - வஞ்சனை.

135. கதிர் காமத்தோனும் - கதிர்க்கின்ற ஆசையையுடையவனாகிய. சூர் - சூரபன்மன். கதிர்காமத்தோன் - கதிர்காமமென்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ளவன்.

135-6. பதமாம் திரு சீரடியார்க்கு ஏர் அகத்தில் நட்டான்; அகம்-மனம்; நட்டான் - பதித்தவன். என்றும் திருவேரகத்தில் நட்டான்; திருவேரகம் மலைநாட்டகத்துள்ளதொரு திருப்பதி; சுவாமிமலையுமாம்; நட்டான் - விரும்பியவன். உரியார் - உரிமையையுடைய அன்பர்களது.

137. திரு பரம் குன்ற திருந்தான் - செல்வமிகுதி குறைவுபடச் சம்மதியாதவன்; மேன்மேலும் வளர்ப்பவனென்றபடி.

[குழாங்கள்]

139. பேதை பெதும்பையுடன் பேசுமங்கை சீர்மடந்தை
காத லரிவை கமழ்தெரிவை—வாதைதவிர்

140. பேரிளம்பெண் ணாரும் பிலத்திலுள்ள கன்னியரும்
சீரிளம்பெண் ணயத் திரளுடனே—நேரில்

141. அரமகளிர் கூட்டமுமே யாகி நிரையாய்த்
திரமுடைய மாடஞ்செய் குன்றும்—தரமுடைய

142. மாளிகையுங் கோபுரமு மண்டபமுந் தெற்றியுடன்
சூளிகையும் மேடைகளுஞ் சூழ்மறுகும்—ஆளிபோல்

143. அம்பொன் மடப்பிடிபோ லஞ்சொற் கிளிமயில்போற்
செம்பொனின் மான்போற் றிகழனம்போற்—கொம்பிலுறை

144. கோகிலம்போற் பூவைபோற் கோவைபோல் வாய்திகழ
வாகிலஞ்சி வீதியெலாம் வந்தீண்டி—வேகமுடன்

145. தேருடனே தேருடையார் சேர்ந்து பொருவதற்கு
நேருடைய வேளை நிகழுமட்டும்—சேரலர்கள்

146. ஈடுபெறத் தேரொளித்த தென்னவல்குற் பொற்றேர்கள்
ஓடிக் கலிங்க மொளித்திருப்ப—நாடியே

147. ஆறிரண்டு தோளு மழகுமுக மோராறும்
ஏறுங் கருணைவிழி யீராறும்—கூறுதிருக்

148. கையிலொரு வேலுங் கதிர்த்தபுரி முந்நூலும்
சைய நிகருந் தடமார்பும்—துய்யதிருக்

149. கந்தரமுங் காதுங் கனகமணிக் குண்டலமும்
அந்த முறுங்கருணை யார்மொழியும்—சிந்துரஞ்சேர்

140. பிலம் - நாகலோகம். ஆயத்திரள் - பாங்கியர் கூட்டம்.

141. அரமகளிர் - தெய்வப்பெண்கள். நிரையாய் - வரிசையாய். திரம் - நிலை.

142. தெற்றி - திண்ணை. சூளிகை - மாடத்தின் உச்சிக்கட்டிடம். ஆளிபோல் - இடையால் சிங்கம்போல.

143. நடையாற் பிடிபோலவும் சொல்லாற் கிளிபோலவும் கண்ணால் மான்போலவும் நடையால் அன்னம்போலவும்.

144. குரலாற் குயில்போலவும் சொல்லாற் பூவைபோலவும்; பூவை - நாகணவாய்ப்புள். கோவை - கொவ்வைக் கனி.

145. சேரலர்கள் - பகைவர்கள்.

146. ஈடு - எளிவரவு. கலிங்கம் - ஆடை; கலிங்கதேசமென்பது வேறு பொருள்.

148. சையம் - ஒரு மலை.

149. கந்தரம் - கழுத்து. அந்தம் - அழகு. சிந்துரம் - குங்கும திலகம்.

150. நெற்றியுஞ் சேவ னெடுங்கொடியு நல்லடியார்
பற்றியிடு பாதப் பரிபுரமும்—உற்றுவளர்
151. தேவனைச் செந்தூர்வாழ் தேசிகனைச் சோலைமலைக்
காவனை வேள்விமலைக் காங்கெயனைப்—பாவனைத்தும்
152. வாசிதீர் காசுபெற மண்டலத்திற் சொன்னவனை
வீசுதிரு வேரகத்தின் மெய்ப்பொருளை—ஆசிலாப்
153. பாவி லருணகிரி பைந்தமிழின் மாரிபெய்ய
நாவிற் றிருப்பெயரை நட்டோனைக்—காவிலொரு
154. வள்ளிக் கொடிக்கு மரமாத் தவமிருந்து
கள்ள மணத்தாற் களித்தோனைத்—தெள்ளுதமிழ்த்
155. தென்னிலஞ்சி யானைச் சிவபிரான் றேசிகனை
உன்னி வணங்கி யுவந்தேத்திக்—கன்மிதப்பில்
156. அன்றுவந்த நாவுக் கரசன் றிருவுளம்போல்
ஒன்றிவந்து மாத ரெழிலுற்றுத்—துன்றவே

[குழாங்களின் கூற்று]

157. வெண்கடம்பு சூடும் விளக்கொளிசென் றேறிவரும்
திண்கடம்பு சூடுதிருத் தேர்பாரீர்—விண்புகழும்
158. பொன்னிலஞ்சி பாரீர் புகழிலஞ்சிச் சீர்பாரீர்
தென்னிலஞ்சி பாரீர் திருப்பாரீர்—மின்னனையீர்
159. தேன்வழியும் வீதிவரு தேரழகோ வவ்வீதி
தானழகோ வீதுணர்ந்து சாற்றுமென்பார்—வானிரவி
160. தேசெல்லாங் கூடித் திரண்டதுவோ நம்முடைய
ஆசையெல்லா மோருருவ மானதோ—தேசிகனை
161. எம்மை யணையவொட்டா தீர்புறமுஞ் சேர்ந்திருக்கும்
உம்முடையார் யாவ ருரையுமென்பார்—செம்மைபெறு
162. தெய்வக் கொடியுஞ் சிலைக்குறவர் மின்கொடியும்
பையப் படருமொரு பண்மலையே—உய்யும்வகை

---

150. பரிபுரம் - சிலம்பு.

152. வாசி - வேறுபாடு. சொன்னவனை - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தியை ; முருகக்கடவுளே திருஞானசம்பந்தராக வந்தாரென்னுங் கொள்கையையுடையவர் இவ்வாசிரியர். இங்கே குறிப்பிட்டது திருவீழிமிழலையிற் படிக்காசுபெற்ற வரலாற்றை.

154. மரமென்றது வேங்கைமரத்தை.

158. இலஞ்சி - மகிழ மரம், பொய்கை, இலஞ்சி யென்னும் தலம்.

160. தேசு - ஒளி.

162. தெய்வக் கொடி - தெய்வயானை யம்மையார். குறவர் மின் கொடி - வள்ளி நாயகி.

163. எத்தித் திருக்கறுத்தே யேழை யடியரையாள்
சத்தித் திருக்கரத்துச் சண்முகா—நித்தமுமே
164. நித்திரையு நீங்காம னெஞ்சி னினைப்பவர்க்கு
முத்தித் திருவா முருகோனே—சத்துருவின்
165. வெற்புக் கயிற்றொட்டாய் வீதிவரு மெங்கண்முலை
வெற்புக் கயிற்றொட வேண்டாவோ—அற்புறுநக்
166. கீரன் புகண்மாலை யேந்தினீர் கேளுமெங்கட்
கீரன் புகண்மாலை யீந்திலீர்—வாரமுடன்
167. பெண்ணைப்பெண் ணுக்கிவிடப் பேதலித்த தாகாமற்
பெண்ணைப்பெண் ணுக்கிவிட்டாற் பேதமோ—மண்ணுக்குள்
168. வேலைக் கடம்பா விரும்புமெளி யேங்களுக்கோர்
வேலைக் கடம்பகர வேண்டாவோ—கோலுசமண்
169. ஆற்றை யொழியவைத்தா யல்லையோ வெங்கள்கண்ணீர்
ஆற்றை யொழியவைத்தா லாகாதோ—போற்றினர்க்குத்
170. தொங்க லணிந்தாய் சுவாமியுனைப் போற்றெமக்குத்
தொங்கலணிந் தாலதற்குத் தோடமுண்டோ—துங்கமுற
171. ஆலிங் கனம்வயிறே யாகுமென் றீர்கூடி
ஆலிங் கனஞ்செய் தணைகிலீர்—மேலுமென்றே
172. சென்றீர்ப்பத் தென்னிலஞ்சிச் செட்டிப் பெருமான்றேர்
நன்றுதிரு வீதி நடாவினன்—அன்றுதான்

[பேதை]

173. மேவுமொழி பேதைமொழி விள்ளு மொழிப்பேதை
கூவ வறியாக் குயிற்குழவி—தாவுவிழி
174. மான்போலு மென்னினந்த மான்போற் றொழிலறியா
மீன்போற் பிறழா விழியினள்—யான்போற்றும்

---

163. சத்தி - வேல்.

165. வெற்புக்கு அயில் தொட்டாய் - கிரவுஞ்ச மலையை அழிப்பதற்கு வேலை விட்டாய். கயிற்றொட = கையில் தொட.

166. புகழ் மாலை. ஈர் அன்பு உகள் மாலை.

167. பெண்ணைப் பெண் - பெண் பனை. பெண்ணைப் பெண்ணுக்கி விட்டால் - பெண்களாகிய எங்களைப் பெண்தன்மையுடையவர்களாகச் செய்துவிட்டால்.

168-9. வேல் ஐ கடம்பா—வேலையும் அழகிய கடப்ப மாலையையும் உடையாய். வேலை கடம் பகர - தொழிலாகிய கடமையைச் சொல்ல. சமண் ஆற்றை - சமணர்களது மார்க்கத்தை.

171. ஆல் இங்ஙனம் வயிறே ஆகும்; ஆல் - ஆலிலை.

175. ஆறுமுகத் தாறெழுத்தா ஞரிலஞ்சிப் பூங்கொம்பில்
ஏறிவிளை யாடா விளந்தோகை—தேறியே
176. ஈன்றுளைக் காணு திருக்கவறி யாளழகார்
மூன்றும் பிறைபோலு முண்டத்தாள்—ஆன்றுமே
177. வீடாதி வேண்டி விளங்குந் திருவிலஞ்சி
கூடார்போற் கூடாக் குழலினுள்—நாடாரும்
178. பன்னி யுரைக்கும் பதினெட்டுப் பாஷையன்றி
இன்னமொரு பாஷை யெனுமொழியாள்—தென்மதுரைப்
179. பொய்ச்சமணுக் குள்ளாகிப் போனசைவந் தான்முளைக்க
மெய்ச்சம்பந் தர்பார்த்த வேளைபோற்—பச்சம்
180. தளைக்குமுடற் குள்ளிருந்து தப்பா தெழும்பி
முளைக்கநாட் பார்க்கு முலையாள்—பிழைக்க
181. மறந்து மிலஞ்சி வணங்காரைப் போல
இறந்து பிறக்கு மெயிற்றுள்—சிறந்ததொரு
182. வைக்கோற் பழுதையைப்போல் வாழுகின்ற பாம்பையொரு
கைக்கே பிடிக்குங் கருத்தினுள்—மிக்கமலைக்
183. குஞ்சரத்தை யிந்தக் குடத்தடைத்துத் தாருமென்றே
பஞ்சரிக்கு மந்தப் பருவத்தாள்—மிஞ்சனையைப்
184. பேச்சுமரப் பாவை பிதற்றுதற்கு மென்னைப்போல்
ஏச்சுப் பயிற்றுவிப்பா யின்றென்பாள்—வாச்சவில்லின்
185. முன்றிலிடைச் சிற்றிலின்வாய் மொய்மணற்சோ றுக்கியதைத்
தின்றிடுமி னென்றென்று செப்புவாள்—அன்றயிலாப்
186. பண்பதனைப் பார்த்துப் பயந்தாண்முன் கூட்டமிடக்
கண்பிசைந்து நின்று கதறுவாள்—பெண்பிள்ளாய்
187. மங்கைப் பருவம் வருங்கா லயில்வரென்று
நங்கைமார் கூட்டி நடந்துசெல்லச்—சங்கையிலாத்
188. தென்னிலஞ்சி தன்னிற் றிருவீதி யோர்மருங்கிற்
றன்னிகரில் பொய்கைச் சரவணமும்—மின்னிகராம்
189. வள்ளியம்மை தெய்வானை வாய்த்த நடுவதனில்
வெள்ளிமயில் வாகனனை மேலமைத்தே—ஒள்ளிழையீர்

---

176. முண்டம் - நெற்றி. ஆன்று - அடங்கி.

179. பச்சம் - பட்சம்.

183. பஞ்சரிக்கும் - தொந்தரவு செய்யும்; "பஞ்சரித்து நின்னைப் பலகா லிரந்ததெலாம்" தாயுமானவர்.

184. மரப்பாவை பேச்சுப் பிதற்றுதற்கு. ஏச்சு - ஏய்த்து. வாச்ச - வாய்த்த.

186. பயந்தாள் - பெற்றதாய்.

190. சேவியுமின் சேவியுமி னென்றென்று செப்பியே
பாவையுந்தா னின்று பகருங்கால்—ஆவிநிகர்
191. பாத சரமும் பரிபுரமுங் கிண்கிணியும்
சீதப் புரிநூற் றிருமார்பும்—ஆதவர்கள்
192. எல்லா முதித்ததென்ன வீராறு குண்டலமும்
சொல்லா லடங்காச் சுடர்முடியும்—சல்லாபம்
193. சேரு மழகுஞ் சிறப்பு மதற்கிசைந்த
சீரு முடைய திருவுடையான்—கூருடைய
194. வேலுடையான் ரேகை விடையுடையான் வீரகண்டைக்
காலுடையா னிரண்டு கண்ணுடையான்—மேலும்வளர்
195. செந்தூ ருடையான் றிருப்பரங் குன்றுடையான்
நந்தூர் திருவாவி னன்குடியான்—சந்தூரும்
196. ஏரகத்தான் சோலைமலை யென்றும் விருப்புடையார்
சீரகத்தான் காவித் திருமலையான்—பாரகத்தில்
197. குன்றுதொறு மாடல்புரி கோமா னடியர்மனம்
குன்றுதொறு மாடல் புரிகோமான்—மன்றுகளில்
198. சித்திரமா மன்றத் திருநடனத் தான்றருள்வி
சித்திரமா மன்றப்பாத் தேசுடையான்—நத்தரியை
199. அம்மா னெனவுரைப்போ னம்மான் மருகனெனும்
பெம்மா னிலஞ்சிப் பெருமையான்—எம்மான்
200. திருவருள்போ லெத்திசையுந் தெய்வமுற சார்ப்ப
அருமைத்தே ரேறி யணையத்—தெரிவையர்கள்

---

192. சல்லாபம் - இன்பம்.

194. விடை - ஆட்டுக்கிடாய் ; " மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழு விடை" முருகு. 232.

195. நந்து ஊர் ; நந்து - சங்கு. சந்து ஊரும் - சந்தன மரங்கள் பரந்து வளரும்.

196. சோலை மலையிலும் எப்பொழுதும் அன்புடையவர்களுடைய சிறப்புப் பொருந்திய நெஞ்சிலும் இருப்பவர். காவித் திருமலை - திருத் தணிகை ; திருக்குற்றாலத்துக் கருகிலுள்ள திருமலையுமாம்.

197. அடியர் மனம் குன்று தொறும் ஆள்தல் புரி - அடியவர் களுடைய நெஞ்சம் சோரும்பொழுதுகளில் ஆண்டருளும்.

198. சித்திரமா மன்றம் - திருக்குற்றாலத்திலுள்ள சித்திர சபை. விசித்திர மா மன் - விசித்திரத்தையும் பெருமையையும் உடைய தலைவன். நத்து அரியை - சங்கினை உடைய திருமாலை.

199. அம்மான் என - மாமன் என்று. அம் மான் மருகன் - அழகிய மானுக்கு மாப்பிள்ளை.

201. ஓரானந் தக்கடலி லோயாமன் மூழ்கியந்தச்
சீரானந் தக்கடலைச் சேவிப்பக்—காராரும்
202. கோதையரு மன்னையருங் கூறுமுயிர்த் தோழியரும்
பேதையரும் போற்றுதல்போற் பின்போற்றித்—தாதியரும்
203. சென்னி வணங்கித் திருக்குமரன் கைப்பிடித்த
வன்னி தனைப்பிடித்து வாருமென்றாள்—கன்னிக்
204. குயிலே மடக்கொடியே கோடரத்தி லாடும்
மயிலே பிடியே வளர்மானே—கையிலே
205. யார்பிடிப்பார் கந்த ரனுபூதி சொன்னகிளி
ஏர்பிடிக்கு நீபிடிக்க வெய்துமோ—பார்பிடிக்க
206. என்றுகனி வாய்ச்சியர்க ளெல்லோருந் தான்கூற
நின்று நிலஞ்சுரண்டி நிற்பவே—வென்றிவடி
207. வேல னுலாவி விளையாடி மேற்சென்றான்
சேலனுமங் கோடியே செல்கின்றான்—சாலப்

[பெதும்பை]

208. பெதும்பை யவளொருத்தி பேதைமைகள் சற்றே
பதுங்கி யொதுங்கும் படியாள்—ததும்புகொங்கை
209. ஏரார் திலோத்தமைக்கோ விந்திரைக்கோ மேனகைக்கோ
தாரா ருருப்பசிக்கோ தங்கையாள்—பாராரும்
210. வெய்ய கதிர்க்கு வெளிவரா துண்ணெகிழும்
தூய்ய கமலமுகைச் சொர்க்கத்தாள்—பையவே
211. மிக்க குழைநெகிழ மேன்மேலு மூப்பியர்கைத்
தக்கை தவிர்ந்த தனிக்குழையாள்—புக்கவொரு
212. பம்பரத்தி னன்முளைபோற் பற்றிக் கடைந்தறுத்த
அம்பரத்தி னன்முளைபோ லாமுலையாள்—நம்பும்
213. அருட்பார்வை யல்லாம லாடவரை வாட்டும்
மருட்பார்வை யான வலையும்—தரிப்பாக

---

203. வன்னி - கிளி. 204. கோடரம் - மரக்கிளை.

205. அருணகிரிநாதர் கிளிவடிவமாக முருகன் திருக்கரத்திலிருந்து கந்தரனுபூதியை அருளினாரென்பது கர்ணபரம்பரைச் செய்தி.

203-5. திருத்தணிகையுலா.

207. சேலன் - சேல்மீன் கொடியையுடைய மன்மதன்.

210. சொர்க்கம் - ஸ்தனம்.

211. மூப்பியர் - செவிலியர். தக்கை - மகளிர் காதை வளர்க்கும் ஒருவகைக் கருவி ; வழக்கு.

212. அம்பரம் - மஞ்சள்.

214. மூலந்தான் பார்த்து முதன்மைபெறக் கற்பதற்குக்
காலந்தான் பார்க்குமிரு கண்ணினுள்—மேலுந்தான்
215. தென்னிலஞ்சி யெங்கோன் றிருத்தொண்ட ரானவர்கள்
தந்நிலைமைத் தொண்டு தலைக்கொண்டே—உன்னும்
216. அடிமையாற் செய்கரும மல்லலின்ரும் போல
நெடிமையாய்க் கூடுகுழ லாணேர்—துடியிடையிற்
217. பட்டாடை சுற்றப் பணிபூணா வாசையல்லால்
கட்டாக வேருேர் கருத்தில்லாள்—தட்டாமல்
218. இல்லத் திருந்துமன்ற லென்றவிளை யாட்டயர்ந்து
மெல்லத் திருந்தும் விருப்பினுள்—நல்ல
219. மகிழம்பூஞ் சோலைநிழல் மௌவல்படர் பந்தல்
மகிழுங் கனகமலர் முன்றில்—மகிழும்
220. குயில்பேடை செம்போத்துக் கோழி புறவம்
மயில்பூவை பின்னே வரவே—ஒயிலாக
221. வல்லியருங் கிள்ளைகளு மான்களுமே முன்செல்ல
மெல்லியர்கள் மெல்லென்ன மெல்லென்ன—நல்லசங்கைச்
222. சங்கினமுந் தண்மதியைத் தாரகையுஞ் சூழ்வதென்ன
மங்கைமார் சூழ்ந்துவர வந்திருந்து—கங்கைமுதற்
223. சத்தநதி முத்தோ தடங்கடலேழ் முத்தமோ
சித்ரநதி முத்தோ தெரிந்தெடுத்துப்—பத்தியாய்க்
224. கொங்கைக் குவட்டிற் குலவுமுத்த மாவமெனச்
செங்கைமேற் கூத்தாடுஞ் சீர்காட்ட—அங்கியிலே
225. வந்த தகர்க்கு மருண்டமர ரோடியநாட்
சிந்தையுடன் காத்த செயலொன்றும்—முந்துசூர்
226. கூறிரண்டே யாக்கிக் கொடிமயில் வாகனமா
ஏறிப் பிடித்த வெழிலிரண்டும்—தேறியசீர்ப்
227. பொய்யா மொழிகீரன் போத வருணகிரி
மெய்யா மொழிகள் விதமூன்றும்—நையாத

---

219. மௌவல் - முல்லை.
220. ஒயில் - ஒய்யாரம் ; வழக்கு.
221. நல்ல சங்கு - (இங்கே) வலம்புரி.
223. சித்ர நதி - திருக்குற்ருலத்தைச் சார்ந்த ஒரு நதி ; இத்தலத்திற்கும் உரியது.
224. அங்கியில் - நாரதர் செய்த வேள்வித் தீயில்.
225. தகர் - ஆட்டுக் கிடாய். சூர் - சூரனுகிய மாமரத்தை.
226. மயில்வாகனமாக ஏறிக் கொடியாகப் பிடித்த ; எதிர் நிரனிறை.
227. பொய்யாமொழி - பொய்யா மொழிப்புலவர். கீரன் - நக்கீரர்.

228. கும்பன் முசுகுந்தன் கோவீர வாகுவுக்கும்
உம்பருக்குஞ் சொன்ன வுரைநான்கும்—அம்பதுமம்
229. துன்றயனூர் வேடருடன் சூரரொரு மூவரையும்
அன்றுபங்கஞ் செய்த வவையைந்தும்—வென்றிசேர்
230. கின்றபரங் குன்றுங் கிளர்செந்தூ ரேரகமும்
குன்றுதொ ருடல்குளிர் சோலைமலை—என்றுமே
231. காந்த மணியிற் கதிருரிமை தானிருந்தும்
வேய்ந்தவொளி யெங்கும் விளங்குதல்போல்—வாய்ந்ததிருத்
232. தென்னிலஞ்சி தன்னிற் றிருவருணீங் காதிருந்தும்
தன்னிலைமை யான தலமாறும்—பன்னியே
233. விண்ணமுத முண்டுவந்தோர் மீறிவள ரேழிசையின்
பண்ணமுத முண்டுவப்பப் பாடியே—நண்ணுகழங்
234. கன்றெடுத்துக் கொண்டுவிளை யாடும் பொழுதெளியோர்
மன்றுணையாய் மேவி வளர்குமரன்—குன்றுதனைத்
235. தூளாக்கு மெம்பெருமான் றெண்டருட னென்னையுமோர்
ஆளாக்கு மெம்பெருமா னென்னையன்—தாளாரும்
236. மூவருக்கு மேலா முதற்பொருளா யோங்குகுகன்
தேவருக்குச் சேனு பதித்தலைவன்—யாவருக்கும்
237. தேசிகன்வே தாந்தன் றிறற்கடம்ப னற்புலவோன்
வாசிபெறக் காசுமுன்னாள் வாங்கினோன்—வீசுபுகழ்
238. ஆறுமுக னைந்துமுகத் தான்மைந்தன் வள்ளியூர்
ஏறி மலைகுடைந்த வெந்தையான்—வீறுமயில்
239. வாகனத்தன் வாகனத்தன் வன்சிரத்தி லேபுடைத்த
வாகனத்தன் மாகனத்தன் வள்ளியோன்—கூறுதிரு

---

228. கும்பன் - அகத்தியர்.

229. வேடர் - வள்ளியினுடைய சுற்றத்தார். சூரர் ஒரு மூவர் - சூரபன்மன், சிங்கமுகன், தாருகன்.

231. காந்தமணி - சூரியகாந்தக் கல். கதிர் - சூரியன்.

237. தேசிகன் - குரு. நற்புலவோன்: "நூலறி புலவ" .(திருமுருகாற்றுப்படை) வாங்கினோன் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

238. ஐந்து முகத்தான் - சிவபெருமான்.

239. வாகனத்தன் - வாகனமாக உடையவன். வாகு அனத்தன் வன்சிரத்திலே புடைத்த வாகன் அத்தன்; வாகு - அழகு; வாகன் - திருக்கரத்தையுடையவன். மா கனத்தன் - மிக்க மேன்மையையுடையவன்.

240. மான்மருகன் மான்மருகன் மான்மருகன் வேன்முருகன்
மான்மருகன் மாதுமையாண் மாமதலே—ஞாலமெல்லாம்
241. வந்து முழவொலிக்க வாழ்கோடி சூரியர்கள்
சுந்தரமு மோருருவாய்த் தோன்றியசேய்—முந்து
242. புறக்கடலின் றேயெழுந்து போந்ததென்னுஞ் சேனே
திறற்கடம்பன் றேர்மீதிற் செல்ல—உறக்கழங்கு
243. பாதியிலே யாடல் பலமறந்து விட்டகன்ருள்
வீதியிலே பாவையைப்போன் மேவினுள்—நீதிபெறு
244. திங்களைநேர் கண்ட திருமால்சீர்க் கொப்பூழ்போல்
அங்கை குவித்தே யடிபணிந்தாள்—மங்கலநாண்
245. பூண்டிருவர் வாழும் புதுமைகண்டாள் கண்டவுடன்
வேண்டியவ ரோடிருக்க விண்டிசைத்தாள்—பாண்டதும்பு
246. காவிடத்துக் கோகிலமே கண்மணியே யுன்றனக்கென்
கோவிடத்திற் போயிருக்கக் கூடுமோ—தேவமயில்
247. வள்ளி மயிலின் மலரடியைப் பூண்டாலும்
ஒள்ளிழையா யுன்றனக்கு மொண்ணுமோ—தெள்ளமுதே
248. பொன்னேவா வென்ருயும் போந்தழைக்கச் சேவகன்பால்
தன்னேச மும்பொறியுஞ் சார்த்தியே—மின்னுவாள்
249. கூடத் தொடர்ந்தேகிக் கோமான்றே ரெங்கென்று
தேடத் திருத்தேர் செலவிட்டான்—வேடன்
250. தனுப்பார்த்து நாண்பார்த்துச் சத்தியுடன் மங்கை
தனுப்பார்த்துத் தானு நடந்தான்—இனிப்பான

[மங்கை]

251. மங்கைப் பருவ வரிக்குயில்மிக் காய்வளர்க்கும்
செங்கைக் கிளிபதுமஞ் சேரன்னம்—சங்கையின்றி

---

240. மான் மருகன் - திருமாலுக்கு மருகன், மானுக்கு மாப்பிள்ளை, இந்திரனுக்கு மாப்பிள்ளை. மால் மரு கல் மாது உமையாள் - பெருமை மருவிய இமயமலையின் திருமகளாகிய உமாதேவியாருடைய.

244. திருமால் சீர் கொப்பூழ் - தாமரை.

245. இருவர் - தெய்வயானை, வள்ளி. அவரோடு வேண்டி இருக்க.

246. தேவ மயில் - தேவயானை அம்மையார்.

248. வா என்று ஆயும்; ஆய் - தாய். பொறி - அறிவு.

249. வேள் தன்.

250. தனு - வில், உடல்.

251. மிக்கு ஆய் வளர்க்கும்; ஆய் - தாய்.

252. அண்டரையும் வெல்லு மனங்கனுடன் வாதாடும்
கெண்டையையும் வெல்லுங் கிளர்கண்ணாள்—கண்டுமொழிக்

253. காரிகைமார் யார்யார்க்குங் காம விரதிக்கும்
வேரிதா னூற விரும்பிதழாள்—வாரிவிளை

254. முத்தமோ வன்றியிள முல்லையோ நேரென்னச்
சித்த நிலைப்பரிய சீரெயிற்றாள்—நித்தமுமே

255. தென்னிலஞ்சி யேத்தாருந் தென்னிலஞ்சி யேத்தினரும்
என்ன விளம்பு மிடைமுகத்தாள்—சொன்னமலை

256. இங்கிரண்டு தானுண்டே லீடுசொல்லக் கூடுமென்னப்
பொங்கிரண்டு மேருப் புணர்முலையாள்—சங்கையின்றிச்

257. சானுக்கு ரெண்டு தனுவினுக்கு நற்புருவம்
தேனுக்கு நேராந் தெரிமொழியாள்—வானுக்குள்

258. உம்ப ருவக்கு முவட்டாத தெள்ளமுதம்
செம்பதுமக் கோயிற் றிருவனையாள்—அம்பரத்தைத்

259. தொட்டுலவு மேடையையுந் தோகையர்க டங்களையும்
விட்டுத் தனியே வெளிவராள்—உட்டினமாம்

260. வெப்பந் தவிர்ந்திடவே வீசுதென்றன் மேடையின்மேல்
துப்பிதழி யார்சூழத் தோகைபோல்—செப்பமுடன்

261. கந்துகங்கொண் டாடுதொறுங் கானமயி லாடவங்கே
வந்தொளித்து நின்றே மதனுடைச்—சந்ததமும்

262. கண்ணும் பிறழக் கடைக்கண் சிவப்பேறப்
பண்ணுடனே செங்கனிவாய் பாட்டயர—நண்ணுமிரு

263. காதிற் குழையாடக் கண்ணின் மணியாடச்
சோதிக் கலன்கள் துவண்டாடச்—சூதில்

264. நயங்கண் மிகுந்து நலங்கள் சிறந்த
குயங்க ளிரண்டுங் குலுங்கத்—தியங்கி

---

252. வாதாடும் கண்ணாள் - வெல்லும் கண்ணாளென்க. கண்டு - கற்கண்டு.

253. வேரி - தேன்.

255. ஏத்தார் தேய்தலும் ஏத்தினர் விளக்கம்பெறுதலும் இங்கே அறிதற்குரியன.

256. ஈடு - ஒப்பு.

257. சானு - முழந்தாள்.

258. அம்பரம் - ஆகாசம்.

261. கந்துகம் - பந்து. 263. சூதில் - சூதாடு கருவிகளைப்போல்.

264. குயங்கள் - கொங்கைகள்.

265. நுசுப்பு மொசிந்து நுடங்கி மடங்கிப்
பிசிப்பின் வருந்திப் பெயர்ந்து—வசிப்பின்
266. நிமிர்ந்து குனிந்து நெருங்கி விரைந்து
குமிந்து மயர்ந்து குலைந்தே—அமிழ்ந்தே
267. எழுந்து மிருந்து மிடங்கை பரிந்து
செழுங்கை வலங்கை திரிந்து—விழுந்தும்
268. உரத்தின் மிகுத்த வொளித்திரண் மொய்த்த
சரப்பளி பொற்பணி தத்த—நிரப்பிய
269. கந்த சுகந்த கதம்பொடு குங்கும
சந்தன முங்கு தனங்களில்—வந்திடு
270. கட்டு ரவிக்கை கதித்திட மெய்க்கலை
மட்டறு செக்கணி வைத்திட—இட்டமாய்ப்
271. பாதச் சிலம்பு பயப்பயவென் றேலமிடச்
சீதக் கரவளைகள் சேர்ந்தொலிப்ப—நீதியாய்க்
272. கந்தருவ தேசத்துக் கன்னியருங் கைவிதிர்ப்பச்
சுந்தரியு மேனகையுந் தோளசைப்பப்—பந்துபிடித்
273. தாடினு ளாடுதொறு மாறுமுகத் தான்புகழே
பாடினுள் பூவாளி பாக்கியமே—தேடியே
274. ஓடி யரனு ருருவுவக்கு மோகினியே
ஆடிநிகர் கன்னத் தருங்கிளியே—ஓடைவளர்
275. அஞ்சமே கஞ்சமே யம்பொன் மடப்பிடியே
மஞ்சமேய் மாதங்க மாமயிலே—தஞ்சமே
276. எங்கள் குயிலே யெனமடவார் போற்றிசைப்பப்
பங்கயமான் பந்து பயிறல்விட்டு—மங்கையுமே

---

265. நுசுப்பு - இடை. வசிப்பு - வசீகரத் தன்மை.
266. குமிந்து - குவிந்து ; வழக்கு. 267. பரிந்து - நீங்கி.
268. உரத்தில் - மார்பில். சரப்பளி - ஒருவகைக் கழுத்தணி.
269. கதம்பு - கதம்பம் ; கந்தப்பொடி. முங்கு - முழுகும்.
270. செக்கணி - ஒருவகைக் கூத்து.
271. பயப்பய = பையப் பைய - மெல்ல மெல்ல.
272. விதிர்ப்ப - அசைக்க. சுந்தரி - இந்திராணி. தோள் - கை.
273. பூ வாளி - மலரம்பையுடைய மன்மதன் ; பூ ஆளி எனலுமாம்.
274. ஆடி நிகர் கன்னம் ; ஆடி - கண்ணுடி.
275. அஞ்சம் - அன்னம். கஞ்சம் - தாமரை ; மணி. 4 : 8-9'; 15 : 75-6 ; பெருங். க. 36 : 19. மகளிருக்குத் தாமரை மலரை உவமை கூறுதல் மரபு. மஞ்சம் - கட்டில். தஞ்சமே - எங்களுக்குப் பற்றுக்கோடாக இருப்பவளே.

277. தென்னிலஞ்சி வாழ்கருணைச் செவ்வேளைத் தேடுதலும்
மன்னு புதையல் வறிஞனுக்குத்—தன்னிலே
278. வந்ததுவே போல வதனமதி யோராறும்
கந்தரமு முந்நூலுங் கட்கடம்பும்—எந்தமையாள்
279. வேலு மயிலும் விளங்குந் திருமுடியும்
காலுந் திருச்சிலம்புங் கண்டுதான்—சீலமுறும்
280. அன்பர்களுக் கன்பானை யன்பகத்தி லில்லாத
வன்பருக்கு வன்புடைய வானவனை—இன்பமாய்
281. ஏரகத்தில் வாழு மெளியேங்கட் காரமுதைச்
சூரகத்தைக் கீறுஞ் சுடர்க்கொழுந்தைப்—பாரகத்தில்
282. வெண்ணெயுண்ட வாயாலே மேதினியெல் லாமுண்ட
கண்ணனுக்கு நன்மருகக் காங்கெயனை—விண்ணினுக்கு
283. மெய்ப்பா மொருமணியை வேத விழுப்பொருளைத்
துய்ப்பார்க்கு நல்குஞ் சுடர்க்கொழுந்தைப்—பைப்பாந்தள்
284. சூடுந் திரிகூடத் தோன்ற லொருமகனை
நாடுந் திருவிலஞ்சி நாயகனைத்—தேடியே
285. உள்ளங் களிப்ப வுரோமமெலாந் தான்சிலிர்ப்ப
வள்ளற் குருபரனை வந்தித்தாள்—தெள்ளுதமிழ்ச்
286. சீரானந் தக்கடலைச் சேரவெதிர் நோக்கினள்
பேரானந் தத்தின் பெருங்கரையை—ஆராய்ந்தும்
287. காணுள் புனக்குறத்தி காதலனு னீரவளும்
காணுதென் காதலனுக் கைகலவீர்—நாணுளும்
288. பக்கத் திருந்து பணிவிடைசெய் யும்மவர்க்குப்
பக்கப் பணியேனும் பாலிப்பீர்—செக்கர்நிறத்
289. தேவரீ ரென்றுரைப்பச் சேயிழையைப் பாரான்போல்
தேவனுந்தான் வேறேர் தெருவணைந்தான்—பாவைக்குச்
290. செவ்வேள் வடிவமெலாஞ் சிந்தையுணீங் காதிருக்கும்
அவ்வேளை யெய்வதுவு மல்லலென்று—மெய்வேளும்
291. மைத்துனனே யாகையான் மாதவளுந் தங்கையென்று
சித்தசனுந் தேரைச் செலவிட்டான்—நித்தமுமே
292. வேண்முரசும் வேளிருதும் வேளுடைய சின்னமுடன்
வேளுடைய தேரும் விகாதமென்றும்—வேள்குடையாம்

---

283. பை - படம்.

290. மெய்வேள் - முருகக்கடவுள்.

291. மைத்துனன் - அத்தைமகன். சித்தசன் - மன்மதன்.

292. வேள்முரசு : கடல். வேள் இருது : வஸந்தகாலம். வேளுடைய சின்னம் : குயில். அவன் தேர் : தென்றல். விகாதம் - பகை.

293. இந்துவும்வெப் பன்றிமுத்து மீரப் புழுகுடனே
சந்தனம்வெப் பென்றுமன்று தானறிந்தாள் - விந்தைபெறு

[மடந்தை]

294. சீரார் மடந்தை தெரிவையர்க்கெல் லாமரசி
பேரா ரநங்கன் பெருங்குருவே—நீரார்
295. குமிழிக் குழுவைக் குலவுங் கனகச்
சிமிழைத் தெருவிற் சிதறி—அமிழ்திற்
296. பழகிப் பழகித் தடித்துப் பணைத்தே
அழகைப் பிடித்தங் கடைத்து—விழையக்
297. குடத்திற் பருத்துக் குதித்துக் குதித்துத்
திடத்தைக் கனத்தைச் செலுத்தி—அடர்த்துத்
298. தவத்தர் மனத்தைத் தவிக்க வடித்துச்
சிவத்தைத் தரிப்பர் திறத்தைக்—கவர்த்துமேற்
299. கோரித்துப் பூரித்துக் கோடொத்துப் பூணிட்டு
வீரத்திண் சீரொத்து வீரத்துப்—போரிட்ட
300. வாரற்று மீறிட்டு வாகொத்து மோகத்துத்
தார்சூற்று போகத் தடமுலையாள்—கார்சூற்றும்
301. தண்டலையிற் சென்றிலஞ்சித் தாமரைவா ழன்னமென
மண்டபத்தி லாசனமேல் வந்திருந்தே—ஒண்டொடிமார்
302. சூழு முடுப்போலத் தோகையொரு சந்திரன்போல்
வீழி யிதழ்மடந்தை வீற்றிருந்தே—ஏழிசைக்
303. கின்னரிகண் மீட்டிக் கிளர்யாழுங் கைப்பிடித்து
மன்னுசுர மண்டலமும் வாழ்த்தெடுத்துப்—பன்னி
304. மகரயாழ் வீக்கியதின் மாடகமே றிட்டுச்
சகரமுத லேழெழுத்துந் தாக்கி—அகரத்தின்
305. சாரி யெழுப்பியே சத்தசுர மாக்கியே
ஆருமோ ரேழிசையு மன்றிசைத்துச்—சேரவே

---

295. குழுவை - கூட்டத்தை.

299. கோரித்து - கொடுமையுற்று. கோடு - யானைக்கொம்பு. சீர் - கனம்.

301. இலஞ்சி - தடாகம். மண்டபத்துக்கு இலஞ்சியும், ஆசனத்துக்குத் தாமரையும், மடந்தைக்கு அன்னமும் உவமைகள்.

303. கின்னரி, யாழ், சுரமண்டலம் : இவை இசைக்கருவிகள்.

304. மாடகம் - முறுக்காணி. சகரமுதலேழெழுத்து - சரிகமபதநி யென்பன.

304-5. அகரத்தின்சாரி - ஹகார சஞ்சாரம்.

306. வாழோசை ரண்டுடனே மந்தரமத் யந்தாரம்
ஏழோசை யுந்திவவி லேற்றியே—நாளுமே
307. வாயு மிடறும் வழங்கு மிடமுமலால்
ஆயவுறுப் பெல்லா மசையாமல்—மேயதிறற்
308. காந்தாரி காம்போதி கல்யாணி யுந்தேவ
காந்தாரி மாளவியுங் காவடி—சேர்ந்தாடும்
309. தோடி வராளி துலங்கு மலகரியும்
நேடி வராடி நிசநாட்டை—நாடும்
310. வயிரவி பூபாள மாமோ கனமும்
செயிரறுமு காரியுடன் சேர்ந்த—உயிரான
311. வல்ல செயசாட்சி மற்றுமுள்ள ராகமெல்லாம்
சொல்லரிய தாளங்கள் சோர்வின்றி—அல்லற்
312. கருப்பையுடன் பூனையுந்தங் காதுவந்து கேட்பப்
பருத்த கருடனுடன் பாந்தள்—விருப்பமாய்
313. ஓவியமுந் தாவரமு மொக்கவே நின்றுருக
ஆவலுட னும்ப ரமுதென்னச்—சீவனுண்டாய்ப்
314. பட்டமர முந்தளிர்க்கப் பண்டிருவர் கொண்டாட
இட்டமுடன் பாடி யியற்றினள்—மட்டவிழும்
315. தாரைக் குழலமைத்த சஞ்சீவி யாரமுது
காரைக் குழலமைத்த கற்கண்டு—சீர்மிகுத்த
316. எங்கள் குடிதனக்கு மிவ்வூர்க்கு நாயகமென்
றங்கை வளையா ரதிசயிப்ப—மங்கலவாழ்த்
317. துய்யானம் பாடி யுயரிலஞ்சி யூர்பாடி
வையார் வடிவேல் வளம்பாடிப்—பொய்யாத

---

306. ஓசை ரண்டு - ஆரோகண அவரோகணங்கள்; "ஆரோசை யமரோசை களினமைத்தார்" (பெரிய. ஆனாய. 24). மந்தரம் - மெல் லோசை; மத்யம் - மத்தியமம் - சமன்; தாரம் - வல்லோசை; "மந்த ரத்து மத்திமத்துந் தாரத்தும் வரன்முறையாற், றந்திரிகண் மெலிவித் துஞ் சமங்கொண்டும் வலிவித்தும்" (பெரிய. ஆனாய. 27). திவவு - நரம் புக்கட்டு.

312. கருப்பை - எலி.

312-3. "நலிவாரும் மெலிவாரு முணர்வொன்றாய் நயத்தலினால், மலிவாய்வெள் ளெயிற்றரவம் மயில்மீது மருண்டுவிழும், சலியாத நிலை யரியுந் தடங்கரியு முடன்சாரும், புலிவாயின் மருங்கணையும் புல்வாய புல்வாயும்" பெரிய. ஆனாய. 34.

314. இருவர் - தும்புரு நாரதர்.

318. வாக்கு மனமு மலர்ப்பதத்தி லேயிருத்தித்
தேக்குந் திருவழகின் சீர்பாடி—ஆக்கமாம்
319. கானக் குறத்திதன்மேற் காதலெலாம் பாடுங்கால்
தானை சரியவளை தான்சரிய—மானவேற்
320. கொற்றவனுர் மீதே குலாவுமயல் கொண்டதால்
அற்றமாய் வீணை யயர்க்கின்றுள்—பொற்றெடிமார்
321. ஏதென் றெடுப்பளவி லீராறு செங்கைபெறு
நாத னறுமுகத்து நாதாந்தன்—வேதன்
322. சிரத்திற் புடைத்த திறற்செந்தி லாரும்
தரத்த னிலஞ்சித் தலத்தான்—திரத்துடனே
323. வந்தான்வந் தானெனவே மாதினுக்கு நற்செவியிற்
சிந்தாமற் சின்னஞ் சிறப்பிக்கச்—சந்தாப
324. மோகமய நீர்ந்தெழுந்து முத்தனையார் தற்சூழத்
தாக முடனெழுந்து தானணுகி—நாகம்வரு
325. செம்மேகம் போன்று சிவந்த திருவடிவும்
அம்மேகம் போன்றிருண்ட வம்மயிலும்—எம்மேலும்
326. ஊன்று பதமு முபய பரிபுரமும்
தோன்றுமுடி யோராறுந் தோட்கடம்பும்—ஆன்றுதான்
327. மான்மகளார் கொங்கையுடன் வானரசி கொங்கையணி
நானம் வழிந்தொழுகு நன்மார்பும்—தேன்மொழியாள்
328. வெற்பரசி யான விமலைகுழல் வாய்மொழிமான்
அற்புடனே யீன்ற வறுமுகனைப்—பொற்புடைய
329. வேள்வி மலையானை வீர மயிலானைக்
காவி மலையானைக் காங்கெயனைத்—தாழ்வில்
330. திருவிலஞ்சி யானையெதிர் சேவித்தாள் சேவித்
துருவிலஞ்சிப் பொன்னையுரம் பெற்றுள்—மருவியே

---

319. தானை - ஆடை.

320. அற்றம் - சோர்வு.

323. சந்தாபம் - வெம்மை.

324. நாகம்வரு - மலையின்மேல் வருகின்ற. 325. எமது சிரத்தும்.

326. உபய பரிபுரம் - இரண்டு சிலம்பு.

327. வானரசி - தேவயானை.

329. வேள்விமலை: 131-ஆம் கண்ணியைப் பார்க்க. காவிமலை: கண்ணி, 196.

330. அஞ்சிப் பொன்னை உருவில் உரத்திற்பெற்றுள்; பொன் - பசலை; உரம் - மார்பு.

331. சேவித்த நற்பலன்கைச் சிக்கிற்றென் றேயவன்றேர்த்
தாவிநடந் தாள்சிறிது சாற்றுவாள்—கோவியப்ப
332. மேக முடையாய் வெட்டிவளர் கண்ணுடையாய்
மோக முடையாய் முகமுடையாய்—தாகமுடை
333. மாலை யுடையாய் வனையு மரையுடையாய்
சேலை யுடையாய் திருவுடையாய்—கோலமுடன்
334. தால மிகவுடையாய் சண்முகனை யுள்ளுடையாய்
வேலை யுடையாய் விருப்புடையாய்—நீலமுடன்
335. கோங்குடனே காந்தள் குமிழுடனே தாமரைப்பூத்
தாங்கியெனைப் போலுமிந்தத் தன்மைபெற்றும்—ஓங்கும்
336. கடப்பனையென் கண்ணெதிரே காட்டாமல் வீதி
கடப்பதுவு நீதிகொல்காற் றேரே—கடப்பனையே
337. வைத்திருக்கு முன்போனுன் வைத்திருக்க வேண்டுமென்பால்
உய்த்திருநீ யென்றுரைத்து மோடுமதை—மொய்த்து
338. மறிப்பவள்போற் செல்வாளை மாதரெல்லாங் கூடிக்
குறித்து வணங்கிக்கொண் டேகச்—சிறப்புநகை
339. மான்மருக னீந்தந்த மான்மகனே டேயுலவி
மான்மருவும் வேருேர் மறுகணைந்தான்—மேன்மை

[அரிவை]

340. அரிவை யொருத்தி யரிவையர்க்கு மேலாம்
தெரிவைக்கு நேரிளைய செல்வி—வரியரவின்
341. பையோநற் றேர்த்தட்டோ பார மதனிருப்போ
சையோகஞ் செய்யுந் தடநிதம்பம்—மெய்யான
342. பைந்தமிழைக் கேட்டுப் பலனுதவார் பாக்கியம்போல்
நைந்த விடையுடைய நங்கையாள்—செந்தமிழின்

---

331. தேரை அடைதற்கு என ஒரு சொல் வருவிக்க.

332. இதுமுதல் தனக்கும் தேருக்கும் உள்ள ஒப்புமையை மடந்தை கூறுகின்ருள். கண் - மூங்கிற்கணு.

333. அரை - இடை. சேலை - தேர்ச்சீலை.

334. தாலம் - பனை.

332-5. தலைவிக்குப் பொருள் பொருத்துகையிற் கீழ்க்கண்டவாறு கொள்க :—முடி - தலை, கண் - விழி, தாலம் - நாக்கு, வேலை - காரியம் ; நீலம் : கண், கோங்கு : நகில், காந்தள் : கை, குமிழ் : நாசி, தாமரைப்பூ: முகம்.

338-9. நகை ஈந்து. மானின் மருகன் - முருகன். மால்மகன் - காமன். மால் மருவும் - பெருமை மருவிய.

340. தெரிவையை, “ பெரிய தெரிவையிவள் பேரிளம்பெண் டங்கை ” (369) என்பர் பின்.

343. கல்வி மழைக்குக் கனக மழைபொழிவோர்
செல்வம்போல் வீறுந் திருமுலையாள்—நல்லதொரு
344. வித்துரும மேடையின்மேன் மெல்லியலார் சூழ்ந்துநிற்பக்
கைத்துரும்பொன் றேந்தியெதிர் கந்தனுர்—சித்துவிளை
345. யாடினதெ லாமுதியோ ராய்ந்தெடுத்துக் கூறவே
நாடி யவையெழுது நாளின்கண்—கூடியே
346. பாவைமா ரெல்லாம் படிப்படிநீ தானெழுதும்
தேவர்களை யொன்ருென்ருச் செப்புகெனப்—பூவையீர்
347. சூரனிடந் தூதுசென்று சொல்லித் திரும்பிவந்து
வீர னுரைக்கும் விதம்பாரீர்—சாரமாய்த்
348. தேவகுரு வந்துகுரு தேசிகர்க்குச் சொல்லுவார்
மூவர் பிறப்பை மொழிகுதலும்—ஆவலுடன்
349. வெள்ளியா லண்டமெல்லாம் வேண்டியது மற்றுமெலாம்
வள்ளல்பாற் கூறு வதும்பாரீர்—உள்ளமுடன்
350. சென்னி வணங்காத் திசைமுகனைக் காவல்வைத்து
மன்னி யிருந்த வகைபாரீர்—துன்னியே
351. இந்திரன்வந் தெய்தி யிடருரைப்பக் கேட்டுவந்து
சிந்தை மகிழ்ந்திருக்குஞ் சீர்பாரீர்—அந்தமுனி
352. மீறு மகத்தில் வெகுண்டு வருந்தகரை
ஏறி நடத்து மெழில்பாரீர்—சீறியே
353. அண்டம் புரந்திருந்த வாண்மயிலை வாகனமாக்
கொண்டு நடத்துங் கொலுப்பாரீர்—தொண்டுபுரி
354. அண்டரெல்லாங் கூடி யடிவணங்கிப் போற்றிசெய்து
தெண்டனிட்டு நிற்குஞ் செயல்பாரீர்—கண்டமறு
355. உள்ளவன்ருன் வேண்டியே யுண்மைப் பொருள்கேட்ப
விள்ளவவன் வீற்றிருக்கு மெய்பாரீர்—உள்ளும்

---

344. வித்துருமம் - பவழம்.

347. வீரன் - வீரவாகு.

348. மூவர்பிறப்பு - சூரன்முதலிய மூவருடைய பிறப்பை. குரு தேசிகர் - முருகக்கடவுள்.

349. வெள்ளி - சுக்கிரன்.

351. முனி - நாரதர்.

352. மகத்தில் - யாகத்தில். தகரை - ஆட்டுக்கிடாயை.

353. அண்டங்களை ஆண்டிருந்த சூரபன்மனுகிய ஆண்மயிலை; முட்டையைக் காத்திருந்த ஆண்மயிலையென ஒரு பொருள் தொனிக்கின்றது.

354-5. கண்டத்தில் மறு உள்ளவன் : சிவபெருமான்.

356. அகத்தியன்வாய் பொத்தி யடிபோற்ற வுண்மை
மகத்துவத்தைக் கூறுமறை பாரீர்—மிகக்குறத்தி

357. நூன்றுதினை நற்றேனுஞ் சொற்றேனுங் கூட்டியே
தின்று ருசித்திருக்குஞ் சீர்பாரீர்—என்றுரைப்ப

358. முத்தர்களும் பத்தர்களு மோன முனிவர்களும்
சித்தர்களு மாழிபோற் சேர்ந்தொலிப்ப—நித்திலத்தின்

359. தொங்கலார் தேர்மீதிற் சோலைமலை செந்தூரில்
தங்குந் திருவிலஞ்சிச் சண்முகனார்—புங்கமுடன்

360. இங்குவந்தா ரென்றியங்களீரொன் பதுமொலிப்ப
மங்கைமார் கூட மடமயில்போய்—அங்கைகுவித்

361. தாசைகொண்ட பித்தருட னைசித்தர் தஞ்செயலும்
பேசி னிவர்கடொழில் பேதமோ—பாசிழையாள்

362. அப்படியே மாலி லமுழ்ந்தினு ளேரகத்திற்
செப்பு திருமலைவாழ் செவ்வேளே—முப்புரிநூல்

363. வாணனே வள்ளியூர் வானவனே பொற்பணியின்
பூணனே தென்னிலஞ்சிப் புண்ணியனே—நீணிலத்திற்

364. சேரத் திருவுளமோ சிந்தையில்லை யோவிந்த
வேரிக்குழ ருழு மெல்லியலை—ஆரமுடல்

365. காயுமோ வென்பளினிக் காதல்கொண்டு பெண்டுவைப்ப
தோயுமோ வெங்கள்குடிக் கொண்ணுதோ—நீயுந்தான்

366. சொந்தமுடன் பெண்டாயெந் தோகைதனைக் கொள்ளாயேல்
இந்த வழக்குவிடோ மென்பார்முன்—சிந்தையுடன்

367. தம்மிடத்தி லன்புவைப்போர் தங்களுக்கு வேண்டுவன
செம்மைதருஞ் செவ்வேளுஞ் சேயிழைக்கு—வெம்மைவந்து

368. காயாமற் சற்றே கடைக்கட் கிருபைவைத்துக்
சேயோனும் வேறூர் தெருச்சென்றான்—காயாப்

[தெரிவை]

369. பெரிய தெரிவையிவள் பேரிளம்பெண் டங்கை
தெரிவையர்க்குள் ளேராச செல்வம்—பரிவினரன்

---

357. சொற்றேன் : " குறப்பெண்.........தேனூறு கிளவிக்கு வாயூறி நின்றவன் " முத்துக். பிள்ளை. 15.

358. ஆழி - கடல்.

360. இயங்கள் - வாத்தியங்கள்.

362. மால் - காமமயக்கம்.

363. வள்ளியூர் : 23-ஆம் கண்ணியைப் பார்க்க.

364. வேரிக்குழல் - வாசனையையுடைய கூந்தல். ஆரம் - சந்தனம்.

368. காயா - பிறரைக் கோபியாத.

370. உண்ணஞ்ச மென்றே யுவமித்தோ மாயினிவள்
கண்ணஞ்சி ஞரைப்பார் காசினியில்—நண்ணுநுதி
371. அம்பு முறையி லடங்கி யொடுங்கிவிடும்
வெம்பும் விழிக்கணைக்கு வெள்கியே—சொம்புபெறும்
372. பாந்தத் தயலென்றும் பாரவவ்வில் ரண்டென்றும்
மாந்தர்களை யேவு மதர்விழியாள்—சாந்தணியும்
373. கொங்கைக் கிணையாக் குலாவவிள நீர்தாளில்
தொங்கித் தலைகீழாய்த் தூங்குமே—பொங்கிவளர்
374. விந்தம் புவியினுக்குண் மேருவரன் வில்லாகும்
எந்தமலை யிந்தமுலைக் கீடாகும்—சந்திரனேர்
375. வத்திரத்துக் கொப்பாக வாரிச நான்முகனை
நித்தியமுந் தாங்கிநிற்கு நீரினுக்குள்—ஒற்றின்
376. தொடையாம் பதினெட்டிற் சொன்னபதின் மூன்றே
இடையா யுடைய விடையாள்—இடைமேல்
377. வரைமேல் வரைகளின்மேல் வான்கமுகி னீலம்
நிரையாகப் பூத்தநெடுங் கொம்பு—விதியாரம்
378. மாதவரை முன்னுண் மயக்கவந்த மாதரசி
மாதரைவிட் டேகாத மாணிக்கம்—மாதரெல்லாம்
379. சூழ்ந்து வணங்கித் தொழுதுநிற்ப வாசனமேல்
வாழ்ந்து கொலுவாய் மகிழ்ந்திருப்ப—வீழ்ந்து

---

370. நுதி - நுனி.

371. அம்பும் உறையில்; உறை - அம்பறுத்தூணி. சொம்பு - அழகு.

372. பாந்தத்து அயல்: 'ப' என்ற எழுத்து வரிசையின் ஈற்றயல்; என்றது 'போ' என்பதை. வவ்வில்ரண்டு: வா. போவென்றும் வாவென்றும் ஏவும்.

374. விந்தம் - விந்தமலை. புவியினுக்குள்ளாகும் என்று 'ஆகும்' என்பதை முன்னுங் கூட்டுக. ஈடு - ஒப்பு.

375. வத்திரம் - முகம்; இது வக்த்ரம் என்பதன் திரிபு. ஒற்று - மெய்யெழுத்து.

376. தொடை - வரிசை. பதின்மூன்று: லகரஒற்று; அதனை இடையெழுத்தாக உடையது இல்லையென்றசொல்; இடை இல்லையென்றபடி.

377. வரையென்றது வயிற்றிலுள்ள மடிப்புக்களை. வரைகளென்றது நகில்களை. கமுகென்றது கழுத்தை. நீலமென்றது கண்களை. விதி - நூலின் விதி.

378. மா தரைவிட்டு - பெரிய பூமியைவிட்டு.

379. கொலு.வாய் - கொலுவில்.

380. சதங்கைதண்டை பாடகமுந் தாம்பாடப் பாடும்
மதங்கி யொருவனிதை வந்தாள்—இதம்பெறவே
381. மின்னேபொன் னுட்டரசு விட்டகன்று மண்ணுலகில்
அன்னோநீ வந்த ததிசயமே—துன்னுமுலை
382. விண்டுக் குடையினைப்போல் வீண்குற்றங் கூந்தலுக்கு
வண்டுதான் செய்ததுண்டோ மாங்குயிலே—வண்டைக்
383. களங்கமறப் பாடிக் கருதிவெல்வ னென்றே
விளங்குமிசை பாடினியும் விள்ள—வளம்பெருகு
384. செந்தூர் திருமலையான் சீர்வேள்வி நன்மலையான்
நந்தூர் திருவாவி னன்குடியான்—சந்தூரும்
385. தென்னிலஞ்சி வீற்றிருக்குஞ் செவ்வேள் தசாங்கமெல்லாம்
உன்னி யுரையென் றுரைத்தலுமே—மன்னிவளர்
386. பாரார் பெருமை பகர்கந்த மாதனமாம்
சீரார் வரையின் செழுமைகளும்—பேரான
387. முன்னு ரியநாடு மோன முனிவர்புகழ்
தென்னு ரியநாட்டின் செல்வமும்—எந்நாளும்
388. பன்னிலஞ்சித் தாதியரும் பார்த்துமகிழ் வெய்துமிந்தத்
தென்னிலஞ்சித் தானச் சிறப்பும்—இந்நிலத்தில்
389. குத்திரம்வெண் குட்டமுடன் கோடி வினையறுக்கும்
சித்திர மாநதியின் சித்திரமும்—நித்தியமும்
390. நாடிரண்டைஞ் ஞூறு நரவரியும் போயுலவும்
கோடிரண் டாயிரமார் குஞ்சரமும்—நாடியே

381-2. முலைவிண்டுக்கு - நகிலாகிய மலைக்கு. உடை - ஆடை. நகிலுக்கு ஆடை குற்றஞ்செய்ததாவது மேல்மூடியிருத்தல். கூந்தலுக்கு வண்டு குற்றஞ்செய்தலாவது மொய்த்தல்.

384. நந்து - சங்கு.

386. கந்தமாதனம் - கைலையைச்சார்ந்த ஒருமலை; இது முருகக் கடவுளுக்குரியது; செந்தூருமாகும்.

387. முன் ஆர் இயம் நாடும். தென்னுரியநாடு - திருவிலஞ்சியுள்ள நாடு.

388. பன்னில் அம் சித்தாதியரும்; சித்தாதியர்-சித்தர் முதலியோர்.

389. குத்திரம் - க்ஷுத்ரம்; "குமரகண்டங்குத் திரம்பேய் கயரோகன்சார் பிரேதம், இவைபிறவு முடற்குட்ட முதற்பிணியுந் தீர்த்து" (சேது. துராசார. 29). சித்திரம் - அழகு.

390. நரவரி - நரசிங்கம். ஆயிரம் நரசிங்க அவதாரமாயினும் உலாவுகின்ற குஞ்சரம்; அயிராவணம்.

391. வேலா யுதம்படைத்த மீளித் திருக்கரமும்
காலா யுதம்படைத்த கைக்கொடியும்—மேலான
392. வெற்றியுடன் வீரம் விளங்குமன்ற லம்முரசே
உற்று முழங்கு முயர்முரசும்—பற்றித்
393. திடம்பலரும் போற்றத் திருமார்பிற் சூடும்
கடம்பலர்ப்பூங் கொத்துக் கணியும்—அடங்கிக்
394. குமரன் றுணையெனவே கோவுலகங் கூறி
அமருந் திருவாணை யன்பும்—குமரவேள்
395. வென்றித் தசாங்கத்தின் மெய்ம்மைபெறும் பாட்டமுதம்
ஒன்றிச் செவிவாயி னுட்புகுத—மன்றல்சேர்
396. கூந்தற் பிணையாசை கோடிகொண்டாள் காமவெள்ளம்
நீந்தப் புணைகாணுள் நின்றயர்ந்தாள்—சாந்தகுண
397. வல்லி விறலிதனை வாவென் றருகழைத்துச்
சொல்லியே காமத் துயர்செறித்தாள்—வல்லதெல்லாம்
398. பேசுவன பேசிப் பிதற்றுவன தான்பிதற்றி
ஆசையுடன் சேருமென்றே யன்றிசைப்ப—நேசமுடன்
399. சங்கந் திமிலை சமுத்திரம்போ லேமுழங்கப்
பொங்கடியார் சீரோசை போந்திசைப்பத்—தங்கவே
400. செய்ய திருநாமஞ் சீரடியேற் கன்றளித்த
மெய்யன் றிருமலைமேல் வீற்றிருப்போன்—பையரவம்
401. பூண்டார் புகழ்பூண்டார் போற்று மடியவரை
ஆண்டார் திரிகூடத் தைம்முகனுர்—வேண்டவரும்
402. ஆறு முகனிலஞ்சி யைய னெழுந்தருளி
ஏறிவரும் வைய மெதிர்தோன்றக்—கூறியதோர்
403. மூவர்க்கு ளேயொருவன் மொய்தமிழ்க்கு நீர்க்குளத்தில்
ஆவற் பொருள்கைக்கு ளானதுபோல்—தாவியே
404. இன்பவெள்ள மேற்கொண் டிருகைசிர மேற்கூப்பி
அன்பினுடன் பாதத்தி னம்புயமும்—துன்பமற

391. காலாயுதம் - கோழிச்சேவல்.

392. மன்றல் - கலியாணம்.

393. கணி - கண்ணி.

396. கூந்தற்பிணை : தெரிவை. புணை - தெப்பம் ; “ காமவெள்ளம் நீந்தவொரு புணையின்றி ” திருக்குற். மந்தமாருதச்.

402. வையம் - தேர்.

403. ஒருவன் : சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர். நீர்க்குளத்தில் - திருவாரூர்க் கமலாலயத்தில். பொருள் - திருமுதுகுன்றத்தில் மணிமுத்தா நதியிலிட்ட பொன்.

405. மார்பழகுந் தோளழகும் வத்திரத்தி னல்லழகும்
தேரழகுங் கண்டாள் திகைப்புற்றாள்—பேரழகின்
406. மன்மதனே யுன்றன் வளர்குடையு முன்றேரும்
என்மதியை யுண்டே யிடர்செயுமோ—நின்மதத்தாற்
407. சூர்மதத்தைச் செற்றேன் றொடர்பெனக்கு முண்டாகிற்
சீர்மதியுந் தென்றலுந்தாஞ் சீறுமோ—ஓரென்று
408. பன்னிப் பிதற்றுதலும் பன்னிரண்டு கையோனும்
சின்னக் குயிலோனுந் தேருமாய்—மன்னித்
409. திருமறுகிற் சென்றேகச் சேயிழைசெவ் வேளை
உருவெளியிற் கூடி யுகந்தாள்—பெருமைசேர்

[பேரிளம்பெண்]

410. பேரிளம் பெண்ணொருத்தி பேருலகங் கட்கெல்லாம்
சீரிளம்பெண் ணானை திருவனாள்—பார்பிளந்து
411. பொன்னாட்டை யெல்லாம் பொருதுவென்று பொன்மலையை
இந்நாட்டை வெல்லு மிருதனத்தாள்—நன்னாட்டில்
412. வேளையம்புக் கம்பேவி மேலு மவளைவெல்ல
வாளும்புக் கேவு மதர்விழியாள்—நாளும்புக்
413. காலுக்கு நேருதர மம்மலைக்கு நேருமுலை
நூலுக்கு நேரான நுண்ணிடையாள்—பாலுக்கு
414. நேர்மொழியார் சூழ நெடுவேள் ரதிபணியத்
தாருலவு சிங்கா சனத்திருந்தே—ஏருலவு
415. பண்டுமின்று மென்றும் பகரிளையான் யாவனென்று
கண்டின்று சொல்லுமென்று கட்டுரைப்ப—மண்டலத்தில்
416. அன்ன நடையா ரவனி புரந்திருக்கும்
மன்னவரைச் சொல்ல மடமயிலும்—இன்னவரில்
417. மிக்கவர்கள் யாவரென்று வேதியரைத் தான்வினவத்
தக்கபதி னெண்கணமுஞ் சாற்றியே—திக்கரசர்
418. ஆதி முனிவருக்கு ளானமார்க் கண்டனுடன்
நீதிமக வானை நிகழ்த்தியே—போத

405. வத்திரம் - முகம்.
406. குடை : சந்திரன். தேர் : தென்றல்.
407. ஓர் - இதை நினைப்பாயாக.
408. சின்னக்குயிலோன் - குயிலாகிய சின்னத்தையுடையவன்; சின்னம் - காளம்.
412. வேள் ஐ அம்புக்கு - காமனுடைய ஐந்துமலர்ப்பாணங்களுக்கு.
418. போத - மலரிலுள்ள.

419. அயன்மாலைச் சொல்லி யவர்களுக்குண் மேலாம்
செயமாந் திரிகூடத் தேவன்—நயமாகத்
420. தந்தபிள்ளை யோரிருவர் தந்திமுகன் முன்னோனென்
றிந்தவகை யெல்லா மியம்பியே—கந்தனே
421. என்று மிளையா னெவர்களுக்குந் தானிளையான்
துன்றிளையான் றென்னிலஞ்சிச் சோதியென்றார்-நன்றென்றே
422. சொன்னவர்கள் வாய்நிரம்பச் சொன்னஞ் சொரிவித்துப்
பொன்னரைநாண் சாலுவைகள் பொற்கடுக்கன்-மின்னுமொரு
423. கண்டசரங் கட்டுவர்க்கங் கற்கட்டு வட்டமனம்
கொண்டதுவாய் கொள்ளாமற் கூர்ந்தளித்துத்-தண்டலையில்
424. உய்யானஞ் சென்றே யொருகடப்பங் கன்றெடுத்துச்
செய்யோன்பே ரிட்டுநட்டுச் செப்பியே—மெய்யாகக்
425. கட்டினுள் போற்றுங் கடப்பமலர் பூத்தவுடன்
மட்டிலா நல்ல மகிழ்ச்சிபெற்றே—இட்டமுடன்
426. அங்கனையார் கூடி யழகு குரவையிட்டுப்
பொங்கு பதலைபம்பை புக்கியம்ப—இங்கெவரும்
427. காண்டிரெனத் திங்கடொறுங் கார்மயிலின் மேற்பவனி
வேண்டியே யாரல் விழாவெடுத்தே—ஈண்டுபொன்னும்
428. ஓதனமு நல்கி யுயரடியார் தங்களுக்குச்
சாதனமா முத்திநிலை சாற்றியே—போதக்
429. கடப்ப மலரெடுத்துக் கண்ணிகட்டிச் செவ்வேள்
தடப்புயத்திற் சாத்துவமோ வென்னத்—திடப்படவே
430. பெண்ணா ரமுதம் பிரியமுட னேயுரைப்பத்
தண்ணா ரமுதே தனிமயிலே—கண்ணேகேள்
431. இந்திரனுர் பத்தர்மல ரேழை யடியர்மலர்
சந்தவரைக் கும்பன் றனிமலர்கள்—அந்தமுற
432. முந்நூன் மணிமார்பர் முப்போதுஞ் சாத்துமலர்
எந்நேரஞ் சூடு மிணையடிக்குப்—பொன்னேநீ

---

421. "என்று மிளையாய்" (முருகு. இறுதி வெண்பா); "என்று மழியாத விளமைக்கார" திருப்புகழ்.

423. கூர்ந்தளித்து - மிகுதியாக அளித்து.

427. ஆரல்விழா - கிருத்திகைத்திருவிழா. 428. ஓதனம் - அன்னம்.

431. சந்தவரை - சந்தனமரத்தையுடையமலை; பொதியின்மலை. கும்பன் - அகத்திய முனிவர்.

432. முந்நூல் மணிமார்பர் - அந்தணர்.

433. யேயெடுத்துச் சாத்துமல ரேரு தெனமறுப்பப்
போயெடுத்து வல்லி புலம்புதலும்—வாயெடுத்துப்
434. பாடு மடியார் பகர்ந்த படிதிருக்கூத்
தாடும் பெருமா னறுமுகவன்—நீடும்
435. கொடியார் தமைச்சாடுங் கொற்றவைக்கு மைந்தன்
அடியார்க் கெளியனலை வாயான்—பொடியாரும்
436. குற்றாலத் தண்ணல் குழல்வாய் மொழியுமைசேர்
வற்ரு வடவருவி யான்மைந்தன்—கற்ருய்ந்து
437. சட்டி விரதஞ் சகத்திருந்த பேர்க்குமன
திட்ட வபீட்டமெல்லா மீந்திடுவோன்—கெட்டியாய்த்
438. தென்னிலஞ்சி வீற்றிருப்போன் செண்பகவி நாயகர்க்குத்
தன்னிகரில் லாத துணைச் சண்முகத்தோன்-முன்னரெல்லாம்
439. பூத கண நடப்பப் பொய்ம்மையில்லா மெய்யடியார்
ஏதமறப் பின்னே யிசைந்துவரப்—போதமுறும்
440. கும்பன் முதன்முனிவர் கொண்டாடிப் போற்றிவர
இம்பரிலே யைந்தருவு மீந்துவரத்—தம்பமாம்
441. தேவர்சே ஞைபதியாஞ் செட்டிப் பெருமான்றேர்
தாவியே யவ்வேளை தானெய்த—ஆவலுடன்
442. காணுமற் போனபொருள் கண்டவர்போ லுண்மகிழ்ந்து
நாணும லங்கே நடந்துசென்ருள்—வீணுளாய்ப்
443. போச்சுதே நேற்றுவரை பூங்குயிலா ரேயெனக்கும்
வாச்சுதின்றே யென்று வணங்கினுள்—பேச்சதனுல்
444. வேதியர்கள் சொன்னதெல்லா மெய்யே குமரனென்றே
ஓதி யுணர்ந்தா ளுவப்புற்ருள்—வீதியிலே
445. வந்தானைப் போற்றி மகிழ்ந்தெடுத்த புட்பமெல்லாம்
சந்தாபந் தீரவே சாத்தினுள்—கொந்தாரும்
446. கோதை சரியமலர்க் கோதைபோ லேபணிந்தாள்
போத விரண்டுகுடம் பொன்பெற்ருள்—ஊதைக்கான்

---

435. கொற்றவை - துர்க்கை. அலைவாய் - திருச்செந்தூர்.

438. செண்பகவிநாயகர் - திருக்குற்ருலத்து விநாயகர்; இவ்விநாய கர் மேலகரத்திலுள்ளார்.

440. இம்பரில் - இவ்வுலகத்தில்.

442. சென்ருள் : சென்றவள் பேரிளம்பெண்.

445. புட்பம் - தான் வளர்த்த கடம்பமரத்தின் மலர்கள். சந்தா பம் - வெம்மை.

446. கோதை - கூந்தல், மாலை. போத - நிறைய. இரண்டுகுடம்

447. மான்மகளைக் கூட மயங்கித் தியங்கினீர்
மான்மகளைக் கூட மயங்கிலீர்—மான்மகளைக்
448. கொள்ளாத கோட்டாலை கொண்டீ ரெனைமதனும்
கொள்ளாத கோட்டாலை கொள்வானேன்—வள்ளியென்னும்
449. கொஞ்சக் குறத்திதன்னைக் கொண்டீர் சசிவருத்தும்
கொஞ்சந் தவிர்த்தெனையுங் கொள்ளீரோ—இன்சொலவள்
450. வள்ளிக் கொடிச்சி வளர்கொடிச்சி வன்கொடிச்சி
வள்ளற் கொடிச்சியும்நான் வாய்ப்புக்கால்—எள்ளலறப்
451. பெண்டுவைத்துக் கொள்வீர் பெருமையுண்டா மான்மகளைக்
கொண்டதுபோற் கொஞ்சங்கள் கூறுரே—மண்டலத்தில்
452. அங்கவளு மானைமக ளல்லவோ நாயடியேன்
பொங்கவனி வேந்தர் புதல்விகாண்—மங்கையவள்
453. பேரிளம்பெண் ணேயடியேன் பேர்பெரிய தேர்வேந்தர்
காரியமோ வீரியமோ கைக்கொள்வார்—நீரும்
454. மணந்தான் மயக்கமறும் வாய்முத்தந் தந்தே
அணைந்தாலென் ளுசையறு மென்ருட்—கிணங்கிருவர்
455. தங்கள்முகம் பார்த்துத் தனிக்கிருபை மூரலே
புங்கமுடன் செய்தான் புகழ்வேலன்—வங்கணமாய்ச்
456. சொன்ன வெழுவருக்குஞ் சொல்லரிய மாலேறப்
பொன்னகரும் பன்னகரும் பூவுலகும்—நன்னகரும்
457. மீறி நெறியேற மிக்கசைவந் தானேற
மாறிலாச் செங்கோல் வளர்ந்தேற—ஈறிலாக்
458. குற்ருலம் வாழக் குழல்வாய் மொழிவாழ
வற்ரு வடவருவி வாழவே—பற்ருக

பொன் பெற்ருள் - இரண்டு குடங்களைப் போன்ற தனங்களிற்பசலையைப் பெற்ருள்; பொன் - பசலை. ஊதை - காற்று. கான் - காடு.

447. மான் மகள் - மானின்மகளாகிய வள்ளி, மாலின் (மால் - இந்திரன்) மகளாகிய தேவயானை. 448. கோட்டாலை - துன்பம்.

449. கொஞ்சக்குறத்தி - சிறுமையையுடைய குறமகள். சசி - சந்திரன்.

452. அவளென்றது தெய்வயானையம்மையை. அவள் மங்கை.

453. அடியேன் பேரிளம்பெண்.

454. இருவர் - வள்ளியும் தெய்வயானையும்.

455. வங்கணமாய் - நேசமாக.

456. எழுவர் - பேதைமுதலிய ஏழுபருவமகளிர். மால் - காமமயக்கம். பொன்னகர் - தேவலோகத்திலுள்ளார். பன்னகர் - நாகலோகத்தினர். நன்னகர் - திருக்குற்ருலம்.

459\. மாதங்கண் மும்மழைகண் மங்காமல் வாழவே
வேதங்கண் மெய்ப்பொருள்கண் மெய்வாழ—நீதங்கள்

460\. சீருடையார் வாழத் திருவாழத் தென்னிலஞ்சி
ஊருடையான் போந்தா னுலா.

வாழ்த்து

(வெண்பா)

முத்திதருங் குற்றால முற்றுமே வாழிவெற்றிச்
சத்தியணி வேன்முருகர் தாம்வாழி—எத்திசையும்
சீர்வாழி பத்தர் செயம்வாழி தென்னிலஞ்சி
ஊர்வாழி வாழி யுலா.

திரு இலஞ்சி முருகன் உலா முற்றிற்று.

Kabeer Printing Works, Madras (3456)

முகவுரை.

தேவாரம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடலிடை மலைக டம்மா லடைத்துமால் கருமமுற்றித்
திடலிடைச் செய்த கோயில் திருவிரா மேச்சு ரத்தைத்
தொடலிடை வைத்து நாவிற் சுழல்கின்றேன் றூய்மை யின்றி
யுடலிடை நின்றும் போறா வைவராட் டுண்டு நானே.

தேவையுலா என்பது, இராமேசுவரத்துத் திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய **ஸ்ரீ** இராமநாதர்மீது பலபட்டடைச் சொக்கநாத பிள்ளையால் இயற்றப்பெற்றது; தேவை - இராமேசுவரம்; இது பாண்டிநாட்டிலுள்ள பாடல்பெற்ற பதினான்கு சிவஸ்தலங்களுள் ஒன்று.

உலாவென்பது தமிழ்ப்பாஷைக்குரிய தொண்ணூற்றாறுவகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று; பேதை முதலிய எழுவகைப் பருவமகளிர்களும் தன்னைக்கண்டு காதல் கூரும்படி ஒருதலைவன் வீதியிற் பவனி போந்தானென்று அவனுடைய அரிய செயல்களைப் பலவகையாகப் புலப்படுத்திக் கலிவெண்பாவாற் பாடவேண்டுமென்பது அந்நூலுக்குரிய விதி; வீதியென்றது இங்கே உருத்திரகணிகையருடைய தெருக்களை.

இந்நூலால், ஸ்ரீ இராமநாதருடைய பெருங்கருணைத்திறமும் இராமேசுவரத் தலவிசேடங்களும் தீர்த்தவிசேடங்கள் முதலியனவும் வேறு தலபுராண கதைகளும் பழைய சிவபுராணங்களிற் காணப்படும் அரியசரித்திரங்களும் நாயன்மார்களுடைய அருமைச்செயல்களும் பலமுகமாக அவ்வவ்விடத்து அறியலாகும். பொருளை எளிதில் விளக்கும் மடக்கு சிலேடை முதலிய சொல்லணிகளும், முக்கியமான பொருளணிகளும், கேட்போர்களை விரைவில் வியப்பிக்கும் தொனிகளும் இதிற் பரக்கக்காணலாம். அன்றியும், இத்தலத்தில் உள்ள ஆரியர் ஐந்நூற்றுப்பன்னிருவர் என்பது ௯௪ - ஆம் கண்

ணியாலும், பண்டைக்காலத்தில் இத்தலத்தில் இன்ன இன்ன திருப்பணிகள் இன்னாரின்னாராற் செய்விக்கப்பெற்றனவென்பது கூஎ - ஆம் கண்ணி முதலியவற்றாலும், இரகுநாதசேதுபதி கட்டுவித்த மண்டபம் ஒன்றில் உத்ஸவகாலத்தில் இராமநாதர் எழுந்தருளினரென்பது சுஈ - ஆம் கண்ணியாலும், திருத்தேர் சேதுபதிகளாற் செய்விக்கப்பெற்றதென்பது கoஅ - ஆம் கண்ணியாலும், இராமநாதருக்குச் சாத்திய திருவாடை விஜயரகுநாதசேதுபதியால் அளிக்கப்பெற்றதென்பது சுஎ - ஆம் கண்ணியாலும், அவர் திருத்தேர் வடமுகூர்த்தம் செய்தனரென்பது கஈஅ - ஆம் கண்ணியாலும் விளங்குகின்றன. இன்னும் இங்ஙனம் விளங்குவன பல.

இந்நூலாசிரியர், கவிராயரென்றும் புலவரென்றும் வழங்கப்பெறுவர். இவருடைய வாக்கின் பெருமை இத்தமிழ்நாட்டில் யாவருக்குந் தெரிந்ததாதலால், அதைப்பற்றி இங்கே ஒன்றும் எழுதத் துணிந்திலேன்.

திருத்தேர் வடமுகூர்த்தம் செய்தவர் விஜயரகுநாதசேதுபதி என்று கூறியிருத்தலால் அவர் காலமும் இந்நூலாசிரியர் காலமும் ஒன்றென்பதும் இந்நூலை இயற்றுவித்தவர் அவரென்பதும் விளங்குகின்றன.

பண்டைத் தமிழ்நூல்களிற் காணப்படாத ஒருவகைச்சொற்கள் இந்நூலிற் சிலவிடத்து வந்துள்ளன; இடத்துக்கேற்ற சிறப்புள்ளனவென்று கருதி அவை பெரியவர்களால் அக்காலத்து அங்கீகரிக்கப் பெற்றனபோலும்.

இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ருo - வருடங்களுக்கு முன்பு அன்பர்களுடன் நான் சேதுபுராணத்துப் பாலோடைச் சருக்கத்திற்குப் பொருள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தபொழுது திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹாவித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், "மேலான கத்துருவின் வீழ்சலத்தா டந்தணிக்கப், பாலாவியாகிய பாலோடையும்" (கண்ணி-கூக) என்பதைக்கூறி, அதிலுள்ள 'சலதோடம்', 'பாலாவி' என்பவற்றைப் பலபடப் பாராட்டி, "இது தேவையுலா" என்றும், "இதில் உச - தீர்த்தங்களும் இப்படியே ஒவ்வொரு நயம்படக் கூறப்பெற்றுள்ளன" என்றும் சொன்னார்கள். அதுவே இந்நூலைத்தேடி ஆராய்ச்சிசெய்யும்படி பண்ணுவித்தது.

இந்நூலின் முதற்பதிப்புக்குத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்தலைவர்களாகிய ஸ்ரீமத் அம்பலவாணதேசிகரவர்கள் அளித்த பிரதியும், ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரதியும், மேலகரம் ஸ்ரீ திரிகூடராசப்பக்கவிராயரவர்கள் வாங்கித்தந்த பிரதியும், இரண்டாம் பதிப்புக்கு வேறு சில பிரதிகளும் உபயோகமாக இருந்தன.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராஸனாதிபதியாக விளங்கிய ஸ்ரீமான்: பொ. பாண்டித்துரைஸாமித்தேவரவர்கள் விரும்பியபடி இதனைச் செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், கக - ஆவதாக முதன்முறை 1907-ஆம் வருஷத்தில் வெளியிடலாயினன்.

அச்சுப்பிரதிகள் இப்போது இல்லாமையாலும் மறுபடி வெளியிடவேண்டுமென்று சில அன்பர்கள் தூண்டினமையாலும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தாரின் அநுமதிபெற்று இப்போது இரண்டாமுறை பதிப்பிக்கலானேன்.

இப்பதிப்பில், சில இடங்களில், மூலம் சிற்சில திருத்தங்களையடைந்திருப்பதன்றி, குறிப்புரைகளும் ஆங்காங்கு அதிகமாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

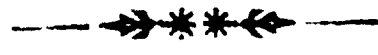
சிதம்பரம்,
10—7—25.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

கணபதி துணை.

பலபட்டடைச் சொக்கநாதபிள்ளை இயற்றிய

தேவையுலா.



காப்பு.

ஆதியுலாக் கொண்ட வமலனிரா மேசன்மேற்
சோதியுலாத் தேவையுலாச் சொல்லவே - காதலாம்
தந்தத்தொந் தித்தந்தித் தாவென்றா டுஞ்சிவன்சேய்
தந்தத்தொந் தித்தந்தித் தாள்.

நூல்.

க. நீர்கொண்ட மேக நிறங்கொண்ட மால்கமலப்
போர்கொண்ட கண்மலராற் பூசிக்கும் - சீர்கொண்
உ. டுபமன் னியுவி னுபதேசம் பெற்றுய்ந்த
செபமன் னியபூசை செய்யும் - இபமென்ன
௩. வந்து பிறந்த மதலையைச் சாம்பனென
இந்துகுலத் தொன்றுபெய ரிட்டழைக்கும் - வெந்துயரை
ச. மேன்மாற் றும்வில்வோத கேச்சுர லிங்கத்தை
ஆன்மார்த்த பூசையா வர்ச்சிக்கும் - நான்மறையின்

குறிப்புரை.

காப்பு.

ஆதியுலா - சேரமான்பெருமாள்நாயனார் அருளியவுலா. தேவை - இராமேசுவரம்; நூலின் கசு, கஉக, உஉசு, உசஅ, ௩௩அ, ௩௯0-ஆம் கண்ணிகளிற் காண்க. மூன்றுமடியில், 'தந்த' என்பது முதலியன தாளவொற்றுக்கள். சொல்லத் தாள் காதலாமென்க.

நூல்.

க. மால் எழுவாய்.

உ. உபதேசம்பெற்றதை, கூர்மபுராணம், பூர்வகாண்டம், ௩க-ஆம் அத்தியாயத்திற்காண்க. செபம் - ஜபம்.

௩. மதலையை - சாம்பவனாகிய பிள்ளையை. சாம்பனென்பது சிவபெருமானுடைய திருநாமம். ஒன்றுபெயர்-ஒருபெயர்; "ஒன்று தரினன்" சீவக.

ச. வில்வோதகேச்சுரம்—ஒருசிவஸ்தலம். ஸ்ரீகண்ணபிரான், நரகாசுரனைக்கொன்று தேவலோகஞ்சென்று பாரிசாததருவை அபகரித்தபின்பு பாரியாத்திரமலையையடைந்து, அதற்கு வரங்கொடுத்துவிட்டுத் தாம் நினைத்தமாத்திரத்தில் வந்த கங்கையில் ஸ்நாநம் செய்து, கங்காதீர்த்தமும் வில்வமும்

ரு. வேர்பெற்ற வீதி விடங்கரைப் பாற்கடலின்
மார்பிற் சுமந்து வணங்கியும் - நேர்பெற்ற

சு. தொண்டு புரியுந் தொழும்பெலா நாளுளுங்
கண்டு புரியுங் கருணையால் - வண்டருல

எ. கின்னு நடுங்கு மிராவணனைக் கொன்றபழி
தன்னை யகற்ற றலைக்கீடா - என்னையோர்

அ. பல்லா யிரவர் படைத்த மலமாதி
யெல்லா விருளு மினிதகற்றத் - தொல்லைநாட்

உச - தீர்த்தங்கள்.

கூ. கால வரையடைந்துங் கால வரையடையாச்
சீல முடையசக்ர தீர்த்தமும் - கோலவரைப்

கo. பேதையொரு பாகன்போற் பேயுடனேயாடும்
வேதாள தீர்த்தமெனு மென்புனலும் - பூதலத்து

கக. வாவுந் திடமதிக்கு வந்த மறுத்தடைந்த
பாவ விநாசப் பசுந்தடமும் - ஆவலாற்

கஉ. சீதைதரும் பட்டத்தாற் றேவேந் திரப்பட்டங்
கோதகன்ற தாஞ்சீதா குண்டமும் - நீதிபோய்த்

கங. தேயமிழந் தோனிழந்த தேர்பரியெ லாங்கவந்த
வாயி லுதிப்பித்த மங்கலமும் - நேயத்தால்

வைத்து அதற்றிர்சிவபிரானை ஆவாஹனஞ்செய்து, தாம் கொணர்ந்த பாரிசாத மலர்களால் அருச்சனைபுரிந்து துதித்ததனால் அவ்விடம் வில்வோதகேசுவர மென்று திருநாமம் பெற்றது. இது, பாரதம், ஹரிவம்சம், விஷ்ணுபர்வம், எடு-ஆம் அத்தியாயத்திற்கண்டது.

ரு. வீதிவிடங்கர் - திருவாரூர்த்தியாகராசர். [சொல்.

எ. தலைக்கீடு - வியாஜம். என்னை - என்ன வியப்பு ; ஓர், இடைச்

கூ. காலவரை - காலவரானிவரை, கால எல்லை. சக்கரதீர்த்தமுதலிய உச - தீர்த்தங்களின் விசேடங்களையும் ஆடிப்பேறுபெற்றோர் இன்னார் என்பதையும் சேதுபுராணத்துள்ள சக்கரதீர்த்தச்சருக்க முதலியவற்றால் முறையே அறிந்துகொள்க. நூலாசிரியர், ஒவ்வொரு நயம் புலப்பட உச - தீர்த்தங்களையும் முறையே கூறியிருக்கும் அழகு கூர்ந்துணர்ந்து இன்புறற்பாலது.

கo. பேதையொருபாகனைப்போல-சிவபெருமான் பேயோடாடுதல் போல. பேய் - சுதர்சனனாகிய பேய்.

கக. திடமதி - ஓரந்தணன் பெயர். மறு - அவனடைந்த பாவம்; சந்திரனுக்குள்ள களங்கமென்பது மற்றொருபொருள். [ஹத்திதோஷம்.

கஉ. பட்டம்-குளம், பதவி. கோது-இந்திரனைச் சார்ந்திருந்த பிரஹ்ம

கங. தேயமிழந்தோன் - மனோசவனென்னும் அரசன். கவந்தம்-நீர், தலைபோனஉடம்பு; தலைபோன உடம்பிலிருந்து தேர்முதலியவை தோற்றின

க௪. ஏத்திய நல்லோரை யேகாந்த ராமன்பாற்
சேர்த்து விடுமமுத தீர்த்தமும் - பூத்தமலர்

க௫. வீட்டிலுறை வேதாவை மிக்கமக வானாக்
கூட்டி யருள்பிரம குண்டமும் - வாட்டமுறு

க௬. நொய்யமனத் தன்மசுத னூறுமக வானாச்
செய்யு மனுமகுண்ட தீர்த்தமும் - ஐயமற

க௭. மானத வாவிவடி வாய்த்தெய்வ யானைதனை
யீனு மகத்தியனா ரேல்வையும் - மேனாளில்

க௮. மெய்கழுவ வந்த விசயன் றமையனுக்குப்
பொய்கழுவி ராமர்திருப் பொய்கையும் - தெய்வதங்கள்

க௯. வாழு மொருதேவை வந்து பலதேவர்
தாழு மிலக்குமணர் தம்புனலும் - சூழலகிற்

வென்பது மற்றொருபொருள். இது இராமவரலாறு, சேதுபுராணம், மங்கல தீர்த்தச்சருக்கமுதலியவற்றாலறியலாகும்.

க௪. 'ஏகாந்தராமம்' என்பது இராமேசுவரத்திலுள்ள ஓரிடம்; இராமர் இராவண சங்காரத்திற்குரிய காரியங்களைப் பலருடன் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கையிற் கடல்முழக்கம் ஒருவர்பேசியது ஒருவர்க்குக் கேளாமலிருக்கும்படி செய்தமையின் அவர் கோபிக்க, உடனே கடல் ஓசையின்றி அடங்கியதனால், அவ்விடத்திற்கு ஏகாந்தராமமென்றும், ஏகாந்தராமநகரம் என்றும் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இராமபிரானுக்கு ஏகாந்தராமனென்றும் பெயர்கள் உண்டாயின; "மாயோ னடக்கும், அங்கடலைப் போலடங்கி நிற்க" என்றும், "இமைக்குங் கடலேழி லேகாந்த ராமன், அமைக்குங் கடல்பார்த் தமர்ந்தீர்" என்றும் பின் வருதல் காண்க; ௬௧, ௬௭.

க௫. வேதா - பிரமர். மகவான் - யாகத்தையுடையவன், இந்திரன், பிரமதேவரை இந்திரனாகச் செய்ததென்பது மற்றொருபொருள்.

க௬. தன்மசுதன் - தருமசுதன்; இவன் ஓரரசன். நூறுமகவான் - நூறு பிள்ளைகளையுடையவன், இந்திரன்; தருமசுதனானவனுமொருவனை இந்திரனாகச் செய்ததென்பது மற்றொருபொருள்.

க௭. மானதவாவி - கைலை அல்லது இமயமலையிலுள்ள ஒரு தெய்வப் பொய்கை. தெய்வயானை - சக்திவாளையுடையவனைத் தாங்குதற்பொருட்டுச் சிவாஞ்ஞையால் தோன்றியயானை. ஏல்வை - குளம்; "மதிக்கு மகத்தியனார் வாவிவந்த வேழத, அதுக்கமைய யனைய துடையார்" என்பர் பின்னும்; ௨௨௨.

க௮. மெய் - உடம்பு. விசயன் தமையன் - தருமபுத்திரர். பொய் - துரோணாசாரியர் இறக்கும்படி கூறிய பொய்ம்மொழி. கழுவல் - நீக்கல். மெய்கழுவவந்தவனுக்குப் பொய்யைக்கழுவியதென்பது குறிப்புப்பொருள்.

க௯. தேவை - இராமேசுரம். பலதேவர் - பலராமர். ஒருதேவைப் பலதேவர்கள் வணங்கினார்களென்பது மற்றொருபொருள்.

௨௦. காந்திவருங் கூட்டைக் கழுவச் சுகமழுக்குத்
தீர்ந்து விடுசடா தீர்த்தமுஞ் - சாந்தமலர்

௨௧. கூற்றன் மகனைக் குபேரன் மகனாகத்
தேற்று மிலக்குமி தீர்த்தமும் - நாற்றிசையும்

௨௨. போய்முளைக்குஞ் சீதைபழி போக்குதற்காத் தண்ணீரிற்
றீமுளைக்கு மக்கினி தீர்த்தமும் - பூமியிலே

௨௩. தங்குமறை யான்றனுந் தந்துவிசும் பின்மறையான்
செங்கையு நல்குசக்ர தீர்த்தமும் - பங்கயத்தோன்

௨௪. மாலை முடியறுக்க வந்த பிரமகத்திக்
காலை யறுத்தசிவ கங்கையும் - வேலையெனப்

௨௫. பொங்குநீர்க் குள்ளே புழுங்கினேன் வெம்மையொரு
சங்கநீர் தீர்த்தசங்க தீர்த்தமும் - பங்கொருவன்

௨௬. ஒப்பரிய வையத்தி லோடிவந்து முந்நீரைச்
செப்பமுற நீந்தியமுத் தீர்த்தமும் - இப்புவியின்

௨௭. மாமிக்காய் மாமன்போய் மாமனைக் கொன்றபழி
சேமித் திடாக்கோடி தீர்த்தமும் - காமத்தால்

---

௨௦. கூடு - உடம்பு. சுகம் - சுகமுனிவர். அழுக்கு - மனமாசு; கூட்டைக்கழுவக் கிளி அழுக்குத்தீர்ந்ததென்பது மற்றொரு பொருள்; "நீடு சடா, தீர்த்த மொருசுகமுனி செம்மந் துடைத் தமைகேட், டார்த்தசுகமெல்லா மடைந்ததென" என்பர் பின்னும்; கஉரு - ம.

௨௧. கூற்றன் மகன் - தருமபுத்திரர். குபேரன் மகனாக - பெருஞ்செல்வமுடையவனாக. யமன் பிள்ளையைக் குபேரன்பிள்ளையாக்கியதென்பது மற்றொன்று. [தீமுளைத்ததென்றது வியப்பு.

௨௨. தீயில் தண்ணீர்தோன்றுவது முறையாக இருப்பத் தண்ணீரில்

௨௨ - ௩. பூமியிலே தங்குமறையான் - மூரிஹரனென்னும் அந்தணன். விசும்பில மறையான் - சூரியன். முனிவர்க்கு அளிய சக்கரதீர்த்தம் வேறு, இது வேறு. மறையானென்பது சிலேடை. [மகத்தியினது அடியை.

௨௪. மாலைமுடி - மாலையையணிந்த தலை. அறுக்க - அறுத்தலால். பிர

௨௫. நீர்க்குள்ளே புழுங்கினேன் - வற்சநாபமுனிவர். புழுக்கம் - நன்றி மறந்தோமேயென்னுமனவெப்பம். பெருவெள்ளத்திலுள்ளே முழுகியும் தீராத வெப்பம் ஒரு சங்கு நீராலே தீர்ந்ததென்பது மற்றொருபொருள்.

௨௫ - ௬. பங்கு ஒருவன் - முடவனாகிய இராயிகருவ முனிவன். வையம் - வண்டி. முந்நீர் - கங்கை யமுனை சரஸ்வதியென்னு மூன்று தீர்த்தங்கள்; காலில்லாதவன் பூமியில் ஓடிவந்து கடலை நீந்தினனென்பது மற்றொருபொருள்.

௨௭. மா மிக்காய் - பெருமை மிக்கது. மாமன் - திருமகள் கணவராகிய கண்ணபிரான்; மாமனைக் கொன்ற - தம்முடைய அம்மானாகிய கஞ்சனைக் கொன்ற. சேமித்திடா - பாதுகாவாது தொலைத்த.

௨௮. ஓசைநீர் தோய்ந்தோற் குருப்பசியின் வேதனைகள்
மோசனமாஞ் சாத்யா முதநீரும் - பேசொருவன்

௨௯. வெண்மை யிரைக்கழுவ மிக்க கருமயிராந்
திண்மை பெறுஞ்சருவ தீர்த்தமும் - வண்மையினாற்

௩௦. றூனை யரியையுஞ் சம்புவையும் விண்ணவர்தங்
கோனாகச் செய்த தனுங்கோடியும் - மாநிலத்தின்

௩௧. மேலான கத்தருவின் வீழ்சலதோ டங்கணிக்கப்
பாலாவி யாகியபா லோடையும் - மேலான

௩௨. நாணுருவா மம்புருவ நங்கை சிலையுருவின்
கோண லொழித்தகவி குண்டமும் - காண

௩௩. அரிதலை தன்னை யயனுடலிற் சேர்க்குஞ்
சரசுவதி காயத்ரி தாமும் - பிரச

௩௪. மொழுகுஞ் சுளைகளா வோங்குபுகழ்த் தேவை
முழுது மொருபழமா முன்னோர் - தொழுதிறைஞ்சுஞ்

௩௫. சேதுப் பலாமரமாச் சேதுப் பலாமரத்தின்
மீதிற் பழுத்த வியன்கனியின் - மேதகற்ற

௩௬. வான்போ லமுதென்றால் வாய்க்கசக்கத் தித்திக்குந்
தேன்போ னிறைந்த சிவக்கொழுந்து - மான்போர்வாள்

---

௨௮. நீர்தோய்ந்தோன் - புரூரவா. உருப்பசி - ஊர்வசி; நீராடியவனுக்கு அச்சத்தைத் தந்ததும் பெரும் பசி தீர்ந்ததென்பது குறிப்புப்பொருள். ஒருவன் - சுதரிசனனென்னும் அந்தணன்.

௨௯. திண்மை - இளமைப்பருவம்.

௩௦. அரி - குரங்கு. சம்பு - நரி. சேதுபுராணம், கவிசம்புச் சருக்கம்பார்க்க. திருமாலையும் உருத்திரனையும் இந்திரனாகச்செய்ததென்பது குறிப்புப்பொருள்.

௩௧. சலதோடம் - வஞ்சனையாலுண்டாகிய பாவம்; அது வினதையை அடிமையாக்கியது. பாலாவி - பாலவேது. கலசோதகத்தைத்தணித்தற்கு இது பாலாவியாயிற்றென்பது மற்றொருபொருள். பாலோடை - ஒருதீர்த்தம்.

௩௨. நாண் - நாணம். அம்புருவம் - அழகிய புருவம். நங்கை - அரம்பை. சிலையுருவம் - கல்வடிவம். கவிகுண்டம் - கவிதீர்த்தம். நாணி, அம்பு, வில் இவற்றின் வடிவமென்பது மற்றொன்று. கோணல் - மாறுபாடு.

௩௩. அரிதலை - அரிந்ததலை. திருமாலின் தலையைப் பிரமருடைய உடலிற்சேர்த்ததென்பது ஒன்று.

௩௪. பழம் - பலாப்பழம்.

௩௫ - ௩௬. கனியின் தேன்போல் நிறைந்தவென்க. மானும் போருக்குரிய வாளும்.

௩எ. மச்சமயில் போற்கண் மலைவளருங் காதலியாம்
பச்சைமயில் வாழ்செம் பவளமலை - நிச்சயமாய்க்

௩அ. காவையு மிந்த்ர புரத்தையுங் கானனமுந்
தேவையு மாகத் திருத்தினோன் - மேவுந்

௩௯. திருக்கந்த மாதனத்திற் சென்றேறு நாடொட்
டிருக்கந்த மாதனமா வேறான் - வெருக்கொள்ளு

௪0. முங்கார கால வயிரவனு மோங்கார
சங்கார காலனையுந் தாபித்தோன் - பொங்குபெயர்க்

௪௧. காவலுறுஞ் சேதுவந்த மாகாளி யம்மையருட்
காவல் புரியுங் கடிநகரான் - தேவர்கோன்

௪௨. வேதனைசெய் கால்விலங்கை விட்டோட்டு வோன்சேது
மாதவன் கால்விலங்கை மாற்றுதான் - மோதி

௪௩. எறிகடலைத் தாண்ட வெழுந்தவனு மானை
மறிகடலை யென்றெந்நே வைத்தோன் - உறுபுலியாற்

௪௪. கோலு கலிங்கமன்றிக் கொட்டுணையும் பட்டோன்
வாலுக லிங்க வடிவினான் - மேலா

௪௫. மவனசை யாம லணுவசை யாமை
பவனனு மாருதியும் பார்த்தோன் - அவனையுமை

௩எ. மச்சம் அயில் - மீனும் வேலும். மலைவளர்காதலி - அம்பிகையின் திருநாமம்; காதலியென்றும் வழங்கும்; "காதலிதேர்" என்பரின்; ௧0அ. மலைக்கு மயில் உரியது.

௩அ. நிரனிறை.

௩௯. திருக்கந்தமாதனம் - ஒருமலை; இஃது இராமநாதர் எழுந்தருளி யிருக்குமிடம்; "கந்த மாதனத்திலருச்சித்தேத்து, மேந்துபுனற் சடிலமுடி யிராமநாதன்" என்பதனாலுணர்க; சேதுபுராணம், கடவுள். ௨. இருக்கு அந்தம் - வேதத்தின் உச்சி. [புகழுக்கு.

௪0. உங்காரகாலவைரவரென்பது ஸ்தலவைரவர் திருநாமம். பெயர்க்கு-
௪௧. சேதுவந்தமாகாளி - சேதுபந்தமாகாளி; ஸ்தலதேவதை.

௪௨. சேது மாதவருடைய கால் விலங்கை மாற்றுமை, சேதுபுராணம், சேதுமாதவச் சருக்கத்தால் அறியலாகும். ௪௩. கடலை மறிப்பாய்.

௪௪. கோலு கலிங்கம் - சுற்றப்பட்ட ஆடை, கொட்டுணையும். வாலு கலிங்கம் - மணலாகிய சிவலிங்கப் பெருமான்; என்றது இராமநாதருடைய திருமேனியை. 'மாதவர் வகுத்த வேலை வந்தது நிறுப்பாய் வல்லை, சீதவா லுகத்தாற் செய்த சிவனருட் குறியை யென்றார்" என்பதனாலுமுணர்க; சேதுபுராணம், இராமனருச்சனை. அரு.

௪௫. அகங்காரமுற்றிருந்த பலதேவர்களுக்குமுன்பு இயக்கவடிவங் கொண்டுசென்ற சிவபெருமான் நாட்டியதுரும்பை அசைத்தற்கு வாயுதேவன்,

சசு. தானுளத் தான்வந் தெமையாள நாமெல்லாம்
வாேனாரை யாளவந்த வானோரும் - ஏனோரைப்

சஎ. பூதலமீ தாளப் புரியுங் கருணையான்
பாதலமே யாபரணப் பையானோன் - வேதனுர்

சஅ. சென்னி தனக்குத் திருக்கை மலர்வீடும்
அன்னமு நல்கு மருளாளன் - சென்னி

சகூ. மதியார்க்குந் தாள்பணியும் மார்க்கண்டே யர்க்கு
முதயாத் தமன மொழித்தோன் - கதிரவற்கும்

ருO. சன்னைடப் படுமிருட்குந் தக்கன் செயுமோம
குண்டத்தின் முன்னுறவு கூட்டினோன் - புண்டரிகக்

ருக. கண்ணினுன் கண்களுக்குங் காட்டாத பொற்பாதங்
கண்ணிலா வந்தகற்குங் காட்டினேன் - கண்ணின்

வலியில்லானுனமையும், எடுத்துவிடுவதற்காக இராமலிங்கத்தை அனுமார் பல முறை அசைத்துப்பார்க்கவும் அஃது அசையாதிருந்தமையும் அறியற்பாலன; கந்தபுராணம், காமதகனச்சருக்கம், சக; சேதுபுராணம், இராமனருச் சனைச் சருக்கம், கருக; "எல்லா வுயிர்க்கு முயிராகுனேச ரிவரசைவி, னல்லா தணுவு மசையாத தென்பதறிந்தனமே, வில்லாடன் மார னிருக்கவும் யோகம் விளைத்த வன்னாட், புல்லாதிருந்தன வெல்லா வுயிருந்தம் போகத்தையே" (அருணைக்கலம்பகம், ௩), "அவனன்றி யோரணுவு மசையாது" (தாயுமானவர்) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

சஎ. ஆபரணம் பாம்புகளானமையின் பாதலம் ஆபரணப் பையாயிற்று.

சஎ - அ. அன்னம் - பிக்ஷான்னம். பிரமனுக்குக் கொடுத்திருந்ததன்றி அவர்தமக்கும் பதுமாஸனம், அன்னவாகனம் கொடுத்தருளினரென்பது மற் றொரு பொருள்.

சகூ. மதியார்-சந்திரன். உதயாத்தமனமொழித்தது, ஒரேவிதமாக இருக் குமபடிசெய்தது; "கருமுகிலைத் தருகால கற்பமெலாங் கடப்பவுநின், திரு முடியிற் பிறைசிறிதுந் தேயாது வளராதே" என்றார்; அருணைக்கலம்பகம், க. மதியாதார், மதிப்பவரென்னும் இருதிறத்தாரையும் ஒப்பநினைத்து நடத்து பவரென்பது மற்றொரு பொருள்.

ருO. உறவு கூட்டல் - சூரியன் இருளை அறியும்படி செய்தல்; கண்போ னமையின் அவன் இருளை அறிந்தான்; "சிறுவிதி யாகத்திற் றினகரற்கு முன்னங், குறுகியிருள் கூடவைத்த கோமான்" (திருவிடைமருதூருலா, கஉ) என்பதிலும் இக்கருத்து அமைந்துள்ளது.

ருO - ருக. புண்டரிகக் கண்ணினுன்-திருமால். கண்ணிலா அந்தகன்-கண் ணேட்டமில்லாத யமன். காட்டியது - மார்பிலுதைத்தது. நல்லகண்ணுடையா னுக்குத் தோற்றுதபாதம் குருடனுக்குத் தோற்றியதென்பது மற்றொரு பொருள். "மேலு மறிந்தில னான்முகன் மேற்சென்று கீழிடந்து, மாலு மறிந்திலன் மாலுற்ற தேவழி பாடுசெய்யும், பாலன் மிசைச்சென்று பாசம்விசிறி மறிந்த சிந்தைக், கால னறிந்தா னறிதற் கரியானன் கழலடியே" தேவாரம்.

௫௨. கடைக்கு விடயமன்றிக் கார்முதலை யென்று
விடைக்கு விடைகொடுக்கும் வேந்தன் - இடைக்குலத்துப்

௫௩. பூவையர் தாள்பணியப் போகாமல் விண்ணவர்க்குச்
சேவை கொடுத்தருளச் செல்கொடியான் - ருவிலா

௫௪. மாரூப வில்வேண் மலர்தூவக் கண்பார்த்துச்
சாரூபந் தந்தருளுந் தம்பிரான் - வீரப்

௫௫. புலிபோல வாட்டைப் புசிக்குமரா வுக்குஞ்
சலியா நடம்புரிந்த தாணு - வலியாரை

௫௬. மோது மிருமழுவன் முக்கால ஞற்கண்ணன்
வேதமைந்த ஞறுதலை மேவினோன் - காத

௫௭. லெழுசமைய னெட்டுலகு மொன்பது திக்கும்
பழுதகலின் பத்து நிதியும் - தொழவருள்வோன்

௫௮. தன்புய வெற்பிடத்துந் தாட்டா மரையிடத்து
மென்பணி கொள்ளு மிராமேசன் - அன்பர்

௫௯. திகைத்த வினையுமயன் சென்னியுஞ்சே திக்கு
நகத்தன் வராம நாதன் - சகற்பதியைப்

௬0. பூசித் திருநாளு நம்மையென்று போதித்தோன்
மாசித் திருநாள் வருநாளிற் - பாசத்தாற்

---

௫௨. விடயமன்று இக்கார்முதலை. விடை - திருமால், விடுத்தல்; "ஊரும் விடைகருடனாரவிடை கொடுத்தார்" திருவிடைமருதூருலா, ௩௫.

௫௨ - ௩. திருமால் கண்ணனாக அவதரித்தபொழுது இடைக்குல மகளிர்பாற் பயின்றமை இங்கே யறியற்பாலது.

௫௪. சாரூபம் - செத்த உருவம், ஸாரூபம். பூசித்தவனைக் கடைக்கணித்துச் சாரூபங் கொடுத்தருளினரென்பது மற்றொன்று. [பதஞ்சலி.

௫௫. புலி - வ்யாக்கிரபாதர். ஆட்டை - ஆட்டினை, நடனத்தை. அரா-

௫௬-௭. ஒருமழு, இருகால், முக்கண், நால்வேதம், ஐந்துதலை, ஆறுசமயம், ஏழுலகம், எட்டுத்திக்கு, ஒன்பதுநிதி யென்வே இருத்தற் குரியவைகள் வேறு தொகைப்பொருள்களாகத் தொனிக்கும்படி இக்கண்ணிகளிற் கூறியிருத்தல் வியக்கற்பாலது; இருமழு - பெரியமழு. முக்காலன்-மூன்று காலங்களையுடையவர். ஆற்கண்ணன்-ஆலமரத்தின்கீழே எழுந்தருளியிருப்பவர். வேதமைந்தன்-வேதத்தை அருளிச்செய்த வலியையுடையவர்; மைந்து - வலி. ஆறு - ஆகாய கங்கை. எழு - எழுகின்ற. நெட்டுலகம் - நீண்ட உலகங்களையும். ஒன்பது உதிக்கும் - ஒன்பதாக உதிக்கப்பெற்ற. பழுதுஅகல் இன்பத்து நிதி - பழுதகன்ற இன்பத்தைச் செய்யும்நிதி. உலகையும் நிதியையும் அருள்வோன்.

௫௮. என்பணி - என்னுடைய பணிவிடை, என்பாகிய அணி.

௫௯. நகம் - மலை, உகிர். சகற்பதி - திருமால்.

௬0. பூசித்திரு, ஏவல். பாசம் - அன்பு.

௬௧. பொற்கொடி மார்பிற் பொருந்தும் விடைக்கொடியா
நற்கொடி யேறு நலங்கண்டு - சொற்கொடிபோல்

௬௨. வாழும் பருவத வர்த்தனியுந் தானுமுல
கேழும் பரவ வெழுந்தருளி - ஆழியருள்

௬௩. காபாலிக் கென்றுகட்டு வித்த ரகுநாத
பூபாலன் மண்டபத்திற் போந்திருந்து - மாபாரச்

௬௪. செஞ்சடை யன்றித் திருப்புயஞ்சே ராளென்னு
நஞ்சடை வார்த்தைமிக நாணடைய - மஞ்சுதவழ்ந்

௬௫. தேறுகுழற் கங்கையா ளங்தைபுயஞ் சேர்வதுபோற்
கூறு மபிடேகங் கொண்டருளி - ஈறு

௬௬. புரியாடை யோரெட்டும் புல்லாடை யொன்றுங்
கரியாடை யொன்றுங் களைந்து - துரைராசன்

௬௭. தென்னன் விசய ரகுநாத சேதுபதி
கன்ன னருள்பொற் கலைபுனைந்து - பின்னை

௬௮. இறைப்பொழுதுங் கங்கைதனை யீசைகா ணமன்
மறைப்பதெனப் பொன்மகுடம் வைத்துக் - கறைக்கண்டன்

௬௯. காதி லிருவரிசை காந்திருந்து கேட்பனபோற்
கோதி லரவக் குழைசாத்திச் - சாதலற

---

௬௧. பொற்கொடி-திருமகள்; பொன்னுண். சொல்-புகழ். "புட்கொடி யைக் கொண்டு போறிக்கொடிமார் பிற்கொண்மலரக், கட்கொடி யேற்றி" திருவிடைமருதூருலா, ௧௪௩.

௬௨. பருவதவர்த்தனி - அம்பிகையின் திருநாமம். ஆழி - சக்கரம்.

௬௩. ரகுநாதபூபாலன் - ரகுநாதசேதுபதியார்.

௬௨ - ௩. இவரைத் திருமாலாக உட்கொண்டு 'ஆழியருள்' என்றார்.

௬௬. ஓர் எட்டு - எட்டுத்திசைகள். புல் ஆடை-புலித்தோலாகிய ஆடை.

௬௫ - ௬. மூவகையாடைகளும் குற்றமுடையனவென்று நீக்கப்பட்டன வென்பது குறிப்புப்பொருள்.

௬௭. விசயரகுநாதசேதுபதி - இந்நூலாசிரியர் காலத்திருந்த அரசர்; "தருத்தேர் விசயரகுநாதன் றங்கத், திருத்தேர் வடமுகுர்த்தஞ் செய்ய" என்பர் பின்னும்; ௧௩௮.

௬௮. இறைப்பொழுதும் - சிறிதளவும். ஈசை - உமாதேவியார்.

௬௯. இருவர் - கம்பளர், அசுவதர ரென்பவர்கள். கேட்பனபோல் - கேட்பனவாகிய பாம்புகள்போல். பாம்பு இசையை அறிதற்குரியது; "காதி ரண்டுபேர் கண்டோ ரிரண்டுபே, ரேதிலராய்க் காணு ரிரண்டுபேர் - பேதை முலை, உண்ணு ரிரண்டுபே ரோங்குபுலி யூரருக்குப், பெண்ணுனை பேரிரண்டு பேர்" தில்லைக்கலம்பகம், ௮.

எ0. அண்டர்க்கா வுண்டநஞ்சி லாரமுத மூ முதல்போற்
கண்டத்தின் முத்துவடங் கட்டிநீஇச் - சண்டன்போய்

எக. எட்டித் தொடுமுன் னிறுகச் சிவக்கொழுந்தைக்
கட்டிப் பிடித்தோன் கரம்போல - வட்டத்

எஉ. தினமணிக்கே காந்திதரும் செம்மல் புயத்தி
லினமணிக் கேயூர மிட்டுக் - கனல்விழியைத்

எங. தோண்டும் விரலேந் தொழுவங்க சூரியன்போற்
காண்டகுமா ணிக்கக் கடகமிட்டு - வேண்டிவளர்

எச. மெய்யாண் முலைத்தழும்பை வேணியாள் காணுமற்
கையாள் பதக்கங் கவினுவித்துப் - பொய்யுலகில்

எரு. தாயுதர பந்தனத்தைத் தள்ளுந் தனிமுதலுக்
காயுதர பந்தனமு மாங்கமைத்துத் - தேயம்

எசு. பரித்தாளும் வாணன் பலசதங்கை யிட்ட
திருத்தாளி னூபுரமுஞ் சேர்த்துத் - தரித்த

திருச்சாந்தணிதல்.

எஎ. திருமா லொருபாலுந் தேவியொரு பாலும்
இருபாலுங் கைக்கொண்ட தென்னத் - திருமேனி

எஅ. ஆகாய மென்ன வகிலாண்ட மாந்தருவிற்
சேகாய வண்ணந் தெரிப்பதெனப் - பாகாய

எகூ. சானகி செங்கைத் தளிரும் பொருந்துதிரு
மேனி நிறங்கன்றி விட்டதெனக் - கானகத்தின்

எ0. சண்டன் - யமன். எக. கட்டிப்பிடித்தோன் - மார்க்கண்டேயர்.

எஉ-ங. தினமணி - சூரியன். கனல் விழியை - கனலுகின்றகண்ணை; "பகன்முமரைக்கண் கெடக் கடந்தோன்" திருக்கோவையார், கஅச.

எச. மெய்யாள் - உமாதேவியார். வேணியாள் - கங்கை. கை - அலங்காரம்.

எரு. உதரபந்தனம் - ஓர் அணி.

எசு. வாணன் - வாணாசுரன். பல சதம் கை - பலநூறாகிய கைகள்; ஆயிரம் கைகளையுடையவனாகிய வாணன் சிவார்ச்சனை செய்துவந்தவன். வாணன் சதங்கையணிகள் பலவற்றையணிந்த திருவடியென்பதும் ஒன்று.

எஎ. "ஒருபாதி மால்கொள மற்றொரு பாதி யுமைகொளவே, இருபாதியையு மிழந்தான் புராரி" தனிப்பாடல்.

எஅ. சேகு - வயிரம்.

எகூ. இராமநாதரது திருமேனி சீதையால் அமைக்கப்பெற்றது; சேது புராணம், இராமனருச்சனை, அரு-க0சு.

அ0. மண்டிப் பொருவிசயன் மன்னைப் பிடிபிடிக்கக்
கண்டத்தி னஞ்சு கலந்ததெனக் - கொண்டலார்

அக. தெள்ளுஞ் சிவத்தியானஞ் செய்போ திரண்டுருவு
முள்ளும் புறமு மொளிர்வதெனக் - கிள்ளைவளர்

அஉ. கையிற் கருப்பணிவாள் காத லெனுநீலப்
பையுட் பொதிந்த பவளமென - ஐயமறத்

அங. தூய சிவஞானந் தோன்று நெஞ்சவர்க்கு
மாயை நிழலின் மறைந்ததென - நேய

அச. மருக்கூந்தன் மங்கைநிறம் வாஞ்சித்தா ரென்னத்
திருச்சாந் திலேபனமுஞ் செய்து - விரைச்சாந்தாற்

அரு. சந்திரனில் வாழுந் தடந்தா மரைக்கண்ணன்
வந்தெதிர் நிற்கும் வடிவென்ன - முந்திய

அசு. விம்பப் பிரதிவிம்ப வேதாந்த நீதியெனப்
பைம்பொனிலைக் கண்ணாடி பார்த்தருளி - வெம்போரில்

அஎ. வானிற் பறக்கு மதின்மூன் றெரியுமெய்ய
மேனிற்கும் பொன்மேரு வில்லென்ன - வானத்து

அஅ. முந்திய விந்திரவின் மூன்றி லுமைநிறமும்
எந்தைநிற முங்கண் டிரண்டொளிக்க - நிந்தையிலா

அகூ. மற்றொருபொன் வில்லை வளைத்துத் தரித்ததெனப்
பொற்றிரு வாசி பொலிந்தோங்கக் - குற்றமறு

கூ0. சீரா தனமான சிங்கா தனத்திலிருந்
தாரா தனைகொண் டருளியபின் - யாரும்

அ0. மன்னை - கழுத்து; வழக்கு. கொண்டலார் - மேகம்போல்வாராகிய இராமர்.

அஉ. கையிற் கரும்பு அணிவாள் - உமாதேவியார்.

அச. இலேபனம் - பூச்சு. சாந்தால் - திருச்சாந்து அணிந்தமையால்; அது கருமையுடையது.

அரு. சந்திரமண்டலத்தில் திருமால் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; இதனை, "ஆற்குழை யோலரா வோவாயா பாடி யருமனையோ, பாற்கடலோ திங்களோ தஙகு மாவம் பலபலவா,மாற்கமு மாகினை ஞர்மாதை நாதர் வளங்கொள் பம்பை, மேரகரைக் கோயிலகொண டார்புரஞ் சீறிய வங்கணைக்கே" என்பதனாலுணர்க; திருவாமாத்தூர்க்கலம்பகம, கக.

அஅ. இரண்டு - பச்சைநிறமும் சிவப்புநிறமும்.

கூ0 - கூக. யாரும் நந்தியால் அடங்கிநிற்க. சடங்கம் - ஆறு அங்கம்.

௬௯௧. மடங்கலெனு நந்தியான் மாயோ னடக்கு
நெடுங்கடல் போலடங்கி நிற்கச் - சடங்குசேர்

௬௯௨. நான்மறையு முத்தமிழு நற்பே ரிரண்டுடையோ
னான்மறையு முன்னே நுவன்ற நற்பின் - மேன்முறையே

௬௯௩. வாட்டிவிடுஞ் சென்மம் வரும்வழியைத் தாளிட்டுப்
பூட்டிவிடுஞ் சேதுப் புராணமுங் - கேட்டருளி

௬௯௪. மெய்ந்நூற் றுறையின் விதிவழியே பூசிக்கும்
ஐந்நூற்றுப் பன்னிருவ ராரியரும் - இந்நிலத்திற்

௬௯௫. றேற்றுமலை யத்தனையுஞ் சேதுபந்த மீதுகுடி
யேற்றுலக நாதமுனி யென்போனுங் - கூற்றதிர

௬௯௬. ஆர்க்குங் கடறூர்த் தழிவி றிருநகரஞ்
சேர்க்கு மிராவாடு தேசிகனும் - நீர்க்கடலில்

௬௯௭. ஆராமங் கோயில்குள மற்புதமாக் கற்பித்த
மாராம நாத வரமுனியும் - சீராமர்

௬௯௮. மெய்யம் பலமாக வீற்றிருப்பார்க் கேற்றபணி
செய்யம் பலவாண தேசிகனும் - ஐயன்

௬௯௯. சிவராச தாநியுடன் தேவையையொப் பாக்குந்
தவராம நாதமுனி தானும் - புவனேசற்

௭௦௦. காதவன்வாழ் கோபுரங்க ளட்டபந்த மாதிகள்செய்
மாதவனும் வேதவன மாமுனியும் - சீதைபுணர்

---

௬௯௧. மாயோன் - இராமர்; இவர் கடலோசையை யடக்கினமை, இந் நூல், ௧௪-ஆம் கண்ணிக்குறிப்பா லுணரலாகும்.

௬௯௨. முத்தமிழ் - தேவாரங்கள். பேரிரண்டென்றது, தென்னவன் பிரமராயர், மாணிக்கவாசகரென்பவற்றை. நான்முறை - திருவாசகம்.

௬௯௩. தாள் - திறவுகோல்; "இன்பப் புதாத திறக்குந் தாளுடைய மூர்த்தி" சீவக. ௧௫௪௯.

௬௯௫. சேது, சேதுபந்தமெனவும் சேதுவந்தமெனவும் வழங்கும்.

௬௯௭. ஆராமம் - சோலை.

௬௯௮. மெய்-மனத்தை; "வடிவங் கண்டே மெய்யொருப் பட்டதில்லை" திருவால. ௩௦: ௩௧.

௬௯௯. சிவராசதானி - ஸ்ரீகாசி.

௭௦௦. 'ஆதிகள்' என்றதனால், வேதவன முனிவனால் வைப்பிக்கப்பெற்ற வேதவனச்சோலையும் கொள்ளப்படும்; "மாதவனும் வேதவன மாமுனிவன் வைப்பித்த, வேதவனத் தண்டலைமேமன் கூந்தலாள்" ௨௨௫.

௧௦௧. மேகஞ் சொரிந்ததினு மிக்காக நித்தமபி
டேகஞ் சொரிந்து நினைப்பூசை - யாகந்தின்

௧௦௨. மைவார் வளையும் வனமுலையும் பெற்றோர்க்குத்
திவ்யா கமப்படியே செய்விக்கும் - சைவ

௧௦௩. சிகாமணி யான சிதம்பர நாத
மகாமுனியு மாமெழுவர் வந்து - நகரிகளக்

௧௦௪. கன்னன் முதலோர் கலாநேர்ந்து வைச்சேவப்
பண்ணுதல்போற் செய்யும் பணிவிடையும் - மண்ணுறுலகங்

௧௦௫. காத்தருளுஞ் சேதுபதி கட்டளையைச் சட்டமிட
வாய்த்தசொக்க நாத மாமுனிவன் - கீர்த்தியுடன்

௧௦௬. நம்பர் திருப்பணிக ளெட்டாலுஞ் செய்தனவுஞ்
சம்பு திருச்செவியிற் சாத்தியபின் - அம்பொற்

௧௦௭. திருவாழி தாங்கலாற் சேரும் வடத்தாற்
பரிவான பீதாம் பரத்தாற் - றிருவென்னு

௧௦௮. மாது பதியுமவன் மாமகுட மும்போலுஞ்
சேதுபதி வைத்ததிருத் தேரேறிக் - காதலிதேர்

௧௦௯. பின்னூரச் சண்டன்றேர் பின்னூர மைந்தர்தேர்
முன்னூர நீருரு மூனூரில - மன்னிறையோன்

௧௧௦. ஆதித்தேர் பானு மழகுக்குத் தோற்றிந்தச்
சோதித்தேர் தன்னைச் சுமப்பதெனை - வீதிக்

௧௧௧. கெழுந்தருளும் போதி லிமையோர்கள் வெள்ளங்
கொழுந்து படர்ந்துவருங் கூட்டம் - தொழுந்தகைய

௧௧௨. வள்ளலுடன் முன்வந்த வானரங்க ளோரொரு
வெள்ள மெனக்கலித்து மீண்டதெனா - வொள்ளிழையார்

௧௧௩. அன்று தனிப்போ யரன்விழிக்குத் தோற்றமத
னின்று படைக்கூட்ட மிட்டதெனச் - சென்றோடிப்

---

௧௦௨. வளை - வளைதழும்பு. பெற்றமை, காஞ்சிப்புராணம், தழுவக்குழைந்த படலத்தாலுணரலாகும்; ௩௫௬ - ஆம் கண்ணியைப்பார்க்க.

௧௦௭ - ௮. திருமாலுக்கும் திருத்தேருக்கும் சிலேடை: ஆழி - சக்கரம்; உருளை. வடம் - ஆலிலை, தேர்வடம். திருவென்னு மாதுபதி - திருமால். திருமால்போலும் தேர்.

௧௧௦. ஆதித்தேர் - பூமி.

ககச. பேதைமையால் வாலி பிதாமிதித்த பூமிதனை
மேதினியோ ரெல்லா மிதித்ததெனக் - காதலுமை

ககரு. ஏடலர் தாரா னிளனுக் கிடுஞ்சாப
மாடவர்க் கெல்லாமுன் டானதெனை - நீடுரடா

ககசு. தீர்த்த மொருசுகத்தின் சென்மந் துடைத்ததமைகேட்
டார்த்தசுக மெல்லா மடைந்ததெனப் - பார்த்திருந்து

ககஎ. சானகியை யீன்ற தலந்தைவெல்லப் பூவையரை
யேனை யிடமெல்லா மீன்றதெனை - மானெலாங்

ககஅ. கோவங்க மானக குத்தனை வஞ்சித்த
பாவங் கழுவப் படாந்ததெனக் - மகாலிங்கிகாள்

ககக. தென்கடனீ ருண்ணச் செலும்போ தீமூத
மின்களையெல லாங்கரையில் விட்டதெனத் - தன்கிளைபோற்

கஉ0. கொச்சை மயிலெல்லாங் கூட் டமிட்டு வெறபீன்ற
பச்சை மயிலைவந்து பாரப்பதென - அச்சுதனும்

கஉக. மூவர் பணிந்த முதற்றலமென் றுங்கவாதம்
பூவையரெல் லாப்பணியப் போந்ததெனச் - சேவை தனிற்

கஉஉ. பிந்தாது சூழவனப் பேடவர்கைத் தாமரையில்
வந்தாடல் போற்சா மரையாடத் - துந்துபி

கஉங. சல்லரி தக்கை தடாரிமுர சம்பேரி
கல்லவடங் காகளங் கல்லென்னச் - சொல்லரிய

கஉச. வெண்கவிகை யான்மறைந்து விண்ணிறம் வெண்ணிறமாய
வண்கவிசொ னீலநிற மாறுடக் - கண்கவொனும்

ககச. வாலிப்தா - 'ஸ்யோகூஜனை' எனபவ . மிதித்த ஆடவாகள் உடனே மகளிர் வடிவமடையும் இடமொன்றை மிதித்து அவன் பெண்வடிவமடைந் தான்; கூர்மபுராணம், அகத்தியர் இராவணனைமாபுரைத்தத்தியாயம்,ககக.

ககரு. சாபம் - பெண்வடிவமடைக வென்றது.

ககசு. சுகம் - கிளி, சுகமுனிவர்.

ககஎ. ஈன்றதலம் - பூமியின் ஒரு பகுதி; ஏனையிடம் - பூமியிலுள்ள மற்றையிடங்கள்.

ககஅ. கோ - அரசன். வஞ்சித்தடாவமென்றது, மாரீசன் மான் வடிவங்கொண்டுவந்து மயககியதை. ககக. சீமூதம் - மேகங்கள். தன், சாதி

கஉக. மூவர் - இராமர், பலராமர், கண்ணபிரான். [யொருமை.

கஉஉ. 'சூழ்' என்றதற்கு எழுவாய் ககஉ-ஆம் கண்ணியிலுள்ள 'ஒள்ளி ழையார்' என்றது.

கஉச. ஆகாயம் நீலநிறமுடைய தென்பது கவிகளின் மதம்.

கஉரு. பொங்கலர் பூத்தகடம் போன்றமடவார்களட்ட
மங்கல மேந்தி மகிழ்வேந்தப் - பங்கயனும்

கஉசு. மாலும் பறவைகளில் வந்தேற வாசையிரு
நாலும் புரப்போர் நரர்விலங்கு - மேலேற

கஉஎ. எட்டிய கோள்க ளெழுபத் தொருகுதிரை
கட்டிய தேர்கள் கடிதேறக் - கிட்டுவினை

கஉஅ. பாறுமிரு நால்வசுவும் பன்னொ ருருத்திரரு
மேறு விமான மினிதேறச் - சீறயிலை

கஉகூ. எள்ளு மிருகண் ணெழுமடவார் நான்மூன்று
புள்ளும் விலங்கும் பொலிந்தேறக் - கிள்ளைமொழி

கநo. நேயத் திருமா னிலமா னிளம்பிடிமான்
காயத் திரிமான் கலைமானும் - தூயோர்

கநக. எழுவர்நதி மாத ரெழுமுனிவர் மாதர்
வழுவி லெழுவரர மாதர் - பழித்தீர்

கநஉ. வசுமாத ரெண்மர் மகிதல மாதி
யசமான மாதரோ ரெண்மர் - இசைசிறந்தோன்

கநந. கன்னியர் நால்வர் கடவுட் கலாநாதன்
பன்னியர் மூவொன் பதுமாதர் - சென்னியச

கநச. மானவர் பெற்ற வறுபது மாதருட
னேனையரு மொய்த்தீண்டவெம் மருங்கும் - மேனுளிற்

கநரு. கோவ மொடுங்கரா வுண்ட குலமைந்தர்
மூவரையும் வாழ்வித்த மூவர்களுந் - தேவருக்கும்

கஉசு. ஆசை-திசைகள். நரவாகனமுடையோர்-நிருதியும் குபேரனும்.

கஉஎ. சூரியன் முதலிய ஒன்பது கோள்களின் தேர்களிற்கட்டிய குதிரைகள், முறையே, எ, கo, அ, அ, அ, கo, அ, சு, சு ஆதலின், 'எழுபத்தொருகுதிரை' என்றார்; கூர்மபுராணம், ஆதவர்கதிர்ச்சிறப்புரைத்த. கக-ந.

கஉகூ. எழுமடவார் - சத்தமாதர்கள்; நால்விலங்கும் மூன்றுபுள்ளுமென்க; எதிர்நிரனிறை.

கநo. இளம்பிடிமான் - இந்திராணி.

கநக. எழுவர் அரமாதர் - அரம்பை முதலிய எழுவர்; 'எழுவார மாதர்' என்றும் படித்தற்கிடமுண்டு.

கநந. சூரியன் மனைவிகள் நால்வர் சஞ்ஞை, இராக்கினி, பிரபை, சாயையென்பார்; கூர்மபுராணம், சூரியன் மரபுரைத்த. ந - சு.

கநந - ச. சென்னி அசமானவர் - தக்கர்.

கநரு. கோவம் ஒடுங்கு அரா, கோவமொடும் கராவெனப் பிரித்துப்

௧௩௬. பேருலகத் தோர்க்கும் பிரம்படி யுண்டாக்கும்
ஓரிருவர் தாமு முடன்போத - நீரோடப்

௧௩௭. பண்ணியங் கொள்ளாது பார்முழுதுங் கொண்டாடப்
புண்ணியங் கொள்ளும் புகழாளன் - விண்ணோர்

௧௩௮. தருத்தேர் விசய ரகுநாதன் றங்கத்
திருத்தேர் வடமு தூர்த்தஞ் செய்யப் - பெருத்த

௧௩௯. மறுகு கடலாக மன்பதை வெள்ள
முறுகு கரைபுரண்டு மோத - நிறைவயிரக்

குழாங்கள்.

௧௪௦. கன்னிலத்து மின்னுசந்த்ர காந்த வணிநிலத்தும்
பொன்னிலத்தும் வைசயந்திப் பொன்னிலத்தும் - அன்னம்

௧௪௧. உலாநிலத்து மேனிலத்து மோர்நிலத்து மில்லா
நிலாநிலத்தும் வெள்ளி நிலத்தும் - கலாநிதியும்

௧௪௨. தாரா தரமு முதவுந் தரளமின்கள்
ஓரா யிரங்கோடி யுற்றவென - நேரிழையார்

௧௪௩. காதலுட னேறிடுவார் கைக்கடகந் தம்மையே
பாத கடகமெனப் பார்த்தணிவார் - கீதாதி

௧௪௪. பாடகத்தின் மீதே பரிந்தணியுங் கண்டசரம்
பாடகத்தின் மீதே பரிந்தணிவார் - நாடி

௧௪௫. இதங்கொண் மலர்க்கை யிருகை யிடத்தே
சதங்கை தெரியத் தரிப்பார் - விதங்கொண்ட

௧௪௬. காலாழி கையாழி பாசக் கடகணிவார்
மாலாழி நீந்த மடுக்குவார் - நாவிடமு

பொருள் கொள்க ; கரா - முதலை. வாழ்வித்தமூவர் - திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார் முதலிய மூவர்.

௧௩௬. ஓரிருவர் - திருவாதவூரடிகள், அரிமர்த்தனபாண்டியர்.

௧௩௮. தருத்தேர் - கற்பகமரம் ஆராயப்பெற்ற.

௧௪௦. வைசயந்தி - பெரியகொடி கட்டப்பெற்றதும் வீட்டின்முன்புறத் [துள்ளதுமான மாளிகை.

௧௪௧. கலாநிதி - சந்திரன்.

௧௪௨. நிரனிறை.

௧௪௪. பாடகம் - பாடுகின்ற இடமாகிய கழுத்து; ஒருகாலணி.

௧௪௫. சதங்கை - ஓரணி. இரண்டுகைகளில் நூறுகைகளைத் தரிப்பாரென்றும் ஒன்று தோற்றும்.

கசஎ. மொய்த்திடுவார் மார்பு முறுகு முலைதாங்கி
யெய்த்திடுவார் வேர்வை யிறைத்திடுவார் - தத்தம்

கசஅ. இடைகளையுந் தேடுவா ரெல்லோர் மடியும்
உடைகளையுஞ் சோதித் துடைவார் - விடையோன்

கசகூ. கனிவாயுந் தம்பிதழுங் கைவிரலாற் கூட்டத்
தனியாமை யாலே தவிப்பார் - இனிஇந்தப்

கருo. பெண்களையு மாண்களையும் பேசுந் திரைக்கரத்தாற்
கண்களைமூ டாதோ கடலென்பார் - எண்கொள்ளும்

கருக. எம்முடைய கொங்கை யிணைகளுக்கு மீசரே
உம்முடைய வில்லங்க மோயாதோ - எம்ம

கருஉ. திரவியமா நாணையழித் தீருமது நாணை
வரையறை யாப்பதுக்கி வைத்தீர் - நிரைவளையார்

கருரு. கைவளையை நீக்கினீர் கண்ணுதலீ ரும்முடைய
பெய்வளையை நீக்கப் பெறுவீரே - ஐயரே

கருச. கொள்ளை விடமமுதாக் கொண்டீரே நீரெமக்குத்
தெள்ளமுத நஞ்சமெனச் செய்தீரே - துள்ளி

கருரு. விழமதனை வென்றீரே விண்பழுத்த வெள்ளைப்
பழமதனை வெல்லப் படாதோ - முழுமுதலீர்

கருசா. என்றென் றிரங்க விளநீ ரையுமுலையு
மொன்றென் றிருக்கு மொருபேதை - என்றும்

பேதை.

கருஎ. திருமகளார் சிந்தை தெளிய விளைய
மருமகளார் பெற்றெடுத்த வஞ்சி - விரக

கருஅ. வசப்படுவோர்க் கெல்லா மதன்கரும்பு போலக்
கசப்பு விளையாக் கரும்பு - பசப்புவிளை

கருகூ. தன்போல் விளங்கச் சரக்காமன் றேரிழுத்துத்
துன்ப முறாத சுகப்பிள்ளை - பின்பொற்றை

கருக. வில்லங்கம் - வில்லின் அங்கம்; வில் - மேரு; வேறுபாட்டுக் குண மென்பது மொருபொருள்; "சுமப்ப தென்கொ னீயிந்த, வில்லங்க மாம்பிறையை வெங்கை புரத்தரனே" வெங் கைக்கலம்பகம், ருக.

கருஉ. 'உமது நாண்' என்றது, பாம்பை.

கருரு. பெய்வளை - அம்பிகை. கருரு. வெள்ளைப்பழம் - சந்திரன்.

கருஎ. இளைய மருமகளார் - இரதி.

கருகூ. 'தன்' என்றது மன்மதன் குதிரையாகிய கிளியை.

௧௬௦. மாவிற் றனித்திருந்து மால்கொண்டோர் பேய்கொள்ளக்
கூவத் தெரியாக் குயிற்பேடு - நாவிப்

௧௬௧. படியேழு மோடிப் படரச் சிறிதே
கொடியோடுங் காமக் கொழுந்து - துடியோடிப்

௧௬௨. போரம்பஞ் செய்யும் புகழ்க்காம வேடிருநாட்
காரம்பஞ் செய்யுமங்கு ரார்ப்பணம் - சேருங்

௧௬௩. களவுங் கொலையுங் கவுரியமுஞ் சூதும்
விளையுந் தமோகுண வித்து - வெளியதிரு

௧௬௪. நீற்றொளி பொங்குதிரு நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்
ஏற்றினு மேற்றுத வின்னிசை - ஆற்றலால்

௧௬௫. என்முடியென் றெண்ணி யிருப்பினு முன்முடியாப்
பொன்முடிபோற் கூடாத பூமுடியாள் - முன்னேன்

௧௬௬. தலந்துதிக்கு மப்பருக்குச் சாக்கியர் பாலிற்
கலந்தளித்த நஞ்சனைய கண்ணாள் - நிலந்துதிக்கும்

௧௬௭. மைநாகம் போய்மறைத்த மைம்பொற் சிகரம்போன்
மைநாக நீரின் மறைந்ததுபோற் - கைநாக

௧௬௮. பங்கன் சடைமுடிமேற் பண்டா யிரமுகத்துக்
கங்கை யொளித்திருந்த காட்சிபோற் - செங்கனியின்

௧௬௯. சார்பி லொளித்திருந்த தக்ககன்போன் மிக்கமணி
மார்பி லொளித்த வனமுலையாள் - ஊரனுக்குப்

௧௭௦. பைம்பொன் றிருமுருகன் பூண்டியி லேபறிபோஞ் [யாள்
செம்பொனெனப் போய்மீண்ட சீறெயிற்றாள் - கொம்பனை

௧௭௧. செய்யதொரு சித்திரத்திற் றீட்டுஞ் செழுங்கிளியைக்
கையி லழைத்தழைத்துக் கன்னுவாள் - மெய்யுறுகண்

௧௭௨. ணாடி நிழலுக் கமுதூட்டு வாளதுவுங்
கூடவமு தூட்டக் குனிந்துண்பாள் - நீடுதிரை

---

௧௬௨. போர் அம்பு அஞ்சு எய்யும்.

௧௬௩. கவுரியம் - க்ரௌரியம்; குரூரத்தன்மை.

௧௬௬. சாக்கியர்-ஜைனர்; திருவாலவாயுடையார் திருவிளை. ௩௮: ௫௦.

௧௬௭-௮. மைநாகம் - சேடன். கைநாக பங்கன் - சிவபெருமான்.

௧௬௮. செங்கனி - காசிபனென்பவன் பரீக்ஷித்துவுக்குக் கொடுத்த [இலங்கைக்கனி.

௧௬௯. ஊரன் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

௧௭௩. மட்டித் தெடுத்த மணற்சோற்றைத் தானெடுக்க
எட்டிக் கடலை யிறைத்திடுவாள் - கிட்டிய

௧௭௪. மாதவிப் பந்தர் மணப்பந்த ராவாவிச்
சீதளச்செந் தாமரையே தீயாகப் - பேதுருக்

௧௭௫. கிஞ்சுக பத்திரமே கிட்டுஞ் சிருக்காக
வஞ்சுகங்கண் மந்திரஞ்சொ லந்தணரா - நெஞ்சுகந்த

௧௭௬. புன்னை யரும்பு பொரியாகப் பூந்தேற
னன்னர்ச் சொரியு நறுநெய்யா - முன்னரிள

௧௭௭. வண்ட லயர்ந்த மணற்சோறு நல்விருந்தாக்
கொண்ட முரசங் குரைகடலாத் - தண்டலையில்

௧௭௮. தன்பாவை யான தமனியப் பாவைதனக்
கன்பா மணஞ்செ யமையத்துத் - தென்பூமி

௧௭௯. வாழ வருங்கந்த மாதனத்தைப் பொன்மேருத்
தாழவரல் போலுந் தடந்தேர்மேற் - சூழத்

௧௮0. தனுக்கோடி நீங்கு தனுக்கோடியான் வந்தான்
மனுக்கோடி யேழுடையான் வந்தான் - எனைக்காக்கும்

௧௮௧. மூவா முதல்வந்தான் முப்பத்து முக்கோடி
தேவாதி போற்றுஞ் சிவன்வந்தான் - மேவவரும்

௧௮௨. பாலாழி தூணியாக் கொண்ட பரன்வந்தான்
நீலாழி யிலவாழ் நிதிவந்தான் - மேலோர்கள்

௧௮௩. நந்தா வரராம நாத னெதிர்வந்தான்
வந்தா னென்றூதும் வலம்புரியும் - துந்துபியும்

௧௮௪. பின்னத் தொனியான பேரிப் பெருந்தொனியுஞ்
சின்னத் தொனியுஞ் செவிதூர்ப்ப - அன்னை

௧௮௫. எழுவது கண்டெழுந்தா ளேழையர் பின்போய்த்
தொழுவது கண்டு தொழுதாள் - முழுவதும்

---

௧௭௩. மட்டித்து - கழன்று, வீசி. [ஓமஞ்செய்வதற்குரிய ஒருகருவி.

௧௭௫. கிஞ்சுக பத்திரம் - முள்ளுமுருங்கைப் பூவின்மடல். சிருக்கு -

௧௮0. தனுக்கோடி - கோடி உடம்புகள், ஒரு தீர்த்தம். மனுக்கோடி

ஏழ் - ஸப்தகோடிமகாமந்திரம்.

௧௮௨. நீலாழி - கரியகடல்; நீல் - நீலம்; முதற்குறை; சேதுஉள்ளகடல்.

௧௮௪. சின்னம் - ஒருவாத்தியம். இதிற் பேரொலி சிறியவொலியென்

பதுமொன்று.

கஅசு. பாதாதி கேசமெலாம் பாவை தரிசித்து
வேதாதி கேசவனை மேம்பட்டாள் - பேதைமற்

கஅஎ. றொன்றினையும் வேண்டாம லும்பர்கோ னங்கைமான்
கன்றினை வேண்டிக் கரைந்தழுதாள் - நின்றினையு

கஅஅ. மன்னே யுமைவிழியென் றம்மாறு மம்மானைத்
தன்னேயத் தாலே தரித்ததுகாண் - பின்னவனும்

கஅகூ. தேற்றுமிள மான்கன்றைச் சென்னிப் பிறைக்கொழுந்தில்
ஏற்றி விடுவதினு மிச்சைகாண் - கூற்றுவன்வே

ககூ0. ராணி யறுகை யபேட்சித் தவர்சாத்தும்
வேணி யறுகையது மேயுங்காண் - மாணிழையாய்

ககூக. பெம்மா னமரர் பெருமானம் மான்கோமா
னெம்மானம் மானையுனக் கீயுமோ - சும்மாது

ககூஉ. கண்ணருவி யோடக் கரைந்தழுவ தேனெனுமுன்
விண்ணருவி யோடுந்தேர் வேறகலப் - பெண்ணெதிரே

ககூங. வந்த விசையமதன் வாளியின் வாய்க்குவிருந்
திந்த விசையடையா தென்றகல - வந்த

ககூச. குதம்பை ததும்புங் குழையா ளகன்றாள்
பெதும்பை யொருத்திகிளிப் பிள்ளை - பதங்கண்டு

பெதும்பை.

ககூரு. துச்ச மதனன் றொடுக்குங்காற் றேட்சரமுங்
கைச்சரமு மாகாக் கடிமுல்லை - அச்சமற

கஅசு. வேதாதி - பிரமர். இவர் மேம்பட்டமைக்குக் காரணம், அடிமுடியைத் தரிசித்தது.

கஅஎ. நின்று இனையும்.

கஅஅ. ‘அனனே’ என்பதுமுதலியன தாயின்கூற்று. உமைவிழியென்று - உமைவிழி போல்வதென்று. அம்மானும் - சிவபெருமானும்.

ககூ0. ஆணி அறுகை - ஆணிவேர் அறுதல். வேணி அறுகை - சடையிலுள்ள அறுகம்புல்லை. [பரிநரி. சக.

ககூக. சும்மாது - சும்மா; “சும்மாது சிரந்தூக்கி” திருவிளையாடல்,

ககூஉ. ஏன் எனும் முன-என்னவென்று தாய் சொல்லுமுன். அருவி - அருபத்தையுடையார்; இராமநாதர்.

ககூங. விசயம் - வெற்றி. இந்தவிசை - இந்தமுறை.

ககூச. பதம் - மலரும்பருவம், விரும்பும் பருவம்.

ககூரு. துச்சம் - இழிவு.

கககசு. நீளவரு நாளத்தி னேற்று முகந்தோற்றி
நாளே மலரு நளினமலர் - வேளே

கககஎ. வெடிக்குமலர் மேற்றுயை விட்டு நடந்து
படிக்கு மடவன்னப் பார்ப்புந் - துடித்தோடித்

கககஅ. தாவுமதன் றேர்முன் போ தாய்கூவந் தான்காவிற்
கூவு மதுரக் குயிற்பிள்ளை - பூவுலகிற்

கககக. செல்லார் திருமருகற் றிங்களூர் வெவ்விடம்போற்
கொல்லாமன் மீண்டுய்யுங் கூர்விழியாள் - சொல்லும்

உ00. பெருந்தாளம் வேண்டாத பிள்ளையார்க் கீசன்
றருந்தாளம் போலுந் தனத்தாள் - வருந்திமிய

உ0க. பேதமற வாகீசர் பெற்ற சிவபதம்போற்
கோதையர் கூட்டுங் குழலினாள் - சோதிசேர்

உ0உ. பொற்கண்ட மான புதுயமணி முற்றத்துக்
கற்கண்டு கொண்டு கரைகண்டு - சர்க்கரையாற்

உ0ங. பாத்தி பரத்திப பசுந்தேன் றடங்கொண்டு
வார்த்து வளர்த்தசிறு மாதவிக்குப் - பூத்தறியாத்

உ0ச. தன்போ லிளங்கரும்பு மன்மைபொரு நாள்கொம்பாப்
பொன்போலும் வருந்திக்கட்ட போதகத்தில் - இன்ப

உ0ரு. நலஞ்செய்யுங் கங்கை நதிவந்து நித்தம்
வலஞ்செய்யச் செய்யும் வழிபோல - நிலம்பதிய

உ0சு. வண்டில் பதியு மணித்தேரி லெங்கைதவரக்
கண்டில் கடந்தாள் கடிதடைந்தாள் - கொண்டல்போய்

உ0எ. முன்னம் பணிந்த முளரித் திருப்பதத்தை
மின்னும் பணிந்ததுபோன் மின்பணிந்தாள் - சென்னிமே

கககசு. வேளை - காலம்.

கககஎ. வெடிக்கும் மலர் - அலருகிறது; "அலர்ந்தி வெடிமுல்லை" தனிப் [பாடல்.

கககக. திருமருகலில் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாராலும், திங்களூரில் திருநாவுக்கரசுநாயனாராலும் விடங்கள் தம்வேகங்குறைந்தமை இங்கே அறியற்பாலது.

உ00. பிள்ளையார் - திருஞானசம்பந்தர்.

உ0க. வாகீசர், திலகவதியாரால் சைவசமயத்தைச்சார்ந்து பேறுபெற்றமை இங்கே அறியற்பாலது.

உ0உ. கண்டம் - துண்டம். உ0சு. வண்டில் - தேருருளை; வழக்கு.

உ0எ. கொண்டல் - இராமர், மேகம்.

உ0அ. லாறுபிறை தோற்று மழகு மொருவேளை
நூறுவிழி தோற்று நுதலழகும் - கூறரிய

உ0கூ. வெண்டிசையுங் கொண்ட விடையழகு மேழுலகுங்
கொண்ட சிலையின் குனிப்பழகும் - கொண்டுவரு

உகo. மம்புயத்து லொன்றையொளித் தாயன் றனைவேடன்
றம்பியெனச் செய்த சரணழகும் - கொம்பனையாள்

உகக. கண்டவளுங் காணு தவளுமாய்ப் பேராசை
கொண்டுங் கொளாதுமெதிர் கும்பிட்டாள் - அண்டர்கோன்

உகஉ. வேற்றோர் மறுகடைந்தான் வில்வே டொடைமடக்கித்
தோற்றா னெனும்பேர் துலக்கினனை - சாற்றும்

மங்கை.

உகங. திருப்பிறந்த நாட்பிறந்த தெள்ளமுதத் தாலே
யுருப்பிறந்த மங்கை யொருத்தி - தருப்பிறந்த

உகச. அண்ட மனையு மகிலமுமஞ் சுங்காள
கண்ட மனைய கருங்குழலாள் - தொண்டருடை

உகரு. அன்பிறை நீங்கா வடியான் முடிமேல்வாழ்
வன்பிறை போல்விளங்கும் வாணுதலாள் - என்பிறவிப்

உகசு. பேரூசல் மாற்றும் பிரானோ டுமையாடுஞ்
சீரூசல் போலுஞ் செழுங்குழையாள் - ஆரூரிற்

உகள. கோன்கன் றினையாளுங் கோமான் கரத்தேந்து
மான்கன் றனைய வரிவிழியாள் - தான்கன்ற

உ0அ. ஆறு பிறை - ஆறும் பிறையும். நூறு விழி - அழித்த கண். ஆறுபிறை, நூறுகண்களுடன இதல் வேறும்பொருள்.

உ0கூ. சிலையின் குனிப்பு - வில்லைப்போன்ற புருவங்களின் வளைவு, "குனித்த புருவமும்" தேவாரம்.

உகo. ஆயன் - திருமால். வேடன் - கண்ணப்பர். ஆயனை வேடனுடைய தம்பியாகச் செய்ததென்பது இதிற் குறிப்புப் பொருள்; திருமால் சிவபிரான் திருவடியிற் கண்சாத்தியது இங்கே அறியத்தக்கது.

உகஉ. தோற்றான் - தோல்வியுற்றான், கண்ணுக்குப் புலப்பட்டான்.

உகங. தரு பிறந்த - கற்பகம் தங்கப்பெற்ற.

உகச. அண்ட மனையும் - அண்டமாகிய இடமும்.

உகரு. அன்பு இறையளவும் நீங்காத.

உகள. கோன்கன்றென்றது மனுநீதிச்சோழருடைய குமாரராகிய வீதிவிடங்கரை; "சழக்கன்று கழுவாய் வேறே தகச்செய லாகின் செய்கை, வழக்

௨௧௮. மைபோற்றுங் கண்ணுமையாள் வாட்டந் திருத்துமரன்
கைபோற் சிவந்த கனிவாயாள் - வையமெலாம்

௨௧௯. ஈன்றவரை யீன்றகுறி யீதென்னப் பச்சுடம்பு
தோன்றிய வேய்போலுந் தோளினாள் - ஆன்றபுகழ்ச்

௨௨௦. சேதுவிலுஞ் செம்பொன் வரையிலுஞ் சேர்கந்த
மாதனங்கள் போலும் வனமுலையாள் - ஓதியபொன்

௨௨௧. னுடமருங் கங்கை நதிமுடிக்கார் கைப்பிடித்த
மாடமரு கம்போன் மருங்குலாள் - நாடு

௨௨௨. மதிக்கு மகத்தியனார் வாவிவந்த வேழத்
துதிக்கை யனைய குறடையாள் - மதுக்கொன்றைப்

௨௨௩. பைந்தா மரைவணங்கிப் பச்சைமா லர்ச்சிந்த
செந்தா மரையனைய சீறடியாள் - முந்தியதோர்

௨௨௪. தென்னிலங்கை நாடியாச் சேதுவரா மாவலியாப்
பொன்னிலங்கு நற்சிகரம் பூண்முலையாத் - தன்னையுணர்

௨௨௫. மாதவனும் வேதவன மாமுனிவன் வைப்பித்த
வேதவனத் தண்டலைமென் கூந்தலா - மோதாழிப்

௨௨௬. பீடுறுநட் டேவைபெறும் பொன்னொடியுந் தானுமா
வாடுதல்போற் பொற்பாக நடிக்குங்கால் - நீடாழி

௨௨௭. திண்கயி லாசமனஞ் செய்வோன் பணிந்தேத்தும்
வண்கயி லாச மனமுவந்த தான் - கண்ணகன்

கன்று தவாதி பெண்ணு மந்திர நூரைகொள் ளாதான், குழக்கன்று நிமித்தந் தன்சீர்க் குலத்தாரு மருகாதா யுள்ளா, மழக்கன்று தபத்தே நூர்ந்த மனுவளித்தது சோணாடு" பட்டீச்சுரப்புராணம், திருநாடு, ௨.

௨௧௯. ஈன்றார் - சிவபெருமான்; அவர் திருநெல்வேலியில் மூங்கிலடியில் முளைத்தருளினமை இங்கே அறியற்பாலது.

௨௨௦. மேருவின் தென்பாலும் கந்தமாதனமென்று ஒருமலையுண்டு; கந்தபுராணம், அண்டகோச. ௩௧.

௨௨௧. நாடு அமரும். மாடமருகம் - பெரிய உடுக்கை.

௨௨௨. அகத்தியனார் வாவி - அகத்திய தீர்த்தம்; ௧௭ - ஆம் கண்ணிக் குறிப்பைப் பார்க்க.

௨௨௩. பைந்தாமரை - பசியமாலையையுடைய சிவபெருமானை.

௨௨௫. வேதவனத்தண்டலை - வேதவனமுனிவன் வைப்பித்த சோலை; ௪௦௦ - ஆம் கண்ணிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

௨௨௬. கண் - இடம்.

௨௨௭. திண் கையில் ஆசமனஞ் செய்வோன் - அகத்தியமுனிவர்.

உஉஅ. கருப்பங் கடக்குமொரு காதற் கரும்பின்
மிகுபங் கடக்குதிரு மெய்யான் - தகைதீர்

உஉகூ. பராம நாதனையும் பாலித் தருள்வோன்
வராம நாதன் மகிழ்ந்து - சுரர்சூழ

உ௩0. ஆதித்த னம்பொற் குடைமேற் குடையாகச்
சோதித்தன் பொற்றேரிற் றோன்றுதலும் - மோதும்

உ௩க. பரவையிரச் சின்ன பரிசறிரா தென்ன
வுரவை யிரச்சின்ன மூத - விரைவெழுந்து

உ௩உ. தென்ன னுடையாளஞ் சேருந் திருவிழியா
ளன்ன நடையா ளமலன்றோர் - முன்னின்

உ௩௩. றளியன்னங் காணாத வொண்முடியை மற்றோர்
களியன்னங் கண்டதுபோற் கண்டாள் - கிளிதான்

உ௩ச. திடமான்முன் காணாத் திருவடியை மற்றோர்
மடமா னெதிர்காணு மாபோல் - நடமாடும்

உ௩ரு. பொன்னடியைக் கண்டு புகழ்ந்தா டிருவழகை
முன்னடியி னின்று முகந்துண்டாள் - பின்னை

உ௩சு. மதனம் படாதோ வரிக்குயிலி னோசை
விதனம் படாதோ விளம்பீர் - முதனம்பி

உ௩எ. வந்தவளை முன்ன மதுரையினிற் போய்விற்ற
தந்த வளையுமக்குத் தந்தவளை - நொந்தவளை

உ௩அ. நாணுங் கலையு நலனுங் கலனுமருந்
தாணுங் கவர்ந்ததுமங் கொண்ணுமோ - வேணுமால்

உஉஅ. கருபம் - திசை. காதற்கரும்பு - உமாதேவியார். மிகு பங்கு [அடக்கும்.

உஉகூ. பராம் அநாதரையும்.

உ௩க. பரவை இரைச்சு-கடல்முழக்கம்; இரைச்சு, வழக்கு. வயிரச்சின்னம் - வயிரமழுத்திய சின்னம்.

உ௩உ. பாண்டியருடைய அடையாளம் மீன்.

உ௩௩. அன்னம் - பிரமதேவராகிய அன்னப்புள்.

உ௩ச. மால் - திருமால். உ௩ரு. முன்னடி - அடிமுன்.

உ௩சு. மதன் அம்பு அடாதோ. ஓசையால். விதனம் - வியஸனம். படாதோ - உண்டாகாதோ. [தந்தத்தாலாகிய வளையல்கள்.

உ௩எ. 'வந்தவள்' என்றது, தன்னைப் படர்க்கையாக்கி. தந்த வளை -

உ௩அ. வேணும் - வேண்டும்; "வேணுமாகில் வேணுமன்றி விரகெனக் கழன்றுதான், நாணுமாகில்" வில்லி. பாரதம். சூதுபோர். கசுரு.

உஙகூ. அந்தத் திருவணையி லன்பா விருக்கின்றீ
ரிந்தத் திருவணையி னேமோ - சிந்தை

உசo. திகைத்தகன்று போல்வாளைச் சேர்ந்தருளீ ரென்ன
நகைத்தகன்று தேர்மே னடந்தான் - பகைத்திருந்த

உசக. சேக்கை யகன்ற செழுங்குயின் மீண்டுவரிற்
காக்கையுங் காக்கை கருதுமோ - தாக்குங்

உசஉ. கணைமேற் கிடத்தக் கருதுவாள் போற்பூ
வணைமேற் கிடத்திறு ளன்னே - கணையால்

உசங. தொடர்ந்துபொருங் காமனுக்குத் தோட்டுணையாய் வந்த
மடந்தை யொருத்திமலர் மங்கை - அடைந்தவருக்

உசச. கீவினி லேந்தருவா மேகாம் பரநாதர்
மாவினில் வாழும் வரிக்குயில் - ஓவா

உசரு. திடைமருதூர் மேயார்க் கினிய நிழலாந்
தடமருதில் வாழுமிளந் தத்தை – பொடியாடிப்

உசகூ. பால்வரையா மேனிப் பரமன் வரையான
மால்வரையில் வாழுமட மஞ்ஞை - நால்வரையாள்

உசஎ. கூடற் குருமணிதன் கூட முளைத்தெழுந்த
வாடற் கடம்பி னமர்பூவை - நாடும்

உசஅ. இணையிலி தேவை யிராம னடைத்த
வணையில் விளையாடு மன்னம் - பணியவெழில்

உசகூ. காட்டுஞ் செருத்தணியிற் காலத் தலர்குவளை
யேட்டி லிருக்கு மிளஞ்சுரும்பு - நாட்டும்

உஙகூ. இந்தத்திருவானவள் அணைந்தால்.

உசo. திகைத்த கன்று - திகைப்புற்ற மான்கன்று.

உசக. காக்கை கருதுமோ - காத்தலை நினையுமோ.

உசரு. கிள்ளை மருதமரத்திலிருத்தற்குரியது ; "வாழ்மருத வாழ்க்கை மதித்துறவு கொள்ளவந்த, கேழ்கிளர்செந் தார்ப்பசுங் கிள்ளையென" திருவிடை மருதூருலா, உருரு.

உசச - ரு. மாங்குயில், மருதக்கிள்ளை யென்பன வழக்கு.

உசகூ. பால் வரையா - வெண்மை நீங்காத. மால்வரை - கைலை; கந்த மாதனமுமாம். மயில், குறிஞ்சிக்கருப்பொருள்.

உசஎ. ஆடற் கடம்பு - வெற்றியையுடைய கடம்பமரம். பூவை - நாக ணவாய்ப்புள்; கடம்புக் குரியது பூவை.

உசகூ. செருத்தணி - திருத்தணிகைமலை. காலத்து - முக்காலங்களி லும். அம்மலையிலுள்ள ஒரு சுனையில், காலை உச்சி மாலை ஆகிய மூன்று

உ௫௦. மகோததி முத்த மணிப்பவளக் கோடு
சகோதர வாஞ்சை தரித்து - முகோதய

உ௫௧. மாமதியில் வந்து மணியித ழூக்கருகே
தாமதியா நின்றனைய தந்தத்தாள் - காமனையாள்

உ௫௨. அத்த னுமையவளுக் காக விரட்டைமுடி
வைத்த தனைய வனமுலையாள் - மத்தகசம்

உ௫௩. என்னப் படைத்த விளம்பிடி யானைநடை
தன்னைப் பழித்த தனிநடையாள் - தான்னும்

உ௫௪. அறல்போலுங் கூந்தற் கடற்சோலை நல்குந்
திறைபோன் மலர்கொய்பச் சென்றாள் - நறைகள்

உ௫௫. துடிபோலு மெல்லிடையாள் சொல்லுக்குத் தோற்றுக்
குடிபோவ தென்னக் குறிக்கப் - படியளிகள்

உ௫௬. பின்னின் றிரங்கப் பிணைமலர் கொய்யுங்காற்
பொன்னின்ற வானுலகும் பூவுலகும் - முன்னின்

உ௫௭. றொளிர்மணித் தேரேறி யும்பர் பெருமான்
கிளர்மணி வீதிவரல் கேட்டாள் - தளரும்

உ௫௮. இடையென்று மெண்ணு ளிறுக்கியுடுத் தானு
முடையென்று நில்லாதென் றோராள் - தடையொன்றும்

உ௫௯. இல்லா தவர்போ லெழுந்தா ளிரண்டிருளும்
வெல்லா தவர்போலு மெய்வடிவும் - சொல்லாத

உசா௦. சந்திர சேகரமுந் தானு முமையவளு
மிந்திர சாப மெனுமழகும் - அந்தக்

உசா௧. கரும்புயல் வாழ்காள கண்டமுங் கங்கை
விரும்பி வளர்சடில மின்னும் - இரும்புவனி

காலங்களிலும் கருங்குவளை மலருமென்பர்; கந்தபுராணம், வள்ளியம்மை.
உ௨௨. ஏடு - இதழ்.

உ௫௧. தாமதித்தல் - தங்கல்; வழக்கு.

உ௫௩. படைத்ததனி நடையாளென்க; "படியினெடுங்கிரி யனையமதங் கொடு பதறிடடந்திடு மின்னாரே", "நடையுமிந் திரவேழ மிருநையின திரதாரு நயனமிந் திரநீலமே" அருணைக்கலம்பகம், ௪௦, ௫௮.

உ௫௮. உடையானது என்றும் நில்லாது.

உ௫௯. இரண்டிருள் - அகவிருள், புறவிருள்.

உசா௧. வாழ், உவமவுருபு.

உசுஉ. ஆதார மெய்யெல்லா மாகாய மென்பதனைக்
காதா லறிந்தவள்கண் ணுலறிந்தாள் - சோதி

உசுஙு. இழந்தா ளெழுகடலி னெண்மடங்கு காம
முழந்தாள் சிலரின் றுரைத்தாள் - தழைந்தலர்ந்த

உசுச. குற்றமறு கொன்றைக் குழகன் கடைக்கணித்து
மற்றமறு கொன்றை மருவினான் - பொற்றபொறிக்

உசுரு. கோலத்து வண்டுதேன் கூட்டுண்ட பூமாலை
போலத் துவண்டு பொருமினாள் - சோலை

உசுசு. வருகாக வன்புள் வளர்த்ததுயில் கூவச்
சருகாக மெய்யுலர்ந்து சாய்ந்தாள் - அருகே

உசுஎ. மிகுந்த வரைமுலையார் மேவ விழியுட்
புகுந்தவரை யுட்கொண்டு போனாள் - தகுந்தவரைச்

அரிவை.

உசுஅ. சாதக ராக்கியந்தச் சாதகரைத் தான்வளர்த்த
மாதக ராக்க வருமரிவை - தாதுநிறை

உசுகூ. போது விரிகமலப் போதுபங்க முற்றதென்று
சேதுவில் வாழுந் திருமடந்தை - வேதத்

உஎ0. திறைவன் மணிநாவை யெச்சிலிது வென்று
மறைபயில் தேவையில்வாழ் வாணி - குறைதோன்ற

உஎக. வாசவன் மேனி வடுப்பட்ட தென்றிரா
மேசுரம் வாழவந்த விந்திராணி - மாசிலா

உஎஉ. அத்தனுக் கோடி யருந்தனுவீந் தோனையகன்
றித்தனுக் கோடிவந்த வின்பரதி - நெய்த்திருண்ட

உருக - சுஉ. ஸ்வாமியின் திருமேனியை ஆகாயமென்றதற்கேற்பச் சூரியன்முதலிய பொருள்கள் இவற்றிற்கூறப்பெற்றிருத்தல் காண்க.

உசுச. கொன்றைக் குழகன் - கொன்றைப் பூவையணிந்த இளமைப் பருவத்தை யுடையார். மற்ற மறுகு - வேறு வீதி. [துவட்சியுற்று.

உசுரு. கோலத்து வண்டு - அழகையுடைய வண்டுகள். துவண்டு -

உசுசு. காக வன்புள் - காக்கை. [தவரை - தக்க தவமுடையோரை.

உசுஎ. மிகுந்த வரை - மிக்கமலை. புகுந்தவர் - இராமநாதர். தகும்

உசுஅ. சாதகர் - உதவிசெய்பவர்கள். மா தகர்-பெரிய ஆட்டுக்கிடாய்.

உசுகூ. பங்கம் - சேறு, பழுது. உஎ0. இறைவன் - பிரமர்.

உஎஉ. அத்தனுக்கு - சிவபெருமானுக்கு. ஓடி அரிய உடம்பை ஈந்தோன் - மன்மதன்.

உ௭௩. கூந்தற் கருமணலுங் கோவா நகைமுத்துங்
காந்தி மதிமுகமுங் கட்கயலும் - வாய்ந்தகனி

உ௭௪. மூன்றையும் வென்ற மொழியமுத முங்காட்டித்
தோன்று மனையைத் துலக்குவாள் - தோன்றுத்

உ௭௫. திறலிக்கு வேளுக்குச் செங்கோல் கொடுப்பாள்
விறலிக்கு நோக்கருளும் வேளை - மறலிக்குக்

உ௭௬. கண்ணான் மகுடங் கவிக்குங் கனிமொழியைப்
பண்ணார் விறலி பணிந்திருந்தாள் - எண்ணிய

உ௭௭. மூவேழ் நரம்பு முறையே குரன்முதலாப்
பாவே ழிசையும் பயில்வித்துப் - பூவை

உ௭௮. முகநீ ரிலங்க முளரியோ ணுதி
சுகனீருத் தெய்வந் தொழுது - மிகவும்

உ௭௯. இறும்பூ தெனச்சங் கிசையாதி யாகக்
குறும்பூ ழிசையிறுவாய்க் கூட்டிப் - பெறும்பாடல்

உ௮௦. எண்ணூற் றுறையி னிசைவாணர் கொண்டாடப்
பண்ணூற் றொருமூன்றும் பாடுங்காற் - கண்ணனவன்

உ௮௧. எய்தறுபத் தாறு யிரந்தெய்வ யாண்டுதவஞ்
செய்து வரம்பெற்ற சீர்பாடி - வையமுடன்

உ௮௨. கால முழுதழியக் கண்ணுதலைத் தாடேடி
ஞால முழுத நகைபாடி - மாலையாத்

உ௮௩. தோளிற் கிடந்த தொகைபாடிக் கண்மலரைத்
தாளிற் கிடந்த தகைபாடித் - தோளில்

உ௮௪. உதித்தமை பாடி யொருசூல நாவிற்
பதித்தமை வித்தமையும் பாடித் - துதித்துச்

உ௭௪. 'தோன்றும் மனையைத் துலக்குவாள்' என்றதனால், அரிவையைத் திருமகளென்றபடி; தோன்றுமனை - கடல். துலக்குவாள் - விளங்கச் செய்வாள்; இது பாண்டிநாட்டு வழக்கு.

உ௭௩ - ௪. இவற்றிற் கடலிலுள்ள பொருள்களையே உவமைகூறியிருத்தல் காண்க.

உ௭௫. திறல் இக்கு வேளுக்கு - மன்மதனுக்கு. [உக.

உ௭௭. மூவேழ் நரம்பு-இருபத்தொரு நரம்பில்; பேரியாழுக்கு நரம்பு,

உ௮௦. பண்கள் நூற்றுமூன்றென்பதைச் சிலப்பதிகாரத்தாலுணர்க.

உ௮௨. ஞாலம் உழுத. உ௮௩. தாளிற்குக் கண்மலரை இடந்த.

உ௮௪. சூல நா - சூலப்படையின் தலை.

௨௮௫. சிறந்தமை பாடிநர சிங்கவெறி பஞ்சாப்
பறந்தமை யெவ்வெவையும் பாடி - அறந்தான்

௨௮௬. வழுவு மிராவணனை மாய்த்த கொலையைக்
கழுவு மருள்பாடுங் காலைத் - தொழவந்தோர்

௨௮௭. பாரேழும் வெற்பேழும் பாய்பரியே ழுஞ்சூழு
நீரேழுங் காரேழு நோரார்ப்பப் - பேராப்

௨௮௮. பெருகு கணைகடலும் பேரியு மார்ப்ப
வருகுகனை யீன்றோன் வரலும் - கரியபிடிக்

௨௮௯. கன்று நடந்தருகே காமாரி யைத்தொழல்போற்
சென்று நடந்திருதாள் சேவித்தாள் - நின்றிறைவன்

௨௯௦. காயஞ் சிவந்த கவின்கண் டுருகினாள்
தாயஞ் சிவந்தருகே தாங்கினாள் - மாயன்றன்

௨௯௧. சின்ன மகன்றான் றிருந்திழைமுன் றோன்றினான்
முன்ன மகன்றான் முழுமுதலோன் - பின்னொருத்தி

தெரிவை.

௨௯௨. பேர்திகழ் பேரிளம் பெண்ணையெல்லா மாடவருக்
கூர்திக ளாக்கு மொருதெரிவை - பேரிருட்கும்

௨௯௩. நாடிய திங்களுக்கு நல்லறிவு வந்துறவு
கூடிய தன்ன குளிர்முகத்தாள் - நீடாழி

௨௯௪. பண்டு பிரிந்த பவளமு முத்துமெதிர்
கண்டுகலந் தன்ன கனிவாயாள் - பன்னடைமக

௨௯௫. மேருவு மந்தரமும் வெண்கயிலை போலீசன்
சேரு மிடமாய்ச் சிறந்திருக்கப் - பாரில்

---

௨௮௭. 'காரேழுநின்றார்ப்ப' என்றும் பாடம்.

௨௮௬-௭. தொழவந்தார் ஆர்ப்ப.

௨௮௮. வருகுகனை ஈன்றோன் - ஸ்ரீராமநாதர்.

௨௮௯. காமர் அரி - அழகிய சிங்கம். ௨௯௦. தாய் அஞ்சி வந்து.

௨௯௧. சின்ன மகன் - சிறியபிள்ளை; மன்மதன்; "சின்னவிடைப்பாகா" காசிக்கலம்பகம், ௭௯; "பொறுத்தசின்ன விடையாரும் பொருந்து சினவிடையாரும்" அருணைக்கலம்பகம், ௭௧.

௨௯௨. பேரிளம் பெண்ணையெல்லாம் - பெரிய இளைய பெண்களையெல்லாம்; பேரிளம் பெண்களையெல்லாமென்பதுமொன்று. ஊர்திகளாக்கல் - மடல்மாவாகச் செய்தல்; இவளைக்கண்ட ஆடவர் மடலேறுவரென்றபடி.

௨௯௪. முத்து பற்களுக்கு உவமை.

௨௯௬. சிவந்தமுனை யூசியொன்றி னின்றிரண்டு வெற்புந்
தவஞ்செய் தனைய தனத்தாள் - சிவந்தவிரற்

௨௯௭. பத்துப் பவழங் கனையும் பழமென்று
கொத்துங் கிளிபோலுங் கூருகிராள் - எத்திசையும்

௨௯௮. காலனடத்துங் கருமேதி யின்கொம்பு
போல னெரித்த புருவத்தாள் - ஆலவட்டம்

௨௯௯. கொப்பாக வேள்பிடித்துக் கொண்டாடு மொன்னூச
லொப்பாக நின்றாடு மொண்குழையாள் - மெய்ப்பாகுஞ்

௩௦௦. செய்குன்றின் மேலிருந்து சேடியர் தற்சூழ
மொய்குன்றம் வென்ற முகிலன் முலைக்கும் - பெய்கின்ற

௩௦௧. மஞ்சைப் பொருத மலர்க்குழற்கு மால்கொண்டார்
நெஞ்சைப் பொருததிரு நெற்றிக்கும் - கஞ்சந்

௩௦௨. தகுமான நீங்கவென்ற தாளுக்கு மன்று
வெகுமானஞ் செய்யும் விதம்போல் - நகையாய்த்

௩௦௩. துலங்காரஞ் சீதேவி சுட்டிசிலம் பாதி
யலங்காரஞ் செய்யு மளவில - இலங்கிய

௩௦௪. கூவிரியால் விண்விரியக் கூரா ழிகள்பதிந்து
பாவிரி சேடன் படம்விரியத் - தேவருல

௩௦௫. கச்சாணி யந்தே ரணிகுடைக்கு மப்பாலே
கைச்சா ணிருசாணே காணுமென - முச்சகமுங்

௩௦௬. கோத்த மகமேருக் கூண்டனைய தேர்மீதில்
வாய்த்தமக தேவன் வரல்கேட்டாள் - பூத்த

---

௨௯௬. ஊசி, உரோமாவலிக்குவமை.

௨௯௯. "காழி, மெய்ப்பானை மேவியமாந்தர் வியந்தாரே" தேவாரம்.

௨௯௮ - ௯. கொப்பு - ஒருவகைக்காதணி; கொப்பு ஆலவட்டமாக.

௩௦௦-௩௦௩. தனத்திற்கு ஆரம், கூந்தற்குச் சீதேவி, நெற்றிக்குச் சுட்டி.

௩௦௧ - ௩. தகுமானம் - தக்க பெருமை. கஞ்சம் நீங்க. நகையாய் - பல்லையொத்து. ஆரம்-முத்தமாலை. சீதேவியென்பது தலையணிகளுள் ஒன்று.

௩௦௪. கூவிரி - தேர்க்கொடிஞ்சி. பாவிரி - டாக்களில் விரிந்த.

௩௦௪ - ௫. "அலர்கதிர் ஞாயி றாறு மணிநெடுந் தேர்க்கொடிஞ்சி, விலகுற வதிர்ருக் காமன் மேவள வொருசா ணிரப, பலர்புகழ் மணிமாடத்துப் பரக்குமொண் கிளியொ டுங்கி, னிலைசெரு கியபசும்பூந் தோரண மிசைய வார்த்தார்" (பிரபுலிங்கலீலை, சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி, ௯) என்பதை இக்கண்ணிகளின்பொருள் நினைப்பிக்கின்றது.

௩௦௬. கூண்டு - கூடு.

௩0எ. கமலங் கதிரோனைக் கண்டலரு மன்றே
அமலன் வரல்கேட் டலர்ந்தாள் - உமைபாகன்

௩0அ. புந்தியில் வாழப் புறந்தேடு மாந்தரைப்போல்
வந்தியர் சூழ மறுகடைந்தாள் - சந்தித்தாள்

௩0௯. சங்கங் கடைந்தணியுங் காழ்குழைப் பெம்மானை
அங்கங் கடைந்தா ரயனிற்ப - வெங்கஞ்சன்

௩௧0. காட்டு மலரைவென்ற கண்ணன் கரமலர்
சூட்டு மலரைத் தொழுதிரந்தாள் - ஏட்டையுறும்

௩௧௧ அன்ன மறியாம லாகமெலா மென்பானீர்
பின்னைமால் வேதனையும் பெற்றீரே - முன்னியபே

௩௧௨. ராசை யுடையீரே யண்டருக்குத் தோற்றீரே
மாசு மதியைவெல்ல மாட்டீரே - யீசரே

௩௧௩. தென்றலோ வட்ட திருமேனி தீண்டிவிடு
மென்றலோ வெம்பணிமெய் யெலாமணிந்தீர் - வென்றி

௩௧௪. மதனை யெரித்தீரே மாதிடஞ்சேர் காம
மதனை யெரித்திடவொண் ணாதோ - விதனஞ்சேர்

௩௧௫. கொள்ளை யிடமாங் குழலோசைக் காவேய்க்குப்
பிள்ளை புகுந்து பிழைத்தீரே - வெள்ளை

௩0அ. வந்தியர் - புகழ்ந்துபாடுவோர். ௩0௯. கஞ்சன் - கம்ஸன்.

௩௧0. காட்டு மலரை - காட்டியமல்லர்களை. கரமலர், எழுவாய். ஏட்டை - இளைப்பு.

௩௧௧. அன்னம்-அன்னப்பறவை, உணவிற்குரிய அன்னம். மால் வேதனையும்பெற்றீர் - திருமாலையும் பிரமதேவரையும் பெற்றீர்; உணவில்லாமையால் இளைத்தீர், மயக்கத்தையும் வேதனையையும் அடைந்தீரென்பது மற்றொரு பொருள்.

௩௧௨. ஆசையுடையீர் - திக்காகிய உடையையுடையீர்; இச்சையுடையீர். அண்டருக்குத்தோற்றீர் - தேவருக்குப் புலப்படீர்; பகைவருக்குத் தோல்வியுற்றீர்.

௩௧௩. என்றலோ - என்றல்லவோ; அலோ - அல்லவோவென்பதன் மரூஉ; "என்கவிதை, இன்றலோ ராசசபைக் கேற்றநாள்" தனிப்பாடல். பணி - பாம்பு; அது காற்றைப்புசிப்பது; "நீரணிந்த வரவிருக்க நெடியதென்றன் மூடுகுமோ" அருணைக்கலம்பகம், ௫௧.

௩௧௪. 'மாது' எனத் தன்னைப் படர்க்கையாற் கூறினள்.

௩௧௫. 'வேய்க்குப் பிள்ளைபுகுந்து' என்றது, திருநெல்வேலியில் மூங்கிலடியில் முளைத்ததனை; இதனால் சிவபெருமான் வேயீன்றமுத்தென்று பாராட்டப்பெறுவர்.

௩௧௬. அயில்வாயி லுங்கொடிதென் றல்லவோ கூவுங்
குயில்வாய் தனைநெரித்தீர் கூறீர் - கயல்பாய்ந்
௩௧௭. திமைக்குங் கடலேழி லேகாந்த ராமன்
அமைக்குங் கடல்பார்த் தமர்ந்தீர் - உமைக்கொம்
௩௧௮. பிசையு மொருபா லிராதுவிடை யேறீ
ரசையுமணி யோசைக்கா வன்றோ - திசைதோறு
௩௧௯. மாலைப் பொழுதடரும் வந்திப் பொழுதென்றே
காலைப் பொழுதையொரு கண்வைத்தீர் - ஞாலத்தில்
௩௨௦. நும்ம விரக நுமக்கிவ்வா றாமாகி
லெம்ம விரகமெமை யென்செய்யா - திம்மெனவந்
௩௨௧. தாளீர் புயத்தி லணையீர் படிந்துயரங்
கேளீ ரெனநெருங்கிக் கிட்டிடினும் - வேள்போருந்
௩௨௨. தேராமல் மாலையருள் செய்யாமற் றேரானுந்
தாரானு நானென்றே தானகன்றான் - ஊரறிய
௩௨௩. அன்றுந் தனித்தா ளிலம்புகுந்தா ளவ்வாறே
யின்றுந் தனித்தா ளிலம்புகுந்தாள் - நன்றென்று

பேரிளம்பெண்.

௩௨௪. கைத்தகாய் தின்று கனியை மூனிவார்தம்
பித்தகல வந்துதித்த பேரிளம்பெண் - பொய்த்த
௩௨௫. வலரை விரும்பா தரும்பை விரும்புஞ்
சிலரை மயறீர்க்குந் தெய்வம் - கலைமதியை
௩௨௬. விண்கூடு பாம்பருந்தி வெண்பிறையைத் தீண்டாமை
கண்கூடாத் தன்மேன்மை காட்டுவாள் - பண்கூட
௩௨௭. மூவரும் பாடு முதுதமிழின் பத்தால்
மேவருந் தன்பருவ மேம்படுவாள் - காவிரிவாய்ச்

௩௧௭. ஏகாந்தராமன் அமைக்கும் கடல் - இராமர் ஒலியை அடக்கிய கடல்; அஃது ஏகாந்தராமநகரத்தைச் சார்ந்தது; ௧௪-ம் கண்ணிக்குறிப்பைப் [பார்க்க.
௩௧௮. அசையும் மணி - விடையின் கழுத்திற் கட்டியமணி.
௩௧௯. இப்பொழுது வந்து மாலைப்பொழுது அடரும். காலைப்பொழுது - சூரியன்.
[யுடையான், கொடான்.
௩௨௨. தேரான் - தேரை உடையான், அறியான். தாரான் - மாலையை
௩௨௫. கலைமதி - பதினாறுகலைகளையுடைய மதி; பூரணசந்திரன்.
௩௨௬. கண்கூடு-பிரத்தியக்ஷம். ௩௨௭. முதுதமிழ்-தேவாரங்கள்.

௩௨௮. சென்று திருவானைக் காவிற் சிவனைமதக்
குன்று வணங்கக் குனிந்ததோ - நின்றநிலை

௩௨௯. விட்டுத் திசைக்களிற்றை வெல்லவென்று காஞ்சிபுர
மட்டு மொருபயணம் வந்ததோ - இட்டிடைதான்

௩௩0. என்று முறியா திருக்கத் தலைகீழா
நின்று தவஞ்செய்யு நீர்மையோ - வொன்றோடொன்

௩௩௧. றெய்யா வழக்கிட் டெதிரே மறிப்பிருந்து
பொய்யா நடுநிலையிற் போவதோ - மையாற்

௩௩௨. றகைந்த வடிக்கனத்தைத் தத்த முகங்கள்
பகுந்தெடுத்துக் கொண்ட படியோ - மிகுந்துவரும்

௩௩௩. தொண்டருக்கா மூர்க்கர் துணிந்தாடுஞ் சூதுகள்போய்ப்
பண்டு வயிற்றிற் படிப்பதோ - விண்டு

௩௩௪. புகழ்ந்திடும் போதுநின்ற போர்மா ருதிபோல்
முகங்கவிழ்ந்த கொம்மை முலையாள் - மகிழ்ந்துவரும்

௩௩௫. வேட்டுணை யாடவரை வென்று சயங்கொள்ளத்
தோட்டுணை தேடுந் துணைக்குழையாள் - நாட்டுறையும்

௩௩௬. மாந்தரையுந் தேவரையும் வாளமர் செய்வதற்குக்
கூந்தலரண் போய்ப்பார்க்குங் கூர்விழியாள் - வாய்ந்த

௩௩௭. பளிக்கு நிலத்தும் பதித்திடுகண் ணாடி
விளக்கு மொளிப்பசும்பொன் வீட்டும் - ஒளித்தொளித்துப்

௩௩௮. பூவைய ரன்பு பொருந்தவிளை யாடுங்கால்
தேவை யரன்பவனி செப்பினார் - பாவை

---

௩௨௮. மதக்குன்று - யானை.

௩௨௯. காஞ்சிபுரம் - காஞ்சீநகரம், காஞ்சியென்னும் ஆபரணத்தை யணிந்த இடை.

௩௩௧. எய்யா - இளையாத. மறிப்பு இருந்து - மறிபலிருந்து. நடுநிலை- இடையுள்ள இடம், நடுவுநிலைமை.

௩௩௨. பகுந்து - பங்கிட்டு.

௩௩௩. மூர்க்கர் - மூர்க்கநாயனார். விண்டு - இராமர்.

௩௩௫. வேள் துணை - மன்மதனையொத்த.

௩௩௬. கூந்தல் அரண் - கூந்தலாகிய காட்டரண்.

௩௩௮. தேவை அரன் - இராமநாதர்.

௩௩௯. பழுதாதல் கூறாத பண்டை மறைபோ
லெழுதாத வேற்கண் ணிணையும் - எழுபிறவி

௩௪0. வேலை யகன்று விடுஞ்சைவர் போன்றுதிரு
மாலை யகன்ற மலர்க்குழலும் - சேலுமுறும்

௩௪௧. முன்னவரை வெல்லு முனைப்படைவேள் போற்கரும்பு
தன்னை வரையாத் தனதடமும் - மன்னினாள்

௩௪௨. என்ன விருக ளெழுதாண் மலர்முடியாள்
கன்ன லெழுதாள் கடிதெழுந்தாள் – அன்னங்கள்

௩௪௩. பின்பதறி வானைவிட்டுப் பேர்ந்தோடச் சென்றானுள்
ளன்பதறி வானை யடிபணிந்தாள் - வன்பிலங்கை

௩௪௪. ஏற்றமுறு வேந்து மிருவர் முயலகருங்
கூற்றமு மஞ்சுங் குறைநகமும் - தோற்றுபுலி

௩௪௫. தான்முக னஞ்ச தளருந் திருவரையு
நான்முக னஞ்ச நகநுனியும் - கூன்முதுகுக்

௩௪௬. கச்சபமும் வெள்ளைக் கருமாவும் பச்சைநிற
மச்சமு மச்சமுறு மார்பிடமும் - உச்சமுறும்

௩௪௭. முப்புர மஞ்ச முறுவலுங் காமவே
ளப்புர மஞ்ச மணிநுதலு - மொப்புரையா

---

௩௩௯. எழுதாத - மை எழுதப்படாத.

௩௪0. திருமாலை - விஷ்ணுவை, அழகிய பூமாலை.

௩௪௧. வரையா - எழுதாத, நீக்காத.

௩௪௨. கன்னல் - கரும்புத்தொய்யில்.

௩௩௯ - ௪௨. கண்ணிணைகளில் மையெழுதாள், குழலில் மலர்முடியாள், தனதடத்திற் கன்னலெழுதாளாய்.

௩௪௩. பின் பதறி. அன்பது அறிவானை.

௩௪௪. வேந்து - இராவணன். இருவர் முயலகர் - முயலகனென்னும் அசுரன், முயலை அகத்தேயுடைய சந்திரன்.

௩௪௫. முகன் நைந்சு தளரும்-முகம் நைந்து தளருதற்குக் காரணமான.

௩௪௬. வெள்ளைக்கருமா - சுவேதவராகம்.

௩௪௭. அப்புரம் - அந்த உடம்பு; அழகிய உடம்பும் அம்பினது உரமுமாம்; புரம் - உடம்பு.

௩௪௮. மோகப் பணியு முதிர்பணியும் பாரிருளு
மாகத் திருளு மடர்விழியும் - லோகம்

௩௪௯. முடிச்சிட்ட நாளின் முகுந்தனயன் சென்னி
முடிச்சிட்ட மாலை முடியுந் - துடிச்சிட்ட

௩௫௦. விண்ணவ ரஞ்சுமந்த வெண்பொடிப் பூச்சுமன்ப
ரெண்ண வரஞ்சுமந்த வின்னருளுங் - கண்ணாக்

௩௫௧. காண்டோறுங் காண்டோறுங் காயங் களிப்பெய்திப்
பூண்டோறும் பூண்டோறும் பூட்டவிழ்ந்தாள் - ஆண்டவரை

௩௫௨. மாற னடித்த மதுரையிலே யஞ்சாமல்
மாற னடித்த மதம்பாரீர் - நீறணியும்

௩௫௩. வெட்ட வெளியாரா மேனியா ரோரிடையன்
வெட்ட வெளியாராய் விட்டாரோ - முட்டவருள்

௩௫௪. தங்கலா லேறு தணவார்க்குச் சாக்கியனார்
தங்கலா லேறு சகித்ததோ - இங்கிவர்க்குக்

௩௫௫. கண்ணிடந் தப்புமெனக் காலா லுதைத்தொருவன்
கண்ணிடந் தப்புவதுங் காதலோ - பெண்ணமுதம்

---

௩௪௮. மோகப்பணி - மோகமாகிய பாம்பு. முதிர்பணி - முதிர்ந்த இராகுகேதுக்களாகிய பாம்புகள். பாரிருள் - புறவிருள். ஆகத்திருள் - அகவிருள். விழிகள் சோமசூரியாக்கினிகளாதலின், பணிமுதலியவை அஞ்சுவனவாயின.

௩௪௯. முடிச்சிட்டநாள் = முடித்திட்டநாள் - அழித்த காலம். முடிச்சிட்ட = முடித்திட்ட - கட்டிய. துடிச்சு - துடித்து. இட்டம் - இஷ்டம்.

௩௫௦. விண்ணவர் அஞ்சும். எண்ண வரம் சுமந்த.

௩௫௧. ஆண்டவர் - சோமசுந்தரக்கடவுள்.

௩௫௨. மாற னடித்த மதுரை. மாறன் அடித்த மதம் - பாண்டியன் அடித்த செருக்கு.

௩௫௩. வெட்ட வெளியாராம் மேனியாரெனவும் வெட்ட எளியாராயெனவும் பிரிக்க ; "வேயீன்ற முத்தர்தமை வெட்டினானேயிடையன்" என்பது இரட்டையர் பாடல். இடையன் வெட்டியது திருநெல்வேலியில் நிகழ்ந்த செய்தி.

௩௫௪. ஏறு தணவார்க்கு - இடபத்தை நீங்காதவர்க்கு. சாக்கியனார் தம் கல்லால் எறிந்தது.

௩௫௫. கண் இடம் தப்புமென. ஒருவன் - கண்ணப்பநாயனார். கண் இடந்து அப்புவதும். பெண்ணமுதம் - உமாதேவியார்.

௯௫௬. அங்கிதஞ் செய்த துபோ லங்கைவளை யான்முலையா
லங்கிதஞ் செய்த தடுக்குமோ - இங்கிதந்தான்

௯௫௭. என்னென்று நைந்தா ளிறைவர் திருமேனி [றுங்
பொன்னென்றல் பூவென்றல் பொய்யென்றாள் - பின்னொன்

௯௫௮. கூறத் தரமன் றெனக்குழைந்தாள் கொன்றையின்மே
லாறத் தரமன்றென் றுசையென்றாள் - மாறற்ற

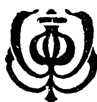
௯௫௯. அம்புயத்தாள் போல்வா ளருளுமழ குங்கண்டு
செம்புயத்தாள் மாலை சிறிதளித்து - நம்பெருமான்

௯௬௦. பாரிறைவ னும்பர் பதியிறைவன் றென்றேவை
யூரிறைவன் போந்தா னுலா.

வாழி.

சேது நகர்வாழி தீர்த்தங்கள் வாழிகந்த
மாதனம் வாழிபர மன்வாழி - காதலித்தாய்
வாழி சிவசமயம் வாழிதலத் தார்வாழி
வாழிமனு வேந்தன் வளம்.

தேவையுலா முற்றிற்று.



இராமநாதர் திருவடித்தாமரைகள் துணை.

---

௯௫௬. அங்கு இதம் செய்ததுபோல். அங்கிதம் செய்தது - அடையாளஞ்செய்தது; "மைவார் வளையம் வனமுலையும் பெற்றோர்" என்றார் முன்னும்; ௪௦௨.

௯௫௭. 'என்னென் றணைந்தாள்' என்றும் பாடம்.

௯௫௯. செம்புயத்து ஆள் மாலை.

இராமநாதர் துணை.